

جلد دوم

دانشگاه هاروارد

پروژہ تاریخ شفاهے ایران

بہ کوشش حبیب لاجوردی

HARVARD
IRANIAN ORAL HISTORY
PROJECT

پروژه تاریخ شفاه ایران هاروارد

جلد دوم

گفتگو با

امیر خسرو افشار، مصطفی الموتی، محمد ابراهیم امیر تیمور، خسرو اقبال

کتابناک هر کتاب، فرصت یک زندگی تازه

تمامی حقوق این مجموعه متعلق به دانشگاه هاروارد بوده و هرگونه توزیع تجاری و کاغذی این مجموعه ممنوع است. هدف از بازنشر این مجموعه صرفاً جهت مطالعه شخصی کاربران و اهداف تحقیقاتی است

فهرست

- امیر فسرو افشار قاسملو ۵
- مصطفی الموتی ۷۲
- محمد ابراهیم امیر تیمور ۱۷۶
- فسرو اقبال ۳۸۷

مصاحبه با آقای امیر خسرو افشار قاسملو

وزیر امور خارجه

دیپلمات و سفیر ایران در آلمان، بریتانیا و فرانسه

روایت‌کننده: آقای امیر خسرو افشار

تاریخ مصاحبه: ۱۵ اکتبر ۱۹۸۵

محل مصاحبه: لندن - انگلیس

مصاحبه‌کننده: حبیب لاجوردی

نوار شماره: ۱

خاطرات آقای امیر خسرو افشار در شهر لندن ۱۵ اکتبر ۱۹۸۵ مصاحبه‌کننده حبیب لاجوردی .

س- جناب افشار، ابتدا می‌خواستم از شما خواهش کنم که چند کلمه‌ای راجع به سوابق خانوادگی پدری خودتان شرح دهید .

ج- من از یک قاضی خلیلی قدیمی هستم . قدیمی منظورم اینست که آباء و اجداد من اسامی شان و مقداری از کارهایشان تا آنجائی که ممکن باشد که جایی به حافظه‌ها سپرده شده باشد و نسل اندر نسل ، نسل بعد از نسل گفته شده باشد از زمان شاه عباس کبیر شروع میشود . افشارها مورخین هر کدام یک عقیده‌ی خاصی دارند که از کجا

آمده‌اند، در کدام قسمت آسیا بوده‌اند ، بهر حال ، آباء و اجداد من آنطور که مورخین میگویند در خراسان بودند . یعنی بعداً " به خراسان بعد از چند قرن که به خراسان آمدند - البته زمان زمان شاه عباس کبیر است که الان مورد توجه ماست . در آن موقع شاه عباس یک قسمتی از طوایف افشار را بطرف آذربایجان کوچ داد . افشارها رشته‌های مختلف داشتند یعنی در ایل افشار رشته‌های مختلف بود مثل افشار ارشلو یا ارخلو، افشار قاسملو، افشار قره‌حسن لو و غیره . خیال میکنم که آنطور که مورخین میگویند شاید در حدود هشت‌دهه افشارها به هشت‌دهه با اسمی مختلفی که آخر اسم افشار

گذاشته میشد مثل افشار قاسملو یا افشار ارغلسو و غیره تقسیم شدند. ما از افشارهای قاسملو هستیم که شاه عباس مارا به ارومیه که بعداً "امش رضائیه شد در زمان دوران پهلوی مارا به آنجا کوچ داد. قسمتی از افشارها در خراسان ماندند که نادر شاه از آن افشارها بود یعنی آنها از افشارهای ارغسلر - ارغلسو بودند. باری، ما همیشه در خدمت دولت بودیم. حالا این بین فاصله سوابق خانوادگی خودم را از فاصله شاه عباس و خدماتی که، البته تمام خدمات خدمات نظامی بود به شاهان وقت و به دولت میکردند میگذرم عبور میکنیم وقت نیست برای این مسائل تاریخی برمیگردم فقط به یک، بیاد آمد الان، در زمان ناصرالدین شاه و اشل سلطنت ناصرالدین شاه که حمام السلطنه به هرات حمله کرد و شهر هرات را گرفت و ایل افشار یکی از ایلات دستجاتی بود که در خدمت دولت تحت فرماندهی اردوی حسام - السلطنه به جنگ برای تسخیر هرات رفت و جد من اولین کسی بود که وارد قلعه هرات شد. جد من در آنجا سمتش فرماندهی فوج افشار بود که در خدمت حسام السلطنه بود. بیاس ایسن رشادت و جانفشانی ناصرالدین شاه معمولاً در سال به سال روز آن فتح هرات فرمانی برای ما صادر میکرد که خدمات، یعنی فرمانی برای جد بزرگ من صادر میکرد، آنروز و جانفشانی های شما در آن تاریخ از نظرم پوشیده نیست و بنا بر این شما را مفتخر به یک جیبی تن پوش و مدتومان انعام مفتخر میسازیم. این مختصری است از سوابق فامیلی من و مراجعه به پدرم، پدرم هم همانطور که سنت فامیلی قدیمی خودمان تقریباً "از واسط سلطنت ناصرالدین شاه بنا به امر ناصرالدین شاه ما ساکن تهران شدیم و دیگر ارومیه نبودیم پدرم سوابقش را در قسمت نظام از بیچگی شروع کرد و در موقع کودتای ۱۲۹۹ لقب سرداری داشت. یعنی در کودتای ۱۲۹۹ کودتای رضاشاه ایشان سردار سیف السلطنه افشار اسمشان بود.

بعد از کودتا که تمام ارتش هارا، دستجات مختلف ارتش را رضاشاه بکنواخت کرد یعنی ژاندارم و قزاق و وزارت جنگ را یکی کرد و درجات را هم یکی کرد بنا بر این

پدر مرا درجه سرتیپی را موافقت کرد در صورتیکه سوابقش بالاتر را ایجاب می‌کند
و بهمین جهت یک کدورتی پدر من بدل داشت از این موضوع .
بهر حال ، بعدها که در زمان سلطنت اعلیحضرت محمد رضا شاه ، خیال می‌کنم از دوره دوم
سنا ، پدرم سنا تورتهران بود تا روزی که فوت شد .

س - اسمتان چه بود آقا ؟

ج - اسمتان را خدمتتان گفتم سردار سیف السلطنه افشار .

س - (؟)

ج - بله . والیته جلوتر از سنا توری هم یک چندی در زمان دوران مصدق استاندار گیلان
بودند که بعد خود ایشان استعفا کردند . بعد از مدت کوتاهی استاندار خراسان بودند
که آنجا هم ایشان بعد از مدتی به دلائلی شاید خودشان استعفا کردند با وجود اصرار
اینکه استعفا ایشان پذیرفته نمی‌شد و بلافاصله یکی دو هفته شدند سنا تورتهران و
از آن موقع سنا تور بودند تا .. شاید آنوقت سنا تور خراسان شدند اولین دفعه
ولی سنا تور بودند همانطوریکه گفتم تا موقع فوتشان . این مختصری از سوابق فامیلی
ما ..

س - چه سالی ایشان فوت کردند؟

ج - هزار و نهصد .. خیلی معذرت می‌خواهم بفرنگی باشما صحبت می‌کنم ، ۱۹۷۰ .

س - راجع به سوابق خانوادگی مادری‌تان اگر ممکن است بفرمائید .

ج - مادرم از فامیل مستوفی‌ها بود و پدرا ایشان مرحوم آقامیرزا رضا مستوفی بود ،
پسر حاج میرزا نصرالله مستوفی . حاج میرزا نصرالله مستوفی از ، عملا ، مستوفی
بزرگ زمان ناصرالدین شاه بود . این که عرض می‌کنم عملا برای اینکه مستوفی -
الممالک هم بود البته ولی تمام کارهای مستوفی‌گری بدست حاج میرزا نصرالله
بود ، حاج میرزا نصرالله خیلی معروف بود ، یکی از پسرهایش میرزا محمود وزیر بود
که وزیر شد خودش هم مقام خیلی بالایی داشت . پدر بزرگ ما داریم که میشود پسر ،

نمیدانم، حاج میرزا نصرالله مستوفی ایشان هم با زده‌هایمان رشته فامیلی خودشان که مستوفی گری باشد بودند اصلشان هم گرگان بود و در خیلی ... نسبتاً " درس ۶۲، ۶۳ سالگی مرد و همانطوریکه عرض کردم سوابق خدمتش بیشتر یعنی همه‌اش در قسمتهای وزارت دارائی میشود تعبیرش کرد. وزارت دارائی آن زمان که مستوفی گری باشد بود.

س - خود سرکار در چه تاریخی و در کجا متولد شدید؟

ج - من در شمیرانات متولد شدم. تاریخ تولدم یک قدری در آن اختلاف است - برای اینکه هجری و قمری و بعد یکی دو سال بعد مجبور بودند به گرفتن شناسنامه. اگر کسی اشتباه نکنم ۱۲۹۸ تولدمن بوده.

س - اگر ممکن است یک خلاصه‌ای راجع به سوابق تحصیلی تان

ج - من تحصیلاتم در تهران، تحصیلات متوسطه ام در کالج آمریکائی تهران بود که وقتی که من رفتم اسمش تبدیل شده بود به کالج البرز ولی کماکان آمریکائی‌ها اداره‌اش میکردند و خاطرات بسیار بسیار خوبی ر آن کالج دارم. برای اینکه آن کالج - یک نوع تقریباً " یک کپی بود از کالج های آمریکائی با همان روحیه و کم و بیش با همان تعلیمات، روسای اساتید ما اکثراً " آمریکائی بودند و قسمتهای البته چند استاد برای زبان فارسی داشتیم ولی کار دست آمریکائی‌ها بود و من خیال میکنم که آمریکائی‌ها یک خدمت بسیار بزرگی به ایران کردند با ایجاد این کالج. هر چند این کالج جنبه مذهبی داشت ولی توفیق زیادی در این قسمت آمریکائی‌ها پیدا نکردند که بتوانند عده‌ای را به دین عیسوی بگرایند ولی در قسمت دیگر آدم ساختن باشد بنظر من یک کمک بسیار بزرگی به ایران کردند. خدا رحمت کند زمانی که من آنجا بودم دکتر جواردن بود رئیس و هیچوقت خاطراتی که از زمان دکتر جواردن دارم که رئیس دانشگاه بود فراموش نمیکنم. بعد از متوسطه من به اروپا آمدم برای ..

س - چه سالی متوسطه را تمام کردید؟

ج - متوسط‌ها هزارونهمدو، ببخشید بازم فرنگی عرض میکنم ، ۱۹۳۷ . البته تاریخهای خورده .. ۱۹۳۷ ، بله ۱۹۳۷ . به اروپا آدمم برای دوره لیسانس . اول رفتیم به آلمان برای اینکه در آن موقع وسایل آمانتر بود برای رفتن به آلمان ارتباطات بیشتری با آلمان بود و آلمان هیتلری تسهیلات زیادی برای ایرانیها قائل میشد از جهت تبدیل ارز بقول خودشان به registered Mark ولی بعد از مدت کوتاهی که در آلمان بودم و علاقه داشتم حقوق بخوانم متوجه شدم که حقوق آلمان بدر ایران نمیخورد برای اینکه حقوق ما کاملاً یک ریشه‌های دیگری دارد تا حقوق آلمان . از آنجا به پاریس آدمم و در سوربون اسم نوشتم ولی در سوربون هم مدت زیادی نتوانستم بمانم برای اینکه شروع جنگ را عده‌ی زیادی پیش بینی میکردند و ناچار به ژنو رفتیم و در دانشگاه ژنو تحصیلاتم را ادامه دادم و درجه لیسانس را از دانشگاه ژنو گرفتم .

س - در چه سالی ؟

ن - ۱۹۴۱ .

س - پس همان در بیهوده جنگ بوده دیگر .

ج - بله .

س - آنوقت ..

ج - بعد از چند ماهی به ایران آدمم با اشکالات فراوان البته برای اینکه آلمان نبود به ایران برگشتن . به ایران برگشتم و بی‌فاصله خیلی کوتاه . البته اول می - خواستم در کارهای آزاد بروم و می‌خواستم .. مثلاً یکی از کارهایی که در نظر بود این بود که بروم و کیل دعاوی بشوم که خیلی به اینکار علاقمند بودم . یک کار دیگری که در نظر بود بروم در فعالیتهای اقتصادی . اما وقتی که آدمم بتهران دیدم زمین‌ها نه برای فعالیتهای اقتصادی هست و نه آینده خیلی روشنی دیدم برای وکالت . وکالت البته منظورم وکالت دادگستری نه وکالت .. یعنی حقوق ، قسمت حقوقی

این بود که بفاصله خیلی کوتاه یعنی چند هفته‌ای تصمیم گرفتیم و رفتیم به وزارت خارجه . وقتی رفتیم به وزارت خارجه دیدم جالب اینجاست که در تمام دوران تحصیل من هیچوقت و هیچ زمان بفکر این نبودم که بیکروزی مستخدم دولت بشوم یا بروم در وزارت خارجه یک عنوانی در وزارت خارجه پیدا کنم بسا وجود اینکه یک علاقه‌ی شدیدی به سیاست خارجی داشتم ولی در فکرم نبود که ، هیچوقت در فکرم نبود که ، وارد دستگاه وزارت خارجه بشوم ولی خوب تصادف و تقدیر این بود که من وارد وزارت خارجه بشوم و البته از این موضوع بهیچوجه ناراضی نیستم .

دروزارت خارجه که وارد شدم ترقیات من در وزارت خارجه خیلی سریع بود . یعنی اول که در وزارت خارجه رفتم

س - آنموقع چه کسی وزیر بود؟

ج - وقتی به وزارت خارجه رفتم سهیلی . وقتی وارد وزارت خارجه شدم اول من شغلی که به من دادند نوشتن اندیکس - اتور بود و من مدت کوتاهی اندیکس - اتور مینویشتم . بعد مورد توجه رئیس اداره قرار گرفتم و رئیس اداره بیکروزی بمن گفت ، " من چند مینوسوت هم میدهم تو حالا بپوش بپوش باید مینوسوت نویسی هم یاد بگیری . " چندتا از این مینوسوت های خیلی پیش پا افتاده که عبارت از ارسال رونوشت نامه به دفتر مخصوص پابه نخست وزیر می باشد بمن میداد که من آنها را می - نوشتم . بنابراین هم اندیکس - اتور مینویشتم هم گاهی اوقات مینوسوت مینویشتم هم برای رئیس اداره میرفتم از اداره بایگانی پرونده میآوردم . این شغل اولیه من بود در وزارت خارجه . مدت کوتاهی هم مترجم شده بودم در اداره ترجمه ولی تمام مدارج را سریعاً " پیمودم و خیال میکنم که تا زمان معاونت سیاسی من در وزارت خارجه جوانترین عضوی بودم در وزارت خارجه که به این مقامات رسیده بودم یعنی جوانترین عضوی بودم که دبیر اول شده بودم ، جوانترین عضوی بودم که وزیر - مختار شده بودم یا جوانترین عضوی بودم که مدیرکل سیاسی شده بودم ، جوانترین عضوی بودم که مقام سفیری گرفتم - بودم ، جوانترین

عضوی بودم که معارن سیاسی شده بودم و یاسفیر ببخشید اگر منظورم مقام سفارت گرفته باشم . البته من مال آن زمان را میگویم بعد هم دیگر قضیه عوض شد .

بهر حال اینهم ، اما تصادف یا هر چه اسمش را میگذارید طوری بود که تا این در حدود از ۱۹۵۲ تا روزی که شاه از ایران خارج شد منهای سه سال ، آن سه سالی که قبلاً از اینکه من وزیر خارجه بشوم که بکلی به دلائلی از کار دور بودم در متن سیاست خارجی مملکت بودم . یا پشت پرده یا رسماً " و خیلی از کارهای بزرگ سیاست خارجی را متصدی آن بودم و در تمدی من بود و خوشحالم که توانستم در این قسمت تا آنجائی که برای من امکان داشته باشد خدمت به مملکت کرده باشم .

س - میشود بصورت اجامالی سمتهای مهمتر ، سمتهایی که داشتید از ورودتان بیسمه وزارت خارجه تا برسیم به ۱۹۵۲ که

ج - یعنی از ورود به وزارت خارجه .

س - از ورود به وزارت خارجه .

ج - بله ، در ادارات مختلف سیاسی بودم وزارت خارجه و بعد خیلی جوان بودم که شدم رئیس اداره سازمان ملل متحد البته ریاست به من ندادند برای اینکه سنم اقتضا نمیکرد و اگر که بمن عنوان حکم ریاست میدادند وزارت خارجه منفجر میشد در آن موقع بعد در رأس اداره سوم سیاسی بودم که باز هم حکم مرا ما در نمیگردد

س - اینها را که گفتید در چه زمانهایی بود؟ اتفاقات جالبی از نظر سالش .

ج - بله . اتفاق جالبی آن موقع اگر هم بود من با ملاحظ junior بودم .

س - مثلاً " در جریان آذربایجان شما آن موقع سمتی داشتید؟

ج - نه ، در جریان آذربایجان من خیلی junior بودم و آن خیلی جلوتر از این جریانها بوده .

س - در جریان با ملاحظ زمان مصدق چه؟

ج - در زمان مصدق هم رئیس اداره سوم سیاسی بودم ولی بعلمت اختلاف یعنی اداره -

انگلیس . در آن موقع مهمترین اداره سیاسی وزارت خارجه اداره سوم سیاسی بودکسه تمام کارهای اروپا و آمریکا منحصرآ دریک اداره بود ومن رئیس آن اداره بودم و کارهایی که در آن موقع شد که در اداره من شد بستن تمام کنسولگری های انگلیس در ایران بود والبته خاطره جالبی هم از آن دارم برای اینکه به نغری که برای این کار که من بودم و دونفر آقایان دیگر که معین شدم کاظمی مرحوم که وزیر خارجه بود ما را صدا کرد گفت ، " این کنسولگری ها لانه جاسوسی هستند باید اینها را بست . " س - این اصطلاح پس آن موقع باب شده بود ، " لانه جاسوسی "

ج - بله . بعد و اینکه شما بروید یادداشتی برای اینکار را حاضر کنید . آن دونفر که من برای یکیان مخصوصا " خیلی احترام داشتم و از او خیلی چیز یاد گرفته بودم در آمدیم به اتاق من ، دفتر من . از آن دونفر یکیان ترسید گفت ، " فردا انگلیس ها به ایران بر میگردند و کلک ما را میکنند ، حساب ما را میروند . " شخص دیگری که برای من خیلی احترام داشتم و از او خیلی چیز یاد گرفته بودم یک حقوقدان بسیار ورزیده و علائقی بود اظهار کرد که ، " ۶ ماه است که حقوق مرا نبرداختند و اینکار خلاف امور حقوقی است . " و چند ماهه حقوق بین المللی را هم ذکر کرد که ، " ما نمیتوانیم اینکار را بکنیم . " من از آقایان خواهش کردم گفتم وقت تنگ است و عرض کنم شما اگر موافق نیستید تشریف ببرید و مرا بحال خود بگذارید من خودم یادداشت راتهیہ میکنم . من خودم آن یادداشت راتهیہ کردم و بعد از چند ساعتی مردم پهلوی کاظمی و کاظمی خیلی پسندید و عینا " آنرا برد پهلوی دکتر معدق و تقریبا " همانسی را که من تهیه کرده بودم همان به سفارت انگلیس ابلاغ شد . بعلمت اینکه من با علاقه دنبال اینکار میرفتم برای اینکه اعتقاد داشتم که واقعا " این کنسولگریها یکی از لانه های دخالت و راز و مخا داخلی ایران بود .

س - این واقعیت داشت ؟

ج - بله . دخالت بود و در آن موقع که ما با انگلیس ها در افتاده بودیم سرقضیه نفت

لزومی نداشت که انگلیس ها کنسولگریها پیش از این فعالیتهای زیاد را در ایران داشته باشند و بعلاوه استدلال بزرگتر من برای آن دو نفر دوست دیگرم که حاضر نشدهند بنحوی در تهیه یادداشت با من شریک باشند ، استدلال بزرگی که داشتیم این بود که بزرگترین قانون برای ما مصالح مملکتمان است و وقتی مصالح مملکت ما در خطر باشد من سخما " توجهی به حقوق بین الملل و قانون بین الملل ندارم - برای من اول مصالح مملکت است و اگر تشخیص اینست که مصالح مملکت اینست که این کنسولگریها باید بسته بشود بیروبرگرد ندارد ، ما باید راهی پیدا کنیم و این کنسولگریها را ببندیم . این نظرم بود که بنا بر این داوطلبانه و مشتاقانه من اینکار را کردم .

بهرحال ، بعد از اینکه کاظمی از وزارت خارجه رفت و نواب وزیر خارجه شد مدت کوتاهی .
س - چطور شد که رفت ؟

ج - ایشان رفت وزیر دارایی شد بعد نواب آمد . بعد از نواب وقتی حسین فاطمی آمد بعلمت آنکه با ایشان سوابق نا مطلوبی داشتیم از زمانی که ایشان در پارسی ظاهرا " بعنوان تحصیل آمده بودند هم در آن موقع در آنجا مجمع عمومی ۱۹۴۸ مجمع - عمومی سازمان ملل متحد در پارسی تشکیل شده بود منم آنجا بودم یک عضو کوچک هیئت نمایندگی ایران بودم ایشان را اغلب آنجا میدیدم دنبال دشتی بود ، دشتی هر جا میرفت ایشان هم دنبالش بود از قیافه اش خوشم نمیآمد . بهر حال وقتی ایشان وزیر خارجه شد من از وزارت خارجه رفتم و مشاخره ای بین من و ایشان پیدا شد و ترک کردم وزارت خارجه را تا ۲۸ مرداد .

س - ایشان الان برای یک عده ای یکتو قهرمانی شده ولی معمولاً این قهرمانها وجهه ظاهری و کسانی که می شناسند یک دید دیگری میدهند . آیا شما چیزی میتوانید بگوئید که

ج - والله من خیلی راجع به ایشان نمیتوانم اظهار عقیده بکنم ولی دیدم چند وقت

پیش که جناب فرانسه بودم دیدم آقای مفتاح یک کتابی نوشته که آنموقع حسین فاطمی آورد و ایضا . . . ناون وزارت خارجه کرد بنا بر این ارتباطات داشت با حسین فاطمی و با نهایت . . . غنی یک چیزهایی از حسین فاطمی نوشته . من اگر راجع به حسین فاطمی صحبتی بکنم بیطرف نیستم با حسین فاطمی بنا بر این صحبتهایی که میکنم هرچقدر هم سعی بکنم که آدم بیطرفی باشم در واقع بیطرف نیستم چون با ایشان یک چیزتندی داشتم .

س - خوب است یک موردش را بفرمائید که معلوم بشود چه اختلافهایی ایشان ایجاد میکرده است .

ج - خیلی کم . مثلاً "از وقتی ایشان وزیر خارجه شد تا وقتی که من از وزارت خارجه رفتم یک هفته‌ای بیشتر طول نکشید به آنجاها نرسید . امولا" مثلاً" من وقتی که دربار ایشان را میدیدم یعنی مرحوم دشتی را میدیدم و اغلب تو این کافه‌های توشانزه لیزه بود و من قبلاً" نشسته بودم از آقای دشتی خواهش میکردم بفرمائید در میزهای یک‌چای با هم بخوریم اینهم دنبال دشتی بود اکراه داشتم این بیا . . . فرداش که مرا میدید اصلاً" سلام و علیک نمیکرد در صورتیکه جای با من خورده بود . ایشان البته در هشتمش و فهم و رشادتش تردیدی نیست ولی من خیال میکنم که آدمی بود فحاش ، هتاک . من خیال نمیکنم از لحاظ انگریته انگریته‌اش کامل بود و مخصوصاً " وقتی ایشان در اصفهان بود و در کتاخانه کالج انگلیسی اصفهان کار میکرد و از آنجا اخراجش کردند و کینه را بدل گرفت و کینه‌ی این اخراج را بدل گرفت . گویا وقتی اخراجش کردند به یک دلایل اخلاقی بوده و بنا بر این اولیسن کاری که کرد آن اسقف تا مپسن را که دهها سال در اصفهان بود از ایران اخراج کرد و اسقف تا مپسن که بدیدن من آمد در تهران من نمی شناختمش ولی به او گفته بودند بیاید مرا ببینند شاید من بتوانم کاری برایش در وزارت خارجه بکنم که متأسفانه نمیتوانستم از اسقف تا مپسن پرسیدم که این بیشتر به کینه دوزی

ویک کینه شخصی مربوط میشود بین شما و حسین فاطمی که اینجور به شما فشار آورده که ۴۸ ساعته باید از ایران بروید بیرون حالا اینقدر واسطه شدند که این ۴۸ ساعت یک خرده مدتش را . اوبان ، نمی شناختم هم درست ، بمن گفت ، " خواهش میکنم در این زمینه از من زیاد سؤال نکنید یک چیزهایی بود در اصفهان موقمی که ایشان در کتابخانه بودند . نه ، سؤالی از من خواهش میکنم نکنید . " با ایما و اشاره فهمانده ایشان را اخراجش کردیم به دلائلی . بنا بر این من خیال نمیکنم که در موقعیتی .. بعلت اینکه بیطرف نیستم بتوانم راجع به حسین صحبت بکنم .

س - چه زبانهای خارجی بلد بود؟

ج - حسین فاطمی قدری فرانسه میدانست .

س - انگلیسی ؟

ج - نه ، نه خیال نمیکنم .

س - آنوقت میزان نزدیکی اش ، تا آنجا که شما میتوانستید ببینید ، واقعا " اینقدر به معدق نزدیک بود و

ج - بسیار ، بسیار ، بسیار . بسیار به معدق نزدیک بود و من خیال میکنم که معدق را کاملا در دست داشت و آخر سر هم خیلی به معدق در روزی که آخرین باری که معدق رادیده بود که نمیدانم بیست و پنجم بود ، بیست و ششم مرداد بود در اتومبیل وزارت خارجه که سوار شده بود به اتفاق دکتر شایگان خیلی به معدق بدمیگفته در آن اتومبیل و اطلاع من از اینجاست که راننده اتومبیل وزیر خارجه علیخان که خوب راننده وزارت خارجه بود همیشه راننده وزیر خارجه بود من خوب می شناختمش گاهی یک خرده هم خوب .. ای .. بهر حال راننده ای بود و با هم خیلی صحبت میکردیم راجع به حسین فاطمی برای اینکه من با حسین فاطمی هم بد بودم ، او هم خیلی دل پر خونی از

دست‌حسین فاطمی داشت شاید برای اینکه با اندازه کافی نه انعامی توکار بود نه چیزی دیگر. بهرحال، او برپای تعریف کرده که از خانه مصدق که آمدیم بیرون، همان روزی بود که وسط راه تیراندازی می‌شود و حسین فاطمی فرار میکند از تو تو می‌بیل و می‌آید بیرون و فرار میکند، می‌گوید، "در اتومبیل که بودیم خیلی برافروخته بودیم دکتر شایگان میگفت این مرتیکه پیرو گرفت شده"، که البته منظورش مصدق بود، "من هر چه به این فشار می‌آورم که شورای سلطنت را تشکیل بدهیم و کلک پهلوی را بکنیم زیر بار نمی‌رود و این خرفت شده من میدانم که اگر اینکار را نکنیم ماهه ما مان از بین رفتیم ۱۰ اینست که تو اقلاً یک کاری بکن این نمی‌فهمد دارد چه کار میکند". این را علیخان برایم تعریف کرد، علیخان راننده برایم تعریف می‌کرد.

بهرحال همانطور که من در وطن پرستی دکتر مصدق تردیدی ندارم ولی راجع به حسین فاطمی بغیر از همان چند مفتی که برایش گفتم که عبارت است از ذکاوت و هوش و تیزبینی که باشد چیزهای دیگری من دستگیرم نشد و نمیدانم بنا بر این ترجیح میدهم که چیز دیگری اظهار عقیده نکنم.

س- حالا بر می‌گردیم چند سال بعقب ولی مثل اینکه قوام السلطنه در دوران نخست- وزیریش در وزارت خارجه بوده
ج- بله.

س- شما خاطره‌ای دارید از حضور و وجود قوام السلطنه در آن عمارت؟

ج- نه، خیلی junior بودم. برای اینکه در آن عمارت فقط میدانم که تا دیروقت من معاون یک اداره‌ای بودم در آن موقع که فقط میدانم که تا دیروقت چراغهای وزارت خارجه آن قسمتی که قوام السلطنه کار می‌کرد البته که کارهای وزارت خارجه نبود کارهای نخست‌وزیری و آذربایجان بود چراغهایش تا دیروقت روشن بود و خیلی کار می‌کرد و در وزارت خارجه ما حس می‌کردیم یک آدم با شخصیتی دفترش طبقه بالاست. نه، چون با وزارت خارجه کاری نداشت.

- س - علت اینکه آن محل را انتخاب کرده بود برای چه بود؟
- ج - برای اینکه محل راحت تر بود در آنجا از لحاظ اتاقها ، سالنها راحت تر بود ، نسبت به عمارت دفتر کاخ ایبسی . اگر اشتباه نکنم اسمش بود که نزدیک شمس العمارة است جایی که دفتر نخست وزیری بود و نخست وزیر معمولاً آنجا ، تشکیل جلسه میداد راحت تر بود و در وزارت خارجه استراحت میکرد میخوابید ، خانه اش را آنجا قرار داده بود و سائل راحتیش در آنجا خیلی بیشتر بود .
- س - زمانی که شما از وزارت خارجه رفتید کنار به خاطر اینکه دکتر فاطمی وزیر خارجه شده بود فعالیت داشتید؟
- ج - نخیر ، فعالیت من آن موقع عبارت بود از سواری و بروکله زدن با نعل بند و مهترها و سرکشی به اسبها و بازی تنیس و به این جور چیزها میگذشت .
- س - آنوقت چه شبکه شما برگشتید؟
- ج - ۲۸ مرداد . بعد از ۲۸ مرداد مرا خواستند و بعد از مدت کوتاهی که ایجاد روابط شد با انگلیس من آمدم برای باز کردن سفارت ایران و ایجاد مجدد روابط بین ایران و انگلیس .
- س - شما تشریف آوردید به لندن .
- ج - بله ، یک مدت کوتاهی بعنوان کاردار بودم تا مرحوم سهیلی بعنوان سفیر از ایران آمد و من بعنوان نفر دوم ایشان تا آخر بودم . باقی ماندم . البته در این مدت هم خدا رحمت کند مرحوم سهیلی را . مرحوم سهیلی بعلمت کمالت گذشته‌ای که داشت اغلب نبود یا در بیمارستان بود یا در منزل بود یا در مسافرت بود . بنا بر این در آن ۴ سال هم عملاً من شش‌ارزدا فر بودم ، کاردار بودم .
- س - چه خاطراتی از مرحوم سهیلی دارید؟
- ج - بله ، من خاطرات خیلی خوبی از مرحوم سهیلی دارم . البته آشنائی من با مرحوم

سهیلی فقط درلندن بود. آدمی بود که خیلی خوش مشرب بود بسیار با هوش بود بسیار خوش فکر بود. خیلی قشنگ و ساده‌فارسی مینوشت. غطش خیلی خوب بود و خاطرات خیلی جالبی داشت از ۳ شهریور و حتی جلوتر مثلاً "ارتباطش با رضاشاه و چطور شد بعد رضاشاه ایشان را کنار گذاشت و باهاش مورد غضب قرار گرفت، دومرتبه مورد محبت قرار گرفت، رضاشاه به او وقتی محبت داشت به او میگفت بلسه درست است - آنموقع آنتونسی ایسن که خیلی در سنین جوانی بود وزیر خارجه شده بود. رضاشاه یکروزی برای ابراز توجه و محبتش به سهیلی گفته بود که، "خوب ما هم در اینجا یک جوانسی مثل توداریم که الان می‌خواهیم بفرستیمش به لندن. آنها نیستند که یک جوانسی در رأس وزارت خارجه‌شان است." خاطرات بسیار جالبی داشت من هیچوقت خاطرات او را عصرهای نشستیم چون در آنموقع در سفارت کار زیادی هم نبود بنا بر این امرها در ساعت چهارونیم پنج که همه میرفتند می‌آمد به اتاق من و می نشستیم و صحبت میکردیم که البته بیشتر ایشان محبت میکردند! ز خاطراتش نسبت به اشخاص، نسبت به آن اتفاقات زمان رضاشاه چه جور برکنار شد و ۳ شهریور بی‌بعد خیلی خاطرات جالبی داشت.

س- راجع به آن اعلام جرمی که بر علیه‌اش کرده بودند تو مجلس.

ج- نه، راجع به آن هیچوقت صحبتی نکردم. بخیر، آن اعلام جرمی که کردند نمیدانم به کجا رسید، نمیدانم. البته آنها یک مقداری دسته بندی های سیاسی بود که در آنموقع میشد، میگشتند بی یک بهانه‌هایی، نمی‌خواهم نه شرتش‌اش کنم نه تأییدش کنم ولی هیچوقت برای من مسئله‌ی مهمی نبود که درباره‌اش ..

س- راجع به انتخابات بود دیگر.

ج- بخیر، راجع به انتخابات نبود. گفتند راجع به دستگیره‌ها بود که وزارت خارجه مقداری از سفارشات دستگیره‌ای که وزارت خارجه برای ساختمان خودش داده بود ایشان

بردند خانه‌ی خودشان کار گذاشتند. اعلام جرم در این حدودها بود خیال میکنم واگسیر اشتباه نکنم کسانی هم که... بله یکی از کسانی هم که برعلیه، بنظرم برعلیه ایشان اعلام جرم کرد، سید مهدی فرخ بود، مرحوم فرخ بود که او هم وکیل مجلس بود. نه، آن مسئله‌ای نبود که من به آن نه علاقمند بودم و نه قابل این بود که ما بنشینیم بعد از سالها راجع به آن صحبت کنیم. بیشتر صحبت‌های سیاسی میکردیم یعنی بیشتر خاطرات بود، کاربزرگی هم آنوقت مادر سفارت نداشتیم. کاربزرگ عبارت از قراردادها کنسرسیوم نفت بود که آنهم همش در تهران متمرکز بود اصلاً ما بکلی بی اطلاع بودیم که چه میگذشت در تهران و کار سیاسی مهمی ما آنوقت نداشتیم. البته در خلال آن مدت ایران عضو پیمان بغداد شد که آنهم بازرچه بود در تهران متمرکز بود ما فقط مطلع میشدیم از طریق وزارت خارجه. خیلی رسم نبود که... البته متأسفانه این رسم سالها در وزارت خارجه رسم بود که سفارتخانه‌ها رابه بازی نمیگرفتند به آنچه کسی میگذشت. مثلاً راجع به پیمان بغداد ما اصلاً به بازی نگرفتند که ما بگوئیم آیا صلحت ایران بود که عضو پیمان بغداد بشود یا نه صلحت نیست ولی خوب خودشان درست کردند ما فقط مطلع بودیم و باید مدافع آن سیاست میبودیم.

س- تا چه سالی اینجا تشریف داشتید؟

ج- من وقتی اینجا بودم مدیرکل سیاسی مرا معرفی کردند یعنی در نظر گرفتند بجای مرحوم آرام. آرام مدیرکل سیاسی وزارت خارجه بود در آنوقت و سفیر شده بود به ژاپن. من جانشین آرام شده بودم اما البته نه، اوررسی ولی بمن نوشته بودند که شما زودتر حرکت کنید. البته مرحوم سهیلی هیچ راضی نبود که من از لندن بروم برای اینکه در بستر بیماری بود و بمن اعتماد داشت و خوب بعد از یک ۴ سالی با هم نزدیک شده بودیم بهیچوجه مایل نبود که من بروم ولی خود آن مرحوم به من گفت، "من می‌دانم که این یک ارتقاء خیلی مهمی است برای تو، که راست هم میگفت، بنا براین جلوی ارتقاء ترا نمیخواهم بگیرم و بنا به این تأسیف تـوداری

میروی از بهلولی من" و وقتی یک خدا حافظی بسیار بسیار سوزناکی من با ایشان داشتم من واقعا " نمیدانستم که آیا این آخرین باریست که ایشان را میبینم. ولی مثل اینکه ایشان اینطور به او برات شده بود وقتی میرفت بمن گفت، " من یک سردارم در وزارت خارجه هیچ چیز ندارم، خیلی پسر .. روزی آن چرب و نرمی ندارد خیلی گوشه گیر است من این پسر را به دست تو سپردم. " من بقدری متألمم و متأسر شدم که گفتم که آقای سهیلی مرا باید بدست شما بپارند شما چرا پسر را بدست من میپاری؟ این حرفها چیست؟ انشاء الله خوب میشود میآئید ایران و وزیر میشوید، نخست وزیر میشوید ما را هم زیر پر و بال خودتان میگیرید این چه حرفی است که شما میزنید. بهر حال یک خدا حافظی بسیار سوزناکی داشتم. وقتی به ایران رفتم بفاصله چند ماهی هم آن مرحوم یعنی سهیلی فوت شد.

س - همین جا؟

ج - بله.

س - اینجادفنتان کردند یا ...؟

ج - نخیر، آوردند به تهران. آوردند به تهران البته سفارت خارجه هم سنگ تمام گذاشت برای تشییع جنازه ایشان که البته من از نفر اولین بودم که در مراسم شرکت میکردم بدلائل مختلف. هم بدلائل مقامی که در آنموقع در تهران داشتم و هم بدلائل خصوصی که با آن مرحوم داشتم.

س - شما از چه سالی برگشتید به ایران؟

ج - ۱۹۵۸. اول بود ...

س - آنموقع دکتر اقبال بود.

ج - بله.

س - و وزیر خارجه هم آنموقع ..

ج - من وقتی که به ایران آمدم دوسه تا وزیر خارجه عوض شدند. من وقتی که به ایران

آدم وزیر خارجه علیقلیخان اردلان بود که رفت از وزارت خارجه سفیر شد به واشنگتن عرض کنم و مرحوم علی اصغر خان حکمت برای دومین بار شد وزیر خارجه .
س - ایشان چه جو آدمی بود؟

ج - والله در حکمت هم ممکنست که من آدم خیلی بیطرفی نباشم راجع به قضاوت راجع به آقای حکمت برای خاطر اینکه به ایشان علاقه‌مند بودم و ایشان هم به من بسیار علاقه‌مند بود بنابراین در اظهار عقیده نسبت به ایشان مقداری احساسات ممکنست مخلوط ...

س - خوب ، با توجه به اینکه علاقه‌مند بودید به ایشان شنونده خودش تردید می‌کنند .

ج - بله ، مرحوم حکمت آدم پرکاری بود و آدم لایقی بود و آدمی بود که کارها را میخواست یک سرومورتی به وزارت خارجه بدهد ، میخواست وزارت خارجه را بزرگ بکند . آدم با هوشی بود و البته در قسمت ، کتاب خوانده بود ، در ادبیات فارسی خیلی کتاب خوانده بود که خیلی مورد علاقه اش بود . در ترجمه انگلیسی ، انگلیسی را با لهجه بسیار بد صحبت میکرد ولی در ترجمه انگلیسی خوب بود . متأسفانه یکی از گوشه‌های شنوایی خودش را از دست داده بود و این نه تنها ضرری به او میزد در انجام وظیفه اش . این بطور خلاصه چیزهایی است که راجع به حکمت میتوانم بگویم .

س - آن زمان هم رسم بود که وزیر خارجه بطور روزانه یا مرتب حضوراً علیحضرت شرفیاب بشود و گزارش بدهد و اینها ؟
ج - خیر .

س - هنوز آتموقع نشده بود .

ج - نه ، خدا رحمت کند حکمت گاهی روزها بمن میگفت ، " بدنیت امروز یک چنسسند تلگرافی حاضر کنیم ببریم حضوراً علیحضرت ایشان خوششان میآید که . رفیاب بشویم . " و بعد خودش چند تلگرافی را انتخاب میکرد و میرفت بحضور علیحضرت و تلگرافها را نشان

میداد.

س - یعنی بطور روزانه و مرتب نبود.

ج - نخیر، نخیر.

س - پس گزارشها را به چه کسی میداد؟ به نخست وزیر میداد؟

ج - خوب استقلال بیشتری داشت در آن موقع وزیر خارجه بله، بله به نخست وزیر و البته هفته‌ای یکی دو روز هم شرفیاب میشد نه اینکه بهیچوجه شرفیاب نمیشد. هفته‌ای یکی دو روز شرفیاب میشد مسائل مهم را با خود اعلیحضرت صحبت میکرد اما نه اینگونه بطور اینکه این او آخر رسم بود که روزانه ولو اینکه گزارشات جالبی هم نباشد معذالک وزیر خارجه شرفیاب بشود و یک مشت تلگرافات خیلی پیش افتاده را ببرد بعرض برساند. نه، مسائل مهم را بعرض میرساند مسائل مهم را دستور میگرفت از اعلیحضرت ولی نه بطور روزانه. اما اگر که در یک هفته‌ای پشت سر هم یک مسائلی پیش می‌آمد که البته هر روز شرفیاب میشد.

س - بعد از آقای حکمت چه کسی وزیر خارجه شد؟

ج - بعد از آقای حکمت، بله، مدت کوتاهی جلال عبده بود و بعد آرام بود، برای دفعه اول وزیر خارجه شد آرام. جلال عبده چند روزی بیشتر وزیر خارجه نبود بعد آرام بود س - آقای فروغی یک مدتی کفیل بودند مثل اینکه؟

ج - نشنیدم، نه. معاون وزارت خارجه بود.

س - معاون بود.

ج - نه کفیل که به آن معنا نخیر. ممکنست وزیر خارجه غایب بوده معاون کارهاش را میکرده. نه، بعنوان اینکه.. و بعد از اینکه کابینه اقبال برکنار شد و شریف امامی نخست وزیر شد بعد از چند روز مرحوم عضدی وزیر خارجه شد.

س - خوب برگردیم به آن مراجعات خود شما از انگلیس و آنجور که میفرمودید مشکل اینکه شما مدیرکل سیاسی شدید.

ج - بله . در آنموقع البته وزارتخارجہ فقط یک مدیرکل سیاسی داشت و کارهای حواس ہم بدست مدیرکل بود . یعنی یک مدیرکل سیاسی حقیقتش از زمانی نفع گرفت کہ آرام شد مدیرکل سیاسی . البته قبل از آرام ہم عہدہ مدیرکل سیاسی بود یک مدت کوتاہی ولی مدیرکل سیاسی مقامی نبودکہ از سالہا قبل از وزارتخارجہ ایجادشدہ باشد نہ ، این مقام از زمان آرام نفع بخودش گرفت و آنہم برای این بودکہ آرام آدم بسیارپرکاری بود ، بسیاربا تجربہ بود ، زبان انگلیسی خیلی خوب میدانست و سابق فراوانی داشت از لحاظ کاری در آمریکا . با آمریکائیشہا خیلی آشنائی زیادی داشت با انگلیسہا همچنین و بنا براین طرف مراجعہ دہائی وزیرخارجہ بود . در آنموقع معاونین وزارتخارجہ بیشترروی ارشدیت انتخاب میشدند و ارشدیت ہمیشہ مستلزم این نیست کہ کسی کہ ارشداست واقعا " از سایرچہات ہم برای آن کارارشد باشد . بنا براین آرام خیلی طرف توجہ وزیرخارجہ بود . در آنموقع ایران عضو پیمان بغدادشدہ بود و کارهای پیمان بغداد را وزیرخارجہ منحصرآ " بہ آرام مراجعہ کردہ بود و در واقع با وجوداینکہ یک ادارہ ای در پیمان بغداد وجود آمدہ بود در وزارتخارجہ کہ ہمیشہ سعی میکردند یک اعضای بسیار از جوانہای با استعداد با سواد در آن ادارہ بگذارند همچنین رئیس آدم فعالی باشدکہ قطعا " زبان انگلیسی بدانند معذالک گزارشات برای معاون وزارتخارجہ نمیرفت ، گزارشات پهلوی مدیرکل سیاسی کہ آرام باشند میرفت و آرام بودکہ یارآسا " تصمیم میگرفت یا بعرض وزیرخارجہ میرساند و تصمیم را ابلاغ میکرد . با معاون کاری نداشت بنا براین یکی از کارهای مهم آرام در موقعی کہ مدیرکل سیاسی بود ادارہ پیمان بغداد بود علاوہ بر سایر چیزہائی کہ داشت و من وارث کارهای آرام و کارهای آن ادارہ پیمان بغداد شدم .

س - حالا اگر مطلب جالبی در این زمینہ هست بفرمائید

ج - بله ، بله . مطلب جالبی کہ در این زمینہ هست اینستکہ همانطوریکہ میدانید

در ۱۹۵۸ کودتای عراق شد. در ۱۴ ژوئیه ۱۹۵۸ فامیل سلطنتی عراق را قتل عام کردند نوری سعید را کشتند و سلطنت در عراق برچیده شد و کودتاگران آمدند به سرکار. البته میدانیکه کودتا بسیار کودتای خونینی بود از لحاظ افراد معمولی که کشته شدند البته بیشتر افراد معمولی که منظورم است افراد خاندان سلطنت عراق بودند چه از خودش یا د شاه گرفته که واقعا " جوان معمولی بود من در لندن دیده بودم ایشان را و چه افراد دیگر فامیل سلطنت که بکلی بیگناه بودند. البته راجع به نایب - السلطنه عبداللّه بحث دیگری است که نه میخواهم موافق او صحبت بکنم - نه میخواهم مخالف او صحبت کرده باشم. این خونریزی و این کودتا اثر بسیار عمیقی در ایران داشت بسیار عمیق بدلائل مختلف. همانطور که شاید شنیده باشید که قرار هم یک سفر رسمی بود که پادشاه عراق به ایران بیاید و یک صحبتی هم میکردند که ممکن است، صحبتهای وطنی هم میکردند، ایشان با یکی از افراد خاندان سلطنتی ایران وصلت بکنند. از این حرفها زیاد بود. بهرحال نزدیکی زیادی بود. این کودتا خیلی اثر عمیق داشت و اعلیحضرت پادشاه بسیار باحق ناراحت شده بود. مقارن همین اوقات جلسه ی شورای وزیران پیمان بغداد در لندن منعقد میشد. یعنی اگر اشتباه نکنم خیال میکنم که اواسط ماه ژوئیه بود این جلسه که مدتش قبلا" تعیین شده بود. ببخشید موقعش قبلا" تعیین شده بود نه مدتش. و ما اولین کاری که کردیم تقاضا کردیم که جلسه بتأخیر بیافتد یک هفته هشت چند روزی. در این چند روز اعلیحضرت ما را احضار کرد و فرمود که "پیمان بغداد بدون شرکت آمریکا بدرد نمیخورد با آمریکا باید وارد پیمان بغداد بشود یا ما از پیمان بغداد خارج میشویم. این چه پیمانی است که عراق که یکی از کشورهای عضو پیمان بغداد است از کشورهای اولیه بوده است که عضو پیمان بغداد شده این اتفاق عجیب و فحیح روی میدهد و هیچ کدام از هم پیمانان کاری نمیکند دست رو دست هم گذاشتند و تماشا کردند، این پیمان به چه درد ما میخورد؟ مگر اینکه

آمریکا عضو ما بشود" و بسیار علیه حضرت ناراحت بودند. البته اینجا یک بحث حقوقی پیش می‌آید که آیا واقعا " پیمان بغداد آنچنان پیمانی بود که در چنین موقعی از لحاظ حقوقی میتوانست دخالتی بکند یا خیر؟ اگر از من بپرسید می‌گویم خیر. پیمان بغداد وقتی که مواد پیمان بغداد را ما میخوانیم به اینجا بر نمیخوریم که در مسائل داخلی یک مملکتی بتواند آنها را نظر بکند. پیمان بغداد "اولا" بسیار موافق شل وول بود، منجز نبود، بطور قاطعیت از لحاظ تعهدات نداشت. بیشتر پیمانی بود که راجع به تحریکات کمونیستی و یا اگر که کمونیست‌ها به یک کشور یکی از این اعضاء حمله بکنند چه میشود کرد، آنها را باز بطور جنبه‌ی نظامی بسیار شل وول بود یعنی کمک نظامی. بهر حال، ولی علیه حضرت جور دیگری فکر میکردند. ما با این دستورات که ما وقتی عرض میکنم منظورم دکتر اقبال است و مرحوم حکمت است و من عازم لندن شدم البته سایر اعضاء هم بودند که وارد کارهای سیاسی نبودند آنها هر کدام کارهای دیگر خودشان را داشتند مثل ارتشید هدایت و سپهبد تیموربختیار و آقای جمشید آموزگار که در آن موقع اگر اشتباه نکنم معاون وزارت بهداشت بود که قسمت اقتصادی دست ایشان بود، قسمت اقتصادی پیمان بغداد آنچه که مربوط به ایران میشود یعنی رئیس نمایندگی اقتصادی ایران در شورای وزیران بود. ما با این دستورات منجز علیه حضرت روانه شدم و البته خوب معلوم بود که تمام کار روی دوش من است برای اینکه دکتر اقبال خیلی وارد .. عملا وارد مسائل سیاسی بهیچوجه نبود مسائل وزارت خارجه، انگلیسی هم نمیدانست ارتباطاتی هم نداشت مرحوم علی اصغر خان حکمت هم خیلی وارد نبود و همش علی اصغر خان حکمت اتکانش به من بود و همانطور که اول متذکر شدم ارتباطات من با مرحوم حکمت بسیار نزدیک و بسیار مثل پدر - فرزندی بود. یعنی به من همان اندازه اعتماد داشت که اگر یک پسر می - داشت حالا بجا یا بیجا خیلی هم اعتقاد داشت به نظریات من .

بهر حال، ما با این دستورات سریع آمدیم به لندن. من اولین کاری که کردم

با ترکیها و با پاکستانیها صحبت کردم که با آمریکا باید وارد پیمان بشود یا این پیمان بدرد ما نمیخورد آنها هم با ما هم عقیده بودند. بعد از چند جلسه ای که در خلال همان یکی دو روز با همدیگر داشتیم به این نظر رسیدیم که اتفاق نظر داشته باشیم در پیشنهادی که میدهیم. بنابراین ما با ترکیها و با پاکستانیها مسئله را تمام کردیم که یا ما عضو پیمان بغدادیم با آمریکا یا نیستیم. میرویم یک فکر دیگری میکنیم. بعد بدیدن معاون وزارت خارجه انگلیس رفتم و با ایشان مسئله را صحبت کردم. خوب انگلیس ها باطنا "خیلی میل داشتند که آمریکا وارد پیمان بغداد بشود و از اینکه آمریکا وارد پیمان بغداد نشده ناراحت هم بودند برای اینکه اگر که به کتاب سرآنتونی آیدن پایه بویسن مراجعه بکنیم که راجع به پیمان بغداد شرحی دارد میگوید این پیمان بغداد را خود آمریکا شایه درست کردند آخر سر خودشان رفتند کنار نیامدند تو، ایراد میگیرد. ولی خوب البته انگلیس ها با محظوراتی که داشتند من میدانستم حسن می کردم چقدر ما بلند آمریکا وارد بشود ولی هیچوقت بما نگفتند که نه ما هم باشما هستیم. من بهر حال معاون وزارت خارجه انگلیس را در جریان گذاختم چون میخواستم یک محیطی بوجود بیاورم که آمریکا شایه قبلا" بدانند وضع از چه قرار است و ما تا چه اندازه مصمم هستیم راجع به این کار، بابت مشورت پهلوی ایشان نرفته بودم با معاون وزارت خارجه. به معاون وزارت خارجه گفتم ما تصمیم قطعی داریم که از این پیمان خارج بشویم مگر اینکه آمریکا وارد پیمان بشود و ترکیه و پاکستان هم با ما هستند، عراق هم که بیچاره اینجا وضعش اصلا" دلیگا سیونسی ندارد و هنوز هم رسماً از چیز خارج نشده ولی خوب حالا که عضو زمانی است با این ترتیب.

البته او گوش کرد بحرفهای من و گفت ... البته محظورات زیادی در مقابل آمریکا شایه داشتند اینها نمیخواست چیزی بگوید که ما را تشویق بکند به اینکه از یکطرف هم نمیخواست نظر ما را بزند بالاخره به نعل و به میخ ولی من منظور چیز دیگری بود و منظور خودم را حالی کردم.

روایت‌کننده : آقای امیرغسرو افشار

تاریخ معاحبه : ۱۵ اکتبر ۱۹۸۵

محل معاحبه : لندن - انگلیس

مباحثه کننده : حبیب‌لاجوردی

نوار شماره : ۲

ج - باری ، وقتی که جلسه هیئت وزیران تشکیل شد در آن موقع رسم بر این بود که کشورهای منطقه که یعنی عراق و ایران و پاکستان و ترکیه رئیس نمایندگی نخست - وزیرانشان بود ولی آمریکا و انگلیس و زرای خارجی رئیس نمایندگیشان نمیشد . ما وقتی که به انگلیس آمدمیم برای پیمان شورای جلسه وزیران ، البته آنوقت هنوز مک میلان نخست وزیر بود و مک میلان فرودگاه به استقبال دکتر اقبال آمد ولی خوب با کارها دست سر می‌سوی دست وزیر خارجه اش بود یعنی کارهای پیمان بغداد . باری ، در جلسه اول که معمولاً یک مقداری نطقهای تشریفاتی بود و جلسه مهم جلسه سری بود . در جلسه سری در آن موقع از هنر نمایندگی رسم بود بیش از ۳ نفر نباید شرکت کنند ، صورت جلسه راهم کسی حق نداشت بردارد و حرفها آزاد بود . ما در جلسه سری که رفتیم ، خوب ، هر کدام از یکی از کشورها مسائل جالبی را بیان کردند و نوبت ایران که رسید دکتر اقبال هیچی نگفت سکوت کرد که البته از اینکار هم خیلی خوش آمد برای اینکه

س - خوش آمد

ج - بله ، برای خاطر اینکه ما باید در کنار دستش یک مترجم می گذاشتیم هر چه میگفت ترجمه میشد چون آن موقع زبان زبان انگلیسی بوده نه فرانسه . باری سکوتی برقرار

شد و البته میدانستیم که چرا دکتر اقبال سکوت کرده و تنفس داده شد. تنفسی داده شد که در خلال تنفس من به دکتر اقبال گفتم خوب این دیگه حالا باز ما مسئله رایجی نیستیم. یک پاراگراف کوتاهی نوشتیم تأیید نوشتیم که دکتر اقبال آن را بخوانید که پیمان بغداد خلاصه اش عبارت از این بود که ما انتظار داریم که آمریکا وارد پیمان بغداد بشود و اگر آمریکا وارد پیمان بغداد نشود ما مجبوریم که یک فکر دیگری بکنیم. البته در آن جلسه یعنی در آن پاراگراف گفته نشد که ما از پیمان خارج می‌شویم ولی فکر دیگری خواهیم کرد و من هم با اقداماتی که کرده بودم به همه این اعضای این دبلیو سیون های یعنی انگلیس و آمریکا فهمانده بودم که ما خارج می‌شویم. وقتی که داور مرتبه رفتیم بعد از تنفس در جلسه و دکتر اقبال آن پاراگرافی را که برای من حاضر کرده بودم خواند سکوتی برقرار شد و آقای فاستردالسن که رئیس نمایندگی آمریکا بود سعی کرد که بگوید آمریکا با شماست و مقداری سفسطه کرد. سفسطه کرد ولی فایده نداشت. من که کنار دست پهلوی دست دکتر اقبال نشسته بودم البته این صحبت‌ها در جلسه سری بود. به دکتر اقبال یادآور شد که شما حرف خودتان را تکرار کنید و بگوئید که این حرف آخری ماست. دکتر اقبال حرف خودش را داور مرتبه آن پاراگراف را تکرار کرد گفت، "این آخرین حرفی است که ما به شما فاستردالسن که وضع را اینطور دید و با آن زمینه سازی که قبلاً شده بود و دیدیم که میدانست که دیگر شوخی نیست و با سفسطه نمی‌شود کاری کرد گفت، "این مسئله را من باید به رئیس جمهور پرزیدنت آیزنهاور گزارش کنم و بدون دستور او من کاری نمیتوانم انجام بدهم و بنا بر این تا فردا بمن مهلت بدهید. جلسه تعطیل شد. فردا ایشان با یک طرحی آمد از طرف آیزنهاور. متأسفانه من تمام اسنادم تهران است شاید هم از بین رفته باشد ولی البته این طرحها اینها به رکوردها میشود مراجعه کرد اینها غلطی آن طرح. خلاصه آن طرح این بود که ما قرارداد دو جانبه از حاضریم امضا بکنیم با سه کشور منطقه و آنچه که شما انتظار رو توقع دارید از

عضویت آمریکا در پیمان بغداد ماطبق قراردادهای دوجانبه که امضاء خواهیم کرد باشد در آن می‌گنجانیم و بنا بر این نظر شما تا مین است با قراردادهای دوجانبه .
 ماتنفس خواستیم و بعد از تنفس و مشورت دیدیم که تقریباً " نظر ما را .. البته محظورات خودشان راهم گفت در آنجا .

س- چه بود؟

ج - محظوراتش در آن موقع بیشتر برای مصری ها بود که ما هم این را پیراهن عثمان ...
 یعنی ما هم بیشتر می گویدیم که شاید ما پس معلوم میشود که عبدالناصر را در پیوسته به ما ترجیح میدهد . او اینقدر دارد به شما فحاشی میکند، تو شما میزند . مداخله شما وارد پیمان بغداد نمیشود برای خاطر اینکه مبادا عبدالناصر و عربها را بر علیه خودتان بکنند ، این چه نوع دوستی است؟

باری ، ما بعد از مشورتها می گویم که با خودمان کردیم تو خودمان اینک عرض میکنم با خودمان یعنی به کشور منطقه ای دیدیم آنچه که میخواهیم بدست آوریم و قبول کردیم .

س- با تهران هم مذاکره کردید؟

ج - درست قطعا " نمیتوانم بگویم ولی به احتمال قوی غیر برای اینکه در آن موقع سیستم تلگراف تلکس " نبود ، تلفن که به این ترتیب نبود . آنرا بطور قطع نمی - توانم به شما بگویم من بخاطر ندارم که به اعلیحضرت مراجعه .. ولی آنچه که میخواستیم ما گرفته بودیم و به تهران که رفتیم بعد از یک مدتی دوماهی سفارت آمریکا پیش نویس ، طرح قرارداد دوجانبه را به وزیر خارجه داد که وزیر خارجه به عرض رساند و اعلیحضرت مراماً مور این کار کردند ، ما مور تهیه طرح متقابل ، مطالعه دقیق طرحی را که آنها دادند ، ببخشید و تهیه طرح متقابل و نماینده خودشان در مذاکره با آمریکا می گویم . ما چون قرارمان با کشورهای منطقه ای عضو پیمان این بود که هر اقدامی میکنیم با هم بشود بنا بر این ، مسئله هم خیلی سری بود نمیتوانستیم کسی

مطلع بشود بنا براین قرار شد که مذاکرات ما در آنکارا باشد یعنی بین ما و پاکستان و ترکیه و این مذاکرات قرار بود بعد از اینکه طرحها را مطالعه کردیم یعنی هم پاکستانیها هم ایران هم ترکیه یک تاریخی را معین کنیم و در آنجا قرار بگذاریم و با هم مشورت کنیم سه ناشی یک طرح متقابل بدهیم که البته این کار هم شد. این کار شد بنسبه به کرات میرفتیم به آنکارا و بر میگشتم برای همین طرحها و طرحها را تسلیم آمریکا شایه می کردیم آمریکا شایه بعد از مدتی جواب میآوردند رد می کردند و دو مرتبه ما مورد مطالعه می کردیم یک طرح دیگری میدادیم. من خیال میکنم جمعا " پنج شش طرح بین ما رد و بدل شد، بین ما و آمریکا شایه. وقتی عرض میکنم ما منظورم ترکیه و ایران و پاکستان است و البته که رل بزرگ را ما داشتیم برای خاطر اینکه ترکیه که عضو پیمان اتلانتیک بود، پاکستان هم عضو ... آن موقع کشورهای مشترک المنافع قرصی بیشتری داشت و اینطور شل و ول نشده بود که بعدا " دچار شد بنا بر این آنی که دستش به هیچ جا بند نبود ایران بود و حرارت از ما بود تهیه طرح متقابل هم از ما بود یعنی من طرحهای متقابل را با مشورت با حقوقدانها تهیه می کردم می مردم به آنکارا آنها هم تا آنجائی که من بخواهم است هیچکدام نه ترکیه نه پاکستانیها هر چوقت هیچ تغییری در طرحهای که ما تهیه کرده بودیم، من تهیه می کردم، با مشورت البته حقوقدانی که من به او عقیده داشتم، تغییری نمیدادند به آن. بهر حال در خلال این مدت یک روزی که آمده بودم به تهران و طرحها را هم، آخرین طرح را داده بودیم به آمریکا شایه و منتظر جواب بودیم حکمت مرا خواست. حکمت مرا خواست و بمن گفت، " یک مسئله ای را میخواهم به شما بگویم ولی باید قول بمن بدهید که این مسئله از بین من و شما تاجا وزن نکند. " گفتم " البته قول میدهم. " گفت، " ما با شورویها مشغول مذاکره هستیم که قرارداد عدم تاجا و می خواهیم ببندیم و در این قرارداد مواد پنج و شش قرارداد ۱۹۲۱ را لغو میکند اما شورویها یک شرط گذاشتند و شرطشان اینست که ما قرارداد دوجانبه را با آمریکا امضا نکنیم، به این شرط و ما مشغول مذاکره

هستم با شورویها داریم مطالعه میکنیم طرحهایی با هم ردوبدل کردیم من میخوام شما از این موضوع مطلع باشید که ما آن قراردادی که شما با آن هستید امضاء ما آنرا امضاء نمیکنیم ."

س - متعدي آن کار چه کسی بود؟

ج - الان عرض میکنم . من البته یک چیزهایی حس میکردم این چند روز آخر یک چیزی باید تو کار باشد ولی خوب هیچ از موضوع اطلاع نداشتم . از حکمت توضیحات بیشتری خواستم . حکمت توضیحات بیشتری داد راجع به قراردادی که خیال داشتند با او . من به حکمت گفتم که آیا ، اشاره کردم به عکس اعلیحضرت که بالا سر حکمت بود ، ایشان موافق است ؟ گفت ، " بله . " گفتم ، " میدانید که این کار خطرناک است برای ایشان . " باز اشاره به عکس اعلیحضرت . گفت ، " چرا خطرناک است ؟ " گفتم ، " اینکار ما داریم یک تعهد قطعی را که آمریکا شایه به ما کمک میکنند ، کمک نظامی میکنند اگر مسرود هجوم قرار بگیریم

س - از خارج .

ج - از خارج ، از دست داریم میدهیم بابت یک تعهد واهی ، اینکه واهی عرض میکنم از لحاظ اینکه میدانید ما مطالعات حقوقی مفصلی کردیم که ماده پنج وشش دیگر منسوخ است و قرارداد عدم تجاوز با شوروی هم کی به قول شوروی ، رو قول شوروی میتواند حساب بکند بنا بر این شما یک چیز واهی را روی آن دارید حساب میکنید و یک قرارداد ی که جنبه ی تعهدش بیشتر است البته نمیخواهم بگویم صدر مردم آمریکا شایه ما بایش میایستند ممکن است آنها هم یگروزی معنا وین مختلف بازی در بیاورند ولی ما داریم از دست میدهیم در هر حال اگر بنای مقایسه باشد بیشتر میشود روی تعهدات آنطرف حساب کرد تا اینطرف یعنی اجرا میکنند رو قولشان . اینطرف ما میدانیم که خیلی پایبند این حرفها نیستند سابقه هم دارد قرارداد عدم تجاوز هم داشتند معذالک به آن مملکت تجاوز هم کردند ، بهانه گیری خیلی کار آسانی است . حکمت گفت ، " شما

با این کارها کار نداشته باشید شما دنبال کار خودتان بروید." گفتم آقای حکمت من کار خودم راتمام کردم والان منتظر جواب آمریکا شما هستم و آمریکا هم گفتیم دیگر این آخرین پیشنهاد است ما بیش از این نمیتوانیم معطل بشویم. خدا رحمت کند حکمت را. حکمت بمن گفت، "کلید این کار دست شماست باید چند هفته ای اینها را دول بدهی." من به حکمت گفتم آقای حکمت این کار برای من خیلی مشکل است برای اینکه من یک اصلی را که به آن معتقد هستم در سیاست اینست که با اشخاصی که خارجی که محبت میکنیم رو حرف آدم حساب میکنند و اینها رو حرف من حساب میکنند و نمیخواهم خودم را یک آدم دروغگو معرفی کرده باشم والا در آینده هیچوقت نمیتوانم کار بکنم با خارجی ها. بهترین چیزش اینست که من یک دو هفته ای، یک هفته ای دو هفته ای نباشم، یعنی مرخصی بگیرم و چون این کار منحصرا " دست منست اینها هم بجای دسترس ندارند بنا بر این کار میماند دوسه هفته ای. مرخصی هم که میگیرم مرخصی ظاهری است یعنی میآیم دفتر میروم ولی رسماً " در مرخصی هستم. گفت، "بد فکری نیست." ما ظاهراً " در مرخصی بودیم اینست که سفیر آمریکا هم هر دفعه ای مراجعه میکرد میگفتند فلانکس نیست. بالاخره یک روزی هم در یک جایی هم مرادید تا خواست صحبت بکند گفتم که من الان باید بروم با یک کسی وعده دارم بعد هم دیگر را میبینیم. خلاصه از زیر ملاقات با سفیر آمریکا ..

س. چه کسی بود آن موقع ؟

ج. - ولز، تام ولز اسم کوچکش نمیدانم چه بود، در میرفتم. بعد از چند روزی من به حکمت گفتم آقای حکمت من نگرانم راجع به اینکاری که شما دارید میکنید. حکمت گفت، "هیچ نگران نباش نه تنها خودشان موافقت که اشاره میکرد به اعلیحضرت بلکه حضرات هم این را میخواهند، موافقت." البته منظور از حضرات انگلیس ها بودند که میخواهند که این قرارداد امضاء بشود، قرارداد با شورویها. و من خیلی در تعجب بودم که بطور انگلیس ها میخواهند این قرارداد امضاء بشود. ولی البته طبق قولی

کده حکمت داده بودم این مسئله فقط پهلوی خودم محفوظ بود. باری یکروزی صبح حکمت مرا خواست سراسیمه. گفتم، "چه شده آقای حکمت؟" گفت، "ما باید آن قرارداد با آمریکا را امضاء نکنیم و قرارداد با شوروی را امضاء نکنیم اگر شرط اینست شرط شورویها اینست." و خیلی هم نگران بود. معلوم شد که انگلیس ها و آمریکا شبها از موضوع مطلع شدند تا آن موقع مطلع نشده بودند از این جریان و آیزنهاور بسک نامه ای به اعلیحضرت نوشته بود. من آن نامه را دیدم بسن نشان دادند که بی آنرا هم داشتم برای اینکه اعلیحضرت مرا خواست راجع به آن نامه. نامه آیزنهاور و تعبیری و تفسیری که میشد از آن نامه کرد این بود که اعلیحضرت مختارید که هرکاری، هر قراردادی میلان است امضاء نکنید اما متوجه باشید مبادا قراردادی امضاء کنید که با تاج و تختتان بازی کرده باشید یک همچین چیزی، در این زمینه بود و یکمرتبه حکمت چشمه پاش باز شد نه از لحاظ نامه آیزنهاور برای اینکه خوب او اعتناشی نداشت او میگفت ما آمریکا را گول بزنیم دولشان بدهیم ولی از لحاظ انگلیس ها که انگلیس ها دانکنسانسز که آن موقع وزیر جنگ انگلیس بود و به پاکستان میرفت سر راه آمد به تهران و رفت به حکمت و صریحا "به حکمت گفت در اتاقتش که این قرارداد مفراست برای شما قرارداد با شورویها. یعنی مفرا از لحاظ اینکه اگر بخواهید در عرض قرارداد با آمریکا امضاء نکنید اما اگر هر دو را امضاء کنید بسیار خوب است ولی نه اینکه بهای عدم امضاء قرارداد با آمریکا قرارداد با شوروی را امضاء نکنید. حکمت یکمرتبه بیدار شد. البته این جریان تاری را وقتی که برای من تعریف کرد که همش در عرض ۲۲ ساعت اتفاق افتاده بود به من گفت، "حالا چه میکنیم؟" من از ایشان خواهش کردم که پرونده اش که پهلوی خودش بود در اختیار من بگذارد. پرونده بسیار، دلیلیگا سیون شوروی هم وارد تهران شده بود برای امضاء برای مذاکره و امضای این قرارداد. رئیس هیئت نمایندگی شوروی آقای سیمیا نف بود که معاون وزارت خارجه شوروی بود. من جالب اینجاست، وقتی قرارداد را

خواستم توپرونده ، پرونده چندصفحه بیشتر توی آن کاغذ نبود که بهلوی حکمت بود که خداحمت کند بعدهم آن چندصفحه کاغذ را بمن داد بعدازاینکه بفاطمه یکی دوماه بعدکه ازوزارتخارجہ مستعفی شد . قرارداد بخط مرحوم حمید خان سباح بود. دیگته سیدضیاء الدین طباطبائی چون سیدضیاء دنبال این کار بود واین قرارداد ادرادیکتسه کرده بود به حمیدخان وروی این مفعلاً" باحکمت صحبت کرده بودند وازآنطرف هم با یکسفسیرشوروی درتهران که بین سفرای شوروی یک آدم خوبی بودوبه ایران هم علاقمندبود مذاکره کرده بود حکمت برداشتش این بودکه انگلیس ها این کار را می خواهند چون سیدضیاء دارد این کار را میکنند وپیشرفت کرده بود در مذاکرات حالا به یک بن بست رسیده که باید مذاکرات را بهم زد . من وقتی که قراردادی که خطی بود خواندم گفتم که این قرارداد را خوب حالا اینها آمدند تهران دوروز هم است اینها را محرمانه یک جا منزل به آنها دادید بیشتر از اینهم که نمیشود نگهشان داشت باید وارد صحبت شد یکدفعه هم که نمیتوانیم به اینها بگوئیم نه . بنا براین من از آن روز وارد مذاکرات با شوروی شدم . پیشنهادی که کردم به حکمت این بودکه مادر من یکی از این مواد که الان خاطر من نیست کدام ماده بود یک چیزی می گنجانیم یک سطر که این انعقاد قرارداد مانع از این نخواهد بود که ایران قراردادهایی که طبق ماده ۵۲ اگر اشتباه نکنم بنظم ۵۳ بود منشور ملل متحد قراردادهایی که طبق ۵۳ منشور ملل متحد امضاء میشود ملحق نشود با بعبارت دیگر قراردادهایی که طبق آن ماده بخصوص منشور ملل متحد بوجود میآید امضاء نکنند اگر میلش باشد البته . آن ماده ۵۳ راجع به قراردادهای منطقه ای بود وقراردادهایی که اصولاً طبق منشور ملل متحد تنظیم میگردد . حکمت گفت ، " خیلی خوب ، این فایده این چیست؟" گفت که ما سعی از جایی نبردییم اگر اینها بگویند که شما دیگر آن قرارداد بخصوص رانسی - خواهید امضاء بکنید میگویم باکمال میل حرفتان را قبول داریم اما آن قرارداد طبق مواد اصول منشور ملل متحد بود مگر شما به منشور ملل متحد ابراد دارید؟ ما

طبق آن داریم کار می‌کنیم اینهم بعداً "ما ثابت می‌کنیم در سازمان ملل متحد بنا بر این مخالفت خودتان را با منشور ملل متحد شما اعلان کردید اگر بخواهید ایراد بگیرید. حکمت گفت، "اطمینان داری که اینها این را رد می‌کنند؟" گفتم، "اگر قبول کردند که چه بهتر ما هر دو را امضاء می‌کنیم ولی اعتقاد من اینست که اینها را رد می‌کنند، این چند کلمه را رد خواهند کرد.

س- آن قرارداد با شوروی بطور مریح نوشته شده بود که ایران با آمریکا حق ندارد قرارداد ببندد؟

ج- نخیر، نخیر بهیچوجه، بهیچوجه. ما جلسه‌ی اولی که بنده در آن شرکت کردم آقای سیمیانف آقای پکف در تحت ریاست آقای سیمیانف، پکف از اینطرف هم آقای مرحوم حکمت بود حمیدخان سیاح هم مترجم بود و مرحوم مسعود انصاری که البته آنها هم دنبال این کار بودند. روسها وقتی که متن قرارداد را به سیمیانف شروع کرد بخواندن آن ماده‌ای که گفته بود که، ماده ۵۶ دیگر منسوخ است آنرا نخواند. حکمت گفت، "آقا، تکلیف آن دو ماده چه شد؟" آنها گفتند، "نه، ما هیچوقت آن دو تا ماده را به شما پیشنهاد نکرده بودیم."

س- چه گفته او؟

ج- ما هیچوقت به شما همین پیشنهادی را نکرده بودیم که آن دو ماده را بر میداریم نه، آن دو ماده هست ما یک قرارداد عدم تجاوز با شما فقط می‌بندیم. من بعضی اینکے این را شنیدم علامت خوب دانستم برای اینکے بهترین بهانه بدست ما میداد و بعد هم مریحاً "گفتم حکمت کاغذ نشان داد گفت، "این کیه پس؟" گفت، "این هم ما مربوط نیست، ما به شما این پیشنهاد دکتیمی را نداده بودیم." یعنی آن مسوادی را که بخط حمیدخان سیاح بود حالا دیکته سید ضیاء بود. گفت، "این بما مربوط نیست ما این را به شما ندادیم." حکمت خیلی بیکه خورد سیاح بیچاره هم خیلی ناراحت شد از این موضوع برای اینکے این با مذاکرات با پکف سید ضیاء این طرح را تهیه

کرده بود. اینکه گفتم یکف آدم خوبی بنظر می‌آمد برای این بود که در تمام این مدت این مذاکرات سیمیانف وقتی مذاکره میکرد در این جلسه بخصوص سرش را با این انداخته بود چون تا آن موقع او وارد این صحبت‌ها نبود و او تا بید کرده بود که ساده و عیبنا بد باشد، بسیار خوب، من یک یادداشتی به مرحوم حکمت برایش فرستادم که جلسه را تعطیل میکنیم فردا صبح. مذاکرات آنروز قطع شد فردا. وقتی فردا شد حکمت گفت، "بسیار خوب، حالا که شما آن دو ماده را زدید از اعلی قرارداد بنده میخواهم یک بصرم علاوه کنم که ماطبق منشور ملل متحد هر قراردادی را مجازیم امضاء بکنیم وکتبا" هم به آنها داد. اینجا فرصت خواستند برای مطالعه و قرارداد، چون عجلای هم در کار نبود، ساعت ۱۰ شب بعد از شام منزل حکمت جلسه باشد. ساعت، البته قبلا" من آنجا بودم، ما رفتیم در جلسه آقایان هم آمدند تقریباً "تا دو سه صبح جلسه طول کشید. در آن جلسه سیمیانف شدیداً حمله کرد به ایران و تهدید کرد ایران را بر حذر کرده "شما خیال میکنید به اتکای آمریکا اینجا میتوانی... در مقابل ما ایستادگی بکنید؟ خیالتان راحت باشد، ما با آمریکا شبها ممکنست سازش هم بکنیم و حالا کار شما به جایی رسیده که میخواهد ما، درست جمله‌ای که گفت که هنوز بیاد داریم، "بای قرارداد اهرنی صحه بگذاریم؟" قرارداد اهرنی منظورش قرارداد سنتو بود البته. تو پرانتز باید به شما بگویم که اینها با قرارداد سنتو یعنی با پیمان بغداد مخالف نبودند برای اینکه اینقدر علقشان میرسد که پیمان بغداد هیچی نیست، هیچ جنبه‌ی تعهد آمیز منجز ندارد از لحاظ نظامی این را میدانستند، از قرارداد دو جانبه میترسیدند و در مذاکرات شفاهی هم با حکمت - یکف به حکمت گفته بود که شما تو سنتو بمانید به آن هیچ اهمیتی ندهید این را امضاء نکنید در مقابل آنوقت ما با شما قرارداد عدم تجاوز را امضاء خواهیم کرد.

بهر حال، خیلی شدیداً "تاخت به ایران و به شخصی حکمت خیلی پرخاش کرد و گفت،

" ما دیگر این قرارداد را امضا نخواهیم کرد و این پیشنهادی را هم که به شما دادیم پس میگیریم. " حکمت جواب داد، هیچوقت من حکمت را به این خوبی ندیده بودم که آنشب دیدم در جوابی فی‌البداهه‌ای که به سیمیانف داد خیلی عاقلانه خیلی قشنگ خیلی پخته صحبت کرد آنشب و گفت، " اگر قرارداد را ما امضا نکردیم دلالتی دارد به شما هم طرح متقابل دادیم. شما هم آن دوماه را حذف کرده بودید. " البته چون فی‌البداهه صحبت میکنم باید بگویم که بعداً " یکسف گفته بود که آن دوماه را میگذاریم قبول داریم و استنباط من این بود که روی آن اعل کلی که شورویها در این مسائل دارند که اطشان عبارت است از چانه زدن است آن دوماه را گذاشته بودند که آخر سر آن ماده‌ای که مربوط میشود به منسوخ بودن دوماه‌ی پنج و شش گذاشته بودند که آخر سر از منسوخ استنباطان در بیابا و رند بعنوان یک امتیاز بما بدهند. یعنی یک امتیازاتی از ما بگیرند آنوقت آنرا بدهند میدانستند که ماهش طرف او هستیم یعنی دنبال منسوخ بودن ماده پنج و شش هستیم این را میدانستند بنا بر این از لحاظ تاکتیکی برداشته بودند ولی بعد میگذاشتند چونکه یکف بعداً " خصوصی گفت، " ما آن دوماه را میگذاریم. " ولی دیگر در پریود ما تصمیم ما نرا گرفته بودیم. و آنها آخرین حرفشان را هم گفته بودند ما هم گفته بودیم. و البته اینجا باز سیاست شوروی بود که بنظر من از بیس دنبال گرفتن امتیاز و چانه زدن بودند باختند چون اگرها نتجوری که آن قرارداد را نوشته بودند همانجوری آورده بودند خیلی مشکل بود که ایران امضا نکند، چه میگفت، مگر اینکه دولت عوض میشد. دولت عوض میشد یک وزیر خارجه‌ی دیگری می‌آمد میگفت آقا من املاً آنرا قبول ندارم آن را که دولت قبلی با شما صحبت کرده دومرتبه از نو با هم صحبت میکنیم والا خیلی مشکل میشد اینجا اشتباه روسها بود که دوماه را حذف کردند، اول برداشتند گفتند ما همین حرفی نزدیم و بعداً " از تو استنباطان میخواستند در بیابا و رند بدهند بعنوان یک امتیاز بما.

باری، آنشب یک شب فراموش نشدنی بود و با تهدیدات فراوان نسبت به ایران سیمیانف

خدا حافظی خیلی سردی با حکمت کرد و عازم شوروی شد .

س - تاریخش را دقیقاً " یادتان هست ؟

ج - ۵۸ ، همه این اتفاقات در ۵۸ .

س - چه ماهی بود ؟

ج - زمستان بود .

س - بله .

ج - بفاصله مدت کوتاهی هم رفت و البته از فردای آنروز هتاک و فحاشی رادبرو مسکو و روزنامه‌های شوروی و مقامات ملاحیت دار شوروی به ایران شروع شد خیلی شدید . سه فاصله کوتاهی هم قرارداد دو جانبه با آمریکا امضاء شد . امضاء قرارداد هم برای خاطر اینکه ما میخواستیم خیلی بیسر و صدا باشد در آنکارا از طرف دولت ایران آقبای حسن ارفع که سفیر ایران بود در آنکارا امضاء شد . اسم قرارداد با آمریکا را هم گذاشتیم قرارداد همکاری دو جانبه . در صورتی که قرارداد قرارداد نظامی بود . البته این مال زمانی است که رسم قراردادها خیلی توکار بود ولی خوب دیگر بمرور دیگر همه اینها چیز شد که این قرارداد همکاری نظامی راهم که میدانید که دولت خمینی یعنی یکی از کارهای اولی که وزیر خارجه بازرگان کرد دکترین زدی ، خیال میکنم دکترین زدی بود ، که این قرارداد ارفسخ کرد که بنظر من اشتباه بود برای اینکه این قرارداد ضرری برای مانده است بلکه منفعت هم بر ایمان میتواند داشته باشد ولی بهر حال

س - ماندن مستشاران آمریکائی ، آنها هم جزو همین قرارداد بود یا آنها چیزهای جداگانه‌ای بود ؟

ج - نخیر ، آن بکلی چیز جداگانه‌ای بود .

س - پس عملاً آمریکا حضوری پیدا نمی‌کرد در ایران در نتیجه این قرارداد یا میکرد ؟

ج - یک ماده‌ای این که برای .. اینها از یک ماده آن قرارداد استفاده میکنند

بکنند، از یک ماده آن قرارداد. متأسفانه قرارداد جلوی چشم نیست. الان سالیست ده پانزده سال هم است

س- پس ایراد روسها بابت چه بوده؟

ج- ایراد روسها برای این بود که طبق آن قرارداد اگر که فرض بفرمائید که یک دولت کمونیستی به ایران حمله بکند، شوروی که خیر فرض کنید که افغانستان که کمونیست شده به ایران حمله بکند یا عراق اگر کمونیست میشد به ایران حمله بکنند یا دستجات کمونیستی از یکی از این کشورها به ایران حمله بکنند آمریکا باید کمک نظامی به ما بکند. البته یک ماده ای که شما گفتید مستشاران چون من بعد دیگر وارد این کار نشدم که مستشاران نظامی چون بعد دیگر من همس در ما موریتای خارج بودم بعد از این کار. وقتی این سروعدای مستشارهای خارجی ها من در پاریس سفیر بودم این زمان کابینه حسعلی منصور بود که آمدند به سن و آن قرارداد را امضاء کردند و راجع به آمریکا آنها. آمریکا آنها استناد میکردند به یکی از این مواد این که البته قابل رد بود، بهانه بود، مستممک بود قابل رد بود یعنی موظف نبودند. س- چون برای من درست روشن نیست که ایراد شورویها به این شدت به این قرارداد چه بود؟

ج- ایرادشان وارد بود از لحاظ خودشان.

س- چون فقط در شرایطی که اگر یک کسی به ایران حمله میکرد این قرارداد مسؤرد استفاده قرار میگرفت.

ج- بله، بله.

س- بنا بر این ظاهراً "دفاعی بوده".

ج- کاملاً "دفاعی بود حکمت هم روی حرفهایش همین ها را، نطقش همین حرفها را زد. گفت، "این قرارداد دفاعی است چیز دیگری نیست." ولی خوب آنها ناراحتی داشتند برای خاطر اینکه دیگر دست .. از لحاظ حمله دستجات کمونیستی به ایران

با یک دولت کمونیستی به ایران خیلی مراحت داشت که آمریکایی ها میتوانند به ما کمک بکنند و از این موضوع ناراحت بودند. شاید هم پیش بینی میکردند که بگروزی و پاره ای از این مواد این را آمریکا شپها از آن بخواهند استفاده کنند و بیشتر در ایران نفوذ پیدا کنند که البته بالمال وقتی ما متحد بودیم و متحدیم شدیم ، آمریکا متعدها بود . تمام معنا بمناسبت قرارداد دو جانبه ما متحد بودیم خوب روابط دو کشور متعده فرق میکند با کشوری که متحد نیستند اعلا" با شوروی ما متحد نبودیم همسایه بودیم . روی این پیش بینی ها پیش بینی ها میکرد ولی خوب میدانید این کمکهای نظامی که این هفت هشت ده سال آخر به ایران میشد و ارتباطات شدید نظامی بین ایران و آمریکا دیگر ارتباطی با این قرارداد نداشت یعنی بموجب این قرارداد و اینها نبود خیلی ، یک چیزهایی بود که رأ ما " بین ایران و آمریکا بوجود میآید .

س - بیشتر مثل اینکه مربوط به خرید اسلحه و تعلیمات

ج - همین ها . بله منظورم همانهاست خرید و تعلیمات و غیره و ذالک و اینها . اعم از اینکه این قرارداد بنظر من بود یا نبود بارویه و سیاستی که اعا بحضرت در پیش گرفته بود این نزدیکی ها با آمریکا پیش میآید .

س - آنوقت آن عملاتی که مصر به سردستگی نامر به ایران میکرد همزمان با همین جریان بود یا اینکه قبل از این بود؟

ج - نخیر جلوتر بود . بله .

س - جلوتر بود .

ج - بله . آن نخیر آن قدری جلوتر بود . آن قدری جلوتر بود برای خاطر اینکه سفیرشان ... خوب عبدالنار مهیج وقت نسبت به شاه سمپاتی نداشت ، سفیرشان در ایران گزارش داده بود که بزودی ایران با اسرائیل ایجاد رابطه خواهد کرد و عبدالنار پیش دستی کرد آن نطق کذا را کرد و سفیرش را احضار کرد . بله .

س - خوب مرحله بعد این چه بود؟ چه شد که با مباحث این اختلافا با شوروی یک

مقداری تحلیل رفت و کم شد .

ج - اختلافات با شوروی همروز ، خوب تهدیدات ادامه داشت . اغلب در مرز آذربایجان ما نورهشون ارتش شوروی بود برای ترساندن . میدانیم آن حرفهای غروشچی که راجع به ایران به والتر لیبمن گفته بود . ما عبدعنوان رئیس یک دیپلیگاسیون پارلمانی ایران یکدفعه آمد به انگلیس بعد رفت به شوروی و در آنجا توی یکی از این مراسم غروشچف سخت به ما حمله کرد راجع به همین پیمان سنتو . ساعد بیچاره هم جواب داد به او .

س - سنتو با دوجانبه با هر دو؟

ج - هر دو ، سنتو دوجانبه همه . نه دیگر صحبت اینها بیشتر روی سنتو بود ، بعداً دیگر اسم دوجانبه را کمتر میآوردند برای اینکه خوب آنهم طبق سنتو بوجود آمده بود آن دوجانبه . تا بالاخره همان موقع هم ما حاضر بودیم که یک تعهدی بدهیم که ایران پایگاه موشکی بر علیه شوروی نخواهد شد ، در همان موقع هم ما این را حاضر بودیم یک نامه ی علیحده ای بنویسیم شورویها قبول نمیکنند . بالاخره بعد از اینکه تمام انواع فشارها را بر سر ایران آوردند شاه به تمام معنا ایستادگی کرد اینها دیگر دیدند فایده ای ندارد با گرفتن آن نامه که ایران پایگاه موشکی بر علیه شوروی نخواهد شد روابط فرق کرد و روابط بهتر شد و به اعتقاد من تا آن هفت هشت ماه آخری که علیحضرت در ایران بود روابط با شوروی روبه روز ، یعنی روابط خوبی داشتیم با شوروی ها چون اطمینان پیدا کرده بودند تا حدود زیادی . البته این صحبت هائی که من کردم هشت فی البداهه بود .

س - بله ، بله .

ج - متأسفانه هیچکدام از مدارک جلوی چشم نیست . خیلی میل داشتم این مدارک بود که من با قطعیت بیشتری راجع به همه اینها میتوانستم صحبت بکنم امیدوارم بکروزی بشود که این مدارک در اختیارم باشد که بتوانیم تجدید نظر کنیم و

بخوانیم شسته ورفته ترمحبت کنیم .

س- آنوقت تغییربیا مطلقا بینه ،رفتن آقای دکتر اقبال و آمدن آقای مهندس شریف اما می

هیچ ارتباطی به این رابطه با روسها داشت ؟ نداشت ؟

ج- البته روسها با دکتر اقبال خیلی موافق نبودند ، هیچ . یکی از مخالفین سرسخت

این قرارداد هم دکتر اقبال بود ولی زورش نمیرسید و ظاهرا " هم نیابت مطلع میشد

و اغلب همی بمن تلفن میکرد مرا میخواست و من هم به بهانه های مختلف ..

س- با کدام قرارداد مخالف بود ؟ قرارداد دیا ..

ج- شوروی .

س- با شوروی مخالف بود .

ج- و اغلب هم همان هفته به دلائل مختلف وبه بهانه های مختلف من از دیدن ایشان در

میرفتم برای اینکه از همه جا بیخبر بود یک چیزی فقط شنیده بود ولی سخت مخالف بود . البته

آنها با دکتر اقبال ، آنها هم خیلی با دکتر اقبال مخالف بودند . وقتی شریف اما می آمد

سرکار و مرحوم عضدی هم .. ببخشید اول که ، بنده یک اشتباهی آنجا کردم بنظم اسم

آقای قدس نخعی را نبردم

س- نخیر نبردید .

ج- متاسفم برای اینکه قبل از مرحوم عضدی قدس نخعی وزیر خارجه بود . بمرور بک

خرده ای وضع تغییر کرد . وضع تغییر کرد که منتهی شده سکوت و بمرور بهبود روابط

با ایران . اینها از زمان کابینه شریف اما می بعد شروع شد .

س- بطور اجمال جناب عالی بعد از این ماجرا چه سمتها و مسئولیتها داشتید تا آخر

با مطلق ..

ج- من بعد از این ماجرا معاون وزارت خارجه بودم معاون سیاسی وزارت خارجه بودم

س- چه زمانی ؟ از زمان

ج- همان موقع . یعنی تقریبا " بایک فاعله کوتاه .

س- زمان دکتر اقبال .

ج - بله ، بله . بعد سفیر شدم در زمان شریف امامی ، اول حکومت شریف امامی یعنی آخردوره اقبال تقریباً " ما مور شدم سفیر شدم در آلمان بعد برگشتم . بعد از آلمان سفیر شدم در فرانسه بعد برگشتم به ایران . بعد از یک مدتی شدم قائم مقام وزارت خارجه بعد هم سفیر شدم در انگلیس در حدود پنج سال ونیم در انگلیس سفیر بودم برگشتم به ایران دیگر سمت رسمی نداشتم تا وزیر خارجه شدم ، تا اول سپتامبر ۶۷ ، ۶۸ که وزیر خارجه شدم

س- ۱۹۷۸ .

ج - ۷۸ .

س- قائم مقام وزارت خارجه شما کی بودید؟ زمان ..

ج - اردشیر زاهدی .

س- بله . تقریباً " میشود از شصت و ..

ج - ۶۹ - ۶۷ مثلاً .

س- ۶۹ . آقای زاهدی آمدند به آمریکا آنوقت ، بله؟ آنوقت شمار رفتید به انگلیس؟

ج - من وقتی آمدم به انگلیس آقای زاهدی کماکان وزیر خارجه بود . بعد رفت کنار مدت یکسال تقریباً " کنار بود و بعد سفیر شد آمریکا .

س- شما خاطراتی از تیمار هدایت و تیمور بختیار نداشتید؟ دوفتری که آنجا ... آنها چه جور آدمهایی بودند؟

ج - خیلی کوتاه میتوانم صحبت کنم راجع به هدایت . هدایت افسری بود که آنطور که شنیده بودم خیلی خیلی علاقمند بوده به رفاه . قوه بیانش خیلی خوب بود . فرانسه بد صحبت نمیکرد و افسر لایقی بود . البته بیشتر اداری بود تا جنگی . ارتباط زیاده شخصی با ایشان نداشتم مگر اینکه ارتباط کار ، اداری .

س- در همان جلساتی که در آنکارا بودید

ج- هان ، در جلساتی که در آنکارا بودیم رل بزرگی ایشان نداشتند . رل بزرگ را ، برای اینکه اینها همه تابع وزیر خارجه بودند . اینها قسمت نظامی ، قسمت قسد تخریب که تیمور بختیار بود یعنی سازمان امنیت بمعهده میگرفت قسمت اقتصادی ، اینها قسمتهای مختلف بودند که قبل از جلسه شورای وزیران اینها جلسه تو خودشان داشتند ، گزارش کارشان میآمد تو شورای وزیران وقتی گزارش کار اینها تو شورای وزیران میآمد معمولا " خودشان هم حاضر میشدند برای اینکه گزارش مطرح بود بعد دیگر حضور پیدا نمیکرد .

س- تیمور بختیار برای آن کسانی که ندیدندش فقط راجع به او شنیدند شخصیت خیلی وحشتناک سیاهی از او مانده . واقعا " شما که او را شما " دیده بودید ..

ج- تیمور بختیار را من بیشتر میشناختم خیلی بیشتر . تیمور بختیار آدم لوطی بود رفیق بازی بود ، دست و دل با زبود ، بسیار رشید بود ، از قتل و خونریزی و این قبیل چیزها هم باکی نداشت وحشتی نداشت بهیچوجه . ولی من خیلی خیلی متأسف شدم که تیمور بختیار که واقعا " مقامی داشت دیدم با عراقی ها همدست شد بر علیه ایران و راجع به شط العرب حق را به عراقی ها داد برای اینکه آن موقع من از این طرف ما مورکارهای شط العرب شده بودم از طرف اعلیحضرت ، وقتی دعوی ما با عراقی ها اوج گرفت من ما مور بودم و متأسف بودم که میدیدم که تیمور بختیار حق را با جانب عراقی ها میدهد و حتی با آن حرفهای عراقی ها که ایران باید بطور استان اداره بشود ، حرفهایی که عراقی ها راه انداخته بودند این با آن حرفها موافقت کرده بود خیلی متأسف شدم که تیمور خودش را بست به عراقی ها و این جور آلت آنها شد و این از لحاظ ما ایرانیها این حرفهای ابلهانه را راجع به طرز حکومت ایران و با شط العرب که حق با عراقی هاست تأیید میکرد خیلی متأسف شدم .

س- ولی از نظر هوش و درک مسائل

ج - متوسط بود، متوسط بود ولی همانطور که گفتم آدم لایقی بود آدم بسیار رشیدی بود، لایق بود و نترس .

س - چطور میشد اصلاً " با تیمسار نضیری مقایسه اش کرد و نضیری که رئیس ساواک بودند؟
ج - بله ، هیچ قابل قیاس نبود هیچ قابل قیاس نبود برای اینکه فهم و شعورش از نضیری خیلی بیشتر بود ، اقلان " زبان فرانسه را خوب صحبت میکرد برای اینکه مدرسه سن سیر نبود و نه ، نه خیلی بمراتب از نضیری بالاتر بود از هر جهت که حساب بکنید از هر جهت .

س - راجع به برگناری تیمسار عبدالله هدایت شما ..

ج - این برای من جنبه اسرار داشت . من نفهمیدم چرا . یک چیز شخصی در کار رسوده . من خیال میکنم که یک حرفی یک جاشی گفته بوده که برای شاه زننده بوده بطور خصوصی به یک کسی گفته بوده که بعد بگوش شاه رسیده بوده . مثلاً " مثل اینکسه این نمیگذارد ما کارمان را بکنیم ، در این قبیل چیز ، در این زمینه باید میبود . بعد هم معلوم شد تهمت‌هایی که ، او میبستند از لحاظ مالی همه آن بیخود بود و همچنین صحیح نبود ، بله . سرنوشت بدی داشت بیچاره . من شما " خیلی متاسفم برای او و متاسف شدم برای اینکه بهیچوجه درخور یک همچین سرنوشتی نبود .

س - پاکروان را هم می شناختید؟

ج - خوب ، آدم نازنینی بود از هر جهت .

س - ولی خوب بعضی ها میگویند که ایشان برای محیط ایران و تیپ کارهایی که در ایران باید میشد و رئیس سازمان ساواک نامناسب بود .

ج - آ از آن جهات ممکنست ، ممکنست . هیچ فراموش نمیکنم که این ، نمیدانم ، علم برای من تعریف میکرد که این رئیس سازمان امنیت بوده یا نمیدانم رئیس وزیر چه بوده ، آنتوقع من ایران نبودم ، بعد از قضیه ۱۵ خرداد علم یک چیزی مینویسند که ایشان بخواند بابت سمتی که داشته حالا نمی دانم رئیس سازمان امنیت بوده یا

وزیر بوده آنموقع ، خلاصه ، یک مسئله ای مربوط به امر داخلی بوده . پاکروان وقتی که میخواند و اینها به علم میگوید خیلی معذرت میخواهم من این را پای رادیو به مطبوعات نخواهم داد به امضای من " علم میگوید، " چرا؟ " میگوید، " برای اینکه یک مقدار از این دروغ است من نمیتکم این کار را . " و علم خودش مجبور میشود بسا امضای خودش آنرا به مطبوعات بدهد . بله ، آدم نازنینی بود . شنیدم خیلی هم رشیدمرد .

س - عجب .

ج - بله ، وقت گذشته شدنش هیچ اظهار عجز و لایه نکرده . بسیار کتاب خوانده بسود آدم بسیار .. ولی متأسفانه خوب انگل او را بکلی از یاد آورده بود دیگر نمیشد از او استفاده کرد بکلی از یاد آورده بود ولی آدم نازنینی بود .

روایت‌کننده : آقای امیرخسرو افشار

تاریخ مصاحبه : ۱۷ اکتبر ۱۹۸۵

محل مصاحبه : لندن - انگلیس

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۳

ادامه خاطرات آقای امیرخسرو افشار ۱۷ اکتبر ۱۹۸۵ شهر لندن - مصاحبه کننده - حبیب لاجوردی .

س- در جلسه قبل که حضورتان بودم راجع به مرحوم قوام السلطنه صحبت شد و سرکار اظهار داشتید که چند خاطره تاریخی از آن مرحوم بیاد دارید. اگر ممکن است آنها را برای ثبت در روی نوار مطرح بفرمائید.

ج- من خودم بعلمت ستم که پائین بود و همچنین شغل بالائی در وزارت خارجه نداشتم اینست که تماس مستقیمی با مرحوم قوام السلطنه نداشتم . ولی خیلی از شخصیت این مرد در دوره نخست وزیریش مجذوب شده بودم یا اینکه شخصیت اش مرا گرفته بود. البته ایشان با پدرخانم من مرحوم عبدالحسین نیکپور دوستی خیلی عمیقی داشت بطوریکه در موقع ازدواج ما یکی از شهود عقد ازدواج من با دختر نیکپور مرحوم قوام السلطنه بود. باری ، این چندتا خاطره ای که از ایشان دارم یعنی شنیدم مال دوران نخست- وزیرى ایشان است که منجر میشود به نجات و آزادی آذربایجان . قوام از آنهاش بود که بخلاف تصویری که از این پهلوی اعلیحضرت شاه ساخته بودند که این مخالف سلطنت است و یک بغضی نسبت به سلطنت پهلوی دارد من خیال نمیکتم صحیح باشد. قوام از کسانی بود، نخست وزیرانی بود که عقیده داشت که اعلیحضرت باید سلطنت بفرمایند و نه حکومت .

باری ، یک خاطره جالبی که در همین زمینه یادم الان میآید اینست که یکی از وزرای قوام السلطنه که شاید وزیر کار بود یا صنایع یک کدام از این دوتا مرحوم مورخ الدوله سپهر بود .

س- وزیر پیشه و هنر بود .

ج - بله آنموقع ، پیشه و هنر .

س- که وزارت کار هم جزو آنجا بود .

ج - بله ، بله بهر حال آنرا درست خیلی بطور قطع نمیتوانم بگویم کدام ولی وزیر بود . البته مرحوم مورخ الدوله سپهر هم یک آدم بسیار باهوش و زرنگی بود که بمسند از سالها دهها سال ایشان مدد یک کار مهمی شده بود و شاید برای اولین دفعه وزیر شده بود ولی شهرت به این داشت که بسیار آدم زرنگی است ، بسیار آدم باهوشی است و آدمی است که مرتب یعنی راحت نمی نشیند مرتب در پی کسب خیر و این جور چیزهاست . باری ، مرحوم قوام ایشان را وزیر کرد و تشخیص مورخ الدوله گویا این بود که بهتر است که ارتباط مستقیمی با اعلیحضرت پیدا کند . گفتیم خوب قوام نخست وزیر نشد و نخست وزیران میآیند و میروند ولی آن کسی که باقی میماند خود شاه است ، خیال میکنم اینجوری فکر میکرد . در حال چون در آمد این برآمد که باشاه ارتباط مستقیمی پیدا کنند از بالای سر قوام السلطنه اینست که من فکر میکنم او فکر میکرد که بهتر است که باشاه ارتباط مستقیم پیدا کند و قوام و نخست وزیرها گذرانند . باری ، ایشان روزی یکبار صبحهای زود شرفیاب میشد و گزارشاتی را بعرض میرساند . آنطور استنباط شده بود که اکثر گزارشاتی که بعرض میرساند راجع به کارهای قوام بود و اینکه قوام در فکرهای بالاتری است از فکر نخست وزیری و کلی ذهنش اعلیحضرت را مثل اینکه نسبت به قوام مشوب شده بود . یکی از این روزها که مورخ - الدوله قرار بوده ، وسط هفته ، که شرفیاب بشود البته این شرفیابی های ایشان هم خیلی محرمانه بوده بدون اطلاع قوام بدون اطلاع کسی آنوقتها هم که خوب

البته وضع شرفیابی فرق داشت با سالهای بعد. یکی از این روزها که مورخ الدوله قرار بوده شرفیاب بشود و صبح نسبتاً "زود" بوده ساعتی شرفیابی ایشان در حدود ۲ بعد از نیمه شب این وقتها دوتا جیب میروند جلوی در خانه آقای مورخ الدوله میبرند که وزیر کابینه بود ایشان را میگذارند در جیب و تحت الحفظ تبعید میشوند به کاشان. مورخ الدوله هم هر چه سؤال میکند چرا؟ غیره ذالکه ما مورین ژاندارمری که ایشان را میبرند میگویند ما اطلاعی نداریم، امر نخست وزیر است و ما شما را داریم میبریم. خلاصه، ایشان میروند به کاشان تحت نظر در آنجا. صبح اعلیحضرت میبینند که خبری از مورخ الدوله نشد، ساعت مقرنیا مد و خیلی تعجب میکند. دستور میدهد که تحقیق کنند مورخ الدوله چه بلائی بر سرش آمده. با خانه مورخ الدوله تماس میگیرند و میگویند بله دوتا جیب آمد بعد از نیمه شب بود و آقا را بردند، تبعید کردند و یک مختر لباسی هم همراه خودش برداشت و رفت. اعلیحضرت خیلی اوقاتش تلخ میشود. اتفاقاً "با بر روی فکر قبلی قوام السلطنه نزدیکیهای ظهر شرفیاب میشود برای عرض گزارشات معمولی با چاربه بحضور اعلیحضرت. وقتی شرفیاب میشود اعلیحضرت سؤال میکنند میگویند، "مورخ الدوله سهر چه شد؟" قوام السلطنه یک جواب خیلی کوتاه و خیلی قوی و خیلی خشک میدهد. میگوید، "مطلعت اعلیحضرت در آن بود که من ایشان را توقیف کنم و فعلاً" در توقیف در کاشان هستند. همین و بس.

خوب، این معرفی این شخصیت بالای این آدم است که وقتی حس میکند که یک وزیرش را باید بگیرد دیگر تجمع نمیکند با نهایت قدرت و تدبیر میگیرد و بعرض اعلیحضرت هم جوری میرساند یعنی دیگر صحبت در این باره نداریم چون مطلعت اعلیحضرت میگوید، "مطلعت اعلیحضرت در این بود که ایشان را من بگیرم." این یکی از چیزهایی است که من بخاطر ممانده در آن موقع. یک مسئلهی دیگری که بخاطر ممانده یک شبی بود و مرحوم هژبر که ایشان هم وزیر دارائی قوام السلطنه بود از دوستان نزدیک مرحوم نیکپور بود او مؤید ثابتی، اگر اشتباه نکنم، آقای دکتر علی امینی که

junior بود در آن موقع اینها آمدند دیدن نیکپور تابستان هم بود منهم در آن موقع منزل ما نیکپور که با هم در یک باغ زندگی میکردیم در شیران آمدند و به نیکپور گفتند که "ما از طرز حکمت قوام السلطنه نگران و ناراحتیم همه کاره این مظفر فیروز است، سه تا وزیر توده‌های هم آورده و وضع معلوم نیست چه میشود و نگران هستیم. چون شما با ایشان خیلی نزدیک هستید اینست که از شما خواهش میکنیم که شما این نگرانی‌ها را بعرض ایشان برسانید. ما هر کدام یک محظوراتی داریم که نمیتوانیم با این صراحت به ایشان بگوئیم و ممکن است بین ما پاره بشود اما شما چون مقام مسئولیت داری نیستید و رفاقت نزدیکی هم با ایشان دارید اینست که از شما این خواهش را میکنیم." نیکپور هم فی الفور روانه منزل قوام السلطنه میشود همانطور که عرض کردم فعل تابستان بود ایشان هم در باغ سفارت آلمان قوام السلطنه ساکن بود میروند آنجا و میروند و قوام السلطنه را میبینند و مسائل را به ایشان میگوید. قوام السلطنه با یک حالت هم شمرده و وزینی که اغلب محبت میکرد اظهار میکند، "به آقایان بگوئید که نگران بیخود نباشند هر چه هست دست خودم است آن موقعی که ملحت مملکت ایجاب کرد من اینها را بغافل چند دقیقه بر میدارم. راجع به مظفر فیروز هم کدام یکی از شما کارهای این را میتواند بکنید؟" با این ترتیب میخواست برساند که از مظفر فیروز هم دارم استفاده میکنم: آن استفاده‌ای که از شما ایبتکاره نیستید بتوانید که این استفاده‌ها را بمن برسانید و نگرانی‌ها اینها هیچ موردی ندارد من هستم در رأس دولت، من هستم که تصمیم میگیرم در دولت و لایحه و هر وقت هم که ایجاب کرد ممکنست که ترتیب دیگری بدهم ولی این آقایان کارهایی که من از مظفر می‌کنم این آقایان هیچکدام اهلش نیستند هیچکدامشان. راجع به توده‌های ما هم نگرانی ندارد اینها کارهایشان را میکنند و منهم مواظب هستم و خلاصه منم و اینها بمن غالب نمیشوند. البته نیکپور بر میگردد و این پیغام قوام السلطنه را به آقایان میدهد. آقایان هم ناراضی

میشوند هم یک خرده ته دلشان قرص میشود اما همانطوریکه میدانید با صافه مدت کوتاهی به تاز و زیر توده‌ای را از کار بدون مقدمه برداشت آب هم از آب تکان نخورد دوروی یک مقدما تی مظفر فیروز را هم سفیر مسکو کرد که البته من خیال میکنم یکی از دلالتی که مظفر فیروز را سفیر مسکو کرد این بود که میخواست جلب توجه و جلب نظر شوروی ها را بکند — برای اینکه شوروی ها به مظفر فیروز خیلی علاقه نشان میدادند و خیلی علاقمند بودند، این یکی از علل انتخاب مظفر فیروز خیال میکنم البته اینها خیال است چون همانطوریکه گفتم تو کار من نبودم به مسکو برای این بود که در عین حال با زروسها را دلشان را قوی بکنند راجع به یک موضوع نفت، امتیاز نفت شمال چون مظفر فیروز هم با کفش و کلاه دنبال این کار بود که ببینید من یک آدم مورد علاقه شما را الان دارم سفیر میکنم آنجا و بنا بر این باشما هستم و گول بزند روسها را خلاصه اش گول بزند چنانچه میدانیم که روسها را کاملاً گول زد و من فراموش نمیکتم که در این دردد گول زدن بیکروزی رفتیم با مرحوم آرام که مستشار سفارت ایران در واشنگتن بود مرحوم علا سفیر بود و من هم عضو جدید الورد سفارت ایران در واشنگتن بودم و مرحوم آرام که عضو ارشد سفارت بود، مرا برد که معرفی بکنند به وزارت خارجه به دایره ایران، اداره ایران، ورثیسی آن قسمت وقتی که با ما صحبت میکرد گفت، " ما هیچ باورت نمیگردیم که نخست وزیر یک مملکت ضعیفی مثل ایران نخست وزیر یک مملکت قوی که بعد از ما قوی ترین مملکت دنیا است اینطور سرش را بچرخاند و ... این را گول بزند." این را در مدح قوام السلطنه گفت. بنده از این جور خاطرات جسته و گریخته چیزهایی، البته یکی هم راجع به سفر مسکو است که این را خیلی جاها دیدم گفتند و نوشتند و من هم دیدم از کسانی که — همراهان قوام السلطنه بودند که در آنجا استالین خیلی با قوام السلطنه جلسه اول خیلی با خشکی رفتار میکرد و قوام السلطنه هم که خیلی آدم مودبی بود و انتظار داشت همه به او احترام بگذارند از این موضوع ناراحت شده بوده ولی بروی خودش نمیاورده. شنیدم از خود قوام برای همراهانش که از جمله یکیش پدر خانم من بود مرحوم نیکپور

در آن سفر تعریف کرده بود که "وقتی وارد اتاق استالین شدم استالین به من تعارف کرد و رفتیم میزی که خودش نشسته بود توهمانجا نشسته بود منم آنور میز نشسته بودم تعارف کرد جا نشستم . بعد از یک مدت کوتاهی از جیبش یک قوطی سیگاری درآورد و سیگاری از توی آن کشید بدون اینکه بمن تعارف بکند و من از این موضع یک خرده رنگ به رنگ شدم و دست کردم جیبم و یک قوطی سیگاری داشتم در صورتیکه سیگارکش به آن معنا نبودم یک دانه سیگار درآوردم و گذاشتم تو کیفم و همانطور نگاه میکردم روی میز یعنی من کبریت میخواهم . و استالین وقتی متوجه شد از جیبش یک کبریت درآورد برای من کبریت کشید . " البته این یکنوع از آن ظریف کاری های قدیمی هاست چنانچه میدانیم که دکتر محمدمدق هم که آمد از سفر آمریکا وقتی که دعوتش کردند نحاس پاشا در قاهره که مهمان نشان باشد وقتی بعلمت اینکه هر دو با مباح در یک جبهه بودند بر علیه استالین و از این رو دعوت کرده بود مدق رابه قاهره وقتی مدق رفت به فرودگاه دید نخست وزیر مصر در فرودگاه نیست . مدق خیلی ناراحت شد رفت به هتل و وقتی رفت به هتل فوراً خبر آوردند که نخست وزیر آمده است و جناب آقای دکتر مدق نخست وزیر ایران را میخواهد ملاقات کند . مدق میگوید ، " من حالم خوب نیست اگر میخواهد بیاید توانا ق . بمحض اینکه او میخواهد بیاید توانا ق مدق دراز میکشد و میرود زیر پتوی رختخوابش و کمترین تواضعی هم بمحض نحاس پاشا نمیکند که یک خرده از جایش تکانی بخورد .

س- اخیراً " من این عکس را دیدم که مدق گرفته خوابیده و ..

ج- بله آن تعدد بود ، اینها یک چیزهای قدیمی هاست که همیشه متوجهش بودند . باری ، صحبت چیزهای قوام السلطنه بود . من باید البته فکر قبلیم که میکردم که چه چیزهایی از قوام السلطنه یادم میآید اما راجع به استالین حالا ادا میده میخواهم بدهم راجع به آن سفر کذا و خوب مذاکرات اینها بجاشی نمیرسد و وقتی اینطور می بینند استالین ، قوام السلطنه تقاضا میکند که گذرنا مه های مبارا

بدهید ما میخواهیم مراجعت بکنیم . همانروز دیروقت خبر میآوردند که استالین —
 به افتخار شما یک شامی میخواهد بدهد البته خیلی غیر مترقبه بود این برای قوام و —
 برای همه همراهان. ایشان میروند در آن شام و همراهان همشان هم بودند. خوب
 به سبک شوروی ها مشروب خوردن شروع میشود بسلامتی دانه دانه از کسانی که دوروبر
 میز هستند و همانطور که روسها این رویه را دارند یک چند کلمه ای هم راجع به هر
 کسی باید صحبت بشود یا بطور شوخی یا بطور جدی مفااتی از او گفته بشود یا بعکس . خوب
 آقای مولوتف و استالین رویهم نشسته بودند دست راست استالین آقای قوام السلطنه
 بود . میلولتف هم آنشب شیرین زبانی میکرد و آن قیافه سخت عبوس و تلخ را کنار
 گذاشته بودو برای خوردن جامهای یا گیلانهای ودکا بسلامتی حاضرا شیرین کاریهای
 هم میکرد و یک نطقی هم کرده . وقتی به قوام السلطنه میرسد قوام السلطنه میگوید ،
 " خیلی امشب برای من یک تعجیبی بود برای اینکه در ملاقاتهای که با آقای
 مولوتف داشتم هیچوقت در ایشان این محبت و علاقه و مهربانی را نسبت بخودم و هیئت
 نمایندگی ایران حس نکردم ولی بنا بر این من این رابه این تعبیر میکنم که چون
 ایشان در مقابل ژنرال استالین نشسته اند و این انعکاس محبت ها و حسن نظر استالین
 نسبت بماست اینستکه ایشان دارند منعکس میکنند . مثل ماه که خوارت خورشید را
 منعکس میکند . " که البته اینهم از لحاظ یک لطیفه ادبی تشنگی بود و ضمناً " نبیسی
 بوده است بیه مولوتف که گویا مولوتف هم با ایشان با سختی رفتار کرده است .
 وقتی قوام السلطنه از مسکو برگشت وحشت عمومی گرفته بودو حتی این وحشت که
 بعد اشد شاه داشت و خیلی ها همچنین آمریکا شبها مطابق آن اسناد سفارت آمریکا
 که بعد از ۳۰ سال منتشر شد من دیدم که میباید ایشان در مسکو یک معامله ای انجام داده
 باشد خیلی نگرانی بود که بعداً معلوم شد که قضیه بهیچوجه اینطور نیست و من باز هم
 در گزارشات سفیر آمریکا دیدم به وزارت خارجه اش که بعداً " منتشر شده بود که تقریباً "
 هشت تنه سال پیش دیدم این گزارشات را که وقتی این دیگر علنی شده بود میگفت

که مادرچه اشتباهی بودیم که خیال میکردیم که قوام السلطنه ممکن است رفته باشد و در آنجا یک معامله‌ی را انجام داده باشد بفر ایران راجع به آذربایجان و بهیچاست که این آدم چقدر وطنپرست بوده و چقدر زیرک بوده و مادر اشتباه بودیم راجع به ایشان که آنموقع اینطور فکر میکردیم.

س- پس رفتن والا حضرت اشرف بدیدن استالین بلافاصله به این علت بود؟

ج- منم خیال میکنم اینکه به این دلیل بود والا حضرت اشرف از آنجایی که همیشه دلش میخواست که سری تو سرها داشته باشد و اینها راه افتاد رفت به مسکو به احتمال قوی فقط به این دلیل والبته وقتی هم که ایشان رفت به مسکو من در آنموقع در ایران نبودم آمریکا بودم. وقتی که رفت به مسکو نمودم که آیا استالین به ایشان اجازه صحبت داد در، صحبت سیاسی، این زمینه یانه؟ البته ایشان شروع کردند یک حرفهایی بزنند ولی بیشتر آنطوریکه شنیدم صحبت به لطفه و شوخی و تعریف از والا حضرت که شما چه علاقه‌ای دارید به برادران این جور چیزها گذشته بود. ولی به احتمال قوی برای اینکار رفته بوده ولی بعید میدانم که وضع طوری بوده که در حضور استالین والا حضرت اشرف صحبت این را بکنند که آیا شما با قوام السلطنه معامله‌ای انجام دادید یانه. بعید میدانم.

س- بعد از اینکه قوام السلطنه برکنار شد شما چه مطلبی از ایشان شنیدید؟ کجا رفت؟ چه میگفت؟

ج- قوام السلطنه بعد از اینکه از کار برکنار شد

س- بدجوری هم گویا برکنار شده بوده که وزراء استعفا داده بودند

ج- بله، بله، همه وزراء استعفا دادند و بهر حال رفت و باز هم من در ایران نبودم. رفت ولی خوب بین او و شاه پاره شد. پاره شد و بعد اروپا بود، مدتی اروپا بود و بعد در اروپا بیشتر شد بطوریکه از تهران گفتند که اعلامیه‌ای داد یک اعلامیه‌ی بسیار ناخسته‌ای در باره داد به وزیر دربار که اتفاقاً هم وزیر وقت هم از دوستان قوام السلطنه بود

که حکیم الملک بود که ، بنظر حکیم الملک بود اگر اشتباه نکنم ، شما دیگر حق برگشتن به ایران را ندارید ، یک . دوم ، لقب جناب اشرفی را هم از شما گرفتیم . و قوام : السلطنه یک جواب تاریخی داد به این اعلامیه دربار و بعد هم عکس برداری کرد برای عده‌ای از رفقایش در تهران فرستاد عکس نامه‌ای که نوشته بود و یکی از اینها را برای مرحوم نیکپور فرستاده بود که ایشان بمن داد من این را خواندم . الان هم خوشبختانه در خاطرات دکتر غنسی یکجاشی این نامه را "ملا" منعکس کرده است دکتر غنسی . خیلی خواندن دارد این نامه . وقتی آدم این نامه را میخواند واقعا " میفهمد که قوام السلطنه چه جور آدمی بوده ، چه جوری فکر میکرده راجع به شاه چه جور فکر میکرده و همین راجع به قضیه آذربایجان که برای شاه هیچگونه رلی قائل نبوده در قضیه آذربایجان و همش را منحصر به خودش میداند و بعد هم توی آن نامه نوشته که هر وقت من اراده کنم به ایران میآیم . من یک ایرانی هستم کسی نمیتواند جلوی مرا بگیرد . بعد هم آمد به ایران .

قوام السلطنه دیگر علیل شده بود . علیل شده بود یعنی این دو سال و خرده‌ای کار که در قضا یی آذربایجان کرد خیلی او را فرسوده کرده بود و علیلش کرده بود و دیگر مزاجا " آن آدم سابق نبود . بطوریکه میدانید وقتی هم که مجددا " وزیر شد در زمانی که دکتر مصدق مستعفی شد قوام السلطنه دیگر آن آدم نبود . یک آدمی بود که مریض بود گرفتاری داشت ناخوش بود

س - در تهران بودید؟ دیدید او را؟

ج - آن موقع من نه ندیدمش . مریض بود ، ناخوش بود ، علیل بود و خوب وقتی آدم علیل و مریض است دیگر آن قدرت کار ندارد مسلما " اثر میگذارد در قوای فکریش ، در قوای دماغیش . نه ، این قوام السلطنه دیگر آن قوام السلطنه نبود . اگر آن قوام السلطنه بود جور دیگری رفتار میکرد . ولی این قوام السلطنه دیگر آن قوام السلطنه نبود .

س - کی و کجا فوت کرد؟ شما چیزی میدانید در این مورد؟

ج - قوام السلطنه شاید ایران فوت کرد شاید . نمیدانم بطور قطع کجا فوت کرد یا اروپا . بهرحال جنازه اش ایران در قم است ، جنازه اش را آوردند در قم آنجا فامیلا" یک مقبره ای دارند در همان نزدیکی های من در آنجا است .

س - دلم میخواست اگر میشد چند کلمه ای راجع به خود مرحوم نیکپور میفرمودید چون ایشان همانطوریکه شماحتما " بهتر میدانید که واقعا " یک قدرتی بود بیمن تجار و اینها و بعد چه جوری شد که با مصاحبه دیگر ریاست اطاق بازرگانی از ایشان گرفته شد بعد خوب افراد دیگری سرکار آمدند . حتی من از برادرم شنیدم که ایشان مثل اینکه برای دوره کوتاهی میخواستند حزبی تشکیل بدهند ، حزب صنایع ایران یا تعاون صنایع یک همچین چیزی .

ج - بله ، بله . این مرحوم نیکپور البته باز سعی میکنم که کاملان" بیطرف باشم چون اصولا" من در مسائل همیشه سعی ام اینست که احصای شخصی ام را تا آنجا که میتوانم قاطی نکنم . مرحوم نیکپور بسیار آدم جالبی بود . آدمی بود خود ساخته در وهله اول که باید بگویم . آدمی بود در فهم و شعور فوق العاده و خوش قریحه اطلاعات دانشگاهی اقتصادی نداشت ولی تجربیات اقتصادی که داشت او را فوق العاده فرد ممتازی از لحاظ اقتصادی کرده بود . حالا تعجب میکنید که عشق نیکپور بیشتر به سیاست بود تا تجارت . آنقدر که لذت میبرد از مجالس سیاسی از مجالس تجارت که در آن مسائل اقتصادی مطرح باشد لذت نمیبرد . نیکپور آدمی بود خیلی با شخصیت بسیار با شخصیت در صورتیکه خوب از لحاظ فامیلی نمیشود مقایسه اش کرد با قوام السلطنه ولی بسیار آدم با شخصیتی بود . هیچوقت خودش را کوچک و سبک نمیکرد هیچوقت و همیشه فاعله رنگه میداشت در هر جا که عنوان ریاست را داشت فاعله رنگه میداشت . در گفتن مسائل بی پروا بود شاید هم زیاد بی پروا بود بنظر من و کارهای را که داشت خیلی علاقمند بود به آن کارها خیلی و آدمی بود پشتکار زیاد داشت ولی همانطوریکه گفتم هیچوقت خودش را جلف و کوچک نمیکرد هیچوقت ، خیلی برایش

مشکل بود از یک کسی خواهش کند یا از یک کسی تقاضا کند. من نشنیدم که از کسی خواهش و تقاضا کرده باشد. اینکه عرض کردم پشتکار داشت پشتکار داشت ولی نه اینکه منزلت این و آن برود برای تقاضا و خواهش کارهایش نه.

س- ولی منزلت خودش گویا در باز بوده و روزهای جمعه ..

ج - همیشه ، بلکه روزهای جمعه . خوب ، از لحاظ سیاست یک رکنی بود نیکپور -
اولاً "قبلاً" ایشان خیلی طرف توجه رضاشاه بود .

س- عجب .

ج - رضاشاه به او خیلی ، تا آنجائی که بشود گفت ، علاقمند بود و در سنین خیلی جوانی نیکپور نماینده مجلس مؤسسان بود در صورتیکه خیلی خیلی هم جوان بود . رضاشاه خیلی به ایشان علاقه پیدا کرده بود و از او خوش میآمد از نیکپور و به همین جهت هم به نیکپور کمک میکرد رضاشاه و همانطوریکه هم خدمتتان گفتم در سنن خیلی جوانی ایشان وکیل مجلس بود و همینطور هم بود . در زمان جنگ بعثت آن فهم و شعوری که داشت و شخصیتی که داشت و واقعاً " آدم خیلی با شخصیتی بود یکی از متولیان های مجلس - بود ، خیلی در مجلس ذی نفوذ بود .

س- بله .

ج - خوب ، چون آدمی بود که تشخیص خیلی خوب بود اتاق تجارت را بزرگ میکرد . اتاق تجارت برایش یک سنگری بود در واقع ، یک سنگر سیاسی بود که از این سنگر سیاسی همیشه استفاده میکرد تجار را بزرگ میکرد اتاق تجارت را بزرگ میکرد ، بازار را - بزرگ میکرد و اعضای اتاق تجارت هم که میدیدند که یک رئیس دارند که در فکر بزرگ کردن اتاق است ، در نتیجه در فکر بزرگ کردن دونه دونه افراد اتاق است ، در فکر بزرگ کردن بازار و قدرت بازار است از یکطرف و از آنطرف همانجوری که گفتم فاطمه ای با اینها میگرفت یعنی رونمیداد تا آنجائی که من اطلاع دارم ظاهراً " همه مطبعتش بودند و همه نهایت احترام را به او میدادند ، بنابراین با اتاق تجارت یک رکنی شده بود نه تنها اقتصادی بلکه

سیاسی . بازاردردستش بود مجلس هم بعلت نفوذی که نیکپور در مجلس داشت مجلس هم دردستش بود آقا بان اغضای تجارت و اتاق تجارت اگر هر کدام هم ناراحتی شکایتی چیزی داشتند نیکپور با قدرتی که داشت این را برطرف میکرد و قدرت نیکپور به جایی رسیده بود که همیشه وزیر اقتصاد با نظر نیکپور تعیین میشد و اگر احیانا " بسک وزیر اقتصادی با نظر نیکپور و علمبرغم میباش تعیین میشد بر علیه آن دولت اقدام میکرد و مجبور میکرد که آن وزیر اقتصاد را عوض بکند و مطابق میل خودش بکند چنانچه با رزم آرا همین کار را مثلا" کرد و رزم آرا وزیر اقتصاد اولش آدم بدی هم نبود آدم خوبی بود..

س- رزم آرا .

ج - نیکپور به اوسمپاتی نداشت بهر دلیل ولو اینکه بعدا " با او خیلی خوب شد و او یکنفر دیگر را میخواست وزیر بکند و رزم آرا اینکار را نکرده بود و ایشان با رزم آرا در افتاد و یک روز صبح زود رزم آرا بدون خبر قبلی ۴ صبح آمد به منزل نیکپور در گفتند ، " کیست ؟ " گفت ، " علی رزم آرا . " و آمد تو و با نیکپور در همان جلسه با هم دیگر به تفاهم رسیدند یعنی رزم آرا گفت ، " آقا ، من با هیچکدام از این وزرایم شیر نخوردم .

س - کی بود؟ دکتر نمر بود؟

ج - نمیدانم کی بود بطور قطع نمیتوانم اسمش را بگویم " شیر نخوردم " ، شاید دکتر نمر بود ، شاید ، و " برش میدارم شما هم در مقابلش باید تو مجلس تعهداتی نسبت به من انجام بدهید . " همینطور هم شد ایشان او را برداشتند یک وزیر اقتصادی که نیکپور به اوسمپاتی داشت جاننشین او شد شاید دکتر نمر بود ، شاید من خیال میکنم دکتر نمر بود ، و مشغول کار شد . بهر حال منظورم اینست که در قسمت وزیر صنایع ، وزیر تجارت نظر نیکپور شرط بود . تو تمام این کابینه هائی که من بخاطر دارم و اگر شرط نبود نیکپور مزاحم بود و مجبور بودم .

س- در دوران معدق چه نقشی داشت؟

ج - در دوران معدق نیکپور نقشی نداشت روابطی با معدق نداشت ، تفاهمی با معدق نداشت . اینستکه نیکپور در دوران معدق برکنار بود ولی آرام نمی نشست فعالیت زیادی نداشت ولی آرام هم نمی نشست . نیکپور موقع شناسی بود . نیکپور در کمال خوبی میدانست چه موقعی باید سکوت کند هیچ عجله نداشت . چه موقعی باید کنار برود و چه موقعی دو مرتبه وارد میدان بشود . زمان معدق تشخیص این بود که بهتر است دور باشد و کاری نداشته باشد و تقریباً " دور بود خودش را دور نگه میداشت . نیکپور یک چیزی که داشت که من نمی پسندیدم کینه داشت و من کینه ایشان را نمی پسندیدم آدم پر کینه‌ای بود و بنا بر این از دشمنانش بسختی میگذشت و اگر یک کسی به او توهین می کرده بود و بی احترامی میکرد فراموش نمیکرد . حالا یک حکایتی است برای شما بگویم که البته این فقط از لحاظ آشنائی به روحیه نیکپور است و لاغیر . جنبه تاریخی اصلاً ندارد . یعنی اگر لازم بدانید میگویم والا چون جنبه تاریخی ندارد این بهیچوجه . نیکپور یک خانه‌ای داشت یک منزلی داشت در خیابان ماحقرا نیه خیابانی که از سریل میرفت به خیابان نیاوران . وقتی که میخواست دیواری برای آن خانه بکشد ما مورین شهرداری آمدند و مانع شدند گفتند باید شما ۵ متر بروید عقب برای اینکه آن موقع برنامه این بود که آن خیابان که خیلی باریک بود عریض بشود . آن بنا و عمله‌هایی که آنجا بودند می گفته بودند که ، " نه ما مشغول کار میشویم . " بعد تلفن کرده بودند و خود نیکپور رفته بود آنجا . ما مورین شهرداری هتاکتی کرده بودند به نیکپور گویا بد گفته بودند . نیکپور این را بدل گرفت و بفاصله مدت کوتاهی دولت را استیضاح کرد . هفت هشت ماده اعلام جرم کرد بر علیه شهردار تهران .

س- شهردار کی بود آن موقع؟

ج - دکتر منتصر اعلام جرم کرد . دکتر منتصر برگزیده علم بود و از دوستان علم و وزیر کشور بود ، علاء نخست وزیر بود . خوب ، ما میدانیم که علم با علاء یعنی

علا، علم یا علم با علا، با هم هیچ خوب نبودند بهیچوجه. داروستانه‌ای که نیکپور داشتند با هم بودند دادگر بود، تقی زاده بود، جم بود، علا، نخست وزیر بطلس تقی زاده با اینها مربوط بود خلاصه تمام رجال سنا تقریباً " یکبارچه بودند و تقریباً " با یک استثنا، های کم‌هه ازدوستان نیکپور بودند و تیکپور در مجلس سنا هم یکی از کارگردانهای سنا بود. خلاصه، اعلام جرم کرد. این اعلام جرم خیلی سروصدا کرد برای اینکه آنوقت‌ها به دولت که نمیشد اعلام جرم کرد، و نیکپور البته چیزش در این بود که اعلام جرم را مخصوصاً " متوجه ... اعلام جرم راجع به شهرداری بود و وزیر کشور که مسئول شهرداریست و جوابگوست در شهرداری. تقی زاده هم با علم خوب نبود. بنا بر این در این جریان‌ات تقی زاده با علم خوب نبود، آقای نخست وزیر علا، هم با علم خوب نبود. بنا بر این اینها باطناً " هر دو طرف نیکپور بودند. رئیس کمیسیون کشور هم جم بود که ایشان هم از دوستان نزدیک نیکپور بود.

باری، قضیه مطرح شد در مجلس و اینها بهر نحوی پیغامهای زیادی از دربار آمدند که نیکپور از استیضاح خودش بگذرد و بگذرد و اینها نیکپور بهیچوجه چون آدم یکدنده‌ای هم بود، گذشت نکرد. گفت، " نه، این مسئله‌ای نیست که من گذشت بکنم مسائل مملکتی مطرح است و بایستی سو استفاده‌هایی که ایشان کردند علنی بشود. من اعلام جرم کردم جواب مجلس را بدهند." خلاصه در مجلس کار را به کمیسیون گذاشتند اینجا موضوع پرستیژ علم در کار بود که اعلیحضرت هم سخت از علم تقویت می‌گسرد خیلی سخت و در این قضیه بخصوص استیضاح نیکپور علیرغم میل اعلیحضرت بود و اعلیحضرت بسیار از این موضوع ناراحت شده بود ولی نیکپور ول کن نبود. قضیه را در مجلس تصمیم گرفتند بگذارند بعهد کمیسیون کشور و کمیسیون هم رئیس آقای جم بود. آقای جم هم رأی را بفتح نیکپور داد. خلاصه، افتتاح شد مسئله. بالاخره گفتند برای اینها که حفظ ظاهر را بکنند یک مدت کوتاهی طول دادند و آقای منتصر را از شهرداری تهران برداشتند و این یک فتعی بود برای نیکپور و یک شکست سیاسی برای

نیکپور . بسبرای اینکه از آن موقع دیگر اعلیحضرت روی اسم نیکپور خط کشیدند و بمروور با یک فامله کوتاهی نیکپور کنار گذاشته شد . البته وقتی نیکپور را کنار گذاشتند نیکپور تنها نبود . من خاطر م هست یکروزی اتفاقاً " حضور داشتم که تنقی زاده آمد منزل نیکپور

س- چه جوری کنار گذاشتند؟ پیغام فرستادند؟

ج- بنحوی به او گفتند که شما بهتر است که از اتاق تجارت ، با اندازه کافی ۲۵ سال بودید و جشنهای مفعلی گرفته باشد به افتخار بیست و پنجمین سال ریاست شما در اتاق تجارت و از اتاق تجارت باید کنار بربروید . نیکپور هم قبول کرد با خیلی خونسردی جشنهایی گرفتند به افتخار ایشان در تهران و گادوهای دادند و از اتاقهای تجارت بعضی ممالک دیگر هم تلگرافاتی آمد و خیلی با احترامات زیاد ایشان استعفا کردند از اتاق تجارت . تنقی زاده بعداً " یکروزی آمد و به نیکپور گفت ، " میدانید برناممه چیست ؟ دیگر ما را نمیخواهند و اگر هم ما را بخواهند ما برناممان باید سکوت باشد . " درست این جمله اش که یادم است . من اتفاقاً در اتاق بودم گفت ، " سکوت ، سکوت و لاغیر . " بعد هم مانع سناتوری نیکپور شدند یعنی مانع از این شدند که نیکپور دیگر فهمید وضع از چه قرار است و او طلب دیگر نشد گفت ، " این دیگر برای ما فایده ندارد . " او طلب سناتوری نشد و رفت به گوشه ای ولی ارتباطات خودش را داشت و بسیار در انتقاد از شاه بی پروا بود خیلی بی پروا در این مرحله خیلی بی پروا تا موقع فوتش و گاهی اوقات من ناراحت میشدم برای اینکه من به علت شغلی که داشتم از طرفی هم پدرخانم من بود یک خرده خواهش میکردم که کوتاه بیایند مضافاً به اینکه روزهای جمعه عدهی زیادی همیشه در منزل ایشان باز بود و عدهی زیادی روزهای جمعه میآمدند دیدن آنها و ایشان بالکی منبر میرفت و انتقادات خودش را میگفت . من یک خرده تو محظور بودم برای اینکه یکی دودفعه هم بمن یک اشاره ای اعلیحضرت کردند که ، " نیکپور نمیتواند جلوی دهن غمخوردش

بگیرد؟" ولی خوب او ابائی نداشت برای اینکه در واقع ریگی به کفش نداشت و اهمیتی ننمیداد حرف خودش را میگفت از اول هم اخلاق و کاراکترش این بود که حرف خودش را میگفت همیشه اینجا هم حرف خودش را میگفت و ابائی هم نداشت و انتقاد میکرد خیلی شدید، خیلی شدید.

س- کی فوت کردند ایشان؟

ج- متأسفانه باید فرنگیش را به شما بگویم. هزار و نهصد و هشت و هشت، شصت و نه بنظرم شصت و هشت.

س- او آخر هم کار اعلی‌شان بانک پارس بود دیگر؟

ج- ایشان وقتی از آنجا آمدند، وقتی که برکنار شد، اموال خودش را قسمت کرد کسه بانک پارس بود و کارخانه شیشه بود و یک مقداری مستغلات بین اولادهای خودش قسمت کرد. بنا بر این بانک پارس هم دیگر پسرش آقای جهانگیر نیکپور اداره میکرد و بیه و او تعلق پیدا کرده بود.

س- آنوقت این جریان بحرین تقریباً "در چه زمانی پیش آمد؟ تقریباً "همزمان یا چند سال بعد از این بود؟

ج- ها... نه عزیز، نه، خیر، خوب این را که از خیلی اول شروع کردیم نه. بحرین شروع از او آخر شصت و هفت، شصت و هشت بلکه. حالا شاید هم با من تاریخها را همینطوری که میگویم

چون هیچگونه document ای

س- این هست همه جا... (?)

ج- در جلوی من نیست ولی به حال او آورده شمت. خیال میکنم انگلیس ها با ایادی که داشتند پادشاه صحبت کرده بودند حالا ممکن است یعنی پادشاه صحبت کرده بودند با ایادیشان صحبت کرده پادشاه قسمت اینتلیجنس شان در ایران که هفته ای یکروز شرفیاب میشد عصرها خصوصی

س- حیات دارند هنوز ایشان؟

ج - خوب عوض میشد ، رئیس اینتلیجنس در تهران ، عوض میشد . خوب مثل چهار سال پنج سال ما موریتها .

س - ولی آن شخصی که در آن زمان

ج - نمایندگی کی بود برای اینکه همیشه این اسامی قسمت اینتلیجنس مستور بود کسی

س - میتوانستند؟

ج - به اشکال ، توهمانیها جاشی هیچ جا هم نمیرفت . خود اعضای سفارت هم خیلی با او

س - جزو کادر سفارت نبود؟

ج - چرا ، جزو کادر سفارت بود ولی اصطلاح خود کادر سفارت این بود که میگفتند The other side of the embassy. The other side of the embassy

یعنی قسمت اینتلیجنس . آنها با اعلیحضرت خیلی تماس داشتند تماسشان هم بلاواسطه بود یعنی بدون حضور رئیس سازمان ایران یا وزیر خارجه یا وزیر دربار یا نخست وزیر یا رئیس ستاد بهیچوجه ، هیچکس نبود از اینها . خودش مستقیماً " و این تماس ، این اواخری که من در کار بودم یعنی این چند سال آخر ، بطور دائم بود یعنی حالا هفته ای یکروز یا دوز روز یا مرتب یعنی بطور مرتب بود .

س - مال CIA همین قراری داشت ؟

ج - CIA هم داشت . بهر حال حالا با قسمت MI6 با بنحو دیگری به اعلیحضرت خیال میکنم ، اینها خیال است رکورد هیچ از آن ندیدم . گفته بودند که ما از خلیج فارس خارج میشویم و شما بایستی تکلیف بحرین روشن بشود ما نمیتوانیم استخوان وزخم بگذاریم و همینجوری برویم از خلیج فارس ، ما عجله داریم در یک تاریخ معینی دولت اعلان کرده که از خلیج فارس خارج میشویم و تا قبل از آن شما باید کنار بحرین تمام بکنید . این خلاصه اینها بود حالا استدلالهای دیگری هم کرده بودند

من که حضور نداشتم ولی این البته استنباط منست از این بعدها فهمیدم . اعلیحضرت یكروزی که من شرفیاب بودم برای يك كارهای دیگری، آنوقت قاشم مقام وزارت خارجه بودم و وزیر خارجه اغلب در مسافرت بود بنابراین كارها س- چه کسی بود آنوقت ؟

ج- همین آقای اردشیرزاهدی ، موضوع بحرین را پیش کشید . موضوع بحرین را پیش کشید و قدری ماحبت کردیم و من به اعلیحضرت عرض کردم که بسیار بسیار موضوع بحرینی است برای خاطر اینکه ما نمیتوانیم از حقوق خودمان بگذریم ، از آنور هم اشکالات کار را میدانیم چه هست انگلیس ها دارند خارج میشوند ، حالا انگلیس ها حاضرند اینجا رابه ما واگذار کنند؟ بعید میدانم . واگذار نکنند ما چه باید بکنیم ؟ و مادر تمام دوره قاجاریه وضع قاجاریه هیچوقت دولت ایران حاضرند که سرسوزنی به حقوقی که نهضت بحرین دارد خدشای وارد کنند یعنی يك پادداشتی بنویسد یا يك کاری بکنند که از حقوق خودش صرفنظر کرده باشد . از وقتی هم که به اعلیحضرت عرض میکردم ، از وقتی هم که من در وزارت خارجه بودم و تمام " از کارهای اولیه ام رئیس اداره انگلیس بود ما بهتر تریبی که شده بود پادداشتی به سفارت انگلیس مینوشتیم تذکر میدادیم که حقوق خودمان را راجع به بحرین و اینکه بحرین جزء لاینجزای خاک ایران است این جمله دیگر اصلا" دیگر کلیشه شده بود ، بحرین جزء لاینجزای خاک ایران است و نمیشود همچین به این صورت کرد . اعلیحضرت بمن گفتند ، که البته دستشان را از کردند ، " اولاً" بحرین قسمت اعظمتان عرب هستند ، اکثر " زبان عربی حرف میزنند بحرین بکوقت نفت داشت از بین رفته ، مید مروارید هم دیگر جالب نیست . از لحاظ اقتصادی يك باری است روی دوش ما یعنی ما از بودجه مملکت مبالغ زیادی بایستی بگذاریم صرف عمران و آبادی و کارهای دیگری که در بحرین در پیش است بکنیم ، بنا بر این این يك باری است بر دوش ما . از لحاظ اجتماعی هم بحرین را من باید بزور نظامی نگه دارم یعنی آنجا همیشه باید یکی دوتا لشکر داشته باشیم و من اهل این نیستم

که بزور حضور لشکرم یک جایی را ضمیمه خاک خودم بکنم ، خاک ایران بکنم ، و این لشکر خوب این سربازها میروند تو خیا بان حالا با بالباس سوبل معمولی میروند خوب یکی شب به آنها چاقو میزنند ، گارد میزنند ، میکشد اینها همیشه در معرض حمله هستند معنی ندارد بنابراین بحرین یک جایی است که نه از لحاظ اقتصادی بدردمای میخورد نه از لحاظ استراتژی با داشتن تنگه هرمز در دستمان و جزایرمان . نه از لحاظ سیاسی و جزو حمت و در سر و خرج هیچ چیز دیگری برای ما ندارد . " خوب ، این استدلال ایشان بود . اما خوب از آن طرف هم مسئله افتخارات یک دولتی مطرح بود برای اینکه افتخارات دولت فقط تنها عبارت از این نیست که مسائل اقتصادی مطرح باشد بلکه خیلی چیزهای دیگری هم مطرح است . من بحفور اعلیحضرت عرض کردم که باید خیلی فکر کرد . البته اینها همینطور میروند . در خلال این مدت کویته ها ، وزیر خارجه کویت با آقای زاهدی تماس گرفت ، راجع به بحرین معلوم میشود که انگلیس ها کویته ها را تحریم کرده بودند ، و اظهار کرد که ، " قضیه بحرین را ما اصلا " خودمان حل کنیم ما بیه انگلیس ها کار نداشته باشیم . " زاهدی هم از این موضوع خیلی خوشحال شد غافل از اینکه کویته هرکاری میکند بدستور انگلیسی است و بدستور انگلیس است . زاهدی برای اینکه اصولا " بگویم یک آدم خیلی ناسیونالیستی است ، خیلی آدم وطن پرستی است و در قسمت بحرین هم درست نظریاتش مخالف نظریات شاه بود یعنی میگفت بحرین را بهر جوری است باید رفت گرفت و نگه داشت . بهر حال ، از این پیشنهاد کویته ها زاهدی خوشحال شد که انگلیس ها اصلا " تو کار نیستند و بعد هم گفتند که ما یک نماینده میفرستیم تهران باشما صحبت بکنند . این را وزیر خارجه کویت به زاهدی گفته بود در یکی از این جلسات خارج از مملکت . زاهدی که این گزارش را داده بود به اعلیحضرت اعلیحضرت فرموده بودند که ، " خیلی خوب ، ما هم از این طرف افشار را معین میکنیم . " که من آنوقت قائم مقام وزارت خارجه بودم . یکروزی آقای زاهدی بمن تلفن کرد ، " آقا ، آن شخصی آمده الان تو اناق منست . " بنده یکبار به رفتن و یک آدم قهقهه‌دهی

را دیدم که از طرف دولت کویت آمده بود و صحبتی کردیم و اینها معرفی شد و اینها .
 من دیدم پرت است این آدم از مرحله "اعلا" نه وارد مسائل حقوقی است . آمدیم
 پاشین و گفتم برویم اتاق من . رفتیم اتاق قدری صحبت کردیم . گفت ، " من میخواهم
 شما با بحرینی ها مستقیم وارد مذاکره بشوید . " گفتم بله با کمال حسن استقبال این
 کار را میکنم . " بنابراین من صحبتی نمیکنم که البته من خوشحال شدم چون دیدم
 این پرت است با اینکه منم عقیده ام این بود که کویت چه میگوید این وسط؟ برای
 اینکه یک منتهی هم میخواهد ، چون می شناختمت " خوب ، سرما بگذارد هم سربحرینی ها
 که من کار را درست کردم لزومی ندارد ، دست ما را بگذارد تو دست هم با بحرینی ها
 خودمان ببینیم چه کار میکنیم . گفتم کاملاً حسن استقبال میکنم . گفت ، " در ایران
 نه . " گفتم ، " نه ، در ایران هم نه . " گفت ، " به شما خبر میدهم . " بعد از یک
 مدتی خبر داد که ما آماده هستیم .. آهان ، بمن گفتند کجا میخواهید؟ " گفتم ، " زُنو
 بحرمانه . " خبر دادند به ما که بحرینی ها ، " ما بسیار خوب میآئیم زُنو و نماینده ما
 هم آقای .. " یک جوانی بود که از فامیل سلطنتی شیخ بود ، اسم کوچکش الان یادم رفته
 ولی خلیفه به او میگفتیم شیخ خلیفه ، نوه عموی بنظرم شیخ بحرین بود قوم و خویش
 بود که بعدها هم شد وزیر خارجه اش سالها ، نمیدانم الان هم وزیر خارجه اش باشد
 بانه ولی آنوقت رئیس اداره اطلاعاتشان بود در بحرین . اطلاعات منظورم اطلاعات
 ساواکی نیست ، اطلاعات و تلویزیون و نمیدانم روزنامه ها و اینطور چیزها ایشان هم
 نماینده میشوند . من وقتی این را دیدم گفتم بسیار خوب ما هم اینجا مدیر کسب
 اطلاعاتی ما را میفرستیم با ایشان صحبت کند برای خاطر اینکه نه او میتواند از
 خودش اظهار مسئولیت داری بکنند آن یکی اینست که مسخره است . گفتند ، " شما
 چه کسی را میخواهید؟ " گفتم ، " من ولیعهد را . " که اینها همه از فامیل خلیفه اند
 شیخ خلیفه ، اسم کوچکش الان یادم نیست . فقط من با شیخ خلیفه صحبت میکنم
 پاشین تراگر بخواهید البته اینجا هستند ، ما روسای ادارات را میفرستیم اما بجای

نمیرسیم . گفتند ، " بسیار خوب . " آقای زاهدی هم پیشنهاد کرد که مذاکرات درمونترو منزل ایشان بشود . که البته خوب بود از لحاظ security از لحاظ اینکه دیگر روزنامه نویس کسی هم آنجا نیست توان خانه ، خودزاهدی هم به تهران بود . خلاصه ، کویتی ها هم میگفتند ما میآئیم . من برای خاطر اینکه کویتی ها را بکلی بیرون بگذارم از جریبان و سفیرمان در کویت او را هم همراه خودم ، تلگراف کردم آمد به تهران ، بردم و برنا مه ای که با ایشان گذاشته بودیم صبح با اینها قرار گذاشته بودیم که بیایند آقایان درمونترو مذاکرات بکنیم نهار بخوریم بعد از نهار هم یک ساعت مذاکرات تا آن جلسه تمام بشود . اگر احتیاج شد یک جلسه بعدی . ما وقتی که رفتیم دیدیم که همان شخصی که اول آمده بود کویتی صحبت کرده بود که بیایید می خواهیم راجع به بحرین صحبت بکنیم یعنی همان شخصی که با آقای زاهدی صحبت کرد و بعد آمد به اتاق من و سفیر کویت در تهران آنها هم توطیایه ای که ما میرفتیم پیدایشان شد یعنی توطیایه ای که ما از تهران میآمدیم معلوم شد اینها هم جز دلیلیکاسیون هستند که خوب البته آن آدم اولی باید باشد که معرفی بکند . ما رفتیم خوب آنها در زانو پیاده شدند و ما رفتیم به مونترو و به آقای سفیر خودمان گفتم که من شمارا برای این آوردم : اولاً " وقتی که ولیمهد و اینها میآیند چون عربها را من میشناسم خیلی اهل تکریم هستند و اینکه به آنها احترامات گذاشته باشد شما جلوی راه را با ازدم اتومبیل که رسید جلوی راه پله ها از اینها مشایعت میکنید ، وارد میشوند . من سررا میایستم همگی میرویم توانا ق یک قهوه چای میآورند معرفی میشوند بعد من رو میکنم به شیخ خلیفه و سه نفر بودند و آن کسی که بعدا رئیس دارائی شد و آن کسی که بعدا رئیس خارجه اش شد . آن کسی که وزیر دارائی شد اسمش علیسی بود امش هم ایرانی بود آقای علیسی و آن شخص دیگر که بعد وزیر کار خارجه شان شد من به آنها رو میکنم بروم بالا این دوتا یعنی سفیر کویت و آن واسطه اطمینان را تعارف نمیکنم بیایند بالا . بنا بر این شما این ناشین میمانید با اینها صحبت میکنید چای

میخورید قهوه میخورید گردش میکنید، اینها از من تو مذاکراتمان راه نمیدهیم —
 همین کار راهم کردم. بعد از معرفی من بحرینی ها راهدایت کردم به طبقه بالا که
 آماده کرده بودیم برای مذاکرات و از این آقای نفیر خودمان هم خواهش
 کردم از آقایان پذیراشی کن تا ما بیاییم. ما رفتیم بالا و مذاکرات مفصلی کردیم
 که البته قبل از اینکه برسیم به این مذاکرات یک مسئله مهم دیگری راجع به حل
 مسئله بحرین بایستی طرح بکنم ولی متأسفانه وقت ما دارد کم میشود برای اینکه
 من وعده‌ای دارم و آن مسئله مهم عبارت از این بود که بعد از مدتها فکر وقتی من
 اعلیحضرت را اینطور مصمم دیدم وقتی اعلیحضرت شبیه همین افکار خودش را بعلل یک
 محاسبه مطبوعاتی گفت، "من بزور نمیخواهم یک جایی را غصب کنم اگر مردم
 میخواهند خودشان بیایند جلو آنوقت یک چیزی و بزور نظامی نمیخواهم جایی را
 بگیرم،" این را در هندوستان این محاسبه مطبوعاتی را کردند. من بفکر رسیدن
 به اعلیحضرت عرض کنم که قربان خوب حالا که شما اعلیحضرت این تصمیم را دارید
 باید بطرز آبرومندی این کار عملی بشود، مبادا اسم اعلیحضرت بگروزی لکسه دار
 بشود. باز هم عرض میکنم قاجاریه حاضر به اینکار نشد. گفت، "مثلاً چکار میکنیم؟"
 گفتم باید فکر کنیم که یک مرجع دیگری، سازمان ملل مثلاً. این فکر همینجوری
 بنظم آمد. تا من اسم سازمان ملل را گفتم اعلیحضرت اظهار کرد، "خیلی خوب
 فکری است همین را بچسبیم، همین را بچسبیم و راجع به این مطالعه بکنیم که
 اصلاً قضیه را بگذاریم بمعمده سازمان ملل متحد هرچه آن نظر میدهد و هرچند او رای
 میدهد. بنده آمدم و یک مقداری در این موضوع فکر کردم و از شهران آمدم طبق قرار
 قبلی گذاشته بودم با پروفیسور هائری رولسن که از دوستان من صدق بود و وکیل صدق
 وکیل ایران بود در لاهه شده بود و از کسانی بود که خیلی به من مدق احترام داشت
 اعلیحضرت هم از او خوشنمیآمد ولی اینجا دیگر مسئله مملکت بود خوش آمدن و خوش
 نیا آمدن تو کار نبود. وقتی من اسم رولسن را بردم اعلیحضرت حرفی نزد. من بسا

رولسن قرار گذاشتم و آدم بدیدن رولسن در بروکسل مسئله را برایش عنوان کردم که ما یک راه حقوقی می‌خواهیم ، از مجرای ناسازمان ملل که اودخالت کند و هر جور تصمیمی هست او بگیرد و بگذاریم بعهده او .

س- من خیال میکنم که بقیه صحبت هایمان را با بیدنگزاریم برای یک جلسه دیگری .

مصاحبه با آقای مصطفی الموتی

فرزند محمد حسین الموتی مالک

تحصیلات دانشگاهی در اقتصاد

انتشار روزنامه های داد و صبح امروز

معاون نخست وزیر در کابینه اقبال

نماینده رودبار در مجلس شورای ملی در دوره های ۲۰ تا ۲۴

روایت کننده آقای دکتر مصطفی الموتی
تاریخ ۱۰ مارچ ۱۹۸۳
محل : شهر لندن - انگلستان
مواجه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره : ۱

س- آقای دکتر الموتی با توجه به سوابق طولانی که شما در کارهای مطبوعاتی و دولتی و پارلمانی داشتید همانجور که صحبت شما گرشروع کنید از آغاز فعالیت خودتان و ورود شما به امور سیاست و آن خاطراتی که از نظر شما و از نظر تاریخی مهم تلقی میکنید مطرح بفرمائید بنده هم اگر سئوالی به نظرم رسید از شما میپرسم .

ج- خیلی متشکرم که این فرصت بمن داده شد برای اینکه عن فکرم میکنم این یک کار بسیار مهم و ارزنده است که خوب شما دارید انجام میدید و دانشگاه ها و اردیک قدم اساسی برای اینکار بر میدارند و این خاطرات را ضبط میکنند و نگه میدارد . چون متأسفانه خیلی یادداشتها و مسائلی ما در ایران داشتیم که همه از بین رفته و در دسترس ما نیست تنها چیزی که همراه ما هست فقط خاطره ما هست و اینهم دارد در اینجا ضبط میشود و به دردمملکت ما آیندهی مملکت ما میخورد . بنده از سال ۱۳۲۱ تا سال ۱۳۵۲ تقریباً " حدود ۳۵ سال در کار سیاست ایران بودم چه بعنوان روزنامه نگار که در تمام مدت اینکار اصلی من بوده است و بعداً " هم آن احزاب در ایران تشکیل شد ، عضو حزب ملیون بودم ، عضو حزب ایران نوین بودم و بلا آخره عضو حزب رستاخیز ، مدت مدتی در زمان مرحوم دکتر اقبال معاون نخست وزیر بودم و بعد هم در ۱۵ سال دوران نمایندگی مجلس مدتی رئیس کمیسیون برنامهی مجلس بودم و مدت ۵ سال رهبر اکثریت مجلس شورای ملی که از بیش از ۲۲۰ نماینده تشکیل میشد و بلا آخره در آخرین روزهای رژیم سابق عضو دفتر سیاسی و هیئت اجراییه حزب رستاخیز و نایب رئیس مجلس . بنا بر این میخواهم از هر کدام از این ایام یک سی دوتا

خاطره مهمی که دارم که هیچ جا هم تقریباً " منتشر نشده شاید کم و بیسش بعضی از آنها انتشار پیدا کرده مطلبی رایا دآوریشوم . اولین نکته ای که بخاطریم می آید در دوره ی روزنامه نگاری موقع تشکیل جبهه ملی بود و تحصن دکتر مصدق در دربار شاهنشاهی ، من آنوقت چون سردبیر روزنامه ای داد بودم و روزنامه ای دادم با آقای دکتر مصدق با شاه دروان دکتر مصدق همکاری میکرد ما هم با ایشان در این جریان شرکت داشتیم . آن روز صبح یاد می آید ما رفتیم منزل آقای دکتر مصدق و عده زیادی از مردم هم آمدند و ایشان اعتراض داشتند به انتخابات ایـــــران و ضمن اینکه مردم جمع شدند صحبت کردند با ایشان از منزلشان راه افتادند به سمت کاخ مرمر ، جمعیت هم شاید در حدود مثلاً " ۱۰۰۰ نفر ، ۲۰۰ نفری بودند پشت سر ایشان حرکت کردند ایشان آمدند تا نزدیک کاخ مرمر از منزل ایشان تا کاخ مرمر هم شاید در حدود مثلاً " ۵۰۰ قدم بیشتر راه نبود ، وقتی ایشان آمدند دربار رکـــــه رسیدند آقای هژیر ، وزیر دربار بود ایشان آمد به استقبال آقای دکتر مصدق گفت آقای دکتر مصدق شما چه فرمایشی دارید ؟ و نظرتان چیست ؟ ایشان گفتند که آقای هژیر تو قسم بخور بد ناموس مادرت که این انتخابات آزاد است و آقای هژیر هم مانده بود که چی بگوید ، بگوید آزاده بگوید آزاد نیست ؟ گفت آقای دکتر مصدق میدانید که من وزیر دربارم در کار انتخابات دخالتی ندارم ولی گفت آقای هژیر شما که میدانید انتخابات آزاد نیست و ما آمدیم که به شخص ســـــاه اعلیحضرت متوسل بشویم و بخواهیم کـــــه در این مملکت یک انتخابات آزادی برگزار بشود . آقای دکتر مصدق با این طرز گفتار روبیان آمدند سمت کاخ مرمر و وارد کاخ شد ، چون وزیر دربار هم همراه ایشان بود طبعاً " کسی مانع از ورود ایشان نکرد .

س- همراه ایشان کی ها بودند از؟

چ - در آن شرائط که ایشان وارد شدند در حدود ۲۰ نفر از میان جمعیت تقریباً " انتخاب شدند که وارد کاخ شدند از آنهایی که من یاد می‌آید یک آیت‌اله‌ای بود بنام آیت‌اله غروی بود ، آقای دکتر شایگان بود ، آقای دکتر فاطمی بود ، مرحوم عمیدی نوری ما که مدیر روزنامه‌ی داد بود ، عرض کنم حسین مکی بود ، آقای حاشی زاده بود ، آقای دکتر بقاشی بود تصور می‌کنم آقای الهیار صالح بود ، آن گروهی که بعداً " اینها شده‌ست‌های مرکزی جبهه ملی . و چون جوان تراز همه من بودم و آقای دکتر سعید فاطمی ما دو نفر را هم کرده بودند در رابط متحصنین با مردم که اگر کسی می‌آمد با متحصنین کار داشت ما با آنها صحبت می‌کردیم و با مردم هم صحبت می‌کردیم و رابطه برقرار می‌کردیم . ما جزو متحصنین نبودیم ولی ما میرفتیم بیرون می‌مدیم و مرتب در جریان مذاکرات اینها بودیم ، سه چهار روز اول هم در دربار آقا یان پذیرائی می‌کردند ناها روزی دربار می‌آمد با آقای دکتر مصدق و آقا یان می‌خوردند و صحبت‌هایی هم را جتماع به اوضاع مملکت میشد .

س - کجا می‌خواستید آنها ؟

ج - در دربار یک سالن بزرگی به آنها داده بودند آنجا ...

س - روی زمین ؟

ج - نه تخت می‌انداختند شک‌انداخته بودند و می‌خواستید . بعد از چند روزی یک روز ، البته ما هم چون چا پخانه در اختیار می‌مان بود چا پخانه‌ی داد آقای دکتر مصدق یک اعلامیه‌ای هم دادند که ما بردیم در چا پخانه‌ی داد چاپ کردیم ، حمله به حکومت و رژیم اوضاع ، به رژیم انبته خیبر به حکومت بود و طالب آزادی انتخابات بودند . و چون نظرشان تاء مین نشد و هیچ پاسخی به اصطلاح نشنیدند و در هر حال با اعلیحضرت هم ملاقاتی نکردند بعد از چند روز آقای دکتر مصدق اعلام کردند که از امروز اعتصاب غذا خواهیم کرد و مطابق معمول هر روز موقع ناها را با شام آقای وزیر

دربارمیا مدندبا آقای دکتر مصدق و آقایان ناها رمی خوردند. آن روز وقتی ایشان آمدند آقای دکتر مصدق نیا مدند گفتند ما از امروز اعتبار غذا داریم ، گفتند چرا اعتبار غذا ؟ گفتند برای اینکه شما جلوی انتخابات را نگرفتید و انتخابات به همان سبک ادا می شود خواه داشت و ما معترض هستیم ، مدتی هم این وضع بصورت اعتراض ادا می داشت که من همان وقت آقای دکتر مصدق بمن گفتند من رفتم منزل ایشان با خانم ایشان صحبت کردم مقداری دارو احتیاج داشتند دارو برای ایشان گرفتم آوردم و به ایشان دادم و دارو را خوردند دیگر اعتبار غذا شروع شد ، یکسری دوروز هم این وضع طول کشید بعد ، چون باز خبری نشد بحال اعتراض از دربار آمدند بیرون و از آنجا به اصطلاح این عده شدند پایه گذار جبهه ملی . البته بعد انتخابات انجام شد و تسهیلاتی فراهم شد آقای دکتر مصدق و آقایان در انتخابات شرکت کردند و اتفاقاً " برنده شدند یعنی برنده شدند و وارد مجلس شدند ، وارد مجلس شدند که بعد در آن مجلس شرکت کردند بعد طرح ملی شدن نفت را دادند و بلا آخره ایشان به پیشنهاد آقای جمال امامی نخست وزیر مملکت شد .

س - گفته شده که وجود آقای سرلشکرزاده بعنوان رئیس شهربانی خیلی کمک بوده به انتخاب شدن این آقایان جبهه ملی در تهران ؟

ج - البته در آن شرایط خیلی عوامل کمک کردند اما خوب خود آقای دکتر مصدق واقعا " در تهران موقعیت خاصی داشت مردم به او خیلی اعتقاد داشتند و در آن شرایط با این مبارزهای که شروع شده بود خیلی از عوامل درستگاریها بودند که کمک کردند و ایشان بهر حال انتخاب شد . همینطور که بعد سپیدزاده هم در دولت آقای دکتر مصدق بعنوان وزیر ماند . ما هم جزو کسانی بودیم که با ایشان همکاری میکردیم و در موضوع ملی کردن نفت مسائل مختلفی را بعنوان میکردیم در خیابان صحبت میکردیم

در مجلس صحبت میکردیم . من هم جزو آنهایی بودم که دم دربار صحبت میکردیم این صحبت ها ادامه داشت . وقتی آقای دکتر مصدق شدند نخست وزیر ما هم جزو کسانی بودیم که بشدت طرفدار ایشان بودیم و خبا و ایل حکومت دکتر مصدق واقعا " همه ی ملت از ایشان حمایت میکردند و بهر حال نفت هم که ملی شد یک احساسات عجیبی علیه شرکت های نفتی وجود داشت و ایشان هم در اوج عظمت و قسدرت بود . من یاد می آید درهما موقع من دعوت شدم به آمریکا یک دعوت لیدرشیپ بود که یک عده ای از طبقات مختلف از روزنامه نگار رجال سیاسی دعوت میکردند ، من و یکی دیگر از روزنامه نگاران دعوت شدیم به آمریکا آمدیم تصادفا " مصدق شد با موقعی که آقای دکتر مصدق آمدند در زمان ملل متحد و نطقی هم ایراد کردند و در آن شرایط هم واقعا " میدیدم که وضع ایشان در دنیا خیلی با اهمیت تلقی شده بود موقعیت بسیار ممتازی در دنیا داشتند و آن نطق ایشان هم خیلی تواءم با سروصدا بود . تا اینجا خوب روابط ما با حکومت مصدق بسیار خوب بود و ما برگشتیم به ایران با همان افکار و اندیشه ی حمایت از دکتر مصدق . بعدا " که به ایران برگشتیم بتدریج ، خب در ایران نمیدانم چه خاصیتی هست کسانی که بهر حال مصدر قدرت میشوند بتدریج از آن افکار و اندیشه ها ثسی که دارند منحرف میشوند . آقای دکتر مصدق هم جزو آنهایی بود که یا بهر حال اطرافیان ایشان یا کسانی موثر در افکار ایشان بودند آن گروه زیادی که با ایشان همکاری داشتند بتدریج از ایشان فاصله میگرفتند . من ، مرحوم عمیدی نوری ما که عضو جبهه ملی بود از جبهه ملی کناره آمد دلیل اصلی آن این بود که در آن شرایط دکتر مصدق وعده ای از دوستانش به نایندگان مجلس حملہ میکردند به روزنامه نگاران حملہ میکردند خلاصه حملہ به مطبوعات و به مجلس شروع شده بود ، مجلس سنارا منحل کردند . و حتی یاد می آید که در میدان بهارستان ایشان یک روز هم آمد گفتش که آنجا مجلس نیست اینجا

مجلس است هر جا که ملت هست مجلس است . آنجا خلاصه اطلاق کلمه‌ی نزدگانه را به مجلس گفت . به اینصورت مخالفین دکتر مصدق بتدریج قوی شدند آیت‌اله کاشانی ، دکتر بقائی ، مکی اینها همه از مـرحوم عمیدی نوری و همه از دکتر مصدق جدا شدند و بتدریج نیروی مخالفی در مقابل دکتر مصدق بوجود آمد . و این وضع بتدریج ادامه پیدا کرد مخالفین دکتر مصدق قوی شدند و تظا هـراتی بر علیه ایشان میگردند تا سرانجام منجر شد این به قضا یای ۲۸ مرداد . خب ما هم شدید جزو مخالفین بودیم و مدتی هم آقای عمیدی نوری که مدیر روزنامه داد بود توقیف کردند یک ماه ایشان در زندان بود . بنده هم مخفی بودم مدت یک ماه ولی از مخفی گاه مقالاتی مینوشتیم با امضاء . و در تظا هراتی هم که در ۲۸ مرداد علیه آن حکومت بود من جزو کسانی بودم که شرکت داشتم و از جمله کارهای جالب این بود که وقتی فرمان نخست وزیری سپهبدزاهدی به ایشان داده شده بود هیچ روزنامه‌ای جرات نمیکرد این فرمان را منتشر کند . متن فرمان را در اختیار من قرار گرفت و یک مباحثه‌ای از سپهبد زاهدی مادر روز خیال می‌کنم ۲۶ یا ۲۷ مرداد صبح این را در روزنامه داد داد صفحه اول متن فرمان را کلیشه کردیم . موقعی بود که اعلیحضرت هم از ایران خارج شده بودند نبودند . و یک هو مردم دیدند که فرمان نخست وزیری همان فرمانی که سر لشکر زاهدی ما مورابلاغ آن بود برده بود ابلاغ بکند همان در روزنامه منتشر شد . و این کمک کرد به تظا هرات علیه دکتر مصدق و آن رژیم و بهرحال منجر شد به سقوط حکومت دکتر مصدق و روی کار آمدن سپهبدزاهدی . من در همان روز در وقایع ۲۸ مرداد از جمله کسانی بودم که در ادیورفته بودم با یک گروهی برای گرفتن رادیو و رادیو را بهرحال گرفتیم که سپهبدزاهدی آمد آنجا با یک تانکی آمد که روی تانک هم یک چند نفری بودند از کسانیکه من خاطر میآید سپهبد گیلان شاه بود . آمد سپهبدزاهدی نطقی آنجا در ادیو ایرا کرد از همانجا

حکومت سپهبدزاهدی پایه گرفت . شب هم حکومت نظامی بود فردا صبح آن روز از جمله روزنامه هائی که منتشر شد فقط روزنامه‌ی دادبود که سردبیرش بنده بودم . و بعد هم آقای عمیدی نوری ما معاون نخست وزیر شد که متاء سفانه رژیم مـلاها ایشان را بهمین اتهام اعدام کردند که ایشان معاون سپهبدزاهدی بوده است خب بعد سپهبد زاهدی آمده صدکارشرد مدتی سرکار بود . بنده هم دیگر تقریبا " بعد از آن جریان از حکومت و از روزنامه‌ی دادجدادم . جدا شدم برای خودم رو زنا مه‌ی دایر کردم بنام صبح امروز .

ب- اجازه بدهید من یکی دو تا سوال راجع به ۲۸ مرداد قبیل از اینکه برویم به مرحله‌ی بعدی ، راجع به قدرت و نفوذ حزب توده در آن چند ماه آخر حکومت دکتر مصدق صحبت های صدونقیض زیـــــاد شده به نظر شما واقعا " قدرت و نفوذ توده‌ای ها در ایران در آن موقع چه مقدار بود ؟ و چه مقدار رخطـــــری بود که آنها به اصطلاح غلبه کنند به دکتر مصدق ؟

ج - عرض کنم که توده‌ای ها خب همیشه در ایران از بعد از شهریور قدرت داشتند . اوایل سالهای ۲۱ ، ۲۲ ، ۲۳ ، ۲۴ خب اینها خیلی بشدت تظا هر میکردند جوانها و مخالفین هم عده‌ای عضو بودند عده‌ای هم سمپا تیبـــــزان بودند اینها هم حمایت میکردند در او اخر حکومت مصدق اینها خیلی قوی شده بودند ولی شخص دکتر مصدق چون واقعا " به حزب توده سمپا تیبـــــی نداشت و آنها را خطری برای ایران میدانست آنها را زیاد در کارها مداخله نمیداد . البته گفته میشود که آنها در روزهای آخر به مصدق پیشنهادات همکاری هم کرده بودند ولی مصدق زیر بار نرفت یعنی واقعا " قبول نکرد که با حزب توده همکاری بکند . و شاید اگر همکاری میکرد وضع جور دیگری میشد ولی بهر حال آنها که همیشه مترصد فرصت بودند از آن فرصت هم میخواستند استفاده بکنند برای سقوط رژیم . و ما می بینیم که حتی حزب توده با حکومت ملا ها که املا" هیچ نوع با هم نزدیکی فکری

وایدئولوژی ندارند برای سقوط رژیم همکاری میکنند برای اینکه بتوانند جای پای خودشان را محکم بکنند . بنا براین در آن شرایط هم حزب توده حقیقتاً " دست داشت در کار مملکت چنانست: بعداً "دیدیم شبکه زافسران حزب توده کشف شد که در تمام شئون نظامی مملکت نفوذ داشتند و دخالت داشتند . ولی خب لابد دکتر مصدق اینطور تشخیص داده بود که با آنها همکاری نکنند . چرا دکتر مصدق واقعاً " افکار و اندیشه های خوبی داشت ولی آدم بسیار مغز نونی نسبت به همه کس و همه چیز بود . به افکار و اندیشه های خودش متکی بود ولی به همه کس سوء ظن داشت . در برخورد های که ما با او داشتیم ما میدیدیم همه چیز را با سوء ظن و تردید نگاه میکند و فکر میکرد که همیشه سیاست های خارجی در کارش دخالت دارند انگل میگردند ، اینکه به کسی زیاد اعتماد نمی کرد عده بسیار کمی بودند که تا آخر توانستند با ایشان همکاری بکنند ، یا نزدیکش مثل مکی و بقاشی هم به حکم اجبار جدا شدند برای اینکه نسبت به آنها هم حتی سوء ظن داشت .

س - یکی دیگر در مورد اتفاقی در ۲۸ مرداد افتاد مسلم هم نیروهای داخلی در آن سهم داشتند و خوب نیروهای خارجی آمریکا هم یک مقداری ادعاهایی است که مقداری از آن را خودشان تاء پیدا کردند که آنها هم در این کار نقش داشتند . به نظر شما این میشود نسبتی قائل شد که چه مقدار واقعاً " نیروهای داخلی موجب انداختن حکومت مصدق شدند چه مقداری قدرت خارجی بود ؟

چ - عرض کنم که البته ما که در جریان کار بودیم هیچ اطلاعی از وقایعی که در خارج اتفاق می افتد آن روز و وقت اینها که نمیدانم ... شوارتسکوف یک کارهایی کردند اینها را ما که اطلاعی واقعاً نداشتیم بعداً " نشریاتی منتشر شد و گفتند که اینها هم دخالت داشته نبیروی داخلی در آن شرایط عده ای از روحانیون دخالت داشتند مثل آیت اله بهبهانی آیت اله کاشانی اینها علیهمه صدق فعالیت میکردند .

س - علت آن چر بود ؟ علتی که آنها ... ؟

ج - کاشانی که خوب بهر حال لابد نتوانسته بود با رژیم کار بکنند یا مردم تماس داشت . مصدق هم آخر سر مقداری بعضی از کسانیکه نزدیک شده به . به دکترو مصدق اینها روشهای به اصطلاح دیکتاتوری پیش گرفته بودند و ... آدمهایی که یک خرده ای بقول خودشان جنبه های آزادمنشی داشتند نمیتوانستند با آن رژیم همکاری بکنند . یکی هم در قضیه ای مسئله نفت اینها بهر حال یک عده ای معتقدند که نفت را با یک جوری حل کرد دیگر علی الابد نمی شد که یک دکانی برای که آدم هسی ادا مه اش بدهد ، بانک بین الملل پیشنهاد می آورد قبول نمی کرد نمیدانم بهر حال با یاد این سازمان را میگرداندند . چون مصدق متکی به فکرو اندیشه ای خودش بود ، از کسانیکه با او همکاری میکردند اینها را به بازی خلاصه نمیگرفت . این بود که خوب بتدریج اینها میدیدند که افکار و نظرشان در حکومت در رژیم مورد قبول نیست از او بتدریج جدا میشوند . و امکان دارد که سیاست خارجی .. خوب میداند همیشه سیاست های خارجی در کشورهای بهر حال مشرق زمین یک نفوذ و قدرت دارند و به طرق مختلف هم عمل میکنند و آلت ... سرنا تیوهای مختلف هم در نظر میگردند برای اینکه یک رژیمی عضو شود کی باید کی نیاید . شاید در آن شرایط با اقداماتی هم که شده بود سیاست خارجی هم مداخلاتی در اینکار داشت ، ولی واقعا " ما ها که اصلا " در جریان نبودیم ما روی علیه حکومت و واقعا " از آن روش دیکتاتوری که بوجود آمده بود . میداند در حدود عده زیادی از روزنامه نگاران در مجلس متحمن شده بودند از اقدامات حکومت نظامی حکومت نظامی در زمان دکترو مصدق بر قرار شده بود و حکومت نظامی بود که ما را میخواست بگیرد و ما فرار می کردیم . بنا بر این از دکترو مصدق توقع این نبود در دولت او که اینهمه علیه حکومت نظامی صحبت کرده بود حکومت نظامی برقرار بشود این چیزها موجب مخالفت شده بود که دکترو مصدق بهر حال مخالفینی پیدا کرد .

س - شما ز مزمزه‌ی این به اصطلاح برانداختن حکومت دکترمصدق را قبل از اینکه مردم بشنوند شما اطلاع داشتید یا در...؟

ج - ما بهر حال تلاش ما ن میکردیم فعالیّت ما ن را میکردیم مقالاتمان را مینوشتیم نطق‌ها یما ن میکردیم حرفهایمان را میزدیم بهر حال چون مخالف بودیم دلما ن میخواست رژیم سقوط بکند یعنی آن حکومت و بهر حال آن وضع پیش آمد . و با زانکات جالب این بود که من در دادگاه نظامی هم که دکترمصدق را محاکمه میکردند رفتیم و آنجا هم شرکت کردم . یک جلسه رفتیم که سر لشکر آزموده رئیس دادگاه بود و مصدق را آورده بودند و محاکمه میکردند البته در دادگاه هم انصافاً " روحیه اش خبیلی قوی بود و قریص و ایستاده بود حرفهایش را میزد یک جلسه که من در دادگاه دیدمش .
س - چه مقدار از دفاعیاتش در روزنامه منعکس شد .

ج - خیلی کم البته در آن شرایط دیگر منتشر نمیگردند خیلی کم .
س - یک مقداری چاپ شده بود ولی

ج - نه خیلی کم ، خیلی کم و مصدق در تمام مدافعاتش هم واقعا "نسبت به قانون اساسی و رژیم سلطنت اظهار وفاداری میکرد . هیچوقت هم در هیچ شرایطی من ندیدم دکترمصدق نسبت به قانون اساسی و رژیم سلطنت نظیر مخالفی داشته باشد همیشه واقعا " . منتها میگفت شاه باید سلطنت بکند نه حکومت ، همیشه حرفش این بود و وقتی هم که خودش نخست وزیر بود و اختلاف سرفرماندهی کل قوا داشت اعتقادش این بود که شاه باید سلطنت بکند حکومت نکند این جزو اعتقاداتش بود . بعد رسیدیم به اینجا که بعد از اینکه آقای دکترمصدق خب زندانی شد و داستانش هم ، ما اتفاقاً " خبر دکترمصدق هم میدانید مخفی شد بعد از ۲۸ مرداد .
س - بعله .

ج - رفته بود در منزل دکترمعظمی مخفی شده بود که بعد خبر دستگیری او را برای

ما آوردند من در روزنا مه داده‌ها نوقت نوشتم کسه درخانه‌ی دکتر معظمی ریختند و او را گرفتندش فلان کردند. بهر حال آن ما جـرا گذشت بعد که ما حکومت سپهبدی زاهدی صدر کار شد خب من اصولاً با یک حکومت نظامی در آن شرایط خب نمیتوانستیم همکاری بکنیم بهر حال از روزنا مه داد جدا شد روزنا مه صبح امروز را خودم داطر کردم . داطر کردم و بعد مسئله‌ی نفت که پیش آمد زمانی که دکتر امینی لایحه‌ی نفت را به مجلس آورده بود بعنوان وزیر دارائی حکومت سپهبد زاهدی من جزو کسانی بودم که با آن لایحه موافق نبودم و در روزنا مه صبح امروز مخالفتها‌ی کردیم که بهر حال منجر شده توقیف روزنا مه صبح امروز در زمان حکومت سپهبد زاهدی به همین جهت ما مدتی در زمان سپهبد زاهدی هم دیگر از کار روزنا مه نگاری رها شده بودیم و رفته بودیم دنبال فعالیت تجاری ، اقتصاد و مالی این وضع ادا مه پیدا کرد مدتی من نبودم در کار فعالیت های سیاسی تا موقع تشکیل حزب ملیون که مرحوم دکتر اقبال عرض کنم که آن حزب را تشکیل میداد . من شما "به دکتر اقبال بعنوان رئیس دانشگاه استاد دانشگاه و یک مرد پاک اعتقاد داشتم ایشان وقتی تصمیم گرفت که حزب ملیون را تشکیل بدهد از من هم دعوت کرد که من بروم همکاری بکنم بنده هم قبول کردم و رفتم در حزب ملیون عضو شدم . و بعد از چند سال تعطیل دومرتبه روزنا مه صبح امروز را منتشر کردم منتهی این بار بعنوان وابسته‌ی به حزب ملیون ، یعنی حزب ملیون یک روزنا مه‌ی ارگان داشت که اسم آن روزنا مه‌ی ملیون بود و چند روزنا مه‌ی وابسته که یکی از آنها روزنا مه صبح امروز متعلق بمن بود. م شروع کردیم به همکاری با آقای دکتر اقبال

س- کی ها بودید کسانی که به اصلاح میشود گفت که سر دسته‌های حزب ملیون ؟

ج - والله آنجا آقای دکتر کاسمی بود که دبیر کل حزب بود آقای دکتر امامی بود که بعداً " دبیر کل حزب شد و شما م‌اعضای کابینه ، کابینه‌ی دکتر اقبال هم عضو حزب شده بودند وعده زیادی هم که بعد بعنوان نماینده‌ی مجلس انتخاب

شدند .

س- حزب در زمانی که ایشان نخست وزیر بودند تشکیل شد ؟
 ج- تشکیل شد بله در زمان نخست وزیری . در زمان نخست وزیری آقای دکتر آقبال دوتا حزب تشکیل شد که البته این احزاب با مشاوره شخصی شاه تشکیل شده بودند و حزب . ولی من معتقدم که اعلیحضرت به مناسبت مسافرتها که بخارج میکردند و مطالعات که اینقدر به کیس های مختلف داشتند معتقد نبودند که بهر حال باید در ایران احزابی بوجود بیاید که بتوانند فعالیت های سیاسی داشته باشد . این زمینه فکری ایشان را از نظر وجود احزاب فراهم کرده بود . ولی باید این حقیقت را هم قبول کرد که این احزاب آنطوریکه باید و شاید آزادی کامل نداشتند یعنی بهر حال جدا از رژیم که نبودند ولی مداخلاتی هم از طرف رژیم در کار این احزاب میشد خیلی شدید .

س- حتی حزب ملیون ؟

ج- حتی حزب ملیون . بهمین دلیل غب متا سفا نه آنطور که باید و نشاید این احزاب پروپاگاندی نگرفت . حالا من نمونه آن را عرض میکنم ، حزب ملیون وقتی تشکیل شد رهبر حزب ملیون آقای دکتر آقبال بودند و مقابل آن حزب مخالف حزب مردم بود که رهبر آن آقای امیر اسداله علم بود . مرحوم آقبال و مرحوم علم هر دو از نزدیکان شاه بودند و همه میدانند که خیلی به شاه وفادار بودند نسبت به شاه فداکار بودند و طبیعتاً این دوتا حزب هم متمایل به سلطنت بودند ، مدافع سلطنت بودند و عناصر طرفدار سلطنت هم در هر دو حزب عضویت داشتند . منتها سی حزب ملیون چون حزب بهر حال دولتی بود و بهر صورت میتواندست ب مردم کار بدهد بخصوص در شهرستانها بیشتر مردم فکر میکردند در حزب دولتی باشند تا در حزب اقلیت و حزب مخالف ، بمناسبت کارشان روابطشان با استاندار با مقامات دولتی بیشتر دلشان میخواست در حزب دولتی باشند یا حزب اکثریت . ما شروع

کردیم به فعالیت ، از جمله حالگفتید که آقای جم از جمله کسانی که عضو کمیته‌ی مرکزی حزب ملیون بود آقای جم پدر همین سنا تورجم بود .

س - عجب .

ج - بله .

س - پدر این سپید جم ؟

ج - سپیدجم بود که سنا تور شده بود . ببخشید من گفتم سنا تورجم اشتباه کردم . ارتشبد جم پدرش بود که نخست وزیر دوران رضا شاه بود او هم عضو کمیته‌ی مرکزی بود که اتفاقاً " برای تاء سیس حزب به کرمان ایشان آقای دکتر کراسمسی و بنده رفتیم . و رفتیم شعبه‌ی حزب ملیون رادر کرمان تشکیل دادیم . چون ایشان مدتی استاندار کرمان بود و خیلی هم در کرمان نفوذ داشت . و این قبیل آدمها هم آمده بودند در حزب اکثر سنا تورها و کلا مقامات دولتی و خیلی از متنفذین تهران و شهرستانها در حزب اکثریت

س - شخصی مثل ایشان چرا آمده بود او که نخست وزیر بود وزیر دربار دیگر دوباره

ج - آنها چون علاقه‌ی شخص شاه را به حزب میدیدند فکر میکردند که شاید برونند از این طریق یک کاری بکنند که پاهای رژیم محکم بشود . از اینجهت اینها میآمدند در حزب شرکت میکردند . و واقعا " این پیر مرد فعال هم بود چون در آن سن و سال آدم بیاید در مثلا " شعبه حزب در کرمان ایشان آمد افتتاح کرد نطق کرد از خاطرات خودش با رضا شاه و گذشته‌ها و سابقه اش در کرمان صحبت میکرد و چون مورد احترام متنفذین کرمان هم بود همه به احترام ایشان در حزب آمدند .

س - آقای علاء ایشان شرکت نکردند ؟

ج - آقای علاء نه او اصلاً وارد این فعالیت‌ها نشد . بعد مطلب مهمی که من از حزب ملیون خاطره دارم و خاطره‌ی عجیبی است داستانی

برکناری یا استعفاى آقای دکتر کاسمی دبیرکل حزب بود این خیلى عجیب بود. روى همین علاقه‌ای که شخص اعلیحضرت به محکم شدن پایه‌های احزاب داشتند در ایران و این دوتا حزب هم بودند. البته حزب دیگری هم بود حزب کوچولوئى مثل پان ایرانیست ها هم بودند فعالیت داشتند ولى فعالیت آنها محدود بود آنها در این مسیر نبودند آنها برای خودشان یک گروهی بودند دوره هم بودند فعالیتى هم میکردند از گذشته. . . . حزب ایران اینها که دیگر املا"

ج - آنها املا" دیگر فعالیت علنی نداشتند. جبهه ملی، حزب ایران - حزب توده اینها فعالیت علنی نداشتند اینها احزابی بودند که دستگاه - - - - - علاقه ی دستگاه

در آن شرایط دوتا حزب فعال این دوتا حزب بودند که اینها خودشان را آماده میکردند برای انتخابات بعدی که هر دو حزب دسته‌هاى داشته باشند. البته در همان شرایط هم هر دو حزب در مجلس فراکسیونهاى داشتند منتها پایه‌های فراکسیونى خیلى قوی در مجلس نبود. همه خودشان را همه خودشان را آماده میکردند برای انتخابات بعدی. از جمله مطلبی که مطرح شده بود این بود که حالا که وضع اینطور شده پس لیسدرهای دو حزب رؤسای دو حزب مثل آمریکا مثل همه جا اینها شروع کنند یک فعالیت‌های انتخاباتی سراسری مملکت، به اینصورت بروند حرکت دورایران. آقای دکتر اقبال هم بعنوان رئیس حزب ملیون تصمیم گرفت به دورایران برود، بنده هم با ایشان بودم و یک چند نفر دیگر هم همراه ایشان بودند از وزرای دولتی کسی نبود. من چون معاون نخست وزیر بودم ضمناً هم توی حزب فعالیت داشتم با ایشان در این سفر شرکت داشتم که با یک طیاره دورایران رفتیم در ظرف هفت هشت روز به تمام مراکز استانها مشهود رفتیم به همه جا رفتیم. خوب نطق‌هاى ایشان میکردند در این مراکز،

مراکز استانها ، آقای علم هم در تهران بودند یسابه دولت حمله میکردند و نخست وزیر جواب ایشان را میداد و هر دو نطق ها از ادبیوتهران پخش میشد نطق آقای دکتر اقبال بعنوان رئیس حزب ملیون و نطق آقای علم بعنوان رئیس حزب مردم ، آنها از دولت ایراداتی میگرفتند که دولت که در اینجا نطقه ضعف دارد اینکار بیکر کرده آن کار فلان کرده .

س- چه نوع ایراداتی بود ؟

ج - مثلا" دولت بودجه اش را بدمصرف کرده نمیدانم در کار اجتماعی توفیق نداشته در کار جلب مردم توفیق نداشته دولت هم توضیح میداد که ——— اینکارها را کردم در کار صنعت این اولین دولتی بودم که آمدم هفتصد میلیون تومان اختصاص دادم بکار توسعه صنعت ، توسعه کشاورزی این مقدار راه سازی کردم این مقدار تلاش کردم . دولت کارهای خودش را میگفت مخالفین هم ایراد میگرفتند بکارهای دولت که اگر اینکار را میکردید بهتر بود یا آن کار میکردید بهتر بود .

س- به نظر شما نوع بحث طوری بود که واقعا " توده های مردم به بحث علاقمند باشند یا چیزی بود که فقط در یک گروه محدودی مطرح بود ؟

ج - بهر حال یک مقدار با زندگی توده های مردم که سروکار داشت ، همیمن مثلا" فرض کنید ، مثلا" نطقی که آقای دکتر اقبال میکرد و بیشترش تکیسه داشت به آن هفتصد میلیون تومانی که بکار صنعت ، چون اولین باری بسود که آمدند صنعتگران را دعوت کردند و گفتند یک سرمایه ای شما بگذارید دولت هم میآید کمک میکند و ام صنعتی با بهره ای ارزان میدادند خوب اینها را در زندگی مردم ، کارگرها کشاورزها اثر داشت آن وام کشاورزیشان مخصوصا " در زندگی کشاورزها اثر داشت ، ولی خوب تا چه حدود مردم اینها را باور داشتند یا نداشتند این دیگوسئله ایست که باید از طریق دیگر روی آن -

استدلال کرد و بحث کرد . ما وقتی با آقای دکتر اقبال دور ایران میگشتیم البته آقای دکتر کاسمی که وزیر مشاور و نزدیکترین دوست آقای دکتر

اقبال بود و دبیرکل حزب در تهران جلسات حزب را اداره میکرد و او هم به دنبال نطقی های نخست وزیر در تهران نطق میکرد و حملاتی شدید به حزب مردم مخصوصاً " به رهبر حزب مردم ...

س - عجب .

ج - بله . چون یادم میآید که آقای علم رفته بود در کوره پزخانه نطقی کرده بوده و غلامه حزب مردم را حزب طرفدار رنجبران معرفی کرده بود . آقای دکتر کاسمی هم نطقی ایراد کرده بود در حزب ملیون و اساسی تمام سران حزب مردم را که اکثراً " از شروت مندان فئودالها بودند منتشر کرده بود که این حزبی که آقای علم معتقدند حزب رنجبران هستند اینها هستند سران آن ، این فئودال است آن سرمایه دار است ، آن مقاطع کاراست این چنین است با اسم بارسم اینها اسم سی چهل نفر از اینها را منتشر کرده بودند . دامنه ی اختلاف بیسن دو حزب گفت و شنود بین دو تا حزب خیلی بالا گرفته بود . در چنین شرایطی ما با آقای دکتر اقبال از این شهر به آن شهر میرفتیم برای ایراد نطق ، ما وقتی وارد سنندج شده بودیم در سنندج من دیدم آقای دکتر اقبال خیلی عصیاننا راحت ، اصلاً " فکر نمیکردم با اینهمه ما فکر میکردیم توفیق زیادی در انتخابات خواهیم داشت و انتخابات برنده هستیم و حتماً " ایشان برای چهار سال آ آینده هم نخست وزیر خواهند بود اگر ما انتخابات را ببریم چون واقعاً " به عرض قاطع هم میبریم انتخابات را . من دیدم ایشان خیلی نگران و مضطرب است علت را جویا شدم ——— تلگرافی بمن نشان داد ، من وقتی تلگراف را خواندم حقیقتاً " بکه خوردم دیدم تلگرافی است از آقای سرلشکر نصیری فرمانده گارد که در نوشهر ———

علیحضرت هم در نوشهر بودند که به آقای دکتر اقبال مخابره کردند که سیحضرت همایونی فرمودند که آقای دکتر کاسمی را از کابینه اخراج کنید ، ایشان بمن گفتند که ، من گفتم این تلگراف چیست ؟ گفتند که این تلگرافی است که علیحضرت کردند

من نمیدانم که آقای دکتر کاسمی در تهران چه کار کرده که مستوجب چنین مجازاتی است. ایشان یک تلگرافی حضورا علیحضرت کردند که من که از تهران دور هستم از جریان اطلاع ندارم اجازه بدهید که این دور انتخابات تمام بشود من برگردم به تهران و این موضوع را حضورتان عرض بکنم چه بکنیم. تلگراف بعدی آمد با زاریشان که ایشان فرمودند هما نظرور که من گفتم فوراً "ایشان را از کابینه اخراج کنید. خوب با آقای دکتر کاسمی مآتماس گرفتیم، حالا دبیرکل حزب، حزب در اوج قـــدردت سرتراستخا بیات مردم را مجهز کردیم نخست وزیر دورا ایران داردمیگردد تبلیغ میکند برای تقویت حزب و اساس حزب در یک چنین شرایطی دبیرکل حزب اگر به اینصورت اخراج بشود خیلی وحشتناک است. بهر حال با آقای دکتر کاسمی صحبت کردیم که آقای نخست وزیر عقیده شان اینست که شما استعفا بدهید البته ایشان هم مقاومت میکرد و استعفا کرد. بعد تلگراف بعدی از علیحضرت هایونی آمد که من گفته بودم ایشان را از کابینه اخراج کنید استعفا معنی ندارد و بلافاصله در راه دیوتهران خبرمنتشر شد خبر بعدی این بود که آقای دکتر کاسمی از کابینه اخراج شدند به اینصورت خوب این تقریباً "دیگر حزب ملیون را از همانجا میشود گفت که داغون کرد چون یک چنین خبری در اوج آن فعالیت خیلی وحشتناک بود. بهر حال زمان گذشت بعد از چند روز....

س- خوب این معلوم شد که گناه او چه بود همان مسئله انتشار حملـــه‌ی
به ...

ج- همین نطق ها بود، نطق ها بود و از طرفی آقای علم و دار و دسنه ایشان که اطراف علیحضرت بودند از دکتر کاسمی سعایت کرده بودند و بهر حال ما سرانجام هم آن اصل قضیه را متوجه نشدیم حتی خود آقای دکتر آقبسال هم بقول معروف متوجه نشد که اساس و ریشه‌ی اینکار چیست ایشان فقط بعداً " که ما با هم صحبت میکردیم همیشه میگفتش که ایشان با آن نطقهای بی بسک

مقدار پایه های حزب را متزلزل کرد . چون دکتر کاسمی یک اعتقاداتی داشت بیان میکرد صریح قاطع تند حرفش را میزد . بعداً " که برگشتیم آمدیم بهر صورت آقای دکتر کاسمی از دبیرکلی حزب هم کنارت رفتن و آقای دکتر احمدامی جای ایشان آمد و انتخابات انجام شد . انتخابات کسه انجام شد در آن انتخابات من تصور میکنم حزب ملیون در حدود شایصدتسا نماینده اش انتخاب شده بود حزب مردم هم این سی چهل نفر وکیل انتخاب شده بود مقداری انتخابات در جریان بود . آقای دکتر اقبال هنوز نخست وزیر نبود . نخست وزیر بود بنده هم که چون باید وکیل میشدم از معاونت نخست وزیر استعفا کرده بودم از روز باالموت انتخاب شدم . جزو آن عده ، ماهروز در حزب جلسه داشتیم کسه برای آینده ی فزاکسیون پارلمانی در مجلس چه میکنیم ؟ چه طرحی بریزیم ؟ چه میکنیم ؟ آنوقت شاهنشاه ماهی یک مرتبه مصاحبه مطبوعاتی داشتند من بعنوان روزنامه نگار چون دیگر معاون نخست وزیر نبودم در آن جلسه مصاحبه مطبوعاتی شرکت کردم . چون انتخابات هم برگزار شده بود خیلی از روزنامه نگارها هم کاندیدهای انتخاب بودند و انتخاب شده بودند اینها طبیعتاً " از چشم دولت میدیدند از چشم نخست وزیر میدیدند ، صف بندی کردند علیه نخست وزیر آن جلسه مصاحبه مطبوعاتی تقریباً " حمله ی اکثر روزنامه نگارها متوجه شخص دکتر اقبال و حزب ملیون بود بشدت حمله کردند تنها کسی که در آن جلسه مصاحبه مطبوعاتی پا شد دفاع کرد از دولت و آقای دکتر اقبال من بودم و شاید تنها کسی هم که از آنها وکیل شده بود من بودم بقیه هم نشده بودند س - یعنی محیط این چنان آزاد بود آن زمان که خبرنگاران میتوانند ؟ ج - بله دیگر اعلیحضرت همایونی دعوت کرده بودند مصاحبه مطبوعاتی بود همه دیگری باشند بشدت به دولت حمله کردند بنده نخست وزیر و بعد هم اعلیحضرت گفتند که من فکر نمیکنم انتخابات به اینصورتی که مخالفین

میگویند باید شد انتخابات به حال انجام شده و اینقدر هم عدم رضایست نیست ، چون من گفتم که به حال باید حقیقت را قبول کرد چون من در انتخابات توفیق پیدا کردم معتقدم انتخابات خوب انجام شده و اکثراً " همکارهای ما چون انتخاب نشدند ... ایشان گفتند بده قضاوتها همش روی مسائل خصوصی هست به همین دلیل من نمیتوانم با دیدیک بررسی بیشتری راچم به اینکار بکنیم ، ما بعد از مصاحبه که آمدم بیرون بنده رفتم پیش آقای دکتر اقبال متوجه شدم که به حال صحبتی هم با ایشان شده است که ایشان از نخست وزیری استعفا کنند . ایشان من و آقای دکتر کاسمی آقای دکتر مامی را ماء مور کردند که متن استعفا نامه ی ایشان را بنویسیم ، ما هم رفتیم منزل آقای دکتر کاسمی ...

س - نگفتند چه ترتیب بنویسید ؟

چ - چرا گفتند که متن استعفا نامه را اینجور بنویسید که من چون از کار خسته شدم فلان شدم اینها من از این سمت استعفا میدهم . حتی ایشان بمانگفتند که حضوراً علیحضرت که بودم ایشان فرمودند که به حال چون این انتخابات انجام شده عده زیادی هم ناراضی شدند من با اینکه از شما و از دولت شما خیلی راضی هستم ولی مصلحت است که دولت شما کنار برود چون به حال ممکن است که ادا می اینکار لطمه ای به اساس سلطنت بزند بهتر است که شما کنار بروید ولی خوب من وقتی باشم و سلطنت باشد شما همیشه میتوانید مصدر کار باشید حالا اینکار نشد یک کار دیگر . بنا بر این این مصلحت اقتضا میکند که شما استعفا کنید گفتم که خوب البته تسلیم بود و آمد بمانگفت ما هم متن استعفا نامه را نوشتیم . مختصر چون از کار خسته شدم فلان هست اجازة بفرمائید که کابینه مستعفی بشود جلسه هیئت دولت هم تشکیل دادند و در روز بعدش خیال میکند که این مصاحبه پنجشنبه بود استعفا نامه را ما جمعه نوشتیم و شنبه صبح ایشان جلسه هیئت وزیران را تشکیل داد و شنبه عصرش هم استعفا نامه را حضوراً علیحضرت دادند کابینه استعفا کرد . اما مطلبی

که اینجا مانده بود مطلب انتخاب نمایندگان بود ، نمایندگان از دو حزب
انتخاب شده بودند خب : افکر میکردیم که خب دولت استعفا کرده آقای شریف
اما می هم شدنخت وزیر ، آقای شریف اما می هم وزیر کا بینه آقای دکتر
اقبال ولی عضو حزب نبود در کا بینه عضویت داشت ولی عضو حزب نبود ایشان
هم شدنخت وزیر ، ایشان زیاد با احزاب نظر موافقی نداشت .

س- این انتخاب طبیعی بود یا شما از انتخاب آقای شریف اما می تعجب
کردید بعنوان جانشین دکتر اقبال ؟

ج- البته برای ما غیر منتظره بود ، وهم استعفا ی آقای دکتر اقبال غیر
منتظره بود .

س- یعنی زمینه ای نبود که ...

ج- نه ما حتی فکر میکردیم که این انتخابات برگزار بشود آقای ، اقبال
برای چهار سال دیگر هم خواهد ماند ، خود ایشان اینطور فکر میکرد . ولسی
انتخابات طوری شده بود که دیگر اصلاً " یک جوری محیط رافراهم کرده بودند
که دیگر خب خود علیحضرت گزارشهایی به ایشان رسیده بود اینها البته
خود آقای دکتر اقبال بمن گفتند که بعداً " که بعد که من حضوراً علیحضرت
رسیدم حالا نجا را میرسیم گفتند حیف شد که این انتخابات را بهم زدیم
بعد آن انتخابات هم بهم خورد حالا اینجا دارم میرسیم به این انتخابات .
دو سه روز از استعفا ی آقای دکتر اقبال گذشته بود ایشان در منزلشان یک
منزل کوچکی داشت پهلوی دانشگاه اجاره ای آنجا زندگی میکرد من دو سه
روز بعد از استعفا ی ایشان رفتم منزل ایشان حضورشان که بودم نشستیم
صحبت میکردیم اتفاقاً " از بریا رتلفن زنگ زد خواستند با آقای دکتر اقبال
صحبت بکنند معلوم شد که علیحضرت هما یونی میخواستند با آقای دکتر اقبال
صحبت بکنند ضمن اظهار ملاحظت تفقد اینها مطلبی را به ایشان گفتند که
ایشان اتفاقاً " آنجا گفتند که فلان کس اینجا هست فلان کس الان ماء مسور
میکنم برود اینکار را انجام بدهد من تعجب کردم مطلب چیست ، ایشان بعد
بمن گفتند که علیحضرت نظرشان اینست که وکلا اینها که انتخاب شده اینها

استعفا کنند و شما بروید به حزب و به آقای دکتر ما می محبت بکنید و آقای دکتر کامی هردو شان که این آقایان را دعوت بکنند و بگویند که استعفایشان را بنویسند . ما آمدم به حزب دعوت کردیم آن منتخبین که در حدود صد نفر بودند یک جلسه ای در حزب تشکیل دادیم و گفتیم که بهر حال چون این انتخابات رویش عدم رضا بتزیا دشته فعالیت شدید شده و اعلیحضرت معتقدند که این انتخابات ، این مجلس مجلس پر پایگیری نیست بهتر است که ما استعفا کنیم ما خودمان استعفا کردیم بهر حال همه آنها استعفایشان را نوشتند غیر از یکی دونفر .

س- یک نفر گویا از اصفهان بوده ؟

ج- یکی اصفهان بود آن آقای (؟) کارگرا بود آن استعفا نکرد و بقیه استعفا کردیم چند نفری هم که نبودند اصلاً" نرسیده بودند توی راه بودند یا انتخاب نشده بودند .

س- احمد قریشی گویا با وجود اینکه سن او اقتضا نمیکرده انتخاب شده بود از خاف .

ج- احمد قریشی نبود نه برادرش بود علی قریشی بود . و حال آنکه ما بکار اعتبار نامه ها نرسیده بودیم و استعفا کردیم و من استعفا نامه ها را گرفتم توی یک پاکتی گذاشتم بردم منزل آقای دکتر اقبال ایشان هم فرستادند برای اعلیحضرت هما یونی ، بعد ظهر در را دیوا اعلام شد که ...

س- ایشان نخست وزیر بود هنوز ؟

ج- نه کنار منزل بود رئیس حزب بود . رهبر حزب بود . البته بعداً" مطلع شدم که این تکلیف به آقای علم هم شده آقای علم هم به وکلای حزب مردم گفته ولی یکی از وکلای حزب مردم بمن میگفتش که دیگرا اصلاً" آقای علم دیگرا احتیاج به تشکیل جلسه ندیدند خودشان گفتند در را دیوا اعلام کنید در را دیوا هم اعلام کردند من اینطور شنیدم حالاً واقعیت چسبی

بوده من دیگر آن را نمیدانم اینطور بود، در هر حال وکلای آن دوره هم ———
 مستعفی شدند یعنی انتخابات دوره بیستم ، انتخابات تابستانیش
 به اینصورت از بین رفت . از بین رفت بعد آقای شریف اما می که آمد —
 نخست وزیر شد بعد از مدتی تصمیم گرفت که انتخابات را انجام بدهد .
 وقتی خواست انتخابات را انجام بدهد خب ما آقای دکتر اقبال هم هنوز
 رهبر حزب ملیون بود آقای علم هم رهبر حزب مردم بود باز هم قرارداد
 دو تا حزب در انتخابات شرکت بکنند با هم مبارزه بکنند و دولت هم
 دولت غیر حزبی است نظارت بکنند که انتخابات خوب انجام بشود .
 البته در انتخابات خیلی تلاش شد خیلی فعالیت شد که بنده هم انتخاب شدم
 خود آقای دکتر اقبال هم از دو جا انتخاب شد هم از مشهد هم از کاشمر که
 بعد از کاشمر استفا کرد از مشهد آمد به مجلس ، آمد به مجلس البته آقای
 الهیار صالح هم از جبهه ملی انتخاب شده بود از کاشان ، کاشان شما .
 آنوقت یک عده دیگر هم که سمپا تیزان بودند مثل این مقدم مراغه ای و اینها
 سمپا تیزان جبهه ملی اینها آمدند توی مجلس .

س - اینها چه جور سردر آوردند آنجا ؟ یعنی چه جور شد که

ج - یعنی آقای شریف اما می چون نظارت میکرد ..

س - با این حساب که اینها دیگر جایی نبودند دور مرتبه پیدا شان شد ؟

ج - خب دیگر انتخابات این آقای شریف اما می چون عضو حزب نبود و واقعا
 هم آزاد گذاشته بود خوب در کاشان هم طبیعی بود که الهیار صالح و کیسل
 میشد و نسبت به الهیار صالح هم دستگاه خیلی مخالف نبود . حالا مثلاً "به
 بعضی ها ، مقدم مراغه ای هم تا آنوقت زیاد فعالیت سیاسی آن شکل ———
 نداشت در آن مجلس بود که یک مقدار فعالیتش علنی شد اینها ، بعد که
 مجلس بیستم به اینصورت تشکیل شد و اعتبار نامه ها تصویب شد ، موقعی که
 اعتبار نامه آقای دکتر اقبال مطرح بود یک دسته بندی در داخل مجلس شده

بود که با اعتبار نامی دکتر اقبال مخالفت نکنند. ما اول فکر میکردیم که آن گروه جبهه ملی آنها مخالفت خواهند کرد که با آنها مذاکراتی کردیم گفتیم بهر حال ما یک دستهای هستیم اینجا مبارزه میکنیم آنها مخالفت نکردند. بعد موقعی که گزارش اعتبار نامی ایشان من بعنوان مخبر کمیسیون پشت تریبون میخواندم آقای سرلشکرهما یونسی مخالفت کرد که خوب ما شدت مجلس متشنج شد و کلابی حزب ملیون قیام کردند تظاهر فلان که رئیس مجلس آقای جمال اخی اعلام کرد که نه ایشان مخالفتش را بموقع نکرد و اعتبار نامی تصویب شده. و به اینصورت اعتبار نامی دکتر اقبال از تصویب گذشت بعداً " هم که با س- سرلشکرهما یونی جزو حزب مردم بودیا منفرد ؟

ج - نه منفرد اینها یک گروه نظامی داشتند که رهبری آنها با سپهبد کیا بود سپهبد کیا با دکتر اقبال مخالفت بود چون وقتی دکتر اقبال نخست وزیر بود او نمیدانم رئیس رکن ۲ بود با او مخالفت میکرد بعد تیمسار با من که صحبت کرد خودش گفت که خلاصه آنها ما را چیز کردن فلان کرده بودند و بهر حال آن بیچاره هم مقاومتی نکرد و اعتبار نامی تصویب شد. و ایمن مجلس ادا می داشت و تا دولت شریف امامی لایحه بودجه را آورد به مجلس، وقتی آورده مجلس خوب میدانید آرایش هم وزیر مشاور رئیس سازمان برنامه بود که یک گزارشی آورده مجلس که در سازمان برنامه چه سوء استفاده ها شده آمریکائی ها چه پولهای بلن کردند جان مولسمن چنین کسره چنان کرد خیلی گزارشهای تدید و غلیظی به مجلس آورد، من در کمیسیون برنامه آنوقت بودم خیلی، خیلی تند.

س - آقای ابتهاج زندان بودیا نه؟! ابتهاج زندان نیفتاده بود ؟

ج - نه نه ابتهاج که بعداً " زمان دکتر امینی به زندان افتاد او زمان شریف امامی است. بعد زمان شریف امامی لایحه بودجه را که به مجلس آوردند و کلاً مخالفت و موافقت اینها حزب ملیون هم و کلابش بودند در حدود صد تا

نمیدانم چندتا وکیل ما داشتیم حزب مردم هم بود عده‌ای هم بیطرف بودند مال جیبه ملی اینها هم بودند. ولی خب مجلس خیلی مجلس داغی شده بود خیلی مسائل حا دمطرح میشد نطق‌های تندی میشد اینها. وقتی لایحه بودجه هم مطرح شد آقای شریف‌امامی هم خیلی دفاع کرد خیلی مطالب را مطرح کرد و زرایش هم که مثل آقای آرامش هم تندرو خلاصه قیافه مجلس خیلی قیافه‌داغی شده بود. تا وقتی ما جای دکترخانعلی پیش آمد که درخشش و فرهنگی هاجلوی میدان بهارستان آمدند و دکتر خانعلی کشته شد.

س - اعتراض سرچی بود حقوق فرهنگیان بود ؟

ج - حقوق فرهنگیان بود آنها آمده بودند اعلام اعتصاب میکردند و پلیس آمده بود آنها را متفرق کند تیراندازی کردند دکترخانعلی کشته شد. وقتی دکتر خانعلی کشته شد آقای شریف‌امامی آمدتوی مجلس که گزارش بدهد ضمن صحبت‌هایشان به آقای جعفری یکی از وکلا حمله کردند، و گفتند شما که خودتان وزیرفرهنگ بودید در زمان زاهدی چرا حقوق معلمین را زیاد نکردید زاین حرفها بین مجلس و آقای شریف‌امامی گفتگو در گرفت آقای شریف‌امامی از هما نجارفتند استعفا کردند

س - عجب .

ج - بله از مجلس .

س - داوطلبانه ایشان استعفا کرد ؟

ج - رفتند بیهرحال از مجلس بحالت قهر رفتند . آقای سردار فخر به ایشان تکلیف کردند که شما حق ندارید به وکیل حمله کنید مراقب حرفه‌هایتان باشید و این به آقای شریف‌امامی برخورد از جلسه مجلس خارج شدند رفتند، رفتند حتی مدتی کسی ایشان را ندیدند. گفتند که ایشان رفتند بلافاصله استعفا کردند وقتی استعفا کردند ما مطلع شدیم که آقای دکتر امینی نخست وزیر شدند. آقای

دکتر امینی ..

س - راءى تمايل هم كه ديگر آتوموق نبود ؟

ج - نبود. نه ديگر فرمان اعلیحضرت بود، آقاي دکترا میني توی همسان انتخابات از تهران کا ندیدای نمایندگی شده بودند و مبارزه داشتند و اعلامیه میدادند فلان وکیل هم نشدند طبیعتاً " با انتخابات مخالف بودند . ایشان وقتی نخست وزیر شدند ز مزمه ها ئی به گوش مآ رسیدگه ممکن است مجلس منحل بشود . من یادم میآید که آن زمان وقتی در مجلس میرفتیم آقاي سردار فاخر رئیس مجلس بودند با هم صحبت میکردیم رفتیم توی اطاق آقاي سردار فاخر گفتیم که آقا مطلب اینستکه میگویند مجلسین ممکن است منحل بشود ایشان گفتند نه ، من خیر قطعی دارم اطلاع دارم اینها به هیچوجه مجلسین منحل نمیشود و مجلسین به قوت خود باقی خواهند بود و کارش میکند .

س - تماس ایشان با اعلیحضرت زیاد بود ؟

ج - زیاد بود بلبه . ولی بعد دیدیم که خیر فردای آن روز متن فرمان انحلال مجلسین از رادیو خوانده شد و مجلس بیستم هم به اینصورت ...

س - شما از طریق رادیو مطلع شدید ؟

ج - ما شنیده بودیم بلبه دیگر بعد توی رادیو دیدیم متن فرمان منتشر شد و مجلس منحل شد . غب مجلسین منحل شد آقاي دکترا میني هم قسادر مطلق به حکومت شان ادا مه دادند بعد آن ما جرای توقیف ابتهاج آن بساط پیش آمد تا حکومت آقاي دکترا میني بود مجلسی هم نبود . نبود بعد که آقاي دکترا میني برکنار شد آقاي علم نخست وزیر شد بعد ز مزمه ای انتخابات به گوش رسیدگه میخواستند انتخابات را شروع بکنند . عرض کنم که در آن انتخابات هم منتهی مانده بودند که به چه سیستمی انتخابات را شروع بکنند . چون حزب ملیون و حزب مردم دیگر تقریباً " در دولت آقاي شریف اما می بعد در دولت آقاي دکترا میني بکلی

وضع شان منتفی شده بود حزبی نبود تشکیلاتی نداشتند مکاسی نداشتند بهم خورده بود. در اینجا نبود که فکرکنگره‌ی آزادزان آزاد مردان پیش آمده بود. او ایلی هم بود که در ایران آن رفتارندوم ششم بهمین شده بود انقلاب سفید. که در زمان آقای دکتر امینی پایه گذاری شده بود در زمان آقای علم اعلام شده بود آقای دکتر رسنجان اینها بهر حال فکر کردند حداقله احزابی وجود ندارد آخریک کسی باید کاندیدهای انتخابات را معرفی بکند فکسر این کنگره‌ی آزادزان آزاد مردان بوجود آمد.

س- کی ها در آن موقع کسانی بودند که

ج- بلسه آنها تیکه در آن دخالت داشتند و آدمهایی که من یاد می‌آید آقای حسنعلی منصور بود، آقای معینیا بود، آقای منصور روحانی بود عرض کنم که آقای نفیسی بود: شهردار تهران بود و آقای عطاءاله خسروانی بود و اینها بودند که دخالت داشتند توی کارکنگره.

س- آقای حسن زاهدی بعدا " وارد این ماجرا شدیا ...؟

ج- حسن زاهدی بعدا " وارد شد در به اصطلاح حزب ایران نوین. فکرکنگره که آمده بود آخرکنگره هم تشکیلاتی نداشت این چهار پنج نفر آنچه من اطلاع پیدا کردم اینها را اعلیحضرت خواسته بود و شاید هم از همه اینها بیشتر حسنعلی منصور و احمد نفیسی که شهردار تهران بود اینها بیشتر از همه در آن کار دخالت داشتند، که بعدا " یکی از خانمهایی هم که انتخاب شد خانم نفیسی بود دیگر خانم احمد نفیسی بود در آن کنگره‌ی کاندیدها معرفی شد از بافت کرمان و از آنجا هم وکیل شده بود که همین یکی از دلایلی شده بود علیسه نفیسی که در کنگره میگفتند اعمال نفوذ کرده برای خامش و از این حرفها.

در آن کنگره ما هم اطلاعی نداشتیم جریان چیست ما را هم دعوت کردند بنسده هم در آن کنگره رفتیم و چند جلسه‌ای شرکت کردم در نطقها تا روز آخر که اساسی کاندیدها منتشر شد. من هم از همان حوزه‌ی انتخابی خودم دومرتبه کاندیدی نمایندگی شدم یعنی از همان رودبار الموت.

س- برای هر جا یک نفر معرفی کردند ؟

ج- برای هر جا بعله مثل اینکه یک نفر معرفی کردند . برای کاندیدای کنگره ، و برای اولین بار در تاریخ انتخابات ایران بود که عده ای از زنان هم بعنوان کاندیدای انتخاباتی معرفی شدند ، تا آنوقت زنان در انتخابات شرکت نداشتند ، خانم تربیت ، خانم پارسا ، خانم جهانبانی خانم دولتشاهی ، خانم نفیسی ، خانم ابتهاج سمیعی اینها برای اولین بار در کار انتخابات ایران زنها آمدند و اطلب نمایندگی مجلس شدند . بعد از آن انقلاب سفید بود دیگر . بنده آدمم وارد میدان انتخابات شدم انتخابات هم انجام شد . انجام شد و طبیعتاً " اکثر ، تمام کاندیداهای کنگره در انتخابات توفیق پیدا کردند . وقتی آمدند توی مجلس اینها که هیچکدامشان تشکیلاتی نداشتند کنگره هم که تشکیلاتی نداشت . در داخل مجلس مرحوم حسنعلی منصور هم آمده بود و تقریباً " از چهره های مشخص مجلس بیست و یکم بود و مرحوم عبدالله ریاضی هم که رئیس دانشکده فنی بود آمد در رئیس مجلس . انتخاب شد . داستان ریاست ایشان هم از چیزهای جالب است که اینهم بد نیست من بگویم از قرار معلوم فکر شده بود که چون آقای سردافا خریدگر رئیس مجلس نبود کنار رفته بود از ماجرا ها دنبال این بودند که یک رئیس مجلس تازه ای پیدا بکنند که

س- چرا رفته بود کنار ، سردار فاخر ؟

ج- سردار فاخر حکمت بعد از آن اختلافی که با شریف امامی پیش آمده بود با اینکه با دستگاه ارتباطی داشت یک مقدار دستگاه به او بی مهر شده بود یک مقدار خودش هم دیگر تمایلی نداشت بعداً " گفتند دوره فتوئالها و سرمایه دارها هزار فامیل اینها برو کنار چهره های تازه بیایند خلاصه برنامه و فکرایین بود از این جهت فکر کردند پس بنا بر این رئیس مجلس هم یک آدم تازه ای باشد . اول فکر کردند که آقای دکتر فاخر زاده شفق رئیس مجلس بشود و ایشان جزو کاندیداهای

تهران میخواستند بگذارند برای ریاست مجلس . بطوریکه مرحوم منصور
روحانی برای من تعریف میکرد جزو بازیگران آن صحنه بود و با مرحوم
ریاضی هم ارتباط نزدیک داشت

روایت‌کننده :	آقای مصطفی الموتی
تاریخ :	۱۰ مارچ ۱۹۸۲
محل :	شهرلندن - انگلستان
مصاحبه کننده :	حبیب لاجوردی
نوار شماره :	۲

مرحوم منصور روحانی میگفت که ما وقتیکه مطالعه کردیم به این نتیجه رسیدیم که آقای دکتر رضا زاده شفق سنش از ۷۰ سال زیاد تر است . میدانید که ما کزیم سن هم در مجلس شورای ملی هفتاد است و ایشان اصلاً نمیتواند وکیل انتخاب بشود طبیعتاً " وقتی کسی نمیتواند وکیل انتخاب بشودخب رئیس هم نمیتواند بشود . فکر کردند پس ایشان برود به مجلس سنا . آقای مهندس ریاضی هم فکر کرده بودند بیا بدسنا تور بشود از تهران ، چون فکر کرده بودند که چند تا بی از دانشگاهها را بیاورند . ریاضی هم از اسادهای بسیار خوش نام دانشگاه بود ایشان را هم گفتند بیاوریم بعنوان سنا تور . آقای روحانی میگویند ما وقتیکه دیدیم که آقای دکتر شفق که نمیتواند بشود فکر کردیم که چه کسی بهتر از آقای مهندس ریاضی ، آقای شریف اما کسی هم که قرار بود رئیس سنا بشود به ایشان سنا تسی داشت وعده زیادی هم معتقد به آقای ریاضی بودند گفتند پس ایشان بیایند بشوند . و ایشان آمدند در انتخابات شرکت کردند و انتخاب شدند و بعد هم شدند رئیس مجلس . تا چند ماه قبل از انقلاب هم رئیس مجلس بودند که متأسفانه منجر شد به اعدام ایشان . مرحوم حسنعلی منصور وقتی آمد در مجلس ، او معلوم بود که مجلس برای او یک پلکانی است برای نخست وزیری ، چون قبلاً وزیر کابینه بود در دولت آقای دکتر آقبال سنا با ایشان همکاری داشتیم اینها ..

س- کانون مترقی تشکیل شده بود ؟

ج- کانون مترقی تشکیل شده بود ، یعنی یکی از پایه های کنگره آزاد زنان و

آزاد مردان کانون مترقی بود.

س - شما هم عضو آن بودید ؟

ج - من نبودم . من نبودم . وکنگره آزاد زنان و آزاد مردان وقتی که تشکیل شد اینها از آنجا شروع کردند نفوذ در داخل مجلس ، و خیلی از اعضای کانون مترقی را از آن طریق وارد انتخابات کردند و اینها انتخاب شدند . وقتی که آمدند داخل مجلس ما ها که قبلا " سابقه پارلمانی داشتیم هیچ قصدتایلی به همکاری با این گروه نداشتیم . من خودم با حسنعلی منصور چون در دولت مرحوم دکتر اقبال با هم همکاری داشتیم بودیم خوب نسبت بهم سمپاتی داشتیم . خیلی هم اولدش میخواست که من با آنها همکاری بکنم . حتی یاد م میآید من شاید یک ماه قبل از اینکه ایشان نخست وزیر شود یک روز توی مجلس با من صحبت کرد و گفت من حتما " نخست وزیر خواهم شد و دلم میخواهد که شما هم بیایید در دولت با من همکاری بکنید . که بنده به ایشان گفتم من به کار پارلمان علاقمند هستم و نمیخواهم از مجلس بیرون بروم بنا بر این چنین قسمی ندارم ولی ایشان را من مصمم دیدم اعتماد و اطمینان عجیبی داشت که بزودی نخست وزیر خواهد شد . جزو آدمهایی که من واقعا " دیدم خیلی با قاطعیت میگفت این را ایشان بود .

س - چه تیب آدمی بود ؟

ج - مرد بسیار رفقهمیده ای بود ، مطلع بود ، بسیار جاه طلب . حال البته دوران مردم ، چون از خانواده های سرشناس و متعیین مملکت بود با طبقه ای تحصیل کرده ارتباط داشت ارتباط زیادی با مردم نداشت . و بهر حال ایشان وقتی آمد در مجلس شروع کرد یک فراکسیون درست کرد اسم فراکسیونش را اول گذاشت فراکسیون ششم بهمن . ششم بهمن که اسم با اصلاح میخواست انقلاب سفید را در انحصار خودش قرار بدهد و منحصر بخودش بکند . ما هم که یک عده دیگری از وکلا در مجلس بودیم و موافقتی با آنها نداشتیم ...

س۔ دوستان شما کی ہا بودند ؟

ج۔ ما ہا اتفاقاً " آقای رامبند بود آقای زہتاب بود ، آقای پایندہ بود ، آقای سرتیب پوریو بود اینہا . ما ہم یک فراکیون درست کردیم بنام فراکیون مستقل . آنہا فراکیون ششم بہمن را داشتند عرض کنم کہ ما فراکیون مستقل را تشکیل دادیم در داخل مجلس . در حدود ۵۰ ، ۶۰ نفر ہم بودیم . ۵۰ ، ۶۰ نفر ہم بودیم وبہ فعالیت ادا می دادیم . اتفاقاً " از رفقای روزنا مہ نگار ہم در داخل مجلس بودند . آقای مهندس والا بود ، آقای صفی پور بود ، آقای کاظم مسعودی بود ، اینہا ہمہ توی این فراکیون بودند . ما این فعالیت را ادا می دادیم تا اینکه آقای منصور خیلی از این فراکیون ناراحت شدہ بود کہ این فراکیون در مقابل ما وارد علم میشود . در صورتیکہ ایشان برنامہ ای داشت برای نخست وزیری خودش . با اعضای فراکیون کہ صحبت می کرد ہیچکدام اظہار تمایل نمی کردند کہ در فراکیون ششم بہمن بیرون نہ میدانم چہ اقدامی از خارج شد در این ضمن زمرہ ای شد کہ فراکیون مردم دومرتبہ تشکیل بشود . فراکیون حزب مردم کہ مدتها بود بعد از واقعه ی حزب ملیون و حزب مردم این زمرہ پیش آمد . عده ای از اعضای فراکیون مستقل عضو حزب سابق مردم بودند . اینہا آمدند اظہار تمایل کردند کہ ما از فراکیون مستقل بیرویم . دوستان روزنا مہ نگار ما ہم کہ ہشت نہ نفر بودند ایشان میگفتند کہ بہتر است کہ ما کہ روزنا مہ نگار ہستیم اصلاً وارد این فراکیون نہ شویم ما خودمان مستقل " دور ہم بیانیم . باین صورت فراکیون مستقل تقریباً " ضعیف شد . یک گروہ روزنا مہ نگارشان آمدند شدند گروہ روزنا مہ نگارہای مجلس و گروہ حزب مردم ہم شدند فراکیون مردم کہ آقای رامبند ما ہم از ما نہ وقت شدہ بر آن گروہ و فراکیون مستقل ما نہ باین عہدہ شاید در حدود ۲۰ نفر

از نمايندگان . آقاى حسنى منصور هم فراکسيون ششم بهمن را تبديل کرد به فراکسيون ايران نوين . يعنى ديگر آنجا حزب ايران نوين بوجود آمد . بوجود آمد و بعد خودش را هم بنا پر هيأت فراکسيون در مجلس اعلام کرد . عده وکلای آنها هم زياد بود شايد در حدود بيست و چهل نفر و کيل بودند که در فراکسيون ايران نوين بودند . گروه کشاورزان رفتند ، گروه کارگرها رفتند ، دا رودسته خود گروه مترقى رفتند اينها شدند فراکسيون ايران نوين . ما که بعنوان گروه روزنامه نگاران مجلس بوديم فراکسيون مردم هم بود در مقابلشان و فراکسيون مستقل . فراکسيون ايران نوين شروع کرد به مداخله کردن در کارهاى داخلى مجلس يعنى در انتخابات هيئت رئيسه مجلس ، من آنوقت عضو هيئت رئيسه مجلس بودم ، در انتخابات بعدى مجلس در سال دوم اينها شروع کردند تمام هيئت رئيسه را بردند . يعنى ديگر در فراکسيون مردم و مستقل اينها هيچکدام را به بازى نگرفتند . تنها کسى که از غيرا خودشان توى هيئت رئيسه ما نبود فقط من بودم ، بمن فراکسيون ايران نوين من در مسافت هم بودم راءى دادند من توى آن فراکسيون ماندم .

س- اين رهبران آن ايران نوين کي ها بودند غيرا منصور ديگر کسى ها بودند که کارگردان بودند ؟

ج - منصور بود . آقاى محسن خواجه نورى بود ، آقاى حيدر على ارفع بود اينها پايه هاى اصلى فراکسيون بودند . و بعد فراکسيون ايران نوين بکار خود ادامه داد . فعال شد ، فعال شد . تا اينکه آقاى دکتر عالمى بود که بعد وزير دادگسترى شد .

س- باقر عالمى ؟

ج - باقر عالمى . بعد آقاى حسنى منصور ما مورثکيل کابينه شد . وقتى ما مورثکيل کابينه شد ، خب طبيعتاً " دولت را در دست گرفت . يک عده اى از اعضاء مجلس هم بعنوان وزير کابينه برد از داخل مجلس . بجائ ايشان

آقای محسن خواجه نوری شد رئیس فراکسیون . و کار فراکسیون افتاد دست آقای محسن خواجه نوری و یک آدم هم بسیار خوبی هم بود طفلک هم در جریانات اخیر اعدام شد . و فراکسیون مردم هم در مقابلش و بقیه هم منفرد ، ما ها هم گه بعنوان یا روزنا مه نگار یا منفرد در داخل مجلس بودیم . هر چه به آخر دوره نزدیکتر میشد تما ییل به احزاب زیا دتر میشد دلیلش هم این بود که این جور انعکاس داشت که انتخابات بعدی منحصر " انتخابات حزبی خواهد بود . یک کسان می توانند در انتخابات شرکت کنند که عضویکی از این احزاب باشند . یا حزب ایران نوین ، یا حزب مردم ، یا احزاب این پان ایرانیت . در این ماجرا خب کسانیکه در داخل مجلس بودند باید تصمیم میگرفتند یا بایدا ز انتخابات صرف نظر میکردند یا به یکی از این احزاب ملحق میشدند . بنده رفتم وارد حزب ایران نوین شدم و دعوت کردند کرا " . و دیدم ملحت اینستکه بروم ، چون حوزه انتخابی من بود در حوزه انتخابی من میدانستم که برنده هستم ولی اگر عضو حزب نباشم و نتوانم در انتخابات شرکت بکنم حقی از من ضایع خواهد شد در حوزه انتخابیم . بهر حال رفتم عضو حزب ایران نوین شدم . بقیه دوستانم هم بعضی از آنها رفتند در حزب مردم . عده ای از رفقای روزنا مه نگار مان رفته بودند حزب مردم شدند بعضی ها هم آمدند در حزب ایران نوین . فراکسیون مستقل هم اعضای آن بهمین صورت بین این دو تا حزب تقسیم شدند . و بالا مال آخر دوره در داخل مجلس فقط دو فراکسیون بود . فراکسیون ایران نوین و فراکسیون مردم . که من هم عضو فراکسیون ایران نوین بودم . و بعد هم گفتم تنها کسی هم که عضو حزب ایران نوین یا مردم نبود مدتی در هیئت رئیسه شرکت داشت و بعد هم شد رئیس کمیسیون برنامهمن بودم . که هم ایران نویسن هم مردم همه بمن رای دادند من شدم کمیسیون برنامهمجلس . این وضع ادامه داشت تا انتخابات بعدی انجام شد و باز هم از طرف حزب ایران

نوبین بعنوان کاندیدای نمایندگی ازحوزه الموت معرفی شدم در انتخابات بعدی هم که دوره ی ۲۲ بود توفیق پیدا کردیم آمدیم به مجلس . وقتی آمدیم به مجلس ، درمجلس خب پس ازگذشت مدتی درداخل فـراکسیون هم تجدیدنظرشد ، آقای محسن خواجه نوری ازریاست فـراکسیون کنار رفت آقای مهندس ارفع آمدشدرشس فـراکسیون . وقتی اوشدرشس فـراکسیون ، اومن را بعنوان قائمقام انتخاب کرد . یعنی بـا من صحبت کرد که من خواهش میکنم شما بیاثید بشویدقائم رئیس فـراکسیون . من تمایلی نداشتم . بهرحال بعداز مذاکراتی آمدند درفـراکسیون به رای گذاشتندرای دادندمن آدمم تدم قائمقام رئیس فـراکسیون . بودیم درحزب وفعالیت میکردیم . دبیرکل هـزب هم کهقبلا "عطاءاله خسروانی بودتغییرکردوآقای دکترکلایسی دبیر کل حزب شد . دکترکلایسی البته آدم تشکیلاتی ، حزبی ، متفکروبه نظرمن آدم بسیارخوبی هم بود .

س- علت این تغییرچی بود ؟

ج - بین آقای خسروانی و آقای هویدا اختلاف نظرهای بود . خسروانی جزویا به گذارهای حزب بود . درآن کنگره آزادزنان خسروانی هم نقشی داشت . کارگرهای که انتخاب شده بودند اکثرا " به توصیه ایشان بود . واخودش را درحزب مقدم برهویدا میدانست . حتی مدتی دبیرکل حزب رئیس دفترسیاسی بود . قبل ازاینکه هویدا چیزشود . نخست وزیر رئیس دفترسیاسی اوما تیکمان بشودقبلا" دبیرکل حزب بود . اختلافاتی بین دبیرکل بین آقای خسروانی و آقای هویدا بود وبالمال دراین میان آقای کلایسی شددبیرکل حزب آقای خسروانی با سمت وزیردرکارها بین به شغل خود ادامه میدادو همکاری میکرد . خب کلایسی طبیعتا " میخواست تغییراتی درحزب بوجود بیاورد . وچون سوابق دوستی هم با من ازداخل مجلس داشت وخودآقای ارفع هم که رئیس فـراکسیون بودتمایلی داشت

که برودکنار . و خودش هم اصرار داشت که من بشوم رئیس فراکسیون درفراکسیون راءى گرفتند من شدم رئیس فراکسیون . دریک مدت کوتاهی البته این مسیر را طی کردم شدم رئیس فراکسیون . درفراکسیون ما آمدیم واقعا " بک فکراساسی درکارقانون گذاری کردیم . البته کار واقعا " فراکسیون خیلی حسابی بوداگرادامه پیدا کرده بود حزب ایران نوین بعقیده من شاید خیلی از مسائل درمملکت ما بیش نمیا آمد . چون حزب کم کم درمملکت نفوذ پیدا کرده بودتشکیلات داشت قدرت پیدا کرده بود مردم آمده بودند درحزب بشوند . آشنا میشدند به تربیت حزبی . ما درفراکسیون برای اینکه مسائل مملکتی به اطلاع وکلا برسد فراکسیون آمد درداخل حزب یک تشکیلاتی داد . وکلا سنا تورها کلا" بودند عضو فراکسیون پارلمانی حزب ایران نوین . هر کدام از مجلسین برای خودشان درداخل فراکسیون ها حوزه های پارلمانی داشتند . یعنی ما مثلا " ۲۲۱ وکیل عضو فراکسیون پارلمانی میشدند تبدیل میشدند به ۱۵ حوزه ی پارلمانی . این حوزه های پارلمانی هر کدام یک رئیس داشت یک نایب رئیس داشت و چندتا عضو . و اینها جلسات مرتبی بین خودشان داشتند که تمام مسائل پارلمانی و حزبی را مطرح میکردند و گزارش میکردند میفرستند برای رئیس فراکسیونها .

س - این حوزه ها براساس تقسیم بندی جغرافیایی بود ؟

ج - نه اوایل با انتخاب اشخاص بود خود آنها . ولی بعد چون دیدیم که تبدیل میشود به حوزه های دوستانه تبدیل شد به قرعه . یعنی اول هر دوره ی پارلمانی قرعه میکشیدیم که کی ها در این حوزه ها باشند . پانزده نفر کنیکه حوزه ی پارلمانی با قرعه هرکس حوزه ی یک ، دو ، سه ، چهار میآمدند عضوا این حوزه ها میشدند . بعد خودشان رئیس شان را انتخاب میکردند . دبیرشان انتخاب میکردند . روءسای این حوزه ها میآمدند دریک جلسه ای که رئیس فراکسیون پارلمانی و دوتا قاضی و دوتا قاضی از مجلس شورای ملی و رئیس

فـراكسيون پارلمانى از سنا و دوتا قائمقامش ميآمدند آنجا اين ميشود
 كميتـهـى مركزى فـراكسيون پارلمانى . لوايـحـى را كه دولت ميخواست
 بمجلس بدهد قبلًا" ميفرستاد براي رئيس فـراكسيون ، رئيس فـراكسيون
 بين حوزه هاى پارلمانى تقسيم ميكرد . حوزه هاى پارلمانى سنا و سورا
 نظرشان را اظهار ميكردند رئيس حوزه ها ميآمدند در جلسه فـراكسيون
 نظر افراد را مطرح ميكردند . مثلاً" فرض كنيد لايحه اى داشتيم مربوط به
 ماليات ها هر كدام از اين حوزه هاى پارلمانى اعضا نظرشان را ميآمدند
 مخالفين ، موافقين ميگفتند به اين دليل با اين لايحه مخالفيم موافقيم
 نظر تمام وكلا با اين صورت ميآمد در كميتـهـى مركزى مطرح ميشد . كميتـهـى مركزى
 با حضور نمايندگان دولت تشكيل ميشد در داخل حزب اگراين لايحه ، توضيح
 ميآمد نماينده دولت به اين دليل ما اين لايحه را آورديم نمايندگان
 مجلس آزادانه حرفهايشان را ميزدند مخالفيم نميخواهيم دليل ما اينست
 چند صورت پيش ميآمد ديگر ، با اين لايحه در كميتـهـى مركزى تصويب ميشد
 اگر تصويب ميشد ميرفت بخود فـراكسيون . اگر لايحه رد ميشد بر ميگشت
 به دولت كه آقا اين لايحه را فـراكسيون قبول نكرده اطلاق بكنيد بـه
 اين صورت بياوريد . اگر تصويب ميشد ما در جلسه فـراكسيون كه همـهـى
 وكلا سنا و تورهـاى عضو حزب شركت داشتند در جلسه علنى بحث ميكردند اگـردر آن
 جلسه تصويب ميشد دولت حق داشت آن لايحه را بمجلس تقديم بكند . اگـردر آن
 جلسه رد ميشد دولت آن لايحه را حق نداشت به مجلس تسليم بكند . بهمين
 دليل وقتى يك لايحه اى از طرف دولتى و حزبى بمجلس داده ميشد تمام وكلا
 و سنا تورهـاى حزب قبلًا" اظهار نظرشان را در داخل حزب كرده بودند نسبت به
 اين لايحه . يعنى ميآمدند اين لايحه چيست منطـقـش چيست و چرا آمده . و به
 همين دليل بود كه رئيس فـراكسيون در جلسه علنى به اين لايحه
 را "ى ميآمد و همـهـى اعضـاى فـراكسيون را "ى ميآمدند و لايحه تصويب ميشد .
 وعده اى ميگفتند كه پس اعضـاى فـراكسيون چشم بسته لوايح را تصويب ميكند .

واقعا " چشم بسته نبود. ما اطلاع قبلی .زاین مسائل داشتیم .منتها عده ای
 بما ابراد می گرفتند میگفتند که شایان مجلس این نیست که لایحه در
 فراکسیون تصویب بشود . شما مجلس راحق ندارید ببری در داخل حزب
 تشکیل بدهید . بایدها شید در داخل مجلس وکلا نظرشان را بدهند . ما جلوی
 نظر وکلا را نگرفته بودیم . ما میگفتیم چون دولت حزبی است با
 وکلا و سنا تورها همکار ی دارند این لایحه را مشترکا " تهیه کرده اند
 و مشترکا " به مجلس میدهند و با مال مشترکا " پشتیبان این لایحه هستند .
 ولی مع هذا گفتند در کمیسیون تغییراتی که میخواستند میآمد با این
 صورت لوایح در داخل مجلس تصویب میشد . حزب ایران نوین سعی داشت
 در سراسر مملکت را تشکیلات خود را توسعه بدهد و ستاده و در انتخابات
 انجمن شهر ، شهرستان اینها هم دخالت میکرد تما با اصطلاح مقامات محلی
 راهم در داخل حزب داشت میآورد و حزب داشت واقعا " پایه ای میگرفت تا
 اینکه دو سه تا کنگره حزب ایران نوین تشکیل داد که کنگره سوم آن که
 آخرین کنگره بود من خودم رئیس آن کنگره بودم . و این سومین کنگره ای که
 در حدود ۱۴ هزار نفر از سراسر ایران انتخاب شده بودند از همه ای استانها
 و شهرستانها و روستاها به تهران آمده بودند و در حدود ۴۵ دلیگاسیون هم
 ما از کشورهای مختلف حزب دعوت کرده بود شخصیت های حزبی توی شان آدمهای
 خیلی مهمی بودند مثلا " کامیل شمعون رئیس جمهور سابق لبنان را ما دعوت
 کرده بودیم به حزب آمده بود و خیلی از نخست وزیران سابق و وزرای سابق
 که در کشور خودشان کارهای حزبی و تشکیلاتی داشتند اینها همه را با کمک
 وزارت خارجه و سفارتخانه هایمان که آدمهای معروف حزبی در داخل انگلستان
 آمریکا ، کی وکی ها هستند اینها را که دعوت کردیم که بیایند واقعا "
 در آن کنگره شرکت بکنند . و خیلی اینها تحت تا " شیر آن کنگره قرار
 گرفتند من که بعنوان رئیس آن کنگره بودم با اینها صحبت میکردم همه
 با و رشان نمیشد که ما یک همچین تشکیلاتی در ایران داشته باشیم . و یادم

میآید که بعد بعنوان رئیس کنگره تلگراف فی حضـورا علیحضرت مخا بـسره کردند ، اعلیحضرت در سفر مصر بودند به قاهره ایشان هم جواب تلگراف را دادند بمن ، خیلی گرم وصمیمانه خیلی به اعضای حزب اظهار مهربانی وتفقیق اینها ما هم این را در جلسه ی کنگره خواندیم . این کنگره بایک موفقیت فوق العاده ای برگزار شد . برگزار شد خوب ما چون در آستانه ی انتخابات جدید بودیم فکر میکردیم که این بار هم با حزب ایران نوین در انتخابات توفیق خواهد داشت . وبه اینجهت داشتیم پیش میرفیتیم . در همین ماجرا مسئله ی انتخابات شهسوار پیش آمد یعنی یکی از ، آقای دکتریزدان پناه نما بنده شهسوار شد وزیر مشا و رد در کابینه ی پارلمانسی و انتخابات حوزه انتخابش انجام شد آقای آموزگار هم شده بود وزیر کشور در ترمیم کابینه وصحیت از این بود که در این انتخابات ، آقای وزیر کشور اعتقادش این بود که ما بایدتما م کاندیدها بیا بپند در انتخابات با هم مبارزه کنند و هرکی توفیق پیدا کرد و نماینده ی محل باشد .

س- اودر حـزب ایران نوین بود خودش یا نبود ؟

ج - نبود . نخیر . عضو حزب نبود . عضو حزب نبود و پنهانی هم رقابتی با آقای هویدا برای نخست وزیر گداشت . این رقابت پنهانی هم وجود داشت . و یکی از دلایل این بود انتخابات شهسوار انجام شد . حالا خوب حادثه یا از بس حادثه من هم از طرف دفتر سیاسی حزب ماء مورثدم برابسن انتخابات نظارت بکنم از طرف حزب ایران نوین .

س- این زمانی بود که آقای آموزگار چندتا جوان را بعنوان معاون آورده بود ؟

ج - بله بله آقای عالیخانی ، آقای افخمی را فرستاد برای همین...

س- عالیمرد .

ج - عالیمرد و افخمی اینها . عالیمرد و افخمی آمده بودند در انتخابات شهسوار نظارت میکردند . اینها هم تازه آمده بودند و مصدر کار شده بودند .

البته در انتخابات ، این حقیقت را هم باید ماقبول بکنیم (؟) که بین ایران نوین و حزب مردم بودخب تفا همها شی بین دو حزب بوجود میآمد کاندیدها معرفی میشدند از هر دو حزب ولی خب مسلما " چون نفا همی وجود داشت تقریبا " مشخص بودکه کدام کاندیدها در کدام حوزه ها ، چگون غیر حزبی ها که شرکت نداشتند شرکت نمیکردند ، این دو تا حزب شرکت داشتند و! کثرا " هم مشخص بودکه کی ها را اینجا توفیق خواهند داشت . این بار هم که بین این دو تا حزب کاندیدها معرفی شده بودند دیگر با اصطلاح آن تفاهم بوجود نیا مده بود . آخرا این دو تا حزب با هم نبرد کنند میازره ک د هرکس توانست ببرد . البته میدا نید در انتخابات عوا مل مختلف دخالت دارد . دستگا ههای دولتی میتوانند ا عمل نفوذ بکنند ، انجمن های محلی میتوانند ا عمل نفوذ بکنند ، سازمانهای مختلف ، اصناف ، کارگر پیشه ور تعاونی ها اینها دخالت دارند . و چون معتقد بودند در گذشته گروههای کارگری که وابسته به حزب بودند و کثا ورزا کاندیدهای دولتی حمایت میکردند در این انتخابات اینها همه بیطرف باشند . افراد حزبی بیرون در آئی شان را بدهند بهر کسی که دلشان خواست . وزیر کشور هم تعهد کرده بود قبسول کرده بود که تمام رعایتها را بکنند که این انتخابات در کمال بیطرفی انجام بشود . و با اصطلاح اینجا شده بود مرکز زور آزمایسی دو حزب ایران نوین و مردم در آستانه انتخابات بعدی .

س - این زمانی است که آقای ناصر عامری دبیر کل حزب مردم بود؟

ج - دبیر کل حزب مردم در آن موقع نه مثل اینکه ناصر عامری نبود آن موقع فوت کرده بود . بله فوت کرده بود .

س - بعد از او بود؟

ج - بعد از او بود بله . و در این انتخابات زور آزمایشی این دو تا حزب به نحو کامل بود . کاندیدهای حزب مردم آقای کبیری بود که خیلسی

نفوذ محلی داشت بین کشاورزان بخصوص . کاندید ای حزب ایران نوین آقای دکتر خلعتبری بود که بسیار آدم خوش نامی بود محلی بود این دو تن منتها من این حقیقت را با ند قبول بکنم که اگر این دو تا کاندیدها ——— خودشان در محله با هم میرفتند مبارزه میکردند آقای کبیری از کاندیدهای حزب ایران نوین میبرد . اما وقتی دو تا حزب آمدند به میدان زور حزب ایران نوین به حزب مردم چربید با فعالیتی که ما در منطقه کردیم خیلی تلاش شده بود در آن انتخابات که حزب ایران نوین توفیق پیدا نکند . گروههای مخالف حزب ایران نوین همه در آن منطقه تجهیز شده بودند که به کاندیدای حزب مردم کمک بکنند ولی سرانجام توفیق پیدا نکردند آن انتخابات را ما برنده شدیم . عده ای بما ایراد میگیرند و میگویند که از همتا بود که بهر حال عده ای معتقد شدند که با یتی حزب ایران نوین منحل بشود و از بین بیرون رود برای اینکه این حزب اگر بماند در انتخابات بعدی تمام حوزه ها را خواهد گرفت ، از اینجا برد که بقول معروف پایه گذاری انحلال احزاب در مغرب بعضی ها بوجود آمد . حالا این گروه در خود دولت بودند در حزب مخالف بودند در مخالفین بودند در ساواک بودند در سازمانهای مختلف هم بودند اینها همه تجهیز شدند «خب طبیعتاً» در دربار هم بودند ذهن شاه ملکه سازمانهای مختلف را برای اینکه آماده کردند که بهر حال مملکت بسمت یک حزبی پیش برود این احزاب مختلف که شایدهم اینطوری عنوان شده بود که خوب همه ای این احزاب که سلطنت طلب هستند چه لزومی دارد که چندتا حزب باشند پس یک حزب باشد و همه سلطنت طلب منتها چون افکار مختلف دارند اینها در داخل حزب جناحهای مختلف باشد که ، همین فکری که بعد در رستاخیز بوجود آمد .

س- آن نطق های نسبتاً " انتقادی مرحوم ناصر عسکری هم یک یادآوری از آن صحبت های دبیرکل حزب ملیون

ج - تقریباً " یک همچین پایه گذاری داشت میشد و میخواستند یک خرده حزب مردم را جدی ترکیب کنند . چون بجائی نرسید و مدتش هم کوتاه بود آن بیچاره هم تعادف کرد مرد آن اصلاً" منتفی شد . میدانید حقیقت را بایده قبول کرد در ایران دلشان میخواست احزاب وجود داشته باشد پوپولس — هم باشد ولی با دستگاہ هم هماهنگی داشته باشد . این یکخرده مشکل بود . چون عدم رضایت مردم وجود داشت این عدم رضایت بایده در حزب مخالف واقعا " تبلور پیدا میکرد منعکس میشد بصورت حاد . ولی میخواستند این را بصورت تعسارف برگزایرکنند این نمیشد نتیجه این میشد که مخالفین میرفتند و بلا آخره هم که دیدیدیم توی آخوندها تومساجد توی حزب توده توی همین مارکسیست اسلامی توی این گروهها میرفتند . در صورتیکه اگر در داخل حزب مخالف کسه سلطنت طلب بود منعکس میشد شاید این وضع پیش نمیآمد . متأسفانه اینکار نشد . عرض کنم که ما در این فکرو اندیشه بودیم که بهرحال انتخابات بعدی را هم توفیق پیدا کنیم خیلی هم خوشحال بودیم که انتخابات شهسوار برنده شدیم ، یادم میآید که حتی وقتیکه ، شبیکه . ما انتخابات را بردیم آقای هویدا از کرمانشاه بمن تلفن کرد و خیلی اظهار خوشحالی که بهرحال ما روی سفید شدیم نشان داد که نه حزب ایران نوین قوی است هیچ دولت هم بهش کمک ، دولت هم بایده در مقابلش بایستد . چون واقعا " دکتر آموزگار و همکارانش جلوی ما میایستادند خیلی دلشان میخواست که ما توفیق بیسدا نکنیم روی آن تزی که خودشان داشتند ولی خوب البته نقش بیطرفی را بازی میکردند و شاید دلتان بدشان نمیآید که بگویند که ما وزیر بیطرفی هستیم حتی دولت هم در اینکار توفیق پیدا نکرد ولی خوب ما برنده شدیم .

حس میکردند که اگر این وضع در انتخابات بعدی پیش بیاید پس حزب ایران نوین همه کرسی ها را خواهد برد و این فکر را بوجود آوردند که بهرحال این حزب بایده منحل بشود . بعد یادم میآید که آقای هویدا این اوخر من را میخواست ببرد در دولت عضو کا بینه بکند . من هم میلی واقعا " نداشتم . خیلی دلش

میخواست وزیر اطلاعات بشوم علاقه نداشتم وزیر پارلمانی بشوم نمیخواستم .
 بهرحال سفری به کره جنوبی من رفته بودم . آقای دکتر کلالسی بمن
 تلفن کرد که شما باشوید بیا شید به تهران برای اینکه ایشان علاقه دارند
 شما در ترمیم کابینه باشید و شرکت بکنید . بنده به ایشان گفتم که شما که
 نظرم را میدانید من علاقه‌ای ندارم در دولت باشم در مجلس را ترجیح میدهم ...
 و وقتیکه بهرحال با عجله ایشان ما را خواستند به تهران آمدیم من که رفتم
 با آقای هویدا دیداری کردم ایشان بمن گفتند که چون آقای دکتر کلالسی
 دبیرکل حزب میخواستند برود کناره میخواستند از شما خواهش بکنم که شما
 بیاید بشوید وزیر مشاور و دبیرکل حزب ایران نوین . بنده یک خبرده
 ابا داشتم میگفتم که اجازه بدهید آقای دکتر کلالسی باشند برای اینکه
 من به ایشان خیلی سمپاتی دارم و با ایشان هم کار میکنم و بهرحال این
 ایام هم بگذرد انتخابات هم برگزار بشود حالا بعد از انتخابات بعضی
 ایشان گفتند که ایشان عجله دارد و علاقه دارد که از دبیرکلی استعفا
 بدهد و خلاصه نمیخواهد ادامه بدهد به اینکار .

س - علش چی بود اینکه واقعا " قابل قبول نیست ...

ج - یک مقدار خودش ناراضی بود عرض کنم که یک مقدار بم دستگاهها
 بر علیه او عمل میکردند یک خرده هم خود هویدا هم زیادش دیده دلش چیز
 نبود من حیث المجموع یک اوضاع و احوالی پیش آمده بود که ایشان ترجیح
 میداد یک شغلی در خارج از ایران داشته باشد چون زنش هم فرانسوی بود
 آمدگی برای اینکار داشت . من خیلی علاقه مند به اینکار نبودم و لسی
 دیدم ایشان مصمم است که اینکار را بکنند . ما چون هفته‌ای یک روز که
 ناهار روزهای سه شنبه دفتر سیاسی حزب ایران نویسن داشتیم گاهمی
 خصوصی هم این مسائل را با هم صحبت میکردیم توی اطاقش می نشستیم .

س - توی نخست وزیری ؟

ج - توی نخست وزیری، این هفته که این حرف را بمن زده‌فته‌ی بعد که من بسا ایشان دیدار کردم بمن گفتش که آن حرفی که با هم زدیم راجع به دبیرکلی حزب وزیرشا و راینها این یک خرده‌ای با اصطلاح متوقف شده‌است . گفتم بهرحال من که تاملی ندارم . گفت من میدانم دلیلش چیست که علیحضرت بمن گفتند که فعلاً" برای حزب دبیرکل انتخاب نکنید خود شما بعنوان بطور موقت دبیرکل حزب باشید مثل اینکه ایشان یک برنامهای برای حزب و احزاب دارند . گفتم شما از نحوه‌اش اطلاعی ندارید؟ گفت من اصلاً" میدانم چیست ولی میدانم یک تغییر در این سیاست احزاب ایشان در فکرشان هست ولی آنچه من فکر میکنم به ضررمان نخواهد بود . یعنی شاید آقای هویدا فکر میکرد اینطور که یک برنامهای هست که سایر احزاب باید در حزب ایران نوین ادغام بشوند اینجور ایشان فکر میکرد . مدتها چند جلسه این ماجرا گذشت در دفتر سیاسی حزب هم وقتی بحث شد ایشان اظهار عدم اطلاع کرد . گفت من هیچ اطلاعی ندارم از آینده احزاب ، ولی ایشان فرمودند که من بطور موقت دبیر کل حزب ایران نوین بشوم . چنانچه میدانید وقتی دکتر کلالی استعفا کرد خود آقای هویدا آمد دبیرکل حزب شد آن آخر قبل از انحلال . این مسئله هم گذشت تا اینکه ما یک روز دعوت شدیم حالا یا بعنوان رئیس فراکسیون یا بعنوان روزنامه نگار به دربار شاهنشاهی به کاخ صاحب قرانیه ، نیاوران آن روز عصر روه‌سای مجلسین بودند آقای هویدا نخست وزیر بود ، عرض کنم وزیر دربار بود ، نمایندگان تمام احزاب بودند ، آقای پزشکیپور بود گویا آقای دکتر صدر مال حزب ایرانیاں گویا بود . یادم میآید تمام اینها که در احزاب بودند اینها همه آنجا حضور داشتند . روزنامه نگاران و خبرنگاران خارجی بودند . همان روز بود که علیحضرت همایونی فکرتا سهی حزب رستاخیز را عنوان کردند .

س - شما مطلع نبودید برای چی دارید جمع میشوید ؟

ج - هیچ ماکه اصلاً" نمیدانستیم . اصلاً" نمیدانستیم . فقط گفتند ایشان

فرمودند بیا شید . منتها همه وقتی رفتند فکر میکردند که یک فکری ایشان دارند ، ولی مثل اینکه

س - راجع به احزاب ؟

ج - هیچ نمیدانستیم . ما اینطور شنیده بودیم که دارند ولی این فکر چیست واقعا " کسی نمیدانست . وقتی اعلام کردند تقریبا " به نظر من برای همه . آدمهایی که آنجا بودند غیر منتظره بود . خوب منتها مسلما " در آن شرایط مملکت ایشان وقتی یک مطلبی را عنوان میکردند خوب همه هم تا بیدمیکردند دیگر کسی مخالفتی نمیکرد . و در آن جلسه یک آدمهایی باشند صحبت کردند . از جمله آدمهایی که خیلی من خوشحال توی آن جلسه میدیدم یکیش آقای داریوش همایون بود که بعدا " آمدند توی عضو دفتر سیا هیئت اجراییه شدند و بقیه که با اصطلاح از حزب ایران نوین دل خوشی نداشتند همه اظهارشادی و خوشحالی میکردند . که بعد از اعلام میدانید توی آن جلسه هم حتی اعلیحضرت گفتند که مثلا " اسم ، یک اسمی چی رستی رستاخیزی هم میتوانیم بگذاریم ، این کلمه رستاخیزم از همانجا بوجود آمد . بعد هم عدهای را دعوت کردند و آقای هویدا هم بطور موقت دبیر کل آن حزب شد . و آن هیئت ۵۰ نفری را دعوت کردند در سالن وزارت کارتوی راه شیمیران در آن جلسه آقای رضا ، برادر پیر قسور رضا باشد اعلام کرد که من تعجب میکنم اعلیحضرت در یکی از کتابهای خودشان مرقوم فرمودند که کشورهای یک حزبی ، یعنی کشورهای دیکتاتوری ، چطور ایشان این مملکت را به آن جهت دارند میبرند و به آن سمت دارند میبرند که گفته شد بله این یک حزبی هست ولی در داخل حزب جناحهای مختلف خواهد بود و به این دلیل این با آن احزاب فرق دارد . بهر حال یک جوابی این شکلی به ایشان داده شد . رویهمرفته حزب رستاخیز وقتی تشکیل شد چون از تمام گروهها دعوت شده بودند طبیعتا " نمیتوانستند همفکر و همگامی داشته باشند . آدمهایی دیدم من چون عضو هیئت اجراییه آن بودم بعد عضو دفتر

سیاسی هم شدم ، همیشه شاهد این اختلاف فکری در داخل هیئت اجراییه ———
 حتی دفتر سیاسی بودم . چون گروههای مختلف بودند هیچ با هم ، بسک
 عده مال حزب مردم بودند مال حزب ایران نوین بودند ، حزب پان ایران نیست
 بودند ، یک عده با ساواک خلاصه نزد یکی داشتند اینها همه ———
 آدمهایی بودند که یک جور فکر نمی کردند . یک عده از چپی هائی بودند که بعد
 آمده بودند از طریق ساواک در داخل سازمانها اینها هم آنجا وجود داشتند .
 خلاصه یک چیز عجیب و غریبی شده بود این حزب رستاخیز .

س- معلوم شد که این بلا آخره این فکر حزب رستاخیز کجا پخته شده بود؟ کجا
 کی ها در جریان بودند .

ج- والله تا آنجا شیکه من میدانم غیر از خود ، البته غیر از خود علیحضرت
 کسی در جریان نبوده است . ولی دستگاه ساواک و آقای علم و آقای شریف امامی
 و آقای آموزگار و آن گروهها و خیلی از درباریها که با حزب ایران نوین مخالف
 بودند این فکر را بوجود آورده بودند که حالا که همه احزاب و گروهها ———
 سلطنت طلب هستند ما برای تحکیم اساس سلطنت خوب است همه را زیریک
 چتر بیاوریم و در زیر این چتر اینها با هم شروع کنند بمخالفت ، و حتی بعد
 که محابه های مطبوعاتی شده بود خود علیاحضرت هم گفتند که من هم خبر
 نداشتم که علیحضرت چنین فکری دارند . آقای هویدا هم که به خود ما گفت
 اطلاعی از جریان نداشته است . آقای مهندس ریاضی هم بمن گفتند یکی بسی
 اطلاع بودند . آقای شریف امامی هم همینطور اظها را اطلاع میکردند .

س- آقای آموزگار چی ؟

ج- آقای آموزگار هم اظهاری اطلاعی میکردند . هیچکس را من ندیدم که اظهار
 اطلاع بکند از اینکه از این ماجرا اطلاعی داشته . مثل اینکه خود علیحضرت
 مدتها نشسته فکر کرده مطالعه کرده از گزارشهای مختلف اینطور استنباط کرده
 که اینکار را بکنند بهتر است .

س- یک تشکیلاتی یک کمیته ای بود که آن آقای گنجی اداره میکرد بعنوان

کمیته مشارکت مردم و این حرفها آن؟

ج - بله ، نه ممکن بود اینها گزارشاتی بحضور علیحضرت میدادند . و دیدید
 علیحضرت توی کتاب خودشان هم بعداً " نوشته اند یکی از اشتباهات
 تاء سبب حزب رستاخیز بود . این در کتاب پاسخ به تاریخ نوشته اند و این
 را اشاره کرده اند . و واقعا " هم همینطور بود چون به نظرم هم حزب ایران نوین
 داشت یک پایه ای میگرفت هم حزب مردم داشت یک اساسی پیدا میکرد
 اگر سبب بود ، همان حزب پان ایرانیست باز یک دسته ای داشت
 اینها بودند . همه هم واقعا " سلطنت طلب بودند خب خود اینها تقویست
 میکردند چه لزومی داشت همه را بیا و رند زیر یک سقف . اصلا " امکان پذیر
 نبود . بطور ظاهر اینها برای اطاعت از مقام سلطنت آمده بودند ولی در دلشان
 واقعا " زیر یک سقف نبودند همه بر علیه هم تلاش میکردند . من میدیدم من
 شاهد بودم توی دفتر سیاسی توی هیئت اجرایی اینها واقعا " یک پارچه ،
 در صورتیکه ما در حزب ایران نوین بودیم واقعا " یک پارچه بودیم . حقیقتا "
 یک پارچه بودیم . این او آخر که من شاهد بودم یک پارچه بودیم . بهر
 حال وقتی حزب رستاخیز شروع شد به فعالیت خب طبیعتا " آن احزاب منحل
 شد رفتند . و متاء سفا نه در داخل حزب رستاخیز هم یک عنادی نسبت به حزب
 ایران نوین وجود داشت و چنانچه در انتخابات که برای کا ندید اها تصمیم
 میگرفتند عده زیادی از آدمهای فعال حزب ایران نوین را اینها کنار گذاشتند
 با اینکه وضع محلی آنها خوب بود اینها ، در انتخابات حزب رستاخیز هم
 سیدانید تصمیم اینجوری گرفته شد چون انتخابات مجلس بیست و سوم دیگر
 تنها کا ندیدهای حزب رستاخیز شرکت کردند . در انتخابات اینجور صحبت
 شد که خوب ما برای اینکه انتخابات واقعا " آزاد باشد بین کا ندیدها مساوی
 هر حوزه انتخابی سرفرا ما در نظر بگیریم . گفتند نحوه انتخاب این
 سه نفر چی باشد ؟ اینجور فکر شده بود که هیئت اجرایی که ۵۵ نفر بودند
 تقسیم شدند به ده کمیسیون ، هر پنج نفر شش نفری توی یک کمیسیون .

_____ هم بودم رئیس یکی از آن کمیسیونها ، آدمهای دیگرهم
 آقای داریوش همایون رئیس یک کمیسیون بود ، صفاری رئیس یک کمیسیون
 بود ، قریشی رئیس یک کمیسیون بود ، آقای جواد منور رئیس یک کمیسیون بود ،
 آقای گنجی رئیس یک کمیسیون بود ، آقای آزمون رئیس یک کمیسیون بود
 اینها همه رؤسای این کمیسیونها بودند هر پنج نفری ما موربررسی
 یک چنداستان شدند ، که مثلاً استانی که من ما مور ، کمیسیونی که
 من رئیس آن بودم ما مورسیدگی شده بود مال کرمانشاه بود ، کردستان
 بود و ایلام و همدان این چهار استان . ما در اینجا سوابق افراد را بررسی
 میکردیم قطعاً " از اینکه عضو کدام حزب بودند و کدام حزب نبودند . یک
 مسئله هم در ، باید این حقیقت را قبول کرد در آنجا مطرح شده بود که
 ما از سازمان مختلف اطلاع بگیریم . از خود سازمان حزب اطلاع بگیریم
 و هم از سازمانهای سیاسی مملکت هم از ساواک .

س - کی محبوبیت ...؟

ج - کی وضع خوب است در آن محل ، کی محبوب است ، کی خوشنام است ، کی بدنام ، چون ما
 اطلاعی از همه آدمها نداشتیم . این سازمانها میتوانند با اطلاع بدهند .
 سازمانی که در آن منطقه دقیق تر میتواند اطلاع بدهد ساواک بود که همه
 جاشعبه داشت و خوب احتمالاً " خالی از نظر هم نبود . یک پرسشنامه هائی
 بود که در آن نوشته بودند که اسم اشخاص که اینها و عثمان در محل چیست
 محبوبیت محلی شان چه اندازه است ، وضع اجتماعی آنها چیست ؟ آدم درست هستند
 نادرست هستند . روی اینها علامت میگذاشتند برای ما میفرستادند . ما توی
 آن کمیته ها مطرح میکردیم بر آن اساس و اطلاعاتی که خودمان داشتیم تصمیم
 میگرفتیم . سعی ما این بود که از هر منطقه ای یک آدمهای مطلقاً هم باشند
 آنها با اطلاع بدهند که این کاندیداها چه وضعی در آن حوزه انتخابی دارند .
 بر این اساس تصمیم گرفته شده برابر عده ای که برای هر حوزه انتخابی
 لازم بود ما انتخاب کردیم دادیم به هیئت اجراییه و هیئت اجراییه هم

یک عده‌ای را از اینها کم و زیبا دکرد اینها معرفی شدند از طرف حزب رستاخیز و از سوی آنها بهر حال وکلای لازم انتخاب شدند به مجلس ...

س- واقعا " انتخابات آنوقت آزاد بود بین آن سه تا ۰۰؟

ح- بین آن سه تا تقریبا " بله . بین آن سه تا حقیقتا " هیچ نظر خاصی اگر مثلا " استانداری نمیدانم فرمانداری اینها شرکت ...

ولی واقعا " حزب نسبت به آن سه نفر دیگر اصلا " نظری نداشت هر کدام شدند شدند . در صورتیکه قبلا " در زمان حزب ایران نوین بین آن دوتا شی کسه میشدند خب تقریبا " مشخص بود کدام یکی از اینها در کدام حوزه انتخاب میشوند فرض کنید مثلا " در حوزه‌ی ایکس که ما میدیدیم دو نفر هستند این مال حزب ایران نوین آن مال حزب مردم آنها تیکه در جریان بودند میدانستند که این حوزه حزب ایران نوینی انتخاب میشود آن حوزه حزب مردمی و توافق تقریبا " بین دو حزب بود ولی در این انتخابات واقعا " نبود آن سه نفر تقریبا " آزاد بودند .

س- توافق در چه سطحی میشد بین آقای علم و آقای هویدا میشد یا ...؟

ج- مثلا " در آن حدودها ، بین رهبران حزب و دبیران کل اینها تقریبا " توافق میشد در آن زمان . و با این طرز مجلس بیست و سوم تشکیل شد که با صلاح اسم آن شد مجلس رستاخیز . خب مجلس رستاخیز وقتی اول که تمام احزاب منحل شد طبیعتا " فراکسیونهای پارلمانی هم منحل شد . دو سه روز بعد از آنحل فراکسیونها و احزاب بود که بنده دیدم که آقای هویدا آمد به مجلس رفتیم در دفتر مرحوم آقای مهندس ریاضی نشستیم صحبت کردیم . ایشان پیشنهادشان این بود که حالا که من دبیر کل موقت حزب هستم بهتر اینست که شما هم تمام فراکسیونهای مجلس را یکی بکنید خود من هم باشم رئیس فراکسیونها بطور موقت تا حزب ببینیم چه کار میخواهد بکند . و اینکار را کردیم و در مجلس هم اعلام شد که فراکسیونهای پارلمانی منحل شدند همه میشوند عضو یک فراکسیون و فراکسیون رستاخیز فلانکس هم رئیس آن هست تا تکلیف مجلس

وفراکسیونها مشخص بشود .

ب- نمایندگان هم اعتراضی نداشتند ؟

ج - نه آنها دیگر همه یک فـراکسیون شدند . یک فـراکسیون شدند چون درآستانه انتخابات بودیم بطور موقت بود گذشت تا انتخابات شروع شد . بعد که انتخابات شروع شدخب همه ی وکلا انتخاب شده بودند . ما نمیدانستیم در داخل مجلس بعدی طرز کار ما چه خواهد بود ؟ حزب یک دست چه جوری عمل میکند ؟ مخالف چه جور ؟ موافق چه جور اینها ، آقای دکتر آموزگار که وزیر کشور بود یک دعوتی کرد در یکی از هتلهای میهن هتل اینتر کننتیننتال بود . در آنجا آقای هویدا مثل اینکه دعوت کرده بود گویا آقای هویدا دعوت کرده بود . در آنجا مسئله جناحها مطرح شده گفتند که فکرتا سبب دو جناح در داخل حزب هست ، جناح پیشرو که آقای آموزگار بقول معروف هماهنگ کننده ی آن جناح هستند و جناح سازنده که آقای هوشنگ انصاری هماهنگ کننده ی این جناح هستند . وکلا وسنا تو را میتوانند هر کدام دلشان خواست بهر کدام از این جناحها که خواستند ملحق بشوند . چند روزی گذشت البته عده ای از وکلای رفتند و اردو جناح پیشرو شدند ، بنده وعده ای رفتم و اردو جناح سازنده شدم . و فعالیت در داخل جناحها شروع شده بود .

س- وجه مشترک هم بود از سابقه قبلی ، افکار قبلی برای تفکیک بین این دو جناح ؟

ج - البته خوب مثلاً وکلای که در حزب ایران نوین بودند خیلی دلشان میخواست با من باشند مثلاً . وکلای که در حزب مردم بودند دلشان میخواست با آقای رامبد باشند ، بهمین دلیل آقای رامبد در جناح پیشرو من رفتم در جناح سازنده . دوستان ما اینجا آمدند و دوستان ایشان هم آنجا رفتند . این طرز . خوب دوستان خود مثلاً آقای آموزگار و دوستان آقای انصاری هم دیگر هر کدام توی این جناحها آمدند . در سنا هم همینطور . البته

حقیقت هم باید قبول کرد که آقای هویدا و آقای شریف اما می علاقمند به جناحی بودند که آقای انصاری داشت . چون زیاد آقای آموزگار نظر موافقی نداشتند ، و بهمین دلیل اینها هم خیلی تمایلی به دوستی با هویدا و آقای شریف اما می نداشتند در سنا . بهمین دلیل جناح سازنده در سنا قوی بود و در شورا هم جناح پیشرو قوی تر از سا زنده بود برای اینکه تعداد آنها زیاد تر بود ، برای اینکه دوستان آقای آموزگار ، شورا زیاد تر شده بودند . این چیزها هم وجود داشت . اینهم وجود این جناحها ، و تشکیل این سازمانها ، بعد ولی در داخل مجلس رستاخیز ابن وحدت و هماهنگی هیچوقت بوجود نیامد . آقای هویدا آقای آموزگار بعد آقای دکتر با هری اینها که دبیر کل حزب شدند میآمدند در جناح صحبت های شان را میکردند ولی گروههایی که قبلاً با هم بودند اینها همه با هم بودند . مثلاً جناح پان ایرانیست ها با هم بودند هر کجا بودند . ایران نویسی های قبلی تقریباً " تاحدودی با هم بودند . یک عده ای هم که مختلف متفرق آمده بودند اینها هم سعی میکردند برای خودشان یک گروهی در داخل داشته باشند و تقریباً " شکل منفرد داشتند ، بتدریج که بسبت همین فتنه یا ماجرا هر چه بسبت آن نزدیک میشدیم این آتش درونی این با صلاح گروهها شعله ور میشد ، و چنانچه دیدیم این اواخر حزب پان ایرانیست جدا شد ۴۰ نفر از حزب رستاخیز جدا شدند . وقتی هم که آقای شریف اما می آمد سرکار اصلاً " تقریباً " فاجعه حزب رستاخیز خوانده شد ، با اینکه ایشان خودش جزویا به گزاران حزب رستاخیز بود ولی معیناً حزب رستاخیز دیگر داشت کلاش کشته میشد ، چنانچه دیدیم از داخل ، در او خر حکومت آقای آموزگار با اینکه آقای آموزگار دبیر کل حزب هم بود آقای بنی احمد که عضو فراکسیون بود شروع کرده استیضاح آقای آموزگار . و بعداً " آقای شریف اما می که آمد دیگر اصلاً " گروه چیز به هم خورد آقای اخباری که دبیر حزب در تهران بود شروع کرده استیضاح آقای

شریف‌امامی و دیگرگرفت تمام آن اساس باصلاح ازهم پاشیده شد. عرض کنم که خب در این مدت که من در دفتر سیاسی حزب ایران نوین و دفتر سیاسی حزب رستاخیز هر دو شرکت داشتم دو سه نکته‌ای هست بدنیت که ! پنجـ ضبط بشود. حزب ایران نوین هفته‌ای یک روز سه شنبه‌ها ناها در دفتر نخست وزیر که هویدا بود، دفتر سیاسی حزب را تشکیل میدادیم خب تمام مسائل را ایشان آنجا مطرح میکرد ما هم نظرمان را میگفتیم. (؟)

بکار مملکتی حزبی. تنها حزبی نبود کار مملکتی هم آنجا مطرح میشد. البته خب حق این بود که ما معتقد بودیم که باید همه کارهای مملکت و حزبی از طریق دفتر سیاسی حزب انجام بشود. واقعا "پولیت بسوروی" معنی واقعی باشد. منتها خب بعضی از مسائل از اختیار ما خارج بود مثل تغییر دولت تغییر وزراء اینها خب نمیگذاشتند ما معتقد بودیم باید باشد. آقای هویدا معتقد بودند که بتدریج ما بایستی اینکار را انجام بدهیم. البته مرحوم هویدا واقعا "مرد پخته‌ای بود، مرد باهوشی بود، مردم دار بود همه گروهها را سعی میکرد نگهدارد خب البته به پستش هم خیلی علاقه داشت دلش میخواست ادامه پیدا کند. ولی خب در حقیقت او مجری خاص دستورات شاه بود شخص علیحضرت و تا آنجا که خب من در این مدت میدیدم، نخست وزیرانی که من میدیدم در ایام همه سعی آنها این بود که دستورات شاه را اجرا بکنند ولی ایشان نحوه کارش این بود که هر وقت حضورا علیحضرت میرسید تمام نکات را یادداشت میکرد وقتی میآمدتوی اتومبیلش، توی اتومبیلش تلفن دستور میداد تا میرسید به نخست وزیر تمام کارها در حدود انجام بود بعد تلفن میکرد حضورا علیحضرت و میگفت من یک دستورات که فرمودید باین صورت به این صورت گفتم و اجرا بشود. یعنی باین صورت علت اینکه توانست خودش را حفظ بکند این بود. یکی هم ارتباط خاص او با همه طبقات، سعی میکرد همه را راضی نگهدارده یک صورتی که حتی مخالفین را "مثلا" اعضای حزب مردم هم ارتباط نزدیکی با آقای هویدا داشتند. با همه اینها هماهنگی داشت. خب گاهی

مسائلی را بر حسب شوخی و جدی هم در دفتر حزب ایران نوین میگفت . می‌ادم می‌آید یک روز آقای دکتر ناصریگانه شده بود رئیس دیوان عالی کشور البته اینهم از کارهای جالب بود خب آقای یگانه رئیس شعبه دیوان کشور نبود بایه حتما " رئیس شعبه میبود تا رئیس کل دیوان کشور میشد ولی خب درست کردند موقتا " رئیس شعبه اش کردند بعد هم رئیس دیوان کشور . سرد حقوقدان واردی بود ولی این سرعت خیلی جالب بود . وقتی ایشان عضو دفتر سیاسی بود وقتی آخر جلسه آقای ناصریگانه از ایشان تشکر کرد گفت من خیلی از شما متشکرم که خب من مرد حقوقدان هستم اینهم آزریم بود به این مرحله برس . هویدا خندید و گفتش که خب ما گفتیم شما بروید در دیوان کشور که اگر یک وقتی یک روزی ما از کار برکنار شدیم خواستند ما را محاکمه ای بکنند شما در آنجا به داد ما برسید بما کمک کنید و بدانید که ما کار بیدی نکردیم . البته بیچاره خبر نداشت که این مطلبی که بشوخی یک روزی گفته بود یک روز گرفتار خلغالی خواهد شد که بیا بدرزندان میزند و میکشدش بدون اینکه هیچ محاکمه ای در کار باشد . این را من واقعا " همیشه توی مغز هست که چطور انسان ممکن است فکر بکنند که یک روزی هم ممکن است محاکمه ای بشود حسابی و کتابی اینها ولی خب یک همچین سرنوشتی برای ایشان پیش آمد . یک نکته ای که در دفتر سیاسی حزب رستاخیز مطرح شده بود می‌آید وقتی مقاله ای روزنامه ای اطلاعات علیه آقای خمینی منتشر شده بود خب بنده وقتی این را در روزنامه خواندم بعنوان یک روزنامه نگار خوش نیامد و واقعا " هم نمیدانستم چطور شد روزنامه اطلاعات یک همچین مطلبی را منتشر کرده بخصوص که پشت سرش هم یک هیجاناتی هم بود . خب بعد مطلع شدیم که اینکه دستوری است من هم چون سابقه روزنامه نگاری داشتم میدانستم که این سبک مقالات در روزنامه ها قطعاً " جنبه ای دستوری دارد یکی از مقامات مملکتی اینکار را کرده است . این را در دفتر سیاسی حزب رستاخیز این را من مطرح کردم که این مطلبی بود در روزنامه به این صورت منعکس شد بدنبال من هم آقای سرتیپ مفاری و بعد هم

مرحوم دکتر عالمی مطرح کردند. آقای جمشید آموزگار که نخست وزیر بودند، دبیرکل حزب ایشان گفتند که البته این مطلبی است که آقای داریوش همایون توضیح خواهند داد که ایشان هم وزیر اطلاعات بودند، آقای داریوش همایون همانطوریکه در کتاب خودشان هم نوشتند خلاصه توضیح دادند که بله این مطلب را من خوانده بودم و از دربار برای من فرستاده بودند من هم داده ام به روزنامه اطلاعات و چاپ شد. که البته اعتراض شد که خوب بهر حال یک همچین مطلبی صحیح نیست در یک همچین موقعیتی منعکس بشود البته سعی نخست وزیر و وزیر اطلاعات بوده یک صورت کلی از این مسئله بگذرند. یک مطلب دیگر این بود که با چون من در دفتر سیاسی حزب رستاخیز گذاشته بودیم یک چند دقیقه ای قبل از دستور اعضای دفتری سیاسی صحبت کنند مطالبی که به نظرشان میرسد. یک روز هم من مطرح کردم که بدنبال واقعه ای قم که این واقعه قم اینها چیست؟ بعد هم واقعه ای تبریز که توضیحاتی بدهید ما در جریان قرار بگیریم. آقای دکتر آموزگار صحبت کردند و گفتند که بله در قم واقعه ای اتفاق افتاده تظاهراتی شده بدنبالش هم در تبریز، ولسی دولت اقدام کرده خیلی چیز مهمی نبوده و تقریباً " این مسئله ساکت شده است. در صورتیکه روزیکه واقعه تبریز اتفاق افتاده بود ما در نخست وزیر درهشیت اجرائیه حزب جلسه داشتیم. روزی بود که خانم مهنا زخمی یک طرحی آورده بود برای خانمها و آقایان بانوان و از این حرفها مطرح کرده بودم — مورد بحث و گفتگو بود. سئوالاتی در آن جلسه من کردم راجع به این طرح که ایشان توضیح بدهند در این ضمن آمدند آقای نخست وزیر را صدا کردند از جلسه ایست اجرائیه رفتند بیرون، ایشان رفتند مدتی طول کشیدند مدتی. بحث و گفتگو بین من و خانم افخمی ادامه داشت سر همین لایحه تا آقای دکتر آموزگار برگشتند اقلاً " یک ساعت یک ساعت و نیم طول کشید وقتی آمدند نشستند. نجاب بسیار شدت برافروخته و عصبانی خانم افخمی داشت توضیح راجع به حقوق زن، حقوق زن از این حرفها که زنها چه باید بکنند چه نکنند از این حرفها. بعد آقای

آموزگار گفتند که خانم این حرفها چی میزنید مگر شما نمیدانید مملکت چه خبر است ، در چنین شرایطی چیست این مسئله را مطرح میکنید . مگر نمی‌توانید امروز در تبریز چه واقعه‌ای اتفاق افتاده که بعد توضیح دادند که امروز تبریزی شده چی شده مردم چه کردند شلوغ کردند چه کردند از این حرفها خودنخست وزیر تازه به عظمت تظاهرات اقداماتی که علیه رژیم صورت میگرفت تازه واقف شده بود .

س- آنجا هم این مطرح شد که این مثلا "عوامل خارجی هستند یا اینها فقط در مجالس که عموم بودند این صحبت میشد ؟

ج- البته آنجا گفته شد که اطلاعاتی که به ما رسیده است اینست که عده‌ای از خارج از مملکت هم آمده اند و لباسهای مختلف و دارند این آتش را دامن میزنند همان حرفی بود که بعداً " آقای را می‌دستی مجلس هم منعکس کرد و گفت . نخست وزیر معتقد بود که اطلاعاتی که به آنها رسیده است از این مسائل بوده است منظورم اینست که دفتر سیاسی حزب که بایستی مهمترین و عالیترین مرجع سیاسی مملکت باشد و تمام این مسائل در آنجا مطرح بشود و متأسفانه آنطور که باید و شاید نمیشد و این شاید مثلاً " ما ها که عضو دفتر سیاسی بودیم مقداری از مسائل مملکت غافل و بی اطلاع مانده بودیم در حالیکه باید با اطلاع داده میشد و ما این مسائل با وکلا در میان می‌گذاشتیم با نمایندگان در میان می‌گذاشتیم و میگفتیم که مسئله چیست و متأسفانه نمیشد . و شاید مقداری از مسائل را خودنخست وزیرها هم اطلاع نداشتند . خیلی از وزراء اطلاع نداشتند و دستگاہهای امنیتی که ما فکر میکردیم با آن بودجه‌های سنگینی که صرف آنها میشد باید اطلاعاتشان خیلی دقیقتر از واقع مملکت باشد و متأسفانه میشود در بعضی از شرایط نبود .

س- یعنی حتی آنها نمیدانستند چه خبر است ؟

ج- به نظر من اینطور به نظر می‌آید . چون خیلی از مسائل بود در مملکت اتفاق می‌افتاد اینها که از جزئیات خبر داشتند از آن مسائل بی اطلاع بودند . آن چطور ممکن بود

یک همچین جریاناتی در داخل مملکت در داخل مساجد حسینیه‌ها اینور آنور
اتفاق افتاد آنهایی اطلاع مانده باشند، بهر حال این مطالبی بود که
آنجا در دفتر سیاسی حزب مطرح میشد، وقتی که آقای شریف‌امامی نخست‌وزیر
شد، بنده آقای شریف‌امامی را یک روز قبل از اینکه نخست‌وزیر
باشوند در یک مهمانی دیدم با ایشان صحبت کردم از اوضاع داخلی مجلس
گویا در جلسه خصوصی مجلس مطالبی مطرح شده بود بعضی از کلابه‌مقامات
دولتی حملاتی

روایت کننده : آقای مرتضی الموتی
تاریخ : ۱۰ مارچ ۱۹۸۳
محل : شهر لندن - انگلستان
مناصب کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره : ۳

آقای شریف اما می رامن دیدم با ایشان صحبت کردم ایشان گفتند که
بله امروز در مجلس سنا هم مسائل تندی علیه دولت اینها مطرح شده به
ومن خودم حضورا علیحضرت شرفیاب میوم و مسائل را بعرض ایشان میرسانم .
از قرار معلوم ایشان رفتند بودند حضورا علیحضرت و گفته بودند که وضع داخل
مجلس سنا چنین است و چنان است و به دولت حملاتی شده است گویا گفته بودند که
یک فکری بکنید برای تغییر اوضاع پیشنهاد شده بود بخود ایشان که خوب پس
بهتر است که حال که شما این جور فکر میکنید خودتان بیا تید قبول مسئولیت
بکنید و به این صورت ایشان ماء مورتشکیل کابینه شدند و آمدند تید قبول مسئولیت
کردند و آن کابینه را تشکیل دادند آن حرفهای تند را زدند آن جریانات پیش آمد .
س - پس در آن مرحله هم مشورتی با یک عده ای نشده بود که خوب بود که وضع
به اینجا رسیده خوب است کی را بیاوریم ؟...

ج - نخیر نخیر . آنچه من استنباط میکنم در اثر گزارشاتی که ایشان
بحضورا علیحضرت از بسدی اوضاع و وضع دولت داده بودند اعلیحضرت پیشنهاد
کرده بودند حالا که اینطور است پس خود شما بیا تید قبول مسئولیت بکنید و کار
مملکت را اداره بکنید و ایشان هم پذیرفته بودند . و نکته ای که من برایم
حالیست است و اینجا بگویم حالا بادم آمد من در سفر اخیر که به آمریکا
رفته بودم آقای شریف اما می را دیدم ، از آقای شریف اما می پرسیدم که
آقا شما که اینهمه ب شاه با اعلیحضرت نزدیک بودید از کسالت ایشان اطلاع
داشتید ؟ ایشان گفتند ماء سفانه نه ولی گفتند ما یک روزا علیحضرت ما
را خواستند ایشان را بعنوان رئیس مجلس سنا آقای ریاضی رئیس مجلس

شورای ملی و آقای هویدا بعنوان نخست وزیر گویا وعده ای! ز سران ارتش رابعه
 برسیدم از ایشان که خب شما از جریانات اطلاع داشتید؟ گفتندنه در آن روز
 که ما رفتم حضورا علیحضرت اعلیحضرت شروع کردندیک مسأله مفصلی راصحبت
 کردن راجع به وضع فعلی مملکت، آیندهی مملکت، نقشه هائی کسه
 ایشان دارند وچه باید کردکه مملکت درآینده چه بشود چه بشودخیالی
 گفتندمسأله مهمی درآن جلسه ایشان مطرح کردند، گفتندوقتی حرفهای
 اعلیحضرت تمام شدن به ایشان عرض کردم که چه خوب بودکه اعلیحضرت
 دستور میفرمودیدکه ما این مسألهی که فرمودیدبا دداشت میگردیم کسه
 این راهنمای کار ما باشد. اعلیحضرت گفتندکه من اتفاقاً " فکر اینکار
 را کردم وگفتم همهی اینها راضبط بکنندوهمهی اینها رامن میگویم تهیه
 کنند یکی یک نسخه برای شما بفرستند. و همین کار را ایشان کردند سه
 روز بعدگفتندیک پاکت سربسته ای از طرف اعلیحضرت بمن رسید بطور مفصل
 با خط خیلی قشنگ که آن نویسنده دربارنوشته بود این را نوشتندبرای
 ما فرستادندواین رامن بعنوان وصیت نامه سیاسی ایشان تلقی
 کردم. گفتم این دردسترس شما هست؟ گفتندنه متأسفانه توی خانهی من
 یا مجلس آن بودکه شاید ازبین رفته باشد. ولی آن را مثل اینکه برای
 تمام شرکت کنندگان درآن جلسه که شایدمثلاً آقای ازهارای بوده شاید
 فرستادند کسه خیلی از مسأله آن توهست. اینهم از مسألهی
 است که شما اگر بتوانید این را پیدا کنید یا بنهم شاید کمک بکنده...
 س- بله آقای دکتر با هری هم به این نکته اشاره کردند وبعلاوه فرمودند
 که این کجاست. گفته شده بودکه گویا علیاحضرت اظهار کرده بودندکسه
 همچین چیزی وجودندارد وبعده گویا یک بحثی بوده که وجود دارد ندارد.
 ج- این را آقای مهندس شریف امامی در این سفر که من درجیز بودم بمن
 گفتند. یک مطلب دیگر که با ز در این سفر من به آن برخورد کردم با آقای

دکتر شاهی را من دیدم گفتم که شما خب این داستان آقای هویدا چی شد این گرفتن ایشان اینها ؟ گفتند که والله من آن اواخری که اعلیحضرت ایران بودند با ایشان تماس گرفتیم که یک فکری کنند که هویدا از زندان بیاید بیرون از این حرفها ولی ایشان گفتند مثل اینکه دیگر کار از دست من خارج شده و گذشته و کاری نمیشود برای ایشان کرد چون نگران شده بودند که خب بودن هویدا در زندان ولی عده ای از دوستان هویدا معتقدند که آقای هویدا خودش گفته بود که نه من در ایران میمانم تا ببینم محاکمه کنند نه من کار بدمی نکردم اینطور اعتقادشان این بود . این نکته را خواستم که حالا که یادم آمد اینجا مطرح بکنم . بهرحال بعد از اینکه آقای شریف امامی آمدند نخست وزیر شدند خب میدانید که بینه شان از یک ترکیبی بود یک آدم هاشمی درش بودند که خیلی اینها تشراب اصطلاحی داند و کابینه آقای شریف امامی از یک کابینه معتدل خارج شد ، وصل کردن مثلاً " رادیو تلویزیون به مجلس و کلاز اوادار کردن " حملات دستجمعی کردن اینها خوب خیلی مردم راهیجان زده کردند آن شرایط که شدید احتیاج به آرامش و امنیت و ثبات بود این قبیل کارها عرض کنم که خیلی ایجاب نامنی میکرد . من یاد میآید یک روز آقای ارتشید اویسی که فرماندار نظامی تهران بود با تلفن با من صحبت کرد از من خواهش کرد شما که صبح به مجلس میآید یک سری به فرماندار نظامی بمن بزنید هم دیگر را ببینیم . بنده رفتم ایشان را ببینم ایشان گفتند که ببینید ما چه وضعی داریم شما در مجلس قانون میگذارید فرماندار نظامی بمن اختیار میدهند که من امنیت شهر را اداره بکنم و لسی از طرفی دولت می بیند چه میکند من دو تا ماه مورگذاشتم در روزنامه اطلاعات و کیهان و وزیر اطلاعات وزیر مشاور اینها ، اینها را بیرون کردند و اصلاً میگویند فرماندار نظامی حق مداخله در کار مطبوعات ندارد و

یا تظاهرات سربازها اینها درخیا بان میروند به آنها میگویند که حق ندارید دستور داده بودند که اینها بسمت کسی تیراندازی نکنند . غیر از اینکه مردم بیا ییاندگ سر تنگهای اینها بگذارند و اینها هم ساکت بشوند کساری نمیشود کرد اینکه اصلاً" فرمانداری نظامی نیست حکومت نظامی معنی ندارد به اینصورت اصلاً" چرا دولت بدنا می حکومت نظامی را میگیرد قبول میکنند ولی از مایا بش استفاده نمیکنند . بهر حال اوضاع در آن روزها بقدری متشنج شده بود که هیچکس نمیدانست چی باید بکند . خب ایمن داستان مجلس و آن استیضاح و آن حملات و آن بساط گذشت تا آقای ازهار آمدند و نخست وزیر شدند . وقتی ایشان آمدند نخست وزیر شدند ما فک میکردیم که واقعا " میتوانند یک مقدار امنیت را برقرار بکنند . آقای ازهار یی بکلی از اصول پارلمانی بی اطلاع بودند . یا اصلاً" نمیدانستند پارلمان چیست و خودشان هم این مسئله را قبول داشتند . وقتی ایشان بنده سابقه آشنائی با ایشان نداخ ولی ما این او را در مجلس بعد از اینکه حزب رستاخیز به آنصورت درآمد ما فک کردیم در داخل مجلس باید بک فراه کسیون وجود داشته باشد . ما در حدود ۱۲ نفر از نمایندگان بودیم که فراه کسیون بنام وحدت ملی درست کردیم البته پایه ای نگرفته بود چون که متشنج بود دوره اسمش را گذاشته بودیم فراه کسیون وحدت ملی و که این فراه کسیون ستواند واقعا " در کارها پارلمانی تصمیماتی بگیرد . از این جهت نخست وزیرها می هم که میآمدند ما مسئله ایشان را مطرح میکنند که چه بکنیم برای ادامه کار مملکت . وقتی آقای ازهار یی شدند نخست وزیر با ما تماس گرفتند که در کارها بینه ای که ایشان به مجلس معرفی میکنند ایشان را بباری کنیم کمک کنیم از این حرفها . ولی ایشان وقتی آمدند در مجلس خب وزرا ایشان را معرفی کردند نخره یی بر خودشان با مجلس مثل رفتار یک نخست وزیر با وکیل نبود چون به این اصول وارد نبودند

ایشان بکارنظامی وارد بودند. یادم میآید در همان شب اول یا شب دومی که بحث درباره برنامه دولت بود آقای شهرسانی نماینده‌ی مشهدیک تلگرافی را خواند و گفت که گویا در مشهد مردم تظاهراتی کردند یک تیراندازی شده بسمت حرم مطهر و تلگرافی از طرف اهالی است و تقدیم مجلس میکنم . آقای از هاری عیاشی شد از جا بلند شد گفت ها این حرفها چیست میزنید اینها همه دروغ است . گفت آقای نخست وزیر شما کسی چیزی نکرد . من نمیخواهم نخست وزیر بشوم من بدردمن نمیخورند نخست وزیری .

حباشما نخست وزیر هستید فرمان گرفتید بیاید بنشینید ۱۰ ایشان را نشانیدیم و ایشان از همان روز من دیدم که ایشان خیلی در کار مملکت واقعا " در کار نخست وزیری بی اطلاع هستند و دور هستند ممکن است یک نظامی خوبی باشند ولی در کار مملکت ...

س- چرا ایشان انتخاب شد یعنی بین اینهمه نظامی که بودند ؟

ح- ایشان را اعلیحضرت انتخاب کردند دیگر . حالا به ایشان به چه دلیل ایشان را انتخاب کردند . شایع بود که قرار است ارتش را ویسی انتخاب بشود دستهای رویش بکار افتاد که اونشود چون گفتند نظامی تندست ممکن است که اقداماتی بکنند ایشان را انتخاب کردند . بعد بنده ایشان را بعد از دو روز در نخست وزیری دیدم یک روز قبل از این تظاهرات ، یکی از این تظاهرات نمیدانم تا سوا عاشورا بود تظاهرات خیلی مهمی بود ایشان را در نخست وزیری دیدم مریض هم بودند با ایشان وقتی صحبت کردم ایشان گفتند که ما یک برنامه مفصلی برای فردا داریم امیدواریم که خون از دماغ کسی نیاید و بتوانیم این تظاهرات برگزار بشود چون دامنه‌ی وسیع این تظاهرات را در دسترس مملکت دارند دسته بندی میکنند مخصوصا " در تهران " که گفتند من برنامه‌ای تهیه کردم که نظامی ها در اینکار دخالت نکنند فقط از سمت و تک به بالا مراقبت بکنند که یک وقت جمعیت به آن سمتها نریزد و اگر ما این

تظاهرات فردا بدون خونریزی برگزار بکنیم خیلی توفیقی خواهیم داشت . بعدا ایشان از من پرسیدند که مردم راجع بما چی میگویند ؟ گفتم واللہ به شما یک وقت برنخورد این شوخی چون کردم بشما بگویم گفتند چی میگویند؟ گفتم مردم اسم شما را گذاشتند آیت‌اله از هاری واسم خمینی را گذاشتند ارتشبد خمینی برای اینکه او خیلی درکارش نظامی وار قرص یک دنده هست وشما درکارتان خیلی آیت‌الهی خلیسی ملایم . گفتند خب بله من طرز اخلاقم اینست نمیتوانم خودم را عوض بکنم ولی امیدوار هستم کسسه بتوانم این مراسم را بخوبی برگزار بکنم که خب متاء سفانه نتوانستند بعدهم سکتہ کردند بعدا ایشان رفتند . درواخر حکومت آقای از هاری بود که ما دیدیم بعضی از وزرای ایشان بما مراجعه میکنند از وزرای آقای از هاری که آقا وضع خیلی بد است ما کار نمیتوانیم بکنیم توی وارتخانه هم ما راه نمیدهند ما را قبول نمیکنند . یک رای عدم اعتمادی بکار بیاندازید که ما برویم . گفتیم آقا نمیشود رای عدم اعتماد داد . آخر کابینه که به این صورت نیاید که به این صورت برود . گفتند بله ما وضعمان به این صورت است . ما دیدیم وضع این دولت نظامی خیلی ازیویسیل ها بدتر ست . باروہ سای دوتا مجلس صحبت کردیم با مرحوم دکتر سعید و آقای دکتر سجادی که بهتر است که ما یک جلسہ ای خودمان برویم حضورا علیحضرت با ایشان مسائل مملکتی را صحبت بکنیم . این رویه سای دو مجلس صحبت کردند و حضورا علیحضرت تلفن کردند ایشان هم پذیرفتند که ما برویم حضورشان ، هیئت رئیسه دو مجلس رفتیم حضورا علیحضرت .

س- چند وقت بود ایشان را ندیده بودید ؟

ج- ما فقط علیحضرت را در مراسم سلامهای رسمی میدیدیم .

س- منظور اینست که این بار که رفتید آنجا دفعه ما قبیلش چند وقت قبل بود ؟

ج- درست سلام قبلی بود که مثلا " شاید مثلا" یک ماه دوماه پیش از آن بود .

س - چون می‌خواهم راجع به روحیه و قیافه این‌های ایشان چه فرقی کرده بود .

ج - حالشما عرض میکنم . اتفاقاً " خودم " هیچ وقت در تمام مدتی که بنده رئیس فراکسیون بودم عضو هیئت رئیسه مجلس بودم ما با اعلیحضرت مذاکرات خصوصی مطلقاً نداشتیم . شرفیایی نمایندگان در همین سلامه‌ها بود .

س - ایستاده ؟

ج - ایستاده . ایشان می‌آمدند رئیس مجلس چند کلمه‌ای تبریک میگفت و بعد ایشان؟! هی یک صحبت‌هایی میکردند و یک حرف‌هایی می‌زدند و چند کلمه‌ای میرفتند .

س - هیچ جلسه‌ای که شما بنشینید و با هم صحبت بکنید ؟

ج - هیچ جلسه‌ای . فقط تنها جلسه همان جلسه بود . که برای اولیین بار اولاً " از دربار گرفته شد که لباس رسمی لازم نیست لباس تیره بپوشید بعد ما که رفتیم آمدند سؤال کردند که تعداد چند نفرید ؟ گفتیم ۲۴ نفر هستیم ، یکی دونفر هم غائب بودند یک میزی توی یکی از اطاق‌ها گذاشته بودند دوطرف میز ما نشستیم .

س - درنیاوران ؟

ج - درنیاوران . برای اولیین بار اعلیحضرت تشریف آوردند آنجا با تمام وکلا و سناورها دست دادند بالای میز نشستند دست راست ایشان آقای دکتر سجادی دست چپ ایشان مرحوم دکتر سعید بعدنواب رئیس بعد وکلا و سناورها .

س - نشستید ؟

ج - نشستیم . نشستیم بعد ایشان پرسیدند که خوب مطلب شما چیست ؟ آقای دکتر سجادی یک کلیاتی گفتند آقای دکتر سعید هم بنظر من .

س - کلیات از چه قرار بود ؟

ج - حال اعراض میکنم . که اوضاع مملکت متشنج است نا آرام است و کلا وسنا توها میخواد هند در جریان کارها قرار بگیرند میگویند چه بایسد کرد ؟ جی میشود کرد ؟ نظر اعلیحضرت چیست ؟ ما امروز برای ایسین شرفیاب شدیم . بنده اینجا سا می رانمیتوانم ببرم برای اینکه یک عده ای از اینها در ایران هستند وهمینطور کلی میگویم که چه مسائلی مطرح شد . در این جلسه خیلی صمیمانه و صاف دوستانه همینطوریکه من و شما نشستیم صحبت میکنیم ایشان گفتند خب حرفهایتان را بزنید . بعد دیدم قیافه اعلیحضرت فوق العاده مضطرب است و ایشان واقعا " به نظر ورزشکار مریض و نگران و مضطرب میرسیدند . چشمهایشان املا " حرکت عجیبی داشت که املا " من تا ... من همیشه ایشان را خیلی آرام یک ورزشکار ملایم مهربان قوی میدیدم . آن جلسه به نظر من ایشان خیلی واقعا " یا شدت مرض بود کسالت یا واقعا " این تظاهرات یا بهر حال بی مهربی ها و بی وفایی ها سیاست های خارجی داخلی این مسائل ایشان را نگران و مضطرب کرده بود . در هر صورت ، در این جلسه گفتند که بطوریکه اعلیحضرت میدانید الان گروههای چپ یعنی کمونیست ها و گروههای مرتجع یعنی آخوندها و قشریون با هم متحد شدند و تمام ناراضی های دیگر هم حتی عده ای از کسانیکه در گذشته جزو دستگاہ بودند بدینال اینها و هدف اینها هم تنها شخص اعلیحضرت هستند و هدف شما هستید و علیه سلطنت تلاش و فعالیت میکنند . ایشان گفتند که واقعا فیه بکنید به این گسروه سیاست خارجی هم اضافه بشود که او هم بشدت مشغول است . گفتیم بله . سابقا " در ایران فکر میشد که سلطنت و روحانیت در کنار هم هستند و میتوانند این مملکت را حفظ بکنند .

س - این را کی گفت ؟ این را نمایندگان گفتند ؟

ج - در هر حال گفته شد .

س - بله نمایندگان گفتند

ج - گفته شد

س - بله .

ج - توی آن جلسه گفته شد .

س - بله نه میخواستم تفکیک کنم آن چیزی که اعلیحضرت گفتند و آنچه نمایندگان گفتند .

ج - نه ای راضایندگان دارند میگویند . از طرف نمایندگان گفته شد که سابقاً " سلطنت و روحانیت در کنار هم بودند و اینها میتوانستند مملکت را از هر خطری حفظ بکنند . ولی الان سلطنت و روحانیت درست در مقابل هم قرار گرفته اند . و یک دیوار عظیمی بین این دو بوجود آمده . و آیا به نظر شما راه حلی به نظر میرسد که این دیوار را بردارند یا این فاصله را پر کنند ؟ ایشان گفتند که بله در این باره خیلی اقدام شده ولی بجای نرسیده ایم . بعد گفته شد که به نظر شما چه باید کرد که مملکت از این تشنج و از این ناامنی نجات پیدا کند ؟ ایشان گفتند که من والله خیلی راه حلها را فکر کردم ، حتی فکر کردم که بروم از گروه مخالف اشخاصی را بیاورم نخست وزیر بکنم شاید بتوانند مخالفین را آرام بکنند بهمین دلیل با دکتر سنجابی صحبت کردم خوب کار بجای نرسید بعد با دکتر صدیقی صحبت کردم ایشان آمدند صحبت کردند حرفهای من را شنیدند رفتند بعد از مدتی آمدند گفتند که من مطالعاتی کردم و دکتر صدیقی گفته بود به اعلیحضرت گفتند ، اعلیحضرت گفتند من معتقدم که اعلیحضرت از ایران بخارج نروید و بودن اعلیحضرت در ایران لازمست منتهی به جزیره کیش یا بندرعباس یا جای دیگری تشریف ببرید ولی در داخل ایران باشید . ولی وزراتی که میخواهند با آقای دکتر

صدیقی همکاری بکنند گفتند بشرطی درکا بینه شرکت میکنند که اعلیحضرت از ایران خارج بشوند بهمین دلیل ایشان نتوانستند متافا همی بیسن خودشان ووزراشان بوجودبیا ورندهبرای تشکیل کابینه وقبول مسئولیت نکردند .

س- پس اختلاف بین دکترصدیقی و اعلیحضرت نبوده که ایشان میگویند من میخوام بیروم آن بگوید ...

ج- نه نه . ایشان گفتند دکترصدیقی معتقد بوده است که اعلیحضرت بمانند وزراشان میگویند ایشان باید بروند . این حرفی است که خدا اعلیحضرت در آن جلسه زد . وبهین دلیل نتوانستند کابینه را تشکیل بدهد . گفتند بنا براین من به فکر یک شخص دیگری افتادم بعد از مطالعاتی بلا آخره آقای شاپور بختیار را فکر کردم . یکی از سنا تورا گفتش که آخر شما درجین این کشتی نورستگاری می بینید که ایشان را پیشنهاد میکنید ؟ ایشان گفتند والله من این را فکر کردم . اگر به نظر شما کسی دیگری میرسد ممکن است او را بیاورید . ومعولاً هم در چنین مواقعی در همه کشورهای رسم است وقتی یک گروهی هجان زده میشوند با یدرفت از توی مخالفین یک کسی را آوردن سخت وزیر کرد که شاید بتواند آن را آرام بکند ومملکت را از این وضع نجات بدهد من هم ایشان را فکر کردم . حالاً ایشان تماس بگیرد . اگر به نظر شما ایشان مناسب نیست یک کس دیگری با این خصوصاتی که من میگویم پیدا کنید و بیاورید . بعد گفته شد که خوب به حال این سربازها شی که هنوز توی خیابانها هستند و این تا نگها اینها اصلاً برای چی هستند اینها که وسیلهی مردم داشما " مسخره میشوند کار نظامی امنیتی هم که نمیکند دستگاه حکومت نظامی شما هم میگویند دستور دارند که تیراندازی نکنند و بمردم صدمه ای نرسد . ایشان گفتند بله من اعتقادم اینست که دستور هم دادم بهیچوجه خون از دماغ کسی

که اینهمه رویش کار شده و داربده یک جای فوق العاده‌ای پیشش میرود پایه هایش خرد بشود دره‌م بشکند. یکی دیگر از شرکت کنندگان در جلسه گفتش که بعله متأسفانه در دستگاها هم خیصلی تبلیغات میشود و حتی گفته میشود بعضی از مقامات ساواک هم با اینها همکاری میکنند و این جای تأسف است و حتی ما شنیدیم که سینمای رکن آبادان را مخالفین آتش زدند به گسردن ساواک انداختند و ساواک هم سکوت کرده و حتی آن کسی را هم که گرفتند آشوری نام را که مدعی که گفتند این سینما را آتش زده و اعتراف هم کرده قاضی هم که یک فرد چپ‌ی و توده‌ای است این را آزاد کرده است که افشا نشود که این کار از طرف مخالفین شده و ساواک هم در اینکار سکوت کرده و در تمام محافل هم گفته میشود که اینکار بدستور ساواک بوده و اینکار به رژیم و دستگاه خیالی صدمه وارد میکند اینست که اینها را با یستی یک فکری برایش کرد. ایشان گفتند واللہ الان که می‌بینید آتمسفر بر علی‌سواک و قدرت زیاد است و چه میشود کرد در حال با یدیک دولت بیاید یک فکری بکنند اینها. بعد یکی دیگر از سنا تورها با و کلا سؤال کرد که خوب اعلیحضرت راجع به شورای سلطنت اینها چه فکر کردید؟ چون مسافر هستید گفتند بلبه من در فکر هستم که من که نیستم شورای سلطنت تشکیل بشود از روی سادوتا مجلس و نخست وزیر و چند نفر دیگر که مملکت را اداره کنند تا بروم معالجاتی بکنم و برگردم. خلاصه بعد که این جلسه بهم خورد استنباط همه ما این بود که اعلیحضرت خیلی زود مسافرت خواهند کرد و اوضاع مملکت بصورت دیگری خواهد شد چنانچه بعد از این جلسه وقتی ما از جلسه آمدیم بیرون با آقای دکتر سعید دکترا خطیبی و بنده در منزل مرحوم دکتر سعید جلسه کردیم. بنده به ایشان عرض کردم که با این طرز که من امروز دیدم من آینده را خیلی تاریک می‌بینم یعنی با رفتن ایشان ارتش در آن این هماهنگی نخواهد بود

مخالفتین هم قدرت پیدا خواهند کرد و تمام بساط مملکت را بهم میریزند - بنا بر این ما دیگر در ایران نمیتوانیم بمانیم و جان ما در خطر است بخصوص که ما هیچ وسیله امنیتی حقیقتاً نداریم . که ما احتیاجی یک دانه بادی گاردهم نداشتیم برعکس اینها شیکه بنده نایب رئیس مجلس و رئیس حزب هنوز در اتومبیل خود می نشستیم با هم می آمدیم - تهران و میرفتیم یک نفر هم مراقب ما اصلاً نبود . خب با این طرز اصلاً جان ما در خطر است . البته من یک مشکلی هم برای یکی از بچه هایم در اینجا پیش آمده بود ا جازه سفر گرفتیم و آمدیم . ولی ...

س - قبل از اینکه بختیار نخست وزیر بشود یا ؟

ج - نه نه بعد ، بعد از آن جلسه که آمدیم خب به دنبال این نظراً علی حضرت آقای دکتر سعید با من صحبت کردند گفتند که بهتر است که ما با آقای بختیار تماسی بگیریم . تماسی گرفتیم و رفتیم دیدیم آقای بختیار ..

س - منزلش ؟

ج - در منزلش در فرمانیه .

س - چه جور منزلی داشت ؟

ج - یک منزل کوچولوئی داشت توی یک کتاخانه ای نشسته بود یک همچین چیز بود . که در حال خیلی کوچک آقای بختیار را من ...

س - دیده بودیدش تا آنوقت بختیار را ؟

ج - من توی کلوب فرانسه اکثراً ناها می دیدم ولی با او سلام و علیکی نداشتم . من اصلاً هیچ آشنائی زیادی هم نداشتم برای اولین باری بود که با ایشان از نزدیک صحبت می کردم . در آن جلسه دو نفر از مجلس سنا بودند و مرحوم مرسوی که کشته شد ، آقای جلالی ناشینی ، دوسه نفر هم از مجلس شورای ملی بودند من بودم و دوسه نفر دیگرشان چون در ایران هستند حالا فعلاً اسمشان محفوظ بماند . رفتیم پیش ایشان ، به آقای بختیار گفتیم آقای شما نظرتان

چيست چه کار میخواستید بکنید ؟ ما را روشن بکنید . ایشان شروع کردند که من مدت‌ها در زندان بودم مبارزه کردم پدرم هم در مشروطیت بوده کشته شده فلان من جزو طرفداران دکتر ممدق هستم و معتقدم که این حکومتها کسی که بعد از سال ۴۲ سرکار آمدند اینها بر علیه ، قیام علیه مشروطیت کردند .

س- چرا ۴۲؟ و نه ۳۳ .

ج - خب ایشان دیگر مثل اینکه آن مدت حکومت امنیتی اینها را مستثنی کرده بود . ایشان نمیدانم چرا از زمان حکومت منصوره بعدا و بیشتر ، گفت تا آنوقت مثلا" دکتر امینی مثلا" مستقل بوده فلان میکرده . بهر صورت و بعد ایشان گفتند که من دوتا بر نامه دارم یکی اینکه یک لایحه ای بیاورم باید رای . . . گفتند که من اولاً" تا مجلس بمن رای ای تمایل ندهم من قبول مسئولیت نمیکم . همان کاری که مرحوم دکتر ممدق کرد یعنی اول از مجلس رای ای تمایل گرفت و بعداً ماقبول کرد بعد مجلس به او رای ای اعطا داد . و یکی دیگر اینکه بعد از اینکه مجلس بمن رای ای تمایل داد من دوتا لایحه در مجلس خواهم آورد یکی لایحه انحلال ساواک است یکی هم محاکمه ی وزراء از سال همان ۴۲ بیعد بعنوان قیام علیه حکومت مشروطه و قیام علیه قانون اساسی . بعد ؛ ایشان گفته : که آراء این وزراء آمدند همه از مجلس رای ای اعطا دگرفتند از همان مجلسی که شما میخواهید فعلاً" رای ای اعطا دیگرید چطور شما میخواهید یک همپس کاری بکنید ؟ اینکه درست نیست . ایشان گفتند که من وقتی حضوراً علیحضرت هم بودم با ایشان صحبت کردم این دو مطلب را من چون گفتم این لایحه ای که من میخواهم بمجلس بیاورم تویش مجازات تا حد اعدام هست حتی ایشان بمن گفتند که آخر چطور شما میخواهید بعضی از اینها را اعدام بکنید ؟ من گفتم چون قیام علیه حکومت مشروطه هست و اینها قیام کردند با ایداعام بشوند مثلا" از آقای هویدا چطور میشود گذشت ؟ یک همچین فکری ایشان در زمینه فکری بود که شاید بعضی از اینها را محکوم به اعدام بکنند . البته این لایحه را هم به مجلس بعداً" آورد تصویب هم شد منتها کلمه اعدامش تا آخر

حذف شد تبدیل به جیس ابد شد توی مجلسین . بعد آقای بختیار مظالمی راجع بکارهای خودش و بر بنا مهائی که دارد صحبت کرد . از ایشان پرسیدیم که خب شما فکر میکنید.....

از آقای بختیار پرسیدیم که خب شما فکر میکنید که در اینکار توفیق پیدا کنید ؟ ایشان گفتند والله من با خیلی از روحانیون در تماس هستم تماس دارم مخصوصا " مثل اینکه اشاره ای به آیت اله شریعتمداری کردند گفتند ایشان نسبت بمن نظر مثبت دارند با آقای خمینی هم تماسی برقرار کردم رابطه هائی داریم با ایشان هم ممکن است نظرایشان راهم بتوانم من جلب بکنم امید زیاد دارم که من بتوانم اینها را جلب بکنم و بتوانم کار مملکت را به سر و صورتی بیان دازم ولی من همانطوریکه گفتم من طرفدار قانون اساسی و مشروطه سلطنتی هستم ولی اعتقاد من اینست که اعلیحضرت حتما " باید از ایران بروند و ایشان نظرش را جلب کردم که به این مسافرت بروند و همکاران من هم که فکر میکنم آنها هم عقیده شان اینست که نباید ایشان در ایران باشند چون من معتقدم که شاه باید سلطنت بکند نه حکومت . به این صورت ما از ایشان جدا شدیم آمدیم در مجلس وعین مطالب را بانمایندگان فراکسیون خودمان در میان گذاشتیم بعد هم در جلسه ی خصوصی که تشکیل شد مسئله مذاکرات با ایشان را گذاشتیم مخالفین البته مخصوصا " بان ایران نیست ها با ایشان مخالف بودند وعده ای از وکلای دیگر آنها نظر مخالفان را نسبت به بختیار ابراز کردند ولی مجلس در آن جلسه خصوصی رای تمایل گرفتیم اکثریت اظهار تمایل کردند به آقای بختیار . بعد به آقای بختیار اطلاع دادند به دربار اطلاع دادند بحضور اعلیحضرت فرمان برای ایشان صادر شد . فرمان برای ایشان صادر شد ایشان بعد آمدند در رادیو نطق کردند بعد آمدند توی مجلس وزراء ایشان معرفی کردند صاحبها که وجود دارد آن حرفهائی که زده شد کابینه را معرفی کردند . و روزی هم که رای اعتماد گرفته میشد البته ما قبل از اینس

یک جلسه دیگری هم با آقای بختیار در نخست وزیری داشتیم که در آن جلسه مرحوم دکتر سعید رئیس مجلس هم شرکت داشتند یکی از وزراء شرکت داشتند مرحوم محسن خواجه نوری هم که از دوستان نزدیک آقای بختیار بود در آن جلسه شرکت داشت . در آن جلسه که صحبت شد آقای بختیار با زامرار داشتند که من با اعلیحضرت صحبت کردم که ایشان میخواهند به سفر بروند و نزدیکتر بروند به آقای بختیار گفته شد که اگر اعلیحضرت قبل از رای اعتماد از ایران خارج بشوند ممکن است رای اعتماد دجا را شکل بشود بهتر است که تا اعلیحضرت هستند مجلسین رای اعتماد بدهند .

س - پس این توصیه از طرف مجلس به ایشان شده بود ؟

ج - بله بله بله . و اگر اعلیحضرت بروند ممکن است که رای اعتماد ندهند . ایشان گفتند اعلیحضرت خیلی عجله دارند میخواهند نزدیکتر بروند . گفتیم پس بهتر است که در آن جلسه صحبت شد که بهتر است که اول مجلس سنای رای اعتماد بدهد چون در سنای پارچی بیشتر است وقتی آنها رای اعتماد بدهند مجلس شورای ملی هم طبیعتاً . ایشان نظر را قبول کردند و تلفظاً " مسئله را با اعلیحضرت در میان گذاشتند اعلیحضرت گفتند که مگر امکان دارد سنای قبل از شورای رای اعتماد بدهد؟ گفته شد هیچ اشکال ندارد در قانون اساسی صریح نیست تا حالاً رسم این بوده اول شورای رای میداده بعد سنای ، حالا ایندفعه اینکار را بکنند هیچ چیز تازه ای نیست حقوق متساوی دارند . بهمین صورت عمل شد اول مجلس سنا به ایشان رای اعتماد داد تقریباً " اکثراً " سنا تورنا به ایشان رای دادند بعد هم آمدند مجلس شورای ملی . از نکات جالبی است که روزی هم که در مجلس شورای ملی ما داشتیم رای اعتماد می گرفتیم روزیادم می آید سه شنبه ۲۶ دیماه ۵۷ بود ما داشتیم در جلسه نشسته بودیم میخواستیم به آقای بختیار رای بدهیم دیدیم آقای مهندس ریاضی هم که در اروپا بود وارد مجلس شد . با ایشان صحبت کردیم گفتیم

آقای ریاضی شما در این ۲۰۰۰ آخردو سه روراست که به شهران برگشتید؟ گفتند والله حقیقتش اینستکه من در اروپا بودم حوصله ام سررفته بود بعد هم من چون نماینده‌ی مجلس هستم برای انجام وظیفه‌ی نمایندگی آمدم و بهتر ام سرور آمدم که به آقای بختیار هم رأی بدهم و رأی میدهم. البته من دیگر ظهیر هم ناها را با ایشان بودم با ایشان صحبت کردم و گفتم که این اوضاع مملکت خیلی متشنج است وضع خیلی بد است شما ...

س - چند وقت بود ایشان نبودند ؟

ج - تقریباً " یکی دو ماه بود خارج بودند. و خوب بود شما مسافرتتان را در خارج ادامه میدادید تا ببینید وضع مملکت چه میشود. گفتند بهر حال من آمدم و اینجا هم خواهم ماند منکه کاری نکردم (؟) که از عواقبی بترسم و اینجا هستم. البته بعضی از دوستان و بستگان ایشان گفتند، بنده از خود ایشان نشنیدیم که ایشان را خواسته بودند برای ریاست شورای سلطنت چون گویا آقای سید جلال تهرانی قصداً استعفا داشته یا عضویت شورای سلطنت ولی بهر حال ایشان همان روزها بدهم حضوراً علیحضرت شرفیاب شدند. چون هما تروزی بود که اعلیحضرت از ایران میخواستند بروند آمدند در جلسه رأی دادند به آقای بختیار بعد موقعی که در مجلس شورای ملی رأی داده میشد به آقای بختیار را علیحضرت از کاغذ نیاوران با علیبا حضرت رفته بودند به فرودگاه که آقای دکتر سعید با آقای بختیار را هلیکوپتر از مجلس شورای ملی رفتند به فرودگاه بدرقه اعلیحضرت و ایشان رفتند.

س - بعد از گرفتن رأی اعتماد ؟

ج - رأی اعتماد. بادم میآید که در همان جریان یک روز از آقای بختیار پرسیدم که خصوصی خوب شما بما بفرمائید که اقداماتی که کردید بجا نرسید و انشاء الله موفق خواهید شد ؟ گفتند والله من اقداماتی کردم خیلی هم امید دارم من یا چند روز حکومت میکنم یا چند سال اگر بتوانم مشکلات را حل کنم چند ساله خواهم ماند اگر نتوانم مشکلات را حل کنم

حکومت چندروزه خواهد بود . مثل اینکه این پیش بینی ایشان درست درآمد و بهر صورت این وضعی بود که در مملکت بوجود آمد و ما الان می بینیم . این کل مطالبی بود که بنده به نظم رسید حالانکه امیدانم چی
 س - وقتیکه به این تاریخ ۲۰ سال اخیر ایران نگاه میکنیم یکی از چیزهایی که مشاهده میشود اینست که "آزادی مطبوعات تقلیل پیدا کرد قدرت قوه مقننه محدودتر شد و قسوه مجریسه هم قدرتش تا یک حدی منتقل شد به مقام سلطنت ، یکی از با ملاحظ نقاط عطفی که مطرح میکنند بعضی ها میگویند که در زمان دکتر آقبال زمانی بود که واقعا " آغا زین انتقال قدرت از نخست وزیر به مقام سلطنت بود با توجه به اینکه سرکار در آن موقع در جریان بودید و ناظر بودید تا چه حدی این حرف صحیح است تا چه حدی غلط است ؟

ج - واللہ آقای دکتر آقبال البته جزو کسانی بود که خیلی بمقام سلطنت اعتقاد داشت و معتقد بود که در ایران بهر حال باید سلطنت همیشه با قدرت وجود داشته باشد والا داره مملکت کار مشکلی است . بهمین دلیل اون نسبت به مقام سلطنت تسلیم بود و جزو هزاران صفات خوبی که مرحوم دکتر آقبال داشت یکی از ایراد هائی که خب به ایشان وارد بود این بود که در مقابل مقام سلطنت ضعیف است . ولی نخست وزیرانی هم که بعد از ایشان آمدند نشان دادند که وضع آنها هم همان است تغییری نکرده . خب تنها میشود گفتش که آقای دکتر مصدق و آقای دکتر امینی یک مقدار این وضع را نداشتند . دکتر مصدق که خب به نحوه فوق العاده ای و لسی خب دکتر امینی . ولی بقیه نخست وزیرانی که بعد از دکتر آقبال آمدند مثل آقای علم ، مثل آقای منصور ، مثل آقای شریف امامی اینها همه در همان حد بودند یعنی باید قبول کرد و واقعیت اراکه شرایط جوری بود که حقیقتا " مقام سلطنت در همه کارها دخالت میکرد . و اینها هم

اگر آن واقعیت را قبول نمیگردند اما مه‌گاری نمی‌توانستند بدهند. و از ایشان تسلیم تر فرض کنید آقای هويدا بود آقای علم بود اینها و ایراد اصلی که البته خوبه ایشان وارد است مخصوصاً " یک نمونه که در مجلس شورای ملی چون من طرفدار دکترا قبول هستم این عیب او را هم باید قبول کنم بگویم که استیضاح کرده بودند دولت را ، از ایشان پرسیدند گفتند من باید بروم از آنجا علی‌حضرت بپرسم بعد بیایم به مجلس جواب استیضاح را بدهم . چندین بار هم من این مسائل را با ایشان صحبت کردم ولی ایشان میگفتند که با اوضاع و احوال این مملکت مقام سلطنت بهتر حال از مسئولیت درست است میری است ولی وضع مملکت جوری است که مردم مقام سلطنت را بعنوان حاکم قبول دارند خیلی از مردم. بنا بر این اگر در مملکت ما همینطور که قانون اساسی ما مقدر داشته و مدون است و وجود دارد واقعا " اجرا میشد شاید ما به این روز نرسیدیم امروز باید حقیقت را قبول بکنیم که همین اشتباهات که همه ما حقیقتاً " باید قبول بکنیم هر کدام به هم خودمان مقدر این اشتباهات را مرتکب شدیم که مقام سلطنت اینقدر در ایران قوی شد و بلا آخره خود همین قدرت موجب سقوط رژیم شده دیگر . شاید اگر مثلاً " مطبوعات قدرت داشتند خیلی از تندروها جلوی گرفته میشد ، اگر مجلسین قدرت داشتند خیلی از تندروها جلوی گرفته میشد ، ولی نه به آن سیستم هرج و مرج که اصلاً " نشود کاری بکند . چون در ایران میدانیده وقت که ، مثلاً " روزهای بعد از شهریور می بینیم وقتی مطبوعات خیلی قدرت داشتند مجلسین خیلی قدرت داشتند هیچکاری نمیشود انجام بشود . در این فاصله زمانی کارهای مثبت در ایران خیلی انجام شد . حالاً ببینیم که اینکارهای مثبتی که در ایران انجام شد این بیشتر بطرح مملکت است یا اینکه میشد یک مسووری

آن آزادی هـا را حفظ کرد بشرط اینکه یک کار مثبت آنجا م
داد این خرده به نظرم قابل بحث است و این ایراد به نظرم هست .

س - یک حد وسط به نظر شما امکان داشت ؟

ج - حتما " امکان داشت حتما " .

س - یا که امکان نداشت و ...

ج - نه نه به نظرم امکان داشت ، به نظرم امکان داشت و اگـر
یک خرده ...

س - مثلا " خـود مطبوعات که شما آغاز کارتان در آن بوده چه جور
میشد مطبوعات بتوانند ایراد های اصولی را بگیرند در ضمن فحاشی و نمیدانم
اینکارها را نکنند ؟

ج - همین وضعی که اینجا ها دارند دادگاهها خیلی قوی هستند اینجا کسی به
کسی فحش بدهد سـوشـان میکنند شما میدانید توی دادگاه پدرشان
را در میآورند باید ایران هم همین کار را میکردند .
س - میشد ؟

ج - مسلم میشد ، مسلم میشد . آخر ببینید اینجا یک روزنامه نمیتواند بیاید
به همه چیز مردم اهانـت بکند حمله بکند فحش بدهد و همینطور راست راست راه
برود . چون روزنامه برای ایجا حملات شخصی که نیست باید میشد و لـسی
خب مـاء سفـانه نشد دیگر میدانید زمان فرصت کافی برای انجام اینکارها
نیبود . ما یا گرفتار هرج و مرج طوفانی از مخالفتها بودیم که هیچ کار مثبت
انجام نمیشد یا چنان دچار اختناق چیز بودیم که کار مثبت انجام میشد
و آزادی و دمکراسی واقعا " نبود . یک مقدار باید تعدیل میشد شاید
مثلا" به آن ... خب الان ما می بینیم در این کشورهای غربی زندگی

میکنیم می بینیم دیگر اینجاست هم مطبوعات هست هم آزادیشان را ندارند همان فحاشی هم وجود ندارد . پارلمان هست هم آزادیشان را ندارند قدرتشان را هم دارند مخالفین هم هستند ولی مخالفین هم انصاف دارند . می بینید آخر اینها همه چیز یک حدی ندارند یعنی مخالفین میدانند تا چه حد پیش بروند ، دولتها تا چه حد حقیق دارند . قانون اساسی یا قوانینی که اینها را مدون است حدود همه را مشخص کرده است . در ایران نشد دیگر ، یا حکومت ها از خودشان خارج میشدند یا ساقط میشدند .

س - (؟) برای اینکه ببینیم در آینده چه جور میشود این وضع تکرار نشود آدم ...

ج - خوب باید یک ، خوب همین کاری که اینها میکنند .

س - درجه محدوده ای ...

ج - قوه قضائی دور از مداخله قوه مجریه کارش را میکند ، قوه مقننه دور از مداخله سلطنت و قوای مجریه کارش را دارد میکند . این قوایی که واقعا "رویش فکر شده مقننه ، مجریه ، قضائیه یا بقبول مارکن چه مطبوعات که در دنیا وجود دارد اینها هر کدام میتواند جای خودش را اتحادیه های شان سازمانهاشان وجود دارد . گروه مطبوعات را در اینها ما می بینیم سازمانهاشان را حفظ میکنند هم از حقوقشان دفاع میکنند هم جلوی تجاوزاتشان را میگیرند و ادعاها . این وضعی که در کشورهای غربی ما می بینیم اینها بعد از مطالبات و تجربیات سی بوجود آمده ، اینجا هم از اول همین چیزها بوده منتهی زمان آنها را درست کرده این سازمانها را درست کرده ، ما هم باید از همین اصل برویم اولاً هم که قانون اساسی ما بعد به شرطی نوشته بر همین اساس بوده ولی منتهی همیشه دیدیم یک نظامی آمده تمام قانون اساسی را زیر پا گذاشته یا یک روزنامه نگار آمده زیر پا همه

چیززده به همه فحش خواهر و مادرازیبالا تا پائین داده یا مثلاً " یک دولتی آمده گفته هرچی آن بالابگویند من گوش میکنم به بقیه کاری ندارم . متأسفانه همیشه گرفتار افراط و تفریط بودیم این مثل اینکه درخون ماهست باید تعدیل بکنیم خودمان را .

س - شما به گذشته که نگاه میکنید یک مرحله است که برای خودتان گفته باشید در آن مرحله یا آن روزی در فلانجا اگر مثلاً " من بجای این تصمیم آن تصمیم را گرفته بودم یا بجای طرفداری از این موضوع آن را گرفته بودم شاید مثلاً " فرقی میکرد آیا ؟

ج - البته ما خودمان هم در همان شرایط هم بودیم البته باید این را قبول بکنیم گاهی هم زیر لب غرور میزدیم که واقعا " چرا اینقدر مداخله میکنند در کارهای قوه مقننه و لسی خب باید قبول کرد که از دست کسی کاری ساخته نبود قدرت دست هیئت حاکمه بود و سوار بودند میتازانندند حرف کسی را هم گوش نمیکردند . فکر این روزها را هم نمیکردند که یک روز از اسب قدرت پیاده شان بکنند . و لسی خیلی از آدمهای مطلع بودند تذکراتی میدادند به سران رژیم گذشته ولی کسی گوش نمیکرد همه را کنار گذاشتند .

س - خب آخرین جوروا نموده شد که هیچکس تذکراتی نمیداد و تمام مقامات

بالا ...

ج - آنها شیکه تذکر میدادند ، آنها شیکه تذکر میدادند بلا فاصله آوت میشدند خیلی ها تذکر دادند و آوت شدند خیلی آدمهای صالح این شکلی ما داشتیم که همه را کنار گذاشته بودند و بقیه هم فکر میکردند که خب اگر ...

س - آیا کسانی هستند که مایل باشند اسمشان را ذکر کنید تا در تاریخ بماند ؟

ج - بودند خیلی ها هستند مثلاً " حتی واقعا " ... من یادم میآید یک جلسه ای در همان موقع اصلاحات ارضی بود که گفتند که آقای علاء و وارسته و سپهد

یزدان پناه و عبدالله انتظام اینها داشتند و بعد قرارشان این بود که آقای علاء برونیک مطالبی را بعرض اعلیحضرت برسانند گویا قبلاً آقای سبهدیزدان پناه رفته بودند گفته بودند همه اینها را بعد کنایه گذاشتند بعضی از آنها سرکار بودند همه را اوت کردند. از اینجور وقایع اتفاق افتاده بود گوش نمی کردند دیگر میدانید.

س- (؟) این درس عبرتی باشد برای بقیه

ج- با این ترتیب وقتی میدیدند که اینها را کنایه گذاشته اند خب بقیه هم سکوت میکردند بهر حال بشرح طلب است مقاشش را دوست دارد دلش میخواهد زندگی بکند این وسوسه ها هم در اشخاص وجود داشت دیگر اگر منصفانه قضاوت بکنیم اینجوری بود. خب خیلی ها میرفتند حضور اعلیحضرت و مسائلی را میگفتند ولی خودشان بعداً " من با خیلی از آنها صحبت نکردم که شما این مطلب را حضورشان بگوئید میگفتند ما گفتیم خوششان نیامده یا دیگر ما را اصلاً نپذیرفتند اینجورها هم بوده اینجور هم میشد که ایشان قبول نمی کردند. حتی میگویند که بعضی آدمها گفتند که شما دیگر بیرشدید مسائل را درک نمی کنید به این معنا و این که دیگر اینها کنایه میرفتند بوده .

س- شبیه این مطلبی گفته شده که آخرین جلسه ای که دکتر اقبال شاه داشته

ج- من آقای دکتر اقبال تا یک روز قبل از وفا نشان دیدم ایشان بمن همچین مطلبی نگفتند البته ایشان خیلی این او را زد دکتر شیخ الاسلام زاده که وزیر بهداشت بود و مورد حمایت دستگاه بود علیاً حضرت از ایشان حمایت میکرد ناراضی بودند. با سازمان نظام پزشکی ایشان در افتاده بود دکتر اقبال خیلی از این وضع ناراحت و عصبانی بود . ولی من از ایشان نشنیدم که هیچوقت بگوید که اعلیحضرت یا علیاً حضرت بمن بی مصلحتی کردند

بمن لا اقل چیزی نگفتند .

س- از قول برادرشان این گفته شده .

ج - بمن نگفتند . من این را شنیدم ولی من چیزی نشنیدم تا روز آخر
که یک روز قبل از فوتشان هم من ایشان را دیدم و یک مطلبی را هم
بمن گفته بودند که من بروم اقدام بکنم قرار بود من روز شنبه اش بروم
ایشان نتیجه را به ایشان بگویم و ایشان بمن فقط گفتند من کرا " تذکر
دادم که این چپی ها توده ای ها که در دستگاهاى مختلف نفوذ کردند
اینها پایه های سلطنت را مثل موریانه میخورند و حتی گفتند در یک جلسه ای در
شورای دانشگاه که عده ای حضور داشتند این مطلب را عینا " گفتم و حضور
علیحضرت و علیا حضرت هم گفتم که اینها بهر حال موافق رژیم نیستند در رژیم
نفوذ کردند و ممکن است که یک روز صدماتی به دستگاها وارد بکنند از اینها
برحذر باشید . والد من نشنید که ایشان هیچوقت بگویند بمن که من
موردی مهربی دستگاها هستم و تنها چیزی که ایشان ناراحت بود از همین بود
که میگفتند چپی ها کمونیست ها در دستگاها بدجوری نفوذ کردند و مخصوصا "
نسبت به شیخ الاسلام زاده خیلی نظریه داشتند .

س- شما فکر میکنید حالا که ما به بعدنگاه میکنید فکر میکنید بودند
عده ای با صلاح از مخالفین دستگاها که خودشان را موافق جازده بودند
و تعمدا " ...

ج - خب بلسه آن مطلبی که آن روزها در تلویزیون مثلا " منتشر شد آن عکسی که
مال دانشگاه گفتند دانشجویان را دارند میکشند که میگویند عکس مونتاژ شده
است اینها خیلی ها توی روزنامه ها بودند . اینها که یک هوا عتصابات
بهم پیوسته شد اینها همه به نظرم در آن روزها چپی ها خیلی نقش
مؤثری در سقوط رژیم
س- اصلا " مثل اینکه کسانی که در داخل دولت بودند.....

ج - مسلم نفوذ کردند ، مسلم . در داخل دولت رفتند توی رادیو و تلوویزیون بودند توی روزنامه‌ها بودند اینها ته دلشان بهر حال با رژیم سلطنت موافق نبودند دیگر ، فرصتی هم گیر آورده بودند و خیلی سریع یک هم دیدید یک پارچه شد بهم پیوسته شد اینها نمیشود گفتش که آخوندها از توی مجلس اینها راهم بهم گره زدند . اینها یک چیزهایی بود که در طول سالها باید آدمها . همینطور که الان میگویند عده زیادی از چپی‌ها زیر عمامه هستند . یک روز اگر لازم شد اینها آشکار میشوند . یا مجاهدین خودشان معتقدند از ما عده زیادی در داخل نظام وسپاه پاسدارها و سایر جاها هستند . وقتی یک روزی ممکن است واقعا " درست باشد ولی الان که دیده نمیشود ما نمیدانیم فلان آدمی که الان وزیر کا بیننده هست ممکن است مجاهد باشد .

س - آن کسانیکه قبلا " توده‌ای بودند و بعد تغییر رویه داده بودند اینها تا چه حدی واقعا " صادقانه تغییر کرده بودند . مثلاً آقای آزمون را مثل میزنم ؟

ج - خوب مثلاً " خود ایشان مثلاً " شما میدانید همان دولت شریف اما می‌سک مقدار زیادی گرفتاری زیر سر ایشان بود دیگر .
س - وحتى گفته میشود که ایشان یک مقدار از اعتصابات را با مطالاج دامن زده بود .

ج - میگویند دیگر خوب مسئله همین چیزها بوده دیگر . اینها بوده اینها . یک مقدار میدانید که اکتبر این آدمهاست که اینها خودشان را یک هومیو پند مطرح جلوه می‌خواهند بدهند خیال میکنند بقیه کسانیکه قبل از ایشان وزیر شدند سرکار بودند همه مفسد بودند فاسد بودند اینها فقط تافته جدا بافته از آنها هستند . یک مقدار هم آن background اش که اینها را اصلاً آن جوری پرورش داده این کمک میکرده به این طرز

فکرشان دیگر. خوب مثلاً" در همان دولت شریف اما می آزمون واقعا " نقش خیلی مهمی داشت. در وصل رادیو و تلویزیون به مجلس و حـرف و کـلا و آن اعلامیه‌ایکه راجع به مطبوعات منتشر کردند اینها همه کمک کرد به ...

س- ایشان ظاهراً " سابقه‌ی قبلی با آقای شریف اما می نداشته چه جور با صلاح وارد این کابینه شده بود ؟

ج - والله صحبت از این است که عده‌ای از اینها را بوسیله‌ی ساواک حضور علیحضرت گفته شده بود و اعلیحضرت هم به آقای شریف اما می گفته بودند میگویند هشت نفر از آنها در کابینه شرکت داشتند. در کابینه‌ی آقای شریف اما می البته من خودم از ایشان نشنیدم ولی یکی از دوستان ایشان میگفتش که ایشان گفتند که هشت نفر از آنها را از آن طریق ، حتی با اینکه اختیار کامل در انتخاب وزرا ، دستند ولی خوب این جور مصلحت اندیشی شده که اینها . میگویم همینطور که ما وقتی حضوراً علیحضرت رفتیم راجع به بختیار با ما صحبت کردند یعنی در هر حال نظرایشان این بود که بختیار را بیاورید دیگر خوب کسی دیگری را هم میخواهد بیاورید و بیاورید ولی بهر حال استنباط ما این بود که ایشان حرفدار آمدن بختیار هستند . والا فرض کنید ما میتوانستیم برویم آقای دکتر سنجابی را بیاوریم یا کسی دیگری را بیاوریم . چنانچه اتفاقاً " من با آقای دکتر سنجابی هم صحبت کرده بودم و میخواستیم هم یک کاری بکنیم ولی وقتی که دیدیم که تمایل ایشان به آقای بختیار هست خوب بهر حال عده زیادی از نمایندگان از ما میپرسیدند نظراً علیحضرت چیست ؟ ما ناچار بودیم عین حرف را بزنیم که این بعد این شکلی بوده این مذاکرات بوده .

س- یک مطلب دیگر راجع به آقای هویدا است ، اینست که از یک طرف گفته میشود

که ایشان تسلیم محض بودیسه نظرات و دستورات اعلیحضرت از یک طرف دیگر میگویند که خیر تمام قدرت دست هویدا بود و ایشان اینچنین نمود میکرد که من مطیع هستم دستور میگیرم ولی با صلاحت هر کاری میخواستم میکرد . این معما را چه جور ...؟

ج - نه دریدابه نظرم جز آدمهایی بود که برای حفظ موقعیت و مقامش مطیع مطیع بود . والبته آدم بسیار با هوشی بود آدم فهمیده ای بود ، آدم کتاب خوانی بود ، آدم زبان دانی بود ، اگر امیال نظریاتی هم داشت میتوانست به اشخاص مختلف که دور و ور دستگاہ هستند یکی یکی تزییق بکنند و بگوید و اینها را به حال در شخص شاه متبلسور بکند . ولی آنچه به نظر میرسد آدم واقعا " مطیعی بود ، مطیعی بود واقعا " هم صمیمی و وفادار بودیسه دستگاہ سلطنت .

س - آن اختلافی هم که میگویند بین ایشان آقای علم بوده این واقعیت داشت ؟ چنین رقابتی بوده ؟

ج - والله تیپ آنها دو تا تیپ بود دیگر بهر حال آن تیپ دیگری بود . بهر حال هویدا دلش میخواست ۱۳ سال نه میخواست ۲۰ سال نخست وزیـــــر باشد . علم اینها میخواستند که نخست وزیر از کسی باشد از مال خودشان باشد . در هر حال اینها همه اختلافات شخصی و نظری ، شخصی که وجود داشت ، آقای دکتر اقبال هم میخواست که نخست وزیر یا خودش باشد یا از دوستهای خودش باشد . اینها این نظرات وجود داشت ولی خوب در عین حال هم اینها با هم لاس هم میزدند همه در یک جهت هم با هم بودند . خبا اعلیحضرت هم این او را خریدیگر تقریبا " تمام کارها را در خودشان متمرکز کردند دیگر ارا حازه نمیدادند یک کسی مثلا " مثل هویداشی اقبالی ، علمی اینها بتوانند مستقیما " عمل بکنند . اینها همه زیـــــر تا بیعت شخص اعلیحضرت بودند .

س- مثلاً" راجع به این ارتباط ساواک و آخوندها چه سودنتیجه گیری کرد از یک طرف گویا در اداره سوم بخشی بوده برای باصطلاح نظارت بر آن امور ولی از یک طرف دیگر گویا حداقل ده سال بوده که آقای بهشتی و دوستانش شبکه های وسیعی ایجاد کرده بودند در سراسر مملکت ؟

ج - والله من از کار ساواک چون متأسفانه هیچ نوع ارتباطی هم با اینها هیچوقت نداشتم و آشنائی زیاد هم با اینها من نداشتم . من ثابتی یا نصری اینها را این همینطوری میدیدم قیافه شان را ولی واقعا " نمیدانم چه جور آدمهایی بودند . نصری که به نظر من آدم خیلی باهوش و درخشانی نبود . ثابتی بسیار آدم باهوشی بود تمام کارها او اواخر او میگرددانند باز یگر بود . با هویداهم بسیار نزدیک شده بود حتی در روزای کابینه اش هم مؤثر بود مسلماً " در گزارشهایی که او برای هویدا میفرستاد خیلی برای حفظ حکومت مفید بود . اینها همه دنبال منافع خصوصی و شخصی بودند . و ساواک خیلی جاهای دیگر را که باید مراقبت میکرد به نظر من نمیکرد . بخصوص این او را خرکه ، در ساواک آدمهای خوب خیلی ما داشتیم من خیلی از آنها را میشناسم . و باید کارهای دیگری میکرد مراقبت میکرد این مسائل امنیتی مملکت بود که خیلی از آنها را کرده است دیگر نتیجه اش اینست که می بینیم دیگر .

س- حتی گفته میشود این تشکیلات حجتیه ها که الان رفته اینها میگویند اطلاق با کمک ساواک اینها تشکیل شده بودند برای باصطلاح مقابله با توده ای ها و

ج - نمیدانم والله من اینها را چون اطلاعی ندارم و من چیزیکه نمیدانم ناچارم سکوت بکنم .

س- این صحبتی است که ما میکنیم شاید یک کسی بداند .

ج - آن ثابتی را اگر بتوانید بحرف بیاورید

واقعا " حرف بزند من خیال میکنم این مطالب را بدانند. یا خیلی از افسران ساواک اینها اطلاعا تشان خوبست اگر بگویند قطعا " میگویند ولی من شخصا " من اعلا" اسم جتیه اینها را اعلا" نشنیدم بودم آنوقت . من اسم بهشتی اینها را اعلا" نشنیده بودم . خیلی از این آخوندها می که الان سرکار هستند اعلا" واقعا " هیچ از آنها نشنیده بودم . همیشه هم من مثلا" هرکه را فکر میکردم بیاید در ایران مصدر کاری بشود غیرا ز این گروه . از توی آخوندها من اسم طالقانی را شنیده بودم . به خاطر آن که طالقان الموت پهلوی هم بوده و این نسبت به الموت سمپاتی داشت موکلین ما پیش او میرفتند از پیشرفت های کار الموت که من کار میکردم اظهار خوشوقتی میکرد از این چیزها . ولی بقیه آنها را من خیلی از آنها را نمی شناختم .

س- حالیکه سری سئوالاتی که میخواهم بکنم میخواهم ببینم شما در حالیکه این اتفاقات داشت میافتاد در داخل خودتان چی میگذشت و چی فکر میکردید عکس العمل شخص خودتان چی بود ؟

ج - من دوروز بعد از اعلیحضرت از ایران خارج شدم .

س- این اتفاقاتی که الان یکی یکی ذکر میکنم . مثلا" کمیسیون شاهنشاهی

که درست شد آقای میعنیان آن بالامی شست ووزراء

ج - بسیار کاربندی بود به نظر من .

س - سا خودتان در چهار دیواری خانه تان که بودید ...

ج - من همانوقت نگاه میکردم بسیار کاربندی بود . بعد میگفتن خوب اینکاری

که میخواهند بکنند چرا بی کمیسیون ارزی مجلس نمیکند . اینکارا کمیسیون

ارز مجلس بکند خیلی منطقی تر است و معقول تر است . رئیس دفتر شاه که

نمی تواند یک نخست وزیر مملکت را مورد سئوال و پرسش قرار بدهد اعلا" این

معنی ندارد . من همانوقت هم صریح میگفتم . به نظر من کار بسیار غلطی بود

خیلی کاری معنی بود . یعنی چه نخست وزیر مملکت وزراء بیاینتند
 پیش رئیس دفتر شاه مملکت از آنها با جوشی بکنند با رپرسی بکنند . از اساس
 بی معنی ی بی معنی بود .

س- کاری هم که لابیدنمیشد کرد .

ج- خب آنوقت دیگر کاری نمیشد کرد دیگر . میگفتیم خب اگر میخواهید اینکار
 را بکنید بیا شید بگوئید برای اینکه رئیس کمیسیون ارزی مجلس سنا یا شور
 رئیس شورای ملی کارش است . رئیس کمیسیون ارزی مجلس می نشست میگفت
 آفا شکایت کردند از فلان و اصلا" خود رئیس دیوان کشور کار را یا قسوه
 قضائیه میکرد یا مجلس شورای ملی میکرد که جنبه مردمی میداشت . این
 که جنبه مردمی میداشت که . صحیح نبود .

روایت کننده : آقای مصطفی الموتی
تاریخ : ۱۰ مارچ ۱۹۸۳
محل : شهرلندن - انگلستان
مباحثه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره : ۴

من خودم در عین حال که واقعا " یکی از کسانیکه طرفسدار محمد رضا شاه پهلوی بودم و هستم و معتقدم که خیلی برای ایران خدمت کرده و زحمت کشیده و ایسن اعتقاد دارم نسبت به بقیه افراد خاندان سلطنت زیاد چیزی نداشتم یعنی واقعا " سمپاتی نداشتم . من فقط شخص خودا علیحضرت را خیلی شخما " بعنوان یک آدم مترقی ، پیشرو ، صاحب فکر ، من با ایشان یک سفر کردم به سه تاکشور به بوگسلاوی ، مراکش ، ورومانی دیدم واقعا " بعنوان رئیس مملکت یک آدم سی است که میتواند افتخار برای مملکت ایران بوجود بیاورد . گنتم آن نقاط ضعف در رژیم ما وجود داشت ولی بهر حال نمیشود این نقاط مثبت را فراموش کرد که واقعا " بادشاه بسیار خوبی برای ایران بود بعقیده من . منتهی خب نقاط ضعفی هم داشت . این نقاط ضعف هم باید قبول کرد .

س- این کمیسیون شاهنشاهی که تشکیل میشد شما هم مثل اینکه گفتید که مطرح کرده بودید که خوب است این بیاید مجلس یا...

ج- نه همینطوری بین دوستانمان هم که صحبت میکردیم میگفتیم این خوب این چه کاری است این بهتر است که یک همچین کاری اگر واقعا " میخواهند بکنند اگر بپخته بود بیاید کمیسیون ارزشمندی که تو داخل مجلس هم می نشستند رئیس کمیسیون هم می نشست آنجا همین کارو همین سؤال را او میکرد . حالا دلش این میخواست رئیس کمیسیون یک آدم خیلی معتبرتری را میآوردند رئیس کمیسیونش میکردند . یا رئیس مجلس اینکار را میکرد .

یک، چه _____ بهر حال نمایندگان مجلس منتخب مردم هستند رئیس مجلس هم منتخب نمایندگان مردم است . این خیلی مردمی نبود تا اینکه رئیس دفتر شاه ...

س - فرصتی شد مثلاً با مرحوم مهندس ریاضی راجع به این صحبتی کنید یا نه ؟
ج - مهندس ریاضی متأسفانه خیلی در این مسائل ساکت بود . و یعنی آن سردار فاخر حکمت خیلی به اینکارها به مشروطیت ، استحکام مبانسی مشروطیت اینها اعتقاد داشت . مرحوم ریاضی معلم بود ریاضی دان اینها اصلاً این جور چیزها او میگفت هر کساری که مثلاً شاه مملکت میکند به صلاح مملکت است . او خیلی تسلیم بود ، از این جهت خیلی تسلیم بود .
س - خودش را در موقعیت نمیدانست که برود و

ج - نه نمیگفت اصلاً " اصلاً " .

س - مطلب را پیشنهاد کند ؟

ج - نخیر ، اگر هم به او میگفتیم نمیکرد ، چقدر هم مسائل رایج او گفتیم حتی مثلاً یک مدتی من خودم اعتقاد این بود که بهر حال .. چند دفعه مطرح کردم که بهر حال بعنوان رئیس اکثریت ما بتوانیم با شاه مملکت در تماس باشیم که برویم حرفهای ما را به ایشان بزنیم و فکر می کردیم که میشود ولی نشد بهر حال . نمیشد نمیگذاشتند .

س - یک وقتی باشد که بتوانید

ج - بله برویم حرفهایمان را بزنیم بگوئیم آخر چی فلان . ولی نمیشد محدود کرده بودند این را منحصر بچند نفر ، میگفتند خیلی خوب مسائل حزبی را مثلاً به دبیرکل حزب میگویند ، مسائل پارلمان را به رئیس مجلس میگویند ، مسائل مثلاً دولت را به نخست وزیر میگویند . این را منحصر به یک عده خاصی کرده بودند .

س - با خود هرید اچای ، با اوصحبت نشده بود راجع به این کمیسیون شاهنشاهی که یا خودش هیچوقت اشاره ای نکرد که خودش ناراحت است ، حرفی ندارد ؟

ج - نه ما هیجوقت با او صحبت نکردیم . دیگر این او را دیگر اصلاً
 شل وول شده بود همچیز دیگر ، میدانید دیگر شل وول شده بود وبعداً "
 این وسط جایی مطرح نمیشد . سابقاً " یک مدتی در دفتر سیاسی حزب مطرح
 میشد دیگر دفتر سیاسی حزب هم دیگر از اینصورت خارج شده بود دیگر .
 س- ولی غب مردم شبها نگاه میکردند به تلویزیون میخندیدند .
 ج - نگاه میکردند بلکه میخندیدند بلکه کار مضحکی بود دیگر . کار مضحکی
 بود واقعاً " .

س- عدهای هم که سرکنا ربودند ناراحت بودند .

ج - منتهی نحسوه مثل همان تشکیل حزب رستاخیز تصمیمات خلق الساعه
 عرض کنم که این را خودا علیحضرت بهترین کسی است که در کتاب خودش
 اعتراف کرده است که تشکیل حزب رستاخیز اینها املاً" اشتباه بزرگی بود
 وواقعاً " هم همینطور است . من همیشه معتقدم حزب رستاخیز کار ، من
 خودم آنجا سمت هم داشتم عضو دفتر سیاسی ... من کارم فرق نکشیده
 بود ولی واقعاً " خیلی آن حزب قبلی بهتر از این بود . یا احزاب اصلاً"
 مختلف . چندتا حزب میشدند ؛ حالالزومی نداشت که یک حزب ایران نویسن
 بماند . هیچ همچین یک دانه هم حزب مردم میآمدنخست وزیرش انتخاب میشود
 مگر اینجا حزب کا رگنمیآید ؟ مگر اینجا حزب سوسیالیست نمیآید ؟
 غب میآمدند . شاه هم سلطنتش را میکند . ما اساس فکریمان ، بنیاد فکریمان
 بهر حال این سیستمهاست کسه می بینیم . اینها بیخودی این سیستمها
 بوجود نیامده مطالعه شده است . غب این بنیاد را ما در ایران نتوانستیم پیاده
 کنیم دیگر نتوانستیم ونشد . غب رضا شاه مثبت بود ، قوی بود ، نیرومند
 بود ولی آن عیب را داشت دیکتا تور بود . این شاه دمکرات بود با هوش بود
 دنیا دیده بود ، زبان دان بود ، فهمیده بود ولی غب این هم دیگه
 بهر حال رفته بود مملکت در یک مسیری که اتخاذ تصمیمیم در یک مرجع

میشد بقیه مجری بودند دیگر ، چه مجلس چه دولت چه قوه قضائیه .

س- یک تصمیم دیگر هم که خیلی راجع به آن بحث است این مسئله
تغییر سال بحث آن هست ؟ از هجری شمسی به شاهنشاهی .

ج - این هم باز چینی بی مطالعه ای بود . اصلاً چه هست ؟
این چه اثری داشت . فرض کنید برای حفظ رژیم چه اثری داشت
این ؟ ضررش خیلی زیاد بود .

س- و این چون از مجلسین گذشت شما یادتان نیست که این چه جور
آخر ، چه جوری ؟

ج - هیچی . آخر میدانید سابقاً " همین مجلسین به اینصورت بود که آقای
شریفا ما می و مهندس ریاضی میرفتند حضوراً علیحضرت

س- دوتا می با هم ؟ یا جدا جدا ؟

ج - بیشتر آقای شریفاما می میرفت حتی . کمتر آقای ریاضی هم میرفت گاهی
ایشان مطالبی را میگفتند ، میگفتند که ما اینجور فکر کردیم میگویند
اگر اینکار را بکنیم خوبست . ما هم حقیقتاً " فکر نمی کردیم که مثلاً " بسک
تاریخ شاهنشاهی درست بشود . اینهمه مثلاً" ، چون سال هجری و قمری
که بجای خودش محفوظ هست کسی به آن دست نزده که . خب ایران است
بلا آخره یک رژیم شاهنشاهی هم بوده خب یک تاریخ قدیمی هم ماداشته
باشیم . وجودش . ما هم فکر نمی کردیم که اینقدر مثلاً" در یک عده ای
عکس العمل بدهد . این را آن دستگاہای امنیتی باید قبلاً" بقول معروف
تست میکردند . یک چیزی اینقدر بد است خوب چرا ، این را باید آنها
میگفتند که نکنیم اینکار را ما که اصلاً" خبر نداشتیم که این ممکن است
اینقدر بد باشد واقعاً " . من هنوز هم فکر نمیکنم این مثلاً" وجود بسک
تاریخ شاهنشاهی چطور اینقدر مثلاً" ممکن است که اینطور ناراحت کننده باشد
منتها من در طبقه روشنفکر میگویم ها لابد طبقاً می هم هستند که ناراحت

میشوند اینجور دیگر . بسیار میگفتند که تاریخ هجری که بود ، قمری هم که بود اینکه به آنها دست نزده بود که اینهمه اضافه شده بسود . که یک روزی خب بعد آقای شریف امامی لافش کرد اوضاع بحال عادی برگشت ؟

س- این از داخل سنا در آمده بود یا از داخل مجلس ؟

ج- والله آقای شریف امامی رفته بود بعرض رسانده بود تصویب کرده بودند بعداً " که اجرا شده بود دیگر ، چیز . گفتم ببینید تصمیمات در قوه مقننه بیشتر تصمیمات آن از طریق رؤسای مجلسین گرفته میشد آنوقت که فراکسیونسی بود خب به رؤسای فراکسیونها هم میگفتند اینها . قوه مجریه هم به رئیس دولت ، مال احزاب هم به رؤسای احزاب اینها دیگر بقیه در اختیار بودند دیگر . این کل این فایده کار رجوری بود که به اینصورت حل میشد .

س- این لوایح که میآمد تا چه حدی معلوم بود که چی های آن را میشود تغییر داد چی های آن را نمیشود ؟

ج- بعله ببینید مثلاً " بعضی لوایح مربوط به وزارت جنگ نظامی ها اینها بود نفت بود اینها تقریباً " معلوم بود که بهر حال رویش حساب شده است اینها را تقریباً " بطور درست تصویب میشد . البته گفتم در فراکسیون مجلس هم توضیحات هم میدادند اینها . بقیه لوایح رویش خیلی تعصب نبود منتهی وزراء خودشان تعصب پیدا میکردند . میرفتند یک کلیاتی را بعرض اعلیحضرت مبرساندند بعد میآمدتوی مجلس برای رساندن و کلاً میگفتند ما بعرض رساندیم ایشان فرمودند یک واو آن تغییر نکند . ولی خیلی چیزها را ما تغییر میدادیم صدای کسی در نمیآمد . خیلی مسائل یا این نظام وظیفه را میگفتند از سرتا ته ما عوض کردیم . آن سپهبد رئیس نظام وظیفه هم میآمد میگفت آقایان من بعرض رساندم ، میگفتیم این حرفها چیست قرار

شد چیزی بعرض برسانند بما بگویند ما خودمان . بعضی چیزها چرا بعضی چیزها که خوب نیامد آن هم . ولی بیشتر اینها در دستگاه اجرائی بودند اینها برای تعمیل نظرات خودشان میرفتند قدرت سازمان را میگرفتند پشت سر خودشان و کارشان را اجرا میکردند مسئله این بود .

س- شما که این وسط بودید از کجا تشخیص میدادید خوب این اقدامات نوع است ، آیا نوعی است که اگر دست بزنید باعث دردمر میشود...

ج- بعضی ها را به رئیس مجلس میگفتم بعضی ها را به نخست وزیر میگفتم یعنی من که تصمیم اینجوری بو . چون خودم که دسترسی به شاه نداشتم . من یابه نخست وزیر میگفتم یابه رئیس مجلس ، یا یادداشت میکردم در دفتر سیاسی مطرح میکردم اینجا ...

س- که آیا میشود ؟

ج- میشود اینکار را کرد یا نکرد ، راجع به این بما بگوئید چه کار بکنیم اینها آنها میگفتند بما . بطور کلی ، بطور کلی مسئله این بود که شما ، راجع به همه مسائل نظراتتان را بگوئید اگر یک چیز خاصی باشد ما بشما بگوئیم اینجوری بود . اکثر مسائل بود خوب وزراء میآمدند میگفتند آقا ما رفتیم چیز کردیم . اینها بستگی به روابط دوستی وزراء و کمیسیونهای مجلس هم داشت . فلان وزیر با کمیسیون روابط دوستانه داشت لایحه اش زودتر میگذاشت اینها هم بود . ولی من ندیدم هیچوقت وکیلی را بخاطر اینکسه ایرادی گرفته باشد روی لایحه ای تو بیخشن کرده باشند هیچ بحث اینجوری مطرح نشد . اکثرا " وکلای راه میآمدند . واقعا " راه میآمدند . یعنی دستگاه مجریه ، مقننه با هم خیلی راه میآمدند . این برای آنها حل شده بود که مملکت در این کانال بهتر به جلو میروند که خوب لا چرخ همدیگر نگذاریم . یک جوری گذشت میکردند .

س- لایحه بودجه چی آن در آنجا میشد ...؟

ج - خیلی کمیسیون بودجه بالامیبرد پاشین میبرد ارقام را کم میگرد. منتهی آن مال البتہ نظام رانہ خرید تسلیحات رانہ اینہا رانہ فرہنگسبگ و راہ سازی و اوضاع انتخابی شان اینہا را پس و پیش زیاد میگردند میگردند بلہ . مخصوماً " کمیسیون بودجه این چند سال آخر دکترا دافہ رئیس آن شدہ بود دستگا ہای مختلف مملکت را میخواست احفا را میگرد میآورد و یک جنبہی مردمی پیدا کردہ بود و خیلی شویب خوب بود قشنگ بود بدنبود .

س - وقتیکہ دولت ہویدا بلا آخرہ بعد از ۱۳ سال افتاد شما این جنبہ غیر مترقبہ داشت یا اینکه زمزمہ آن بود معلوم بود ؟
ج - نہ دیگر ہویدا دیگر معلوم بود کہ سالہا بود کہ میرفت دیگر ہویدا واقعا ہم زیاد مانده بود . ببینید ۱۳ سال نخست وزیری مردم ہم خستہ میشوند چہ لزومی داشت ۱۳ سال ایشان بماند ؟ پنج سال میماند خودش ہم محبوب تر بود وضع او ہم بہتر بود لزومی نداشت کہ ۱۳ سال بماند .

س - پس روزیکہ عوض شد شما برایتان چیز مہمی نبود .
ج - بلہ برای ما آسان . نہ چیز مہمی نبود . نہ
س - آنوقت درہمان او اخذ بولت ہویدا بود کہ آن نامہ نگاری ها و نامہ ہائیکہ بہ اعلی حضرت مینوشتند شروع شد ، آن نامہی سنجایی و عرض کنم ...
ج - از توی آموزگار ، از تو آموزگار شروع شد .
س - بلہ ہماں آقای سیدجوادی نامہ ای نوشتند .
ج - بلہ آنها از زمان آموزگار اینہا شروع شد دیگر . از او آخر آموزگار شروع شد کہ دیگر کشید ...

س - این نامہ ہا کہ در میآمد شما چہ احساسی داشتید چہ میگفتید ؟

ج - من اتفاقاً " میخواندم ہمہ را .

س - چہ اہمیتی میدادید بہ این موضوع ؟

ج - ميخوانديم همه را اينها ، اشفاقا " براي من ميآوردند من ميخواندم
 خب ميديدم عدم رضايست ولي فکرنميکردم که اينقدر ريشه عميق
 داشته باشد . ميدانستم اين عدم رضايست ها هست بعضي حرفهايشان
 واقعا " درست است . مثلاً" ايرادتي که ميگرفتند که نميدانم فلان
 والاحضرت ترياک کاري دارد يا فلان والاحضرت از بودجه مملکت ، مابعضي ها
 نودما ميگفتيم منتهي نه بصورت پشت تريبون صريح اينها . بعضي ها
 را خودمان هم مخالف بوديم ميگفتيم نيابيد اينجور باشيم معتقد بوديم
 که اينها به اساس سلطنت لطمه ميزند . خاندان سلطنت وضع مالي آنها
 خوبست پول هم اريد زندگي تان را بکنيد حال ديگر چه کار داراينک
 ميرويدي نشنيدتوي سازمان ملل متحد ريسيسي ميسون ميشويد نميدانم
 چرا سفيرانتخاب ميکنيد اينها ديگراطلا" ، اينها خيلي بدبود . اينها
 را بايد قبول کنيم که بدبود . منتهي ميدانيد اشکالشان اين بود که
 اگر آن قدرتها قواي خودشان را داشتند مجلس ومطبوعات اين حرفها
 را ميزدند خب تعديل ميشد چون فلان والاحضرت چه حقي دارد سفير
 انتخاب برود بکنند مستقيم يا غير مستقيم . و ابائشي هم نداشتند عملا
 ميکردند دنياش هم ميديدند . يك فلان نميدانم شهرام نميدانم اينها
 مثلاً" خب خيلي درکارهاي اقتصاي مملکت دخالت بيجا ميکردند .
 والله من يك موردش هم خودم براي هميشه آمدوقتي معاون نخست وزير ورئيس
 بازرسي بودم يکي از والاحضرتها يکي از اراضی خانه سررا گرفته بود
 من رفتم پس گرفتم . خيلي اعليحضرت اظهار خوشوقتي هم کردند از اينکار
 و نديدم که ايشان ناراحت بشوند . و لسي البته باز هم آن اراضی
 را برگرده اند شده همان والاحضرت . حالچه کسی در اينکار موثر بوده
 بنده نميدانم . و لسي ايشان را من نديدم خيلي در اين مسائل پافشاري
 داشته باشند . ولي در مورد بعضي از والاحضرت ها پافشاري ميگويند داشته
 است - از چه موفعي شما ، ماههاي قبل از انقلاب احساس کرديد که با اصطلاح
 بحران يا بحران هاي قبلي فرق دارد و واقعا " نگران شديد که ممکن

است یک اتفاقی بیافتد؟

ج - من از زمان از هاری . از زمان از هاری .
س - در آن زمان .

ج - در آن زمان . و وقتی هم که خدشاه رارفتیم دیدیم دیدیم که ایشان خیلی مضطرب و نگران است فهمیدیم که دیگر رژیم نمیتواند بماند . تا آنوقت فکر نمیکردم . آن ملاقات ما با اعلیحضرت که سبب آن خود من بودم خیلی سرا روشن کرد . واقعا "تا آن ساعت و تا آن روز من نمیدانستم .
س - یعنی در حدی بود که مثلا " بیاشید منزل بخانم خودتان بگوئید که وضع خراب است و ...

ج - بعله . و همان روزتها روزی بود بخانم آمدم گفتم که دیگر ما باید برویم . او گفت کجا برویم ؟ گفتم پاشو برویم لندن پیش بچه ها . گفتم آخرتوی این زمستان این توی این سرما ؟ گفتم بهر حال من نمی بینم این وضع بماند باین سمست برای اینکه ایشان با داشتن این قدرت و این نیرو این مناسبات اینها را تزلزل و وحشت است . ما اصلا " چه کار داریم بدون گارد و بدون امنیت همین توی این اوضاع و احوال و خیلی اوضاع را من آن روز وحشتناک دیدم . وزمانی بود که من دیگر تصمیم گرفتم از ایران خارج شوم دیگر . بقیه خارج شدند .

س - بعضی از دوستان خارجی ما از ما میپرسند خوب شما ها که آنجا بلا آخره ایران بودید و جزو طبقه ممتاز بودید اینها چطور هیچکدام از هم طبقه شما نایستاد بچنگند برای با مطلاع رهبران و این را من هیچوقت نتوانستم .
ج - نه چرا . نه ببینید . نه ببینید ما اعتقاد ما این بود که اصلا "

که ما که تروریست نبودیم ، بنده که ، بنده قلم دارم زبان دارم ...
ولی من جنگ نمیتوانم بکنم برای اینکار تربیت نشدم . ما فکر میکردیم که امنیت مملکت با دستگاه نظامی مملکت است آنها امنیت را تا مین میکنند

در سایه امنیت ما داریم کار میکنیم . هر چه بودجه و اعتبار میخواستند برایشان تصویب ما میکردیم برای اینکه اعتقاد ما این بود که امنیت مملکت را اینها باید تأمین بکنند . ولی وقتی آنها کارشان را نکردند خوب ما چه کار میتوانستیم بکنیم ؟ شما از طبقه فرض کنید لاجوردی ، اما آقای لاجوردی به او میگفتند آقا بیا یک میلیون تومان پول بدهد دو میلیون تومان بدهد پول میتوانست بدهد . ولی بگویند آقا تفنگ بردار و برو جنگ که ترس بدنبودی اینکار را ، اینکار را نکرده بودی . قبلاً "بما اگر میگفتند که آقا این مملکت احتیاج به این دارد که هر کسی از خودش دفاع بکند ده تا چریک در اختیار بگیرد خوب بنده اینکار را میکردم . بنده حقوق ده تا چریک را تأمین میکردم میگفتم آقا دفاع کنم از خودم . چون ملوک الطوائفی که نبود مگر شما در انگلستان مگر بنده در اینجا زندگی میکنم اینجا من گارد مگر من دارم . بنده متکی هستم به قانون که در این مملکت هست و نیروی امنیتی این مملکت . راه میافتم بدون اسلحه میروم توی خیابان . اگر کسی فردا زد توی مغزم بنده را کشت خوب بنده کاری از من بر نمیآید گه . اینست که جواب آنها اینست که مگر شما در این مملکت زندگی میکنید خودتان کاردارید ؟ نیرو دارید ؟ اسلحه دارید ؟ ما بیا یک دستگاهی ، متأسفانه آن دستگاه (؟) بهر حال بهر دلیل نمیتوانستند آن کاری که باید بکنند میکردند . یعنی امنیت را باید حفظ میکردند که ما در سایه امنیت کارمان انجام میدادیم . این اشکال کار ما این شد .

س - آن زمانی که تیمسار مقدم سرکار آمد مردمی که شما تهران بودید هیچ احساس داشتید که ایشان ممکن است دارد مثلاً "یک اعمالی با زیبا شستی میکنند که شاید عادی نیست ؟

ج - نه . من مقدم را خیلی آدم خوبی میدانستم . خیلی اصلاً امیدوار شدم . من اصلاً مقدم را بهیچوجه با نصیری مثلاً در یک عرض نمیدانستم مقدم یک آدم خوب ، خوش نام ، باهوش ، فهمیده ، حال ماساژی میگویند

مجلس کاری نمیتواند بکند روزنامه نویسی کار نمیتواند بکند. وقتی روزنامه نویسی، روزنامه نویسی است که بتواند روزنامه اش در بیاید. وکیل مجلس وقتی میتواند چیزی بکند که بتواند پشت تریبون حرف بزند. نطق او منتشر شود. وقتی این را از او بگیریم کار نمیتواند بکند که .

س - شما فرمودید که اولین با ملاح باری که واقعا " نگران شدید زمان ازها ری بود ولی زمان آقای شریف اما می ولی وقتی آن اخباری توی مجلس این صحبت ها را کرد ؟

ج - نه .

س - خب پهلوی خودتان چه گفتید ؟ که این چیست ؟

ج - خب گفته بودند چی دارد اینها سعی میکنند که خودشان از قافله عقب نیافتند . ما اینجوری فکر میکردیم اینها را . چون من برای اخباری چیزی قائل نبودم که اخباری مثلا " بیاید آقای شریف اما می را استیضاح بکنند که آخچه بشود . مگر اخباری تطهیر میشود با این حرفها تطهیر نمیشود که . گفتیم خب اینها دیدند قافله ایست دارد میروند اینها هم دارند خودشان رابه قافله میرسانند مطلب دیگری اتفاق نیافتاده است س - خب پس خود قافله دارد کجا میرود و ...

ج - هیچ . خود در مصاحبه هائی که خود اینها دارند همین مقامات جمهوری اسلامی اینها میگویند که ما آن روزی که سپهبد رحیمی اعلام کرد حکومت نظامی چهار بعد از ظهر است ما آقای خمینی را بردیم قایم کردیم ما کجا رفتیم مخفی شدیم . ما فکر کردیم که اگر ما خوب بچنگیم سه سال طول میکشد تا بتوانیم اینها را فلج کنیم . اینها خودشان منتظر آن روزها نبودند اصلا " اصلا " فکر نمیکردند . وقتی یک دستگای آمد گفت ارتش بیطرف است ما از لحاظ بیطرفی تسلیم و ریختنند غارت کردند یک همچین چیزی خب معلوم هیچین وضعی پیش میآید . شما پلیس را برای چی نگه میدارید پلیس را نگه میدارید شب که اگر یک شب دزدی اینجا بشما حمله کرد پلیس دفاع بکند . اگر

خودپلیس یا خلع سلاح شد یا رفت کنسارایستاد خب دزده میآید شما
را میکشد دیگر . وضع این شکلی شد در ایران دیگر .

س- شما از اخباری نپرسید که آقا این مثلا" چه ..؟

ج - چرا همه به او ایراد گرفتند فلان کردند چیزی نداشت بگوید . گفت
بنده مخالفم .

س- از خودش بود یا اینکه باصطلاح از بیرون به او ..

ج - میگفتند بعضی میگفتند گروهی در ساواک تحریک کردند بعضی ها
میگفتند خودش است بعضی ها میگفتند .. هیچ معلوم نشد . میگویم دیگر
وقتی که یک چیزی از هم باشید هرکسی یک طرفش را میکشد دیگر نمیشود
اصلا" اداره کرد . ارگانیزه نیست هیچ چیزی .

س - آنوقت آن روزیکه آن سری اول ازوزراء" را هویدا اینها را دستگیر
کردند شما چه فکر کردید ؟

ج - خب ما فکر کردیم که دستگاهی اش اینستکه با گرفتن یک عده ای مردم
را آرام بکند و فکر کرده که هرکدام از اینکارهایی که بکنند یک گروهی
را تسکین داده و قدم بقدم میخواهد مردم را آرام بکند . خب واقعا"
اینجور فکر میکرد . ولی چون او ولی آن گروهی که فعلا" ما می بینیم
حاکم برایمان هستند چون برنامه های دیگری داشتند هدفشان هویدا و
نمیدانم منصور روحانی اینها نبود هدفشان رژیم سلطنت بود و از بین
رفتن آن رژیم بود و آن سرا میخواستند بزنند . شاید یک عده ای هم
که درآ" س مملکت بودند فکر میکردند با گرفتن مثل چهارتا مثل
هویدا و روحانی اوضاع آرام بشود ولی ما میدیدیم که نمیشود مطلب
دنبال خود اصل قضیه هستند که اصل رژیم را بزنند که زنده بمیلا" خیره .
س- یعنی درآنموقع شما احساس کردید که این ممکن است اقدام مفید باشد
ج - ممکن است مثلا" شاید اینها بتوانند مردم را آرام بکنند
ولی نشان داده شد که بهیچوجه آنها شیکه دنبال آن برنامه بودند

حالا بهر دلیلی سیاست خارجی یا هرچی هم دنبالشان بود اصل این بود که رژیم را نابود نکنند .

س - یعنی فکراین را نکردید مثلاً "یک کسی از دوستان بلا آخره همکاران سابق خودتان توفیق کردند این ممکن است سرایت پیدا کند و احساس ناراحتی خطر ؟

ج - خب من چرا . برای همه پیش میآید این دیگر وقتی میدیدند که با گرفتن مثلاً "فرض کنید سی تا آدم یک خرده اوضاع آرام شد و اگر پنجاه تا ش را بگیرند پس بهتر است . چنانچه شنیدم بعضی از آدمها که نمیتوانم اسم آنها را ببرم در مقامات عالی مملکت بودند اگر لازم است اوضاع آرام بشود سه هزار نفر هم بگیریم پس بگیریم یعنی هدف این بود که پس اینها را بگیریم بگذارید ما بمانیم . در صورتیکه مطلب این نبود مطلب این بود که اصل قضیه باید برود .

س - میخواستم ببینم در آن موقع با اصطلاح از ...

ج - یک خرده هم ما حس میکردیم که خب اینها شی که در دستگاه اجرائی هستند بهر حال مخالفین زیادی دارند امضاهای زیادی کردند قرار داد های زیادی بستند اینها را ممکن است که در دادگاهها محاکمه بخواهند محاکمه چیزی بکنند ولی ما که در دستگاه مقننه بودیم ما که اصلاً کاری نداشتیم . ما خطر که بخودمان حس نمی کردیم ولی حس میکردیم که دامنه ای اینکار ممکن است وسعت پیدا کند بجای اینکه مثلاً "هشت تا وزیر بگیرند دو بست تا وزیر را بگیرند . چون مجلسین هم که ما دام که بود و کلا وسنا تسورها مصونیت داشتند کاری نمیتوانستند بکنند اگر کسی راهم میخواستند بگیرند که لایحه سلب مصونیت میآوردند که مال چندتا شان را آوردند در سنا در شورای یک دو تا چند نفر را آوردند لایحه شان سلب مصونیت کردند و از اینکار رهسپار گفتیم از اینکارها خواهند کرد .

س - یک چندتا از وزراء این اظهار را کردند که این اقدام اولین باری بود که

مانسبت بمقام سلطنت منزلزل شدید وگفتیم ما که خدمتگزار بودیم اگر قرار باشد عده‌ای از ما را بگیرند بنابراین ما اینهمه سال برای چسبی خدمت کردیم .

ج - خوب سله دیگر عرض کردم دیگر اینها همچی از هم گسیختند شده بود دیگر کسی نمیدانست چه کار باید کرد . بهر حال همه اینها دست بدست هم داد که یک رژیم بقول معروف سقوط کرد . واگر نمیشود که شاید رژیم سقوط نمیکرد به اینصورت .

س - چون این آخرین سؤال من اینست که اگر که قرار بود که ساعت برگردد به چه میدانم ده سال پنج سال پانزده سال آیا هیچ قدمی هست که شما مثلاً " یک جور دیگری انجام میدادید ؟

ج - سله من الان فکر میکنم که اگر مجلس ومطبوعات میتوانستند خودشان را حفظ بکنند و آن قدرت قانونی که داشتند اجرا بکنند خیلی از این وقایع پیش نمیا مد . یعنی در حقیقت آن اصولی که در قانون اساسی ما هست اجرا میشد ومن مخصوصاً " بقدرت مجلس ومطبوعات اعتقاد دارم . اگر مطبوعات قدرت واقعی خودشان را اعمال میکردند که قوه مقننه قدرت واقعی خود را ابراز میکرد خیلی از این کثافت کاری ها واقعا " پیش نمیا مد

شما ببینید یک وقتی مثلاً " یک کسی فرض کنید پسر عمیش را میآورد معاون خودش میکرد یک وزیری روزنامه هائی هم میکردند که آقا وزارتخانه که ارث پدرت نیست که چرا پسر عمویت را آوردی چرا برادرزنت را آوردی .

مجلس هم فردا میخواستش احضارش میکرد که آقا توی اینهمه آدم تحصیلکرده چرا برادرزنت را آوردی . ببینید بهر حال چهار دفعه این کار را میکردند . اینها که در دستگاه مملکت بود حساب کار را نمیکردند یک جاشی یک مرکزی هست برای با زرسی رسیدگی . اما مثلاً " فلان آدم مرتکب شده که آقا بنده مثلاً " به فلان آدم وابسته به فلان مقام متکی هستم هر کارکاری کردم کردم بشیه هم غلط میکنند خوب نتیجه همین میشود دیگر . اینجور

شده بود. ما آدمهایی داشتیم که توی دستگاه بودند تندروری زیاد میکردند و ابسته به دستگاه بودند کسی جلوی آنها را نمیتوانستند بگیرد. قرارداد می بستند نمیدانم اینها بودند اینها خوب. در صورتیکه اگر مجلس مطبوعات این قدرت را داشتند جلوی اینها را میگرفتند با سؤال استیضاح با مقاله نوشتن جرات نمیکردند اینکار را نکنند. آخر چه قرارداد شیلالت را مثلاً "با یک نفر سالهای سال ببندند که ابسته به دستگاه هست، چرا؟ اینها بود که به نظرم بهر صورت ...

س - احتیاج به کار دستجمعی نداشتید که خود فرد میتواند مثلاً یک قدمی بر ندارد یا بر دارد ..

ج - آخرت دیگر ببینید شما وقتیکه مجلس این قدرت را می داشت یک فرد میتواند مطرح بکند. آخر فرد وقتی کارش به شمر میرسد که اگر یک وکیلی در مجلس سؤال کرد و کلاً حمایتش بکنند کنترل رسیدگی به سؤالات حمایتش بکنند این قدرت قانونی پیدا کند اگر وزیر آمد یک تغلفی کرد و لو نخست وزیر بخواهد ولو شاه بخواهد و لو ملکه بخواهد این را عزلش بکنند. بقیه حساب کارشان میکردند که آقاپس فایده ندارند ما باید مجلس را بهر حال حسابش را داشته باشیم مطبوعات را باید حسابش را داشته باشیم. ولی این قدرتها را بقول معروف همه دندانهایش را کشیده بودند اینها دیگری ضررده بودند یعنی بی مداخله شده بودند. یک فیگورهای بود که از نظر رژیم وجود داشت ولی آن اصل خاصیتش را تا حدودی از دست داده بود این را باید قبول بکنیم. انشاء الله اگر مملکتی دوسرتیبه شده آن صورت که باید اینها را قبول کرد. اینها را ما الان می بینیم دیگر دیگر اینها عالمی بینیم هست دیگر اینها خوب حتی شاه و ملکه دستگاه و سلطنت مومن از این حملات انتقادات و ایرادات نیست اینست که خوب ناچارند خودشان را جمع و جور بکنند دیگر. منتها احترام هم دارند حریمشان را رعایت میشود

اینها هم حریم قانون اساسی و اصول مملکت را رعایت میکنند دیگر . این اصل
اگر حفظ بشود یعنی هر قوه ای جای خودش هر کس بجای خودش . همان روحا نیست
هم بجای خودش احترام آن هم محفوظ است آن هم باید حقوقش حفظ میشد.....

مصاحبه با آقای محمد ابراهیم امیر تیمور

فرزند علیمردان خان نصرت الممالک رییس ایل تیموری و مالک

تحصیلات سنتی، مالک و رییس ایل تیموری

نماینده طبس در مجلس مؤسسان ۱۹۲۵ و رای به تغییر حکومت

نماینده مجلس شورای ملی از طبس، مشهد و کاشمر

وزیر کار و وزیر داخله (۵۲-۱۹۵۱)، رئیس شهربانی (۱۹۵۲)

روایت کننده - آقای محمد ابراهیم امیرتیغور

تاریخ - بیست و نهم ژانویه ۱۹۸۲

محل صاحبیه - لاهویا - کالیفرنیا

مصاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۱

- س- قربان اگر اجازه بدهید صحبت را شروع کنیم . اگر جنابعالی شرحی بفرمائید از آغاز زندگی خودتان و از همان اول زندگی شروع کنیم و بعد تدریجاً چه جور جنابعالی وارد . .
- ج- از اول زندگی خودم که يك همچین کتابی میشود
- س- عیب ندارد . من فکر کنم که لازم است برای اینکه مطالب بعدی گویاتر باشد
- ج- عرض کنم اجداد من هم از خدنگزاران کشور بودند و سرحد اران مهم ایران . حالا بنده از خیلی قدیم نمیروم - صد هشتاد سال پیش به اینطرف میگویم . جدّ اعلمی بنده امیرقلچ خان تیغوری . ایشان هم سرحدات تمام سرحدات افغانستان از يك قسمت قافلات گرفته میآید تا قسمت سرخس و حتس تا مرز همینطور هم در هرات تا پشت دروازه مشهد در ظمرو ایشان بود . بعد از او آن هم موقعیکه محمدعلی میرزا پسر تاحملی شاه والی خراسان بوده يك قضی بر او می شورند مثل اینکه شازده را توقیف میکنند . امیرقلچ خان آنوقت در هرات بود . این خبر به هرات به او میرساند او ایلفارکسان یعنی با کمال عجله از هرات میآید به تهران شازده را از حبس و ضبط در میآورد به مرکز حکمیتی می نشاند . در این فرصت آمدن و رفتن او فرصتی برای افغانها پیش میآید . از طرف افغانها هم مخصوصاً از طرف کابل يك عده ای میآیند و آنها هرات را تصرف میکنند . خبر تصرف هرات که به امیرقلچ خان میرسد آنها مشهد ایلفارکسان به سمت هرات حرکت میکند . زمانهای گذشته در تمام شهرهای ایران مخصوصاً خراسان دورتا دور شهر خندق حفر میکردند برای اینکه اگر یکی دشمن چیزی حمله بکند آن خندق را آب بکنند برای اینکه دشمن نتواند از آب به آسانی بگذرد . آنوقت این وقتی به هرات میرسد می بیند بله آنها در شهر خودشان را محصور کردند و خندق را آب کردند و نمیشود رفت . جوان فوق العاده چون رشید و بی باک بوده با اسب از خندق حرکت میکند

که قسوم ببینند . آنور خندق اسب با سر میآید زمین و پرتش میکند بالاخره چند تا افغان هم آنجا پشت دیوار مخفی بودند . فوری میریزند و سرش را جدا میکنند سرش را آنها می برند به کابل . نشان را بعد کسانشان میآورند به خراسان در حرم حضرت رضا مدفون میکنند . بعد هم آن امیر افغانستان به احترام او سر را محترمانه بر میگردانند میآورند آنجا طلق میکنند . امیر عثمان چندین پسر داشته . پسرها یکی از یکی شایسته تر و لایق تر هر پسرش هم دارای یک کار مخصوص بوده . پسر مهض که در اغلب تاریخ قاجاریه شاید اسمش برده شده امیر نصرالله خان تیموری است . بعد از او جد بنده امیر دوست محمد خان تیموری است .

س- امیر .

ج- دوست محمد خان . این امیر دوست محمد خان حفاظت شهر مشهد را آن قسمت های باصلاح تا مرز عهده دار بوده زیرا که آن زمان اگر هم به تاریخ هم مراجعه کنید اغلب هر چند سی یک مرتبه این تراکه عده ای را جمع میکردند و حمله میکردند به خراسان . دفعاتی شده که با پنجاه هزار . صد هزار سوار حمله کردند و آمدند هر دفعه ای نه تنها کشتار زیادی کردند بلکه هر دفعه آمدند مثلاً " فرض بفرمائید پنجاه هزار نفر را هم اسیر کردند بازن و بچه همراه خودشان بردند آنجا . بلا آخره امیر دوست محمد خان مأمور حفاظت مشهد و جلوی گیری از کار این تراکه بمانده او بوده در این ضمن محمد شاه از بین میره و سلطنت به ناصرالدین شاه میرسد . سلطنت به ناصرالدین شاه که میرسد در آنوقت الهیارخان قاجار پسر آصف الدوله والی خراسان بوده و او دامیه سلطنت میکند زیر بار ناصرالدین شاه نمیرود . هفت سال به اصطلاح سلطنت او در خراسان طول میکشد همه خراسان هم به او مطیع میشوند . سگ بنام خودش میزند . یک شعری هست میگوید

می کشم دیوانگی تا بر سرم غوغا شود . سگ بر زر میزیم تا صاحبش پیدا شود

اینهم (؟) چیز او بوده . همه خراسانی ها با او موافقت میکنند جز جد بنده امیر محمد خان که از پدیری با او یکی است با او چندین سال می جنگد و بالاخره هم من الاتفاق دوست محمد خان آخر کار دستگیر میشود مغلوب میشود . بوسیله کینه و عداوت فوق العاده ای که او الهیارخان داشته باهانش روی همین کار لختش میکنند تمام تن این را عسل می مالند از درخت می کشند بالا

آنقدر زنبور این را می‌گزد تا بر اثر کزیدن زنبور از بین می‌رود . اینهم سر نوشت اینها . بعد از این قضیه بعد حسام السلطنه با اردوی مفصلی از تهران مأمور خراسان میشود و (؟) در خراسان بعد از کشتن بسیار زیاد الیهارخان دستگیر میشود و برای او مجازات خیلی سختی در نظر می‌گیرند که اولاً " جلو چشم خودش پسرش را سر می‌برند و بعد هم خودش را هر چه آتوق او داد کشید و فریاد کرد و فحاشی کرد که اول مرا بکشید گوش نکردند . جنازه هردو آنها را هم در خواجه (؟) شبانه دفن است . در این واقعه پدر من البته خیلی جوان بوده و بچه بوده . مثل اینکه همدان میشود با زمان میرزا تقی‌خان امیر کبیر . میرزاتقی‌خان بر اصالت عده‌ای از اوست که اگر این اشعار خمینی چون غارت کردند خائسه مرا گذاشته باشند توی آن نوشتجات هست .

س- به دستخط خود امیر کبیر بود .

ج- به توی آن تسلیم می‌گویید و بعد اظهار محبت میکند و تمام کارهای امیر دست محمد خان به پسرش که پدر من باشد امیر علی‌محمد آن خان تیموری به او ارجاع میشود . شاید از ناصرالدین شاه پیش از پنجاه فرمان من دارم که بنام پدرم صادر شده و فرمان اولش آن احتراعی گذاشته نوشته عده الامراء العظام امیر دست محمد خان تیموری . یواش یواش بعد عده الامراء شده امیر الامراء العظام بعد همینطور کم کم بالاخره در فرمان اخیری که صادر میکند بعد امیر توان میشود . بعد از امیر توانسی يك لقب نصرت الملکی پیش می‌دهد . بعد از چند سال هم باز فرمانی صادر میکند باز گوشه آن فرمان ناصرالدین بیخود خودش مینویسد سردار خراسان علی‌محمد آن خان نصرت الملک به سرداری خراسان (؟) این سر نوشت بطور اختصار از دوسه پشت بنده بود که گفتم . پس در در سالی که میره تهران ناصرالدین شاه خیلی باو التفات میکند . به او می‌گوید علی‌محمد آن خان من میل دارم که شما جزو خاندان و فامیل من باشید . من خودم دختری که متناسب با شما باشد ندارم ولیکن رکن الدوله برادر من دختری دارد گفتم رکن الدوله دخترش را به شما بدهد شما باید دختر رکن الدوله را بگیری . جزاطاعت امر ممکن نبود . خلاصه دختر را به او دادند .

پدرم میگرد که از آن دختر رکن الدوله یک پسر باقی ماند . او در بنده اهل سنت است از آن مادر نیستش که در گذشته مرسوم بود هر ایالتی در ایران یک وزیر داشت و عده ای مستوفی - وزیر بعنوان تقریباً پیشکار در اراضی بوده . مثلاً میگردند وزیر خراسان آنوقت در اراضی و مالیات و اینها همه با وزیر بوده . مستوفیان هم همه در ولایات بوده اند . آنها یک پیشکار در اراضی نمیگفتند بودند بعضی ط مستوفی سبزواری - مستوفی نیشابور - مستوفی فرض گنبد سقز . این جد مادری بنده هم مستوفی (؟) سرحد افغانستان است مستوفی (؟) دختر آن مستوفی (؟) عیال پدر بنده میشد که متأسفانه در همان اواخر تولد ما شاید برادرم پانزده شانزده ماهه بوده بنده هفده هیجده ماهه که پدرم فوت میکند . چه سالی میشود ؟

س -

حالا عرض میکنم . در سال ۱۳۱۹ قمری پدرم فوت میکند و در سال ۱۳۱۸ من و برادرم متولد میشویم . ۱۸ قمری که حالا هشتاد سال تقریباً عمر من میگرد . خب البته بعد از مرگ پدر چون بزرگتری پدر در خانه اند نبوده ادبی برادرم که پسر رکن الدوله بود بنام شازده جلال سلطان او میآید و سرپرستی کار برادر را عهده دار میشود - سرپرستی کار بنده را هم امیر اسد اللخان شوکت الدوله که اون هم خواهر زاده پدرم میشد باصلاح پسر عهده بنده میشد و او هم عهده دار کارهای بنده بود . اینها همینطور بودند تا اینکه تقریباً ما به سن رشد و کجارت رسیدیم

س -

در مشهد زندگی میکردیم و بعد هم در قسمت جام و آنجاها - - - - - دیکه در پانزده سالگی هم برادرم عمرخوش را قبضه کردیم من عمر خودم را قبضه کردم که دیکه یکبار کتار کند انستیم و خودمان مستقلاً . متأسفانه بدبختانه برادرم تری یک واقعه ای که حالا در بحث این موضوع خارج است واقعه خلیجی در تانگی بود از بین رفت کشف شد . متأسفانه من تنها ماندم (اینها را هم در برائت عرض کنم - شصت و چند سال از آن واقعه میگرد . به ذات پاک الهی قسم هر سال تأثر من از مرگ برادرم زیاد تر شده و همیشه به درگاه خدا میگویم خدا چرا عوض او من را نبردی که او را بردی . اگر او مانده بود از نوابح روزگار میشد . استعداد فوق العاده . حالا وارد بحث آن نمیشوم . از حیث فهم و ادراک و شعور و صحبت و بیان و خط و ربط و فکر و توانایی جریزه و لیاقت و اینها شخص اول بود . خدا نخواست) . بعد از برادرم شاهزاده نیرالدوله

ج -

که یکی از شاهزادگان درجه اول ایران بود والی خراسان بود . البته این امور خانوادگی طایفه یکی نوع اموریایی - ایل تیموری و بعد آن سرحد افغانستان که آن قسمت (؟) و اینها و سوار تیموری - چون تیموری یک مقداری هم سوار ابواب جمعی داشت اینها بمن سپرده شد . من هم شدم هم رئیس ایل و صاحب تیموری و این چیزها . میبایست من همه روز خدمت شازده در مشهد شرفیاب بشوم نیرالدوله برای عرض گزارشات . یکروز شازده تخمیر میکرد - یکروز شازده محبت میکرد . تخمیر میکرد اینها ما یک مستوفی پدری داشتیم که نویسنده مستوفی پدرم خیلی مرد محترمی بود میرزا هاشم خان . شاهزاده نیرالدوله خیلی به این میرزا هاشم خان علاقه و عقیده داشت از نظر فکر و عقل و توانائیش تمییز میکرد میگفت که اگر بدنام بدون اجازه مستوفی آب خوردی پوست از سرت میگیرم . اگر بدنام بدون اجازه مستوفی قدم برداشتی از من توقع نیک نداشته باش ترا مجازات میکنم . همینطور چیز میکرد . روز بعد میگفت میخواهم تو تربیت بشوی میخواهم تو برای دولت یک خدمتگزار حسابی بوجود بیایی من در فکر تربیت تو هستم . از من لذتک باش - تو هم از محبتهای من قدر دانی بکن میخواهم تربیت کسم مقصود اینها (؟)

بعد از چندی نیرالدوله به وزارت راه جردانی رسید . بجای نیرالدوله این قسمتی که عرض میکنم خیلی انتره - سان این است شاهزاده ناصرالدین میرزا - پسر مظفرالدین شاه نمیدانم حالانده است یا نه . این والی خراسان شد . وقت این والی خراسان شد رؤسای تیموری و ریش و سیل - داران و بزرگان تیموری آمدند پیش من که این شخصی که میآید پسر پادشاه است و معوی یادش است و یکی پادشاه است و اینها - شعا باید از او تجلیل و احترام لازمه را بعمل بیاورید . کتتم من چه تجلیمی دارم بکنم خب ضمیم مثل باقی مردم میروم به استقبالش تا همین شهر طوق . گفتند نه باید بالاخره بیشتر شعا . . . خلاصه بر اثر چیز تیموریها ۶۰۰ سوار از خود تیموریها حاضر شدند با اسب و اسلحه خودشان ضمیم با کالسکه شخصی سوار شدیم و رقتیم به نیشابور استقبال شاهزاده . آنطرف نیشابور به شازده رسیدیم و بموکتب شازده - پیاده شد از کالسکه اش و آمد جلو خیلی اظهار محبت و التفات و خیلی فوق العاده زیاد و سوار شد و رقتیم نیشابور . سه شب شازده در نیشابور بود ما هم نیشابور بودیم بعد بالاخره عازم مشهد شدیم روزی که عازم

شاهد میشدیم شازده علیحد حرکت کرد . بعد از آنکه حرکت کرد بعد من از عقب حرکت کردم خودم . سوار من عقب - خود من هم در کالسهک شخصی . یک دو فرسخی از شهر هنوز رسیده بودیم یکی از جلودارهای شازده آمد گفت حضرت اقدس والا امر میفرمایند این عیمن عبارتت است شما سوار اسب بشوید و تشریف بیاورید به رکاب . با اینکه به من زنده بود این حرف ولی بالاخره فکر کردم دیدم علاجی نیست . سوار اسب شدم و رقیم به رکاب . همینکه چشم شازده بمن افتاد و اینها خیلی اظهار محبت و التفات فوق العاده زیاد . گفت به چه چه اسب زیبایی - چه اسب قشنگی چه سواری خوبی . هی شروع کرد تعریف کردن از اسب . گفتم بله قربان این اسب خیلی خوب است - این اسب - اسب سواری من است . من به اسب سواری ام خیلی علاقه دارم به این اسب سواری من اسب خیلی خوبی است . هی رقیم هی تعریف از اسب کردم من هم همینطور جواب دادم . چه در سر چهار فرسخ راه این سوار اسب رفت همینطور هی تعریف کرد من همینطور پیشکاران شازده که همراه بودند هی همچین میگویند بمن که بگو تقدیم بگو پیشکش . گفتم نه این اسب دوست دارم نمیگم . تا شاهد رسیدیم به اقصای آن زمان من بعد از آنروز سه رأس اسب - اسب بسیار عالی با یک طاق شال و یک کاسه نجات و سید اشرفی طلا برای شازده مبارک بسان فرستادم . ولی اینها جلو چشم شازده را نمیگهرد شازده اسب را میخواهد - روز ماه مبارک رضائی بود بعد از ظهری . من اولاً عرض کنم از من هفت سالگی تا حالا که خدمتتان هستم روزه و نماز ترک نشده - هم روزه گرفته ام و هم نماز . شاید در تمام عمر بیست روز روزه من ترک شده . من یا ناخوش بودم یا در مسافرت والا روزه و نماز بنده ترک نشده . همین حال ام همین که حال ام اینجا هستم روزه میگیرم . خیلی هم علاقه مند باین کار . آن روز روزه داشتیم شازده مرا احضار کرد و یک تیموری نامی داشتیم اسمش محمد جان بود . این محمد جان سابقه شرارت داشت خود من هم از آنان میگویم . شازده توی اطاق راه میرفت و سیگار هم دستش می کشید . گفت محمد جان کجاست ؟ گفتم نمیدونم قربان محمد جان کجاست . الان اطلاعی از احوال او ندارم . این سیگارش را اینجور کرد زد به زمین سیگارش را گفت که ام مادر قهقهه فرمان ریاست اهل و سوار تیموری را بتو داده ؟ گفتم قربان همان کسی که فرمان ایالت خراسان را به حضرت اقدس والا عنایت کرده بمن داده . گفت آهای آهای

علاسلطان علاسلطان پیشکار شخصی اش بود. آمد او - گفت ببرا این را نگرش در
یعنی بنده را. علاسلطان در ارت ایالتی يك دراچه سی بود آنجا منزل داشت -
ما را برد آنجا. این بقدری از من ادب و احترام کرد که حدی برایش تصور نیست. مثلا برای من
مکریک نفرآدم چی میخوره. برای افطار بنده مثلا ده قاب پلو - بیست جور باور کنی
خورشت و کباب و خوراک همینطور برای سحری همینطور پند یرائی. بی اند از مجلل. بعهد بن
گفت عزیزم يك اسب که قابلی نه اوه - تو برای يك اسب چرا خودت را اینطور چیز میکنی. گفت
علاءالسلطان این اسب را بده. گفتم اگر این سازه اوه را بذاره این کردن من اینجا را بیسم
من اسم را نمیدهم. این اسب سواری خود من است اسب را دوست دارم نمیدهم. اگر اسب
بخواید صد تا اسب بهش میدهم. ولی این اسب را نمیدهم. خلاصه بعد از چهارروز بنده
آزاد شدم و حالا که آزاد شدم همش در فکر انتقام هستم که از این سازه بهرطوری که شده
من باید انتقام خودم را بگیرم از این کینه بد دل داشتم. من الا اتفاق دومه بعدش هم سازه
معزول شد ولی این فکر انتقام در مغز من بود که از بین نرفته بود. در آنوقت بمن گفته که
مظفرالکین شاه یکی از دربار بهاش بوده که با این دربارش بهش خیلی التفات داشته مثل این
با این عاشق و معشوق بوده و دختر او را نامزد پسرش کردند نامزد همین ناصرالدین میرزا
اون درباری مصطفی قلیخان امیر معظم حاجب الدوله است که دختر اون نامزد ناصرالدین میرزا است.
نه اینکه من حاجب الدوله را بشناسم نه آنها من را بشناسند نه اطلاعی - نه من تهران رفتم نه
هیچی. من گفتم همین دختر را حتما بهر قیستی شده من باید بگیرم. نه دیدم روی احقانه
و جهالت. چه در سر اقام کردم. وسایل عده بده آنچه که مقتضی آزمون بود فراهم کردم
و فرستادم بعد از سه چهارماه یکروز نهار منزل من امیر شوکت الطک علم پدر این همین امد اله
علم که اخیرا فوت کرد اون نهار مهمان من بود با مرحوم مشارالسلطنه داشتیم که در آن قدیجا
ککیل ایالت خراسان بود سرنهار مشغول صرف نهار بودیم سرمیز تلگرافی آوردند
بعن دادند خواندم نوشته بود تلگرافی که به میضت و مبارکی در بروز مجلس امر خیری بوده که
مربوط به عقد بنده انی خانم هاجر فراهم شده سازه ایشان بعقد شما در آورده و تبریکات
خود مان را به شما تقدیم میکنم و این دختر شد عیال بنده.

- س- برای شما کی وکیل بوده آنوقت
- ج- بنده وکیل داشتم وکیل اول . منجمله يك وکیل داشتم من آقای نقابت بود که بعد پسرش هم یکی دو دوره وکیل مجلس شد نقابت بله . ولی آنوقت پدرش اینجور . . . اجازه بدهید من الان بروم و برگردم
- پنج شش ماه بعد از این واقعه بنده عازم تهران شدم برای عروسی خودم التفات میفرمائید که عروسی بکنم و اتفاقاً هم آنوقت صادی بود با سال قحطی سال ۱۳۰۶ که خیلی قحطی شدیدی بود در خراسان هیچ پیدا نمیشد یک . نان نبود علف نروثیده بود اصلاً معاش مردم همه بواسطه نبودن مرتع گاو و گوسفند و شتر و اینها لقلب از بین رفتند مردم هیچ پیدا نمیشد . در همین سالی من رستم تهران . وقتیکه رستم تهران به منزل پدری رزم وارد شدم همان مصطفی تلیخان امیرمعلم حاجب الدوله که نه او مرا دیده نه من او را دیده ام
- س- این زمان . . .
- ج- سلطان احمد شاه بود . رستم تهران و اوضاع خراسان هم خیلی آشفته بود . بواسطه قحطی خراسان هم والی نه اشتم بعد از اینکه چشند حالا واقعه فقط مرحوم مشارالسلطنه (؟) کفیل ایالت خراسان شده بود اما والی نشد و در این ضمن هم در خراسان چند دسته باصطلاح باید گفت اشرار جمع شده بودند دسته ای ۱۰۰ نفری ۱۵۰ نفری ۲۰۰ نفری اینها - اسباب مزاحمت مردم راه را میزدند اشخاص پولدار می گرفتند خلاصه شرارت میکردند . در يك همچین موقعیتی دولت های آنوقت هم که از خودشان قوه و قدرتی نبود . دولت مرحوم مصمام السلطنه بختیاری را والی خراسان که از مصمام السلطنه لایق شنیده اید اسمش را ؟
- س- بله
- ج- وقتی بنده رستم تهران منزل پدری رزم وارد شدم . البته نه بواسطه من بواسطه احترام به پدری رستم مصمام السلطنه و يك عده از رجالی که آنزمان در تهران خب سرشناس بودند احترام کردند و از من دیدن کردند منجمله مرحوم مصمام السلطنه . مصمام السلطنه من را دیدن کرد و بعلاوه هر یکروز در میان مرا می خواست و میرفت آنجا از اوضاع خراسان صحبت . . چون والی خراسان

شده بود . از اوضاع خراسان اطلاعات میخواست ضمیم اطلاعاتی که لازم بود بهش میگفتم و اوضاعاً هم پیشنهاد کرده بود به دولت که من میروم خراسان بشرطی که . . . ۵۰۰ سوار بختیاری در رکاب من باشد بمن ماهی ۲۵۰ تومان هم به هرسواری باید حقوق بد هم . دولت همه اینها را هم پذیرفته بود تمام این شرایط را . صحابالمسلطنه والی خراسان بود . این را عرض کردم هر یکروز در میان مرا احضار میکرد و راجع به خراسان . . . یکروز تلفن کرد و رفته . خداش بیامرزه . (؟) گفت آقا . عرض کردم پله آقا . گفت به شما زحمتی دارم . گفتم امر بفرمائید . گفت الان خواهش میکنم که جنابعالی قبول زحمت بفرمائید تشریف ببرید خدمت شازده نیرالدوله . گفت میروید خدمت شازده نیرالدوله بعرض ایشان میرسانید با اینکه من والی خراسان شده ام سوار بختیاری هم گفته ام آنها هم حاضر شده اند و آمده اند ولی من در رتبه مطالباتی که کرده ام خراسان لباسی است که به قامت حضرت اقدس والا دوخته شده و این لباس برآزنده اند ام شماست که برآزنده شخص دیگری چون بهر صورت دوسه دفعه قبضش هم والی خراسان شده بود

س- حالا کجا بود ؟

ج- (؟) تهران بود . و شما بروید و به شازده بگوئید من به احترام شما . . . شما بروید و سلام من را هم به شازده برسانید و بگوئید من به احترام شما از کار خراسان صرف نظر کردم و خودتان باید بروید به خراسان . گفتم آقا آخه این چطور میشود . تا زگی خراسانها همه منتظر شما هستند اوضاع خراسان اینطور است اینطور است آشفته شده است . کلاهش را برمی داشت خودش عادت داشته هی کلاهش را برمی داشته آنجا . گفت به ارواح ایلخان غیر ممکن است باید شما حتماً بروید و بگوئید گفتم باید شما حتماً بروید و بگیری . ارواح ایلخانی تصمیم من غیر قابل تغییر است . گفتیم ببینیم . خلاصه ما رفته خدمت شازده و سلام ایشان را ابلاغ کردیم . شازده هم کسالت داشت بیچاره . اظهار احتفان کرد و آمدیم

س- با کالسکه تشریف میبردید تهران آنزمان

ج- من با کالسکه آنوقت که هیچی نبود

س- خوب و هفته طول میکشید

بنده از شهید با اینکه خیلی با عجله آدم و با جاپاری بود و پست به پست هم پول میدادیم هم زور میگفتم و اینها هشت روزه آدم تهران والا که معمولاً پانزده روز شانزده روز طول میکشد تا به تهران میرسد. بالاخره از روی اتفاق تقریباً بیست بیست و پنج بعدش هم شازده :

اینکه کسالت داشت یک دفعه هم فوت کرد. باز خراسان شد بلا تکلیف. یکروزی نمیدانم کجا رفته بودیم با پدر زرم امیر معظم طرف نزدیک عصر تنگی بود. بر میگشتم از خیابان قوام السلطنه (؟) پدر زرم بمن گفت آقا اخیراً برای قوام السلطنه یک تعزیتی بر خورده که من نتوانستم به تعزیت و سرسلاخی او بروم حالا که از جلو خانه او میروم این منزل اوست. من چند دقیقه میروم به او تعزیت میگویم بروم میگردم میسل دارید شما در کالسکه باشید تا من برگردم. میل هم ندارید بگذارید کالسکه شمارا ببرد منزل برگرداند یا اگر هم میل دارید خودتان هم با من بیایید. گفتم نه منم با شما میایم چون قوام السلطنه را ندیده بودم هیچی

س- هنوز والی خراسان نشده بود

ج- نشد نخیر. حالا گوش کنید اینجا خیلی آنتره‌سان است مطلب. گفت برویم. رقم آنجا قوام السلطنه را دیدیم. آقا مثل اینکه یک کسی عاشق یک دختری بشود بیک دل نه به هزار دل من عاشق قوام السلطنه شدم. این ژست و بزو وضع خانه‌اش و وضع منزلش و وضع پیشخدمتش و وضع تشریفاتش و اینها بقدری این در من تأثیر کرد که حدی بر آن تصور نیست خیلی قوام السلطنه در من تأثیر عجیبی کرد. من شب آدم خانه تا صبح همش در فکر او بودم روز بعد صبح باز رقم خودم خانه قوام السلطنه. (؟) گفتم آقا حقیقتاً شما همچین تأثیری در من کردید من آمده‌ام پیش شما و شما بیایید بروید خراسان. خراسان متناسب شعامت و لباسی است که به قامت شما دوخته شده و اینها. این تصور کرد که من چسب حرافی ندارم رقم خانه‌اش بهش تعارف می‌کند. یک قدری خندید و گفت متشکرم خلاصه ما را رد کرد. آدم خانه ناراحت شد ایا این چه چیز شد. روز بعدش رقم باز رد کرد چهارروز متوالی پشت سرهم رقم. روز چهارم بمن گفت آقا حقیقت اینست که شما در عین عبارتش است - گفت حقیقت اینست که شما در منم خلجانی ایجاد کردید. این کلمه

خلجان هم دقیقاً از کس دیگری نشینده بودم

س - خلجان ؟

ج - خلجان یعنی تکراری ایجاد کرده‌اید . گفت حقیقتش اینست که شما هم در من خلجانی ایجاد

کردید اما چیزیکه هست من شما بگویم که کاربر من این نبوده کاربر من این نیستش که من از

این جهت نمیتوانم اینکار را بکنم . باز ما را مایوس کرد . روز بعد رفتم پیشش باز . گفتم

آقا این کاری است که من نمیدانم هرکاری را که آدم اقدام کرد کاری است که چیز میشود . .

گفت فرمایشات شما صحیح اما چیزی که هست من تا حالا خودم عقب کار نرفته‌ام که درخواست

کنم فلان کار را بنده کنید . این کار بوده که عقب من آمده نه من عقب کارو این برای من

خیلی زنده‌هاست که الان من بگویم بیایید شما مرا والی خراسان بکنید من نمی‌کنم اینکار را .

گفتم آقا این چه اشکالی دارد این چه . . . گفت همین است که شما گفتم من این کار من نبوده

این کار را من نمی‌کنم . خلاصه باز ما را رد کرد . خدا یا چه بکنم . روز بعدش من بگفتم

زیادی اقدام بعد بفرمادم یک عده زیادی از خراسانیهای آنزمان تهران بودند

منجمله مرحوم تیمورتاش خداش بی‌مهرزه الهی . ما خراسانیها را دعوت کردم آمدند خانه

همشان آمدند تیمورتاش هم آمد . گفتم آقا اوضاع خراسان این است ایته ایته . . شما

بهتر از من میدانید کسی هم نیست بنظر من قوام السلطنه رسید . . . او این هم بگوید

که من خودم نمیتوانم بروم عقب کار آقا یون موافق هستید با این نظر؟ همه گفتند نظر بهتر از

این نمیشود ما صد درصد با این نظرتان موافق هستیم . خوب چه بکنیم چه نکنیم . گفتم

هیچی صفتاً برویم به دربار مطالب را آنجا بگوئیم که بعرضشاه برسانند شاید شاه اظهار

موافقت بکند . رفتم دربار مرحوم صاحب اختیار آنوقت وزیر چیز بودش صاحب اختیار . بنام

خراسان التفات کنید گفتیم عرایض خراسانیها این است چون اوضاع خراسان اینطور اینطور

است انلیحضرت اجازه بفرمایند که قوام السلطنه به سرپرستی خراسان و والی خراسان بشود و

برود خراسان . قبل از اینکه به این مسئله رسیدیم قوام السلطنه ضمن معانیری که آورد بین

گفت - گفت آقا شما با من اینطور اظهار محبت دارید و عنایست دارید . شاید باقی

خراسانیها این محبت را نداشته باشند . شاید آنها فرضاً مخالفت بکنند و این من مضح

و رسوا خواهم شد . شما راضی به رسوائی من نشوید من اینکار را نمیکنم . گفتیم آقا خدایا
 بد رت را بیاموزد . این راز روز اول میخواستی بکم بگویی چه ات هست . من رقم آنجا
 من رقم آنجا تلگراف کردم به خراسان کسانیکه آنروز در خراسان شارالیه بودند منجمله
 فوض بفرمائید مرحوم آقازاده پسر مرحوم آخوند ملاکاظم که بانی مشروطیت ایران آنوقت شخص
 اول بود در خراسان . ویک عده از رجال آنزمان خراسان بهشان تلگراف کردم اوضاع
 خراسان این است من آمده ام کسی نیست جز قوام السلطنه . بنظر من او مناسب است . آیا
 آقایان موافقید ؟ روز بعد تلگرافی باضا . . . اعضا به من رسید که نظرتان نظر تمام
 خراسانیهما هست ما آنچه که بتوانیم ککنش هم میکنیم . تلگراف را که بردم به قوام السلطنه
 دادم اصلاً حیرت کرد که یک بچه ۱۵ ساله این چکاره است که اینطور به تلگراف این اهمیت
 میدهد و آنرا بیست و چهار ساعت نشده - واقعا باور کنید نظرتش همین هم ایندفعه
 فوض کنید - دفعات قبل اگر دو قدم مرا شایعت میکرد ایندفعه شش قدم مرا شایعت کرد .

اینطور نظرتش فرق کرد . بعد که این تلگراف بهش دادم گفت حقیقت اینست که فلانی من
 خودم عقب کار نرفتم و نمیبرم که بگویم شما برایم کار را بمن میدهید . کار عقب من آمده و من نمیکنم
 گفتیم آقا این که اشکال نداره خوب از اول میگفتی . اینه که من خراسانیهما را دعوت کردم آنها
 هم که موافقت کردند گفتیم برویم دربار و خلاصه رفتم دربار و گفتیم به مرحوم صاحب اختیار و
 او به مرض سلطان احمد شاه رسانید . روز بعد صاحب اختیار تلفن کرد بمن که آقا مطالب را
 به عرض رسانند و اعلیحضرت هم بسیار بسیار این نظر را پسندیدند و خیلی خوشوقت شدند و
 فرمودند دستور میدهم که فرمان قوام السلطنه را صادر کند یعنی فرمان خراسانش را

س- آنوقت نخست وزیر چیزی نبود که . . .

ج- نخست وزیر مثل اینکه مستوفی العالی بودش

س- این طبیعی بود که شاه این دستور را بدهد بجای . . .

ج- خوب معذرا سرمونی هست از نظر سلسله مراتب باید خوب شاه هم دستور بدهد والا بصرف نظر
 نخست وزیر نمیشد باشد . از نظر سرمونی صاحب اختیار بمن تلفن
 کرد که این دستور صادر شده است و خود شما هم بیاید شرفیاب بشوید . یعنی بنده - این

بود که روز بعد هم من برای اولین دفعه من رستم حضور احمد شاه شرفیاب شدم. با اینکه خیلی هم جوان بودم اولین دفعه بود. خیلی اظهار التفات کرد و محبت کرد و دست داد

س- دیکه نایب السلطنه ای نبود آتیوق؟

ج- نخیر- دست داد و اجازه نشستن داد و نشستم و از خراسان پرسید و خیلی خیلی اظهار محبت کرد و بی اندازه زیاد. دیکه خاطره او را هم هیچوقت فراموش نمیکنم. اینهم. بعد رستم به قوام السلطنه گفتم و گفتم آقا جان حالا باقی کارهایش را دیکه خودت برو. بعد فرمان قوام السلطنه صادر شد و چند روز بعدش قوام السلطنه والی خراسان شد. وقتی والی خراسان میشد بمن گفت آقا شما هم باید فوری برگردید بروید. گفتم آقا من الان یکماه است آمده ام اینجا. اما شده چه عیالم هم هستم نمیتوانم این دختره را سر یکماه من اینجا چیز بکنم. من یکماه بعد میآیم. خلاصه ما یکماه ماندیم بعد حرکت کردیم و رستم مشاهد قوام السلطنه شروع کرد بمن خدمتی ارجاع. اول مرا حاکم خاف کرد و در خاف هم یک گفتاشانی بود و رستم گفتاشانی را خواباندم و بعد یکروز مرا خواست و گفت آقا! عرض کردم بله گفت درگنا آباد بین متصرفه و متصرفه اختلافاتی ایجاد شده شما باید بروید باین اختلافات رسیدگی کنید. این کله متصرفه هم تا آن دقیقه بکوش من اصلاً نرسیده بود اطلاع نداشتیم. گفتم قربان بین بنده و متصرفه چه تناسبی است؟ گفت آقا این تشخیص با من است نه با شما. یعنی قضوی موقوف خلاصه. ما رستم گناآباد و اختلافات آنها هم اختلافات خیلی شدیدی بود

س- فرق این دو تا دسته چی بود؟ این مشرعه ... ؟

ج- آهان- آخه الان هم درگنا آباد یک عده ای هستند آنطرف بهشان میگویند حاج ملا سلطانی اینها حاج ملا سلطان سرسلطه او ... درگناآباد. آنهاهی که باو گرویده بودند بهشان میگفتند متصرفه اینها جزو صوفی ها هستند. آنهاهی هم که نگرویدند بهشان میگفتند مشرعه جزو مشرعه بودند. حالا اختلاف سرچی بود. این را عرض کنم بهشان که آبادترین املاک ایران و پر جمعیت ترین دهات ایران املاک و دهات گناآباد است. مثلاً هردهی درگناآباد

که شما الان قدم بگذارید توش ۶۰۰۰ - ۶۰۰۰ - ۱۰۰۰۰ نفر آدم دارد در صورتیکه هیچ کجا همچین چیزی نمی‌بینی. و تمام این ده هم بین اینها تقسیم التفات بفرمائید هر دوی با اصطلاح آن زمان به شانزده سهم تقسیم میشد. هر سهمی به ۱۶۱ فجنان تقسیم به جز* میشد. آدم بود که یک فجنان داشت. آدم بود که مالک یک فجنان بسود آدم بود که مالک دو فجنان بود - آدم بود که مالک پنج فجنان بود آدمی که مالک بیست فجنان باشد خیلی کم است. اینطور حالا ایسن این فجنان چی چی بود - فرض بفرمائید اینها از روز اول یک همچین کاسه‌ای را آورده بودند توش یک سوراخ کرده بودند التفات بفرمائید. این کاسه را روی آن نهر آب‌ول میدادند - از این سوراخ در مدتیکه آب می‌آید و این کاسه را پر میکرد هر مدت که طول میکشید این میشد یک مدتی این میشد یک فجنان در این مدت که این را پر میکرد آب میرفت روی زمین. یکمرتبه پر شدن این آب زمین می‌گرفت - اگر بیست مرتبه می‌گرفت این را - توجه بفرمائید؟

س-

بله

ج-

بهین ترتیب این صاحب چیز شد حاج ملاسلطانی که فوت کرد بچه‌هایش صاحب قدرت و نفوذ شدند در تهران هم اینها آبادی زیادی داشتند. تمام املاک گنا آباد را ترخیص کردند یعنی چه ترخیص کردند؟ یعنی املاک گنا آباد که عرض کردم مدارش بر شانزده بود ایسن را از پیش خودشان کردند مدار شانزده را هفده و آن یک سهم اضافه را گفتند این وقف است بر مزار حاج ملاسلطان که بقیمت آنروز شاید مثلا* ده میلیون تومان ارزش اینکار بود - توجه بفرمائید. و این مشرعه در این موضوع شکایت داشتند. یکی از اختلافات این بود که - توأم السلطنه گفت شما ها بروید رسیدگی کنید. این چه رسیدگی کسم آخه این را. این کاری نیست که. . . خلاصه. مارتضم گنا آباد. فکر بسیار زیادی در این موضوع کردم و خیلی جا ولی مثل حالا نبینید اینطور (؟) شده باشم فکر آنوقت خیلی روشن بود و کار میکرد. بالاخره هم من چندین هیئت معلوم کردم. این بود که یک. . . بنده چندین هیئت فرستادم رفتند گنم بروید تمام دهات تحقیق کنید که از بیست سال پیش به اینطسرف مالکین اینها چی بوده - تمام اسامی مالکین را جز* به جز* معلوم کنید. مثلا* این یکده

ده هزار مالک داشته یکی یکی این ... يك فغان آب داشتند - نیم فغان آب داشتند این آیش مال خودش بوده - وقف بوده . چون عرض کنم که مثلا " شما پنج فغان آب داشتید این وقف کرده بودید بگذارید روضه خوانی بشود . پنج فغان آب داشتید وقف کردید مثلا " این عرض کنم که خدمتان که خرج زوار بشود از این قبیل چیزها هم در هر دهی چهار پنج فقره چیزهای وقفی بود که اینها همه توی آن صورت نوشته شد . این صورتها که تکمیل شد تمام اهل ده اضا' کردند و ریش سفید و ریش مسیاهو بزرگ و پائین و همه اضا' کردند . بعد که آوردند آنجا يك همچین پرونده‌ای شده بود . من از تمام محترمین آنروز گنا آباد دعوتی کردم در دارالحکومه بدون اینکه مقصود خود مرا بگویم . منجمله از آقای صالح علی شاه جانشین حاج ملا سلطان . از او هم دعوت کردم . گفتم آقا به ملاحظاتی که من برای اینکه صورتی داشته باشم از مالکین گنا آباد و اینها و محل هر چیز برای اینکه اختیاتی چیزی نشده گفتم صورت مالکین را از بیست سال پیش تعیین کردم و همه هم اضا' کردند آقایین هم ببینید این درست است یا نه . همه خواندند گفتند به به بهتر از این صورت نمیشه . گفتم درست است ؟ همه گفتند بآه . گفتم پس شما هم اضا' کنید . آنها همه اضا' کردند . بعد از آنکه اضا' کردند آن آقای صالح علی شاه را گفتم تشریف بیاورید پهلوی من بنشینید (؟) گفتم جناب آقای صالح علی شاه شرعا " وقف بروقف آیا جایز است ؟ این یکمرتبه از خواب بیدار شد دید عجب اینجا کتکی خورده . گفتم توی این دهات مرگد اشان سی فغان چهل فغان پنجاه فغان ملک وقفیه ملک وقفیه - شما چطور میتوانید وقف بدهید . عمل شما باطل بود . کت فلانی هرچه شما امر کنید من اطاعت میکنم . گفتم امر من اینست که خودتان ابطالش را اعلام بفرمائید . همان مجلس او ابطال این کار را اعلان کرد . ببینید من با چه زورستی این کار را کردم که از کار هیچ بدون اینکه خدای من شاهد است و بنساری برای من فایده داشته باشد این کار را کردم . این شد و آمدیم بعد از چندی بعد از قوام السلطنه اجازه گرفتیم آقا من بیایم مشهد ؟ برای ما جایی نبود آخه . ضم خانوادهم و زن و بچه‌ام مشهد بودند آدم مشهد . موقعیت خراسان آنوقت سرحدی خراسان

هم بسیار حساس بود . آنوقمی بود که بشویک ها آمده بودند گیلان را گرفته بودند و آنوقت هم یکدهای آمده بودند در ترکستان و آمده بودند عشق آباد و قصد داشتند به خراسان حمله کنند . این بود سرحدات خراسان آن قسمتی که مواجهه به خاک ترکستان است خیلی حساس بود . دولت هم که قوائی نداشت از خودش . قوام السلطنه من را خواست و گفت آقا شما باید بروید قوچان و خودتان هم باید یک عده ای هم خودتان سوار (؟) گفتیم چشم . بالاخره ما راهی قوچان شدیم . قریب هزارسوار هم از خود من نیوری در قوچان بود و جان من در آن قوچان به لبم رسید در این در سال چه زحمت کشیدم خدا میداند . شرحش خیلی هست آن مسئله حالا من از صد هزارتاش یکیش هم نمیگویم . تاجی شد — بالاخره بعد از اینکه بعد آمد قوام السلطنه قوچان و موقع برگشتن گفت آقا استدعا میکنم مرا دیگر معاف کنید من دیگه نه وضیعت مادیم اجازه میده که از خودم خدا گواه است مبالغی خرج این کار کرده بودم گفتیم والله من اصلاً "ورشکست شدم" دیگه . جایی هم نیستش که — محلی هم نیست بودجه هم نیست .

خلاصه ما آمدیم آنجا

س - تشریف بردید شهید ؟

ج - قبل از این قضایا عرض کنم خدمتتان — وقتی قوام السلطنه والی خراسان شد شاهزاده ای بود محمد حسین میرزا جهانبانی بسیار آدم نازنینی هم بود خداش بیامرزه . انتحار کرد بیچاره خودکشی کرد بعد . این را انتخاب کرد با خودش آورد شهید و بعد کردش رئیس واند ارمری و واند ارمری را او تشکیل داد توجه میفرمائید ؟ یواش یواش واند ارمری خراسان را تشکیل داد و واند ارمری نرسید گرفت . بعد از دو سال و خرده ای — بعد از سه سال بین او و قوام السلطنه اختلاف نظری پیدا شد . اختلاف نظر هم اختلاف نظر خانوادگی بود زیرا که قوام السلطنه خواهرزاده خودش را داده بود به محمد حسین میرزا که عیال معصومی داشتند .

یک دخترکی بود لهستانی که این شرح آن دختر را اگر بگویم باید چند صفحه بشود که از طریق اجازه بدید بگویم دیگه — همینجا حالا بگویم . من یکروز در قوچان نشسته بودم زیستان هم

بود . پیشخدمتی داشتند محمد حسین خان خدانش بهارزده وارد شد و عین عبارتش است
گفت قربان یک خانم اروپائی اجازه شرفیابیی میخواهد . گفتم آقا مانعش نشوید بگذارد بیاید
آمد و دیدمش دخترکی بسیار زیبا و فهمیده شاید در حدود بیست و دوسه سال هم از
عمرش میرفت . آمد و ما هم از لحاظی که احترامی کردیم اینها و نشست و جنگ بین الطلی اول بود . او آخر
جنگ بود یک کمی آنوقت کمی خیلی کم آنوقت فرانسه می فهمیدم ولی حالا هیچی نمیدانم
به شکسته بسته او فرانسه هم میدانست گفتش بله ما اهل لهستان هستیم . جنگ مارا خانواده
مارا از لهستان فراری کرده . هرچی داشتیم از دست ما رفته . ما باید ایران یواش یواش
ده به ده - ده به ده آمدیم تا خودمان را رساندیم به خاک ایران . همینکه وارد خاک
ایران شدیم قوای انگلیس مارا ضبط و توقیف کرده . اینهم بهشتان عرض کنم در ماه قبل از این
واقعه قوای انگلیس از هندوستان سرانیز خراسان شده است از طریق زاهدان که آنوقت
بیش در زآب میگفتند . از طریق در زآب ... وارد خراسان شد و آمد به قوچان و قوچان
به قوچان میآمدند اول میآمدند پیش بنده ادای احترام میکردند و درود خودشان را گزارش
میدادند بعد عده شان که تکمیل میشد از آنجا پیشروی کردند به سمت ترکستان و رفتند
ترکستان را گرفتند . (؟) بواسطه گرفتن ترکستان و این چیزها اینها تمام
سرحدات را از خودشان بستاندیده بودند . نه اینکه یکده لهستانی وارد شده اینها
را بستان انگلیس برده بود توی پست خودشان جلبشان کرده بود . گفت ما را انگلیسی ها
جلب کرده اند و برده اند من فرار کردم و آمدم سراغ به سراغ شما تا شما را پیدا کردم . اینجا
آمدیم به شما بگویم که انگلستان چه حق دارد در خاک ایران که یک کشور مستقلی است یک
چنین اخله ای بکنند مارا جلب بکنند . شما اولاً باید به انگلیسیها اعتراض کنید که چرا
این کار را کرده و بعد هم ما آزادی خودمان را از شما میخواهیم . من گفتم الان پس در
انگلیسیها را در خواهم آورد . آنها را میدهم بدیشان را در بیاورند - کنکشان بزنند .
بالاخره بنده فوری امداد کردم و کفندی نوشتیم و آدمی فرستادم و همه اینها را از انگلیسیها
تحویل گرفتند و آوردند در آلحکوه . در حدود پنج تا زن بودند و سه تا مرد . چهار پنج
روز هم آنجا مهمان بنده بودند و ازشان پذیرائی کردیم و بعد راهی مشهد شدند - وسائل

حرکتشان را هم خودم فراهم کردم . وقتی هم که می‌رسند شهید سفارش آنها را هم من بسطه
 قوام السلطنه هم نداشتیم. بطور خصوصی . بایگی از آن زنها محمدحسین میرزا دل‌باخته بود .
 به آن زن ارتباطی پیدا کرده بود . سر این قصه . . .

س- محمدحسین میرزا امش بود ؟

ج- هان؟

س- محمدحسین . . .

ج- محمدحسین میرزا جهانبانی- سر این قصه روابط قوام السلطنه با محمدحسین میرزا تیرشند .
 محمدحسین میرزاهم گفت دیکه من نمی‌مانم . گذاشت رفت به تهران . برای خراسان یک رئیس
 ژاند ارمری دیکر آمد که قوام السلطنه خواسته بود بنام محمدتقی‌خان پسیان - کنل محمدتقی‌خان
 پسیان- که من نه کنل را دیده‌ام و نه میشناسم هم . کنل هم که آمد به خراسان یکسر
 رفت به سرحدات و بدین اینکه من او را دیدن بگم او همینطور در سرحدات مشغول کار خودش
 بودش . ضمناً این را بهتان بگویم - بعد از این کودتا شد در تهران - همین زمان هم
 همدان با کودتای تهران شد که تمام طبقات اول و دوم و سوم و تا طبقه پنجم و ششم را در تهران
 گرفتند توقیف کردند و بهمین ترتیب طبقات را در همه ولایات هم اینکار را انجام دادند .
 مثلاً در کرمانشاه التفات می‌فرمائید ؟ در اصفهان در جاهای دیگر مثلاً دکتر هدایت آنوقت
 والی

روایت کننده - آقای محمد ابراهیم امیرتیمور

تاریخ - بیست و پنجم و انوئیه ۱۹۸۲

محل صاحبیه - شهر لاهویا - کالیفرنیا

صاحبیه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۲

بنده هم سید سوار - فرستادم التفات میفرمائید . سه روز بود که این سوار وارد مشهد شده بود در یک کاروانسرای بنام کاروانسرای بابا قدرت در آنجا اینها را جا داده بودیم بعد از سه روز عصری روز سیزده فروردین بود که قوام السلطنه رفته بود سیزده بدر - در مراجعت نزدیک غروب میآید از جلو کاروانسرا که رد میشد قوام السلطنه - قوام السلطنه را دستگیر کردند

س- کی؟ قزای ...

ج- مرحوم کلند محمد تقی خان پسیان . و محمد تقی خان شد والی نظامی خراسان . متعاضب این قضیه

پشت سر هم هی خبر رسید این را توقیف کردند - آنرا توقیف کردند مثلا تا نزدیک شش هفت از شب رفته سی چهل نفر هی توقیف کردند که خیرش را برای من آوردند

س- به دستور سید ضیا میشد یا بدستور رضا خان این توقیفها؟

ج- این توقیفها البته با تأیید دولت بود در یک آنوقت ها - آنوقت سید ضیا بود در آن موقع .

این خبرها هم که بمن میرسید من هم متوحش شدم گفتم حتما منم جزو بازداشت شدگان

هستم . منم پیغام دادم فروری سوار حاضر باشد - سواری که دارم در آنجا تا منم بروم

و با سوار از شهر خارج بشوم . خواهی داشت چهار سال از من بزرگتر بود از مادر خود مان

هم بود . آمد گفت چی میخواهی بکنی؟ گفتم تفسیر این است - این است . . من گفتم سوار

حاضر باشد میخواهم بروم دست بسته نمیخواهم خودم را تسلیم بکنم - میگیرند من را حبسم

من کنند . گفت من اجازه نمیده هم تو بروی نباید بروی . از او اصرار و ازمین انکار . گفت غیر ممکن

است من بگم ارم تو بروی - این کار تو احقانه است من نمیگم ارم تو این کار احقانه را بکنی .

گفتم آقا - به خواهرم ما آقا غطاب میگردیم - گفتم آقا من همینطور بایستم دست بسته

بگیرند حبسم بکنند - پدرم را در بیاورند . گفت بله شمارا بگیرند دست بسته حبس کنند - پدرتان

را هم در بیاورند بهتر است تا اینکه شما خودتان بروید زیرا که این رفتن نوتعرض است نسبت به دولت - دولت مجبور است شما را برگرداند . برگردید مفضل شدید بزرگوارید باید زد و خورد کمی - عاقبت زد و خورد معلوم نیست . بفرضتورا بردند حجت بگنند - یکساعت حبس می‌کنند دو ماه حبس هیچ صدمه دیگری به شما . . . گفتم آقا این حرفها بدود من نمی‌خورم من حتماً باید بروم . گفت حالا که تو باید بروی پس منم می‌آیم با تو نمی‌گذارم برادرم تنها بروم . این حرف را که او زد منم می‌آیم با تو " مرا مست کرد . گفت خیلی خوب نمیروم منصرف شدم . و تا صبح هوش انتظار این را داشتم که دقیقه به دقیقه بپایند و مرا جلب کنند . اتفاقاً آنروز که - آنشب که سروقت من نیامدند ولی صبح ساعت ۸ صبح بسود یک افسروانده آمد و خیلی با ادب سلام داد و گفت جناب کنفل سلام رساندند و گفتند بگوئید چند دقیقه با جنابعالی ملاقات حاصل بشود - تشریف بیاورید شما را ملاقات کنم .

گفتم لازم نیست با اینهمه ادب و نزاکت بمن بگوئید که آقای کنفل فرمودند شما هم جزو بازداشت شده‌ها هستید باید بازداشت بشوید بفرمائید برویم باهم . رقتیم . ما را بردند به اداره - ژانده امری - وقتی وارد شدم اتفاقاً مرا بردند اطاق آقای یاور اسماعیل‌خان بهادر که معاون کنفل بود . التفات میفرمائید . این افسر گزارش داد و گفت فلانی که خواسته بود پس ایشان هستند و گفت آقا بفرمائید . من نشستم خدای من گواه است عین حقیقت است . همینکه نشستم اینکه احترام کرد گفت یا الله . بیش از این برای من احترام قائل نشده بود تقاضای هم نکرد . گفت بطوریکه مستحضر هستید جناب کنفل بسمت فرمانفرمایی نظامی خراسان مقرر منصوب شده‌اند و برحسب دستور دولت حکومت نظامی و یک مقرراتی را انجام می‌کند و عده‌ای هم باید مدتی مهمان ما باشند و در ژانده امری برای آنها جا گرفته شده و آنها باید در ژانده امری قرار بگیرند . از آنجمله برای جنابعالی هم اطاق معلوم شده بفرمائید در اطاق خودتان استراحت کنید . گفتم باکمال میل حاضر هستم اطاقی که برای من معلوم شد بروم اما این بیان مختصر جنابعالی یک جوابی دارد که من میل دارم که جواب را به خود کنفل عرض کنم و بعد بروم به اطاقم والا برای من فرقی نمیکند . گفت جناب کنفل خیلی گزارش هستند کارشان

خیلی خیلی زیاد است . شغله بسیار فراوانی دارند - مکاتبات زیادی هم روی میزشان هست که باید بخوانند و جواب بدهند و اینها . مجال و فرصت برای ایشان نیست . در همین حرف پنهان یک آدمی آمد در دم و باو یک اشاره ای کرد . نوکری بود پیشخدمتی بود - چی چی نمیدانم . این فوری باشد از اطاق رفت بیرون . سه دقیقه دو دقیقه بیشتر طول نکشید برگشت گفت جناب کفیل در انتظار جنابعالی هستند .

باشدم و رفتم سروقت اطاق او . اطاقی بود کفیل یک قدری از این اطاق بزرگتر - در سه گوش اطاق یک میزی گذاشته بود که صندلیش را . . . خودش هم پشت آن میز ننشسته بود . خدای من گواه است خدا را به گواه میگیرم من وارد اطاق که شدم او سبقت به سلام کرد - اجازه نداد که من سلام بکنم و جا بجا از پشت میز پاشد تا جلوم نآید به استقبال بنده آنجا با من دست داد - ادب کرد مهربانی کرد بعد آمد و صندلی را بلنسد کرد و من نشستم . خودش صندلی پائین تر پشت میز نفرت صندلی پائین دستش نشست . مقصودم که آن معاونش اینطوری کرد ولی فرق اشخاص را ببینید . این بمن ادب کرد . ما هم بهش تبریک (?) نظامی را گفتم . گفتم آقای اسماعیل خان اینطور بمن کردند منم اینطور کردم منظورم از تصدع خدمت شما و شرفیایی علاوه بر زیارت خودتان فقط یک کلمه بود والا عرضی ندارم من . هر کار شما بخواهید بکنید در وقت من . چه بسا کارهایی که انسان میکند و بعد ها رویش اندیشه میکند میگوید این کار صواب بود و این کار نامصواب بود و خودش فکر میکند چرا در این کار بیشتر من اندیشه نکردم . عرض من اینست که جنابعالی در اجرای تصمیماتی که میگیرید طوری عمل بفرمائید که نرو خشک باهم نموزد دیگر من عرضی ندارم مرخصی میشود میروم و از اطاق حرکت کردم . گفت نه نه نه بنشینید اینجا من شمارا نمی گذارم بروید . گفت من با اینکه خدمت جنابعالی نرسیده ام از تهران که آمدم مستقیماً رفتم از سرحدات سرکشی کردم و رفتم به قزچان . معلوم شد در قزچان جنابعالی آنجا فرماندار بودید و مأموریت داشتید . متفقاً دیدم از شما و طرز رفتارشان - سیاستان حسن سلوگان همه تعریف و تمجید می کنند . منم بسیار بسیار خوشوقت شدم که این توفیق برای من پیدا شد که امروز خدمت شما رسیدم و جنابعالی نه اینکه توفیق نیستید آزاد هستید بفرمائید

بروید . آقا حرکت کردیم این از اطاعت آمد بیرون توی راهرو به مشایعت بنده . والله از راهرو آمد تا سر پله - از پله‌ها آمد پائین تا توی حیاط و اندامی . بخدا قسم از توی حیاط آمد تا در و اندامی تا در حیاط و اندامی مشایعت کرد و با من دست داد و دست‌ها را همی تکان داد و اینها . بعد که دست داد گفت از جنایعالمی يك تعذر ارم . عرض کردم امر بفرمائید گفت خواهش میکنم بمن قول شرف بدهید مادام که حکومت نظامی مستقر است از طرف جنایعالمی و کسان شما برخلاف مقررات حکومت نظامی رفتار و عملی نشود . گفتم پس به جنایعالمی قول شرف میدهم مادام که در قید حیات هستم نسبت به شما صمیمی و حق‌گزار باشم . همی دست من را تکان داد و تکان داد و ما آمدیم خانه . اول کسی که آمد خانه خواهرم بود . گفت دیدی احمق تو نمی‌فهمیدی من فهمیدم . این شد ما با کفیل (۴)

اما راجع به کفیل اگر من بخواهم بگویم باید يك شاهنامه بگویم و بطور خلاصه به شما میگویم ما در ایران عجیب است که مثل محمد تقی خان دیکه فرزندی وجود ندارد . مادر اینها عجیب است اگر مثل محمد تقی خان فرزندی . . والله بنده از محمد تقی خان هرافسری را که من دیدم که روش‌عنوان افسری داشته باشد نتوانستم آن را از نگاه افسری بهش نگاه بکنم . این گذشته از اینکه صاحب صیغ و الظم بود . خط از هنرنویسندگانه‌ای بهتر ترجیح میکرد . هر مطلبی را ایشان برمی‌داشت این ده ساعت مجملاً حاضر بود برای شما صحبت بکند . این چه وطن پرست بود - این چه پاک بود . خدای من گواهد است به پانگی محمد تقی خان همچین آدمی نبود . من يك چیزی میگویم شما يك چیزی میشنوید . عرض کردم مجالند زهرای محمد تقی خان اسم را هم که میرم منقلب میشوم . من دو نفر در زندگیم خیلی تأثیر داشتند . یکی مرحوم محمد تقی خان است که محال محال است در ایران فرزندی مثل محمد تقی خان متولد بشود . حاضر هر محکمه‌ای که بر علیه رضا شاه پهلوی در ایران تشکیل بشود و هر جرمی را به رضا شاه پهلوی نسبت بدهند من از رضا شاه دفاع بکنم و او را تبرئه اش بکنم جز واقعه قتل محمد تقی خان که این لکه تنگ ابدی است در دامن رضا شاه و البته قوام السلطنه . عده‌اش قوام السلطنه بود . این جنایت بزرگ را قوام السلطنه

مرتب شد

س- بعد که نخست وزیر شد

ج- بله - قوام السلطنه بعد از اینکه - خب آنوقت قوام السلطنه خراسان حبس بود - برای قوام السلطنه هم دستوراتی داد و جواب داد من کسی را که در هیچ محکمه‌ای هنوز جرمش معین نشده برخلاف او اعدامی نمیکنم - اجازه بدهید روانه تهران شوم - روانه تهران رفته . تهران توی حبس بود - اصلاً از توی حبس نخست وزیر شد آمد بیرون قوام السلطنه این قضایای مهم تاریخ ایران یکی اینست که (؟)

(؟) نخست وزیر بشود

بعد از سید ضیا، یگلی چیز شده بود - انگلیسها هم که نمی‌توانستند نکند ارس بکنند و سید ضیا هم خیلی آدم برخلاف آنچه میگفت آدم جلفی بودش و سید ضیا هم مجبور بود از ایران خارج بشود . نمی‌توانست اگر خارج نمیشد اصلاً جانش هم در خطر نبود . کسی را ندانستند که بتوانند اوضاع آشفته آنروز ایران را اداره بکند جز قوام السلطنه التقات میفرمائید . اینست که قوام السلطنه را نخست وزیرش کردند

س- انگلیسها

ج- بین دولت بالاخره . . . البته خب بالاخره که چیزش شد قوام السلطنه شد نخست وزیر این تفسیر قوام السلطنه است . بله ولی از قوام السلطنه وقتی گفتم از محمد تقی خان و یکی دیگر آن شخص مرحوم سید حسن مدرس . به ذات پاك الهی قسم حال است مادر ایران مثل مرحوم سید حسن مدرس فرزندی داشته باشیم . همان صفاتی را که شما در تاریخ راجع به عمر خوانده - عمر ابن خطاب - تمام آن صفات سیاستمداری در مدرس جمع بود . اولاً مجتهد صلّم بود - سید بود - پاك بود . مجتهد صلّم بود - پاك بود اندیشه سالم داشت طمع نداشت - نظر نداشت - قناعت نداشت - جرأت و شجاعت او را هیچ کس نداشت . نطق و بیان و فصاحت او را هیچکس نداشت . بله لطف خدا بود او را هم نمیدانم خدا چرا او را هم بردش . چرا مدرس؟

س- معلوم شد بالاخره

مرحوم مدّرس دوره ششم نماینده مجلس بود که در آن دوره اولین روای هم بود که من آدم و نماینده مجلس شدم . در آن دوره من با مدرّس آشنائی پیدا کردم . تفسیر و آشنائی من هم این شد با مدرّس عرض کم خدمتتان . من گانده بودم از خراسان کسان دیگری هم گانده بودند یکی حاج حسن آقا ملک بود برادر حاج حسین آقا برادر بودند معروف بودند . یکی مهدوی رئیس تجار بود . گویا گانده خراسان بسود مهدوی و حاج حسن آقا هردو اینها با من بی‌اندازه دوست بودند . خیلی قدسیت داشتند این هردو با هم بیایند دوتا دشمن بودند که خون هم را می‌میخوردند . حاج حسن آقا آمد بمن گفت . گفت تو باید بر علیه رئیس تجار اقدام کنی . علاوه بر اینکه کک نکشی باید بر علیه او اقدام کنی که او نباید توفیق پیدا بکند . گفتم من اینکار را نمی‌کنم . گفت چرا؟ گفتم آقا شما الان با من دوست هستید یکی بیاید بگوید شما بر علیه حاج حسن آقا اقدام کنید هستند ایده است من بر علیه شما اقدام کنم من از آن اشخاص نیستم . بیهیچ قبضی اینکار را نخواهم کرد . گفت این برای شما خیلی گران تمام میشود . گفتم هرچه رهم که گران تمام بشود من اینکار را نمی‌کنم . حاج حسن آقا آمده بود تهران شروع کرده بسود از من مرّت و بد گوئی کردن پیش نمایندگان و کسانی که موثر بودند منجمله رفقه بود خدمت مرحوم مدّرس گفته بود یک کسی هم داره می‌آید به مجلس که این سن قانونی ندارد . اتفاقاً من هم سن قانونی نبود این را راست میگفت حاج حسن آقا . من بیست و پنج سالم نبود آنوقت . بجای . سی سال ما خودمان را جا زدیم . ببخشید اینها را اقرار میکنم خدمت شما . گفته بود کسی ، بیاید که سن قانونی هم ندارد . مدرّس گفته بود خوب اهمیت ندارد خدمت مدّرس میکنیم . وقتی من آدم تهران و موقعیت مدّرس را در تهران شنیدم و دیدم و با این بیان مدّرس بی‌اندازه متزلزل و متوحش بودم . دوستان و کس و کار و اینها بمن گفتند آقا قبل از اینکه فرصت بروود خودت برو پیش مدّرس . او را از خودت چیزش کن . هرچه کردم که بتوانم خودم را راضی کنم بروم پیش مدّرس بگویم آقا من هم آدم هستم و نسبت بمن محبت و مهری شما داشته باشید نتوانستم خودم را راضی کنم . هرچی کردم نشد . تا بالاخره مجلس تشکیل شد . طبق قانون اساسی و طبق نظامنامه مجلس وقتی مجلس تشکیل میشود نطق

افتتاحیه را شاه میکند . بعد از اینکه شاه نطق افتتاحیه را کرد شاه میروید مجلس تحت ریاست سن ترین عضو خودش و تحت مشیگری جوانترین عضو خودش تشکیل میشود . من الاتفاقی شاه که رفت مدرس شد رهس سنی من شدم منشی سنی - توجیه میفرمائید . او در کرسی ریاست نشست من در کرسی مشیگری . یکساعت و خردی این سرویونی طویل کشید تمام شد و بعد جلسه هم ختم شد . من از پلهها سرازیر شدم داشتیم میرفتم که بروم منسزل از عقب سردیدم که پیشخدمت من را صدا میکند . نگاه کردم گفتم آقا چه فرمایشی دارید ؟ گفتم آقا شما را خواسته . گفتم آقا کی هستم ؟ من که نمیدانستم - گفتم آقا کی هستم ؟ گفت آقای مدرس . گفت آقا شما را خواسته اند . گفتم آقا کجا تشریف دارند گفت این اطلساق برکشتیم رستم . با اینکه تمام صد مانش مدرس نصف صد مانش را از این جنس آخوند عمده بصر دیده بود معینا نسبت به این مردم از نظر تخلیص نوع احترام خاصی قائل بود . هر آخوندی اگر وارد میشد برایش رکت میکرد - تواضع میکرد . هر کلاهی که وارد میشد هیچ برایش تواضع نمیکرد . این خدایش بهامزه وارد که شدم سلام کردم گفت بفرمائید نشستیم . گفت یا الله . همچنین کرد و گفت شاید البته شنیده باشید که ما کتیم ما شما را رد میکنیم . گفتم حالا که از زبان خودتان می شنوم بله مسلم شد که این فرمایش را شما میفرمائید . گفت آهان نظر شما چی هست در این موضوع ؟ گفتم من نظری ندارم جز اینکه یقین دارم - حضرتعالی بدون صلحت تصمیمی نمیگیرید . قطعا صلحتی ایجاب میکند که باید من رد بشوم من موافق با این صلحت هستم . خودم هم استقبال میکنم حتی زحمت مخالفت هم بشما نمیدهم من اصلا استعفا هم نمیکم . این را یقین دارم جنابعالی بدون صلحت این تصمیم را نمیگیرید . صلحتی هست که میخواهید من نباشم . صلحتی ایجاب کرده که این تصمیم را نمیگیرید . من با این تصمیم موافق هستم صد در صد . طبع جنابعالی . نگاه کرد بمن خدا شاهد است . گفت بسم بگویم نه از این تاریخ نه تو را رد نمیکم بلکه تو فرزند من هستی فرزند من . اصلا فرزندم میفهمی چی بهتان میگویم تو فرزند من هستی . گفتم مطمئن باشید منم تا زنده باشم نسبت به شما سیاستگذار و خد شکرار هستم . این عهد و پیمان ما شد با مدرس . مقصود هم مدرس هم محمد تقی خان آقا شرحشان خیلی مفصل است و من با این

مختصر نمی‌توانم بگویم و وقتی هم بگویم از هردو آنها حالم منقلب میشود. براستی حق محمد تقی خان را تا حالا کسی نداده و اصلاً نمی‌شناسند این مردم نمی‌دانند محمد تقی خان کی بود؟ چی بود. محال است چنین افسر یک چنین سردار و پیکر در ایران بوجود بیاورد خود همین محمد تقی خان است. خدا گواه است اگر محمد تقی خان مانده بود شاید مقام و عظمتش از نادرشاه هم بالاتر بودش یک همچین مردی بود. خدا بیامرزش.

- س -

در مجلس ششم شخصی باسم عهد الرحیم کاشانی بیاد آریسد؟ از تهران وکیل شده بود والله حافظه‌ام خیلی کم است ولی البته بودند خیلی آقاها یکی که بنده دیگه حالا حافظه‌ام به‌جز اجازه نسیدهد. بله خیلی‌ها بودند در دوره ششم و ششم از دوره‌های خیلی فوق‌العاده دوره‌های مهم مجلس است. قوانین بسیار بسیار اساسی در دوره ششم در مجلس گذشت یکی از بهترین قوانین آنجا الغاء کاپیتالاسیون شد چون آنوقت کاپیتالاسیون بود. آندوره کاپیتالاسیون الغاء شد. یکی از قوانین بسیار مهم گذشت قانون کلاه و عمامه بود. قانونی گذشت که هیچکس حق پوشیدن لباس روحانیت و قبا و عمامه و کلاه نکند سرش. مگر کسانی که مجتهد مسلم باشند - مجتهد و اینها - اجتهاد آنها مورد تصدیق مقامات عالی‌رتبه باشد نه اشخاصی دیگری حق پوشیدن . . . بر اثر گذشتن این قانون عده زیادی از نمایندگان خود مجلس که دارای کلاه و عمامه بودند لباسشان را . . . منجمله مثلاً فرض کنید آقای دستغیب مثلاً

آقای مثل زین‌العابدین ره‌ما - یک عده دیگری همین ترتیب. اینها همه عمامه‌ای بودند همشان عمامه‌شان را برداشتند کلاه پوشیدند. این شاه پهلوی هم عقیده بود که این قانون مویع اجرا میشود شاید صدی نود اشخاصی که آن زمان عمامه و عباوریش و بساط و اینها داشتند ریششان را تراشیدند و آندند آدم حسابی شدند. بعد از شاه پهلوی - این شاه بعد احمیتسی به اجبرای این قانون نداد. هرکی دزدی قطاع الطریقسی لوطی‌ای ای‌راطسی راهزنی بود آمد و ریش گذاشت و یک عبا و یک عمامه پوشید خودش را کرد روحانی این بازی پیش‌آمد که الان برای شما پیش‌آمده. قبول بکن این دیگه حقیقت محض است آقا این دروغ نیست. اگر آن قانون را او گذاشته بود اجرا کرده بود آیا اینطور این قدر هزار عمامگی پیدا میشد؟ عمامه‌کی وجود نداشت ده اینقدر ریید ابشود. این شاه خیلی . . .

- س- در دوره‌ای که قاجار - سلسله قاجار کنار گذاشته شد - جناب عالی هنوز تهران تشریف نداشتید
- ج - چرا نیامدید
- س- موقعیکه احمد شاه - سلسله قاجار برکنار شد و سلسله پهلوی . . .
- ج - وکیل نبودم ولی تهران بودم
- س- تهران بودید
- ج - بله تهران بودم
- س- در آن مورد چه خاطراتی دارید که بگوئید اگر ذکر نشده باشد
- ج - در آنوقت تهران . . . عرض کنم در آن مورد یکی از چیزها این بود که به ذهن شاه پهلوی هم داده بودند خودش هم آماده اینکار بود . احمد شاه که هیچوقت در ایران نیست و علاقه‌ای هم نشان نمیدهد از خودش . همیشه می‌رود در فرنگ - مشغول گردش و عیش و تفریح و اینهاست و اینها و شما بیایید و رئیس‌جمهور بشوید . سردار سپه هم قبول کرده بود که رئیس‌جمهور بشود و میل او هم ریاست جمهوری بود و برای رئیس‌جمهوری هم افسد ام کرد - اولین اقدامش ریاست جمهوری بود . رجال آنزمان - مخصوصاً " سیاستمداران آنزمان که از جمله شخص مرحوم مدرس - با اینکه مخالف شخص رضا شاه بود . گفتند آقا جمهوری صلاح ایران نیست . یک طلکی که رشد سیاسی نداشته هنوز مردمش تشخیص نمیتوانند به هند شروطیتیا غیر شروطیتیا چی هست التفات بفرمائید و تشخیص نمیتوانند بدهند هر چهار سال یکمرتبه به اینها بگویند شما بیایید سرنوشته‌تان را . . . یک عده را روسها میکنند به سمت خودشان - یک عده را انگلیسها میکنند به سمت خودشان - یک عده را آمریکاییها میکنند به سمت خودشان . یک عده را فلان حزب میکند و بالاخره بعد از مدتی نمیدونم کنی میشود منتسبست یا میشود متلاسی . صلاح ایران نیست این بود که زیر بار جمهوریت آنوقت نرفتن به رضا شاه گفتند ما زیر بار جمهوری اما اگر تو سلطنت بخواهی ما حاضریم ترا به پادشاهی قبول کنیم . والا اول او میخواست رئیس‌جمهور بشود . روی این تری که عرض میکنم که رضا شاه شد پادشاه والا موضوع سلطنت رضا شاه در کار نبود .
- س- اینکه میکنند که بزور و کلا را - به زور و تهدید اینها را مجبور کرده بودند که بتفخ سلطنت رضاشاه

رأی بد هندی

- ج - هیچ یگی دروغ است . (؟) یعنی اینکه قدرت رضا شاه آنوقت جایی رسیده بود که اینها همشان خودشان را باختند . سرמיד ویدند و با انتخابمید ویدند . هیچ همچین . . . اینها ههانش دروغ است
- س- در خارج از مجلس باهانشان تماس گرفته شده بوده
- ج - همشان بله خب البته تماس با خارج هم بوده اینها چیزی نمیشود . اینها هه حقیقتی است که من بمرضتتان میرسانم
- س- آنوقت مرحوم فروزی چه ربطی داشت به این مسئله جمهوری چون یکجا هم گفته شده بود که ایشان بنا بود رئیس جمهور بشود
- ج - نه هیچوقت - هیچوقت . مرحوم فروزی خدایش بیامرزه - اولاً " مرحوم فروزی بسیار مرد دانشمندی بود - مرد با کمالی بود چون باور بفرمائید بمعقده من دانش و کمال فروزی باند ازای بود که حقیقتاً " موج میزد و دانش و کمالش و اینها . خیلی فروزی آدم فاضل و دانشمندی بود مخصوصاً " ورضی صحبت میکرد . منطقتش خیلی قوی - صحبتش خیلی قوی و اینها بود . ولی آن شهادت و آن جریمه و بالاخره آن چیزی که باید بشود برایش اینکار نبودش درش التفات میفرمائید
- س- آن مطالبی که مرحوم صدق توی مجلس گفته بود برضیه تخییر بااصطلاح سلسله قاجار که اگر رضا خان بیاید ما یک مرد قوی که بعنوان نخست وزیر دریم از دست میدهم و بعد مشروطه از بین خواهد رفت
- ج - نه همچین که نبود ولی بالاخره حتی صدق موافق نبود و مخالفت هم کرد . خب منطقی نداشت برای مخالفتش مجبور بود از خودش چیز بکند - برناه مختلف چیز بکند . شرح مخالفت او در همان صورت مذاکرات مجلس ضبوط است - بگیرید و ملاحظه بکنید . خیلی در آنجا بطسور تفصیل نوشته شده . نه تنها صدق مخالفت کرد منتهی علاوه هم مخالفت کرده - تقی زاده هم مخالفت کرد . اینها هه ولی با هورت خیلی شانته و اینها . صدق بهمین طریق که شما میگوئید والا هیچ چیز اینطور نبود اصلاً

- س- یعنی مردم بطور کلی موافق بودند
- ج- مردم به - زیرا که رضا که بعد از اینکه آمد اول کاری که کرد ایجاد امنیت کرد . امنیت نبود در ایران الثقات میفرمائید . امنیت را در تمام نقاط ایران مستقر کرد . در تمام نقاط ایران حکومت مرکزی بالاخره سلطه خودش را پا برجا کرد . مثلاً شما راه ند اشتبه بروید به خوزستان باید بروید به بغداد و از بغداد بروید یا باید بروید بوشهر و از بوشهر بروید خوزستان . اولین قدمی که برداشت الثقات میفرمائید - ایجاد راه شوسه کرد از فرض بفرمائید خرم آباد تا خوزستان و قس علیهذا در شیراز در جاهای دیگر همای برجسته برای امنیت برداشت رضا شاه پهنوی (؟) خود بخود که نبود بیاید اندرم بولد روم که نبود . که از صبح بیاید عریه بگند توی خیابان - نخیر کار میکرد و ...
- س- دوره اول سرکار دوره ششم بود
- ج- بنده در دوره پنجم کاندید بودم و دوره پنجم هم الان صورت انتخابات مجلس هم موجود است . در مشهد من بردم آرا را . نظامیها کاندید داشتند بمن گفتند بیانو با ما بساز ما هم با تو میدویم . روی فکر جوانی و احمقانه که نظامی حق مداخله در انتخابات نداره گفتم شما حق مداخله در انتخابات ندارید . کسی که حق مداخله در انتخابات نداره من چطور بیایم با او بسازم . خلاصه نظامیها با من مخالفت کردند . آرا را بیرون آوردند فرستادند صندوق را عوض کردند والا من دوره پنجم وکیل بودم خدای من شاهد است به . و دوره پنجم که وکیل بودم نگذاشتند بعد دوره ششم که میخواست انتخابات بمایه آدم تهران رضا شاه پهلوی آنوقت هنوز نخست وزیر بود . اولین دفعه ای بود که رفتم خدمتش . تفصیل را پیش گفتم . گفتم آقا آمدن دوره من انتخاب بودم نظامیها اینکار را کردند . این دوره هم اگر واقعا همان آتش و همان کاسه میخواستند نظامیها با من مخالفت بکنند که من از همین حالا هیچ قدمی برندارم والا که ... گفت من بهیچ وجه از این گذشته که خبری ندارم و بسیار هم از این شرح که شما میگوئید متأثر هستم . بسیار بسیار کار بدی کردند نه اینکه جنابعالسی خودتان را کاندید بکنید و چیز بکنید بلکه آنچه از من هم بر بیاید حاضریم با شما موافقت و

مساعدت بکنم . عین بیانش است بجان شما . در مجلس اول آدم

س- این اولین برخوردتان با . .

ج- در اولین برخورد بنده بود که این نخست وزیر بود

رضا شاه آقا مرد بالاخره قوی بود ولی خب يك جنایاتی هم میکرد محض نظر فرزندش بود . فکر میکنم

هش این بفکر فرزندش بود والا که همین کشتن مدرس - بودن مدرس را از بین اینها که بی

جهت این موضوع

س- چرا این کارها را میکرد ؟

ج- حالا این موضوع تغییر لباس پیش آمد که کلاه سر بگذارند هم باصطلاح آن کلاه پهلوی سر

میگذارند . سر این کلاه پهلوی البته يك عده ای داد و فریاد کردند و مخالفتی کردند و اینها

بجائی نرسید و اراده آن مرد هم قوی بود و هم تصمیم عطفی شد . منجمله مثلا در

شهر مشهد يك خانواده من تهران بودند بمن گفتند شما باید مردم را دعوت کنید که شب

با خانهایشان بیایند خانه شما . هه بی گفتم آقا تناسب ندارد این کار را برای من . من خودم

اولا خیلی جوانم بعد خانواده من نیست اینجا . گفتند این امر شده است تهران که شما باید

اینکار را بکنید . خب آن دعوت اول را بنده کردم در منزل برای چیز . ما دعوت کردیم قریب

سیصد چهارصد نفر از اهالی مشهد با خانضان بدون حجاب - اولین دفعه هم آمدند خانه

بنده

س- با روسری یا بی روسری ؟

ج- بدون روسری بدون حجاب . خلاصه از همه اینها پدیرائی شد . خیلی شرحش مفصل است تفسیراتی

بعلل آمد . حالام محترزاز این اینست که آنشب که گذشت برای شب بعدش باز گفتند توامشب باید

از آتاین علما هم دعوت کنی که بیایند با خانهایشان منزل تو همینجور بدون حجاب

س- علما ؟

ج- علما بله اهل علم . گفتم آقا من اهل علم نمی شناسم اینها تناسبی با من ندارند . گفتند از

محالات است شما باید اینکار را بکنید

س- کسی ؟ استاند ار این حرفها را میزند ؟

ج -

استاندار میگفت بوسیله شهرتانی - شهرتانی شهید هم (؟) بالاخره دفعه دوم هم ما آقایین علما را چیز کردیم . ولی البته طبقه دوشان آمدند طبقه اولشان دوسه نفر بودند آنها از جانتان نخوردند ما هم مزاحم آنها شدیم یحیی طبقه دوشان هشتان آمدند باز نهائیان . یک آقا شیخ محمدعلی داشتیم که ثابتی بهش میگفتند . این خدا گواه است شبکه عیالش را آورده بود یک چادر دور سرزنش پیچیده بود بهمین اندازه بقره یک عمامای دور سرزنش . بعد یک عبا هم انداخته بود روی دوش این زنش . این زن بد بخت هم هفت میلرید همینطور . و حالا قضیه مهم اینست که این بعد این قضایا حجاب که پیش آمد در مشهد یک عده مخالفت کردند . ولی کار حجاب پیشرفت کرد . یک عده ای هم رفتند در مسجد - بهلول نامی بود و چند روز در مسجد آنجا بساطی برپا کرد و شروع کرد هی به نطق کردن و مردم را ترغیب کردن که زیر بار این کار نروید .

س -

کی این کار را کرد؟

ج -

بهلول نام - بهلول - هر روز هم بر جمعیت این افزوده میشد منجمله یک عده زیادی بربریها بودند که از خارج شهر اینها در دهات ده پانزده فرسخی مشهد منزل داشتند و اینها آمدند پای اون شهر اون بهلول و شاید سه چهار هزار نفر از آنها جمعیت شد اینجا را آن پیرانتسز بهتان امرکم . این بربریها ملکان و مقررشان خاک افغانستان بوده و اینها یک جاهائی در افغانستان بنام هزاره جات میگویند که هستانی است . اینها در آن کههستان مسکن داشتند . در زمان امیر عبد الرحمن خان پادشاه افغانستان جد امان الله خان امین امان الله خان پادشاه اخیر جدش امیر عبد الرحمن خان - پدرش امیر حبیب الله خان بود جدش امیر عبد الرحمن خان . عبد الرحمن خان با این بربریها در افتاد و تمام اینها را تارو مار کرد . کشتار زیادی هم از شان کرد التفات میفرمائید و همه اینها هم - اینها تارو مار شدند و عده زیادی منجمله عده ای هم فرار کردند از آن زمان عبد الرحمن خان آمدند به خراسان و در خراسان جا کردند . حالا شاید مثلا " هفتاد هشتاد هزار بربری در خراسان باشد بلکه بیشتر هم . امیر عبد الرحمن خان یک شرح حالی برای خودش مینویسد شرح زندگی خودش را . مینویسد در دو مورد مردم به من لعنت خواهند فرستاد . یک مورد وقتی است که از این همه

جو روشم و کشتاری که من نسبت به بربریها کردم نسبت به اینها رحم پیدا میکنند بر من لعنت میفرستند که این عجب آدم ظالمی بوده که نسبت به یک عده مردمانی ایمن اند از بی رحمی کرده و قساوت بخرج داده و اینها را کشته . یکوقع دیگر باز بر من لعنت میفرستند که مردم باجند نغسر از این بربریها محشور بشوند بعد از اینکه به اخلاق و روحیه اینها وارد بشوند مرا لعنت خواهند کرد که چرا یک نفر از اینها را باقی گذاشتم انتقام میفرمائید . یک همچنین منطقی هم او . . . مقصود اینست که یک عده از این بربریها در زمان بهلول ها آمده بودند شهید . این را عرض کنم جنگ بین الطلی اول هم که شروع شد عده ای از خود همین بربریها رفتند جزو قسون انگلیس را اطلب شدند آنجا هم افسر داشتند توشان هم عده زیادی غیر افسر بود . قریب شاید چهار پنج هزار نفر اینها در قسون انگلیس خدمت میکردند که بعد هم که جنگ که تمام شد اینها برگشته به محل خانمشان اما حقوق و مقرری اینها را انگلیسها میپرداختند . اینها از نظر دولت هم پوشیده نبود . بعد که این بربریها آمده بودند دور این بهلول را گرفتند شاه متوجه شد این بدون انگشت خارجیها نیست . تحقیق کرد دید از زیراست . و این انگلیسها هم دارند این کار را انگولک میکنند . توجه میکنید ؟ این بود به فرمانده قوا که ایسرج خان بود که بیچاره دو سال قبل حبس - تیربارانش کردند

ایرج خان کی هست ؟

س -

ایرج خان طبوعی - به او دستور داد که اگر بیست و چهار ساعته این قائله را تمام نکسی خودت را احد ام میگویم . بعد از این امر دیگره بغاصله پانزده شانزده ساعت بعد این غائله را او تمام کرد . تمام جمعیتی هم که در آن غائله کشته شد گفتند هفت نفر - دوهزار نفر - سه هزار نفر هشت دویغ بود . شصت و سه نفر آدم بیشتر کشته نشد . بعد از اینکه این غائله تمام شد شاه یکصد و ای را فرستاد بیابند شهید تحقیق کنند ریشه این کار ببینند این چه . نوی آنها یک افسری بود مال شهرستانی که این افسر هم قبلاً آمده بود شهید - زمانیکه اسدی نایب التولیه بود . اسدی آنوقه خالصجات سرخس را برای پسرش اجاره کرده بود از دولت . این افسر به اسدی گفته بود در این اجاره من را هم شریک کن . او گفته بود

ج -

من شرکت نمیدهم به تو. این يك كینه وعد اوتی برای او ایجاد شده بود. در این عده‌ای که فرستادند برای تحقیق یکی هم توی راه برخورد بود و آن آدم خودش را جا زده بود. او آمده بود به مشهد ضمن گزارشاتی که او داده بود - داده بود که اینکار هوش به تحریک اسدی بوده - توجه میفرمائید. دیکه شاه بدون هیچ تحقیقی - هیچ رسیدگی عده‌ای را فرستاد آنها آمدند همانشب رسیدند آنها این را محاکمه نظامی کردند و بفاصله دو ساعت هم تیربارانش کردند. اگر شما در این قضیه دست داشتید - اسدی هم دست داشته خدا من گواه است اسدی کوچکترین اسدی در این موضوع تقصیری نداشت جز اینک - مردیکه حسادت کرده بود. حالا او چی بود؟ سعایت کرده بود که پله اسدی اینکار را کرده قصدش این بوده که مدرس را بیاورند رئیس جمهور بکنند

س- خراسان

ج- خراسان - مدتی است که بدبخت هفت سال است حبس است. اسمش رفته خودش اصلاً دیکه داره تمام میشود. اسمی دیگر از او نیست. امراد کله مدرس را هم بکنند. مأور شهرانی که رئیس شهرانی خاف بود زیرا بارتستن مدرس نرفت - گفت اینجامت سرحد مردم سرحدی و هم مردم سرحد همجوار نسبت به يك معتقداتی پیدا کرده‌اند و این حسن اثر نخواهد داشت. خلاصه او نرفتند زیر بار. يك پسری مادر قبیله‌ای راز تهران اسمش را فراموش کردم. او را مأور کردند و آمد و رفت خاف و مدرس را برداشت و از خاف آمدند به کاشمر روز بیست و ششم ماه مبارک رمضان بود. نزدیک غروب وارد کاشمر میشوند. وقتی وارد اطاق میشوند آن مردیکه وارد اطاق میشود و سینی و چای میبرد برای مدرس. مدرس میگوید خیلی متشکرم که شما بفکر افطار من افتادید. هنوز پنج شش دقیقه‌ای مثل اینکه به وقت مانده. اجازه بدهید وقت که برسد افطاری شما را با میل قبول می‌کنم. گفته بود نه شما به افطار کارند داشته باشید به وقت. همین حالا باید بخورید. این فهییده بود که مطلب از چه قرار است. بالاخره آن استگان را خواهی نخواهی به دهن مدرس ریخته بود

س- سم توش بود ؟

ج- مسلماً پله مدرس گفته بود پس اجازه بدهید من دو رکعت نماز بخوانم. گفته بود مانعی

نداره . این رویه قبله نشسته بود و مشغول نماز و رازنیازه درگاه خدا می . یک ساعت گذشته بود این دیده بود در حال درس تغییری پیدا نشد . دو ساعت - سه ساعت پنج ساعت در همان حال راز و نیاز بوده بدون اینکه تغییری بکند . آن مرد یک خلص تنگ میشود . خودش و یک آوان هم همراهش بوده حبیب - شش انگشتی میگویند با او حبیب شش انگشتی عمامه درس را از سرش برمی دارند می اندازند گردنش . یک سر عمامه را این میگیرد دستش یک سر عمامه را آن یکی . آنقدر میکشند و لگد میزنند به شکم درس - و درس را میکشندش . این تفسیر گشتن درس . کوچکترین تصویری درس خدای من گواه است در این موضوع نه اشتش . کوچکترین تصویری هم اسدی - اسدی با من خوب نبود من هیچ نسبت به اسدی سعاتی نداشتم (؟) ولی به ذات پاک الهی قسم و بحق حضرت رضا قسم و به آن نمازی که میخوانم بر است و صدق قسم اسدی در این موضوع تصویری نداشتم . همینطور است . همانطوریکه از .

س- آفتوق چرا آقای فرضی غضوب شد سر اسدی ؟

ج- غضوب نشد . دروغ است نخیر . نخیر گفتند فرضی بیچاره - گفتند که چرا واسطه نشد و اینها باو گفتند واسطه شدن من چه مانعی داره نتیجه نداره . بله مثل اینکه شعری هم خوانده بود در کف شیر تر خونخوارهای جز به تسلیم و رضا کو چاره ای والا نخیر ...

س- تا چند دوره سرکار در مجلس بودید ؟

ج- اما مجلس بنده . حالا یک چیزی از رضا شاه بگویم و فرق خود شاه با باقی افسران . رضاشاه هنوز نخست وزیر بود و اینها - جنگ بین المللی اول هم تازه داشت خاتمه پیدا میکرد اما در سرحدات روسیه - در داخل خاک روسیه هنوز گفتاش و هر چه و مرج زیادی بود . منطبقه یک عده ای بلوچ قریب سیصد تا بلوچ به سردگی یک مردی بود بنام کریم خان میروند در خاک روس و روسها هم به آنها جا دادند (؟) اینها آنجا جا گرفتند و هر دو روز سه روز پنج روز یکمرتبه این بلوچها یک عده ای را میفرستادند به خاک ایران التفات میفرمائید هر دفعه پنج هزار شش هزار ده هزار گوسفند مردم را غارت میکردند و می بردند . شاید در آن

صدایای آنسال به تحقیق نزد ک به هفتاد هشتاد هزارگوسفند اینها بودند
 توجه بفرمائید - هرچی هم به دولت مراجعه میشد دولت به لشکر میگفت
 میگفت به وزارت خارجه مراجعه کردم - وزارت خارجه هم میگفت به سفارت ایران نوشتم صحبت
 کردم - میگفت به دولت روسیه به مرکز مینوشت - اصلاً نمیشد (؟)
 بنده هم در آنوقت در زور آباد بودم - زور آباد يك قطعه سرحدی است بین خاک روس و
 ایران و افغانستان - زور آباد - از نظر سرحدی اهمیت سرحدی زورآباد را شاید
 کمتر نقطه سرحدی داشته باشد عرض کردم - بین خاک روس و ایران و افغانستان
 است - تمام این زورآباد هم طک شخصی من بود - من صد (؟) آجلا طک
 شخصی داشتم - که شرحش آمد که بعد تمام این املاک را بعد ها سه سال بعد من
 خودم تشخیص دادم که دیگر زندگی بآن صورت نیست خودم به دست خودم بین مردم - یعنی
 بین تیره‌های خودم تقسیم کردم - بدون اینکه نه تظاهری بکنم نه به هم عکس را بگیرند نه بگویم
 من همچین کاری کردم - بعلل خودم من اینکار را کردم بین آنها تقسیم کردم - مقصود من
 در زورآباد بودم و می‌گوشد ای من گواه است طرف بعد ازظهری بود قدم می‌زدم توی خیابان
 بود و اینها ده پانزده نفر بعضی‌ها شاید بیست نفر زن و مرد و بچه آمدند و اینها آمدند
 بسمت من - همینکه رسیدند به من شصین کمان زنان چاره‌هایشان را از سرشان گدند انداختند
 به زمین و سرشان را برهنه کردند و مردها بپه‌هایشان را درانندند و شروع کردند به نعره کشیدن
 و فریاد کردن که درروز می‌زا جلال‌الدین بلوچ از طرف کریم خان آمده محله ما - محله یعنی
 محل سکونت یعنی جاده‌های ما را - آنها هم کنار سرحد بودند - محله ما را غارت کردند
 هرچی داشتم و نه اشیای اینها برده‌اند - تمام گوسفند ما را هم بردند دیکه هیچی - همه
 زندگی ما را برداشتنند و بردند - هی به سرشان می‌زنند و هی گریه میکنند - خیلی وضع ناراحت -
 کهنه‌ای بود - منم خیلی متأثرکردند حقیقتش - گفتم ناراحت نباشید برای شما فکری می‌کنم -
 اینها را بهشان اطمینان دادم برگشتند و شب فکر زیادی کردم و گفتم این مرد یکه بلوچ
 را اگر اینکار را ما جلوگیری نکنیم هرروز این بازی برای ما اتفاق می‌افتد هرروز می‌افتند اینجا
 شلوغ ... خلاصه همانروز من صد سوار امر کردم حاضر شدند - وقتی هم سوار حاضر

شدند رستم جلوشان . گفتم من شما را به مأهرویتی اعزام میدارم که یا باید تا نفر آخر کشته بشوید یا باید مأهرویتان را انجام بدهید . بدون این دو امر - بدون انجام مأهرویت و بدون کشته شدن اگر شما برگردید من اینجا شما را اعدام خواهم کرد . این امر من را همتان باید ببرد . به بزرگتر آنها دستور دادم بدون اینکه به اینها بگویند همین طور برو به سرحد حالا سرحد هشت فرسخ بود - از آنجا هم شانزده فرسنگ هم باز داخل خاک روس بشوند تا بحل آن ملاجلالالدین برسند . گفتم میروید بحل ملاجلالدین که میرسید بیست و چهار فرسخ راه باید بروند . مرده یا زنده ملاجلالدین را از شما میخواهم بدون هیچ چیز دیگر از شما نخواهم فقط مرده یا زنده اش را میخواهم - این را روانه کردم . آقا اینها بعد از اینکه رفتند - روزش - عصرش یکدیگر فکر کردم با خودم گفتم عجب کار احقانه ای تو کردی مردیکه احق - این چه کاری بود تو کردی . این فردا ممکن است دولت روس را متراش بکند به دولت ایران . دولت ایران هم از تو حمایت نکند بگوید کسی که اینکار را کرده پدرش را در بیاورد . پدر تو را در میآورند . خلاصه آقا به این قرآن قسم مثل مرگی که هر یکندش همینطور مثل هر کدنه من همینطور پیر میزدم از ناراحتی . گفتم اینها را برگردند افتضاح است بعد . نیاورم خدا یا چه غلطی بکنم - حالا اینها هم باید بیست و چهار فرسخ بروند تو خاک روس . هیچ آبادی هم نیست چون تو بیابان و دشت را باید بروند سه روز بر این واقعه گذشت . این سه روز بر من چه گذشت خدا میداند و من که بر من چه گذشت . درست روز آتش خدا گواه است هشت میانه م بیرون راه را میدیدم چشم به قسمت سرحد بود که ببینم آیا سیاهی است - سواری چیزی پیدا میشود . روز سوم بود دیدم چند تا از دور یک سیاهی پیدا میشد . گفتم حتماً اینها همان سوارهای خود من هستند . نزد یکدیگر شدند دیدم نه پنج شش تا بیشتر نیستند - اینها از مال مانیتند - مال ما صد نفر بودند و اینها خلاصه همینطور قدم میزدم تا اینها یواش یواش نزدیک شدند و اینها دیدم سوار خود من هستند از مال خود من هستند . رسیدند به من همینکه رسیدند - ایستادند . آنها ایستاده من همینطور قدم میزدم . ایستاده که رسیدند بمن - بمن تعظیم کردند سواره -

بهشان گفتم پسر چه کردی ؟ گفت آوردیم . گفتم پسر چه کردی ؟ گفت آوردیم این همینطور که بان حرف میزد این ترکه اسبش را باز میکرد با دستش - فوری جلو پای من انداخت سر میزاجلال الدین را . یکی دیگر آمد هفت تا سر جلو پای من انداختند آنجا سرهمان . . .

ج - سرهمانهای که آمده بودند محله آنها تمام آنها را هم التفات میفرمائید همه آنها را آورده بودند به دعوا به زد و خورد البته . هر هفتای اینها الحمد لله سر اینها را انداختند جلو پای من . گفتم خدا را شکر . آمدیم ما . . .

س - چند تا خودشان کشته داده بودند ؟

ج - از مال من سه تا اسب کشته شده بود آدم الحمد لله کشته نشده بود . . . هیچکس سه تا اسب فقط . سوارهای من خیلی ورزیده بودند - کار کشته بودند و فهمیده بودند و خیلی در ایمن کارها چیز بودند خیلی سوارهای شایسته ای بودند . فقط سه تا اسب کشته شده بود . چه کم و چه ن کم کفندی نیشتم گزارشش به آقای فرمانده لشکر خراسان - حسین آقای امیر لشکر تفسیر قصه را هم نوشتم این بود این بود . . . شهم فرستادم و آنها هم هفت تا سوشان را گرفتیم و هفت تا سرهم پن بوسیله سوار برای شما فرستادم بوسیله آدم منصوص . آدم من همه کفندی من را به حسین آقا داده بود و این خوانده بود زده بود توی سرش . ای وای فلانی پدر خودش را در آورد و پدر من را هم در آورد . کئی باوا اجازه داده بود که یک همچین غلطی بکند - این غلط او را کئی جواب میدهند این چه کار غلطی بود او کرده - غلط کرده اینکار را کرده . بعد گفته من که ساقط جواب اینکار را من میتوانم بگویم . به این آدم گفته بود بردار بپوش بپوش اینها را بپوش خودت هر طور هم میداننی سرها را دفن کن صدایت هم در نیاید . این آمده بود بیرون و بالاخره هم

آمد آقا این بمن گزارش نوشت که بله همچین چیزی است . امیر لشکر گفته بود بروید من روی آتش بودم دست روی آتشی رضم خدایا . . . شش روز هفت روز از این قصه گذشت آنوقت ما هم سواری از شهید میآید باز کفندی امیر لشکر نوشته بود . جناب آقای سردار نصرت تیموری - رونوشت دستخط تلگرافی حضرت اشرف سردار سپه فرمانده کل قوا را برای استحضار ضافاً نوشته بود . نوشته بود جناب آقای سردار نصرت تیموری . . .

س- سردار؟

ج- نصرت تیموری - خدمانی را که انجام داده‌اید مورد کمال تحسین و تمجید من است و به‌ین‌وسیله مراتب رضامندی خودم را از حسن خدمات شما ابراز می‌دارم - رضا مخصوصاً فرق اشخاص ببینید . آنجا فرمانده خودش آنطور اینجا یک همچین دستوری نداشت رضا شاه . افتادم زمین اصلاً هیچ فکر نمی‌کردم . ما از این مخصه راحت شدیم . بله اینجا بودنش بله . یک قضیه دیگر هم یاد افتاد . من مجلس که بودم وقتی هم مرحوم مدرس بمن خیلی اظهار محبت میکرد - بمن گفت فلانی - مدرس - هدف تو از اینکه آمدی وکیل شدی چیست ؟ منظور شخصی است چی بوده ؟ گفتم آقای مدرس حقیقت من هدف شخصی نداشتم . اما دو هدف تقریباً "طایفگی و نوعی دارم . یکی اینست که طایفه من - این تیموری من - اینها همه اهل هستند - چادر نشین هستند التفات میفرمائید ؟ چادر نشین که میفهمید چی چی هست ؟

س- بله

ج- اینها گوسفند دارند - بیلاق و قشلاق میکنند - و هر سال هم مالیات میدهند میانند مالیات سرگله از اینها میگیرند . مأمورین مالیه در این گرفتن مالیات سرگله به اینها خیلی تعدی و جواز میکنند . مثلاً بجای یک تومان پنج تومان میگیرند التفات میفرمائید - کسی هم نیست که گوش بدهد . یکی از گرفتاریهای من این است . یکی دیگرش گفتم مقابله اری از املاک بوده مال دولت که خالصه دولت بوده بعد دولت اینها را به اشخاص فروخته - چیزهای خالصجات آریایی . دولت وقتی که این خالصجات را فروخته برایش ضال معلوم کرده . مثلاً گفته مثلاً ده حسن آباد ... خروار گندم ...

روایت کننده - آقای محمد ابراهیم امیر تیمور

تاریخ - ۲۵ ژانویه ۱۹۸۲

محل صاحبه - شهر لاهوریا - کالیفرنیا

صاحبہ کنندہ - حبیب لاجوری

نوار شماره - ۳

یک طرح قانونی نوشت برای مدرس . یک طرح قانونی این بود که - عرض کردم که آن زور آباد همش ملک من بود - من خودم این را بخشیدم به این تیموریهای خودمان و آنها را باصلاح دارای ملک کردم . بعد از اینکه دارای ملک کردم اینها را انقلاب خانه نشین کردم که هم مالدارشان را داشتند هم ملک دارشان را داشتند . مدرس طرح قانونی تهیه کرد . مالیات سرانگه آنهايي که دارای آب و زمین و ملک و زراعت هستند نباید پرداخت کنند . آنهايي که فقط و فقط کارشان بیلاق و شلاق است و آب و آب و زمین و زراعتی ندارند و فقط به مالداري می پردازند آنها باید بپردازند . این منظر من تأمین میکرد اتفاقات میفرماید ؟ احضار کرد خودش گفت بده به این و آن احضار کنند . بعد در جلسه بعد از مجلس خودش پا شد نطقی کرد و آن طرح را هم داد آنجا مجلس با سلام و صلوات آن طرح قانونی را بصورت قانون در آمد و ما شدیم راحت خد ابیامرز شد روحش شاد باشه . . . یکی دیگر هم راجع به خالصجات اربابی . مقررات داشتیم کلیه ضلالت بیوانی را اشخاص میگفتند به نرخ روز به دولت به پنج مقابل قیمت فروش کنند . مثلاً "بایند خروار کنندم را مثلاً" به آن صورت پنجاه تومان فروش کنند پولش را از دولت بگیرند و دولت مقابلاً "ملکف است که بلافاصله ملک اینها را از نوع ممیزی بگند - در ممیزی که دید هرچقدر ممیزی معلوم شد همان مالیاتشان میشود همان مالیاتشان را دارند . اینهم نظر ما را تأمین میکرد . این دو طرح با چیز مرحوم مدرس گذشت . این را داشته باشید . شش هفت سال از این قضیه گذشت و این طرح هم در مورد همان طوایف تیموری ما هم اجرا میشد . بعد مرحوم داور شد وزیر دارائی . داور دستور داد به تمام عمال دارائی که بهر طریقی شعا میتوانید باید در از دست

عایدات دولت بکشید و هرکدام شما آنچه زیاد عایدات بدست بیاورید در یکی آن از یاد عایدات بعنوان یاداش و انعام به شما داده میشود . یعنی به هر کیفیتى شما میدانید باید در از یاد عایدات بکشید . يك معنی اش هم این بود که هر طور شما میدانید باصطلاح مردم را غارت کنید هر طور هم شده

مأمورین مالی افتادند بجان مردم پدر مردم را در آوردند . منجمله مأمور مالیه بود در جام که به آدمی داشتیم من در زور آباد که با او دند ان داشت یعنی با هم بد بودند زورش به آدم من که نمیرسید بهانه قرار داد . گزارش داده بود به شهید که مردم اینجا هفت سال است مالیات ندهاند و دارای هم اصلاً گذشت فوری مالیات بگیرد -

همانهاى که معاف شده بودند . عدهاى مأمور و قمرسوران فرستادند توی اینها زد و کوفته از اینها مطالبه هفت سال مالیات کردند . اینها پنجاه شصت نفر جمع شدند و آمدند شهید شکایت کردند تفسیر ما اینست قانون گذاشته - ما مشول قانون نیستیم رسیدگی بکنید اگر خلافی بود ما میهیم والا چرا خلاف قانون میکشید . بجای رسیدگی به عرایض اینها امر کردند اینها را بزنند حبسشان کردند . از شان انتزاع گرفتند که باید بیست و چهار ساعته از شهید خارج بشوند و حق شکایت و تظلم هم ندارند . اینها را مأمور کردند و پس فرستادند به خانه هایشان . این بد بختها مأمور اینها از همه جا تک خورده . به خانه هایشان که رفتند مأمور فرستادند که بروید مالیات را بگیرد مأمور رفت و یکسال از اینها مالیات را گرفت . یکسال که مأمور رفت و مالیات را گرفت باز دو مرتبه مأمور رفت و یکسال دیگر از شان مالیات گرفت . دو سال دیگر باز مأمور رفت و مطالبه پنج سال دیگر را کرد این موقع بود که اینها هم تمام محصولشان را در آورده بودند روی زمین بود خدا گواه است تمام اینها آقا وقتی دیدند کسی بدردشان نمیرسد محصولشان و خانه و زندگیشان را همه گذاشتند و دست زن و بچه هایشان را گرفتند و فرار کردند رفتند به خاک افغانستان - توجه میکنید ؟ به رضا شاه نگفتند که اینها چرا فرار کردند به ملاحظه داور . به رضا شاه گزارش دادند که افغانستان آمده اند زور آباد را چاپیدند يك عده مردم را هم

افغانها همراه خودشان برده اند . در صورتیکه افغان بد بخت روحش خیرند است .
این بود رضا شاه خیلی ضعیف شد و نخست وزیر را فرستاد - فروغی را فرستاد رفتند سرحد
به افغانستان اعتراض اینور آنور - افغانها خبری نداشتند از این قصه بد بختهای
بیچاره . منهم ساکت ساکت - زیرا این داور آنوقوع آدم مقتدری بود فکر
میکرد منهم حرف بزخم با او زور نمیرسد ساکت شدم . اینجا را داشته باشید - ما
چهار پنج نفر بودیم هفته ای یکشب دور هم جمع میشدیم و شام مهمانی داشتیم .
هرشبی خانه یکی . یکشب خانه من بود

کیها بودند ؟

- ج -

حالا عرض میکنم یکی مرحوم ادیب السلطنه سمعی بود که وزیر تشریفات شاه بود . یکس
فروغ کبیده آن حسن داشتیم کفایتی آن بودش - عرض کنم یکی سلمان اسدی بود . اون
بود و همینطور یکی هم داشتیم لقلب شبها هم به چیز هم بودش برای اینکسه
اسمش نبرده باشم بنده . بعلله عرض کنم بالاخره در یکی از این شبها که منزل
من بودند سرشام ادیب السلطنه گفت آقا واقعا آدم گاهی به یک اسمهای برومیخورد
کشاکش درمیآورد مثلا اسم یک جایی را گذاشته اند زورآباد - طراسم قحط است که آدم ببرد
اسمش را بد ارن زورآباد . آخه این چه جور اسمی است - زورآباد یعنی چه - من نمی -
فهمم اینجا کجا هست - این کجا است که رفتند زورآباد چیز کردند . این حرفش را که
زد و زد و زد . . . همه را که تمام کرد . گفتم اجازه میدهید ؟ گفت به . گفتم آقا زورآباد
آنجا همش طک شخصی من بوده - تفسیرش این است این است . . . من آنجا را
بخشیدم به مردمین اینجا و افغانها هم نیامدند اینجا و نبردند . اینطور متعسری
مأمورین مالیه اینها را فراری دادند - اینها رفتند از تعدیات مأمورین والا افغانها
که کاری به این کارها نداشتند . گفت واقعا ؟ گفتم خدا گواه است من به شما
که دروغ نمیگویم . ما روز رتیم مجلس . ظهیری برگشتم خانه گفتم سه مرتبه از تو از ربار
تلفن کردند با شما خواستند حرف بزنند نبودید . در این ضمن تلفن زد گویی را
برد داشتیم مرحوم ادیب السلطنه بود . گفت فلانی اتفاقا افتخار شرفیاب نصیب شد من

امروز شرفیاب شدم . تمام مذاکرات دیشب خودم را با شما بعرض اعلیحضرت رساندم . شاه هم بسیار متأثر شدند و فرمودند فلانی خودش چرا گزارش بمن نداد - چرا او شکایت نکرده و حالا به فلانی بگوید که خود او همین موضوع را بنویسد بمن شکایت کند و حالا شما بنویسید . اینجا دیگر تصویر یا من است - تصویر باکسی نیست این را خودم اقرار میکنم . گفتم از مراحم اعلیحضرت کمال تشکر را دارم . خدا سایه شما را کم نکند - وظیفه بزرگی و سلطنت افتضا میکند که همین ترقیب - بجزئیات توجه داشته باشند و رسیدگی بکنند . گزارش برای چی هست ؟ برای استحضار خاطر مبارکشان است . حالا که خاطر مبارکشان استحضار یافته دیگه محتاج به گزارش نیست که این چیزها بنویسم خودشان استحضار شدند . گفت به من گفته اند شما باید بنویسید . گفتم من نمی نویسم - از او بگو و از من نگو . گفتم آقای ادیب السلطنه حقیقتش اینست من در تمام عمر تا بحال از کسی شکایت نکرده ام . اگر کسی به من ظلمی کرده تا رسیدم خودم رفع کردم نتوانستم صدایم در نیاید . من نمی آیم شکایت بکنم . گفت امر کرده اند - گفتم امرش را من اطاعت نمیکنم . این در چه موقعی بود - این اواخر دوره نهم مجلس که انتخابات دوره دهم در جریان است . به ذات پاك الهی خدا خودش میداند آراء منم در مشهد رفته بود توی صندوق اکثریت آراء هم مال من بود . شاه خیلی متغیر شده بود . امر کرد از انتخاب من جلوگیری بکنند . آراء من را در آوردند از صندوق . بمن گفتند . صدایم هم در نیاید همانطور نشستم تکان هم نخوردم . قصه تصویر من بود . دوره دهم بدین کیفیت گذشت من نبودم مجلس . دوره یازدهم پیش آمد باز هم بهمین ترتیب من کوچکترین اقدامی نکردم اسم منم دیگر نبود . توی انتخابات دوره دوازدهم شروع شد . خود رضاشاه توی هیئت میگوید - يك وکیلی بود مال خراسان اینجاها اغلب میدیدم بهش میگفتند امیرتیمور این را مدتی من نمی بینم این کجاست ؟ این چرا نمی آید سرکارش . خودش طرح میکرد این چیزها را

س- یادش بود .

ج - بعله یادش بود . این چرانی می آید سرکارش - آشه این وکیل خراسان بود این چراسرکارش نمی آید ؟ هرگز افتا

می بینید بهش بگوئید که بیاید سرکارش . این فرمایشک را ایشان میکـــــــرد
این موقع بود که انتخابات خراسان هم تقریباً تمام شده بود . فقط حوزه کاشمر باقی
مانده بود اتفاقاً من در کاشمر یک صده زیادی قوم و خویشهای پد ری داشتم . اینست
که کاشمری ها هم با سلام و صلوات انتخاب کردند و از دوره دوازدهم باز شدیم و کیسل
و دوازدهم بودم - سیزدهم بودم - چهاردهم بودم - پانزدهم بودم - شانزدهم سر
قضیه نفت چون در آخر دوره پانزدهم آن قرارداد کس- کلتائیان آوردند مجلس
چند نگرهاهات مخالفت کردند من بودم و اتفاقاً دل مهم هم درست من نبود .
زیرا که من در کمیسیون داری مجلس بودم این قرارداد باید بیاید کمیسیون داری
تصویب کند و باید مخبر خیرش را صادر کند . و مخبر کمیسیون داری هم من بودم
تقریباً این گفید درست بنده بود التفات میفرمائید . هرچه کردند و من گفتم محالات
است این قرارداد نباید بشود . من آنروز صبح رستم مجلس دیدم خبری منتشر کردند
به اضا بنده که مینویسد کمیسیون تشکیل شد و قرارداد تصویب شد - امیر تپور
یا شدم به سردار فاخر تذکره کردم گفتم آقای سردار حقش هست که من حالا پانزدهم
شما را اینجا مفضخ رسوا بکنم که شما حالا به کار جعل سند و کفنه پرداختید . ایمن
چه حرکتی است شما کرده اید ؟ گفت والله من خبر ندارم . گفتم خبر ندارید یعنی چه .
آدم پائین اعتراض مختصری من کردم و آن قضیه هم گذشت . نه اینکه شاه
اینها هم علاقتند بودند آخر دوره هم بودند نتوانستند آن قرارداد را در دوره پانزدهم
بگذرانند و به دوره شانزدهم . چون میدانستند این قرارداد در دوره شانزدهم میشود
و در دوره شانزدهم یکی از مخالفین باز من هستم میدانستند هم من چه عجزه ای هستم
اینکه که از انتخاب من با اینکه والله آره من توی صندوق رفته بود به ذات پاک الهی صد الاشراف
والی خراسان بود . خودش صندوق را آورد و آره مرا عوض کرد . بعد هم آدم منزل از من
عذرخواهی کرد . گفت فلانی من با شما دوستم آدم از شما معذرت بخواهم . میدانید
عین بیانش است - که مقام قابل احترامی امروز در مملکت جز مقام سلطنت باقی نمانده است .
مقام سلطنت اینطور از من خواسته اند من ناچار بودم اینطور بکنم . گفتم من از شما هیچ

د لنگی ند ارم بفرمائید هرکاری کردید . بعد آمد م تهران والله شاه مرحوم هژیر
که وزیر د ریاض بود فرستاد پیش من - که هرکار فلانی میخواید بهش میدهم . بخواید الان
استاند احراساننن میکم نایب التولیه آستان قدس هم میکم . میخواید استاند ار
آن ریاجانش میکم . هرکاری که میخواید بهش میدهم . گفتم آقای هژیر من از توجه
شما متشکر به شاه - بعرضشان برسانید برای اینکه شما بدانید که نوی رعایایتان هم یک
رضیتی بالاخره با گذشت و متکبری هم د اید آن مراتب از تمام این مراسم اعلیحضرت
من صرف نظر کردم - من هیچ چی نمیخواهم . خدا گواه است باشد هژیر صورت
من را بوسید - دست من را هم بوسید . اینها اهمیت ند اید . دردی (؟)
همانروز هژیر رفت همانروز هم هژیر گشته شد . آقا این همیشه جلو - این سن جلو چشم
بنده است بجان شما . مقصود که آن دوره ای ششم تقصیر خود من بود که نشد والله که
شاه هیچ تقصیری ند اشت - آن مقصود دوره چیز . ولی دوره هفتم من انتخاب شدم .
د واره انتخاب شد چو بعد این قرارداد این کمرسیوم آمد به مجلس . اینهم خیلی
انتروسان است . در این قرارداد کمرسیوم یک ماده بود که آنچه
کمرسیوم احتیاج ریالی داشته باشد دولت ایران ریال او را می پرد اید به نرخ رسمی التقات
میفرمائید - پولش را میگیرد . بنده پیشنهاد کردم - پیشنهاد میکم در ماده فلان
بجای نرخ رسمی نوشته بشود به نرخ آزاد . این همین یک کله - این را د اید . فرستادیم
این (؟) ضروری و جلسه ختم شد و این قضیه هم همین جور ناتمام مانده بود . فردا
صبح بعد از اینکه د اشم میخواستیم بیایم مجلس تلفن صدا کرد رقم پای تلفن مرحوم عملاً
بود . گفتند بیا با وزیر د ریاض صحبت بکنید . گفت فلانی اعلیحضرت خیلی خیلی نسبت به شما
اظهار التقات و محبت فرمودند . مراسم زیاد زیادی فرمودند که من باید مراسم اعلیحضرت
را ابلاغ کنم . به من فرمودند من الان شرفیاب بشوم مراسم شاه را به شما ابلاغ بکنم . گفتم
من از مراسم شاه متشکرم چون اینکه الان من باید بروم مجلس وقت اینکار نیست - بعد خودم
شرفیاب میشوم . گفته نه آقا من گوش را گذاشتم و آمد . گوش را گذاشت و بعد از پنج شش

د قیقه بعد علاء آمد . دیدم آمده خند ابیامریزه آدم عجیبی بود علاء - کلاه سیلند رهپوشش گذاشته با لباس تمام رسمی آمده منزل بنده برای ابلاغ مراجعته که به اعلیحضرت این مراجعشان اینطور فرمودند و بعد هم فرمودند این پیشنهاد را هم جنابعالی باید پس بگیرید . گفتیم از مراجع اعلیحضرت متشکر هستم - بعرض اعلیحضرت برسانید که این ضافع ملکت صدی نود و پنجش عاید شخص اعلیحضرت میشود و صدی پنجش عاید کل کشور ایران (؟) بعد هم بعرض اعلیحضرت برسانید - خوب تا حالا امتحان کرده‌اید من آدمی نیستم که برای شخص خودم قدم بردارم - این از نظر صلاح و سلامت ملکت به اصطلاح سلامت شخص شاه بوده - من پیشنهاد را داده‌ام و من پیشنهاد را پس نمیگیرم . گفت آقا باید پس بگیرید گفتیم آقا پس نمیگیرم . گفت باید پس بگیرید - گفتیم آقا پس نمیگیرم . می او باید پس بگیرید گفت آقای علاء جز شما ابلاغی چیزی ندانید دیگه - من میگویم پس نمیگیرم اگر شما گردنم راهم بزنید - شاه ولینعمت من بگوید خودت را از پنجره پرت کن میگویم ولی پیشنهادم را پس بگیرم نیستم . پا شد و با خلق تنگ علاء رفت . ماهم وقتیم مجلس و خیلی اوقات تلخ و مظالم اینک واقعا" حال عجیبی . رسیدم و پشت میزم نشستم . آن باشد مرا صدا کرد و آنوقت من گفتم بسه سردار فاخر بگو فلانی گفت من فکر نمیکردم که شما اینقدر - رئیس مجلس حافظ اسرار سیاسی این ملک است - ما حاضر نیستم که شما این اندازه به یک امری که برخلاف شرافت بانسه تن بدهید پشیمانای که هنوز در مجلس خوانده نشده بروید به شاه گزارش بدهید - چرا شما این پیشنهاد را به شاه گزارش دادید ؟ وقتیکه هم پیشنهاد را شما گزارش میدهمید - مجال ندهند اصلا" به من - ممکن بود مرا بیایند اصلا" ترور کنند - ایشان مرا بکشند . این چه حرکتی است که کردید ؟ من میتوانم من شما را در مجلس مفضح و رسوا بکنم آیا پسندیده هست ؟ رفت و آمد گفت والله بخدا من هیچ خبر ندارم - روحم خبر ندارد - این کار را اگر کرده یکی از منشی‌ها کرده - اسم آن منشی را برد . چون آن منشی با ما (؟)

شاید کار اوست . گفتیم خیلی خوب این بود که در یک بلافاصله پیشخدمت آمد گفت آقای نخست وزیر اطاق بیرون گفتند چند دقیقه تشریف بیاورید شما را ببینم . زاهدی هم نخست وزیر بود

زاهدی - امینی وزیر در اراضی بود . . .

س- آهان پس این بعد از صدق است یعنی بعد از بیست و هشت مرد است این

ج- بله د یگه بله- امینی وزیر در اراضی بود که این قرارداد را امینی بستش . زاهدی هم

نخست وزیر وسط اطاق ایستاده . همینکه وارد شدم خدای من گواه است عین مطلب است

تا چشم زاهدی به من افتاد گفت آقای امیر تیمور بخدا اگر شما الان این پیشنهاد را پس

نگیرید اگر همین الان پس نگیرید من همین حالا میزنم و میروم .

س- زاهدی گفت

ج- بله - گفتم تنها میگویم فوری تشریف ببرید - بدون معطلی تشریف ببرید . جناب عالی به امر من

نیاید بد که به امر من بروید این چه شکل حرف زدن شماست . من که نوکر کسی نیستم که

اینطور با من حرف میزنید آقای زاهدی . گفتم چرا اینطور با من حرف میزنید من نوکسر

شما که نیستم . برگشتم آمدم توی اطاقم . بعد بالاخره آمدم خانه و ظهر تلفن صدا کرد .

باز در بارخدا ایا . آن رئیس دفتر شاه بود . که اعلیحضرت میفرمایند همین حالا باید تسو

شرفیاب بشوی . گفتم یقین دارم اعلیحضرت هم از صبح به مهمات سلطنتی اشتغال داشتند

حاجت به استراحت دارند . منم در مجلس بودم خسته هستم حال الان مساعد نیستش

اجازه بفرمائید وقت دیگر خودم شرفیاب میشوم . گفت فرمودند همین حالا باید شرفیاب

بشوید . گفتم والله حالا برای من غیر ممکن است من نمیتوانم بیایم . از او اصرار از من انکار

مثل اینکه خودشاه هم پای تلفن بود . بالاخره گفتند که پس فردا شما فردا ساعت ۸ صبح

شرفیاب بشوید . گفتم اطاعت میکنم . فردا ساعت هشت صبح رقتیم . همین قصر مور که

توی شهر است - سالنی است در پای آنجا رقتم توی آن سالن داشت قدم میزد تک و تنها و

وارد شدم و او ای ادب کردم . گفت آقای امیر تیمور هشت ماه ما برای ایجاد این قرارداد زحمت

کشیدیم جز به جز کله به کله این ساعتها روش حرف زده شده و این پیشنهاد شما اساس

قرارداد را از بین میبرد و باید شما این پیشنهادتان را همین حالا پس بگیرید . گفتم

قریان بوسیله آقای علاء هم عرض کردم ناچار بعرض میرسانم گردن بنده را اگر اعلیحضرت

از اینجا اوه بکنید بنده پیشنهاد را پس نمیگیرم . من قریان برای هوی و هوس خودم نیستم

بمجلس رفتن نه مجلس قدم برمی‌دارم من به مجلس کاری ندارم. صحیح یا ناصحیح وظایفی به عهده من محول شده. این وظایف هم مال ملت ایران است. وظایف هم صدی نود و پنج عاید خود اعلیحضرت میشود. بجای اینکه از من واقعا^۱ مشکرو شکرگزار باشید قربان شما بمن بگوئید پس بگیری من پس نمی‌گیرم. گفت باید حتما^۲ پس بگیری گفتیم پس نمی‌گیرم. همی راه رفت بالا و پائین. سه ربع ساعت طول کشید و رفت بالا و پائین گفت باید پس بگیری گفتیم پس نمی‌گیرم. گفتیم حال است حال است حال است اگر من پس بگیرم بعد یک دویم کار خیلی داره بجای بد میکند و آنهم داره همی عصبانی میشود یواش یواش و ممکن است به من ببرد. گفت پس یک کار دیگری کنید. گفتیم امری فرما^۳. گفت پیشنهاد خوانده بشود شما هیچ حرف نزنید. گفتیم قربان این از حالات است زیرا طبق قانون اساسی و طبق نظامنامه که یکسوی پیشنهاد میدهد باید توضیح بدهد. بنده هم محض ادب و محض احترام اعلیحضرت و محض اطاعت امر شما قول میدهم یکدقیقه بیشتر حرف نزنم - یکدقیقه بمن اجازه بدهید حرف میزنم. به اینجا ختم شد که پیشنهاد ما خوانده شود و بنده فقط یکدقیقه حرف بزنم. ایشان هم قبول کرد ما آمد به مجلس آمدیم پیشنهاد خوانده شد. بماندم گفتیم آقا منظور از این پیشنهاد اینست که این تفاوتش برای مملکت ایران و اینها سال اینکه رد میشود. جلغوش را حساب کرده بودم. دلتان میخواهند رأی بدهید دلتان میخواهید رأی ندهید. آدم بیرون. بسلاخی شما هم هیچکس هم رأی نداد پیشنهاد هم تصویب نشد. این اصل قصه بود. سر این نفت هم مایک همچنین سر نوشتی. این اراد نمندتان - دارم و خواهشمندم اینهم جنابعالی چیز کنید که بیاند به یاد کار کنید اندک همچنین شاه بایک همچنین شاه بایک همچنین آدم قلدر تر از خودش هم طرف شد.

س - این شاه از چه موقعی باصطلاح واقعا^۴ سوار قدرت شد. چون آدم تاریخ را نگاه کنید می‌بیند خب بالاخره این جوان بیست و چهار بیست و پنج سال بیشتر نداشت. افرادی مثل جنابعالی مثل قوام السلطنه مثل افراد خیلی استخواندار و با تجربه ولی از عهده اش . . .

بهر حال اون یک قدری گرفته بود که . . . و ضحیک پدرش رفت این جوان سرگرا آمد چه جور نتوانستند شاه - بیشتر پدرش که رفت کس دیگری نبود که باهاش مبارزه بکند - العفلات میفرمائید؟

ج -

معارضی برایش باقی نماند . بعد همدی یکدیگر بود و همدی هم بآن ترتیب شدند
اینست که قدرتی بخود نیکه ایجاد میشود کسی نبودش توجه میفرمائید ؟ هیچکسی
در مقابل نداشت التفات میفرمائید .

س- آقای رزم آرا^۱ بود عرض کنم که - قوام السلطنه بود همدی بود

ج- قوام السلطنه هم ماند که انداختند یک از کار . آهان برای قوام السلطنه که میفرمائید

حالا عرض میکنم خدمتان . اما رزم آرا^۱ - راجع به نفت یک توافق پیدا کرده بود . پنجاه
در پنجاه با انگلیسها . آن قراردادش را هم توی جمیش گذاشته بود . ولی سرخصی
مخالفت همدی و اینها اصلاً آن قراردادش را او در نیاوردش . اینکه مال رزم آرا^۱ .
بعد غیر از رزم آرا^۱ این یکی دیگر کی بود که عرض کردم ؟

س- قوام السلطنه

ج- آهان - قوام السلطنه بزرگترین خدمت را کرد قوام السلطنه . از خود گذشتگی کردش پاشند

رفت به روسیه با آن ترتیب با روسها . خدای من گواه هست اگر قوام السلطنه این کار را نکرده
بود میدونید من الان از قوام السلطنه شکایت کردم (؟) جدا^۱

از او دلتنگ هستم ولی اگر آن کار را نکرده بود . حال بود که روسها حاضر باشند و تخلیه
بکنند . او خودش را پیش روسها دروغگو کرد - خودش را پیش روسها بد نام کرد - او
با اصطلاح روسها را گول زد - آه این قرارداد را . . . وقتی هم روزی هم که آن قرارداد آمد
خودش (؟) گفت پاشوید بروید قوام السلطنه غلط کرده ما این پیشنهاد را

نهی کنیم . بعد هم قوام السلطنه را انداختند خود اینها . همین شاه یکی از عواملش بود . الان بود خدایا اینها همه رفتند
از بین فقط یکیش آنوقت باقی مانده . مرحوم یمن اسفند یاری خدایا مرزدش با ما خیلی
دوست و رفیق - خیلی رفیق بود خیلی بی انداز زیاد رفیق بود . بعد از ظهری بود بمن
تلفن کرد تقریباً چهار بعد از ظهر - فلانی من الان شوفرم را فرستادم قدرتشو فرستادم
فوری سوار اتومبیل بشو و فوری - میگم من کار خیلی فوری دارم . من بدون اینکه بهرسم
اتومبیلش هم بعد از پنج شش دقیقه آمد و سوار او شدیم و آه توی خیابان کاخ و رفت جلوی
باشگاه ایران . باشگاه ایران آنجا بود . دیدم هم جلوی در باشگاه ایستاده .

آه تواتومبیل نشست و شروع کردیم با هم صحبت کردن و شوخی و خنده و همینطور. همینطور اتومبیل میرفت یکمرتبه دیدم اتومبیل رفت توی کاخ اشرف. گفتم یمن اتومبیل اینجا چرا؟ گفت من یکدقیقه اینجا کار دارم. خواهش میکنم تو پیاده میشوی یکدقیقه باش اینجا من الان میآیم. ما پیاده شدیم رضم تو سالن نشستیم روی نیکت اینجا که من نشستم از آن در سالن باز شد و خانم اشرف تشریف آوردند. آه و خب ادب کردم و پا شدم و اینجا نشست و یک سگی کوچک هم همراهش بود و آن سگ هم باهاش بازی میکرد آه سگ جلو و اول من با پاهام سگ را دور انداختم. این اولین رست من بود با خانم اشرف. گفت فلانی آقا آه هام از شما یک خواهش بکنم. گفتم شما امر بفرمائید - امرتان مسلم است برای بنده. برای قوام السلطنه سر آن قضیه اخیرش نمیدانم درست بود جزئیاتش الان خاطر من نیست. که از قوام السلطنه استیضاح شده بود نمیدانم چی شده بود و اینها و من تمام درستان را دیده ام و همه هم به من قول قطعی داده اند که به قوام السلطنه رأی ندهند. از جنابعالی هم خواهش میکنم که به قوام السلطنه فردا رأی ندهید.

س- این بعد از قضیه آذربایجان بود؟

ج- بعد از قضیه آذربایجان

س- و بعد از رد شدن قرارداد نفت..

ج- بعد از قضیه رد شدن - و به قوام السلطنه رأی ندهید. فقط خواهش من از شما همین است

گفتم ممکن است ازتان تمنا کنم بفرمائید علت این کارچی هست؟ برای چی آخه؟ گفت هیچ علتی ندارد جز اینکه این قوام السلطنه دشمن ما است.

س- خانواده پهلوی؟

ج- بله - و ما دیگر بیشتر از این نمیتوانیم تحمل کنیم که دشمن خودمان روی کار باشد و او را روی

کار بگذاریم بدین جهت او باید رد بشود خواهش میکنم شما هم به او رأی نیاید بدهید. گفتم این توضیحاتی که شما فرمودید و این بیاناتی را که حالا میفرمائید من را ادا کرد که اگر نسبت به قوام السلطنه نظری ندارم الان تصمیم بگیرم و تصمیم من اینست که من حتماً حالا

به قوام السلطنه رأی میدهم. گفتم تصمیم من اینکه الان من حتماً به قوام السلطنه رأی میدهم. برای اینکه تمام این فرمایشات شما ناشی از سوء تفاهم و اشتباه است. قوام السلطنه چه دشمنی و عداوتی با شما دارد. مردی است داره خدمتی به سلطنت میکند. خدمات خودش را داره صمیمانه انجام میدهد. باهاش موافقت کنید بگذارید خدمات خودش را به پایان برساند. بی جهت یک خدمتگزار سلطنت را توسلش زدن آنهم به این عنوان که این دشمن ماست. آخه این دشمن شما نیست که اینطور چیز میکند. من که این کار را نه تنها چیز نمیکم بلکه من به او رأی خواهم داد. گفت آخه این که نمیشه من از شما چیز... گفتم همین که به شما عرض کردم. گفتم فقط یک کار میتوانم بکنم. آن محض خاطر شما من الان بروم ممکن است به قوام السلطنه بگویم همین حالا بیاید شما را ملاقات کند و از شما رفع سوء تفاهم بکند. گفتش ما نمیخواهیم اصلاً ببینیش. گفتم چه بخواهید چه نخواهید این وظیفه بنده است دیگه من چه... ولی من قوام السلطنه بهش رأی ندهم. محال است. من به قوام السلطنه حتماً رأی میدهم. بسیاری از من متغیر شد و بسیاری از من دلتنگ شد. ضم رستم و قوام السلطنه را دیدم و او بیچاره هم قبول کرد و رقتش دیدش و التفات بفرمائید شما. (؟)

بی جهت و بی سبب سرتقصیه قوام السلطنه

- س- چرا افرادی مثل - بقیه مثل شما نبودند که طرف قوام السلطنه را بگیرند.
- ج- آن چرا را باید از بقیه بپرسید که اینجوری شد - چون به بنده مربوط نیست. شما اینها را نمیشناسید که چی چیز بودند. به ذات پاک الهی قسم - به محمد ابن عبد الله قسم سفیر روس مرا دعوت کرد رستم به سفارت (؟) گفت فلانی شما با ما باشید قول بدهید که با ما هستید - ما هم قول میدهمیم به شما که تمام قوای خودمان را چه در مجلس چه در خارج از مجلس پشت سر شما میگذاریم به هر کجا که شما بخواهید شما را میسرانیم. گفت قوای شما در مجلس کنی ها هستند. یک دترچهای بود باز کسرت و دشمنی شروع کرد بخواندن. شصت و چند نفر از وکلای مجلس بود که اسضان را...

س- کدام دوره بود؟ دوره چهاردهم است؟

ج- گذشته بود دوره چهاردهم - دوره پانزدهم بود همچنین... گفتم آقای سفیر چه

جنابعالی از من خوشتان بیاید چه بدتان بیاید اعتقاد سیاسی من اینست که بواسطه طول همجواری و طول سرحداتی که ما با شما داریم باید همیشه بین کشور ایران با همسایه مقتدر و هم جوار خودش روسیه روابطش حسنه باشد . هیچگونه نیاید در روابط اینها سوء تفاهم باشد . و باید اینها تمام چیزهای خودشان را با حسن تفاهم هم بین خودشان حل بکنند و برخلاف یکدیگر نیاید حرکتی هم نیاید بکنند و روابطشان باید کاملا حسنه باشد اما با چیز متقابل . از این اگر بگذرد جنابعالی آقای سفیر اگر این تاج سلطنت ترکستان را روی این سر بنده قرارید هید من یک تک پا همچنین میزنم به آن تاج سلطنتتان می اندازم دور و دور و جیـــــــــــــــز نمیکنم - من حالا عقیده سیاسی خودم را به شما گفتم حالا هرچی شما میخواهید می چیز من به اعتقادم باید حسن روابط داشته باشید با شما اما نه اینکه ما مطیع شما باشیم . همان روابطی همان حسن متقابل هرطوری که شما با ما رفتار میکنید ما با شما رفتار بکنیم . ارض دولت ایران نیاید برخلاف شما قرار ادی ببندد - نیاید برخلاف شما اقدامی بکند - نیاید برخلاف شما (؟) بگیرد اینها همه را من موافق هستم اما خلاف اینها انتظارات دیگری شما داشته باشید من اهل این کار نیستم . یکشب دیگر این وکلای شمال ایرانها یاد نیست اسمشان شاید بعضی هایشان زنده باشند - به شام دعوت کرده بود سفیر روس وقتیم . ضمیمه پهلوی دستش نشسته بودم . سفیر روس بعد به سلاطین گیلان شاهان ریخت و گفت من این را میخورم بسلاطین دوستان شمالی و بسلاطین شمال ایران . همینکه دستش را برد بالا من اینجای دستش را گرفتم . این در تاریخ بیلهامسودنیا سابقه ندارد که یکی همچین جسارتی بکند . گفتم آقای سفیر من به شما اجازه نمیدهم شما این گیلان را بخورید . ایران شمال و جنوب ندارد اگر میخورید بسلاطین تمام ایران بخورید اگر نمیخورید گیلان را بگذارید زمین . بحق خدا رنگش شد مثل مهتاب - نگذاشتم آن گیلان را بخورد . گفتم ایران شمال و جنوب ندارد . ایران یکی است میخورید بسلاطین تمام ایران نمیخورید میگذارید زمین . چندان از این خاطرات داریم . من که یادداشت

خلاصه ریز اولی که رقم موضوع این بود که هدی رفته بود مجلس و مجلس منزل کرده بود
اوایل کارش - قریب چهل پنجاه روزی مجلس بود . وقتی رقم دیدم هیئت دولت هم
تشکیل شده . هدی ق. یک ناهای نوشته یاد م نیست به مجمع مل نوشته بود

س- کسی نوشته ؟

ج- یک ناهای نوشته

س- به هدی ق ؟

ج- بله - یاد م نیست درست به مجمع مل نوشته بود یا به رئیس جمهور آمریکا - از این دو تاپک

کدام . شرحی از جریانات گذشته ایران در آن ناه ذکر کرده بود و تنقید آمیز و شکاکیت
که انتخابات و اینها انتخابات فرمایشی بوده و قلابی بوده و وکلا قلب و کلا ی مرد نبودند
و اینطور اینطور و اینطور . هی شرحی از این گذشته . . . آقاین هم هم میگفتند
صحیح و صحیح و صحیح و اینها . بعد که همه حرفهایشان را زدند گفتم اجازه میفرمائید
گفتند بله . گفتم آقا منظور شما از این نوشتن این کافند چه ؟ چه نتیجهای میخواهید از این
کافند بگیرید . این یکی . بعد از اینکه شما میگوئید این وکلا همه قلابی بودند و فرمایشی
بودند آقاین هدی ق یکی از آن وکلای قلابی بنده - من وکیل قلابی نبودم تصدق بفرم .

من دارای موکل بودم . من الان هم موکل . . . موکلین من هیچکس در ایران نداشته
و نداره این چه فرمایشی شما میکنید ؟ من زیر این بار اید " نعیریم . به روح پدرم کفند
را گرفت ریز ریز کرد ریخت زمین گفت آقا بیا محض فرمایش شما . مقصود دفعه اول اینطور
شما چه سابقه ای با ایشان داشتید که ایشان به شما پیشنهاد کردند که عضو کابینه بشوید ؟

س- من با هدی ق سابقه زیادی نداشتم - فقط سابقه من آنوقت در مجلس بود . . .

س- روی صلاحتی بوده ایشان . . .

ج- هیچ صلاحتی نبوده - او هم در مجلس مرا دیده بود می شناخت و اینها . صلاحتی

نیودش . هچچند دوره در مجلس بود و او مرا دیده بود - رضار مرا وضع مرا تا یک حدی
افکار مرا التفات میفرمائید ؟ رفت و آمد داشتیم من میرقم منزلش او میآید خانه من اینجور

- رفت و آمد هم داشتیم بطور خصوصی و اینها
- س- خب آدم انتظار داشت که کابینه‌اش مثلا* اعضای جیبه ملی باشند
- ج- نه جیبه ملی بعد تشکیل شد آنوقت جیبه ملی نبود اصلا* .
- س- خب چه خاطراتی شما دارید از آن دوره و بعد رئیس‌شهریانی شدن - شاید شما اولین شخص سویل بودید که رئیس‌شهریانی بودید - کس دیگری را بنده
- ج- نمیدونم کسی غیر از بنده بوده . اوضاع هم خیلی دچار هرج و مرج و آشوب بود . ایسین توده‌ایها خیلی داشتند هرزگی و شلوغ کرده بودند - هرروز هم میتینگ و این بازی و اینطور خیلی فوق‌العاده در همه جا . و این بود که من را به وزارت کشور معین کرد . و بعد هم با هم برای جلوگیری از آنها - آنها نمیشد مگر اینکه بایست خلاصه (؟) تمام آنها را سرجای خودشان نشاند بنده . روز چهارم پنجم بود و اینها که اجازه بد هم هرکی هر غلطی دلش میخواهد بکند . سرجایشان نشاند م (؟) در واقع (؟) بعد از هفتی این را باید بعرضتان برسانم انتخابات پیش آمد . یادم نیست انتخابات چه دوره‌ای بود . این انتخابات خب من باید اجرا کنم انتخابات آن دوره را - منم وزیر کشور . دستور دادم به تمام فرماندهان اران که این انتخابات با نهایت صحت عمل باید جریان پیدا بکند و با نهایت بیطرفی از طرف ماورین باید قانون اجرا شود . کوچکترین قدمی برخلاف این دستور از همه بسختی مجازات خواهد شد و هیچکس از مجازات ما هم . . . خیلی هرروز این تلگراف را به بنده میکردند هشان . از شاهروید بمن گزارش رسید که سید عبد القاسم کاشی چند نفر از کسان خودش را فرستاده و سید قات آبادی را هم فرستاده و به فرماندهان نوشته که میخواهد قات آبادی از آنجا انتخاب بشود . توجه میفرمائید ؟ بنده تلگراف سختی کردم به فرماندهان که در تعقیب تلگرافها شما مسئول هستید انتخابات با نهایت صحت و کوچکترین سفارشی نباید در شما کوچکترین اثری داشته باشد . بایست وظایف خودشان را بی طرفانه انجام بدید و مهر قانون هم بایست رعایت بشود . در تمام جریانات مهر قانون رعایت بشود . خیلی تلگرافی سختی که حالا این خلاصه‌اش را شما

میگویم . د روز بعدش سید کلتی پسرش را فرستاد پیش من - سید ابوالقاسم کلتی
یک کلفندی بوسیله پسرش نوشته بود . خیلی اظهار التفات و چیز که خلاصه من راجع به
قات آبادی انتظار دارم که جنابعالی هم سعادت بفرمائید و از اظهار محبت . . . و
خلاصه (؟) که این به نعل و به میخ میزد . بروج پدرم کلفندش را خواندم
پسرش هم نشسته بود همان جلو پسرش کلفندش را بلند کردم و پرت کردم وسط اطاقم .
گفتم سلام مرا بعرض حضرت آقای آیت الله کاشانی برسانید و از طرف من بعرض مبارکشان
برسانید که شأن حضرت مستطاب عالی نیست که در این امور داخله کنید . این امور دین
شأن شمامست . به پسرش هم گفتم بفرمائید سلام مرا اینطور عرض را خواستم . هیچکس
با این سختی و با این جسارت و با این بی ادبی اقدام نکرده بود . گذشت د روز بعد
تلغی صدا کرد - گوشی را برداشتم دکتر صدق بود . گفت آقا این تلگرافها چی هست
که مغایره میزنمائید . فهمیدم چی میخواهد بگوید . گفتم منظور جنابعالی را نمیدانم
چی هست من روزی دوهزار تلگراف اضاء میکنم کدام تلگراف میفرمائید ؟ کدام یکس
از تلگرافات ؟ تلگراف بفرمائید تا من جواب بدهم . روزی دوهزار تلگراف اضاء میکنم
همه که در خاطر من نمانده . گفت همان تلگراف - که زدید - قانون . این
کله مراد دار گفت . صر قانون

س- مر قانون ؟

ج - مر قانون - گفت همان تلگرافی که تلگراف فرمودید - این مر را بدادگفت حتی به قانوش
هم نرسید . این هنوز حرفش تمام نشده من گوشی را گذاشتم قطع کردم . قطع کردم وغویس
پاشدم رضم منزلش . گفتم آقای دکتر صدق توی اطاق جز من وشما کسی نیستش . شما
یک عمر سنک آزاد یخواهی و قانون طلبی را به سینهتان زدید و گفتید انتخابات چطور بود و
انتخابات چطور و باید انتخابات آزاد باشد . حالا انتخابات در عهد شما میشه ؟ و
شما برای اجرای ضویات خودتان در این سنگر من را گذاشتهاید که ضویات شما را باید اجرا
بکنم . مراتب بسیار سختی هم که برای من در پیش است و میدانم چقدر دشمن پیدا میکنم

و من میدانم چه رالان بر علیه من هستند و حتی من میدانم یک عده‌ای شاید بقصد کشتن من باشند مهذا از نظر احترام به شما من دارم . . . و شما هم باید از من مطمئن باشید .

من حسین میگویم جنابعالی هم محظوراتی دارید - بله - میدانم همه به شما مراجعه میکنند - همه هم از شما تقاضا میکنند . کاملاً" به محظورات شما متوجه هستم اما برای اینکه من جنابعالی را (؟) از محظورات خارج کنم من آمده‌ام دستتان را ببوسم و مرخص بشوم دیکه کاری نمیگویم . گفت من که حرفی نزدم . گفت نه من دیکه حرفی تمام نشد .

گفت فلانی این چه حرفی است من که حرفی نزدم گفت من دیکه کاری نمیگویم . گفت آخه من که پس - آقا من پس گرفتیم حرفم را پس پس پس - گفت من پس نگرفتم من همین که عرض کردم نمیگویم بیکه . میدانم شما محظوراتی دارید و جواب محظوراتتان را باید بدهید . من دیکه نمیگویم . هرچی کرد گفت محال است جز اینکه من فردا صبح هم پارفرمالمیته آنهام ببینم گفتیم .

بپایم خدمت شاه شرفیاب میشوم استعفا را هم بعرض ایشان میروانم . چون قانوناً" انتصابات باید بعرض شاه برسد . گفت خواهش میکنم پس قبل از رفتن آنجا جلسه هیئت دولت تشریف میآورند تشریف بیاورید اینجا هیئت . گفت اطاعت میکنم . رفتیم هیئت . پیش از جلسات گذشته در جلسه مجلس شرکت کردم - در مذاکرات شرکت کردم - در حرفه‌های شرکت کردم . بسه همکاریاتم بهشان خنده و شوخی کردم . شیرینی تعارفشان کردم - جای برایشان (؟) خیلی مثل (؟) که اصلاً" این تمام شد آخر هم نداشتند رفتند (؟)

گفتم حالا دستتان را بدهید ببوسم و مرخص بشوم . گفت که من پس گرفتیم . گفتم دکتر صدق من پس نگرفتم من از آنها نیستم که از چیزی بترسم . من دیکه نمیگویم . این بود رفتیم خدمت شاه . گفت بله من رفتیم و استعفا کردم . گفت ای چرا آخه چرا این موقع حقوق استعفا نیست . شما چرا اینکار را کردید و اینها . به شاه گفتیم حقیقت اینست که چون مکه در پیش است من میخواهم به مکه شرف بشوم .

بدین جهت تاچار شدم چیزی نگفتم . شما هم اجازه بفرمائید بروم . دو روز دیکه هم راه افتادم

- رفتم به مکه . من قصد مکه نداشتم .
- س- این قبل از سی تیر است دیگه
- ج - بله - من اصلاً قصد مکه نداشتم . من مکه بودم که خبر سقوط دکتر صدق آمد .
- س- بعد از سی تیر ؟
- ج - بنده همان مکه بودم که خبر دکتر صدق آنجا آمد
- س- قوام آمد .
- ج - بله همان مکه بودم - این اصل قضیه بنده و دکتر صدق از آنجا شروع شد و به اینجا همینطور که عرض کردم ختم شد . بنده در مکه بودم که خبر سقوطش آنجا رسید . بخدا گواه اگر ایران بودم نمی‌گذاشتم
- س- نمی‌گذاشتید ؟
- ج - نمی‌گذاشتم اینطور پیش بیاید .
- س- در چه جهتی کوشش میکردید ؟
- ج - در همان جهتی که دکتر صدق بهش فشار آورده بودند .
- س- خوب بعد از سی تیر که مجدداً ایشان نخست وزیر شد شما هم باز هم (؟)
- همکاری دیگه نداشتید ؟
- ج - نه هیچ نکردم . (؟)
- نخیر چون میدانستم
- فایده‌ای ندارد .
- س- کجا اشتباه کرد صدق ؟
- ج - صدق ...
- س- نیروی عظیم مردم آنچور پشت سوش باشند و بعد ...
- ج - صدق دو جا اشتباه کرد - این را ندیده از من - يك اشتباهش اینست که در کار رفت بعقیده من با همه آن سختیها و بیچاره‌هاییکه به انگلیسها وارد شد بعد حقش بود خودی یا انگلیسها کنار می‌آید . اگر صدق کمینژون می‌گورید با انگلیسها هست هم انگلیسها

حاضر بودند با او بیشتر راه بروند هم بیشتر ضافع مارا چیز بکنند و هم بهتر قرار داد بگذارند زیرا که میبایست صدق این را تشخیص میداد که محال بود که انگلیسها از نفت ایران بتوانند صرفنظر بکنند . آخه این تشخیص است - تشخیص باید بدهند محال است بدون نفت ایران نمی توانستند صرفنظر بکنند . خدای من گواه است شب بیه زاهدی گفتم آقای زاهدی بیا تو کمک کن من مطرح میکنم طرحهایش را به دکتر صدق فشار میآوریم که این کار را بگذرانند . گفت نه نه خودش لابد یک فکری دارد . خودش یک فکری هم نکرد

س- خودش چی دارد؟

ج- یک فکری دارد - این یک اشتباه صدق بود

س- خودش میبایستی یکجوری با اینها کنار میآید

ج- اگر میآید صد مرتبه بیشتر ضافع ایران ملحوظ میشد . صد مرتبه بیشتر از اینکس

در کسرسیم . . .

س- چرا نکرد جنبه شخصی داشت یا درو برپه‌ایش نمی‌گذاشتند؟

ج- درو برپه‌ایش نمی‌گذاشتند - هوش عوامفریبی میخواستند بکنند . جنبه شخصی نداشت

شاید عقیده خودش هم این بود . آهان مسئله بعدش - اینکه دیکه بگی محرمانه است .

راجع به همان موقع که شاه گذشت از ایران رفت او میباید به همه کارها خانه میداد -

التفات میفرمائید اگر مرد قوی‌اش بود - مردی که با پای خودش گذشته رفته میبایست

خودش بیه اینها تمامی میداد . اینجا هم ضعف نفس بکار برد . زمین میرسیسد

میگویم والا که توجه میفرمائید چه عرض میکنم - التفات میفرمائید؟ این ضعف است .

بپای خودش رفته مردی (؟) هیچ قوای هم نمیتواند چیز بکند . من

اگر کرده بودم روز بعد خودم بجای او اعلام میکردم بحق خدا قسم (؟)

س- این درست است که ایشان ولی بطور کلی سعی نکرد که مجلس پراز طرفه اران خودش بکند اینکه

دوستانش بدینند که صدق چون زیاد آزاد پخواه بود حاضر نشد از زمانیکه خودش نخست وزیر

بود مجلس را از دوستان و طرفه اران . . .

نظر بگیرید اصلاً . فلپشان خدا گواه است سواد خواندن و نوشتن فارسی را ندانند
التفات بفرمائید - آخه به - صرف اینکه شما شش سال مانده آمریکا یا پنج سال
مانده در انگلیس اینکه کافی نیست شما بخواهید امروزه سلطنت را زمامش را در
دست بگیرید - التفات بفرمائید . از اطلاعات - امور سیاسی اطلاعی ندانند - نمیدانند
هر کسی که بیشتر تعلق گفت و کسرتش در رضی کردش خوششان آمد و آوردنش آنجا .
شاه خیلی اشتباه کرد - خیلی خیلی . از این پیشنهاد های اخیر ایران جز اشتباه شخص
شاه بهیچ چیز دیگری نمیشود . التفات بفرمائید - شخص او بود این اشتباه . . .

س- جنابعالی هیچ فرصتی شده که نظراتتان را بگوئید؟

ج- بله - بنده ولی اگر اینها را حالا اگر خمینی بفهمد آنها " اجرای قتل عیال بنده را خواهد
داد

س- پس مطرح نفرمائید

ج- نه حاضر به جنابعالی بگویم - مقصود اینست که . . . بله در همین چهار روز قبل از
حرکتش رتبه پیش سرتش . و با حال گریان و چشم اشک آلودی پیش قدم کسه
کشوری که چندین هزار سال عین عبارت است شایستگی شاهنشاهی خودش را با نهایت
شایستگی با سر بلندی حفظ کرده این تنگ آور است که در عهد شما این شاهنشاهی سقوط کند
چرا این شاهنشاهی باید سقوط بکند - شما آمدید توی این اطاق خودتان را قائم کردید
شاهنشاهی ایران حفظ میشود ؟ مرد مردانه بیائید میدان با مردم صحبت کنید حرف بزنید
بگوئید ملت من اینکه من تا حالا سکوت کردم برای این بوده که خواستم شما دشمنان ایران
که ضدشان متلاشی کردن ایران است بشناسید . حالا که آنها شناخته شده اند من حاضر
هستم تا نظره خون خودم بریزم - هر کسی را سر جای خود بنشانم . بعد هم اگر مرا
خواستید من به خود متکوارم ادا می‌دهم اگر نخواستید من میروم عقب کارم . گفتن با این
بیایید شما بروید با مردم حرف بزنید . هی نگاه کرد . بالاخره پیش فریاد زد چرا جواب
من را نمیدهید ؟ گفت باید فکر کنم

س- الان که متلام شده که ایشان مریض بوده میشود توجیه کرد که یک مقداری بخاطر دوا و

مریضی و اینها بوده ؟

- ج - عرض کنم حالا خیلی میشه توجیه کردش . البته این یک چیز . . . من نمیتوانم این را ردش بکنم . یک مسئله عمده همین شاید بوده - مسئله روم که بنده فکر میکنم چند صاه قبل از این قضایا یک کنفرانسی بر علیه این تشکیل دادند خارجیا - یک نقطه
- س- گوآد الوپ
- بله آنجا . آن تصمیمات آنجا هم مثل اینکه در روحیه ایشان خیلی

روایت کننده - آقای محمد ابراهیم امیرتیمور

تاریخ - بیست و پنجم و انبوه ۱۹۸۲

محل صاحب - شهر لاهویا - کالیفرنیا

صاحب‌کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۴

- س- اینها جسامت و شهادت میخواست
- ج- خیلی هض جسامت و شهادت میخواست - نبودش این در آنها . این جسامت و شهادت فقط در قسمت داخلی‌ها بود- در مقابل خارجی‌ها ... يك بد بختی برای ایران بودش هرچی بود . هرچی بود برای ایران بود
- س- این آخرین دوره‌ای که مجلس بود یه همان دوره ای بود که زاهدی ...
- ج- بله همان دوره هفدهم بودش .
- س- آنوقت بعد از آن
- ج- هیچکاری نکردم من - هض خانه نشستم
- س- آستانه ارو این چیزها نبودید ؟
- ج- ابد ۱* من درخواست کاری در عرم من - خودم عقب‌کار که می‌گم من فلان کار ...
- س- بهیچ وجه
- س- یکی از آقایونی که باهانش صحبت میکرد یم میگفتش که مقایسه میکرد وضع مجلس شورا را در زمان رضا شاه و در زمان باصطلاح محمد رضا شاه و میگفت که در زمان رضا شاه درست است که در جلسات علنی زیاد بحث و گفتگو در مورد لواج تمیشد کرد ولی در کمیسیونها اجازه بحث و سئوئل و عرض کم نخست‌وزیر بود و آنها موظف بودند جواب بد هتند و بنابراین از يك لحاظی مجلس وضعش فرق داشت با دوره شاه - در این مورد چون چیزی نوشته نشده جناب‌عالسی از خاطرات ...
- ج- کاملاً - کاملاً . اولاً این بواسطه فقط و فقط دید این مرحوم تیمورتاش بود . شاید تیمورتاش

يك عده زيادی دوست نداشتند باشد اما از عناصر بسيار شايسته و لایق با انوربته ايران بود که غير ممکن است شما امروز با انوربته تیمورتاش و رستم تیمورتاش و عرض کم طرز فکر تیمورتاش و حتی جرأت و شهامت تیمورتاش یکسفر در تمام ايران بپیدا بکنید - اصلاً - چیزی منحصر بفرد بود .
شهادی بود ؟

- س -

خراسانی بود بله - عرض کم اهل تقریباً در یکی از چیزهای - نزد يك بجنورد بودند کهیم در ادخان بود - این نزد يك جرویس - آنجا و همچنین چی چیزی بودند . مرحوم تیمورتاش در دوره ششم و هفتم و هشتم و اینها اصلاً - يك جلسه خصوصی تشکیل میدهد از - تشکیل داد که هفته ای یکبار تمام باصطلاح نمایندگان اکثریت یعنی همان کسانی که در آن جلسه حاضر میشدند وزیر می آمدند - هر کسی هر مطلبی داشت چه راجع به امور وزارت - لوابج دولت - مطرح میکردند ماده به ماده خوانده میشد - بحث میکردند اینها خوب است اینها بد است روش چیز میشد . یا راجع به مطالب دیگر هر کسی هرچی داشت آنجا حل میکرد - بحث میکرد و حل میکردند

- ج -

شورت میشد پس

- س -

کاملاً - صد درصد التفات بفرمائید - صد درصد . میگوئید شورت میشد صد درصد بله همانطور که میگوئید

- ج -

یعنی لوابج را اول بعرض نمیرساندند که بعد دیگر کار تمام باشد و بعد . . .
نه هیچ - و به عرض هم که میرسانند باز هم شاه اجازه داده بود که اگر نظری هست بگویند . می همچنین که من همچنین چیزی را گفتم حتماً باید همچنین بشود هیچوقت نبود . آنها می میگویند دروغ است اینها خلاف است . بهیچوجه من الوجوه . جز در علیشان این اواخر که وارد کار بودند اصلاً خودشان نه بصورتی داشتند نه اطلاع این لوابج که بدست اینها می افتاد که اینها باید بدهند یا به اینها تحویل میشود یا به اینها نوشته میشود . اینجا خیال میکردند وحی منزل است و قابل چیز نیستی - روش چیز میشد - نخیر خودش خراب بود - خودش خراب بود . حیفا شد

- س -

- ج -

- س- از چه زمانی واتعا* وضع از نظر شما خراب شد - از چه سالی؟ از چه
- ج - تقریباً* یکی دو سال بعد از هذق
- س- بعد از هذق؟
- ج - بله - تقریباً*
- س- چون زاهدی را هم میگویند که باصطلاح در وضع بدی معزول کردند و خودش نمیخواست برود
- ج - در وضع بدی معزول نکردند ولی بالاخره او باطننا* هم به زاهدی اطمینان نداشت . و اغلب اینهارا . . .
- س- چون سفیر انگلیس واسم تعریف میکرد آقای سردنیز رایست که بعد سفیر شد و میگفت برای همین کار قرارداد نفت سال ۱۹۵۳ و آنوقها من آدم تهران و رضم پهلوسی شاه و او گفته بود که بیا و با خودم مسئله نفت را حل کن . گفتم که ما مجبوریم که با - نخست وزیر قانونی طرح کنیم . و میگفت از همان موقع من احساس کردم که زیاده از زاهدی خوشش نمیآید و زاهدی خیلی مدت طولانی ماندنی نیست این را آقای رایست میگفت
- ج - عجب خودش بمن گفت که هشت ماه روی این قرارداد من زحمت کشیدم حالا تو اینجور میگی
- س- اساس قرارداد را بهم میزند . این عین عبارتش است که بمن گفت
- ج - با دکتر امینی صحبت نکردید آن زمان شما که تو وزیر داری هستی و تو .
- ج - نخیر - دکتر امینی ضعیف است آقای . امینی هم قوی نیستش . خیلی هم ضعیف است . آن برادرش ابوالقاسم خان خیلی از او بهتر است . امینی که فعلاً* خیلی خوش فکرتر و شایسته تر درم است . امینی را روزی که قوام السلطنه بر دوشش دقتش کرد خدا گواه است آرزوی من به قوام السلطنه تبریک گفتم . گفتم من به شما تبریک میگویم . یک جوانی را دعوت به کار کردید که امید داریم که تربیت بشود و بدر آتیه بخورد . والله قسم
- ج - بعد از اینکه تیمور تاش برکار شد وضع مجلس عوض شد یا اینکه این جلسات خصوصی
- اداه داشت؟

- ج - بگلی عوض شد با رفتن تیمور تاش . همه چیز عوض شد .
- س- پس آن دوران دوم رضا شاه فرق داشت با آن . . .
- ج - عرض کنم خدمتتان که این نگه را بعرضتان برسانم تیمورتاش را کسی از کار نبرد جز انگلیسها وقتی شاه پهلوی در مجلس ایران رفت و قرارداد اداری را خواست و آوردند و انداخت توی بخاری و سوزاندند
- س- این چی بوده داستانش ؟ اینکه دوسه میگویند انداخته توی بخاری راست میگفتند ؟
- ج - بله -
- س- این را ممکن است بفراستید که اینجا ضعکس بشود
- ج - نه ضعکس هم بشود بشه هیچ اشکالی ندارد . میگویند بعد از اینکه شاه پهلوی رفت در مجلس قرارداد اداری را خواست و تکیه آوردند قرارداد را انداخت توی بخاری گفت از نظر من این قرارداد یک کانلم یکسن است . این قرارداد ما زیر بار این نمیرویم ضافع ما را تأمین نمیکند و همینطور هم به انگلیسها ابلاغ بکنید که این قرارداد را ما ابطال کردیم هیئت دولت هم اطاعت کردند . بطور خصوصی خبر دادند که روز بعدش تیمورتاش بعرض شاه میفرستند که قربان بعدت قرارداد اداری ۱۲ سال بیشتر باقی نمانده - طبق این قرارداد مقرر است بعد از انقضای مدت نه تنها خود قرارداد بلکه جمیع مؤسسات نفست چه در ایران و چه در خارج از ایران - چه در انگلستان چه در هر کجای دنیا که دارند اتوماتیکاً منباید به دولت ایران منتقل شود و اگر اجازه بفراستید که این مدت بگذرد این ضافع سلطت بیشتر تأمین میشود . شاه فرموده بود نه من همان تصمیمی که گرفتم همان است . بعد که اینطور گفته بود - گفته بود حالا که اینطور امر میفرمائید متهم مانند یک سربازی و حاضر هستم در پیشاپیش ضویات اعلیحضرت قد علم کم و دفاع کنم که اوامر مبارکشان اجرا بشود . اینهم جواب تیمورتاش . بعد وارد مذکره شدند . مذکرهشان در ایران به جایی نرسیده نضج نگرفت . شاه به تیمورتاش امر کرد شما باید بروید لندن و این قرارداد را یک سروسامانی بدهید و به یک صورت تازه‌ای در بیاریدش . ا واطاعت کرد . عازم انگلستان شد . روزیکه

وارد لندن میشد احترامی که انگلیسها از تیمورتاش کردند تا آنروز از اجدادی نکرده بودند زیرا برای افتخار ورود تیمورتاش جرج پنجم پادشاه انگلستان يك كار دن پارتي ترتيب داده بود التفات ميفرمائيد ؟ بافتخار تیمورتاش و همان ساعت ورود تیمورتاش هم - تیمورتاش يكسر وارد آن كار دن پارتي شده بود . بعد وارد مذاکرات شده بود . انگلیسها خیلی در باغ سبز به اينها نشان دادند . او گفت ضافع ايران را بايد ملحوظ کنید .

حتی مبالغه‌گویی پول حاضر شده بودند بهش بدهند . حالا من مبلغ را درست نمیدانم ولی چندین میلیون پوند حاضر شدند بدهند . او گفت اگر صد برابر هم بمن بدهید من خودم چیزی نمیخواهم و چیزی نمیگیرم - هرچی بمن میخواهید بدهید به قرارداد میفزایید بهر راه که زدند انگلیسها دیدند نه سنبه اینطرف هر روز است از این مایوس شدند خودشان را کنار کشیدند - اینهم بالاخره برای عرض گزارش اجازه خواست و برگشت به ايران . آمد به ايران و مطالب را بطور محرمانه بعرض شاه رساند . این را اینجا داشته باشید . از آنطرف اغلب جرایم یومیه دنیا مثلا در آمریکای جنوبی مثلا " میگویم يك کشور آمریکای جنوبی يك آرتیکل راجع به ايران مینویسد . شرحی تعريف و تجمید از تیمورتاش که امروز چنین مرد قدرتمندی امور مملکت را دارد میچرخاند و زمام امور را در دستش است و بعضی ها گراور شاه را کشیده بودند که يك طناب انداخته بودند کردند سر طناب را داده بودند دست تیمورتاش - توجه میکنید . از این قبیل چیزها هم هر روز در یکی از جرایم خارجی - اينها هم میآید بخدمت محرمانه بعرض شاه میرسد . شما هم که جای او بودید تکان میخورید - بدتان میآید دیگر . این همانجا زمینه را خیلی پخته کردند برای اینکار . بعد دو مرتبه وارد کردند که خودش را بفرستند برود - قرارداد که قرارداد را تنظیم بکند . خودش را دومرتبه امر کرد شاه برو قرارداد را . ایند فعه که رفت نلند کوچکترین احتیاطی انگلیسها از تیمورتاش نکردند - نه تنها احتنا نکردند بلکه اصلا نهذ برفتندش . موقع رفتن به او احترام و با آن تشریفات موقعی که رفت نه تنها کسی را برای پیشوازش نفرستادند نه تنها احترام نکردند حتی یکفر هم نفرستادند برود

بهش بگوید شما خوش آمدید . پس از هفت هشت ده روز بعد از ورودش يك عضو ادو
شرق وزارت خارجه آمده بود به لندن به دیدنش که آقا شما برای چی آمده اید
فرما پش تان چه ؟ اینقدر بهش بی احتیائی کردند - تحقیقش کردند . وقتی او دید
اینطور است اجازه گرفت و برگشت به ایران . قشبی اشتباهی که کرد از نظر شخصی
خودش در برگشتن از طریق روسیه آمده اینک روسها فوق العاده در همه جریانات وارد
وزنک و با هوش هستند - در همه جزئیات و همه چیز و همه جا هم جاسوس دارند
هم تمام جزئیات را میفهمند - روسها در روسیه احترام بی اندازه زیادی از تیمورتاش
کردند خیلی فوق العاده . در قصر کرملین چندین شب بافتخار او معنائی دادند و به
سلاخی آن کیلاسها را چه کردند - چه کردند و اینها . اینها همه را يك برهزار
هی انگلیسها بزرگ میکردند و بعرض شاه میرسانند . گزارشات هم که از آن و برود .
میخواستند بگویند که این خودش نظر شخصی دارد . اینست که روسها که اینکار را میکنند
آهیم که از خارج اینطوری میکنند . این عهده شد برای او التفات میفرمائید ؟ این عهده
شد شد . . . تا آخر گفت من که باید بروم میترسم فردا پسر من نتواند از عهده ایمن
بربیاید التفات میفرمائید

س -

پسرسش

ج -

بله همان مقصودش این شاه فعلی بود

س -

پس این از نظر خودش نبود - از نظر پسرش بود

ج -

سلما" از نظر پسرش بود . این نصرت الدوله را عرض کنم پسرش را اینها را فقط از نظر
پسرش گفته التفات میفرمائید . گفت شاید اینها نتوانند چیزی بکنند اینها بهتر است

بگردد" (؟) حالا بد بخت تیمورتاش خلاقی نکرده بود تقصیری نداشت جز اطاعت امر .

قشبی سیاست انگلیسها قوی تر بود که اینطور برایش زدند . وسیله ای همه او ندان که از خودش دفاع
بکند بگوید آخه تفسیر این است این است اینکارها را دارند میکنند . آنروز هم بد بخت را
گرفتند کشتند بی جهت بی سبب آن حکیم احمدی توی زندان آنجکسیون هوا بهش
زد و بعد زیرگوشی را گذاشت روی دهنش و نشست روی دهنش و خفاش کرد و کشتندش

- س- وضع مجلس د یکه از آن ببعده
- ج- در آن دوره ؟ در همان مجلس بودم که این چیز اتفاق افتاد . مجلسی نبود روح نداشت مجلس را ببیند - مجلسی نبود کسی نبود در آن مجلس . ههشان که سز نمیکشند باید یک اشخاصی باشند که اینها را بتوانند رام بکنند . مدرسی باشد که بتواند یک عده را چیز بکند - بعد تیمورتاشی باشد که یک عده ای را بتواند چیز بکند وقتی کسی نبود چکار میشود کرد . همان جا شاه به ضرر خودش هم تمام شد خد متکذاری را همین چیزی که (؟) خدا گواه مثل تیمورتاش محال است پیدا بکنند توی ایران - یعنی به آن دست آدم اصلا پیدا نمیشود - آن دستي را که شما می دیدید هه چیز را خدا در این گذاشته بود . اصلا پز و هیگل و رست و زیبایی و قشنگ و طرز حرف زدنش و طرز برخوردش و انوریتهاش و آیتی بود
- س- چطور در یک دوره ای ایران مثلا " آدمهائی مثل تیمورتاش و قوام السلطنه و کنسل پمسیان و اینها می دهد بیرون مدرس و بعد در دوره بعد اصلا " در طی بیست سال اخیر چنین اسمهائی دیگر بگوش نخورد
- ج- نخیر - چون آن دوره های قبل این بود که اشخاصی که می آیدند روی کار لیاقت شخصی داشتند خود بخود هم یک دوره (؟) می آیدند خودشان را ظاهر میکردند و لسی حالا کسی نبود که اینطور چیز بکند
- س- یعنی آنجور آدمها د یکه اصلا " بد نیا نیایدند ؟
- ج- آیدند - من نمیگویم نیستند
- س- این سؤالی است که هیچکس د یکه ظاهر نشد - این چه ربطی به حکومت داشت در ظاهر نشدن اینجور آدمها ...
- ج- خیلی تیمورتاش حیف شد - یعنی هه اینها حیف شدند . یکی از یکی شایسته تر و لایقتر بودند .
- س- در مورد د اور همین نظر را داشتهید شما ؟
- ج- د اور نه باین کیفیت نبود نخیر . صد درجه د اور را بیاورید پائین میرسید به تیمورتاش نخیر .

- س- با رزم آرا تا چه حد آشنا بودید شما ؟
- ج- با رزم آرا هیچ آشنائی شخصی نداشتم . هیچوقت من با او هیچ تماسی هم نداشتم ولی بکرتبه هم با او بیشتر ملاقات نکردم . بسیار مرد واقعا با ادب بودم . من به ادب او کتر کسی ندیدم . یک کاری بود نمیدونم چی چی - تلفن کردم که میل دارم جنابعالی را ببینم هر موقع مجال داشته باشید من بیایم خدمتان - در ستادتان . گفت من به خودم اجازه نمیدهم جنابعالی تشریف بیاورید
- س- گفت که من میآیم خدمتان
- ج- گفت من میآیم . و روز بعدش خودش پا شد آمد پیش من . مقصود این مرد اینقدر ادب داشت . نسبت به بنده . . . و در محاوره و حرف زدنش هم جز ادب و جز شائست هیچ چیز دیگر من از این ندیدم . هرچی هم میگفتم با کمال ادب یا می پذیرفت و بدقت جواب میداد خیلی فوق العاده . من فقط برای جلسه خصوصی با او همین را داشتم
- س- اینکه ایشان در انتخابات دخالت داشته و در اتحادیه های کارگری سعی میکرد که . .
- ج- اینها همه اش دروغ است - مجالی نبود برای این کارش - نخیر اینها همه دروغ بود من یقین دارم وقتی رزم آرا کشته شد شاه توی دلش قد انداخت . یقین دارم این را
- س- شما با آقای علم نزدیک بودید ؟
- ج- با علم خیلی زیاد - بله . علم که خیلی مثل فرزند بنده بود
- س- اینکه رکه میگویند باهوش و زیورک و سیاستمدارانه بود چی میگویند ؟
- ج- هوشش خوب بود - فهشش خوب بود . فوق العاده نبود ولی خوب خودش دیگه
- س- داستان پانزده خرد اد را تعریف میکنند که ایشان نخست وزیر بوده و اینها
- ج- راجع به خمینی ؟
- س- بله
- ج- بله - نخست وزیر بوده خون از دماغ کسی نیامد - خواستند بیرونش کنند بیرونش کردند . آن احترام گذاشته بیرونش کردند . . .

- س- نه منظور که آن لغزش و آن تزلزلی که ممکن است در این جور مواقع میگویند شاه داشته
ایشان نداشتنند
- ج- من ابداً نفهمیدم
- س- و بعد هم میگویند که اگر این اواخر بود هنوز زنده بود و شاه به حرفش گوش میداد شاید
اینجور نمیشد
- ج- حتماً - مسلم است
- س- آن میتوانست با شاه واقعا واقعت را بگوید یا اینکه او هم مجبور بود که . . .
- ج- نه . وانست واقعت را بهش بگوید . چون شاه میفهمد که او هم نظر شخصی ندارد التفات
میفرماید؟ خیلی اشتباه کرد ایشان شاه همش اشتباه به سر
خودش تمام شد
- س- میگویند این اواخر حتی بحرف آقای علم هم گوش نمیداد
- ج- بحرف هیچکس گوش نمیکرد . بحرف اردشیر زاهدی گوش نمیکرد . به اردشیر زاهدی که
دست نشانده خودش بود هیچ گوش نمیکرد
- س- رضا شاه هم همین طور بود اواخرش که بحرف کسی گوش نکند
- ج- ابداً - هیچوقت . رضا شاه که تبعید مرحوم تیمورتاش را یک چهارسال اول آنچه من دیکته
میکردم همان را قبول میکرد
- س- ببخشید نفهمیدم
- ج- چهارسال اول آنچه من دیکته میکردم به وین کم و زیاد همان را قبول میکرد
- س- تیمورتاش میگفت این را
- ج- چهارسال بعد یواش یواش باهانش اظهار نظر میکرد - توجه میکنید؟ و آن چهارسال آخر
وضع طوری بود که من اطاعت میکردم - هرچی میگفت میفهمیدم که بایست . . .
- س- این بخود شما گفت تیمورتاش
- ج- به من نگفت ولی میدانم بهله . این عین بیانات تیمورتاش است . نخیر . . .

بله بیچاره تیمورتاش

س- این واقعا ایران بدون يك مرد قوی و ظه ر نمی چرخد ؟ اینکه میگویند ایران يك دیکتاتور قوی لازم دارد . . .

ج- حتما - بدون قدرت هیچوجه ایران پیشرفت نمیکنند - بهیچوجه . . آقا رشد سیاسی لازم است مردم ند آرند این رشد سیاسی آنگه این شوخی بردار که نیست اینکه شما . . بروید با . . . علی یقال بروید حرف بزنید چی میفهمد چی باید بگند - نمیفهمد خب چه جور باید این بدست بیاید ؟

س- تمام اشتباهات روی فرهنگ ایران است . باید اول فرهنگ ایران اولاً - خط بوده پایه اش - بنظر بنده ریخته بودیم وضع ما خیلی . . . کشوری که آقا مثل سعدی مثل حافظ مثل فردوسی مثل مولانا مثل عسکریام مثل ابوطی سینا مثل اینها بزرگانش هستند کتابهای اینها را می - گذارد کنار مغزقرقات میبرند توی مدرسه میخوانند - بچه ها سوال میکنند که فردوسی میگوید چو ایران نباشد تن من جان . در بیان وطن پرستی گشای جامع تر از این میشود . شما با چه بیانی میتوانید این مقصود را چیز کنید . ایران يك همچین کسانی دیده مجبور نبوده - شما بهترین کتب را داشته اید هم برای ادب ایران هم برای فرهنگ ایران اینها همه را دور بیاندازید . . .

س- چرا اینکار شد ؟ چرا دور ریختند ؟

ج- نادانی - فرض بفرمائید مسلمانی - میگویند جناب عالی مسلمان شما مسلمان نیستید شما مسلمان ارثیه هستی چون پدرتان گفته مسلمان شما هم میگویید من مسلمان . چون خانستان پدرش بهائی بود او هم مسلمان است بگوید منم بهائی - چرا بهائی هستی نمیفهمد - پدرش چرا بوده نمیفهمد . اینها بهائی لفظی هستند - خودشان که نزنند اند عقیقش بفهمند که پدرش که واقعا اسلام چی هست - بهائی چیست - ارتدکس چی هست - آن یکی دیگر چی هست . اطلاق در قدیم ایران قبل از مشروطیت اگر يك بچه ای میرفت توی مدرسه اولیسن

کتابی که جلویش میگذاشتند ام جـــــزو بود افلا" پنج جز" شش جز" - پنج سوره ده سوره از قرآن افلا" بهش یاد میدادند و بعد یواش یواش قرآن را افلا" میگفتند لفظی بخوانید . سال دوم سوم بعد یکی یکی این کلمات را بعضی ها معانیش را میگفتند و سال آخر ممکن بود مثلا" تفسیرش را برایش بگویند . شما در تمام این مدت یکمرتبه قرآن را باز نکردید توی تمام این فرهنگتان . اصلا" نمیدانید مردیکه قرآن چی هست خوب مسلم است اینها میآیند شبیخون میزنند به مذہبتان تصدقشان بسرم .

یعنی شما خیال میکنید اگر این مردم سلمان واقعی میبودند خمینی میتوانست اینکار را بکند بهشان بله ؟ میتواند اینکار را بکند ؟ نبوده پس که میتوانست بکند . همه جا اگر اینها ایران واقعی واقعا" چیز بودند - این ملت واقعا" وطن پرستی باشند که آنچه که واقعا" ایرانیت چیز میکند . شما اولاً" بد اندید فرهنگ و ادب ایران را آقا هیچ قومی در دنیا نداشته . هیچ قومی در دنیا ادب و فرهنگ ایران را ندارد - همین الان هم ندارد شما در هیچ قومی نه فردوسی میتوانید پیدا بکنید - نه سعدی میتوانید پیدا بکنید نه حافظ میتوانید پیدا بکنید نه بطلی سینا میتوانید پیدا بکنید - نه عمر خیام میتوانید پیدا بکنید نه آن یکی دیگری . . . شما تمام آن تواریخ و اینها از تمام کتب اینها را التفات بفرمائید که هر یکی اینها یک گنجینه ای است اینها همه را گذاشتند کنار یک عده کتاب مزخرف التفات بفرمائید . همان آدم مزخرف آمده چهارگانه طوطوسی واری درست هم نمیدانند جلو بچه ها - نمیفهمد اصلا" . . . نه تنها اینها ایران را نمیشناسند (؟) توی همان شهری که هستند همان شهر را نمی شناسند کجا هست . شما توی همان تهران که زندگی میکنید تهران را نمیدانید کجا است - توی همان محله ای که هستید حتی محله را نمیشناسید . توی همان کوچه ای که هستید کوچه را نمی شناسید . نه با آداب ایرانیت اطلاع دارید - نه به اصول ایرانیت اطلاع دارید . نمیدانید چینی مطابق طبع این مردم است . نمیدانید خوراک این مردم از کجاست - نمیدانید غذای این مردم از کجاست - نمیدانید

به چه وسیله اینها باید بدست بیآید -

س- از چه موقع این تغییرات حاصل شد؟

ج- از همان مشروطیت باین طرف

س- از بعد از مشروطیت

ج- یواش یواش تضعیف شد حقیقتش را بخواهید از مشروطیت باینور . این حقایق

را که من عرض کردم شما از کسی نمی شنوید جز از ارادتمندان آقای . . .

س- برای همین بنده آمده ام خدمتان

ج- هیچکس این حقایق را نمی شناسد جز خود من . من هم دردتان را میدانم هم درایتان

را میدانم - هیچکس نمی داند

س- خوب چه جور مشروطه باعث شد ؟

ج- تدریجی کاریکشیه اصلاً نیست . باید با کمال حسن نیت یک مرد قدرتمندی باشد یواش یواش

مثل یک بچه ای که جلوی او رشد پیدا میکند . یواش یواش قدم بقدم باید بردارد

س- مرد قدرتمند که در توان داشته - رضا شاه و محمد رضا شاه

ج- سواد نداشته - محمد رضا شاه را خط بکشید - پدرش یک چیزی بود

س- خوب بعضی ها میگویند که هر چه رخصت داشته باشد و چون حکومت یگفیری و تکی غیر از

همین عاقبتی که امروز این پدر و پسر بدند چیز دیگری نمیتواند داشته باشد

ج- حکومت داشته باشد با مجلس شورای ملی با مجلس مشروطیت - ولی واقعا " اینها

که میآیند زعمای مردم باشند . واقعا " اینها که توی مجلس میروند کسانی باشند که مسـ

توجه مردم باشند بدن اینکه کسی برود توی مجلس شما از خارج هم میفهمید کی بدرد

مردم میخورد کی بدرد مردم نمیخورد تصدق: بروم آخه - کار یکجبه نیست . حالام مثل اینکه

صد سال ایران را بعبانده اشفتند - صد سال . بیش از صد هزار نفر اولاً کشتار - آدم

کشتند . بیش از صد هزار نفر اینها سرمایه های مملکت را از بین بردند . این مادرحصصه هزار نفر آدم کشتند

یدرسوخته . یک چنین جانی بالفطره ای نمیدانم چرا خداوند برای ما تدرک کرده بسود .

هیچ در تاریخ دنیا نشان نمیده همچو جانی را

س- هیچ شباهتی هست در طرز فکر اینها و مدرس ؟ چون اینها خودشان را غیر از

ج- ابد " - غلط میکنند - مدرس آدم کج نبود

- س- منسوب به کاشانی و مدرس بوده
- ج- غلط می‌گنند - مدرس که اهل این حرفها نبود تصدق بوم .
- س- با کاشانی هم
- ج- با کاشانی هم خیلی مربوط بودم . کاشانی قابل مقایسه با مدرس نبود . هزارمرتبه
درجه مدرس بهتر بود . نخیر
- س- پس علت اینکه این فداپایان اسلام و خلخال اینقدر کاشانی را بزرگش می‌کنند چی هست ؟
- ج- هیچ کسی نیست - کسی بالاتر از اینها ندیده‌اند - اطلاع ندانند - نخیر
- مدرس چیز دیگری بود - آیتی بود (؟) رفت بد بخت حیف شد . لا اله الا الله
- س- مثل اینکه خیلی مدرس به قوام السلطنه علاقتند بوده ؟
- ج- نه - ولی (؟) بهر حال رفتند تمام شد . حالا هرکس بیاید
روی کار بهتر از این زن قهبه است - این پدرسک را باید ببینند که جانشین روسها
بشوند و توده‌ایها که به از بدتر میشود - به از بدتر خواهد شد . این توده‌ایها خیلی
خلای است کارشان - خیلی نپخته هستند
- س- آن زمان که شما رئیس شهرستانی بودید کیانوری را ندیده‌بودید آن زمان ؟
- ج- نخیر
- س- فرار کرده بود آنوقت ؟
- ج- نخیر ندیدم - محلی از اعراب ندانم
- س- هیچکدام اینها نبودند آنوقت ؟
- ج- نخیر
- س- مثل اینکه خسته‌تان کردم
- ج- ایداً - نخیر - فرضی هم خیلی مرد دانشمندی بود . حقیقتاً توی رجال ایران به
دانش فروزی . . .
- س- قرارداد با پسرشان آقای محمود فروزی که راجع به پدرش . . .
- ج- دانش فروزی باعتماد بنده کسی نبود و شنیدم پسر بیچاره‌اش که الان در حبس است برایش
پیغام داده‌اند که تو چی می‌خواهی ؟ گفته‌آقا یک دواي ضد شپش برای من بدهید من هیچ

چیز نمیخواهم. ببینید چه بد بختی است. دواي ضد شپش برای من بفرستید

خیلی فروزی مرد حسابی بود

س- او اصلاً کک کرد به اینکه محمد رضا شاه . . .

ج- نه دیکه او مدت اخیر بردش - نخیر کک نکرد. دوره اخیر جایی کک نکرد. بعد از

همین رفتن شاه بود و جنگ و انگلیسها و اینها باز هم همان بودش که آنصورت باز هم
قرارداد را داشت منعقد کرد و خیلی هم حوصله کرد. یکروز در جلسه خصوصی مجلس

صحبت میکرد یاد م نیست چه موضوعی بود. بقره روی این سکنک است لال میکرد - من روی کارت
نوشتم برایش فرستادم که خدا گواه است اگر بولی سینا هم در قید حیات بود بهتر

و جالب تراز شما نمیتوانست است لال کند. خیلی اظهار تشکر کرد و کارت
مرا گذاشت توی جیبش - حقیقت شد. خیلی دانشمند بود - خیلی خیلی. بنظر من

پسرهایش هم خیلی پسرهای خوبی هستند - هر دو تا ایشان پسرهای بسیار بسیار خوب خیلی
خوب تربیت شده اند. خیلی خوب پاکند - جز اینکه پدر سوخته بود پسر باین عزیز را اینطور

چیز کرده. بله پسرهای فروزی خیلی خیلی خوب بودند

س- رابطه اش با شاه چطور بود؟

ج- بطور ظاهر خوب بود ولی در باطن یقین دارم همانوقت شاه با این اعمال خصوصیش که

فلان زن جنده را شاه مثل نصر پاریس ورمیداره میاره هیچ چیز نیست که فروزی بره بهش بگه
آقا این کار را شما بکنید یا نکنید. - آخر این چیز خصوصی . . . نمیتواند در این امور

خصوصی که وارد بشود التفات بفرمائید. (؟) سرفقرواش و فقرواش بود يك همچین

چیزی بود. اینکه میگویم راست است. شما فکر میکنید چند تا جنده تا حالا برایش از پاریس برده اند
نه فکر میکنید چند تا برده باشند جنده

س- تا وقتی که به کار ملکیش ضرر نمی زد خوب شاید مهم نبوده

ج- نه مهم نبود کاری نه دارم ولی مقصود اینست که اینها با طیاره مخصوص بره - طیاره مخصوص بیارندشان

س- ولی خوب يك کسی بود که حتی از آقای فروزی هم - مرحوم فروزی هم قدر دانی کافی نکرده بود و

گاهی وصفا حتی سبکش میکرد

ج -

سیک که نمی‌کرد ولی خب البته همینطور هست که میفرمائید

کم احتراماسی

یک چیز به شما عرض کنم هیچکس نمیتواند به کسی بی احترامی بکند - احترام هرکسی دست خودش هست . خود آدم باید احترام خودش را حفظ کند ولو هرچقدر بخواهند به بنده بی احترامی بکنند . بکنند جانشان در بیاید من احترام خودم را خودم حفظ میکنم

س -

دکتر اقبال هم خراسانی بود ؟

ج -

بله - جز تعلق هیچ شأن دیگری نداشت در این دستگاه هیچی نبودش صفر

بود . برادری نداشت علی اقبال که بی اندازه وقیح بود . خدانش بیامرز

چون من با پدرشان دوست بودم - پدرشان آدم حسابی بود نسبتاً مرحوم حاج میرزا ابو -

ترابه اقبال تولیه - خیلی با من دوست بود ولی پسرهای خیلی خراب بودند . حتی شنیدم

یکمرتبه این دکتر اقبال یک سلیبی به پدرش زده بوده خد اگواه است . ببینید جنسیتش . . به پدرش

سلیبی زده بود . دکتر اقبال در عهد قوام السلطنه بود - دکتر اقبال میره پیش قوام السلطنه

چون خیلی پررو بود . اصرارو التماس و که شما یک کاری به این برادرم دکتر اقبال

بدهید . او هم با همدان روی کلفت مینویسد جناب امیر ملک - امیر ملک وزیر بهداری بود -

کاری برای دکتر اقبال در نظر بگیرید . کارت را میبرد پیش امیر ملک و امیر ملک هم

این را میکند معاون بهداری . همان روزی که معاون بهداری شد و رفت به وزارت بهداری جمعی

از اطباء رفتند تبوی بهداری بهش فحش دادند گفتند کی بوده بتو اجازه داده که پشت

این میز بنشینی التفات میفرمائید - اینهمه سنگین بود برایشان

س -

چطور خودش را به دربار نزد یک کرد ؟

ج -

عرض کنم خدمتتان که جاسوسی و تعلق - نه اینکه در هیات دولت بود مطالب جزئیات و کلیات

را این میرفت آنجا جاسوسی میکرد . او هم از این چیزها خوشش میآید . این خلاصه مطلب

است . هیچ بشری پشت سر مرده حرف نمیزند انشاء الله خدا بیامرزش

ولی خدای من گواه است همینها که به شما میگویم - شأنی نداشت جز این . نخیر چیزی

نبودش . ولی در عین حال این را هم عرض کنم که دزد نبودش . هیچ دزدی ندانست
آن برادرش اگر دستش می رسید یک چیزی بالا میکشید ولی خود این هیچ اهل دزدی نبود
ولی خیلی دلش میخواست که جاه طلب باشد و به یک مقامی برسد ولو بعضی پایه ناهق
این بودش . همین ابوالقاسم ابتهاج هستش سکوال بفرمائید مدتها میلیسپو با این
بد شده بود و اینها - میخواست بیرونش کند و من نگفتم ایش کردم - از خودش بپرسید
شخص بنده -

س- توی مجلس

ج- بله - شخص بنده . حتی یکروز در مجلس صحبت شد گفتند میلیسپو حکم عزلش را داده
گفتم غلط کرده میلیسپو - باید سرکارش باشد - سرکارش نکش داشتیم . بپرسید
از خودش . ولی من متقابلاً از اینها یک سماتی بالاخره حق شناسی هم باشد من
ندیدم . بنده انتظاری هم نداشتم . چه انتظاری داشتم بنده . ولی در کار خودش پسر
با انرژی - با انرژی است . خوب همان بانک ایرانیان را بالاخره شخص خودش باز کرد و
بد بخت و به او هم صدمه زیادی رسید و به دیگران هم صدمه ... حالا کجاست؟

س- جنوب فرانسه

ج- چکار میکند آنجا؟

س- کاری نمیکند .

ج- بیچاره - آن زوجهر هم جنابعالی می شناسیدش

س- کی؟

ج- زوجهر شرقی؟

س- نخیر

ج- پس لازم است ببینیدش که ببینید اسمها صماش چقدر فرق میکند

س- هوزیر چه جور آدمی بود؟

ج- هوزیر هم به اعتقاد بنده پسرپاکی بودش . اعتقاد شخصی بنده به ... پسرپاکی بود

دزد نبود - متقلب هم نبود . بی چیز هم نبودش (؟) نبودش . رفته

- بیچاره . پسر خوبی بود علی طظک
- س- معلوم نشد چه طوری ؟ کی کشتش
- ج- توی همان مجلس سهپسالار یکمردی کشتش . چرا قاتلش را گرفتند همانوقت بلسه
- س- خب فدائیان اسلام بودند مثل اینکه
- ج- نمیدونم چه زهرماری بود ولی بالاخره قاتلش را گرفتند . بله بیچاره همانجا . خیلی پسر خوبی بودش .
- س- باسید ضیا؟ چه طور آشنائی داشتید ؟
- با سید ضیا بنده هیچ آشنائی نداشتم - تا اینکه آمد به ایران ایندفعه . ایندفعه که آمد تو ایران بعد از چند جلسه معرفی کرد . از نظر سیاسی و اینها از نظر بنده صفر محض است هیچی نیستش . هیچی هیچی . البته خود خواهی فوق العاده زیاد دارد ولی فهم و ادراک مطلقاً ندارد بهیچوجه من الوجوه - خود خردمیش خیلی زیاد است
- س- شما در آن احزاب و دستجاتی که درست بود آنزمان در هیچکدامشان شرکت داشتید ؟
- ج- در هیچ دسته و حزبی نبودم - بهیچ وجه
- س- اراده ملی ؟
- ج- در هیچ حزبی بنده وارد نشدم اصلاً - در هیچ حزبی و دسته‌ای تا این دقایقی که بنده حضورتاً الان هستم بنده وارد نبودم . بهیچ کدامان هم اعتقاد نداشتم از این جهت وارد نمیشدم .
- س- پیشه وری را در مجلس دیده بودید ؟
- ج- پیشه وری روزی که انتخاب پیشه وری - رد شد مجلس را بنده اداره میکردم . من رئیس مجلس بودم . با عدم تصویب بنده رد شد و کفتم تصویب نشد
- س- این رأی مساوی بود ؟
- ج- نخیر - کتر (؟) مهندس بله بنده . همانطوریکه آنروز که رد شدند . همش مجلس تحت ریاست بنده بود - اینکه بالاخره دیگران اینقدر هی این شانه به شانه

- میکردند بنده این شہادت را داشتیم گفتیم این کار را بنده میکنم. اینکار را کردم
- س- این انتظار بود که روسها هم عکس العمل نشان بدهند؟
- ج- صورت ظاهر که نمیتوانستند عکس العمل نشان بدهند ولی خوب صورت باطن داشتند بله.
- س- پینهای چیزی نفرستاده بودند؟
- ج- اید^۱ نخیر. یعنی تأثیر هم نداشت بخواهند بیام بفرستند. میدانستند که در مسن تأثیری ندارد. کسی که دست سفیرش را بگیرد بگوید من اجازه نمیدهم گیلست را بخوری این در تاریخ دیپلماسی دنیا سابقه ندارد کسی همچین کاری بکند. التفات میفرمائید.
- خلاف ادب و نزاکت و احترام و همه چیز است. دستش را گرفتیم گفتیم اجازه نمی‌دهم آقای سفیر گیلستان را بگذارد زمین. جز من احمق کی اینکارها را میکند برای خودش دشمن تراشی کند
- س- فکر نمیکنم پشیمان باشید
- ج- پشیمان یا غیر پشیمان -- هرچه بوده گذشته. گفتیم خدا یا تاج سلطنت ترکستان را روی سر من بگذارد یک همچین تک یا میزنم بهش -- خیلی هم اراجیف بهش گفتیم

روایت کننده آقای محمدابراهیم سیرتیمور
تاریخ : ۳ فوریه ۱۹۸۲
محل : شهرلا هویا - کالیفرنیا
مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی
نوارشماره : ۵

س - سوم فوریه ۱۹۸۲ درشهرلاهو یا درکالیفرنیا . خدمت جناب آقای امیرتیمور آمده ایم که از محضر ایشان استفاده بکنیم .

ج - برای من بسیار اسباب عسرت و خوشوقتی است که برادر عزیز مثل آقای حبیب لاجوردی را در خانه خود زیارت میکنم . امیدوار هستم که این دیدار تبدیل به یک دوستی صمیمانه ابدی بشود و ایشان برای من یک برادر بسیار عزیز و منم نسبت به ایشان یک خدمتگزار و در واقع طوری بشود که من خاندان لاجوردی را مثل خاندان خودم و خاندان خودم را مثل خاندان لاجوردی بدانم . این آرزوی من است نسبت به جناب آقای حبیب لاجوردی .

س - از محبت شما ممنون هستم . جناب آقای امیرتیمور اگر امروز شروع کنیم یک مقداری راجع به روی کار آمدن مصدق ، نخست وزیری او ، که چرا و چگونه ایشان به نخست وزیری انتخاب شد و با اصطلاح پشتیبانان واقعی ایشان کی بودند ؟ آیا در مجلس بودند ؟ آیا شاه نظر موافق داشت ؟ آیا آمریکا و انگلیس نظر موافق داشتند که ایشان نخست وزیر بشود ؟

ج - بطوریکه عرض کردم موقعی که دکتر مصدق نخست وزیر شد بنده مدتی بود که در خراسان بودم . چون علاقه جات زیادی در خراسان آن موقع داشتم . برای رسیدگی علاقه جاتم سالی سه چهار ماه میبایست در مشهد و خراسان بسر ببرم که به کارهای شخصی خودم رسیدگی کنم . از جریانات واقعی درست اطلاع صحیحی پیدا نکرده بودم . و اطلاع نداشتم و میدانید که اصلاً "مصدق کا ندید این کار است . تا اینکه عرض کردم به مشهد که بودم تلگرافی بمن رسید از آن آقای حسنعلی منصور که بعدنخست وزیر شد و رئیس دفتر او بود .

که آقای صدق کابینه خردشان را تشکیل داده اند، جناب عالی را هم بعزویت انتخاب کردند و مقررداشتند که فوراً " عازم تهران بشوید. جواب دادم من زود ترا زده هفته محال است که بتوانم بیایم . بعد از دوهفته رفتم . این بود روز اولم که عرض کردم که با او همین ترتیب گفتگو کردیم . بعد که صدق منتخب شده بود تا قریب پنجاه روز در مجلس جلسات خود را تشکیل میداد .

س - جلسات هئیت دولت ؟

ج - اصلاً خوابیدنش هم در مجلس بود .

س - علت این کارچی بود ؟

ج - میگفت میترسم خانه ام باشم . اینجا امن تر است برای من . این هیچ خیال بی ربطی است

س - آیا این واقعی بود ؟

ج - نخیر .

س - چرا اینکار را میکرد ؟

ج - عرض کردم . اصلاً " یک اخلاق خاص عجیبی داشت دیگر اینطور . اینجا و آنجا مدرس بود . بعد دیگر مسئله نفت پیش آمد و مذاکره با همین انگلیس ها و اینها . آن نفت را فرستاد خودمان تصرف کردیم . گفت نفت مال ایران است و ملی شد . این بود که آن آقای مکی را فرستاد به آبادان و از دست انگلیس ها یواش یواش تحویل گرفتند و رفتند و اینها .

انگلیس ها هم هر چه مذاکره کردند بجائی نرسید . تا حتی انگلیس ها تا به آمریکائی ها هم وساطت کردند . آن مستر هریمن را متسقیما " نسبتاً " هم آدم فهمیده ای است و هم توی آمریکا ئی ها آدم مهمی بوده است . من هم یکی دودفعه او را ملاقات کردم بسیار مرد برارنده و فهمیده ای او را دیدم .

س - صحبت هم با هم کردید ؟

ج - با هریمن هم خیلی صحبت کردم و در صحبتی که من با او کردم به او گفتم توصیه ای که من به شما میتوانم بدهم اینست که شما یک قدری حوصله بخرج بدهید . یعنی زود از حوصله در نروید . چون متوجه اخلاق صدق بودم میدانستم که این یک قدری چیز میکنند . گفتم شما با حوصله هر چه تا متمرکرات خودتان را . در حال هریمن هم بیچاره خیلی زحمت کشید .

ولی آن اطرافیان مصدق چند نفر بودند . اینها نمیگذاشتند که اینکار به این صورتی دربیاید . و به مصدق میگفتند این به وجه ملی شما صدمه میخورد . به اینجهت هریمن هم مجبور شد وقت . بعد از مدتی از هریمن بهتر ...

س - بله میفرمودید راجع به هریمن .

ج - هرچه بالاخره این هریمن جدید کرد آن اطرافیان دکر تر مانع شدند نگذاشتند . بالاخره هریمن بیچاره ماء یوسا نه رفت بعد از چندی بانک بین المللی پیشنهادی داد به دکر مصدق گفت آقا اجازه بدهید که ما اینجا نفت را اداره بکنیم . تمام عواید مال ایران را ماء . که چیز ایران هم نخواهد . وضع شما هم بجای خودش باقی ولیکن بهتر بماند . تا برای شما فرصتی بشود مذاکراتتان را با انگلیس ها تمام بکنید . هر چند مذاکرات شما طول بکشد در هر مدت . این نفت در اختیار بانک بین المللی . یعنی در تصدی بانک بین المللی باشد و اینکار را ما افتخاراً " حاضریم بکنیم بدون هیچ چیزی و . به به راستی یک پیشنهاد بسیار واقعاً " . پیشنهاد بسیار عالی چنانچه و عاقلانه ای بود . متأسفانه و بدبختانه با اینکه من از موافقین جدی آن پیشنهاد بودم و اینها دوسه نفر از همکارانی که در کابینه داشتیم بازراء مصدق را زدنند آسرا هم قبول نکرد .

س - ممکن است بفرمائید کی ها موافق بودند ؟ کی ها مخالف بودند ؟

ج - این چون اسم اشخاص را یاد ببرم هنوز هم در قیاحیات هستند . ممکن است از من دلتنگ بشوند . نمیتوانم بگویم . ولی خب اغلب این همکاران ما کسانی بودند که فقط قصدشان جز عوام فریبی ، عرض کنم خدمتتان که چیز شدن مصدق با مطلاع اغفال کردن مصدق منظوری نداشتند . چرا اینکه اگر غیر از این بود کار نفت به هیچ وجه با اینجا نمیرسید . همان موقع که این بانک بین المللی . اگر این را میدادند به بانک بین المللی بشما اطمینان میدادم که انگلیس ها هم حاضر میشدند خیلی بهتر از آنچه که بعد به کنسرسیوم دادند اینکار را اداره بکنند ولی متأسفانه نشد . نشد بعد بانک هم اینها از ایران مجبور شدند رفتند . و خود مصدق نفت را چیز کرد . این بود امریکائی ها اینها دیدند بدون نفت ایران . نفت ایران را بیشتر آمریکا میبردند انگلیس . چون بالاخره

وضع آنها هم دار دنیا جور میشود. آن شرحی که شنیدید و به آن ترتیبی که مستحضر هستید باز هم من خراسان بودم . نه نه خراسان نبودم به بخشید. من وقتی که گفتم . عرض کردم منکه به مصدق رفتم استعفا کردم ؟
س - بعله بعله .

ج - وقتی که استعفا کردم .

س - قبل از سی تیر بود که سرکار

ج - بعله . گفتم من ... میروم خدمت شاه بعضی شاه میرسانم که منم باید . میخواهم مرخص بشوم . رفتم شاه . شاه فرمود آخرتو چرا ؟ من اجازه نمیدهم شما از کار برکنار نبشید . دیدم هیچ علاجی ندارم من به ایشان جواب بدهم گفتم امسال من میخواهم مکه مشرف بشوم . این همین حرف من دوسه روز بعدش هم . راه رفتم مکه . در صورتیکه قصد مکه نداشتم هان . به همین جهت هم . مکه که بودم که خیر از سقوط مصدق را شنیدم که در مکه مصدق خبر سقوط او را آنجا بمن اطلاع دادند . س - من متوجه نشدم آن سقوطی که میفرمائید . آن سه روز موقت سی تیر بود . آمدن قوام السلطنه بود ؟ یا بیست و هشت مرداد بود که سرکار در ؟

ج - ۲۸ مرداد .

س - هان ۲۸ مرداد سرکار در مکه تشریف داشتید .

ج - بعله ۲۸ مرداد .

س - ولی استعفا سرکار قبل از سی تیر بوده است ؟

ج - بعله قبل از . بعله . خلاصه ۲۸ مرداد بود که من در مکه بودم و خیر از سقوط مصدق را شنیدم . این بود که بعد از مدتی که من برگشتم . مصدق را بردند محاکمه اش کردند . و بسیار هم محاکمه مصدق هم کار غلطی بود .

س - چرا ؟

ج - برای اینکه بالاخره خب نتیجه ای از محاکمه مصدق که نگرفتند . جز اینکه افکاری عمومی هم که بر له مصدق بود بر علیه اینها بیشتر تحریک شد و بر محبوبیت مصدق افزوده

شد. والایچیز دیگری نبود.

س - چه میبایست میکردند؟

ج - هیچ. بطور عادی ولش میکردند. کاری که تمام شده بود رفته باشند. بالاخره تا اینکه کار رفت به این جای کنسرسیوم رسید.

س - اصولاً وقتی که مصدق سرکار آمد مجلس نظرموافق نسبت به آن داشت وقتی که؟

ج - مجلس اصلاً مخالفتی نداشت البته همیشه مجلس تا بید میگرد. هم مجلس.

هم مجلس سنا. هر دوی اینها اینقدر احترام می گذاشتند به مصدق فوق العاده وهم تا بید

میکردند او را. بالاخره وقتی کار نشد دیگری آمد روی کار. در دوره پانزدهم مجلس بود

سعی شد که این کار رفت را به یک صورت دیگری در بیاورند. هر چه کردند مدتی ابتدا

منصور الملک نخست وزیر شد. از منصور الملک کاری ساخته نشد. کاری ساخته نشد و

مجدد مرحوم رزم آرا را چیز کردند. رزم آرا با انگلیسی ها یک کمبینوزونی گرفته بود پنجاه در

پنجاه. آن کمبینوزون هم در جیبش بود که بیچاره او را قبل از اینکه بتواند به مجلس

اظهار بکنند و به مجلس تقدیم بکند رزم آرا را کشتند و از بین رفت. این بود که بعد

کابینه دیگری آمد روی کار. و این قرارداد را گس گلشائیان آمد در مجلس. به

مجلس پانزدهم. تقریباً "پانزده و شانزده روز مانده به آخر مجلس. عموماً" مجلس ها

آخر کارشان که میشود تقریباً "سر ضرب... هر وکیلی و موکل حسابی نداشتند

و یا اینکه ریشه محکمی ندارند به فکر این میافتند که برای خودشان یک کاری بکنند.

س - جلب نظر بکنند.

ج - جلب نظر. اینکه اینها همه شان. اصرار میکنند که آخر مجلس که بیاید این قرارداد

گس گلشائیان حتماً "تصویب میشود. پانزده روز باقی مانده. چند نفر تصمیم گرفتیم

که مخالفت کنیم. که یکی از آن کس ها بنده بودم. اتفاقاً "رل مهم این کار هم در

دست من بود. زیرا که این قرارداد میبایست در کمیسیون دارائی مجلس تصویب بشود

و خبر اینکار را هم باید مخبر کمیسیون دارائی به مجلس تقدیم کند. منم در کمیسیون دارائی

مجلس بودم. وهم مخبر کمیسیون بودم. تا من خبر را تصویب نمی کردم به هیچ کیفیت ممکن

نیود که آنچه کردند. گفتند. از محالات روی زمین است که یک همچین خبر در عهد بنده تصویب بشود. یک روز صبح آدمم مجلس دیدم خبر لایحه منتشر شده است. که آقایان زیر آنرا امضای من هست که خبر را تصویب کرده اند به امضای من. رفتم در گوش آقای سردار فاخر گفتم. گفتم آقایان حرکتی راکه شما کردید الان من میتوانم شما را از توی مجلس دما سکه بکنم و بکلی آبرو و شرف شما را ببرم. که شما در مجلس هم دارید جعل میکنید و هم برخلاف چیز مملکت خیانت میکنید. این چه حرکتی است که کردید؟ گفت والله من نمیدانم و خلاصه ما ست مالی کرد. من هم بائین آنرا تکذیب کردم خلاصه در آخر دوره پانزدهم گذاشتیم

س- شما علت مخالفتتان چه بود با این؟

ج- به منافع ایران نمیدانستم. میگفتم منافع ایران باید بیشتر از اینها باشد.

س- نظرتان روی ملی کردن بود یا سهم بیشتر ی باشد؟

ج- سهم بیشتر. والا من مقصود ملی کردن نبود. من فقط سهم بیشتر. زیرا من معتقد بودم ملی کردن را اول و صد سال دیگر هم باشد. آن تکنیسین کار را آنطوریکه خارجیان در این کار وارد هستند و عمل کردند و بالاخره هم تبحر دارند. ایرانیها ندارند. و به اعتقاد من میبایست اینکار تا چندین سال دیگر هم در دست خود این خارجیان میبود. و واقعا " زیر دست اینها یک متخصصین متبحر و زبردستی تربیت بشوند. نه باین زودی اینکار. این عقیده شخصی من بود. الان هم عقیده من بر این است. ولی بالاخره نشد.

س- روی شافزاری هم میآ مدکه اینکار را نکنید؟ از دربار یا از سفارت انگلیس؟

ج- بعلمه بسیار. از دربار بسیار. حال عرض میکنم. خلاصه اینکار گذاشتیم. بعد از این پانزدهم دوره پانزدهم دوره شانزدهم انتخابات بود در جریان. منم کاندید بودم. آراء من هم در صندوق رفته بود. خدای من گواه است به دستورشخصی شاه صدرالاشراف که والی خراسان بود که دوست من هم بود. و عجیب این است که خود من او را انتخاب کرده بودم. و بوسیله خود من او برای خراسان انتخاب شده بود. خود بنده او را کاندیدش کردم و بوسیله من انتخاب شد. بعد او آرا بنده را برده بود و عوض کرده بود. روز بعد که آمد منزل، فلانی اینکار را من کردم از شما معذرت میخواهم. علتش اینست که تنها مقامی که

قابل احترام باشد در کشور . فقط شاه است . شاه همچنین کاری کرد . من گفتم هیچ از شما دلتنگی ندارم هرچی کردید کردید . این بود من رفتم تهران . شاه مرحوم هژیر رافرستاد پیش من . که هرکاری که بخواهید بشما میدهم . بخواهید الان ایالت خراسان با آستان قدس راه شما میدهم . میخواهید ایالت ازنجام شرقی و غربی یا هرکار دیگری که خودت پیشنهاد کنی بکنید من بشما میدهم . این مرحوم هژیــــــــــــر آمدهما نروزرخانه من . خدا گواه است دومرتبه . یک مرتبه دست من را . یک مرتبه صورت مرا هم ببوسید . گفتم آقای هژییر به عرض شاه برسانید . برای اینکه شما بدانید که در ایران نیا نیا و رعایای شما اشخاص بسیار با گذشت و متکبری هم تشریف دارند . یکی از آنها من هستم . ازنجام این مراحم اعلیحضرت صرف نظر کردم من هیچی نمیخواهم از شما . بالاخره در نبودن ما قرارداد نفت را آنها آوردند در مجلس . این بود که در مجلس دکتر مصدق هم که بود هیا سو کرد . در مجلس شانزدهم نتوانستند توفیق پیدا بکنند . این تمام شد نشد . مانند دوره هفدهم . به هفدهم که افتاد . آمدند و آقای زاهدی سر لشکر زاهدی .

س - بعد از ۲۸ مرداد بود ؟

ج - بعله . خیلی بعد از آن بود در دوره هفدهم مجلس است . این شد نخست وزیر . آقای دکتر علی امینی وزیر دارائی این . اینها چندین روز صرف وقت کردند و این کنسرسیوم نفت را . در کنسرسیوم این کمیسیون را گرفتند قراردادای منعقد کردند و قراردادشان را آوردند به مجلس . مجلس هم قرارداد چاپ شد و منتشر شد و جزو دستور مجلس قرار گرفت که تصویب بشود . یکی از مواد این قرارداد این بود که آنچه احتیاجات ریالی که کنسرسیوم داشته باشد ، این ریالی را دولت ایران می پردازد . و بـــــــــــــــــــــــخ نرخ رسمی پول آزاد دولت ایران خواهد پرداخت . پول آن چیزی که آنها میدهند . من یک پیشنهاد کردم که تصویب میکنم در ماده فلان کلمه به نرخ رسمی به نرخ آزاد تبدیل بشود . همین دو کلمه را من چیز کردم به نرخ آزاد تبدیل بشود . این رافرستادم . این را بنده فرستادم و اینجا خیلی آنتراسانت . توجه بفرمائید . این روز در مجلس این . پیشنهاد خوا نده نشد من بعد از ظهر روز بود مجلس ختم شد رفتم خانه . صبح روز بعد آن که میبایست بیایم

به مجلس . مرحوم علاوزیر دربار بود . تلفن بمن کرد که اعلیحضرت همایونی بقدری بشما
 اظهارات و محبت عنایت فرمودند که من حدی بالاترا زاین ندیدم و بمن امر کردند که
 مراسم شاهانه را بشما ابلاغ کنم که اینطور مرحمت دارند ، چه دارند ، چه دارند و
 امر کردند که من همین حالا بیایم مراسم را حضوراً " بشما ابلاغ کنم . گفتم من از
 توجه شاه متشکرم . جز اینکه الان مجلس است . من باید بروم مجلس . بعلاوه راضی
 به زحمت شما نیستم . خودم خواهم آمد خدمتتان . بعلاوه اگر شما بخواهید بیایید وقتی
 دیگری تشریف بیاورید زیرا که من الان باید بروم مجلس . گفت امر فرمودند که من خودم
 باید شرفیاب بشوم . گفتم من حالا وقت ندارم من باید بروم مجلس . گفت من الان گویی
 را گذاشتم وفوری خودم الان عازم شدم . به فاصله هفت هشت دقیقه بعد دیدم مرحوم علا
 آمد خانه من با تمام لباس رسمی و کلاه سلیندر . تلفات بفرمائید که اعلیحضرت
 این مراسم شان را اینطور چیز کردند و اینها . وضمناً " فرمودند آن پیشنهادی را که جناب عالی
 دیروز دادید آن پیشنهاد را مسترد کنید . باید پس بگیرید آن پیشنهادی که نوشته اید کلمه
 با مصلاح این نرخ رسمی به چیز عادی تبدیل بشود . گفتم به اعلیحضرت عرض کنید که شما
 بهتر از همه کس من را می شناسید . من در تمام ادواری که در مجلس بودم نه از شما درخواستی
 کردم نه تقاضائی . بنده روی هوا و هوسی شخصی قدمی برنداشتم فقط فقط از روی نقطه نظر
 مصلحت مملکت بوده است . اینجا هم من مصلحت مملکت را در این تشخیص دادم که این پیشنهاد
 را دادم . و اعلیحضرت هم بدانند که صدی نود و نافع مملکت بلکه صدی نود و پنج نافع مملکت
 عایدشخ اعلیحضرت میشود شاید صدی پنج آن به ملت ایران تعلق میگیرد . اعلیحضرت باید خیلی
 از من متشکر باشند که من چنین پیشنهادی دادم نه اینکه بمن امر بفرمائید تو پیشنهادت را
 باید پس بگیری . این پیشنهاد چون موافق با مصالح مملکت است و پس گرفتن آن خیانت
 به مملکت است من پس نمی گیرم . گفت امر فرمودند شما پس بگیرید . گفتم آقا من بهیچوجه
 پس نمی گیرم . از اصرار . و از بنده انکار . هر چه گفتم . گفتم آقا شما جز ابلاغ امر که چیز دیگری
 نداشتید ، امرتان را ابلاغ کردید . استدعا میکنم بعرض ایشان برسانید فلانی گفت من این
 پیشنهاد را پس نمی گیرم . ترمرد میکنم . خلاصه . علا هم با شرفرفت . و خیلی هم متغیر . من هم
 رفتم مجلس . به محض اینکه وارد مجلس شدم . پیشنهاد را خواستم به آن پیشنهادت گفتم

جلسه تشکیل بود. گفتم بروبه آقای رئیس مجلس بگو که رئیس مجلس حافظ اسرار سیاسی مملکت است. پیشنهادهای راکه من دیروز بعد از ظهر به مجلس دادم بجه مناسبت بعرض شاه رسیده است؟ کی این خبرگشی رارفته کرده است؟ ممکن بودکه اصلاً" سراینکار فهمیدید بین راه اصلاً" من رابکشندکه مجالی باقی نم. من بتوانم حرفی من بزنم وپیشنهاد. اینکار راجرا کردید؟

س - این راروی یادداشت مرقوم فرمودید؟

ج - نه نه پیغام. شفاها .

س - به پیشخدمت؟

ج - به پیشخدمت. ومیخواهدکه من الان پاشوم وشمارا الان. اگرمن پاشوم این اظهار را بکنم. برای شامشرف ودیگرافتخاری باقیخواهم گذاشت. ومقتض ورسواتان خواهم کرد. این چه حرکت زشتی بودیدکه کردید؟ پیغام دادیمن کهواله تله بخدامن از اینکار اصلاً" خبرندارم. وبیقین دارم که اینکارا منشی های مجلس رارفته اندکردند. یکی از منشی هار را اسم برد که حالا چون آن منشی هم با من دوست است اسم او را نمیبرم گفت! اینکار! یقین دارم اورفته کرده است. والامن هیچوقت همچین کاری نمیکردم. س - باور کردید این حرف رایانه؟

ج - خیر. ولی فکر میکنم خود سردار فاخر هم شاید نگفته باشد. شاید هم چیز خلاصه

نمیدانم حالا بجه وسیله بعرض شاه رسیده بود. بعد از ظهری بود ما رفتیم بمجلس. تلفن صدا شد از دربار. آن رئیس دفتر مخصوص شاه پای تلفن بود مثل اینکه خود شاه هم بود. گفت امر فرمودند که شما همین الان باید شرفیاب بشوید. گفتم بعرض اعلیحضرت برسانید که اعلیحضرت از صبح مشغول رسیدگی به مهمات مملکت بودید. یقین دارم که خاطر مبارکتان خسته است. بنده هم مجلس بودم و بی اندازه الان خسته، احتیاج به استراحت دارم واستدعا میکنم وقت دیگری برای شرفیابی برای من معلوم بفرمائید. زیرا که الان برای من بهیچوجه مقدور نیست که شرفیاب بشوم. گفت امر فرمودند که همین الان شما باید شرفیاب شوید. گفتم بخدا همین حال من از جایم تکان نمیتوانم بخورم. حالهرچی. هی او گفت.

هی من جواب دادم . بلاآخره . گفت . عرض کردم مثل اینکه شاه پای تلفن بود .
گفت خوب حالاکه اینطور است . پس امر میفرمایند که فردا ساعت هشت صبح در قصر مرمر
شرفیاب بشوید . ساعت هشت قبل از تشکیل جلسه . چون جلسات ساعت نه تشکیل میشد .
عرض کردم چشم . ساعت هشت شرفیاب میشوم . ساعت هشت شرفیاب شدم . توی آن اطاق .
توی سالن قصر مرمر پائین قدم میزد . ادای احترام کرد . عین عبارت است . گفت
آقای امیر تیمور هشت ماه برای ایجاد این قرارداد من زحمت کشیدم . و هشت ماه برای
ایجاد این قرارداد ما مذاکرات عدیده ای کردیم . کلمه به کلمه اینها را روزها
ساعتها رویشان بحث کردیم تا به این صورت توافق شد . و این پیشنهادها بشما بگلی
ساز این . قرارداد را برهم میخورد . و حتما " این قرارداد را شما امروز باید پس بگیرید .
گفتم دیروز عرض جناب آقای علامه رساندم که اعلیحضرت بهتر از من میدانند که من
سرای خودم در تمام این مدت قدمی برنداشتم . جز حفظ منافع مملکت من غرضی نداشتم
والان این پیشنهادها را دم دادم از نقطه نظر منافع مملکت است . زیرا که من منفعت
مملکت را در این میدانم . برای اینکه به آن صورت باشد آن خیلی به ضرر ایران تمام میشود و این
به منفعت ایران تمام میشود . و من این پیشنهادها را پس نمیگیرم . گفت حتما " باید پس بگیرید . گفتم
اعلیحضرت ولی نعمت من هستید . امر کنید که از پنجره خودت را پرت کن . من الان پرت
میکنم . عین عبارتی است که به ذات پاک الهی به او گفتم از پنجره عرض کنید پرت کن .
پرت میکنم . ولی من پیشنهادها پس بگیر نیستم . اعلیحضرت من را میشناسید . من روی
هوا و هوس پیشنهادها دندادم و بهیچ قیمت قربان من این پیشنهادها را پس نمیگیرم .
بهیچوجه . گفت حتما " باید پس بگیرید . گفتم حتما " پس نمیگیرم . سه ربع ساعت همینطور مذاکره
دوام داشتند در حالیکه در اطاق قدم میزد میرفت میامده میگفت باید پس بگیرید .
من میگفتم پس نمیگیرم . یواش یواش من دیدم او هم دیگر دارد خیلی متغیر میشود و
از جا در میروند . اصلا " ممکن است بهم به پریم اصلا " توی اطاق . و خیلی بد میشود .
گفت پس یک کار بکنید . گفتم امر میفرمائید . گفت حالاکه شما این پیشنهادها را پس نمیگیرید .
پس پیشنهادها بشما که خوانده میشود . شما هیچ توضیحی ندهید . حرفی نزنید . گفتم قربان

این از محالات است. زیرا که همه قانون اساسی و هم اساسنامه مجلس مقرر میدارد پیشنهاد دهنده باید با طرفین پیشنهادی خود توضیح بدهد. این پیشنهادها در این میهمان چطور میتوانم من اینطور حرفی نزنم. این خلاف قانون اساسی است و خلاف اساسنامه مجلس است. من باید توضیح بدهم. هی او بگو، هی من بگویم. هی چندین دقیقه هم روی این مسئله. گفت. بعد من دیدم این خیلی کار بجای ..

گفتم فقط یک کار من میتوانم بکنم قربان. گفت آن چی است؟ گفتم اجازه بدهید پیشنهاد من خوانده بشود. من قول به اعلیحضرت میدهم که فقط یک دقیقه توضیح میدهم. یک دقیقه. بیش از یک دقیقه در مجلس صرف نمیکند. فقط یک دقیقه. گفت خیلی خوب این حرفی ندارم. بالاخره اینطور موافقت شد که ما برویم یک دقیقه. رفتیم مجلس.

س- هما نروزمیچ ؟

ج- هما نروزمیچ. جلسه هم تشکیل بود. رفتیم نشست تو آنجا. پیشخدمت آمد گفت که آقای نخست وزیر آن اطاق هستند. یعنی آقای زاهدی. آن اطاق دیگر. اطاق با مصالح انتظار هستند. گفتند تشریف بیاورید شما را ببینیم. رسیدم دیدم زاهدی با ود... نخست وزیر بود. گفت آقای امیر تیمور. بعضی اینکه بمن بدون سلام و علیک تا چشمش بمن افتاد گفت آقای آقای امیر تیمور بخدا اگر این پیشنهادها را شما الان پس نگیرید من الان میگذارم و میروم. گفتم آقای آقای تشریف ببرید. بدون معطلی تشریف ببرید. برای اینکه جناب عالی با اجازه من نیامدید که با اجازه من بروید. این چه حرفی. این چه نحو حرف زدن است که مرا (؟) آقای زاهدی مگر من نوکر کسی هستم که شما با من اینطور حرف میزنید. شما چه حق دارید که با من اینطور بی ادبانه صحبت میکنید. میخواهید بروید. بفرمائید بروید آقای برگشتیم مجلس. چون اوقات خیلی تلخ بود. به او هم از این سخت تر هم نمیشد دیگر من به زاهدی تفرنگم. او هم سیگره ای نگفت. من برگشتم مجلس و پیشنهادها دهنده خوانده شد. من باشدم در مجلس و گفتم آقایان این پیشنهادها متفاوتش برای کشور ایران اینقدر است. حساب کرده بودم. مجلسش این است. دلتان میخواهد منافع ایران را حفظ کنید. این پیشنهادها در رای

بدهید و تصویب نکنید. اگر به منافع ایران اهمیتی نمیدهید میخواستید منافع ایران را تقدیم دیگران نکنید. به پیشنهادهای ندهید. آدم نهمینم. به سلامتی شما کسی هم به پیشنهادهای نداد. پیشنهادها همانطور که

س - رددش ؟

چ - بعلمه پیشنهادها در دشت همانطور که در لایحه بود تصویب شد. بعلمه نگاه کنید اینجاست با شاه سراین قضیه نخت. من در دوره هفدهم برای همین کار نرفت رفته بودم. که فقط سراین قضیه یک اختلاف شدیدی هم ما اینجاست با شاه پیدا کردیم که این اختلافمان تا آخر هم دیگر باقی مانده همین ترتیب. این دوره هفدهم که تمام شد من دیگر پیش شاه نرفتم الی حالا. مگر این آخردوره. این اوضاع لوتی بازی اخیر که فرا هم شد. این راکه میگویم فقط همه آن اگر میخواستند گفته بشود. فقط این قسمت اخیر آن طوری بشود که چون تا خانم من در ایران است با استحضار آن مرتیکه خمینی نرسد. زیرا اگر به او برسد به خانم من خیلی صدمه میزند. من هشت نه ماه بود در مشهد بودم. این لوتی بازی شروع شد. از اول شدهزار نفر، بعد دوهزار نفر، سه هزار نفر، دیگر بود پنج هزار نفر شش هزار ده هزار نفر. اینها میگفتند مرگ بر شاه، مرگ بر شاه، مرگ بر شاه. تا جمعیت رسید به صد هزار نفر، دویست هزار نفر در مشهد. هر روز مرگ بر شاه، مرگ بر شاه، مرگ بر شاه س - آیت اله شیرازی ؟ همانجا بود دیگر ؟

ج - آیت اله شیرازی هم آنجا بود. آن آقای قمی هم آنجا بود. آنها هم جلوی جمعیت میافتادند. مرگ بر شاه، مرگ بر شاه. من خیلی ناراحت. تحقیق کردم درست قضیه را دیدم اینها مردم نیستند. هفت هشت نفر آن زیر هستند که این مردم را دارند میچرخانند. التفات میفرمائید.

س - همه اش همین آخوندها دیگر ؟

ج - هم آخوند وهم غیر آخوند. چندتا عده ای از آن توده ایها بودند که در دانشگاه بودند. بعضی ها بودند که مونیست ها بودند که اینها از نوکرهای روسی بودند. اینها همه را من میخواستم میفهمیدم که بوسیله اینها است که بین یک عده ای پول تقسیم میشود. و اینها هر روز صبح میایند اینکار را میکنند. سپید عزیزی استاندار خراسان بود. بوسیله آقای حبیب زارع که سابقا فرماندار خراسان بود.

پیغام دادم شما به عزیزی بگوئید که . از قول من . که شما را اینجا فرستادند که مترک سر جالیز باشید . شما را اینجا فرستادند که از این لوتی بازی ها جلوگیری کنید . چرا از اینکارها جلوگیری نمیکنید ؟ اگر میتوانی جلوگیری کنی . جلوگیری کنی ؛ اگر نمیتوانی دیک دقیقه معطل نکنی . فوری پست خودتان را ترک کنید بگذارید شاید باشند دیگران که از اینکار جلوگیری کنند . مخصوصاً " از دیگران ... " گفتم خودم میروم اصلاً" ضبط میکنم استانداری . جلوگیری میکنم از اینکار . و بفرمائید که چیز بکنید این . این چه بازیست که شما وظیفه خودتان را انجام نمیدهید؟ بمن پیغام داده بودید وسیله همان آقای حبیب زارع که به فلانی بمن بگوئید و اله تله کوچکترین تقصیری متوجه من نیست . هر روز از تهران بمادستور میرسد که دست از پا خطا نکنید . و بهمین ترتیب با ملامت رفتار نکنید . مع کل ذالک من به رئیس شهربانی آنجا بوسیله همشیره زاده خودم که الان در قید حیات است در شهید همشیره زاده ای دارم که با خانم رئیس شهربانی مربوط بود و این رئیس شهربانی هم یک سرتیپی بوده بدبخت هم خمینی تیرباران کرده کشت او را .

س - کی بود ؟

ج - اسم او را فراموش کردم . آدم خیلی ، افسر خوبی هم بود خدا او را بیا مرزد . به او پیغام دادم آقا اینکارها را شما چرا جلوگیری نمیکنید؟ شما برای اینکار فرستادند . و اگر نمیکنید . بگذارید بروید تا دیگری را من برای اینکار فکری بکنم گنیز بیا و زم . گفته بود به فلانی بگوئید که به ذات پاک الهی دوساعته تمام اینها را من میتوانم قلع و قم بکنم و دوساعته من میتوانم تمام آشوب را بخوابانم ، منتها تهران اجازه نمیدهد . من چه خاکی بسریبیم؟ این بود که من دیوانه شدم . عازم تهران شدم . عرض کنم من چندین ماه بوده شهید بودم . آمدم تهران ، همان ساعتی که آمدم تلفن کردم به دربار ، گفتم به علیحضرت عرض کنید من آمدم میخواهم شرفیاب بشوم . کار فوری دارم و اجازه بدهید .

س - به آقای معینیان هم تلفن کردید ؟

ج - نه به معینیان خیر . به دربار . این بود که او بعرض رسانید و همان روز شاه بعد از ظهر اجازه داد من رفتم خدمت او . تقریباً " سه بعد از ظهر . وقتی رفتم پیش شاه حق ، حق گریه میکردم . یعنی صدایم بقدری بلند بود که اشک جاری و نازل و گریه میکردم .

رسیدم و خیلی بمن پاشا احترام کرد و ادب کرد . من رانشا ندروی نیمکت خودش روی صندلی جلوی من نشستم . من به او گفتم که کشوری که چندین هزار سال شاهنشاهی خودش را با نهایت افتخار و سربلندی حفظ کرده است نگویند به شما که در عهد شما و بنست شما ایبسن شاهنشاهی دارد سقوط میکند . حفظ شاهنشاهی ایران به این است که شما آمدید ، عیسن عبارتی است ، که تو ایبسن اطاق خودتان را قایم کردید . با قایم کردن که شاهنشاهی ایران حفظ نمیشود . مرد و مردانه الان بیانشید بیرون بروید پشت رادیو اعلام کنید ، بگوئید ملت من اینکه تا حال سکوت را اختیار کرده ام برای این بوده است که خواستم ملت ایران دشمنان خودش را که قصد دارند ایران را متشتت بکنند و ایبسن را منسحق بکنند بشناسد . حال که دشمنان ایران شناخته شده است من حاضر تا آخرین قطره خون خودم را بریزم ، دشمنان ایران را سر جای خودشان بنشانم ، پس از آن اگر شما ملت ایران من را خواستید بخدمتگزاری خودم حاضر ادا می‌دهم و اگر هم من را نخواستید با هم کمال میل هر کس را که شما بخواهید منم با همان موافقت میکنم ، کمک میکنم که خواسته شما به شاهنشاهی انتخاب بشود و باید آن کار بشود . والا بدون اینکه اجازه بدهید که من با اجازه شما املا" این دشمنان ایران را املا" سر جای خودشان بنشانم . همین‌جور نگاه کردیم . هی نگاه کردیم . جواب نداد . بلاخره هم فریاد کشیدیم آقا چرا بمن جواب نمیدهید ؟ من بیش از این نمیتوانم منتظر بشوم . اشکم جاری . خیلی اوقات تلخ بود . گفت باید . کنم . باید فکر کنم . باید فکر کنم . این بود از جایم پاشدم . خدایا دیوانه هستم من حالا از بدتر . چه کنم رفتم منزل آقای علی دشتی . علی دشتی دوست و رفیق من بود و آنوقت هم سنا تور بود علی دشتی . من هیچ‌گاره بودم اوسنا تور . وقتی رفتم آنجا یک آدمی هم آنجا نشسته بود که منم نمی‌شناختم علی دشتی بمن معرفی کرد گفت ایشان آقای سپهد وهرام هستند . که من سپهد وهرام را تا آنروز ندیده بودم و نمی‌شناختم . من پیش دشتی هم که رفتم گریه میکردم . گفتم دشتی ببخشید که حال من منقلب است . و من الان شرفیاب بودم خدمت شاه . اینطور مذاکره کردم . سؤال و جواب ما اینطور شده است ، اینطور شده است . بمن جوابی نداد . مرا متقاعد نکرد . من خیلی ناراحت هستم . دشتی

از شما خواهش میکنم شما بروید الان ملاقاتش کنید بگو شید شما چرا جواب فلا نی را ندادید .
 چرا با فلا نی اینطور رفتار کردید؟ و چرا شما نظر که گفته است شما عمل نمیکنید . گفت
 فلانی من از تو ما یوس ترم هیچ اثری ندارد . گفتم دشتی من از شما خواهش میکنم . گفت
 فلا نی اثری ندارد رفتن من . ولی چون تودوستی برای من هستی و چون او امرتوبر من
 مطاع است . تصور نکنی من مفاقیه میکنم . در حضور خودم او هم تلفن کرد . وقت به
 او دادند فردا رفتن آنجا . وقتی که برگشت تلفن کرد رفتم دیدمش . گفت فلا نی
 بتو که آن جواب را داد . بمن همان جواب را هم نداد . من میدانستم که املا" چیز
 نمیکنند . یا ز خدا یا من ناراحت . املا" دارم دیوانه میشوم . املا" باور کنید
 میخواهم دیوانه بشوم . یعنی دیوانه بودم ها . و همش در حال گریه . شب رفتم
 منزل آقای اردلان وزیر دربارش . اول دفعه هم بود که خانه اردلان میرفتم .
 با برادرش حاجی میرزا مالک اردلان دوست بودم با او خیلی دوستی داشتم .
 که با این اردلان آشنائی داشتم اما رفت و آمدی که بخانه اش بروم نبود . بخانه
 اردلان نرفته بودم بنده . آن روز رفتم بخانه آقای اردلان که وزیر دربار بود
 گفتم آقا شما وزیر دربار شاه هستید میبایست حقایق را بعرض او برسانید . والان
 من از خراسان آمدم و رفتم پیش ایشان اینطور به ایشان گفتم . اینطور گفتم ، اینطور
 گفتم ، اینطور گفتم . بمن جوابی نداد . بعد فرستادم دیگری را به آن دیگری
 هم اینطور جواب نداد . شما چرا حقایق را به او نمیگوئید . و او را مملکت را به اینصورت
 چیز . گفت فلانی اجازه بدهید من اول بیایم لب و دهن شما را بیوسم . باشد آمد
 لب و دهن من را بیوسید . گفت بحق خدا قسم فلانی هر روز اینها تیکه شما میگوئید ما به
 او گفته ایم و میگوید من اهل اینکار نیستم نمیکنم . باید بروم من . میخواهم بروم .
 و گفت میگوید فقط میخواهم بروم ، میخواهم بروم ، میخواهم بروم . و خواهد رفتش .
 این بود که سه روز بعدش هم گذاشت و آمد . دوسه روز بعدش هم خمینی وارد شد . بعد هم
 آن بازرگان نخست وزیر شد . بازرگان هم که نخست وزیر شد . بعد از سه و چهار سه روزش هم
 من حرکت کردم آمدم به آمریکا . از آن موقع تا بحال در آمریکا در حضور مبارک شما
 بنده شرفیاب هستم . بسله این قضیه بنده .

س - دبروز توی روزنامه ها متن عرض کنم بعضی از گزارشات محرمانه سیا که د رسفارت تهران که به آن دسترسی پیدا کرده بودند منتشر کرده بودند. یکی از مطالب این بود که نوشته بود که . عده ای از مقامات سیا از چهار پنج سال پیش نسبت به اهداف و نیت شاه در جمع آوری اسلحه و بزرگ کردن قشون مضمون شده بودند . و مثل اینکه نکند ایشان یک برنامه هائی دارند که خلاف مصالح آمریکا است . و خب بعضی ها نتیجه گیری میکنند که شاید به این علت بوده که شاید آمریکا ها زیرپایش را جاروب کردند و موجبات رفتنش را فراهم کردند . آیا نظر سرکار راجع به این چی است ؟

ج - صدر صد در این موضوع بنده تردید ندارم این حقیقت بسیار محض است . از چند سال پیش به این طرف شاه چیز میکرد ، هم نه منظورش آمریکا ها نبود . این منظور عمده اش این بود و رسها بود . چون او میگفت دو جنگ بین المللی شد . و ایران مورد تجاوز قرار گرفت . و اگر ایران نواشی میداشت محال بود ، بتوانند به ایران تجاوزی بشود . و اگر یک جنگ دیگری رخ بدهد باید ایران دارای این قدر قوا باشد که بتواند جلوگیری از تجاوز بکند . اصل نیت واقعی او این بود . خیلی نیت خیبری داشت . که اگر جنگی واقع بشود بتواند از چیز خودش جلوگیری بکند و بعلاوه میگفت من یعنی ایران زاندارم خلیج فارس است و خلیج فارس را ما باید اداره بکنیم و باید این قوای خود را باین جهت تشکیل داد . هم روسها به او مضمون بودند هم انگلیسی ها . انگلیسی ها هم مابین مابین بسیار احمق و نالایق و عرض کنم نادان یا جاسوس روسها در ایران فرستادند . این بود که این بدبخت بینوا را انداختند . اگر خودش هم تظاهرات نمیکردش و نمیگفتش که چیز دیگری و لی در اینکه مابین مابین آمریکا ها هم خیانت کردند حقایق را به آمریکا هم پوشاندند . من بجای شاه اگر میبودم به واله آن هوویزر وقتی که آمده ایران . به قرانی که خواندم آنرا " امر به حبسش میدادم و آنرا " کتکش را میبستم از ایران خارجش میکردم بدون معطلی . و میدانید مناسبات من با آمریکا قطع میکردم که نماینده شما یک همچین بی احترامی کرده است تا از من عذرخواهی نکنند من باشما تجدید مناسبات نمیکنم .

و بکار خودم اقدام میکردم به واله اگر ایستاده بود با پنج هزار نفر عده جلوی اینها گرفته میشد . آنچه (؟) بعد من مطالعه زیادی کردم این دو علت سبب این اغفال این بدبخت شد . اول اینکه این چند سال بود که مبتلا به سرطان بود . و سرطان

یکلی میدانیدروحیه او را خراب کرده بود و از بین برده بود. غیر از این یک کنفرانسی هم چند سال قبل در آفریقا شد. در گوآدالوپ. که این کار ترپدرسگ بود.

فرانسه بود. مال آلمان بود. و دیگر مال انگلیس. اینها متفقا " بر علیه این در آن کنفرانس تصمیم گرفتند. اینهم در روحیه اش خیلی خیلی تاءثیر کرده بود.

س - چرا فکر میکنید اینها بر علیه او تصمیم گرفتند ؟

ج - از نقطه نظر همین که چرا ایران میخواهد خودش را به عظمت برساند و چیز بکند و این عواید نفت. چون مکرر در نطق هایش بیان کرد که آلان اجناسی را که ما از آنها میگیریم اجناسی است که یک بر دو است اینها بر قیمتش افزودند. اجناسی است که یک بر صد افزودند.

اجناسی است که یک برسیمد بر قیمتش افزودند. و نفت ما را با همان قیمت خیلی عادی میخواهند بخرند. پس با قیمت خودشان را بیاورند پاشین نفت ما را به قیمت اول بخرند یا حال آنکه نمیتکنند ما هم قیمت نفت خودمان را مایا فزائیم. این بود که هی تشویق میکرد که قیمت نفت برود بالا. او یک هم با این نظر موافقت میکرد. انداختندش از بین که این بازی ها از بین نره. فقط سر قضیه نفت بود والسلام. حالا یک موضوع حکایت با مزه ای دارم این را بد نیست بعرضتان رسانم اینهم اگر میخواهید بعرضتان رسانم که خیلی بی مزه نیست (؟) نرخش خیلی مفضل است که عرض کردم

که قوام السلطنه بطور والی خراسان شد. بشما عرض کردم که آسسد مشهد و بعد مرا فرستاد خا ریش. و از خارش هم گفت برو گنا باد و کار آن متصوفه متشرعه را که به شما عرض کردم اصلاح کن. گفتم قربان من تا حالا کلمه متصوفه بگو شم نرسیده است بین من و متصوفه آخر چه تناسبی دارد؟ گفت آقا این تشخیص با من است نه باشما. یعنی فضولی موقوف. گفتیم

با لآخره چشم. با لآخره بعد از چندی گفت باید بروید قوچان. ما هم رفتیم قوچان. دو

سال و خورده ای بنده در قوچان ماندم من قوچان بودم که قوای انگلیس از سرحدزاهدان وارد ایران شدند و آمدند قوچان. و وقتی که اینها آمدند اول میآمدند پیش من و ورود خودشان

را اعلام میکردند و ادای احترام میکردند. و بعد از چند روز از قوچان که یواش یواش قوایشان سر جمع میشد بلاخره از ترکستان شدند. رفتند و ترکستان را انگلیس ها گرفتند. ضمنا " در

سرحدات ترکستان هم همه جا دیگر بست گذاشته بودند. همـــــــــــــــــــــان روز نشسته بودم

منزل پیشخدمت وارد اطاقم شد ادای احترام کرد . گفت قربان یک خانم اروپائی اجازه شرفیابی می خواهد . بنده هم زن و بچه ام تهران بود . التفاوت میفرمائید مدتی هم بود که اصلا " چشم به هیچ زنی نیافتا ده بود . بعد از دو سال بود به او گفتم که مانع نشو اجازه بده خانم بیایند . خانمی آمد . من خیلی کم آنوقت فرانسه میفهمیدم ولی حالا که فراموش کردم و هیچی هم نفهمم . و گفت ما اصلا " سوژه لهستان هستیم و برادر جنگ خاندان مادر لهستان چه شده چه شده و اینها ماعده ای از لهستان فرار کردیم ده به ده آمدیم و خودمان را رسانیدیم که ما بیائیم به ایران . همینکه وارد خاک ایران شدیم نظامیان انگلیس ما را گرفتند بر بند حبس کردند در اداره نظام انگلیس . ما چندتا زن و چندتا مرد هستیم و من هر طور شده است از آنجا فرار کردم آمده ام اینجا که جریان را بشما بگویم . اولاً " از شما تمنا میکنم باید به انگلیسها بدولت انگلیس اعتراض کنید که چرا در خاک ایران آنها یک چنین مداخلاتی را میکنند و چه حق دارند مرا آنجا در خاک ایران توقیف کردند . و ثانیاً " اسباب آزادی ما را باید فراهم کنید . من گفتم احساسات شما را خیلی تقدیر میکنم . من الان هم به انگلیسی ها اعتراض میکنم هم اسباب آزادی شما را فراهم خواهم کرد . نزدیک ظهر هم بود گفتم پس ناها را بخوریم با هم بعد از ناها را اقدام کنم . گفت تا دوستانم خلاص نشوند من محال است دست اصلا " به ناها ر بزنم یا چیزی غذا بخورم . گفتم پس من منتظر شما میشوم تا دوستانتان خلاص بشوند آنوقت با هم ناها را بخوریم . خلاصه من منشی را خواستم کاغذ خستی به انگلیسی ها نوشتم که شما چه حق داشتید اینکار را کردید . بعد که اینکار را کردید چرا بمن گزارش ندادید ؟ الان هم فوری تمام اینها را که گرفتید تسلیم نماینده من بکنید و بیاورید . به فاصله یک ساعت همه اینها را نماینده من آورد . چندتا لهستانی چهار پنج تا مرد بودند سه چهار تا زن . اینها را ما تحویل گرفتیم . اینها را تحویل گرفتیم چند روز آنجا بودند و اینها بعد رفتند به ایران . که حالا شرح رفتن به ایران شان را بهترتون میگویم . همان قضیه با مزه ایست که عرض کردم در آنجا هم اتفاق افتاد . این است . یک دبیر السلطانی بود . این دبیر السلطان از اجداد درباری های زمان مظفرالدین شاه بود

مظفرالدینشاه دویارچه ملک خالصه در نزدیگ قوچان بنام هی هی وفرخان به این دبیرالسلطان بخشیده بود.

س- چیه چیه فرخان ؟

ج - هی هی وفرخان . از روزیکه این دبیرالسلطان شده بود . تمام قوچانی ها با این دشمن بودند و اینهم با همه دشمنی های قوچانی ها بطوریکه این ناچار شد برای حفظ خودش بیرق روس را بیاورد و سر در بخت خانه خودش بزند که محفوظ از هر گونه تعرض باشد . بهمین ترتیب . دبیرالسلطان یک زنی داشت بسیار از آنها زنهای بد نفس و بدجنس مثل اینکه دختر مشا را ملک بود . (؟) یک روز در خانه این دبیرالسلطان یک زن رختشویی میروند آنجا که رخت بشوید . این زن رختشویی یک دختری هم داشته ده یازده ساله همراهش بود . این قوچانیها چون خیلی حقه بودند و با دبیرالسلطان بد یکی از این قوچانی ها میروند به آن زن دبیرالسلطان میگوید خانم شما اینجا نشسته اید این رختشویی که آمده است اینجا ، دبیرالسلطان با این دخترش سروکاری دارد ، سرو سری دارد . این زنیکه پدر سوخته آقا بدون هیچ تحقیقی ، بدون هیچ رسیدگی برادرهایش را میخواهد و خودش دختره را میخواباند دست و پایش را میگیرد و به برادره هم میگوید به دختر تجاوز کنید . خلاصه دختره را بی سیرت میکنند . مقصودم میرزا ابوالقاسم برادرش بود که او اول دختره را بی سیرت میکند . پس از اینکه اینکار را میکند با این زنیکه دلش خنک نمیشود توجه میکنند . یک چوپ بر میدارد به فرج ضعیفه میگو این دختره زیر این عمل میمیرد . وقتی این دختره زیر این عمل میمیرد . بلا آخره نعش این دختره را مادر بدبخت روی گولش میگیرد و میروند خانه اش . قوچانی ها خبر میشوند . منم کسه خیر دار نیستم از این قضیه . یک مرتبه ، آقا از این طرف نگو که این قضیه کد اتفاق افتاد دبیرالسلطان میروند توی یک دهی که ملک داشته آنجا مهدی قلی خان میآید پیش او دست او را میبوسد و میگوید یک همچین کار زنانه ای زخم کرده آبروی مرا برده است یک مبلغی پول ، به او میدهد و میگوید تو خودت اینکار را محرمانه بدار بلا آخره اینکار محرمانه میماند . ولی معبذاً همان شب صدا بلند شد . صدای یاعلی ، یاعلی ، یا علی

مثل اینکه فرض کنید یک صدای یک آشوبی میاید ، صدای بلوای . فرستادم بابا چه خبر است ؟ گفتند بعله پنجاه هزار مرد قوچانی همه مسلح شدند و کفن برتن کردند و نعش یک دختری را هم بدست گرفتند خیلی این نعش را میاندازند به آسمان . و میگویند علی ، علی ، علی ، علی ، علی ، یا علی ، یا علی ، علی علی علی ، یا علی . حالا چه وقت است ؟ بعد از ظهر است که این خبر بمن میرسد . من گزارش را نوشتم به مشهد به قوام السلطنه . که آقایک همچین اتفاقی افتاده است تکلیف چی است ؟ منظورم اینکه از او دستور برسه ، جواب بمن نرسید . خلاصه این شب تا ساعت ده شب ؛ این یا علی ، علی بلند بود شب صدای او ش یواش خوابید . صبح من اول آفتاب بود . یک مرتبه دیدم صدایا علی ، علی بلند شد از دم گوش بنده است " اصلا " این صدایا . تا نگاه کردم دیدم بله مردم ریختند توی این دارالحکومه . التفات میفرمائید . دارالحکومه هم دارالحکومه بزرگی بود . قریب بی هزار نفر آدم ریخته بودند آنجا و یک عده ای هم همینطور توی خیابان همه هم مسلح . و نعش این دختره را هم آورده بودند توی دارالحکومه . میباید آختند به آسمان علی ، علی علی ، یا علی ، علی ، علی ، علی ، یا علی .

وارد اطاق دفترم شدم دیدم آن آقای آشیخ محمدی هست مجتهد قوچانی بود آشیخ ذبیح اله بود با دوسه تایی دیگر آخوند دیگر که خودشان را مجتهد میدانستند در اطاق نشسته اند با دوسه تا از خوانین توچان . نشستند توی اطاق . با تعرض به آنها گفتم هیچ پسندیده از شما نبود که این حرکات زشت شما موافقت کنید که پیش بیاید و به تحقیق میدانید که از دیروز که این واقعه پیش آمده هوش من مشغول به رسیدگی و اقدام هستم و به شما اطمینان میدهم دقیقا " هم رسیدگی خواهد شد و بهرحال گزارش به مشهدم دادم هنوز خیر از والی خراسان نرسیده است . اتفاقا " قوام السلطنه رفته بود به بیلاق آنوقت اتومبیل که نبود با یداقلا " سی ساعت طول بکشد تا سوار بر ودبه بیلاق کاغذ ببرد و جواب بیاورد . و هیچ خبری نشد . و ضمنا " این میرزا ابوالقاسم را هم من همان روز که گفتند اینکار میرزا ابوالقاسم است من فرستادم میرزا ابوالقاسم را دستگیر کردند و آوردند دارالحکومه حبس کردم . و میرزا ابوالقاسم هم در همان موقع در دارالحکومه بود منتها وقتی این جریان را دید . من آدم ها را خواستم گفتم میرزا ابوالقاسم را لباس را تغییر بدهید یک طوری مخفی اش بکنید که نشناسند این میرزا ابوالقاسم است ضمنا "

خودم هزارسوار در قوجان داشتم . سوار شخصی . منتها سوارهای من همش در سرحد من پست گذاشته بودم . آنروز هشت سوار من بیشترند! شتم در قوجان . فقط هشت تا داشتم . مع الوصف به آدمها گفتم اگر شما ببینید جلوی چشمتان من را تکه تکه بکنند دست از پا خطا نکنید زیرا که کار از کار بدتر خواهد شد و زور شما هم نمیرسد به این جمعیت . مردم رفته بودند توی این اطاقی که میرزا ابوالقاسم راقیم کرده بودند نگاه کرده بودند دیده بودند نه این میرزا ابوالقاسم نیست این از آن تیموری ها است لباس خودشان را پوشانده بودند گفته بودند بله از کسان خودمان و ناخوشت است و مردم آمده بودند بیرون . خواست خداده دقیقه بعد این میرزا ابوالقاسم احق یک مرتبه . اینجا اطاق حکومتی است یک نفر گفت آن سرحیا ط اطاقش است . در اطاق با زشد میرزا ابوالقاسم تودر بند اطاق دادزد . ایها الناس من میرزا ابوالقاسم بمن چه کار دارید ؟ التقات میفرمائید ؟ آقای ما هم این کلمه هنوز از دهن میرزا ابوالقاسم خارج نشده کسان هومیرزا ابوالقاسم اصلا" وجود خارجی نداشت . مردم باد دست ولگد این را از پنجره کشیدند پائین و همانجا با مشت میرزا ابوالقاسم را کشتنش . با مشت هاشان در همان دقیقه . وضمتا " پای میرزا ابوالقاسم را به یک نخ بستند طناب کشیدند توی خیابان که بعد بیرونند خانه دبیر السلطان . دبیر السلطان راهم همینطور به سرنوشت میرزا ابوالقاسم برسانند . این اتفاق که افتاد من از جایم بلند شدم به آن آشیخ محمد و اینها با تغییر گفتم . آشیخ محمد من بشما میگویم که دیگر بر عاقله وارد است من میترسم که مسئولیت اینکار را دولت متوجه شما آقایان بکند . من بیش از این بشما اجازه توقف در اینجا نمیدهم حالا که غلط کاریتان را کردید پاشید از اینجا از دار الحکومتی بروید بیرون . آخوندها را از اطاق بیرون کرد م . رفتند دقیقه بعد گذشت . دق دق دق صدای پا . دیدم بله یک هنگ انگلیسی با تمام تجهیزات آمده اند وارد دار الحکومت دور تا دورچی شد افسر شان هم یک ژنرال بود آمد ادای احترام کرد که بما گزارش رسیده که شهر بلشویکی شده است و ما آمده ایم که تمام این بلشویکی ها را قلع و قم کنیم . التقات میفرمائید ؟ و اینها میخواستند به استحضار شما برسانیم که قلع و قم میشوند . گفتم کی شما گفته است که بلشویکی شده است ؟ گفت بله رئیس نظمیة . همان رئیس

نظمیه . او آمده است گزارش داده است که این بلشویکی شده است والان هم او خودش در اداره نظامی ما از وحشتش متحمن است در آنجا متحمن شده است و او این گزارش را داده است ————— من گفتم رئیس نظمیه بسیار کار غلطی کرده است من همین داتیقه رئیس نظمیه را از کار خودش اولاً" منفلت میکنم . خوب به رئیس نظمیه که اطلاع پیدا کردم . که همانجا است نوشتیم و فرستادم . بردند بهش دادند . به آنها هم گفتم بهیچوجه در اینجا بلشویکی نشده ————— مردم برای عرض تظلم آمده بودند . منتها تظلم اینها را من به والی خراسان برای کسب دستور گزارش داده بودم . نبوده والی خراسان . گزارش دیر شده است جواب نرسیده است . این اتفاق افتاده است . شما بهیچوجه اجازه نمیدهم کوچکترین اقدامی بکنید . آنا" برگردید به سر باز خانه . و شما هم میگویم اگر کوچکترین اقدامی از طرف یک نفر از انگلیسی در اینجا بعمل بیاید تمام شما را هم من خلع سلاح میکنم . من هشت سوار بیشتر نداشتم ها باور کنید . گفتم تمام شما را میدهم خلع سلاح بکنند و تمام انگلیسی هائی هم هستند که در قوچان هستند همه را خلع سلاح خواهم کرد و همه را من توقیف خواهم کرد . برگردید آنا" به سر باز خانه . اینها را آقا فرستادم سر باز خانه رفتند . دو ساعت بعد تلگراف از قوام السلطنه رسید . هزار کلمه تلگراف . اولاً" تشدد و تغییر چوآنز دیدید ؟ چوآنکو ببیدید ؟ چرا خاک قوچان را با خاک یکسان نکردید ؟ چرا مرتکبین و اینها را . یکی یکی ندادید اذم گلوله بگذرانند . تمام اینها مستحق مجازات و مستحق قتل هستند . خیلی سخت تلگراف شدیدی کرده شما هم مسئول هستید که اینهمه خونسردی بخرج دادید و اینکارها را نکردید . پشت سر این یک تلگراف رمزی رسید که شما " باز کنید .

روایت کننده : محمدابراهیم امیرتیمور
تاریخ : ۳ فوریه ۱۹۸۲
محل : لاهویا ، کالیفرنیا
مما حبه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره : ۶

اینها را بگیرد بایدا آنها را تمام تحت الحفظ بفرستید بخراسان ، از آن طرف . هم من تلگراف کرده بودم هم به شیروان وهم به بجنورد از سوارهاشی که خود آنها داشتند هر چند نفر که ممکن است فوراً " یک عده ای خودشان را بمن برسانند . چهار ساعته آقا از شیروان ۲۲ فرسخ راه است پنجاه سوار خودش را رسانده بودند بمن . خیلی آقا یک چیزی من میگویم .

همچنین سرعتی اصلاً " در سواره محال که دیده بشود . پنجاه سوار چهار ساعته ۲۲ فرسخ راه را طی کرده بودند . خلاصه این تلگراف که رسید من دارای پنجاه سوار هم شدم . عصری بود که اینها باید دستگیر بشوند . همان عصر ، فرستادم تمام اینها را دستگیر کردند . همان آشیخ محمد ، مجتهدین همه آنها . وقتی هم آمد خیلی هم با احترام به ایشان گفتم ، گفتم جناب آشیخ خان ، عرض نکردم که میترسم خدای نکرده مسئولیت اینکار را قوام السلطنه و دولت متوجه شما بکند . و دیده بر عاقلان وارد میشود . دولت شما را مسئول اینکار میدانست و گفته شما را بایسد ، الان همه آقایان را من باید بخراسان بفرستم تا آنجا دولت بکار شما رسیدگی کند و مجازات کند . گفت ، آه ما اینکار را نکردیم . پس بگذارید ما برویم خانه مان لباس بپوشیم .

گفتم اینها دیگر بردن نمیخورد . تا واسا ئل کارتان حاضر است چیز کنید . کالسه خودم هم گفته بودم حاضر کرده بودند . سی سوار هم اسکورت حاضر کرده بودند . پاشدم دست آقایان را گرفتم آوردم تا دم کالسه . بجان شما به روح پدرم در کالسه را باز کردم دست آشیخ محمد را گرفتم بوسیدم . با نهایت ادب خدا شاهداست . آقایان دیگر را هم همینطور با احترام .

به آدمهایی که بودند گفتم خودتان خدمتگزار آقا فرض میکنید . نهایت ادب و احترام را نسبت به آقا چیز میکنید . آقا را همینطور میبیرید مشهد تحویل آنجا ایالتی میدهید و بر میگرددید . این آقایان را ما به این وسیله فرستادیم مشهد تحویل ایالتی دادند

وبرگشتند. بعد از تقریباً " یازده ماه بعد هم بعد خودم توسل کردم اینها قوام السلطنه تبعید کرده بود به کاشمر. اینها را قوام السلطنه هم بخشید و برگرداندند به قوجان. آن موقع در قوجان هم از شیخ محمد خلیلی احترام کردند. خواستم بگویم یک همچین غوغا شی هم در عهد بنده آنجا پیش آمد. و من با جوانی و با هیچ تجربه با داشتن هشت سوار که اول. و بعد پنجاه سواری پیدا کردم اینکار را با این صورت بنده خاتمه دادم.

و این واقعا "اینکار آقا" گفتنی است و خیلی کارانتره سانی است. از خانم اولی بنده یک پسر و شش دختر داشتم. پسرم محمد رضا سفیر ایران در هندوستان بود. سه سال بود در هند بود هنوز مدتش منقضی نشده بود. تلگرافی امر شد که شما فوری خودتان را به مسکو برسانید بروید مسکو. رفت به مسکو سفیر ایران در مسکو شد. سه سال و خورده ای هم در مسکو بود. در مسکو بود تلگراف بهش شد که شما فوری باید خودتان را به انگلستان برسانید. رفت به انگلستان و بعد سفیر ایران در انگلستان شد. و قریب تقریباً " سه سال و خورده ای هم در انگلستان بود. در انگلستان فوت شد. هنوز بر من معلوم نیست. بعضی ها میگویند کشتنش. بعضی ها میگویند خودش مرده است بعضی ها میگویند چیزی، هنوز بر بنده روشن نیست در هر حال مرگ او یک داغی است که بنده را پیر کرد و اگر او نبود من پیر نمیشدم. شش دختر از آن زخم دارم. از خواهرهای او یکی آن ناهید اسکندر میرزا است که دیال اسکندر میرزا رئیس جمهور پاکستان بود. یکی دیگر جهان خانم است که شوهرش سلجوقی است و مدیر کل نفت بود. که حالا او هم در لندن دستش. یک دختر دیگر دارم پوری که در آن مریضانها چیز مشهد کار میکنند. من یک مریضانها است یک دختر دارم افسانه که او هم شوهری دارد و شوهر داری میکند. یک دختری دارم در اینجا در آمریکا آنور سین سینا تی زندگی میکند. خودش، شوهرش هم یک دکتری است. ولی این دختر بقدری با اتوریته و لایق است که بهش میگفتم اگر من مثل تو یک پسری میداشتم. با و بر فرما شید در آن منطقه ای که او زندگی میکند تمام آن منطقه را این اداره میکند. تمام آمریکا شی ها هم با احترام میگذارند هم اطاعت، و هم حرف شنوئی دارند. عجیب است. بقدری این بچه ها را با اتوریته با چیز دارد تربیت میکند که بنده خیلی واقعا "ازش لذت میبرم. اینکه مال او است.

س - شوهرشان ایرانی است یا آمریکائی است ؟

ج - شوهرش هم ایرانی است . یک دکتری است . شوهرش نم مثل یک نوکری است
براش بله . اما از این خانم چهار پسر دارم . چهار اولاد دارم . دو پسر و دو دختر
یک پسر منوره است .

س - چند سالشان است ؟

ج - ۳۰ سالش است . یک پسر دیگرم علی مردان است او هم ۲۱ سالش است . منوره
رفته دانشگاه بیزنس تمام کرده است دیگر حالا این پسر آقا زینس
این دخترها به این ور میروند . شاید روزی سی تا دختر به او تلفن میکنند . تمام
وقتش مشغول کار این دخترهاست . هر چه میگویم پدر جان یکی راهم
بمن برسند ، با منم میانه ای ندارد بهمین جهت . بمن هیچ اعتنائی
نمیکند . خودش خر خودش را میچراند ولی با وریفر ما شید روزی سی تا اگر چیز بشود .
روزی هفت هشت ده تا بطور مبالغه هشتاد تا . میفرمائید بله . هر شب هم
میرود . هر شب . من میگویم آخر هر شب پنج تا شش تا دختر را آختر تا صبح جواب دادن
کار آسانی هم نیستش . ولی پدرگ میرود . بله . آن برادر دیگرش علی . او
هم ۲۱ سالش است . او هم تازه میرود مدرسه درس میخواند . دخترها دور او هم افتادند
ولی او یکی دوتا بیشتر ندارد . با یک دختری دل خوش است و با هم محرمانه چیز میکنند .
این دختر من هنوز شوهری ندارد . یک پسری مال ایران است خواهان این شده است
و من نمیدانم از آن خاندان آن دکتر معظمی گلپایگانی است . این هم مثل اینکه
حس میکنم باطناً " از آن پسر بدش نمیايد . ولی هنوز عقدی چیزی نشده است زیرا که
هر دو شان منتظرند تحصیلات خودشان را به انتها برسانند . اینکه ایشان تحصیلش
بی اندازه عالی است این دختر و خیلی خوب تحصیل میکند . و رانندگی بسیار
بسیار خوب است . ولی اخلاقش بسیار یک اخلاق زننده و تنندی دارد . وزن با این
دانش که الان میاید اینجا سربیک حرف مفتی الان یک سال قهر است . هر چه کردم من با
این حرف بزندن حرف نمیزند .

س - جوانی است .

ج - بله . وقتی هم که با دایه حرف ... یک دختر دیگرم دارم کوچکتر از این است

- یکمال کوچکتر از این است . او حالا پنج شش روز است رفته است توی آنجلس . میگوید من میخواهم بروم در دانشگاه لوس آنجلس . آنجا رفته باشم . بروم . اون هم هنوز کس و کاری ندارد . و این چیزی ندارد . بهش میگویم میخواهی برای تو کسی را پیدا کنم . میگوید من بشما زحمت ندارم . خودم برای خودم پیدا میکنم .
- س - جمله دیگر این روزها دیگر ..
- ج - این تفصیل ، این قضیه میگوید خودم هر کسی را بخوام برای خودم پیدا میکنم . بهش میگویم نه من باید برایت یکی را پیدا کنم بلا آخره . میگویند من خودم پیدا میکنم . بهش میگویم اگر برای تو کسی پیدا نشود آنوقت من مجبورم خودم ترا بگیرم دیگر علاجی نیست . ایــــــــــــن هم تفصیل بنده است . جمله
- س - شما این کسانیکه با سرکار ، همکار سرکار بودند توی کابینه مصدق ، آقای هیئت که وزیر دادگستری بود ، آقای کاظمی وزیر خارجه ، آقای تیمسار زاهدی وزیر کشور ، تیمسار نقدی وزیر جنگ ،
- ج - نقدی وزیر جنگ نبود آنوقت .
- س - نبود؟
- ج - نخیر .
- س - وارسته ، دارائی
- ج - وارسته دارائی بله با آن کمال ارتباط را داشت وارسته . و با مرحوم مصدق هم مثل اینکه
- س - آقا داشتیم راجع همکاران کابینه مصدق بود که کدام از این آقایان را شما میشناختید؟ فرمودید آقای وارسته را .
- ج - با وارسته که البته دوست بودم .
- س - چه جور آدمی بود؟
- ج - نسبتاً " آدم ملایمی بود و وارسته . اینها چیز میگویم بله . باز هدی خیلی دوستی داشتیم ، التفات میفرمائید .
- س - او چه جور آدمی بود؟

ج - زاهدی مردم‌مبستی است . بله آدم لایق و شایسته ای هم بودش . با آن دکتر فاطمی بیچاره که کشتنش خیلی با او دوست بودم .

س - آن چه جور آدمی بود؟ او هیچکس هجی راجع به او نگفته اند؟

ج - بسیار آدم خوبی بود . اصلا " اینکاره نبه دش . از بس اینکته یواش یواش نسبت به صدق صمیمیت پیدا کرد آوردش کردش وزیر خا رجه اش . ولی پسر خیلی خوبی ، نیکی . خیلی هم نسبت بمن دوستی داشت . برادری هم دارد سیف پور فاطمی که الان در اینجاست .

برادرش هم خیلی خوب است . ومن مخصوصا " خاطر م که یک شب عده ای از این سناتورهای

آمریکائی رفته بودند به مسکو برای دیدن استالین . بعد از جنگ . و برای کمکهای که

به او کرده بودند . و بعد هم بیایند باز ... اینها بعد که آمدند ایران . برای باصلاح

چیز و اینها . یک سره مونی دولت ایران داد . یعنی یک دعوتی کرد . به چائی و اینها . من جمله

منهم بودم . من اینها را جمع کردم سیف پور را هم گفتم . گفتم آقا تو حالایا مترجم من

باشد . چون من انگلیسی که نمیدانم . به اینها گفتم که بهشون بگو شما جنایت ترین

کارهای دنیا را شما مرتکب شدید . گفتند یعنی که چی ؟ من گفتم بهشون . اولاً " کمک کردید

به روسیه و به این استالین . این اینطور خواهد شد ، اینطور میکند ، الان هم وضع روسیه

این است ، و بعد نسبت به ما اینها فوق العاده بدبین هستند . اسباب زحمت ما را فراهم میکنند .

و بلا آخره اسباب زحمت دنیا را فراهم خواهند کرد . و خود شما را هم ناراحت خواهند کرد .

شما چرا بدون مطالعه اینکارها را میکنید ؟ اینقدر گفتم که گفتند که ما استغفار میکنیم

بشما قول میدیم دیگر ما از اینکارها نکنیم . بعد همانجا سیف پور هم خودش رابه آنها بست

و آمد با آنها آمریکا . هنوز هم که هنوز است آمریکا است .

س - بعضی ها بودند که میگفتند یکی از نفوذهای که باصلاح جنبه منفی داشت توی کارهای

صدق . این آقای دکتر حسین فاطمی بوده است ؟

ج - بهیچوجه . دکتر فاطمی خیلی آدم مثبتی هم بود و اینها . بی جهت وبی سبب آن بدبخت

را گرفتند کشتنش . خیلی . هیچ تقصیری نداشت .

س - در مسئله اینکه صدق توافق نکنند در موضوع نفت . او یکی از آنها نبود؟

ج - ابدا ، ابدا . نخیر بهیچوجه اینجوری نبود .

س - او مایل بود که توافق بشود ؟

ب - او مطیع مصدق بود . میگفت هر چه آقای مصدق بگوید همان را من چیز میکنم .
س - بعضی ها میگویند که حتی او آخر مصدق را قبول نداشته است و خودش ادعای ؟
ج - نه نه نخیر چنین نبود همش دروغ است .

س - خوب این چیزها شی است . که سرکار میتوانید روشن کنید .

ج - نخیر هیچ بکلی دروغ این . مزخرف است . فقط فقط صادق و صمیمانه مطیع
مصدق بود . نسبت به مصدق خیلی علاقه داشت . مصدق هم دوستش میداشت . خیلی مصدق
دوستش میداشت . و عرض کردم بس اینکه دوستش میداشت این را کردش وزیر خارجه .
والا و مراتبی طی نکرده بود . نه مراتب دولتی طی کرده بود نه مراتب خدمت .
که یک مرتبه بشود وزیر خارجه . ولی خوب مصدق بهش خیلی محبت داشت .

اینکار را کرد . این اینطور شد بیچاره بدبخت گرفتند بیجهت تیربارانش کردند .
س - چرا به آن سرسختی نشان میداد ؟

ج تیرباران شد در عهد شاه قبل از اینکه این چیز . قبل از اینکه مصدق اینها و

کارها چی شد قبل از ۲۸ مرداد و این وقتها بود . یک شب بفرمایم میافتنند که کودتا

بکنند از طرف شاه . یک عده ای میروند سر وقت مصدق . یک عده ای میروند سر وقت فاطمی

فاطمی هم تازه داده شده بود بدبخت بینوا در شمیران جا داشت . شب توی اطاق خودش با

این عیالش یک تانچ شش بود که عیالش را ندیده بود . با خانمش پریش خانم صیفری .

آن خانمش و پدر خانمش و اینها خیلی با من مربوط بود .

سر وقت مصدق میخواهند بروند میبینند نمیتوانند زورشان نمیرسد . دکتر مصدق آنجا مستحفظ

و اینها داشت اینها . به مصدق نمیتوانند دست بردی بزنند . اما وقتی سر وقت مصدق میروند

همانوقت هم یک عده ای را میفرستند سر وقت فاطمی . فاطمی و زنش که هست . فاطمی را

میگیرند بر میدارند میبرند . این زن توی خانه تک و تنها میماند و باسی چهل نفر نظامی

توی خانه میماند . التفات میفرمائید . قریب پنج شش ساعت . این نظامی ها بودند با

این زن تنها . خانه که یک قدری پرده های میزنند . چه میکنند به این زن بی احترامی

میکنند . این زن همش ناراحت بوده است . تا بلا آخره وقتی که میبینند به مصدق نمیتوانند

کاری بکنند با عجله میآیند فاطمی را آزادش میکنند . او وقتی وارد خانه اش میشود

میبیند بلی توی اطاقش سی چهل تانظامی هستند بازنش . زنش هم دارد گریه میکند .

آن بازی . سی اندازه متاء شرمیشود خب هرکس باشاد اینطور عصبی میشود . اینکه صبح یک میتینگ میدهد . التفات میفرماید . در آن میتینگ بدگوئی میکند به شاه هم بدمیگوید التفات میفرماید . به شاه هم بدگوئی کرده بود . این شاه هم چیز کرد . بعد این گرفتنش و بعدا اعدام . آنوقت موقع اعدامش من نبودم . سرلشکر هدایت . وزیر جنگ بود که اینکار کرده بود . کشتش . وزاهدی هم اتفاقاً " نخست وزیر بودش تازه . بازاهدی هم فاطمی کمال دوستی راداشت . من خراسان بودم آدم زاهدی رادیدم گفتم زاهدی بشما چه بگویم هرچه بشما بگویم کم گفتم . با آن همه دوستی ، با همه آنهمه محبت ، با همه آنهمه صمیمیت ، با همه این با این طفلی که میدانی هیچ تقصیری ندارد شما چرا راضی شدید که این طفل را از بین ببرید . شما چرا این رادادید اعدامش بکنند . گفت فلا نی واله تله بخدا قسم من اصلاً" روحم خیر نداشت . همنده نفر از این توده هائی بودند که اینها اعدام شدند . بعد آن هدایت رفته بود به شاه گفته بود که حالا که اینهمه توده هائی را اعدام کردید . برای اینکه در مقابل تصور نشود که همن منظور توده هائی هستند یک اشخاصی دیگری هم هستند ، اجازه بدهید ما فاطمی را هم اعدام کنیم . او هم گفته بکنید . اینکه فوری او را برده اند اعدامش کردند . توجه میفرمائید . عین قضیه را میگویم بشما .

س - آدم لایقی بود؟

ج - بسیار پسر فهمیده ای بود . خیلی .

س - هیچ خاطره ای از او ندارید ؟ از لیاقتش که ؟

ج - نه دیگر . لیاقت همینکه عرض کردم . ولی خیلی پسر فهمیده ای بودش بله . طفلک .

س - درباره این هیئت چی که وزیر _____ دادگستری بود؟

ج - هیئت نه دیگر . هیئت . این درجه دوم وسوم بود . محلی از اعراب هیچکدامشان نداشته که بتوانند در مجلس اظهار نظری بکنند ، اظهار عقیده ای بکنند راجع به این مسائل .

س - با قرکاطمی چطور ؟

ج - باقر کاظمی مدتها وزیرداری بود . نسبتاً " بدنبود . بله وزارت دارائی اش را با چیز میکرد .

س - باشما دوست بود ؟

ج - با من خیلی دوست بود بله ، بله . الان هم کس و کارش با من دوستی دارند و یک نسبتی هم پیدا کردیم . یعنی برادرش

س - (؟)

ج - نخیر جواد . جواد کاظمی که برادرش است شوهر خواهر من میشود التفات میفرمائید . این دو تا با هم حالا دو تا اولاد هم دارند .

س - مثل اینکه او خیلی مورد اعتماد مصدق بوده است ؟

ج - بله البته آن چیز . مورد اعتماد مصدق بله . بهر حال آن جواد کاظمی را الان موجود است که برادر چیز بود . اتفاقاً " برادر دیگرش هم چند روز قبل آمده بود

به آمریکا . که پسرش در سینما تی تحصیل میکند . آمده بود دیدن پسرش .

آمد به سان ندیه گو آمد . و از اینجا بمن تلفن کرد و خیلی اظهار چیز . گفتم ممکن است تشریف بیاورید نا هار . گفت نه دیگر من فقط خواستم بشما سلام بکنم و امروز عازم

هستم میروم به فرانسه . رفت به فرانسه .

س - با سرلشکر نقدی هم آشنا بودید ؟

ج - من با نقدی هم آشنا بودم بله . نقدی هم در درجه دوم بود

اینها که دیگر درجه اول باشند و وجود خارجی نداشتند .

س - وارسته مثل اینکه او ؟

ج - وارسته هم بله . حالا عکس وارسته را اگر پیدا خواهم کرد بعد

س - او که استاندارا صفهان هم بود مثل اینکه قبلاً ؟

ج - آنرا یاد نمیستش . ولی . بدنبودش وارسته هم بیچاره .

س - سنجایی هم در همین کابینه بود ؟

ج - سنجایی در آن کابینه وزیر فرهنگ بود .

س - این وجه مشترک این وزراء چی بود ؟ فکر میکنید روی چه حساب و معیاری مصدق

این آقایان را دعوت بهمکاری کرده بود ؟

ج - این روی نظر نظر شخصی مصدق بود توجه میکنید این یکی سمبایش بیشتر است و با آنها هم بهتر میتواند چیز بکند چیز کند .

س - مثلاً زاهدی را چرا انتخاب کرد ؟ زاهدی که با هم دوست بودند و روی چه حسابی بود ؟

ج - زاهدی اول که نسبت به مصدق خیلی چم و خم داشت خیلی فوق العاده بلکه اول که بلکه خیلی .

س - حتی میگویند موجبات انتخاب مصدق در دوره شانزدهم زاهدی درست رئیس شهربانی فراهم کرده بود ؟

ج - در هر حال خیلی با هم دوست بودند . دیگر حالا آن را او کرده یا نکرده ؟ آنرا نمیدانم ولی فوق العاده با هم دوست بودند .

س - پس چی شد که این دوستی بهم خورد ؟

ج - این دوستی دیگر بعد از اینکه این آمریکایی ها اینکار را کردند دیگر که آمدند آن قضیه ۲۸ را درست کردند . مصدق را که از کار انداختند . زاهدی را آوردند روی کار .

س - چون بعد یک چند ماهی که زاهدی وزیر کشور بود مصدق عوض کرد و آن آقای امیر علائی را جایش گذاشت .

ج - بلکه درست است ولی بهمین جهت بود که خوب دید زاهدی هم بیکار بود . با اینجهت س - چرا مصدق برش داشت ؟

ج - این را درست یادم نیست . از این جریان شاه و اینها بود در کار .

س - خوب سرکار چه خاطراتی از وزارت کارتان دارید ؟ تشریح کنید از آن وزارت کار . آنجا با این شورای متحد ، اتحادیه های کارگری ، اسکی ، امکاو ؟

ج - عرض کنم بنده هیچ از وزارت کارنه کار اطلاع نداشتم از وزارت کار . ما را که انتخاب کردند . عرض کردم بعد از چند روز میایم تهران . بنده با همان وضع شخصی خودم

هم هیچ تغییری نداشتم . بنده یک دانه اتومبیل نظامی ، من یک چپ داشتم . آنروز

دیدم اتومبیل وزارت را آوردند در منزل که من سوار اتومبیل بشوم بروم وزارتخانه

گفتم برو من یک اتومبیل خودم دارم و میایم . من سوارها من چپ مخروبه شدم رفتم به

وزارتخانه . تمام مدت با جیب میرفتم با جیب برمیگشتم . این روزها گفتم من با یدیک کاری بکنم که همیشه بتوانم بکنم . بفرض من امروز آدم سوار اتومبیل زاهدی شدم فردا اگر نتوانستم سوار این اتومبیل بشوم آنوقت این چی بکنم ؟ ولی حیب را میتوانم ... خلاصه من همیشه با همان حیب میرفتم و با جیب میامدم بله . وزارت کار رفتیم . در وزارت کار بنده خیلی کارهای اساسی کردم آنجا . هم راجع به کارگراها ، هم آنها تحت یک قاعده و چیزدارند . و بلا آخره اختلاف و دسته بندی و این بازیها . این همه را جلوگیری کردیم . بلا آخره هر کسی بکار خودش مشغول بودش در وزارت کار .

س - معاون سرکار یاد من نیست آقای نفیسی بودند؟

ج - حیب نفیسی بود . بله . حیب نفیسی بود .

س - آنوقت آنزمان هنوز توده ای های بودند؟

ج - توده های خیلی شدید ، بله . حیب نفیسی برادر آن دکتر مشرف نفیسی است

با آن دکتر مشرف بنده یک داستان دارم که آنهم بدن نیست بعرضتان برسانم . بعد از این

جنگ بود قضا یای اشغال ایران که آمدند انگلیسی ها ، روسها ، آمریکا ایران را

اشغال کردند دوره سیزدهم . آقای مرحوم فروغی . خدایا مرز دش . از حیث دانش

و بینش و معلومات قبول بکنید در ایران ما نند فروغی مغزی نبود . آقا مثل یک بحر مواجی

بود که همینطور فضل و کمال در این واقعا " ————— " میزد .

ولی البته مرد خیلی با اتوریته ای نبود . ولی خیلی مرد دانشمندی بود . فروغی

نخست وزیر شد کابینه خودش را تشکیل داد . این دکتر مشرف نفیسی راهم وزیر دارائی

کرد و آورده مجلس معرفی کرد . پروگرامشان را دادند و مجلس تصویب کرد ، آنوقت پانصدیکی

گویا در روزنامه خواندم دیدم نوشته است . این پوندا انگلیسی را . آنوقت پانصدیکی

پنج تومان قیمتش بود . این قراردادی بسته با آنها که آنها هر چه قدر احتیاج به ریال

دارند پونده بدهند از قرار پانصدی پانزده تومان او ریالشان را به پردازد . من یک

روز بطور خیلی خصوصی ، ملایمت ، به او گفتم دکتر آخر این خیلی بفرما تمام شد

چرا اینکار را کردید؟ گفت همچنین مصلحت بود اینکار را کردیم . بعد روز بعدش

گفتم خواهش میکنم از آن مصلحتی که فرمودید بوده یک چیزی هم بگوئید که منم بدانم. گفت آقا بنده مجبور نیستم که همه چیز را به هر کسی توضیح بدهم . اینطور مصلحت دانستم کردم . خیلی جواب سخت و سربالا. گفتم معذرت میخواهم خیلی ببخشید من خیلی از شما عذر میخواهم معذرت میخواهم من همین حقی به جناب عالی ندارم . فردا صبح جلسه مجلس تشکیل شد . با شدم یک ورقه ای دادم به مجلس . آقای دکتر مشرف را بواسطه این عمل زشتی که مرتکب شدند مورد استیضاح قرار میدهم باید آقای فروغی دکتر ... حاضر بشوند و جواب . حواصواب استیضاح را بدهند . فروغی یک مرتبه متوجه شد مثل آدمی که خواب باشد . متوجه شد که یک همچین کاری شده است فروغی بدبخت چندین کمیسیونی که در مجلس شورای ملی البته بطور خصوصی از اشخاص متخصص آمد در این موضوع صحبت کردند اینها همه تصدیق دادند که حق با فلانی است مشرف کار زشتی کرده است . چندین کمیسیون کرد در بانک ملی . انکار بعد بانک ملی هم متفقا " تصدیق دادند که حق با فلانی است این کار زشتی کرده است . و بلا آخر همه جا که تحقیقات کرد فروغی دیده جیبی ندارد . بدون اینکه بیا بد جواب مجلس را بدهد استعفا کرد . استعفا کرد و نیا مد مجلس . توجه میکنید؟ رفت بکلی . استعفا کرد . استعفا که کرد مجدداً خود فروغی نخست وزیر شد . ما مورث تشکیل کابینه شد . کابینه که تشکیل داد . منتها در تشکیل کابینه دکتر مشرف را گذاشت کنار . بجای او میرزا محمد خان بدر را وزیر دارائی کرد . واو هم بر اثر همان اقدام بنده قیمت لیره را از قرار لیره ای پانزده تومان بود آوردند به لیره ای نه تومان . آوردند . بعد و مرتبه این کابینه دوم فروغی آمد مجلس . مجلس مورد بحث قرار شد . باز طرفداران را خواستند برنامه چیز . مجلس نگاه کرده است برنامه لازم ندارد . فلان ، رای ، رای ، قرار شد که رای بگیرند از مجلس . اعلام رای که رئیس کرد من اجازه خواستم پای تریبون . گفتم که جناب آقای فروغی در کابینه اعلام رای شده است و مجلس هم الان بجنا بعالی یقین دارم رای موافق خواهد داد ولی در موضوع استیضاح من جناب عالی هیچ جوابی ندادید . تکلیف استیضاح چی شد ؟ و این موضوع را چرا شما مسکوت گذاشتید ؟ گفت نلانی کسیکه مرتکب اینکار شده بود او را

چیزکنند. یا بلا آخره میدانستند من اهل شوخی نیستم همین اینکه یک چیزی بگویم
 آنا " انجام میدهم . من که با آنها وارد مذاکره و خواهش میکنم اینکار بکنید .
 خواهش و ماضی درکار بنده نبود از من امر بود . بشما امر میکنم اینکار را بکنید باید
 فوری اطاعت کنند دیگر بحثی باقی نبود و این حرفها . این بعد از کار شهربانی که
 با این صورت شد . کار وزارت کشور را هم بمن تحویل کردند . کار وزارت کشور را هم که بمن
 محول بودهما نظور که عرض کردم سرانتهای با تش .
 عرض کردم که بشما انتخابات مال کاشانی؟

س - بله

ج - همان سرانتهای من گذاشتم . دکتر مصدق که تلفن بمن کرد ، وقتی که تلفن
 میکرد من تلفنش را قطع کردم . عصری رفتم گفتم من دیگر کار نمیکنم . گفت که
 من چیزی نگفتم گفت شما چه چیزی بگوئید چه نگوئید من دیگر نمیکنم . گفت آقا من
 حرفم را پس گرفتم . گفتم من پس نگرفتم . گفت خواهش میکنم بکارت باقی باشید .
 گفتم من بهیچوجه بکارم باقی نخواهم بود . تصمیم قطعی است من تصمیمم هم گرفتم . گفت
 آقا منکه چیزی نگفتم ، هر حرفی اگر من گفتم من پس گرفتم . گفتم من پس
 نگرفتم . بعد هم گفتم من شورما لیته باید بروم خدمت شاه و بعرض ایشان هم استعفا
 خودم را برسانم . شاه هم که از جریان خبر نداشت . رفت پیش شاه . شاه با تعجب
 که بچه مناسب ، من هم هیچ راضی نیستم شما بروید در کار خودتان شاید و این چیز بشود
 چرا آخر اینکار را میکنید . جوابی نداشتم به او بدهم . من دروغی به او نگفتم من
 حقیقت اینکه موقع مکه باید میخوام بروم مکه مشرف بشوم و به اینجهت ناچار
 شدم از اینکار بشوم . سر همین کار راهسسی مکه شدیم و من قصد مکه
 نداشتم بنده . مکه بودم که خبر سقوط مصدق افتاد .
 س - آنوقت وقتی که رئیس شهربانی بودید چه نوع گزارش هائی بشما میدادند؟
 فعالیت های ضد دولتی ، فعالیت های توده ای ها ؟
 ج - فعالیت های ضد دولتی که نبود که التفتا میفرمائید . این توده های ما همین
 ترتیب چیز میگردند که زمام امور در دست خودشان بیافتد . یکی یکی التفتا میفرمائید؟

همه مستخدمین دولت ، یا متمدیان دولت آنها تیکه بودند یک عده از سمپا تیزان های آنها بودند یا آنها شی هم که سمپا تیزان آنها نبودند دقیقه به دقیقه هر روز کلاه سازی میکردند هر روز برایشان یک نصبت زشتی و هر روز سه اینها یک اتها می میزدند اینها را از کار با لخره ستشان میکردند . این بود من زهمه اینها جلوگیری کردم .

س - شما برداشتید آنها تیکه مخرب بودند؟

ج - مخرب کسی وجود نداشت . مخرب خود آن توده هائی بود که اینکار را

س - خب آن توده ای ها را برشان داشتید؟

ج - در آن موقع توده ای ها را اصلاً "سراجایشان نشاندم . گفتم بشما مربوط نیست این مداخله در اینکارها بکنید . بهیچوجه من الوجوه . بشما اجازه نمیدهم در اینکار مداخله بکنید . بشما مربوط نیست . این از وظیفه دولت است دولت آنچه مصلحت بداند خواهد کرد . بشما چدربطی دارد .

س - آنوقت در آنزمان رئیس شهر بانی چه گزارش هائی دریافت میکرد که گزارشهای مثل

ج - هیچی ، همش گزارشات بود همش اصلاً " اظهار خوشوقتی روزانه که الحمداله

امنیت حاصل و مردم بکار خودشان مشغول . مردم چی ، چی اینها

س - آنوقت رکن دهم دخالتی داشت در کار جنا بعالی؟

ج - هان ؟

س - رکن دو .

ج - ابداء . بهیچوجه نداشت . در کاری که بنده متمدی بودم هیچ کس جز خود سنده مداخله

نداشت . نه رکن دو نه چیز

س - گاهی همکاری که میکردند که بهم اطلاعات رد و بدل کنید؟

ج - اگر من میخواستم بله چیز میکردند . میآمدند میایستند و از آنها گزارش میخواستم

بمن جواب میدادند مبرقتند . ولی بهیچوجه من الوجوه . ماء مورین شهر بانی خدا شاهد

عالی نادانان بقدری نسبت بمن حس احترام و کوچکی داشتند که حدی نداشت خدای من

گواه است همان احترامی که فرض کنید از شاه میگردند و اله از من میکردند وقتی که مرا

میدیدند همینطور چیز . چون میدانستند . من با چه اتوریته ای دارم کار میکنم و چطور هم بکنم آنها ، و چطور منافع آنها ، و خدمت میکنم ، پاداشان میدهم . خدا نکند خیانتی اگر نکنند آنها را متوجه کارشان میکنم که درست بکارشان مشغول بشوند . هیچ غرض شخصی که در کار نبندد نبود .

س - در آن زمان سیاست دولت از نظر آزادی احزاب و مطبوعات چه بود؟

ج - دولت هیچ مانع آزادی احزاب ، مطبوعات نبود ولی بشرطی که از طریق صحیح اقدامی بکنند نه اینکه از این طریق . این توده ای ها تمام اینها دست نشانده روسها بودند . تمام اینها بدستور روسها اقدام میکردند و همه اینها هم دستور نشان راروز بروزاز مسکو به آنها چیز میشد . این خلاصه مطلب بود دیگر .

س - این را از کجا شما مطلع میشدید؟

ج - من خود مان آدم داشتیم . گزارش داشتیم . توی خود آنها هم آدم داشتیم . برای ما گزارش میآوردند . هر روز گزارش میآمد برای ما . همین چیز نبود که

س - بفرمائید میخواستم راجع بهمین گزارشات بپرسم ؟

ج - بله . مقصود بود اقلاً " پنجاه نفر گزارش اینجوری داشت اشخاص متعدد ، اشخاص محترم ، اشخاص بی طمع ، اشخاص بی غرض ، اشخاص بی نظر ، اینها بودند که در کارها وارد بودند میآمدند .

س - خودشان راقاطی توده ای ها کرده بودند؟

ج - توده ای ها نکرده بودند ولی از خارج هم متوجه شان بودند چیز بودند و اینها گزارش میفرستادند و اینها .

س - آنوقت بیاد دارید در روزنامه ها روزنامه ای را توقیف کرده باشید بخاطر اینکه از حدش خارج شده باشد؟

ج - من نه ، من فکر نمیکنم . من روزنامه ای را توقیف نکردم نخیر . بنده هیچوقت روزنامه ای را توقیف نکردم .

س - اینطور توقیف معمولاً " شهربانی موظف است ؟

ج - بله من نمیگرم . نخیر هیچ روزنامه ای من توقیف نکردم . بله . ممکن است آزاد

کرده باشم ولی تحقیر نکردم .

س - حالا یک سؤال این بود که این جلسات هیئت دولت زمان مصدق چه جوری اداره میشد ؟ دستور جلسات چه موضوع هائی را ایشان در جلسه مطرح میکرد ؟

ج - جلسات دوره مصدق را _____ بود دکتر مصدق معلوم میکردند. موضوع مخصوصی نبود فقط جریانات مملکتی بود بس والسلام . ولی موضوع مهم جلسات فقط همین مسئله نفت بود که پیش آمد دیگر والاموضوع دیگر همش چیزهای داخلی بود .

س - منظور اینکه تا چه حد این جلسات جنبه فورمال بته داشت ؟ تا چه حدی ایشان واقعیات و مسائل پشت پرده را با وزیرایش مطرح میکرد ؟

ج - هیچ چیزی پشت پرده دکتر مصدق نداشت . همه چیزهایی که بود واقعا " باکمال صراحت چیزها _____ را میگفت . فقط قسمت هائی که مربوط مثلا " فرض بفرمائید راجع به شخص شاه بود التفات میفرمائید شاید ایدامساک میکردا ذکر نام ایشان ، التفات میفرمائید برای اینکه برای ایشان سوء تفاهم نشود اسمی از ایشان نمیبرد . والا که چیزی پشت پرده هیچ چیز نداشت .

س - احیانا " اگر ملاقاتی با سفرای خارجی داشت ، می آمدند ببینندش ؟

ج - همه را میگفت . میگفت مثلا " فلان سفیر _____ منظرش چی بوده ، چی گفته ، چی گفته ، چی بوده ، من چی جواب دادم . تمام اینها را میگفت .

س - آنوقت ها از وزراء نظر میخواست ؟ جنبه مشورتی داشت یا جنبه

ج - نه میگفت اگر نظری دارید آقایان ، چیزی بنظر تان میرسد بگوئید . همه هم تمذیقش میکردند .

س - مثلا " میگویند که قوام السلطنه زیاده امیتی به نظر وزیرایش نداشت ؟

ج - نه مصدق میگفت اگر آقایان نظری دارید بگوئید والا چیزی میشود .

س - خب این را صادقانه میگفت که اگر کسی داشت میگفت ؟

ج - کاملا " صادقانه بود . بله کاملا " صادقانه بود .

س - پس مسائل نفت و روابط خارجی ؟

ج - بله از قوام السلطنه که فرمودید ، عرض کردم من با قوام السلطنه خیلی سابقه

بی اندازه زیاد دارم شاید سابق بنده با قوام السلطنه کسی نداشته باشد . بعدا خیرا " در تهران . بعد که آمدم تهران و مجلس با مرحوم وثوق الدوله آشنا شدم . خدای من گواه است از حیث لیاقت ، شایستگی ، فهم ، کمال ، بردباری ، متانت ، جافتادگی ، اتوریته ، درایران مردی مثل وثوق الدوله نبود . این مرد ، این عظمت را در این مملکت لکه دارش کردند و از کثرت تاء شرمی گفت " اصلا " اینها قابل جواب نیستند ، من جواب هم به آنها نمیدهم هر چه میخواهند بگویند . خدای من گواه است وثوق الدوله یک مردی بود که هیچ دولت ایران دست این را بگیرد و بلند کند به دنیا نشان بدهد بگوید عمده تائی که دنیا عقبش میگردد و توی دنیا میگوید این است . وبه راستی عمده تا بودش . یک همچی مرد .

س - تا کی حیات داشت ؟

ج - وثوق الدوله والا نمیدانم تا چند سال بعد .

س - تا مثلا " آخر پادشاهی رضا شاه حیات داشت .

ج - بله بله بعد از رضا شاه . بسیار مرد شایسته ای بودش . بخدا . خدای بیا مرز دوش س - پس اینکسه میگفتند اینکسه نمیدانم ایشان حقوق بگیران انگلیسی ها بوده است ؟

ج - همه اش اینها عهد اش حرف بود . در آن مذاکرات مجلس هم

که آن که دکتر مصدق اول دوره ششم مخالفت کرد باشد جواب داد . موقعیت ایران را در آن موقع تشریح کرد . علت اینکته این قر: ردا بسته شده بود هما نظور با پیام مسل کرد . من مردی به لیاقت مصدق در ایران ندیدم . خلاصه مطلب بشما عرض کنم . و محال است دیگر در ایران همچین فرزندی با این زودی ها بوجود بیاید . من یک چیزی میگویم شما یک چیزی میشنوید . این عمده تائی واقعی که میگویند خدای من گواه است مصدق بود .

س - مصدق یا وثوق الدوله بود ؟

ج - وثوق الدوله . حیفا از وثوق الدوله . حیفا ، حیفا ، حیفا حیفا .

س - قوام چه جور بود ؟

ج - قوام السلطنه مرد بسیار شایسته و لایقی بود ولی خدای من گواه است یک موی وثوق الدوله

نمی‌شود . یک موی و شوق الدوله نبود . در صورتیکه بسیار مردلایقی بود . بسیار مردشایسته ، خیلی مردبا‌توریته ، خیلی فوق العاده . ولی یک موی و شوق الدوله هم نمی‌شد بهیچوجه نه از نظر قهمش ، نه از نظر کمالش ، نه از نظر منطقتش ، از هیچیش و شوق الدوله چیز دیگری بود . بعلاوه یک رجالی در ایران بود که تمیذانم خداوند یک مرتبه همه اینها را بر دوشیچکدام از اینها اصلاً واقعا " در دنیا هم شاید مثل اینها . مثلاً" مستوفی الممالک ، مردی باین پاکی ، باین درستی ، باین عزت نفس ، باین آقا شی، باین نیک نامی ، باین خیرخواهی ، باین ایران دوستی من فکره نمیکنم مثل مستوفی آدمی بود . همچنین مثلاً "مرحوم علا . مرد بسیار پاک ، شریف ، درست ، بی طمع ، ایران دوست ، بدبخت و بینوا از بین رفتست . این رجال آن زمان اغلب شان همین ترتیب .

س - چه شد از اینها استفاده نشد؟

ج - استفاده دیگر اول رضا شاه آمد اینها در . و شوق ! الدوله که دیگر در کاری نبود از قوام السلطنه هم رضا شاه همینطور چیز نبود اینها همین ترتیب افتادند دیگر از کار . مثلاً" یکی مؤتمن الملک . رئیس مجلس ایران بود . شما تصور نکنید مثل موه تمن الملک هزار نیال! دیگر اگر بگذرد محال است ایران یک همچین رئیس مجلسی پیدا بکند . هزار سال از حیث پاکی ، درستی ، شخصیت ، التفات میفرمائید اتوریته ، قانون خواهی و وظیفه شناسی ، و فوق العاده با جریزه .

س - و مثل اینکه اینها دست اتحاد نمی‌توانستند بهم بدهند . موه تمن الملک مستوفی الممالک و عرض کنم ...

ج - نه اصلاً" با هم خوانستند ولی با هم صورت ظاهر نداده بودند . ولی همین ترتیب .

س - این یکی از تاء ثرات مثل این است که اینها نتوانستند ...

ج - متأسفانه بله . موه تمن الملک خیلی مرد بزرگی بود . خیلی خیلی .

س - آمدیم دوره ششم مجلس اول مرحوم تدین رئیس مجلس بود . بعد آن موقع دولت آنوقت را استیضاحش کردند دولت افتاد و رفت . تدین هم افتاد . بعد دولت دیگر تشکیل شد . تدین شد و زیر فرهنگ . مجلس شد بی رئیس . عسده زیادی از وکلا رفتند و سر وقت مدرس موه تمن الملک شما بیاید و قبول نمی‌کرد . من جمله یک روز مرحوم و شوق الدوله راه

افتاد که منبم در خدمت ش بودم . رفتیم . و شوق الدوله یک ساعت از او خواهش و تنما میکرد تا اینکه بلا آخره و شوق الدوله وادارش کرد آمد چیز شد . مومتمن الملک وقتی رئیس مجلس بود اتفاقاً " من منشی مجلس بودم . این پیشنها داتی که میاید کرسی مجلس به رئیس داده میشود رئیس پیشنها دات را میدهد به منشی ، باید منشی بخواند که مجلس . من باید با صدای بلند بخوانم . آنوقت هم بلند گونبود . با یست صدای خیلی غرا باشد که صداتر تمام مجلس همه بشنوند و چیز بشود . ماهم رفتیم گرفتیم یک طرحی قانونی نمایندگان مجلس تهیه کردند دادند به مجلس . حقوق نمایندگان ماهی ۲۰۰ تومان بود . این یک طرحی نوشتند دادند که بهماهی ۲۰۰ تومان گذران مانمیشود . هسین ماهی ۲۰۰ تومان کرایه خونه مانمیشود . و اینها ماهی ۱۰۰ تومان اضافه کرده بودند که حقوق نماینده مجلس ماهی ۱۰۰ تومان بجائی بشود ماهی ۳۰۰ تومان . و قریب هفتادوهشتاد نفر هم امضاء کرده بودند . هفت هشت نفر مخالف اینکار بودند که این طرح را امضاء نکرده بودند . یکی مرحوم مدرس بود . کدایش بیامرزد . یکی من بودم و یکی یک عده دیگری . این طرح را این آقایان هی آوردند به مجلس و بحث کردند .

س شما مخالف بودید؟

ج - من گفتم که شاهن مجلس نیست که برای یک ۱۰۰ تومان خودش را بدنام میکند در خارج انعکاس خوب نخواهد بود . مردم تصور میکنند که مجلسی هارفته اندابتدای فکر خودشان افتادند . از اینجهت به اتوریته مجلس اصرار میکنند . از اینجهت چیز . و الا نمیگفتم حق . میگفتم حق باشماست . ولی شاهن مجلس نیست برای صد تومان بیاید خودش را اینطور در انظار چیز کند . و بگذارد همه اینطور چیز . مجلس باقی بماند . بلا آخره هشت نه ماه اینکار طول کشید هر وقت اینها مطرح میکردند این مخالفین یا جوابشان را میدادند . وقتی هم به راء می رسید . زورما که نمی رسید از مجلس او بستر اکیسون میکردیم یعنی از مجلس یا میشدیم از جلسه خارج میرفتیم . جلسه از اکثریت میافتاد نمیتوانستند تصویب کنند . هشت نه ماه اینکار طول کشید . یک روز من منشی رئیس مجلس مومتمن الملک نشسته از خودم پیشنها دکردم استدعا میکنم به پیشنها د

فلان را می گرفته بشود . رئیس هم گفت پیشنهاد آقایان نمایندگان راجع به صد تومان اضافه حقوق را رای میگیریم آنشایکه موافقتند قیام بکنند . همه پاشدند . اعلام رای یا قبول هر چیزی هم بارئیس مجلس است نه باکس دیگری . نه که من مخالف بودم . رئیس گفت تصویب شد . من چون مخالف بودم من حمتق . یواشکی گفتم تصویب نشد . این یواشکی را من طوری گفتم مؤتمن الملک شنید . آقایان بایک نگاه هی بمن نگاه کرد این چه کاری بود که کردید ؟ بچه مناسبت شما این اظهار را کردید ؟ مگر شما نمیدانید اظهار نظر برای رای یا عدم رای این از مختص رئیس مجلس است ؟ کی بشما گفته ؟ چرا شما یک همچین عمل خلافی کردید ؟ آقای بطوری این تغییر کرد که باور کنید بدن من به لرزه افتاد با خودم گفتم خدایا من چه غلطی کردم ؟ من چرا همچین کاری کردم ؟ و متحیر بودم که اصلاً چی جواب این را بدهم .

روایت‌کننده : آقای محمدابراهیم امیرتیمور

تاریخ : ۳ فوریه ۱۹۸۲

محل مصاحبه : شهرلاهوریا - کالیفرنیا

مصاحبه‌کننده : حبیب‌لاجوردی

نوار شماره : ۷

گفت پنج دقیقه تنفس اعلام میکنیم. پنج دقیقه تنفس اعلام شد. بعد از تنفس یکی از اعضای مجلس آمد گفت به آقایون نمایندگان بگوئید هیچکس از مجلس خارج نشود چون کارشان دارم. یکی یکی را خواستشان. قلم بدست گرفت از آنها پرسید... گفت وقتی من اعلام رأی کردم شما رأی دادید یا رأی ندادید؟ هرکس رأی داده بود نوشت، هرکس نداده بود. خواست خدا بود، خدا مرانجات داد. یک رأی کم بود... مثلاً "فرض کنید مثلاً" با بد پنجاه رأی باشد نه چهل و نه رأی مثل عرض میکنم س- بله بله

ج - فقط یک دانه رأی خواست خدا مرا آنروز نجات داد والا بکلی همه چیزم، حیثیتم رفته بود. وقتی این شد ادا کرد. گفت از جناب عالی بسیار ممنون هستم. من را از یک اشتباه بزرگی بازداشتید، سید محمود زنگ را بزن، زنگ رازد، وقتی زد س- سید محمود کی بود؟

ج - آن چیز مجلس بود. به اصطلاح ناظم مجلس بود، همچین چیزی. همینکه زنگ مجلس رازد گفت رأی ای که چند دقیقه گرفتیم ابطال آن رأی را اعلام میکنند. برای اینکه عده برای تصویب کافی نبودند ما یک رأی کرد داشتیم. مجددرأی میگیریم. آقایانی که موافقت قیام کنند. همه قیام کردند. دیگر ما نه حرف زدیم نه چیزی مجلس تصویب شد. آنوقت دیدم این از توریته، این یکی. یکی دیگر مهم‌تر از این. طبق قانون اساسی...

س- صحبت از آن رأی مؤتمن الملک بود.

ج - آهان طبق قانون اساسی نمایندگان فقط و فقط در سال در موقع اعیاد یا یک کار

مهمی اگر پیش بیا بدحق شرفیای بی حضور شاه دارند، آنهم با بدهیست رئیس مجلس دوآزده نفر هم از مجلس بحکم قرعه انتخاب بشوند و بروند شرفیای بشوند. یاد ما نیست چه کاری بود پیش آمد مؤتمن الملک دوآزده نفر را به حکم قرعه تعیین کرد بعداً "اعلام کرد که پس فردا ساعت هشت صبح روز پنجشنبه ...

گفت پس فردا آقایان حاضر بشوند سرمونی ما وقت داریم حضور شاه شرفیای بشویم ساعت هشت صبح مثلاً. آقایانی هم که به حکم قرعه انتخاب شده اند بیا بیاند مجلس با تفاق برویم. همه حاضر شدیم در مجلس و با تفاق رفتیم دربار. رضا شاه.

ج - دربار رضا شاه بود بلبه. ما را بردند آنجا رفتیم اطاق با صلاح آینه میگویند اطاق آینه و اعضای دربار آمدند و رئیس تشریفات آمد با چه احتراماتی حالا زما همه مان می شود من عاجز از گفتنش، تعظیم و خیلی احترام فوق العاده، جای بیور، شربت بیاور، همه را آوردند. مؤتمن الملک یک اخلاقی داشت. گاهی که فکر میکرد، این اغلب با سیلش بازی میکرد، بعد دیدیم که مؤتمن الملک دست کرد توی جیبش و ساعت را درآورد و نگاه کرد و با زکذاست جایش هی با سیلش بازی کرد. با و رکنید در فاصله شاید چند دقیقه خدای من گواه است ...

چند دقیقه گذشت و همینطور با سیلش بازی کرد شایدهمیش ده دقیقه گذشت از این قضیه بعد ساعت را گذاشت توی جیبش و رو کرد به آقایان نمایندگان گفت ده دقیقه از وقت شرفیای ما گذاشته است. پادشاهی که نمیتواند وقت خودش را منظم کند حق انتظار شرفیای بی ندارد. با بشویم برویم. همه پا شدند همراهش افتادند. اعضای دربار دیدند جلوش، قربان بعرض رسیده، اندرون هستند دارند تشریف میآورند. گفت غیر ممکن است ده دقیقه وقت من گذاشته است. با رضا شاه پهلوی این شوخی بردار نیست، هیچکس قدرت نداشت با رضا شاه پهلوی از این شوخیها بکند. مؤتمن الملک افتاد جلوه همه همراهش آمدیم.

س - بعد چی شد، همینطور گذشت و شما شرفیای بشدید ؟

ج - بله هیچی - آن گذشت. تقریباً "چندین ماه بعد خدا با و کرد یک سرونوی دیگری بود با ز

من خودم حضور داشتم رضا شاه آمد جلوسه مؤتمن الملک گفت جناب مؤتمن الملک من به ریاست شما افتخار میکنم . یک همچین آدمی بود . محال است مثل مؤتمن الملک شما چیزی می شنوید او چه بود غیر ممکن است مؤتمن الملک بود او این حرفها دیگر نبود .
س - دوره بعد رضا شاه گذاشت این انتخاب بشود؟

ج - خودش انتخاب نشد دیگه . در انتخابات خود مؤتمن الملک اصلاً کاندید نشد انتخاب نشد . اگر میخواست انتخاب بشود خوب میشد ز تهران . ولی خودش وقتی دید انتخابات صورت دیگری داره پیدا میکند انتخاب نشد .
س - این مجلس ششم است که میفرمائید؟

ج - این در مجلس ششم بود . بله مجلس ششم بود . خدای بیا مرز دو خیلی آدم بزرگی بود . خیلی بزرگوار آدمی بود . هیچ ایران به عظمت مؤتمن الملک آدم ندارد ، یعنی بسه استحکام مؤتمن الملک ، هیچ کس جرأت نمیکرد که مؤتمن الملک را بکند که او کرد . آقا ده دقیقه ز وقتش گذشته بود ، پیش شاه ، گفت وقت شاه که گذشته ده دقیقه من با میوم .
س - جرأتی داشت .

ج - خیلی جرأت است آقا .

س - خودش برای خودش شخصیتی قائل بود .

ج - اینها شخصیت است . بعد خودم والله بودم بعدها چند سال بعد رؤسای مجلسی وجود داشتند برای ملاقات مثلاً " وزیر دربار دوساعت در اطاق انتظارش می نشستند اینکسه وزیر دربار اجازه بده ملاقات کنند . این اندازه فرق شخصیت اشخاص است آقا . دو ساعت در اطاق انتظار می نشستند وزیر دربار اجازه ملاقات بدهد .

س - آن زمان مصدق جلسات هیئت دولت کجا تشکیل میشد؟

ج - جلسات هیئت دولت اغلب در دفتر خود مصدق تشکیل میشد ، بله بیشتر ، همایش
س - در منزلش

ج - اغلب بله در منزل جناب مصدق .

س - آنوقت روزهای خاصی داشت؟

ج - نخیر - نخیر - روز خا صی که نداشت .

س - چون بعدا " مثلا " دولتهای بعدی مثلا " میگفتند یکشنبه بعدا زظهر هیئت دولت تشکیل میشود

ج - همه اش منزل مصدق بود .

س - یگروز خا صی در هفته بود یا اینکه بر حسب .

ج - بر حسب همان قرار دادی که بود ، روز خا صی نبود . همه اش هم در منزل مصدق بود .

س - آنوقت اینکه فرمودید مصدق اظهار نظر از اعضای کابینه اش میخواست ، معلوم است که افرادی توی کابینه بودند که با به اصطلاح سیاست سنجی که در نغف میشد موافقت نداشتند .

ج - بهیچوجه چنین چیزی اظهار نظر نمیکردند .

س - چرا ؟

ج - من یقوت خدا شاهداست خاطر مینماید من به زاهدی گفتم که زاهدی در اینکار عقیده ام

اینست که مصدق اشتباه میکند ، من مطرح میکنم توهم بیاعقب حرف من کمسک کن

دیگه اینکارا ما زوربیا وریم در مجلس شاید .. گفت نه نه شاید خودش حتما " یک فکری

دارد که اینکارا گذاشته . هر چه کردم زاهدی نکرد . خدای من گواه است والله بجان شما ،

س - پس با وجودیکه ایشان میگفت که نظرتان را بگوئید ولی سبب گفته نمیشد .

ج - امساک میکرد ، نه هیچ گفته نمیشد ، نخیر . اشخاص صدی .. نصف بیشترشان امساک می-

کردند بله ، یعنی شخصیتی هم نداشتند ، حیف هم بود . حیف شد .

س - وقتی که موضوع ماها سفند پیش آمده و شاه هم میخواست از ایران برود شما در کابینه

تشریف داشتید ؟

ج - بودم بنده بعلمه .

س - آن جریان چه بود ؟

ج - جریانش این بود که منصور الملک نخست وزیر بود . پیش از آفتاب ..

س - منظور آن موضوع اتفاقا سفند ماهاست که مصدق نخست وزیر بود و شاه گفته بود که میخواهم

از ایران بروم و بعد آیت الله کاشانی و اینها

ج - نه ، نه - اون بعدها بود ، اون زمان مصدق نبود ، اون زمان این شاه حالا بود
اون شاه نبود .

س - بله زمان همین شاه .

ج - زمان اون شاه .

س - زمان رضا شاه .

ج - وپیش از طلوع آفتاب سفیر آمریکا ، انگلیس ، روس متفقا " رفتند منزل مصدق

اعلام کردند " آیت الله " ما از سه طرف به ایران حمله کرده و وارد خاک ایران شدیم . هم

انگلیسیها آمده بودند در قسمت جنوب پیا ده شده بودند . روسها از شمال ، آمریکا هم همین

ترتیب ... سه چهار روز اینها کشید مذاکرات در بین چیز بود و آن موقع رضا شاه

فروغی را نخست وزیر کرده بود . فروغی رفتیم مذاکره و اینطرف و آنطرف آمدیم و اینها

و منجر شد و گفت اعلیحضرت خودشان تشریف فرما میشوند و سلطنت را به فرزند خودشان محمد

رضا شاه تفویض کردند . شاه عازم صفهان شد . عازم صفهان شد و بعد از چند روز هم فرزندش محمد

رضا شاه که خیلی جوان بود ، پانزده ساله نزد سال بیشتر عمرش نبود آمد مجلس و البته خیلی هم بهش

ادای احترام شد . قسم خورد طبق آئین نامه مجلس با قرآن و اینها به

سلطنت اعلام شد و مجلس هم پذیرفت . خود رضا شاه رفت به کرمان ، چند روز رفت به

کرمان .

س - اگر به خاطرتان باشد یکسال بعد از زمان مدارای مصدق بود که گویا اختلافی با شاه

پیش آمده بود سر موضوع وزارت جنگ و در این موقع گویا شاه گفته بوده که من از ایران خارج

میشوم و مسافرتی میروم و بعد گویا آیت الله کاشانی وعده دیگری تلگراف کردند و سعی

کردند که شاه را متصرف کنند از این مسافرت و در آن چند روز گویا حمله شده بوده به منزل

مصدق و زد و خوردی شده بوده .

ج - نخیر - اولاً آیت الله کاشانی چیز نبود . یکروز شاه قرار بود در دوره مصدق اختلافاتشان

زیاده شده بود و شاه گفته بود که من حتما " میروم نمی مانم

س - چی بود این اختلاف ؟

ج - بالاخره اختلاف نظرو همین ها . این نسبت به او - او نسبت به این چی میشود و اینها مرحوم بهیها نی نه کا شانی ، آقای سید محمد بهیها نی ، او بدون اینکه نه مصدق بفهمد و نه شاه بفهمد اقدام کرد یکمرتبه قریب بیست هزار نفر آدم بیشتر دم خانه شاه و خود بهیها نی را هم آوردند که ما نمی‌گذا ریم شاه ما نبرود این موضوع بود که مصدق هم همانجا در حضور شاه بود . مصدق از همانجا زود قضیه پس است بطور محرمانه به شاه نشان فرار کرده و رفته بود خانه اش . این بود که آنها نگذاشتند شاه برود نه آیت اله کا شانی . آیت اله کا شانی پیش مرحوم آقای سید محمد بهیها نی محلی از اعراب نداشت . بهیها نی نگذاشت برود ، بالاخره شاه ماندنی شد تا روز آخر تمام قضیه های بعد پیش آمد ، والا که موضوع این است .

خیلی بهیها نی آنروز کمک کرد و جدیت فوق العاده زیادی کرد . بیست هزار نفر آدم یکمرتبه بدون شاه خبر داشت نه مصدق ریختند به خانه اش گفتند ما نمی‌گذا ریم شاه برود . بهیها نی هم خیلی مردعا قلی بود . خداش بیا مرزد .

خیلی عاقل بود . خیلی ، واقعا " از مردان عاقل ، از علمای عاقل ، مسردی وطن پرست ، مردی بی‌نظر ، سربیک قضیه ای به جان شاه روح مادرم چند نفر آمدند پیش من گفتند شما بروید پیشوا ز بهیها نی وسیله بشوید و بگوئید بهیها نی در این کار ما اقدام نکنند پیش شاه که شاه اینکار را مطابق نظر ما بکند . و صد هزار تومان هم تقدیم من دادند گفتند اینهم شما بدهید و به بهیها نی بگوئید این تقدیمی ما به شما . خدای من گواه است بردم پیش مرحوم بهیها نی ، پول راهم بردم . بهیها نی گفت فلانی من - عمرم اینجور آلودگی ها پیدا نکردم ، تورا ضی نشو آخر عمر من آلوده بشوم . صد هزار تومان را قبول نکرد به مرگ عزیزت یک همچین مردی بود . حالا کود را ایران شما آدمی که صد دینار ، صد دینار ازش بگذرد .

س - یکی از اختلافات مصدق با شاه روز ارت جنگ بود که وزیر جنگ با یستی منتخب نخست وزیر با شد یا منتخب شاه باشد ؟

ج - می‌گفت وزیر جنگ با ید مستقل با شد مثل باقی وزراء استقلال داشته باشد

س - بله

ج - (؟) آخرشا و پهلوی گرفتندش صدق را و تبعیدش کرده مدتی بردند به قاشنا و بعد پسرش که ابن محمد رضا شاه با شاهان واسطه شد که صدق برگشت . از این جهت هم این یک سمپاتی نسبت به صدق داشت و از این نظر صدق صورت ظاهراً اظهار شکرگزاری میکرد که شما بودید که من را از این چیز خلاص کردید ، والا آنجا خیلی وضع صدق وضع آبرومندی نبود آنجا ، خیلی

س - خب حق باکی بود سایرین موضوع ، سر موضوع وزارت جنگ .

ج - حق با شاه بود . (؟) تمام بگویند شاه پهلوی مثل یک شاه فرض کن مثل سلطان احمد شاه یا دیگری میتواند تحت تسلط خودش را قرار بدهند در هرچی بخواد هندا قدم بکنند او هم مرد قوی و مرد با اراده الفتات بفرمائید ، و مملکت محتاج یک اراده قوی زیر بار این حرفها نمیشد . اعتنا نمیکرد .

س - خب آنها استناد میکردند به قانون اساسی .

ج - در قانون اساسی ساکت است . (؟)

قانون اساسی نمیکرده منتهی وزیر جنگ کسی انتخاب میشد که میبایستی گزارشش را به شاه میداد و بعد او مرشا را چیز میکرد و اینها . وزارت جنگی وجود نداشت . وزارت جنگ را رضاشاه پهلوی در واقع تاسیس کرد ، بوجود آورد ، الفتات بفرمائید . والا اسمها " وزارت جنگ بود . نه عده ای بودند خبری بود . تمام این تشکیلات نظامی ایران را رضاشاه پهلوی داد . اولین قدمی که برداشت قانون نظام وظیفه بود . قبل از نظام - وظیفه تمام نفرات ایران به ده بیست هزار نفر نمیرسید . این نظام وظیفه رسانند یکمرتبه رسید - تقریباً "چهار پنجم هزار نفر . خدا گواه است یکوقت شاه پهلوی خودش با گوش خود شنیدم . گفت بعد از اینکه قانون نظام وظیفه را من چیز کردم و این نظام وظیفه دوره اولشان که آمد پیش خودم فکر کردم که عجب کار زشتی من کردم . اینها کسانی نیستند که اصلاً " بدر بخورند و اصلاً " بشود اینها را به میدان فرستاد ، با اصطلاح چیز بشود . ولی یواش یواش که اینها تربیت شدند و تحت نظم درآمدند دیدم بهترین قدم را ما برداشتیم و بهترین قوا را برای ایران چیز کردیم . یک قوانینی که ذخیره اش

لایزال است یعنی تمام نمیشود. یعنی یکنفربرود یک نفرسرا زخودملت بجایش هست این قوه لایتناهی است. بزرگترین قدم را ما ... درهیچ کشوری این چیزکشورما را ندارد. وواقعا " هم همینطوربود. قانون وظیفه زبهرترین قوانینی است که دردنیای فکربفرما شیددریک کشوری گذاشته است. هیچ کشوری هم قانون نظام وظیفه ما را ندارد. منتهی اجرا نشد. مثلا" این را عرض کنم به خمینی منتشر نکنید. مثلا" دردوره ششم قانونی گذاشتند که هیچکس حق پوشیدن لباس روحانی ندارد. کلاه و عمامه قبا و ریش و پشم و اینها، اینها همه باید به لباس عادی تبدیل بشود. یعنی ریششان را بترشند، کلاه سر بگذارند، عبا و اینها را کنار بگذارند و اینها. بعد از گذاشتن این قانون صدی نودوپنج آنها شی که عمامه و کلاه و ریش و این با زی را داشتند همه بصورت در آمدند. یعنی مشغول عوامفریبی بودند قبلا"، بعدیک عده ای دیدند "ملا" چیز روحانیت ندارند از زمین رفتند. روحانی فقط یک عده مختصری باقی ماندند، واقعا " روحانسی بودند. از صد نفر مثلا" پنج نفرشان باقی ماند. مثلا" عده زیادی از ما پندگان مجلس عمامه داشتند، همه عمامه ها تبدیل به کلاه و کراوات شد و ریشها تراشیده شده و آدم حسابی شدند ولی قبل از آن همه ریش و پشم و عمامه داشتند. مثلا" فرض بفرما شید آقای دشتی آقای زین العابدین رهنا، از این تبدیل عده زیادی داشتیم. و شاه پهلوی خیلی هم دقیق بود که این قانون مویموحر؛ بشود و اینها شی که در مقام به اصطلاح با لآخره دارای مقام روحانیت هستند، به آنها هم احترام بگذارند که واقعا " اینها روحانی باشند و واقعا " آنها هم کار روحانی خودشان را انجام بدهند و واقعا " آنها هم مردان روحانی برای ایران تربیت بکنند. یعنی برای اسلام، مردان مسلمانی تربیت بکنند. بعد از شاه پهلوی این شاه بعد مواد این قانون را کان لم یکن فرض کرده هیچ توجهی نکرد. هر عرض کنم خدمتتان اوباشی هر عرض کنم دزدی هرنا لایقی آمد یک ریش گذاشت و یک قبا و یک عمامه و یک کلاه این بازی راه افتاد برای ایران راه افتاد و الا خمینی ده هزار خواند زکجا. الان اگر شما شماره آخوندهای ایران را طبق آن قانون رضا شاه حساب بکنید به صد نفر نمی رسد، التفتا ت بفرما شید. این بقیه اش بواسطه اهما ل شخص محمدرضا شاه پهلوی شد التفتا ت بفرما شید. مخصوصا " فرق فکر آن شاه را

ببینید التفات بفرما شید با این شاه. در صورتیکه در آن مجلس اول مرحوم مدرس هم در مجلس عضویت داشت. مدرس خودش موافقت کرد. این قانون نمفش بقلم خود مدرس بود التفات بفرما شید که هر کسی نتواند ادعای روحانیت بکند. و این اصل از بین رفت و به این صورت درآمد. قوانین خیلی مهم. مثلاً "قانون ثبت از مجلس ششم گذشت. شبتی نبود التفات بفرما شید. قانون ثبت املاک از مجلس ششم گذشت. (؟) فرض بفرما شید مثلاً "قانون ثبت روزی که در مجلس مطرح شد، این قانون مرور زمان وقتی در مجلس مطرح شد این را که از چهل سال پیشش را دیگر کسی حق رسیدگی ندارد. یک عده ای از نمایندگان داد کشیدند در مجلس ای وای این قانون خلاف شرع است شما حق مردم را میخواهید ببرید، فلان آدم مد سال پیش حق جد مرا غضب کرده حالا فرصت رسیده من میخواهم ادعا بکنم و بروم حکم را بگیرم، شما دارید این قانون را خلاف شرع میگذارید. مجلس هم ما ندیم مطلق نمی توانست این قانون را تصویب بکند. داد و رفت خدمت مرحوم مدرس گفت دستم به دادمنت یک کاری بکن. بعد مدرس پا شد رفت به جلوس و گفت آقا یون دونفر با هم مناظر داشته باشند اینها اگر مردمان متشروع باشند، گفت مثلاً "من اگر با کسی چیزم خودم میروم پیش حاکم شرع، طرف مرا حاکم شرع میخواهد، هر چه حاکم شرع حکم کرد ما رفتار میکنیم. اما شما پیش حاکم شرع. حالا خود شما که مردم هستید چنان میدوید میخواهید بروید پیش نایب ابوتراب فراش باشی. بایدمنون باشی از این فراش باشی که میگوید آقا من از چهل سال پیش که خبرندارم اما از چهل سال باین طرف را ممکن است از همسایه کسی، کاری ببرم ببینم قضیه چه بوده رسیدگی کنم. شما بجای اینکه تشکر بکنید مخالفت میکنید، ممنونش باشی که بیشتر از چهل سال را رسیدگی نمیکند. شما اختلاف زمین دارید دونفر هستند این میگوید زمین مال من است، اون میگوید زمین مال من است، اهل ده میآیند میگویند آقا ما از پنجاه سالش خبرنداریم از چهل سالش به اینور میآئیم رأی میدهیم. شما بایدمنون باشی که این قانون را می گذرانند. با سلام و صلوات بجلوس تشکیل داده شد و این قانون مرور زمان را - همچنین قانون ثبت - قانون ثبت که شد چرا به مال مردم رسیدگی میکند، یک بنین قانونی خلاف

انتظار دارید از مجلس گفت مال ، مال کسی است که متصرف است ، متصرف هم که دیگر ثابت میکند چهل سال اینچورها در تصرف دارد ، این ملک بیش از چهل سال که کسی خبر ندارد ، شما چرا چیز میکنید ممنون باشد اینها چهل سال چیز میکنند قانون ثبت را با سلام و صلوات تصویب شد . الان اگر شما به آن کتب قوانین مجلس مراجعه کنید می بینید که آنچه در دوره ششم ده مقابل دوره های دیگر در دوره ششم قانون گذشته ، دوره های دیگر بهیچوجه . مثلاً " در دوره ششم سه کتاب اینقدری هست دوره های دیگر کتابهای کوچک کوچک . اصلاً " قانون ننوشتند همه اش حرف مفت گذشتند . کاری که شد فقط و فقط در دوره ششم شد پس والسلام .

س - خب این اشخاص محرم مصدق و کما نیکه مورد مشورتش قرار می گرفتند کی ها بودند ؟
ج - مصدق بسرای مشورت هیچکس نداشت . همان اعضای کابینه اش بودند پس والسلام .

س - مثلاً آنها تیکه موردا اعتمادش بودند . میگویند دکتر شایگان بگیش بوده
ج - نخیر به دکتر شایگان اعتماد نمی کرد ، فکر دکتر شایگان قابل نبود .
س - کی ها بودند ؟

ج - اینها همین اشخاص معمولی بودند . مثلاً به فاطمی محبت داشت و چیز میگرد به اعضای کابینه (؟) هر کسی را بفرا خور حال خودش ارزش واقعا " نظر میخواست نظرش را خودش می شنید ، هرکدامش صحیح بود قبول میکرد هر کدام صحیح نبود رد میکرد . والا با کسی خصوصیت خاصی نداشت .

دکتر شایگان نخیر . دکتر شایگان این رجال چقدر آدم نبخته ای بود . از آمریکا که آمد رفعت پیش مصدق گفت شما مرا برای ریاست جمهوری خواستید ؟
س - به خمینی

ج - به خمینی ، خمینی گفت خیر من همین فکری ندا رم ، فهمیدید ؟ آخه هیچ آدم عاقلی می رود به یک کسی بگوید شما مرا به رئیس جمهوری بپذیرید .
س - یک عده میگویند که اشتباهات روی مشورت اطرافیانش بوده .

ج - ابداً " نخیر . ولی اطرافیانش ، خیلیها مصدق را محرف میکردند . میگفتند آقا

این کار به وجه شما برمیخورد! لغات میفرماید، نکنید شما چیز میکنید.

س- اینها کی بودند؟ توده‌ها یا بودند؟

ج- تقریباً " - مثلاً" توده‌ها یا خیر، یکی مثلاً "آقای سنجابی مثلاً" توجه میفرماید.

یکی دیگر آن آقای هست که تا جرات که اسمش را فراموش کردم. اون بود، دوسه نفر

از این قبیل کسان بودند.

س- دکتر صدیقی مثلاً.

ج- دکتر صدیقی، نه اینها داخل آدم نبودند.

س- کسارهای مثبتی هم مصدق در زمان زما مداریش کرد؟

ج- کار چه جور مثبتی؟

س- نمیدانم. کارهای مملکتی مثبت.

ج- نه- نخیر. کار مثبتی که برای مملکت بشود نه.

مثلاً در زمان رضاشاه "اقلا" دوسه تا سدساخته شد، نخیر

س- از لحاظ لوا یرج جدید یا طرزاداره مملکت؟

ج- نخیر، طرزاداره مملکت سعی میکرد با یادآزادی در مملکت باشد با محدود

مشروطیت و البته در حدود هوجی‌گری و چیز کردن. با توده‌ها یا خیلی مخالف بود...

میگفت در حدود آزادی و قانون اساسی با یادآزادی باشد که هرکس بتواند عقیده خودش را

اظهار بکند.

س- عملی بود این حرف؟

ج- نظرش را میگفت. والا گرمصدق قلباً "از من بپرسید، مصدق در قلبش لغات بفرماید

او خودش هم یکی از مستبدترین اشخاص روزگار بود. در قلباً "اما صورت ظاهراً اینطور میگفت.

س- آنکه در قلبش بود چطور خزش را ظاهراً میکرد؟

ج- خوب بلاخبره این درس را خوانده بود و میفهمید که چکار بکند. بله- مصدق چندین

خانه داشت که وصل بهم بود. یک خانه داشت بزرگ بود، یک خانه‌اش که داده بود به

انجمن روس و ایران چند ماه قبل که انجمن فرهنگی روس و ایران در آنجا تشکیل میشد.

یک شب توی خانه مدرس در ایوانش جلسه‌ای تشکیل داده بودند.

کرد. هر چه دولت اقدام کرد این حاج میرزا حسن به سر جایش بنشان نند نمی نشاند، هر روز مردم را دعوت میکردند به محمد علیشاه، محمد علیشاه رفته بود. جواب دولت را نمیداد، دولت هم که قوه ای نداشت بتواند جواب حاج میرزا حسن را بدهد، همین طور مانده بود معطل. تا بالاخره دولت متوسل شد به یکی از بزرگان تیموری. آن شخص بزرگ تیموری التفات بفرمائید - که با صلاح پسر عمه بنده بود مرحوم امیر - اسداله خان شوکت الدوله بود هم رئیس تیموری بود هم حاکم جام بود. به او دستور داد که توباید بروی و این غائله حاج میرزا حسن را از سبزواری بکنی. بنده آتوقت فرض بفرمائید با زده سالم بود، دوازده سالم بود. ایشان حرکت کرد از جام بسمت سبزواری پنج هزار سوار تیموری. هشت ماه در سبزواری با این حاج میرزا حسن زدو خورد میکردند، زیرا عده زیادی بود جمع آوری کرده بود، شروخا نه و اینها همه را سنگر کرده بود و اینها در بیرون چیز میکردند. (؟) حاج میرزا حسن بسه این فحش میداد در صورتیکه این خودش سید بود، شیعه بود. برایش میگفت ای - شوکت الدوله سگ سنی التفات بفرمائید.

س - پدر همین اسداله علم نیست این؟

ج - نخیر - اون شوکت الملک بود و این شوکت الدوله است. هی شوکت الدوله سگ سنی آمده است سر وقت مسا بالاخره بعد از شش ماه شوکت الدوله حاج میرزا حسن را دستگیرش کرد. البته عده ای کشته شدند، خیلی کشته شدند، هم از تیموری ها عده ای کشته شدند از تیموریهای ما و عده ای هم از سبزواریها کشته شدند. بعد حاج میرزا - حسن را تحت الحفظ فرستاد به تهران تا ثله محمد علیشاه و آن بازیهای طرفسدا رهای محمد علیشاه دیگر بکلی قطع شد، خاتمه پیدا کرد. مقصود این یکی از کارهای است خدماتی است که تیموریها به مشروطیت ایران انجام دادند. این موضوع را که بطور

اختصار عرض کردم در هیچ کتابی، در هیچ چیزی شما نمی بینید نوشته نشده. در صورتیکه این را تیموریها انجام دادند خیلی هم خدمت کردند. تیموریها خودشان همه شان سنی هستند اهل حنفی هستند. اما مرحوم خود شوکت الدوله خودش سید بود و خودش سید است التفات بفرمائید - و شیعه ولی مع هذا بهش میگفت سگ سنی، میگفت شوکت الدوله سگ سنی

این پدرسگ ، سگ سنی است - همه اش سگ سنی بود . این سگ سنی با لافزه کا رخودش را کرد . گرفتند میرزا حسن را و فرستادندش به تهران و غا ثله محمد علی شاه بکلسی دیگر قطع شدا ز ایران . این درهیج تاریخی نیست .

س - انشاء اله در آینده منعکس خواهد شد .

ج - این خیلی خیلی مهم است ، این مسئله ای که عرض کردم این خیلی مهم است . فقط آن قسمتها ئی که مربوط به این مردیکه ...

س - بله بله متوجه هستم . آن فعلا " دردسترس کسی قرار نخواهد گرفت .

ج - اسم آنها را فقط دردسترس کسی قرار ندهید که مبادا این پدرسگ همین ترتیب برای من اسباب زحمت فراهم کند . والا چیزهای دیگر همش ... خیلی آدم بدی است ایسن

س - خوب وقتیکه این دست و هشت مردا دا تفاق افتاد حتما " برای جناب عالی جای تعجیبی نبود که با لافزه ...

ج - بنده نخیر . خودم در تهران نبودم در خراسان بودم . نخیر یقین داشتم که این کار میشود ، زیرا که عرض کردم که هم انگلیسها بر علیه اش بودند و هم آمریکا شیها میدانستم با لافزه آنها احتیاج زیاد بی نفت داشتند . نفت که قطع بشود خسارت فوق العاده زیاد بهشان میرسد و چه باید بکنند . ناچار شدند اتحا دکردند که این کار را بکنند برای اینکه نفت از دستشان نرود . فقط برای حفظ نفت بود ، والا چیز دیگری نیست .

بعده مصدق را گرفتند و حبسش کردند و با زحمدرضا شاه را آوردند و سرقدرت رساندند و بهش کمال چیز را دادند تا اینکه به این صورت درآمد .

س - جناب عالی هیچ درجریان بیست و هشت مردا دا طلای ا ز قبیل داشتید ، با شما مشورت کردند ؟

ج - نخیر ، من خراسان بودم .

س - در خراسان هم اقدامی نکردید .

ج - بنده هیچ اقدامی در این موضوع نکردم .

س - علت اینکه در انتخابات دوره هیجده شرکت نکردید چه بود؟

ج - حقیقتش اولاً " دلتنگ شدم . دلتنگ شده بودم از این جریانات مجلس زیرا که مجلس دیگر به روال دیگری درآمد . تقریباً " در تحت نظر شخص شاه درآمد بود .
محمدرضا شاه پهلوی - التفات میفرمائید - وتویشن وکلای حسابی نمیدیدم . من هم دیگر دلم نمیخواست باین عده در روال آنها خودم را بریزم - اینستکه به کارهای شخصی خودم پرداختم .

س - از قدیمی ها دیگر کسی نبودند؟

ج - چیزی نبودنخیر ، همه شان رفته بودند ، هیچکس نبود .

س - آنوقت از این تاریخ ببعد شما در تهران بیشتر تشریف داشتید یا در خراسان؟

ج - بیشتر اوقات در خراسان بودم ، گاهی در خراسان بودم ، گاهی در مسافرت آمدم به اروپا مسافرت میکردم .

س - خوب آنوقت جریانات مملکتی که میدیدید یا در روزنامه میخواندید پهلوی خودتان چه فکر میکردید؟

ج - آن قسمتهای .. بعضیها را البته همه اش را بنده همیشه بسیار از دلتنگ میشدم و میگفتم این به ضرر - این جزو اشتباهات شاه است . شاه البته خیلی کار خوبی داشت ولی بسیار اشتباهات زیادی داشت . از بزرگترین اشتباهات شاه اولاً " اینکه این خودخواهی اش بود . از خودخواهی بی اندازه - یعنی از تملقات بیجا شی که بیش میکردند این شاه مقهور تملق بود . هرکس بهش تملق میکرد این بیشتر خوشحال میشد ، هرکس بهش تملق میکرد هرچی میخواست بهش چیز میکرد . خدای من گواهاست هیچوقت ...

(؟) به روح پدرم قسم به جان فرزندم به جان برادرم در تمام دوران رضا شاه پهلوی

و محمدرضا شاه ، یک همچین نقلی من از طرف یکی از اینها من فایده نداشتم ، چون بوسیله خودم میلیونها تومان از دست دادم و بخشیدم . بیگم مقصدار
حتی یکمرتبه بهش گفتم . گفتم حتی عیدی هم که در عید شما به اشخاص میدیدید و
راهم نیاادم از شما بگیرم . این بود فرق من با اشخاص . من همیشه

آنچه که حرف حساب بود به خود او میگفتم ولی بهیچوجه من الوجوه فکر نمیکردم که گوش

میکنند. دلش میخواست هی یکی بهش شملق بگوید و دور خودش هم با لآخره یک عده اشخاصی را جمع کرد، بود که نه از مملکت اطلاع داشتند، نه از سیاست اطلاع داشتند و نه از دنیا اطلاع داشتند، نه از ایران اطلاع داشتند، نه از آن شهری که بودند اطلاع داشتند، نه از آن محله‌ای که بودند اطلاع داشتند، نه از آن کوچهای که بودند اطلاع داشتند، هر کس هرجا بود و تملق میگفت او را قبولش داشت. خب این اشخاص بی اطلاع از کار مملکت داری، کار مملکت داری آقا کار شوخی که نیست که بدست هر حمالی یا بچه حمالی بدهید و بگوید تو بی مثل! وزیر فلان بشو و فلان کار بشو. کار شوخی برداری نبود. یک عده از این نظامی‌ها که اینها اقلاً "هزارتا فرض بفرمائید هزارتا که می‌الغ است ولی چندین مدتا با لآخره سپهدوسر لشکرو با لاترو اینها. این درجات زیر مسلسل وزیر گلونه و شلیک توپ با بدیه اشخاص ما در میکردن به صرف تملق به اشخاص میداد. این اشخاص را آورد و اینها را همه به کارهای وادار کرد که تویشان هستند اغلب اشخاصی که پنجاه میلیون تومان صد میلیون تومان یا صد میلیون تومان دزدی کردند و استفا ده کردند. آنوقت در عهد رضا شاه پهلوی همچین چیزی میشد. یقرا ن اگر از این جور کارها میشد رضا شاه پهلوی طرف را اعدام میکرد خدای من گواه است، یقرا ن، یقرا ن اگر همچین چیزی میشد اعدامشان میکرد محال بود همچین چیزی بشود.

.... نیت داشت نسبت به مملکتش، دلش میخواست خیلی مملکت پیش برود، ولسی در مقابل این تملقات هم با لآخره می‌مخورد و به اینجاسا تدکار مملکت را.

س - شما دوستان همفکری نداشتید؟

ج - هیچکس نداشتم نخیر، هیچکس.

س - مثلاً همین امثال مرحوم قریشی و ...

ج - نه - با قریشی اینها دوست بودم ولی بین ما چیزی باشد - من در ایران در هیچ

حزبی مدخله نکردهم. ویرا حزبه‌ها را که اساساً شان را چیز میکردم میدیدم اساساً حسابی

ندارد التفات بفرمائید، اینها توی مملکت نیست از روی غرض بوجود آمده

س - وقتی میدیدید مملکت دارده این طرف خطر حرکت میکند، مکان اینتکه اقدامی

بکنید

ج - هیچ نتیجه برای جلوگیری نداشت ، بهیچوجه . عهدرضا شاه که از این حرفها نبود بعد از عهدرضا شاه هم که این آدم گوش نمیکرد ، آدم با دیدهاش یکطرفه بکنند نتیجه نداشت تصدقت بروم . در عهدرضا شاه اگر میبود ، یک حرف حسابی را شام بهش می زدید با زقبول میکردا لفتا ت میفرمائید ، بهش میگفتید یا بنویسید یا برایش پیغام بدهید اینها البته موثر میشدولی در عهد این بهیچوجه من الوجوه .

من خدا گواه است ده مورد است در حد این رقتم بهش گفتم . گفتم آقا اینکارا نکنید بضر مملکت تمام میشود . گفت نه سیاستا " این کار من بهتر است . یکی همین کار مسئله اطلاعات ارضی راجع به ایران بود . من میدانستم این کار املاح ارضی به ضرر ایران است .

س - چرا ؟

ج - اولاً " آقا کسی از ایران - الان هم که این حرف را خدمت شما میزنم ادعا میکنم که شایدهیست نفر نباشد که از موضوع ایران و زراعت ایران و فلاحات ایران و کشاورزی ایران اطلاع داشته باشد . ایران عبارت بود از یک مملکت خشک و بی آب و بی همه چیز . این قنواتی را که شما می بینید ، این قنوات را اشخاص بعنوان تیمن تبرک ال لفتا ت میفرمائید ، بعنوان تیمن تبرک از هزار سال قبل با چنگال خودشان زمین را خراش دادند ، یک قاشق آب آوردند بیرون . بعنوان تیمن و تبرک بوده . والاتمام ایران که این کار نشده ، یک مقدار مخصوصی از ایران . و بعضی جاها قنواتی که شما حیرت میکنید که اگر من بگویم فکر میکنید از عهد به بشر .

مثلاً در گناباد ، قنات هست که چهار صد متر عمق میخورد ، چهار صد متر ، که با ملاح مقنیها هشتصد لگد میخورد ، یعنی با ید هشتصد بار رقت . با یش را همچین بکنند تا این سطل را بیاورد بیرون یا سطل را ببرد توی چاه . این وضع پنج (?) است هم ادا مه دارد . پنج (?) است که آنها با عدم وسایل آن زمانها طناب کشی میکردند صد ها سال کار میکردند که یک قاشق آب بیاورند مردم استفاد ه بکنند نه برای استفاده .

شخصی شان . این از نظر خیرات و میراث . اینست که این قنات را آنها پنج اصل برای این قنات قابل بودند ال لفتا ت میفرمائید . به پنج قسمت این قنات تقسیم

میشد وقت عایدانش . یکی از عایداتی قنات خرج شیارش میشد .
 یکی خرج گاوش میشد لتفات میفرماید . یکی خرج بذرش میشد ، یکی حق زارعش
 میشد ، یکی حق مالکش میشد . این را میآوردند ، این ملک این به پنج قسمت
 اینطوری که میگویم تقسیم میشد . چیزی نبود که ما حباب این توی جیبش بکند .
 اینکهی میگویند فتودال ، فتودال اینها همه مفت است . فتودال یعنی چه؟
 اینها اشخاصی اطلاع هستنکه اینها چیز میکنند . بیشتر از این ایرانیا نتوانستند
 که این مملکت را آباد کنند . آن تکنیک و استعداد و ایل فعلی مملکت در دست یک آدم اهل قرارش بیافتد
 بجای هزار قنات ممکن است در ظرف پنج سال اقلان " بیست هزار قنات در ایران ایجاد
 کرد . ممکن است در ایران اقلان " بیست مرتبه آب را آفا فکر کرد . آدم نیست برای کا شستن
 ببینید جان من . (؟) خدای من گواه است اگر کشا و رزی ایران در
 دست اهلش قرار بگیرد به کیفیتی که عرض کردم ، این آبش را در بیاورد بوزر ، این
 اراضی بایر را ... بروید ایران مسافرت کنید . تمام اراضی ایران ، مزارع ایران
 ایران مرکزی را ، تمام دشت ها ، قحط و لم یزرع ، بیست فرسخ میروید یک قاشق
 آب پیدا نمیشود ، یکنف ... میشود ، تمام اینها را میشود آباد کرد ، میشود
 زراعت کرد ، میشود آدم ور . اقلان " در ایران میشود پانصد میلیون آدم در این
 مملکت هم جاداد . والله ایران اگر در دست اهلش باشد همین من تعهد میکنم
 که اگر ایران کشا و رزیش در اخصار من قرار بگیرد ، آنطوریکه من چیز میکنم به فاصله
 پنج سال تمام هندوستان را ایران غذا بدهم ، خدای من گواه است . ولی اینها چی
 میفهمند . میگویند فتودال فلان آدم پنج تا قنات داد رد . این پنج تا قنات را مگر این
 دزدیده . به این کیفیتی که عرض کردم این قنات بوجود آمده . فرض بفرماید
 اجداد بنده چندین صد بار چه ملک از اجداد من رسیده است که خدا من گواه است
 من صد بار چه آنها را در شصت سال قبل به را بگان بین طایفه خودم که تیموریا هستن
 بخشیدم بین آنها زیرا آنها چادر نشین بودند و ما لدار . آنها را خانه نشین کردم
 این قنات را بین آنها تقسیم کردم ، نشستم بنشین چیز کردم . چون من جز مختصری

الان سه چهار رفقره ملک من خودم که الان هیچ چیزی ندارم. فقط سه چهار رفقره ملک نگه داشتم که بین بچه‌ها یم تقسیم کردم. خانه‌ها را هم که این لوطی پدرسگ دوسال است تمام را ضبط کرده برده. بجز یک ملک که مال(?) و برادرش است دوسال تمام است که عایداتش را آن پدرسگ برده، یققران در این دوسال عاید این دو پسر نشده. یققران، یققران. یققران الان اینها ندارند خرج بکنند، از کجا بیا ورنه خرج بکنند. همچنین خواهانش هم یکی اینجا ست همه را چیز شده. هی میگویند فثودال، فثودال. فثودال یعنی چه؟ فثودال البته فرضی بفرما شید در بلژیک میگویند، در فرانسه میگویند که اراضی آبیاری، اراضی آنجا مرطوب است. باران زیاد میآید محتساج به قنات نیست. باز مختصری زمین را میتوانند با وسایل موجود بشیار بکنند، تویش بذر بریزند خود بخود سبز میشود و روی میکنند. در آمریکا هم همینطور است. زحمتی ندارند زراعت آمریکا و چیز. زحمت ایران را زراعت اینجا ندارد. به مفت اینجا زراعت بعمل میآید. این غیر از ایران است که به آن زحمت و به آن بدبختی باید دیده من گندم بعمل بیا و برید و آنهم به این بدبختی و به این چیز. هی هر روز میگویند چیز بکنند. تمام این را نصفش را روسها میگویند اینها فثودال هستند برای اینکه لوطی بازی راه بیا ندارند. نصف دیگر همین ایرانیهای بدبخت که رفته اند به خارج و درس خوانده اند بدون اطلاع - فلان آمریکائی رفته و میگوید آه این فثودال است، این دوتا پارچه ملک دارد. تمیذاند که ملک یعنی چه. ملک چه جور بوجود آمده الان همین ملک، همین ملکی را که الان من دارم، تمام دوازده ماه سال من باید روی این مثنی شود، اینجا چرخ چاه داشته باشم که این کار کند، یعنی چه؟ یعنی چاه دوباره که هی لای آب... این لاینقطع چاه به چاه هی باید زد، چرخ را بزنند، مثنی و آدم برود لای اش را بزنند. دوساعت هی این بالگدهی همینطور بزنند سطل به سطل بیا و رند بیرون التفات بفرما شید. این هر قناتی اقلان سالسی هفت ماه هشت ماه کار بیا دیدشود تا این لای روبی بشود که آب این عقب زده نشود، آب این کم نشود، این کار شوخی بردار نیست، اینها همه پول میخواهد، خرج میخواهد این پول از کجا بیا، ند؟ این فثودالی نیست، اینها را با ید دستشان را ببوسند

که برای آبادی مملکت اینکارها را میکنند. ولی غب سپردند دست آدم ناشی اینطور این بدبختها را دارند هم میکنند. کسی هم نیست توی اینها از خودشان دفاع بکند و کسی هم نیست که حقایق را بگوید. یک آدمی میخواد که با خودش اعلام بکند این حقایق را به اینها که شما اشتباه میکنید، ایناست وضع ایران. واللہ ایران اگر دست آدم اهلیش قرار بگیرد در ظرف پنج سال هندوستان را میتواند غذا دهد.

س - اثر این اصلاحات ارضی روی ترتیبی که فرمودید چه بود؟

ج - اصلاحات ارضی روی همین خودخواهی شاه، محمد رضا شاه پهلوی، یک روز رفته پیش گفتم من شنیدم که شاه مرحوم سالی صد میلیون تومان عایداتش بوده. من با ورنکردم گفتم دروغ است در صورتیکه صد میلیون بود عایداتش. اما حال است آدم صد میلیون عایدی داشته باشد و همچنین چیزی نیست. طرفهای من با من مواجه کردند که نخیس صد میلیون بوده. من گفتم نمیشود. بالاخره آنها آمدند به پنجاه میلیون. با زگفتم نمیشود. با زبا بالاخره اینطرف و آنطرف - آنها گفتند بیست و پنج میلیون، میشود؟ با بیست و پنج میلیون من هم موافقت کردم. گفتم اما این بیست و پنج میلیون موقعی بود که گندم بود خرواری هشت تومان، جو خرواری چهار تومان، گاه خرواری دو تومان، تریاک منی چقدر. همه حساب ترخش را حساب کردیم. پنبه اینقدر، اینقدر. بعد از قضیه شهر یوریکم رتبه بکلی نرخ اجناس خود بخود ترقی کرد. یعنی گندم خرواری ده تومان شد خرواری دویست تومان. جو خرواری هشت تومان شد خرواری صد و بیست تومان. گاه خرواری سه تومان، اینها را که میگویم راست است، شد خرواری هشتاد تومان. تریاک که منی پانزده تومان شد منی پانصد تومان، پنبه ای خرواری فرض بفرمائید هشتاد تومان شد خرواری سیصد تومان. گفتم همین املاک رضا شاه پهلوی که همه میگویند دویست و پنجاه میلیون (؟) هیچکارش که شما نکردید، همانطور که شما میگذاشتید خود بخود این املاک سالی دویست و پنجاه میلیون عایدات پیدا میکرد، غب اعلیحضرت احتیاج به هیچ چیز ندارد، پول که نمیکشاید، چه عیب داشت. هرسال این دویست و پنجاه میلیون هم به یکی از ایالات ایران میبخشیدید. این دویست و پنجاه

میلیون برود مال گیلان صرف آبادی گیلان بشود، صرف فقرای گیلان بشود. دو بست و پنجاه میلیون صرف خراسان بشود. این بهتر بود یا اینکه مال مردم راشا بگیرد تقسیم بکنید؟ گفتم منتهی متصدیان شما نگفتم خودتان دیکه که، گفتم متصدیان شما اینقدر نالایق بودند که نتوانستند این عایدات حقیقی این املاک را به شما تحویل بدهند، بدست بیاورند، بجای اینکه سالی پانصد میلیون از این املاک با بد برداشت کنند، آمده اند به شما گفته اند سالی هشت میلیون، ده میلیون هم ما کس خرج داریم. شما گفتید زود این آتش را از جان من دور کنید، زود. بعد از اینکه این آتش از جان شما دور شد مردم راشا به آتش خودتان دارید میسوزانید. شما اگر خودتان نتوانید ملکتان را اداره بکنید به مردم چه ربطی دارد که شما ملک مردم را به چیز خودتان چیز میکنید. نکنید این کارها را. فکری کرد و گفت: نه این کاری که من میکنم سیاستا فایده اش بهتر است. گفتم من فایده ای که نمی بینم، حال هر کاری دلنان میخواهد بکنید بکنید. کرد بکلی، الان زراعت ایران را به جاشی رسانده رسال الان هم چندین سال است گندم را از آمریکا می آورند، جو را از آمریکا می آورند، حبوبات را از آمریکا می آورند، نصف بیشتر آذوقه ایران را از خارج می آورند. بکلی زراعت ایران از بین رفته.

س- چه جور تقسیم املاک نتیجه اش این شد؟

ج- تقسیم املاک همان که بوده، بصورت فنا صفا بوده. و مناصف به این کیفیت بود سابقا "که عرض کردم. یک قسمت مال بذربود، یک قسمت مال شیار بود، یک قسمت مال گاوبود، یکی مال زارع بود، یکی مال مالک بود. اینها همه را نصف کردند، نصف گفتند زارع، نصف مال مالک.

س- خوب چرا این اثر بد گذاشت؟

ج- برای اینکه کسی نبود که رسیدگی به ملک بکند.

س- اثر قنسوات چی شد؟

ج- هیچی، تمام کار قنسوات تعطیل شد. قنسوات دیگر وجود نداشت. الان شما بروید در

کرمان، در کرمان قنات است که بیست فرسخ طولش است. این بیست فرسخ زمین هم

مسطح است . آب تویش حرکت نمیکنند چون از بی صاف است توی هر قنات مثلاً همیشه باید صد نفر ، دویست نفر ، پنجاه نفر ، ده نفر ، بیست نفر آدم باشد که آب را کش بدهند یعنی هی اینها آب را همچین بزنند جلو که این آب دو مرتبه از قنات جا ری بشود . این شوخی بردار که نیست . (؟) میگویم در گنآباد

الان قنات هست چها رصدمتر عمق قنات است . پنج فرسخ طول قنات است . در هیچ کجای دنیا همچین چیزی نیست . اینها را کی قدر دانی میکنند . کی این شاه میفهمد مطلب از چه قرار است ، نمیفهمد که به این صورت در آوردش . احقها ، سرنا که در دست آدم ناشی باشا زاین سرش میزند تصدقت بوزم .

س - خب شما و بقیه کسا نیکه ما حب ملک بودند صحبت ...

ج - نتیجه نداشت .

س - جمع نشدید دور هم ؟

ج - هیچ نتیجه نداشت . دوسه نفر چند دفعه رفتیم بوسیله آن بیجا ره خدا بیا مرزدش -

سر لشکر پاگروان که بعد رئیس چیز شد ، خیلی پسرپاکی هم بود و با و گفتیم که تو اینها را برو بگو . او هم رفت و گفت و اینها هیچ اثری نکرد . هیچی ..

س - با خودا مینی صحبتی نکردند ؟

ج - امینی که از خودش عقیده ای نداشت . هرچی شاه میگفت ، اسن را ساخته بود بهش بگویند نخست وزیر

بعده هر غلطی که بکنند و را مثل ارستجانی که بگوید چیز میکنند ، امینی مرد با توریته ای

نیست که شما خیال بکنید که توریته داشته باشد . هزار مرتبه این نوکر ، بنده اینجاکه نوکر

نبدارم باشا توریته اش از امینی زیادتر است . با زتوی امینی ها کسی که توریته

داشته ابوالقاسم خان است که فعلاً درم - آن ابوالقاسم خان برادرشان پسر با

توریته ای است و پسر خیلی خوبی هم است . ولی اینهای دیگر به تنگسربنده مفر

مفراست . البته مفر بزرگ ، مفر مطلق التفات بفرمائید ، املاً توریته ندارد

پسر امین الدوله مادرش فخر الدوله . چیز دیگری نیستش

تصدقت بروم . توریته ندارد اینها که بتوانند ... فکر این جور چیزها را ندارند که بتوانند

بکنند تصدقت بروم .

س- شما هیچ دوره‌ای چیزی هم داشتید؟ دوره‌هفتگی با دوستان داشتید؟

ج - چرا اغلب داشتیم ما دوره .

س- هر هفته ، بطور هفتگی ؟

ج - هفتگی نه ، گاهی. دو هفته‌ای یا سه هفته‌ای.

س- آنوقت کی‌ها بودید؟

ج - بودیم دیگه یک اشخاصی. حال من خاترم نیست که اسم همه‌شان را بگویم که کی‌ها بودیم . مثلاً "مرحوم یزدی که فوت شد. مرحوم آسید کاظم داشتیم یزدی خسداش بیا مرزدش ، یکی از مردان بسیار شریف و نیک نفس بود خیلی. مرد عاقلی، فهمیده‌ای مال اندیشی و مرد بسیار عرض‌کنم خدمتتان آنچه فکر کنید سید کاظم آدم خوبی بود مثل یک پدر بود برای من ، الهی خدا بیا مرزدش . او بود ، دکتر طراهی بود، عرض کنم آقای علی دشتی بود با یک عده دیگری بودیم . علی دشتی از وکلای خیلی خیلی خوبی بود، چند نفر دیگر هم بودند همین طور وکلای خیلی خوبی بودند .

س- آنوقت مثلاً چند وقت به چند وقت منزل یکیشان ..

ج - بله ، میرفتیم صحبت میکردیم ، مهمانی میکردیم ...

روایت کننده	آقای محمد ابراهیم امیر تیمور
تاریخ	۳ فوریه ۱۹۸۲
محل	شهر لاهویا - کالیفرنیا
مصاحبه کننده	حبیب لاجوردی
نوار شماره	۸

ایـــــــــــــــــ کشاورزی ایران سرتا پا آنچه تا حالا ظاهر عقیده کرده اند اشخاص مختلف همش از روی بی اطلاعی بوده ، عده مختصری هم که اگر اطلاع داشتند از روی غرض بوده .

س- سرقضیه پانزده خرداد صحبت این بود که شاید چند نفر از کسانیکه مالک بودند آنها را روی سوء

تفاهمی توقیف کرده بودند باز پرسى کرده بودند ؟

ج - کشته شدند بعضی ها هیچ (؟) نبود قوام السلطنه آنوقت نخست وزیر بود مثل اینکه ؟

س- نخیر ۱۵ خرداد که آقای علم ، ۱۵ خرداد که به اصطلاح آقای خمینی یک عده را مثل

اینکه سخنرانی کرده بود...؟

ج - این دردوره شانزدهم بود بنده نبودم که مشهید بودم .

س- به اصطلاح بعد از اینکه امینی از کار افتاد سر این اصلاحات ارضی اینها آقای علم

نخست وزیر شد .

ج - این همان دوره شانزدهم بوده اینکار شد بعله ، خمینی راهم

س- و بعد میروند قم ، صحبتی کرده بود و در تهران شلوغ شد .

ج - خمینی هم همان موقع علم چیزش کرد این خیلی زشت و حقیقتا " زشت باز هم عرض میکنم

زشت و قبیح هست من بگویم الان افسری هست که در قم رئیس شهربانی بوده آنوقت آه

ندارد به ناله اسودا بکنند و بجان عزیزان و بد روح پدرم برای یک لقمه نان معطل است

امش را نمیبرم من سه ماه قبل هم رفتم شهر لوس آنجلس از حال این مطلع شدم این هم

آمد به دیدنم که برآستی من ازش خجالت کشیدم خیلی عرض کردم زشت و قبیح است میگویم

به روح رسول الله به ذات پاک الهی پنجهزار دلار من از خودم بهش دادم که گفتم عالتا "

خواهش میکنم شما این را خدمتتان باشد بعدها انشاء اله بعنوان قر ضیه با هم حساب میکنیم بهش دادم که این زندگی را الان ، والا الان بدبخت توی آنجا ... الان که آنجا افسردارد که حاضر است بیا پیدا تو میبیش را ببرد صبح پاک بکنند خرجش را بدهد . (؟) اغلب بدبخت بینوا بی چیز بینوا . ولی یک عده ای هم تویشان هستند میلیونر هستند که به کسی اعتنا نمیکنند ولی بیشتر بدبخت و بینوا فقیر بیچاره هست . همین اینکه عرض میکنم بدبخت است اگر یک وقتی بخواهید ممکن است بعد نشان تان بدهم که خودتان ببینید شما که این چطور آدمی است . این سالها رئیس شهر بانی قم بوده از همه جریانات هم اطلاع دارد . از جریانات خمینی غیر خمینی اینها اینها هم مثلاً " اینجا یک سینما درست میکنند کی است اسمش چی است ؟

س - هالیوود ؟

ج - نه سینما چیز میکنند ، سینمای آبادان را

س - آتش گرفته بود .

ج - بعله یک عده آخوند رفتند آتش زدند تمام را این افسر میثناسد اسمهایشان را میدانند یک یکی همه اینها را میداند . آخوندها هم الان موجودند که رفتند سینما آتش زدند . دیگر کسی جز آخوندها این کار را نکردند تصدقت بروم .

س - ۱۵ خرداد گویا این آقای قریشی را برای دو - سه روز توقیف کرده بودند و

سؤال من بود که برای سرکار هم آنموقع مزاحمتی چیزی فراهم کرده بودند یا نه در همان .. چون شاه گفته بود که یک اتحاد میبدانیم ناپاکی هست بیسن

ملاکین ، اتحاد سیاه و قرمز ... ؟

ج - نخیر به بنده شده بود بهیچوجه من الوجوه ، نخیر .

س - در آن زمان که آقای علم نخست وزیر بود ؟

ج - نه ابد " نخیر . آقای علم مرا مثل پدرش به من احترام میگذاشت و ضمناً "

هم از من چشم میزد و از همه هم بهتر در ایران شخص شاه مرا میشناخت میدانست من چه جور (؟) هستم که زیر بار این حرفها نمیروم ، یک کلمه اگر حرف بزنند من آبروی

هم را میبرم .

وبه این علت با من همینطور کجدار و مریز رفتار میکرد بلکه تصدقنان ، بلکه .

س- آقای علم چه جور آدمی بود به دوره نخست وزیرش چه جوری بود ؟

س - بسیار پسر پاکی ، شریفی ، درستی ، وطن خواهی ، ایران دوستی فهمیدید؟ ولی البته یک کمی ضعیف بود التفاوت میفرمائید چیز نبود او هم نوکر بود هرچه شاه میگوید میگفت بلکه بلکه قربان ، آدمی نبود دکه با استدردمقابلش بگوید اینطور که شما میگوئید نیست صلاح نیست به این دلیل ، به این دلیل ، به این دلیل باید اینکا؟ رنشود با اینکا ربا ید بشود یا اینکا ربا ید عقب بیا فتد .

س- نمیگرداین ؟

ج - اینطور نمیشد هرچه او میگفت ، میگفت درست است همینطور اطاعت میکنم قربان الان انجام میدهم ، هرچه او میگفت دوساعت بعد انجام میشد .

س- ولی میگفتند درمقایسه با مرحوم هویدا آقای علم باز یک مقداری بیشتر حقایق را میگفته ؟

ج - نخیر مردوشان مثل هم بودند . نخیر نخیر . هویدا هم بدبخت خیلی آدم بی اندازه با ادبی بود من به ادب هویدا کمتر آدمی دیدم . خیلی ولی خب بیچاره بدبخت هم اوها نجور بیچاره مفتضح رسوایش کردند بیجهت وبی سبب . حیف هویدا . حیف هویدا .

س- وقتیکه این موضوع این حزب رستا خیر به استحضار نان رسید چه فکر کردید؟ وقتی که گفتند همه باید عضو حزب رستا خیز بشوند هرکه نسبحوا هد بشودا زایران برود؟

ج - من خندیدم فهمیدید جان من ، همشون رفتند من که نشدم .
 نسه من نه کسان بنده هیچکدام بهیچوجه نشدیم ، گفتیم اینها مسخره اینها برخلاف مصلحت مملکت است حزب امری که نمیشود که شاه امر کند بیا د حزب درست کند آن هم هرکه بخواد برود آنجا ، خب توکی هستی که هرکس میخواد هدر ایران بماند یا نماند همان حقی که برای ما نندن در ایران من دارم من همان حق هم شما دارید همان حقی که شما دارید من دارم شما حق ندارید من را بگوئید در ایران

نماین . بعدهم شما نمیتوانید یک همچین امری بکنید .

س - آقای علم که حزب مردم را درست کرد ،

ج - آن هم کار غلط . هیچی .

س - (؟) درست شد از سرکار تقاضا نکردند که ...

ج - بیهیچوجه من الوجوه میدانست که من زیر این بارنمیروم بلکه . میدانست

من زیر ، من در همان کمیسیونهای مجلس خداگواه هست به علم بهش پرخاش کردم

یعنی بیرونش کردم گفتم پاشو از توی اطاق برو بیرون توحق نداری توی ایمن

کمیسیون اصلاً " در حضور من بنشین ، پاشو ، پاشو برو بیرون معطل نشو ، پاشو

برو بیرون من تو را نمیپذیرم . به ارواح پدرم بلندش کردم به ارواح پدرم .

گفتم پاشو آقا جان برو بیرون از اطاق پاشو توحق نداری جابوی من بنشین این

مزخرفات ترا حاضر نیستم گوش بدهم پاشو بیرونش کردم . سر همین کارهای کشاورزی

بودش . و میدانست من اگر دیوانه بشوم پاچه همه را میگیرم ولی خب چه فایده .

چه فایده .

س - . خاطراتان از آیت اله کاشانی ؟

ج - کاشانی هیچکس جز مرحوم مدرس که دیگر محال است در ایران فرزندی مثل او

بوجود بیاید و همان صفاتی که عرض کردم که در خلیفه ثانی یعنی در عمر ابن خطاب

شما در تاریخ دیدید ، شنیدید خواندید بوده والله همان صفات به نحواتم واکملش

در سید حسن مدرس وجود داشت . اولاً " مجتهد مسلم سید اولاد پیغمبر رشید ، پاک ، بی ترس

فصیح ، بلیغ ، عاقل ، دانا ، مطلع به اوضاع روز ، مطلع به اوضاع ایران از جمیع

جریانات ایران زن و مرد را بران اطلاع داشتش مثل مدرس محال است آدم پیدا بشود او هم

به پاکی مدرس ، محال است مثل مدرس

س - آن خود آیت اله کاشانی چه جور مردی بود ؟ سیاستمدار بود نبود ؟

ج - بعله . خودش میخواست حساب بکند مجتهد بود البته ، ولی به نسبت مدرس

دو هزار مرتبه پائین تر بود محلی از اعراب نداشتش .

س - میانه اش با سرکار چطور بود ؟

ج - اظهار محبت میکرد چرا میآمد خانه من ، من هم میرفتم ولی خیر میدانستم که این مدرس نیست مدرس چیز دیگری بود نخیر .

س - اینکه میگویند ایشان مثلا " با انگلیس ها تماس داشته و.....؟

ج - این را منم شنیدم از انگلیس ها پول هم میگرفته فلان اینها ، نمیتوانم نه قبولش بکنم نه ردش بکنم ردش هم نمیکنم قبولش هم نمیکنم . میدانم تماس داشته فهمیدید وبی تماس هم نمیشد زیرا که عناصر دورو بودند که با انگلیس ها تماس داشتند و من یقین دارم آنها کاری که باید بکنند میکنند به اینجهت

س - علت اینکه میانهاش با مصدق بهم خورد چی بود ؟

ج - این اول جزو کس و کار مصدق بود فهمیدید بعد دیدم که مصدق از راه راست منحرف نمیشود همان حرف حساب را میزند اینها شاه این را پخته بودش به طرفداری شاه هی چیز میکردش و مصدق زیر بارش رفتش

س - پس با دربار ؟

ج - با دربار ساخته بود با هم بعله . این بود آن آقای شنیدم دکتر بقاشی بودش شنیدم خود آقای مکی بوده اینها را من شنیدم التقات میفرماید شنیدم آن یکی دیگر بود اینها همه گفتند شنیدم که اینها همه از مصدق رو برگرداندند و همه شان رفته بودند به که یک نفر در قید حیات بودند که یکیشون رفته آن کشاورز
صــــــــــــدر یکی دیگرشان هنوز در قید حیات هست آقای نصرت اله امین در

س - امینی .

ج - امینی درواشنگتن است التقات بفرمائید درواشنگتن هست . در نبودن من فهمیدید دلم میخواهد بپرسید از اینها مصدق به اینها گفته بود در تمام عمرم مرد با شرفی که دیدم فقط فقط امیر تیمور هست و بس من از آن با شرف ترک سی ندیدم . در غیاب من شنیدم بین این که یکیش رفته از این امینی اگر دیدید بپرسید بگوئید مصدق چه نظری راجع به بنده . که بدانید که من با شرف تر از او کسی را در عمرم ندیدم این را بپرسید از او وجود هست .

س - حیف شده بود که نشده بود سرکار تا آخر باهاش همراهی بکنید با مصدق .

ج - بعله دیگر شد ، خدا نخواست بعله چه میشود کرد خدا نخواست .

س - آن بعد از آن دوره ششم مجلس که نیلی جناب عالی در موردش صحبت کردید و تعریف کردید بعد از رفتن رضاشاه امر میخواستید از یک دوره ای از مجلس را اسم ببرید که واقعا " مفید بود بحث تویش بود؟

ج - بله ، بعد از دوره ی ششم مجلس رضاشاه برای دوره هفتم هم بود دوره هشتم هم بود .

س - منظورم بعد از رفتن رضاشاه است .

ج - بعد دوره ی نهم هم بود التفات بفرمائید در دوره دهم بود که دیگر به اصطلاح بلا آخره رضاشاه دوره دهم هم بود دوره ای یا زدهم هم بود التفات بفرمائید در دوره ی دوازدهم بود که برای رضاشاه این بازی پیش آمد رفت بیچاره بله .
س - حالا آن تاریخ ببعده کدام دوره از دوره ی مجلس بود که واقعا " از مجلس مفید بود و در آنجا بحث بود و قدرت داشت ؟

ج - در این دوره ها هیچکی از این ادوار آن خیانتی که میخواستند نکرده ندیده مملکت جزمین موضوع کنسرسیوم نفت بود که عرض کردم اخیرا " در دوره هفدهم گذشت بعقیده من این بضر مملکت بود والا خیانتی نسبت به ایران بشود نشده التفات بفرمائید .
س - یعنی فرمودید از دوره هیجدهم سرکار شرکت نکردید چون دیگر مجلس مجلس نبود .

ج - من نخیر نکردم نه .

س - پس میماند دوره سیزده ، چهارده ، پانزده ، شانزده ، هفده ،
بعد از رفتن رضاشاه ؟

ج - بله همینطور بله .

س - خب بعضی ها هستند که میگویند در این مدت دوره چهارده تنها دوره ای بوده که واقعا " و کلا نسبتا " ...

ج - من در دوره چهارده بودم ، دوره دوازدهم بودم ، سیزدهم بودم ، چهاردهم بودم
پانزدهم بودم دوره ی شانزدهم نبودم فقط دوره هفدهم بودم

س - دوره چهارده آن سراعبارنامه‌ی سیدضیاء که بحث شده که تصویب نشود
مصدق برعلیه‌اش نطق کرده بود و یک عده‌ای از سیدضیاء طرفداری کردند دکتر
طاهری اینها نظر سرکار...؟

ج - آن موقع البتّه من بواسطه دوستی داشتم آسیدکاظم یزدی
عرض کردم ، آسیدکاظم با سیدضیاء مربوط بود محض خاطر آسیدکاظم
من به سیدضیاء رای دادم اما سیدضیاء کجا دکتر مصدق کجا التفات میفرمائید
سیدضیاء ادم کسوم ایلغو نبودش سیدضیاء را من اورا تو کسرا انگلیسها
میدانستم بعلاوه مرد بیفکر بودش یک مرد ما جراجوی بیفکر بود سیدضیاء آدم عاقلی
نبوده که بتواند یک مملکتی را اداره بکند و بنده با سیدضیاء ...

س - پس چطور است یک عده‌ای دورش جمع شده بودند تیمسار ارفع مثلا " ...؟

ج - بیخود ، نمی فهمیدند خب تیمسار ارفع هم حتی اون تیبی بوده اینها
اشخاص مهمی نبودند که دورا جمع شده باشند .

س - مظفر فیروز مسلما " ...

ج - مظفر فیروز را بعقیده من باید ببینند توی زندان زندانش کنند اصلا"
دست چپ و راستش را نمیشناسم . این پسر اصلا" دیوانه است او تصدقت بروم .
دیوانه دیوانه است بلکه .

س - آن پیشه وری چه جور آدمی بودش ، حتما" در مجلس دیده بودینش شما ؟

ج - پیشه وری روزیکه مجلس من نایب رئیس مجلس بودم در روزیکه من نایب رئیس
مجلس بودم ...

س - اعتبارنامه .

ج - اعتبارنامه پیشه وری در نیابت ریاست بنده رد شد در روزیکه من مجلس را تشکیل
داده بودم و نایب رئیس مجلس بودم اعتبارنامه توده ، تمام توده‌ای هادر
تحت ریاست بنده رد شد اینها همه در تحت ریاست بنده رد شد که الان خودمان را
حزو مجلس ...

س - اوچه جوری آدمی بود ؟

ج - همیشه وری ؟

س - بله .

ج - نوکروسها بودش .

س - خودش سخما " آدم فهمیده‌ای بود نفهم بود ؟

ج - ایدا بهیچوجه آدم ماجراجوشی بود .

س - یک آدم خوبی بود بدی بود ؟

ج - اینهم صحبت میکرد ولی بلا آخره نوکروسها فقط هرچه روسها میگفتند همان

بود هیچی . اصلا چیزی

س - راجع به آن حرفهایی که راجع به آذربایجان زده که وضع آذربایجان بد است

بایستی کمک بشود ؟..

ج - آن حرف بایدیک حرفی بزنند بلا آخره مطلبی نداشت بدهد به اینها . ولی

باطنش مقصودش روسها بوده و منظورش این برده که توده‌ای ها و روسها را تسلط

بدهد چیزکنند نوکروسها بود تصدقت بروم .

س - وطن پرست نبود که ...؟

ج - ایدا " تصدقت بروم بهیچوجه .

س - بخواد هذوضع آذربایجان بهتر بشود؟

ج - ایدا اصلا " نوکروسها بود تصدقت بروم . پیشه وری آدمی نبود .

س - این حزب توده چی بینشان آدمهای وطن پرستی بودند ؟

ج - نمیتوانم بگویم .

س - رادمش ، کشاورز میدانم اسکندری اینها که توی مجلس بودند؟

ج - من نمیتوانم بگویم نبودند با اغلب شان هم خیلی نزدیکی نداشتم که حشر و

نشری داشته باشم . ولی البته ممکن است تویشان ، توی اینها را هم

نمیگویم ولی توی خود حزب توده البته ممکن است اشخاص خوبی بوده التفات

میفرمائید .

س- ولی اینها شیکه توی مجلس بودند ، توی مجلس دوره چهاردهم بودند ؟
 ج - توی دوره چهاردهم بودند کشا ورز بسیار پرسفعلال با هوش و زرنگی بود ولی
 حالا از حزب توده برگشته و بسه ، توده هم فحش میدهد التفات بفرمائید
 آنموقع گول خورده بود ، یعنی ل خورده بود که یک مرتبه راجع به همان
 نفت شمال صحبت بود من بهش تختم آقا نظر شما راجع به این نفت شمال چی
 هست ؟ گفت نفت شمال را بعقیده من باید داده روسها التفات بفرمائید من
 از این حرفا و از او خیلی منزجر شدم .

س- نپرسید چرا ؟

ج - هیچ ایدا " و دیگر چیزیدی من از او ندیدم از .. و بسیار پسر با هوشی ، بسیار پسر
 حرفی ، ناطق زبردستی ، حالام خوشبختانه از توده ای ها برگشته . اما عباس
 اسکندری ، عباس اسکندری واقعا " خیلی مرد با اطلساعی بود اولاً" ناطق
 بسیار زبردستی بود ، عباس اسکندری میتواندست برای شماعه ساعت دهر موضوعی
 که بخواهد نطق کند و بسیار هم خونسرد آدمی بودش التفات بفرمائید . با منم
 خیلی دوست بودا ز او هم من چیزیدی ندیدم ، اما با آنها ی دیگرشان نخیر چیزی .
 س- آن ایرج چی ، ایرج اسکندری ؟

ج - او هیچی چیز نبود ، نبود او همان نوکر روسها بوده هر چی روسها میگفتند همینطور .
 س- آن فداکار چی تقی فداکار ؟

ج - تقی فداکار مال اصفهان بودش آدم بدی نبودش تمدقت تان بروم تقی فداکار
 آدم بدی نبودش بسله . تقی فداکار آدم بدی نبود و بیچاره هم بیچاره و (؟)
 بسله مال اصفهان بودش .

س- رادمش ؟

ج - رادمش خیلی باش چیزی نداشت و نمیتوانم بگویم بد ، نمیتوانم بگویم خوب
 بسله .

س- آن از وقت رفتن رضا شاه تا دوره بعداز مصدق یک مقداری آزادی احزاب ، مطبوعات
 و اینها بود خیلی ها هستند که میگویند که تجربه خوبی ما از آزادی مطبوعات و احزاب

نداشتم چون واقعا " غیر از بلبشو چیز دیگری در آن مدت نبود. دیگران میگویند
خب در مقابل یک مقدار را فراد میتوانستند اظها رنظر بکنند و حکومت به اصطلاح یک
نفری پایه گذاری نشود بود؟

ج - خب ، نخیر همان حرف حسابی مال قسمت اول بود که بلبشویی بود که اگر
آن آزادی نطلق را بهشون میدادند این مملکت همه اش بلبشویی بود. عرض
کردم این مملکت (؟) شما باید مملکت خودتان را بشناسید ، مملکتی
که صدی نود هشتت عامی و بیسواد هست و رشد سیاسی ندارد التفات بفرمائید نمیتواند
آنطوریکه شما انتظار دارید این قدهلم بکند و منافع سیاسی یک کشور را بروفق
مطلحت حفظ کند التفات بفرمائید کارش همین است باید این مملکت حتما " در
دست یک آدم مقتدرالسهلی قرار بگیرد و آن آدم سهل این مملکت را مالحتن را
بجریان بیان دازد این مملکت میبایست توی دست نادر شاه باشد ، یا
رضا خان باشد السات بفرمائید همینطوری که ، حتی توی دست نادرالدین شاه
در مدت ۵۰ سال سلطنتش خیلی خوب سلطنت کرد زیرا که از ماغ خون نیامد
و بیچاره با کمال عدل و داد هم رفتار کرد ولی خب چی میشد کردش همین که آنطوری
نیستند .

س - در عرض یک مجلسی وجود داشت در آن مدت که یک شخصیتی مثل جناب عالی آماده
بود که درش شرکت بکنند ولی در دوره بعدی که حکومت به اصطلاح مقتدر بود دیگر سرکار
افراد آنجا در سطحی ندیدند که خودتان را بنشینید آنجا ؟

ج - افراد مقتداری نبودند اما کار مملکت به همانجا هم رسید که دیدید که کلی کارشان
به همه آنجا کشید که کشید اگر این مملکت از دست یک آدم حسابی بود این نمیگذشت
آقای محمد رضا شاه اینقدر کارها را خرابکاری بکنند بکنند تا اینکه یک
مرته بر علیه اش از تمام مملکت هی صدا بلند بشود مرگ بر شاه مرگ بر شاه
بر شاه ، این یک دفعه که نشد اینکار دو سال طول کشید جریانش التفات بفرمائید مرگ
بر شاه ، اومیباست از روز اول جلوگیری میکرد از روز اول باید میفهمیدید از کجا توطئه

_____ کرده اند ، سرچشمه اش را جلوگیری میکرد خاک ریزی میکرد نکرد از واسطه بی کفایتی ، بیفکری ، بی عقلی انتقادات بفرمائید بی عقلی کردند کار به اینجا رسید . شاه آدم عاقلی بود آنا " جلوگیری میکرد این تمدت بروم . آدم عاقل همان روز آخر جلوگیری کرد همان روزی که من رفتم والله اگر کار را بمن و گذار کرده بودیا پنج هزار سربا ز تمام اینها را سرکوب میکردم سرجا یشان مینشاندم نکردش دیگری میشود کردش .

س- مثل اینکه این ترس را داشتند که سرباها تیراندازی نخواهند کرد ؟

ج- خیر ، خیر محال بود که سرباها اینطور ، من خودم سرباها را از خودم میآوردم از خودم داشتم چون از قبیله خودم میآوردم . این حرفها چی است بسله .

س- او اخر همان دو- چهاردهم بود که هنوز قوای روس در ایران بودند و همیشه وری هم در آذربایجان شروع کرده بود بکارهایش که مرحوم قوام السلطنه انتخاب شد برای نخست وزیری .

ج- بسله ، بسله ، بسله همینجوری بسله ، خب این را چطور جلوگیری کرد از همه اینها جلوگیری کرد .

س- از آن دوره چه خاطره ای دارید از روی کار آمدن قوام السلطنه رفتنش به مسکو ؟..

ج- بسله ، همان دوره من به قوام السلطنه خیلی کمک کردم و بعد آمد رفت به مسکو این واقعا " قوام السلطنه فداکاری کرد در آنجا زیرا که رفت خودش را به روسها ، روسها را گول زد فهمیدید روسها را گول زد گفت چیز کردش و بلا آخره تمام فرمایشات آن را اطاعت میکنم و فلان اینها قرار داد نفت را بعد باید مجلس تصویب بکنند من قرار داد با شما میبندم ولی بشرط اینکه مجلس تصویب بکنند اما شرط اولش اینست که آذربایجان باید تخلیه بشود ، آذربایجان را تخلیه کرد بعد قرار داد را که روزی که آورد به مجلس آورد بنده در مجلس مطرح کردم والله به این گوش خودم شنیدم که گفت به اغلب به بعضی ها گفت پای بشوید در مجلس

بگوئید قوام السلطنه بیجا کرده که این قرارداد را بسته ..

س- قوام السلطنه به نمایندگان گفت که بیائید بگوئید من بیجا کردم ؟

ج - بله "اعلا" بعله بیجا کرده قوام السلطنه حق نداشته ما زیر بار این قرارداد منمیریم این برخلاف مصالح ایرانست ، ما همان روز هم آن قرارداد را رد کردیم بلا آخره ،

س- بعضی از خارجی ها نوشته اند که قوام السلطنه زیاده‌پاروسها نزدیک شده

بوده به حزب توده میدان داده بود آدم ضعیفی بوده ؟

ج - اینها همه اش دروغ است اینها همه اش دروغ .

س- محبتی نسبت به روسها نداشت ؟

ج - ایدا " ... ————— گویم که روسها را قوام السلطنه به این

کیفیت گولشان زد استالین را به آن کیفیت دیگر هم آذربایجان را تخلیه کرد

هم نفت را بهشان نداد منتها به آنوقت وضعیت دیگر خودش نمیتوانست بماند در

کار ، زیرا روسها نمیگذاشتند ناچار بود قوام السلطنه از کار برود والا خدمتی

که قوام السلطنه کرده اعتقاد من در این چند سال هیچکس به ایران نکرده ،

ه کس به ایران نکرده نه نفت را داده و نه آذربایجان را داد والا بخدا هنوز

آذربایجان در دست روسها بود . اگر قوام السلطنه نبود هنوز آذربایجان در

دست روسها بود . بله .

س- این اختلافش با شاه سرچی بود ؟ چون باز هم توی این گزارشات نهائی

نوشته اند که نسبت بهم سوء ظن داشتند ...

ج - واللله شاه همین چیزهای مرخرف را چیزهای احمقانه بود چیز میکرد میگفت

خلاف مصلحت است قربان اینکار را بیداین طریق بشود از این طریق بشود آن حقایق

و مصالحی را بعرض میرساند زیر بار این نمیخواست برود دیدن میشود .

س- حتی بعضی جاها نوشته اند که قوام السلطنه بفکر بوده که جمهوری درست کند و

رئیس جمهور بشود ؟

ج - دروغ است هیچ همچین قصدی نداشت . خدای من گواه هست نخیر بهیچوجه بهیچوجه .

س- آن حزبش را که درست کرد حزب دمکرات از سرکار ، به سرکار پیشنها دنگرد که همکاری باهاش بکنید ؟

ج - من نه ، من نرفتم توی آن حزب ، بسله حزب دمکرات تشکیل دادیک عده ای هم بودند جزوش ولی من توی حزبش نرفتم .

س - خب با روابط نزدیکی که از سابق باهاش داشتید ؟

ج - باز خب نرفتم توی حزبش ولی من مطالب و بعضی حقایق بود که بهش میگفتم هما نموقعی که آن حزب تشکیل داشت یک روزی یکی از دوستانم گفت کار قوام السلطنه چی شده بود یک کارشان آنها کارشان به افتضاح کشید و استیضاح برایش درست کرده بودند چیز بکنند ، دوستی داشتم یمن اسفندیاری سه بعد از ظهر تلفن کرد فلانی خواهش میکنم هیچ جانرومن تومبیلیم را فرستاد م فوری بیامن کارت دارم من فوری سوار اتومبیلش شدم و رفتم دیدم توی این خیابان کاخ جلوی باشگاه ایران یمن منتظر من هست سوارا تومبیل شدیم همینطور رفتم دیدیم اتومبیل رفت توی کاخ خانم اشرف پهلوی گفتم یمن اینجا آمدی چه ؟ گفت والله من پنج دقیقه اینجا یک کاری دارم خواهش میکنم توهم پیاده بشو من کارم را میکنم بعد با هم حرکت میکنیم ، من هم ساده پیاده شدیم رفتم توی سالن نشست یمن ماند بیرون من توی سالن اینجا نشسته از آن در وارد شد خانم اشرف آمد توی سالن ، خب احترام می بهش کردیم دیدم آمد پهلوی من نشست یک سگی هم پهلویش داشت سگش را کنار زد هم گفت آمدم از شما یک خواهشی بکنم باید این خواهش من را شما قبول کنید ، گفتم شما امر بفرمائید امرتان بر من محترم ، گفت راجع بسه قوام السلطنه فردا یا پس فردا در مجلس راء ی میگیرند خواهش میکنم شما بسه قوام السلطنه راء ی ندهید ، گفتم که تمنا میکنم بفرمائید علت چی است ؟ برای چی ؟ علتش را بمن توضیح بدهید تا اطاعت کنم امرتان را . شروع کرد به یک حرفهایی زدن و بعد هم گفت بسله قوام السلطنه دشمن ماست ما نمیخواهیم یک دشمن ما بیشتر از این سرکار باشد و میخواهیم او را ببینند ازیم حتما " باید

قوام السلطنه از بین برود و به او نباید شمارای بدهید نمیگذاریم کسی به او رای بدهد. بهش گفتم خانم این فرمایشاتی که شما فرمودید من را وادار کرد که اگر تا حالا تصمیم داشتم به قوام السلطنه رای ندهم حالا دیگر باید سه قوام السلطنه رای بدهم .

س- همینطوری بهش گفتید ؟

ج- بهار و آج پدم میدانید گفتم من حتما " به قوام السلطنه رای میدهم برای اینکه خانم اگر شما اشتباه بکنید که من نباید من دچار اشتباه بشوم یقین دارم شما اشتباه میکنید قوام السلطنه دشمن شما نیست قوام السلطنه خدمتگزار کشور است برای کشور این خدمات را کرده این خدمات را کرده این خدمات را کرده شما باید به قوام السلطنه مجال و فرصت بدهید خدمات خودش را نسبت به مملکت انجام بدهد و مملکت امروزی که احتیاجاتی دارد و احتیاجات مملکت را برآورده بکند والا الان شما قوام السلطنه را بگذارید یا از مملکت داری بیرونش بکنید کار مملکت زار میشود من نه تنها رای میدهم بلکه آنها را میمیرم رای بدهند نخواهم چیز گفت اما چرا یک کار میکنم من همین حالا هم میروم قوام السلطنه را میفرستم بیاد پیش شما شما را ملاقات کند شاید بتواند از شما رفع سوخا هم کند . خدا گواه هست نزدیک غروبی رفته پیش قوام السلطنه گفتم آقا من با او ملاقات کردم آدمم حالا خواهش میکنم باش برو شما اشرف را ملاقات کن او هم اطاعت کرد از من قوام السلطنه فوری رفت با اشرف ملاقات کرد سزا کرده کرد اما روز بعد رای گرفتند مجلس بایک رای یا دورای قوام السلطنه افتاد تصدقت بروم ، سر این قضیه ولوطی بازی همه . کاری که خانم اشرف مداخله میکرد آخر تو خانم اشرف چه کار داری از مملکت داری که بیای اینکار را بکنی که کار مملکت به اینجا برسد و اینجا هم چیز بکنی .

س- لابد از طرف شاه بهش گفته بودند ؟

ج- مسلما " از طرف شاه گفته بود بلکه .

مقصد ما با خانم اشرف از آن موقع این همچین سابقه را پیدا کردیم و ...

س- بعدها هم دیدنشان دیگر ؟

ج- نه تا حالا هم ندیدمیش . نه او از من خوش میآمدن بنده ، یقین دارم او هم از من بسیار بدش میآید بواسطه همین کاری که کردم . چرا که گفتم این فرمایش شما من را وادار کرده که من حتما " بروم حال بهش را " ی بدعم .

س- میگویند قوام السلطنه خیلی آدم متکبری بود ؟

ج- صورت ظاهری بصله ولی صورت باطن نخبیر .

س- چون همین والا حضرت اشرف توی کتابش نوشته که در اطاقش مندلی نبود که کسی نتواند جلویش بنشیند ؟

ج- دروغ میگوید اینها را دروغ میگوید نه . مثلا " عرض کردم که

متکبر نبوده حال ببینید قوام السلطنه عرض کردم قوام السلطنه

بودم قوام السلطنه آمد قوچان بعد که آمدیم قوچان یک خاندان قدیمی قوچان بوده خاندانش شجاع الدوله ، در این خاندان شجاع الدوله یک دستگاہ شطرنج کارچین التفات بفرمائید بود که این شطرنج مثلا " اگر حالا باشد شاید مثلا " واقعا " امروز شاید پانصد هزار تومان قیمت آن بودش من یک چیزی میگویم شما یک چیزی میشنوید که اینکار چه هنری بکار برده بود برای ساختن این شطرنج

این شطرنج را آورده اند از خانه شطرنج را قوام السلطنه هم شنیده بود آنجا گفت بعد رفتند گفتند آنها هم فرستادند که این شطرنج را قوام السلطنه ببیند قوام السلطنه که شطرنج را دید اینها بعد که گفت که بیس بیس آنها بیغام دادند که ما این شطرنج را تقدیم کردیم به آقای قوام السلطنه و تقدیم ایشان ، قوام السلطنه خیلی خوشوقت شد که صاحب یک همچین شطرنجی شده . خوب من هم که چیزی بهش نمیتوانم بگویم که آقا شما چرا این را چرا این شطرنج را ... بلا آخره رفتیم سرناهار من بودم و قوام السلطنه شروع کردیم به قوام السلطنه از این شطرنج تعریف کردن گفتم خدا این شطرنج یک شطرنج دردناک پیدا نمیشود ، این شطرنج اینقدر خوب است اینطور ، اینطور ، اینطور اینطور کسی ندارد

اینطور فلان اینها و این واقعا " این شطرنج حق حضرت اشرف است در خدمت شما باشد حق کس دیگری نیست یعنی کس دیگر نمیفهمد چه دارد این باید در خدمت شما باشد . اما یک چیزی به نظر من رسیده اگر چه قابل ذکر نیست گفت نه بگو ، گفتم نه قربان قابل گفتن نیست چی چی عرض کنم خدمتان ، گفت نه جان من بگو ، گفتم نه قربان آخرین قابل ذکر نیستش که من هرچی زرا بعرضتان برسانم از اواصر از من انکار ، گفتم آخر قابل ذکر نیست که شاید من یک چیزی مزخرفی به فکر رسیده بعرض شما برسانم اینها ، گفت آخر چی حتما " باید بگوئید ، گفتم قربان که اینجوری به فکر من رسیده توی این شهر یک دو - سه تا آخوندهم هستش این خیر شطرنج شهرت پیدا میکند به آنها هم که بگویند آنها بعد خواهند گفتش که والی خراسان آمد یک دست آلت قمار از یک دست گرفت و برد این ممکن است برای شما ، اگر چه این حرف گفتنی نیست که خوردن آنها بگویند هر غلطی دلشان هم میخواهند بگویند و من گوشت به این حرفها نیست . به ارواح پدرم به آن قرآنی که خواندم قسم این کلمه از دهان من تمام نشده بود صدا کرد ، باقرخان ، باقرخان ، باقرخانی داشتش که ناظرش بود باقرخان ، باقرخان باقرخان گفت فوری فوری شطرنج را بردار ببر خانه شجاع الدوله پس بده از طرف من اظهار تشکر کن قبول نکن . مقصود من یک همچین بود .

س - یعنی وجهه اش بین مردم برایش خیلی مهم بود .

ج - بله مقصود معرفی قوام السلطنه هست که او شطرنج را قبول کرده بود به هیچ کیفیتی هم این شطرنج از او گرفتند نبودش . نخیر با این بیانی که عرض کردم من با اینصورت این شطرنج را به قوام السلطنه دادم خیلی من با قوام السلطنه آخر اطراتی داشتیم . این قوام السلطنه خیلی به اسب مربوط بود خیلی اسب دوست بود خیلی من هم اسب خیلی ، اسب دوست بودم خیلی ، یک اسب خیلی خیلی خوبی داشتم من سواری خودم بود ترکمنی بود خیلی

- این اگر حال میبود من به پانصد هزار تومان هم نمیدادمش یک چیز فوق العاده بودها، عکس را هم دارم که یک وقتی خراسان تشریف سیاورید بهتون نشان میدهم خیلی اسب عالی بود. قوام السلطنه وقتی میآمد قوچان من باخوادم فکر کردم که این حتماً " این اسب را قوچان بیاید این از من خواهد گرفت من اسب را از قوچان فرستادم بردند به سمت جام و زور آباد که اصلاً " دور باشد نباشد اینجا بردند آنجا که نباشد رفتن اسب را بردند ، حال بردن اسب را گذاشتند اینجا ، ماشب در شیران با قوام السلطنه نشسته ایم دوتائی صحبت میکنیم صحبت های متفرقه اینطرف آنطرف به ارواح پدرم بجان عزیزتان دیدم از جابلندش قلم خود نویسی را از جیبش در آورد بازش کرد و یک تکه کاغذ از جیبش در آورد . خودش هم آنجا من نشسته بودم آمد جلویم داد گفت آقا بگیرید با این تلگراف بدهید فوری اسب را تحویل گماشته من بدهند .
- اسب را که تو از اینجا فرستادی که از دیدن فراریده هسی ...
- س - بشوخی میگفت ؟
- ج - بشوخی بله البته که اسب ت فوری باید تحویل گماشته من بدهند . بدون معطلی این دیگه هیچ عذری نمی پذیرم .
- س - پس متوجه شده بود ؟
- ج - بعله متوجه شده بود خوب ناچاراً مضاء کردیم
- س - دادید اسب را ؟
- ج - حتماً " برای یک اسب که قوام السلطنه را نمیرنجانیدم .
- س - قوام السلطنه خیلی به اصطلاح چند آبادی اینها آنجا علاقمند شده بوده مثل اینکه ؟
- ج - بله از اینکارها هم میکردش ، ولی قوام السلطنه عرض کردم خیلی آبرو طلب بودش بله از این چیزها بودش بله .
- س - خوب اینها را بصورت هدیه بهش داده بودند این آبادی ها را ؟
- ج - نه همه را پول داده بود خریده بود هیچ هدیه نبود ، ابتدا " نخیر ،

س- پس تا آنجا که سرکار دیده بود دیدار بطنش با وزیرایش چه جور بود ؟ او هم مثلا " آنها اجازه بحث و گفتگو آره و نه میکردیا حالت مرثوس

ج - حتما " ، حتما " ولی خوب وزراء هم همه نسبت به او تکریم و تعظیم هر چه او میگفت همه هم اطاعت از او

قوام السلطنه خیلی شخصیت بزرگی داشت کسی نداشت که هیچکس در مقابل او اظهار وجود بکند خیلی مردمی هم بود . امثال عرض کردم و ثوق الدوله ، قوام السلطنه ، مؤتمن الملک ، مدرس این قبیل اشخاص دیگر در ایران محال که کسی وجود بکند یا مصدق یا علاء اینها وجود ندارند که دیگر من بشما بگویم چیز بکنند علاء در درجه دوم بود ولی امثال آنها وجود نداشتند که کسی چیز بکنند و اون تمام شده رفته .

س- این مسئله تخلیه قوای روس از ایران و اینکه آقای علاء در زمان ملل به روسها حمله میکرد از یک ور آقای قوام السلطنه در تهران با اینها مذاکره میکرد ، بحث های مختلفی هست که آیا این یک بازی بوده بین آقای قوام و آقای علاء یا اینکه آقای علاء دستور را از شاه میگرفته ؟

ج - نخیر دستور باز با قوام السلطنه بوده .

س- بازی خود قوام السلطنه بوده ؟

ج - حتما " تصدقت بـــــروم . علاء که جرات نمیکرد از شاه دستوری بگیرد بعله . علاء هم مرد خیلی وطن پرستی بود خیلی آدم شریفی هم بود .

س- چون حتی آقای مظفر فیروز که باهاش صحبت کردم اینجور استنباط کرده بود که مثلا " آقای علاء داشت برخلاف نظر قوام

ج - غلط میکند مظفر ، عرض کردم مظفر فیـــــروز! باید بروند خدا گواه هست در زندان حبس کنند . یعنی در مریضخانه در دارالمجانین داخل این حرفها نیستش نخیر . علاء خیلی مرد خوبی بود البته از قوام السلطنه دستور میگرفتش بعله علاء خیلی چیز بود خیلی .

س- ولی میگویند خود آقای قوام السلطنه زیاده‌علاقه ای به وجود مجلس هم نداشته چون تا یک حدی مجلس را مزاحم کار خودش میدانسته ؟
 ج- ابدا مزاحم کار خودش هیچی نمیدانست اگر شاه با هاش مخالفت نمیکرد مجلس رانه اینکه ... خیلی هم مجلس را تقویت میکرد . ولی
 از نقطه نظر مقتضیات زمان روز التفات بغیراً شاید سیاست روز لازم و واجب برای ایران میدانست .

س- از چه نظر ؟

ج- میگفت آخر مجلس یک تصمیماتی داشته باشد یک کاری بکنند در مجلس بگوید اینکار را مجلس کرده نه شخص او کرده از این نظر .
 س- مثل قرارداد نفت با روسیه ؟

ج- مثل قرارداد نفت روسیه یا برخلاف او یا چیزهای دیگر اینها قوام السلطنه خیلی آدم همچین فهمیده ای بود آدم بی فکری نبود که اینها را از روی چیز بکند .
 س- کسانی هم بودند که محرمش باشند ، دوستهای نزدیک که با هاشون مشورت بکنند و ... ؟

ج- نمیتوانم بگویم نبودند البته بودند ولی من نمیتوانم بگویم که کی ها بودند ولی بودند اشخاص درجه دوم سوم بودند کسانی که بودند با هاشون چیز میکرد ، درجه اول خیر درجه دوم ...

س- مثلاً "گویا این آقای عباس مسعودی با هاش بدبوده سعی میکرد که آن او را که به اصطلاح از کار ببیند از دش ؟

ج- نه . عباس مسعودی تعظیم بهش میکرد هر وقت میآمد به مجلس .
 این حرفها چی هست ؟ عباس مسعودی داخل آدم نبود

س- من خودم یک مدرک یک کاغذی دیدم از سفارت آمریکا که تویش نوشته بود که دیشب عباس مسعودی آمد اینجا و گفتش که ما به فکریم که یک کودتائی بر علیه قوام السلطنه بکنیم و از شما کمک میخواهیم و اینها هم اظهار کرده بودند که ما در این

امور دخالت نمیکنیم .

ج - خب ممکن است همچین حرفی را مسعودی گفته باشد ولی در حضور قوام السلطنه جز تعظیم و تکریم هیچ جا نسی نداشتمش قابل این حرفها نبود که چیز بکند مسعودی محلی از اعراب نداشتش .

س - اینکه میگویند توی باغ مسعودی عمرها میستند و نخست وزیر انتخاب میکردند پس ...

ج - ابا " توی باغ مسعودی ممکن است یک عده ای بروند نخست وزیری هم بروند یک عده ای هم بروند .

س - نه تعین میکنند میگفتند نخست وزیر توی باغ مسعودی تعیین میشد ؟

ج - ابا " نخیر . مسعودی آنجا خانش پذیرا میگرد خانش به اعطاح چیزی بودش بهره زان تا بلسی بودش او پذیرا میگرد اینها یک عده ای هم جمع میشدند چیز میکردند .

س - روابط قوام با سفرای خارجی چه جور بود ؟ میگویند خیلی محکم و خیلی ...؟

ج - سعی میکرد با انگلیس ها خیلی خوب باشد با روسها تا جاشیکه روسها منافع ایران را چیز کنند افغانها همین ترتیب چیز میکرد که به اصطلاح منافع همه شان چیز میکرد قوام السلطنه بلسه . مخصوصا نسبت به انگلیس ها که خیلی احترام قائل میشد برایشان فوق العاده ، خیلی احترام قائل میشد برای انگلیس ها .

س - ولی باز هم توی این گزارشات بیشتر متمایل به آمریکا معرفیش کردند ؟

ج - نخیر . نه هیچ فرق نمیگذاشت . به انگلیس ها بیشتر از آمریکا چیز میکرد آن زمان انگلستان از آمریکا اهمیتش خیلی زیاد تر بود نه اینکه به واسطه وجود چرچیل آن جنگ ، فاتح جنگ اینها بودند هنوز اهمیت چرچیل اسم چرچیل موقعیت چرچیل انگلستان هنوز هنوز در دنیا در درجه اول بود التافتا بفرمائید این فکر نمیگردد که مثلا " انگلستان بیاید تحت الشعاع آمریکا قرار بگیرد هیچوقت .

س - از کی اتفاق افتاد از کی شد که نفوذ آمریکا در ایران بیشتر از انگلیس

شد ؟

ج - از وقتی که بلا آخره انگلستان هم دیگر آن وزراشان را از دست دادند آنها هم وضعیتان تغییر کرد دیگر آمریکائی خودشان را تقریباً "در آن جنگی که هیروشیما آن بمب اتمی را انداختند و آن کارها را کردند اینها یک قدری در اهمیت شان افزوده شده بود . بعله از آن موقع شدش .

س - آن زمانی که آقای جورج آلن سفیر شد و آمد ایران اینها یواش یواش ج - خب این دیگر از همان زمان تقریباً " بمب هیروشیما اینکارش کشید بعله س - که آن ترورهای متعددی که شد توی ایران در آن چند سال محمد مسعود دهقان هژیر خود شاه اینها ریشه اش چی بود ؟

ج - عرض کنم خدمتتان آن دهقان را که من یقین دارم این را نمیتوانم چیز بکنم این یقین دارم که اگر تروری هم شده خانم اشرف پهلوی بیخبر نبوده التفات میفرمائید . این یکی دیگر که فرمودید ...

س - محمد مسعود . مدیر روزنامه آتش بود مثل اینکه .

ج - محمد مسعود یـــــــــــــــک ر وزنامه دیگر بودند نخیر .

س - تهران محور بود دهقان بود ؟

ج - دهقان . دهقان اینها چیز بود که اینها چیز بود که اینها را هم این کشاورز اخیراً " یک مقالاتی منتشر میکند التفات میفرمائید در این مقالات کشاورز فاش میکند که این ترور اینها با چیز توده ای ها بوده . همین اخیراً " همین یک ماه قبل خواندم التفات میکنید مخصوصاً " مال همین دهقان را همین اینها چی که میگوئید اینها را این کشاورز صدر که وارد چیز بوده

س - فریدون کشاورز ؟

ج - همه اینها را میگوید که اینها با چیز روسها بوده که با چیز توده ای ها بوده اینها بودند .

س - میشناختیدش این محمد مسعود را ؟

ج - محمد مسعود را بله میشناختم بسیار آدم فحاشی هتاکمی مزخرفی بی همه چیزی بودش

و واقعا " اورا همان جزمگ هیچ چیزی عوض نمیگردزی — برای بی اندازه مرتیکه هتاک و بی اندازه بی آبرو التفات بفرمائید و سعی میگرد به هرکس فحش بدهد کارش پیشرفت میکند یا بنده فحاشی نداشت . اگر فحاشی میگرد با هم دست به یقه میشدیم ولی نخیر این بود که بشما عرض کردم . بعله محمد مسعود هم نه اینها همه کار خود توده ای ها بودش .

س - تروریست ها همینطور ؟

ج - همشون . ————— همه اینها .

س - شما در آن مجلس موء سان که بعد از ترور شاه تشکیل شد و قانون اساسی موادش را اصلاح کردند شرکت داشتید ؟ مجلس موء سان .

ج - در هر دو مجلس موء سان من شرکت داشتم هم موء سان شاه پهلوی هم در این موء سان . در هر دو موء سان من ساکت بودم بعله . در هر دو مثلا " چیز کردم بعله من بودم بعله .

س - به نظر تان مفید بود این تغییرات را که ..

ج - نه در این تغییرات دوم بسیار چیز خلاف مصالح مملکت بودش بعله . یعنی هیچ فایده نداشت نتیجه نداشت اظهار رفتنی نکرد زیرا اکثریت طوری بود که به هیچوجه پیشرفت نمیگرد . بعله . ما هم رفتیم با آن نیمکت همفکری چیزی پیدا بکنیم دو نفر هم پیدا نکردیم برای این که ساکت نشستیم .

س - مصدق هم بود تو آنجا ؟ مجلس موء سان ؟

ج - البته نخیر . ابتدا " نخیر در موء سان اول هم نبود موء سان دوم هم نبودش نخیر .

موء سان اول مجلس خیلی رجال مهمی بود از ایران خیلی یعنی تمام محترمین رجال ایران در موء سان اول بودند بعله خیلی با سلام و صلوات آن مجلس تشکیل شد . بعله همانوقت جوان بودم رفتم پیشنها دسلطنتش هم همانموقع مرحوم تیمورتاش نوشت داد و کسلی خراسان امضاء کردند که بکیش هم امضای بنده هست پیشنها دسلطنت پهلوی ابتدا .

س- از ته دل بودا ینکار ؟

ج - خوب بعله دیگر کس دیگر نبود آنوقت برودا ینکار را بکنند دیگر .

س - آن احمد شاه بود دیگر ؟

ج - احمد شاه هی رفته بودش به اروپا آمده بود به سلطنت علاقه ای نداشت اصلا"

جریزه اینکار را نداشت روزبه روز کار مملکت بدتر میشد .

س- در مشروطه که شاه قرار نیست که جریزه داشته باشد ؟

ج - آخریلا آخره باید یک فکری داشته باشد برای مملکت بهیچوجه چنین چیزی

نبود فقط میلش رفتن از ایران بود اینها هم مملکت روزبه روز بدتر میشد .

س- قرار بوده مجلس ونخست وزیر آن فکر را داشته باشند .

ج - خوب نمیشه که همین جور دیده کشند . البته اگر مملکت ایران مثل بلژیک میبود

مثل هلندیک جوری میبود فرمایش جناب عالی صحیح است . ولی ایران مثل ایران

که عرض کردیم صدی هشتاد مردمش بیسواد و در سیاستی ندارند چطور میشوده چنین انتظارات

داشت اینهم بسته به رشد مردم است .

س- وقتی که رزم آرا ترورشده گفته شده که شاه زیاد بدش نیامد .

ج - شاه باطنا " از رزم آرا خوش نیامد ، به شاه قهمانده بودنده که اگر رزم آرا

باشد این ممکن است نسبت به توپیک کارهای بکنند و رزم آرا هم مرد بسیار نفهمیده

ولایتی هم بودش . ممکن هم بودا ینکارها را هم بکنند و اینکار هم رزم آرا هم یقین

دارم باز هم اینهم به تصویب خود شاه شد به تصویب همین شاه چی شد اینکار شد

این چی شد .

س- یعنی قتل رزم آرا .

ج - بلسه همینطور .

س - فرمود دیده که تردید ندارید که رزم آرا

ج - هیچ نخیر ، بسیار مردم دبی هم خیلی .

س- هیچ دلائلی معلوم نشد هیچ سرنخی پیدا نشد که دست کی توی کار بوده ؟

ج - ابدا " بهیچوجه خود شاه بی چیز نبودش اینها دیگر نمیدانم کی ها بودند .

ولی خیلی مردموء دبی بود خیلی .

س - مثلا " اگر مرحوم علم زنده بود اون شاید میدانست ؟

ج - علم میدانست . شاید بی اطلاع هم نبودش . ولی بی اطلاع که نبود هیچ

کاملا " هم میدانست و رزم آراء " خیلی مرد چیزی بود حیف بیچاره رزم آراء ،

خیلی بسیار موء دب بود . بسیار موء دب بود بسیار لایق و بسیار موء دب حیف

رزم آراء

س - او هم برایش درست کردند که از یک طرف میگویند با روسها ساخته بود از یک

طرف میگویند آمریکا شی ها آوردنش ؟

ج - بهیچوجه با هیچکدام با هیچکس ساخت میخواست خودش یک دم گاو بدست

بیاورد و یک استقلال فکری پیدا بکنند و بعد مسطحت خودش را اعلام بکنند .

س - این بقیه برادرهای شاه راشما هیچکدام را میشناختید ؟ علیرضا ، عبدالرضا ؟

ج - علیرضا را که میشناختم که بدبخت مردش .

س - او چه جور آدمی بود ؟

ج - علیرضا پسرایقی بود طفلک رفتش از بین رفت اگر او میماند او از این چیز تر بودش .

عبدالرضا اینها را هم از دور میشناختم یعنی نزدیک هم چرا ولی باهاش خصوصیت

نداشتم نخیر ، این عده شان هم همین طرز بدبخت هشتان به نه شان گرو همشون

بدبخت بینوا .

س - چون میگفتند که در آن دوره ی مدد یک صحبتی بوده که عبدالرضا شاه بکنند

ج - ایدا " نخیر .

س - که شاه برود به اصطلاح ...

ج - نخیر ایدا " .

س - شما شنیده بودید این شایعات را ؟

ج - نخیر حالا میشنوم نخیر . عبدالرضا لایق اینکار نبود . نخیر .

س - دفعه پیش که صحبت میکردیم فرمودید که اگر بخواید راجع به کلنل پسیان

بگوئید یک شاهنامه هست

ج - بله همینطور است .

س - (؟) چرا کشتنش ؟

ج - محمدتقی خان را میفرمائید دیگر ؟
س - بله .

ج - محمدتقی خان عرض کردم که در خراسان بود این رفت قوچان وقتی که آمد و رفت قوچان بعد از مدریس ژاندارمری بود . تهران که کودتا شد سیدضیاء آمد کودتا شد همین سردار سپه محمدتقی خان را تلگراف کردند که شما به فرماندار نظامی خراسان منسوب میشوید ، محمدتقی خان شد فرماندار نظامی خراسان . ضمناً " قوام السلطنه هم قبلاً" متوجه شده بود که یک کارهایی دارد در همه جا میشد مثلاً " قوام السلطنه را در شیراز گرفتند میخواست یک کاری بکنند که در تهران یک ۴۰۰ - ۵۰۰ نفر آدم جمع آوری بکنند یک تعدادی از خودش داشته باشد که اگر قصدی داشته باشند جلوگیری بکنند این درست دوروز از این قضیه بمن نوشته بود من بیرون بودم که اگر ممکن است شما برای من یک چند نفری آدم تهیه کنید . من ۳۰۰ سوار فرستادم تیموری خدا میداند دوروز قبل آمدند مشهد در آن کاروانسرای بابا قدرت جا داشتند تا من که آنجا بودم ، روز ۱۳ فر قوام السلطنه میرود به سیزده بدر بیرون همینکه بر میگردد جلوی ژاندارمری قوام السلطنه را میبرند ژاندارم میرود جلو میگوید بفرمائید اینجا و میبرند زندانش میکنند _____ ، باکمال احترام خیلی ، خیلی فوق العاده خیلی احترام زیادی میگذارند . من محمدتقی خان را هم نمیشناختم شب بمن خبر رسید ، بمن که خبر رسید من همان موقع پیغام دادم سوارم حاضر باشد قدم این بود که بروم و با سوارم بروم بیرون ، عده من سیصد سوار دارم سوار میشوم میروم کسی زورش بمن نمیرسد من سیصد سوار ، ژاندارم هم اینقدر ندارند که بفرض هم صد سوار ژاندارم بیاید دو دست سوار بیاد عقب اصلاً" بمن کاری نمیتوانند بکنند میروم . خواهرم فهمیده بود آمد گفت توجه قصدی داری؟ گفتم من میخوام! ستم بروم بیرون و علت اینست گفت من نمیگذارم بروی اینکار تو احقانه است خیریت است . گفتم آقا چرا خیریت هست من همینطور دست بسته بیایم تسلیم بشوم که من را بگیرند که من خیریت است و من حتماً " باید بروم اینها گفت من نمیگذارم تو بروی . از او اصرار و از من انکار گفتم من حتماً " باید بروم ، گفت من

نمیگذارم . تونمیشه . خواهرم چهار سال از من بزرگتر بود . من به خواهر
آقا خطاب میکردیم ومن آقا یعنی تمام خاندان من حتی تمام طایفه تیموری
همه به خواهر من آقا خطاب میکردند ایشان را به اصطلاح آغای! ندرون میگفتند
آقا .

س - آقای با "ع" یا "ق" ؟

ج - آقای با "ع" . بعد که اودید که من میگویم حتما " میروم گفت حال که تو میروی
پس من هم برادرم را نمیگذارم تنها برود منم حتما " میآیم . من دیدم که وقتی
یک همچین حرفی میزند سست شدم گفتم آ نمیروم خیلی خوب بگذارید رک — را
حس کنند . ما منصرف شدیم شب ما ندیم خانه ، همش منتظریم که تا صبح بیایند
مرا ببرند . شبی که کسی نیامد صبح ساعت هشت بود یک افسری آمد سلام داد
گفت جناب کلنل سلام رساندند فرموده! ندیمیل دارم جناب عالی را ملاقات کنم چند دقیقه
تشریف بیاورید رزانداری . گفتم لازم نیست اینهمه جناب عالی نزاکت بخرج
بدهید بگوید جناب کلنل امر فرموده اند شما هم جزو بازداشت شده ها هستید بروید
بازداشت بفرمائید راه افتادیم ما را اول بردند اطاق اسما عیل خان بهادر معاون
کلنل بود خدا بیا مرزاورا ، وقتی وارد اطاق شدم آن افسر سلام داد گفت فلانی
که امر فرمودید آورده ام ایشان را ، گفت آقا بفرمائید یک صندلی بود ما نشستیم روی
صندلی و اسما عیل خان هم که نشسته بود همین جا نشست گفت یا الله بیش از این
دیگر جلوی پای بنده احترامی نکرد . بعد گفت بطوریکه مطلع هستید (؟)
کرد جناب کلنل به فرما نفرمائی خراسان منصوب شده اند به فرما نفرمائی نظامی
خراسان و مقرر شده حکومت نظامی در تمام شهرهای خراسان برقرار بشود و برای اجرای
مقررات حکومت نظامی یک عده اوق باید بازداشت بشوند و جناب عالی هم چند روزی اینجا
مهمان ما هستید برای شما اطاق معین شده و بفرمائید بروید اطاقتان استراحت
بفرمائید . گفتم با کمال میل من حاضرم اطاقی که میفرمائید بروم آنجا ولی این
بیان مختصر جناب عالی یک جوابی داشت که میل دارم که این جواب را من بخود
کلنل عرض کنم و اگر میدانستم من به کلنل عرض میکردم و بعد میرفتم اطاق ، گفت

جناب کلنل خیلی گرفتار هستند نوب انبوه کا غذرق هستند از بس مراسلات و کا غذهای زیادی به ایشان رسیده و بعلاوه کاردارند برایشان مجالی نیست که جناب عالی را بپذیرند در همین موقع خواست خدا یک پیشخدمتی آمدم درب نمیدانم چی کاری داشت او به او اشاره کرد این باشد رفت اسماعیل خان بهادر رفت بیرون ، سه دقیقه یا چهار دقیقه طول نکشید برگشت آمدمگفت ، گفت آقا جناب کلنل منتظر شما هستند تا گفت منتظر شما هستند من باشم رفتم اطاق آنطرف مال کلنل بود درب اطاق را باز کردم ، اطاق هم بزرگتر از این بود . سه گوش اطاق یک میزی گذاشته بودند که مدیر کلنل آنجا بود چیز بود ، خدای من گواه هست من وارد اطاق که شدم قبل از اینکه من سلام بکنم او باشد و سبقت به سلام کرد بعلاوه آمد جلوی من دست داد دست داد آورد من را آنجا صندلی نشاند خودش زیر دست من نشست پشت صندلی خودش هم نرفت بنشیند ، من به او بدو "تبریک فرمانداری نظامی خراسان را کردم و که بعدگفتم آقای اسماعیل خان این فرمایش را کردند من اینطور جواب دادم و من هم از این پیش آمدی که فعلا" شده نه تنها اینکه ناخوشنوم بلکه خشنودم و راضی هستم زیرا که منم جوان هستم برای اصلاحات کشورم افکاری در مغزم داشتم و شاید یکی از آن افکار همین وضعی است که امروز وجود آمده بوده فکر میکردم باید در ایران یک کودتائی بشود خوشبختانه حالا که این کودتا شده و خوشوقتانه جناب عالی بسمت فرمانرمانی نظامی خراسان صوب شدید البته شما بای وظیفه خودتان را انجام بدهید منظور من از تشرف و شرفیابی اینکه بعرضتان برسانم ، گوا اینکه هیچ چیز اهمیت ندارد اما طوری بشود که نرو خشک با هم نسوزد گوا اینکه اگر بسوزد اهمیت ندارد ولی بعدها ممکن است به فکر آدم برسد که دریک فلان کاری ما هم ممکن بود بیشتر فکر کنم اندیشه کنم چرا فکر نکردم که راه بهترش را انتخاب کنم و خودش ناراحت میشود و چیز میشود والا عرض دیگری ندارم و همین جا میخوامم این را بعرض شما برسانم از جا حرکت کردم گفتم من همین حالا عازم اطاق هستم که برای من معلوم کردند گفت بفرمائید بفرمائید بفرمائید که نه جناب عالی

بازداشت نیستید بلکه من به شما اعلام میدارم که جناب عالی آزاد هستید
 وبعهد گوا اینکه من شما را خدمتان نرسیدم از تهران که آمدم مستقیب
 به سرحدات خراسان رفتم و به قوچان رفتم از همه اهالی قوچان شنیدم که شما
 دو سال در قوچان بودید و همه از شما تعریف و تمجید میکردند که در دو سال با منتهای
 خوبی و وطن پرستی و ظایف خودتان را انجام دادید بنا بر این غائبانه نسبت
 به جناب عالی علاقه و اخلاص داشتم حال هم که نه تنها بازداشت نیستید بلکه آقا
 آزادید و مرخصید بفرمائید ، پاشدیم آمد تا دم درب دست دادیم از درب رفتم
 بیرون تا توی راهرو آمد دست داد رفتم سربله ها آمد دست داد از بله ها رفتم
 پاشین تا توی حیاط بحق خدا قسم آمد توی حیاط دست داد تا دم درب حیاط
 زاندارم روی آمد به مشایعت من ، آنجا دست داد محکم پشت سر هم بعد دست آخر
 گفت من از جناب عالی یک خواهش دارم گفتم امر بفرمائید گفت بمن قول شرف
 بدهید کسه مادام که حکومت نظامی در خراسان برقرار است از طرف جناب عالی
 و کسان شما بر علیه حکومت نظامی اقدامی بعمل نیاید . گفتم من بشما قول شرف
 میدهم مادام که در قید حیات هستم نسبت به شما وفا دار و خدمتگزار باشم . هی
 دست من را تکان داد ، تکان داد اینها ما آمدیم خانه . اول کسیکه آمد خانه
 خواهرم آمد گفت دیدی حق با من بود احمق اگر گرفته بودی چقدر بد بود حالا چه میگوئی
 و بمن چی میدهی که من ترا اینطور نجات دادم یک قدری خواهرم با من شوخی کرد
 و بعد کلنل بلا آخره با من دوست شد ، و کارهای کلنل همش اساسی و بی اندازه
 مرد فهمیده .

س - چه کارهایی کرد ؟

ج - هرکاری میکرد التفات بفرمائید از روی فهم و از روی چیز بدوش و بلا آخره
 بیاناتش صحبت هایش اینها همش از روی چیز بود . اتفاقاً " همان موقع امر شد
 روز سیزده فروردین بود که عرض کردم که همه را بازداشت کردند که قوام السلطنه
 هم بازداشت شد قوام السلطنه را به تهران فرستادند ، رسیدن قوام السلطنه
 بد تهران وضعیت سید ضیاء سست شد و از زمین رفت . فهمیدید ؟ دیدند سید ضیاء کارهایش
 خیلی احمقانه خریدی در این مدت مرتکب شده انگلیس ها هم که طرفدارش بودند فهمیدند

که این کاری از شما ساخته نیست روز به روز بیدتر و بدنام تر میشود. انگلیسها خودشان را از سید ضیاء کنار کشیدند. دست گذاشتند روی قوام السلطنه که توی حبس بود از حبس آوردند بیرون و نخست وزیرش کردند قوام السلطنه حبسی شدن نخست وزیر ایران، قوام السلطنه از تهران تلگرافی کرد به مشهد به نجد السلطنه که پیشکار دارائی خراسان بوده شما کفیل ایالت خراسان هستید بروید کارها را اداره کنید، بدون اینکه قبلاً به کلنل اطلاع بدهد، این تلگراف را بردند به نجد السلطنه دادند به کلنل خیلی برخورد و فرستادند نجد السلطنه را هم با زداشت کردند و رئیس تلگراف را برداوند، راهم حبس کرد که تو چرا تلگراف را بدون اطلاع من دادی به نجد السلطنه.

س - چی بود اسمش نجد السلطنه ؟

ج - نجد السلطنه . و شب ماه رمضان بود شب بیست و ششم یا بیست و پنجم ماه رمضان بود از تمام وجوه اهالی مشهد کلنل دعوت کرد به دارالایالت قریب سیصد نفر آدم . سید ، آخوند ، ملا ، طلاب ، تاجر ، عرض کنم بقال ، عطار ، کشاورز ، ملاک ، اعیان ، اشراف ، خلاصه ۳۰۰ نفر آدم اینها همه که آمدند بعد خود کلنل وارد اطاق شد

....

روایت کننده	: آقای محمدابراهیم امیرتیمور
تاریخ	: ۳ فوریه ۱۹۸۲
محل	: شهر لاهویا - کالیفرنیا
مباحثه کننده	: حبیب لاجوردی
نوار شماره	: ۹

همه T: با احترام اوپا شدند. گفت من از آقایان تمنا میکنم ، استدعا دارم که آقایان بفرمایند و اجازه بدهند من همینطور ایستاده مطالب خودم را بعرض آقایان برسانم . شروع کردیم صحبت کردن . قریب سه ساعت ، سه ساعت و نیم حرف زد . خلاصه حرف او این بود که آقایان یک سری بازی بیش‌نستم حرفی من سریازی است . وظیفه سریا زاطاعت از ما فوق است . مافوق من که در درجه اول شاهنشاه ایران است من را بفرمانداری ایالت نظامی تعیین کرده است . باز هم بفرمان مافوق فهمیدید من امرش دیک عده ای بایسد از خراسان بـــــــازداشت بشوند همه اینها بازداشت شدند آنها هم با نهایت ادب و احترام . و من جمله قوام السلطنه بود که بازداشت شد بدون اینکه نسبت به قوام السلطنه هم کوچکترین بی ادبی بشود و او را هم من روانه تهرانش کردم . حالا هم خواست خدا بود که اسیر من امیر من شد . عین عبارتش . خواست خدا بود که اسیر من امیر من شد . این امیر من بجای اینکه از من شکرگزاری بکند و بگوید من از تو راضی هستم که تو وظایف را نسبت به من هم به بهترین وجهی انجام دادی . دیگری را به کفالت خراسان تعیین کرده است . و این حکایت میکند که نسبت به من یک بغض و کینه ای دارد که میخواهد بغض و کینه خودش انجام بدهد . و بنا بر این من پست خودم را از دست نمیدهم فهمیدید تا اینکه بلا آخره دولت شرایط من را بپذیرد من سرکار خودم بروم و الا تا آخرین قطره خون خودم را میریزم . اینهم که آقایان استدعا کردم تشریف بیاورید محض اینست که من از هیچکس انتظار کوچکترین توقعی ، انتظار خدمتی ، مساعدت کاری ندارم فقط اینست که از آقایان استدعا میکنم کسی با من مخالفت نکند زیرا اگر با من مخالفتی بکنید من مجبوراً " باید

از خودم دفاع بکنم . و در اینصورت مستوجب مجازات یا سرزنش ندانید که من از خودم دفاع کردم ، آقا یا ن گفتند آخر آقا فرمایش شما چیست ؟ آخر موضوع چیست ؟ بگوئید تا ما موضوع شما را با دولت حل کنیم . گفت حالا که کار با اینجا رسیده است اولاً من تحصیلات نظامی خودم را در آلمان به پایان رسانیدم همه تحصیلاتم تمام شد جز در فن هواپیمائی . فن هواپیمائی را هنوز نتوانستم بطوریکه باید تکمیلش کنم . من مایل هستم بروم آلمان تحصیلات خودم را در فن هواپیمائی تکمیل بکنم . چیز دوم اینست که من هیچی از خودم ندارم . خودم ، خودم و همین لباس هستم . دولت دو سال حقوق من را بعنوان مساعده بمن بپردازد که من خرج رفتنم را داشته باشم . خرج سوم اینست که دولت یک اسکورت ژاندارم اجازه بدهد من را متابعت کنند تا سرحد ایران . خرج چهارم اینست که وقتی که قوام السلطنه توقیف شد اسبهای قوام السلطنه داغ ژاندارم زدند . و این بشرف ژاندارمری برمیخورد اسبی که داغ ژاندارم خورده شده است برگردد . بول اسبها را دولت به قوام السلطنه بدهد . وقتی که قوام السلطنه باز داشت شد اسلحه‌ی قوام السلطنه به ژاندارمری تحویل شده است . بول اسلحه‌ی قوام السلطنه دولت به قوام السلطنه بدهد ——— چیز ششم این که دولت بمن دو سال مرخصی با حقوق بدهد خیلی چیز مختصری بپیمهمی نبود . گفتند آقا اینها که چیز مهمی نیست فلان و اینها . اینسور و آنسور سیدنفر جمعیت توی مردم همه مهمه افتاد صحبت اینها بلا آخره شن نفر قرار شد اینها از خودشان انتخاب کنند کمیسیون . یک کمیسیون شن نفره انتخاب شد . حاج حسین آقا ملک ع——رض کم آن چیز مال آستان قدس رضوی بود خدا یا . مرتضی قلیخان طباطبائی ، شیخ محمدجعفر بلور فروش ، شیخ احمدبهار ، و بنده . ما پنج نفری رفتیم .

شش ماه رمضان بود . آن عصری بود رفتیم منزل قوام السلطنه .

س - تهران ؟

ج - در همان مشهد . از مشهد تلگرافی نوشتیم فوری تهران . بوسیله وزیر مخصوص که شاهنشاه که این درخواست های کلنل محمدتقی خان است استدعای ما اینکه به پذیریت . فاصله چهار ساعت پنج ساعت تلگراف آمد . شاه که فرموده اند محمدتقی خان از

نوگرهای مخصوص من است مورد کمال احترام من است . تمام پیشنهادات او را پذیرفتند جز رفتن از ایران . بایدها را بران بماند و در خدمت خودش باقی باشد . تلگراف را بعد از توپ سربو که بر دیدم پیش محمد تقی خان . یک دو نفریاسه نفر بیشتر نرفتند بقیه رفتند خانه شان . یکی از اینها هم . خدا گواه است وقتی تلگراف را دادیم خوانده گفت بار سنگینی را از دوش من برداشتی خداش خیر دهد آنکه این عمارت کرد . از همه آقایان ممنون و متشکرم . صبح رفت نجد السلطنه را آورد ، بسا کمال احترام جلوی سلام داد بردنش اندیش فرماندار ایالتی همانطور خودش هم رفت ژاندارمری مثل یک ژاندارم هم زندگی میکرد . همان غذای ژاندارم ، لباس ژاندارم ، غذای ژاندارم ، اطاق ژاندارم چندی گذشت قوا السلطنه وعده کرده بود که بلا آخره . هایکی از پیشنهادات قوام السلطنه این بود که در جاتی که در کابینه سابق راجع به افسران جزء بدولت شده است و دولت هم همه را تصویب کرده است احکامش صادر بشود و ارسال بشود . افسران زیر دست این محمد تقی خان . اینها را هم پذیرفته بودند . بعد از سه چهار ماه که گذشت قوام السلطنه هیچیک از این ها را اجرا که نکرد هیچی محرمان

هم نوشت بتمام سرحدات خراسان و بهر و ساری تمام ایلات و خراسان که ژاندارم و محمد تقی خان اینها هر دو شان اینها یا غنی دولت هستند . هر جا که ژاندارم را میبینید خلع سلاح بکنید محمد تقی خان را هم میبینید باید محمد تقی خان را همین ترتیب با او چیز کنید حرف او را گوش نکنید . و ضمناً " این مذاکرات علنی شده دیگر . محمد تقی خان آمد و مرتبه استانداری را چیز کرد . مدتی این مذاکرات هی جریانی داشت . تا اینکه تلگراف هم دست محمد تقی خان بود تلگراف مشهد اگر میآیدم محمد تقی خان میفهمید . این بود تلگرافات محرمانه هم قوام السلطنه از راه بیرجند بوسیله شوکت الملک پدر اسداله خان علم به اشخاص میکرد در خراسان که شما بر علیه محمد تقی خان اقدام کنید قوایان را جمع کنید چه کنید ، و آن تلگرافات آنجا چندین هزار نفر قوام السلطنه بر علیه محمد تقی خان . نمیدانم مال شجاع الملک بود به او تلگراف زد ، شجاع الملک خودش ، پسرش ، هزارها ، بربری ، یک عده ای از خود تیموری ها بودند یک عده دیگری پنج هزار نفر جمع کردند فرستادند بر علیه محمد تقی خان بسمت مشهد . به فریمان آمدند

دوازده فرسخی مشهد . یک عده ای در تربت حیدریه قریب پنج هزار نفر جمع شدند در تربت حیدریه . هر چه ژاندارم بود ژاندارم را خلع سلاح کردند تربت حیدریه را هم در دست گرفتند . عده ای از بجنورد آمدند به شیروان ، ژاندارمری شیروان را خلع سلاح کردند آمدند بیست قوچان . ضمناً " در این ضمن هم شوکت الملک عنم ، مصباح السلطنه اسدی . اسدی که بعد حزب توده ای شد ، نوکرا و یودش . این را فرستاده بود که بیاید با شوکت الملک با محمدتقی خان مذاکره بکنند که شاید یک طریق اصلاحی این بین پیدا بشود حلی بشود اصلاح بشود . اینهم آمده بود مشهد با مذاکرات محمدتقی خان قرار شده بود که او نور خاک گناباد در ۱۴ فرسخی خاک گناباد توی خاک بیرجند یک ملک دهی که فراموش کردم . محمدتقی خان برود آنجا در روز معین ساعت معین حاضر با شوکت الملک هم از بیرجند بیاید آنجا آنها هم رامعین کنند . محمدتقی خان با اسباب از مشهد حرکت کرده بود ساعت معین رفته بوده آن ده . چهارده ساعت در آن ده مانده بود . شوکت الملک جرات نکرده بود بیاید . در این ضمن محمدتقی خان تلگراف میفرستاد که آمدند قوای بجنورد آمدند ژاندارمری شیروان را خلع سلاح کردند آمدند به بجنورد . این بود که محمدتقی خان فوری با همان حال خسته و مرده برگشت آمد به گناباد . خسته و مرده چندین فرسخ . هفتاد فرسخ از مشهد با اسب رفته بیست فرسخ برگشته است قریب نود فرسخ راه را در ظرف ۲۴ ساعت هم کمتر این پیموده است خسته و مرده . در گناباد سوار جا ز شده بود . جماعت میدانید یک شتر ، شتر جا ز . شتر تندرو . تک و تنها با یک نفر آدم خودش را رسانده بود به مشهد ، غروب بود که خودش را رسانده بود به مشهد ، غروب که به مشهد رسانده بود افسری بود در مشهد اسم او را خدا یا فراموش کردم . این را خواسته بود گفته بود . اسم آن افسره هم سرهنگ گفته بود سرهنگ شمالان یک عده ای را بردارید بروید سمت چناران من الان رسیدم و من خیلی چون خسته هستم دوساعت استراحت میکنم و بعد خودم رابه شما میرسانم . شمالان بردارید و بروید چیز بشوید . محمدخان نوذری . آن افسر محمودخان نوذری بود . او گفته بود امر مبارک مطاع است . قریب آنجا اینک عیال من امروز تهران آمده است . اجازه بدهید من امشب ترتیب کارزن و بچه ام را بدهم فردا صبح زود حرکت

کنم . این خیلی به محمد تقی خان برخورد بود . توجه میفرمائید . این بود به محمودخان گفته بود بروید سرهنگ ، بروید مرصی ، بروید . او که رفته بود خودش اسب خواسته بود . آدمی که آقا نود فرسخ اسب رفته و قریب هشتاد فرسخ با شتر جماز آمده است . سوار اسب شده بود با آن حال خستگی با هیجده نفر آدم رفته بود به چنارون ۱۲ فرسخی مشهد . به چنارون که رسیده بود به عده اش گفته بودند من دیگر قادر به اینکه چشمهایم را باز کنم ندارم دوساعت اجازه بدهید من بخوابم بعد از دوساعت من را بیدار کنید . دوساعت میخوابد بعد از دوساعت بیدارش میکند . با عده ای بیست نفر از آن دارم که حرکت میکنند بسمت قوچان . در جعفرآباد قوچان . جعفرآباد همان دهی است که نادر شاه افشار در آنجا کشته شد . با هشتصد سوار کرد مصاد میشود .

س . . . کرد؟

ج - با هشتصد سوار فهمیدید؟ زدو خوردشان شروع میشود محمد تقی خان ، آنها را شکست میدهد . اشتباهی که میکنند آنها فرار میکنند بکوه اینهم میرود عقب شان به کوه این که میرود عقب شان به کوه ، آنها توی کوه محاصره اش میکنند این به عده ای که همراهش بوده است فرمان درازکش میدهد اما خودش درازکش نمیکند . باین عده ای که بوده است بیست نفر فرمان درازکش . زدو خورد شروع میشود . گلوله مباد بدستش میخورد ، گلوله میآید باین دستش میخورد ، گلوله میآید باین پایش میخورد گلوله میآید باین پایش میخورد . . .

بعد میگوید رفقا . عین عبارتش . رفقا دیگر امید موفقیست برای ما نیست . برای من چندی تیر برداشتم . بشمار رفقا اجازه میدهم هر کدام میتوانند جان خودتان را از مهلکه نجات بدهید بروید آزاد هستید منم از همه شما ممنون هستم بروید . اینها هیچکدام نمیروند . میگوید رفقا خواهش میکنم بروید من چشمهایم را هم میگذارم برای اینکه شما خجالت نکشید بروید . بعد اینکار را میکنند پنج و شش نفر میروند بقیه میمانند . بقیه تمام اینها تا نفر آخرشان کشته میشوند تا میرسند به سر خود محمد تقی خان . میخواستند سرش را ببرند این بقیه های بلند میپوشید دیگر .

کاردمیآوردند که آن یقه بلند را بپزند. بعد میگویند هیچ افسری را سر نمیبرند. من را همینجور

زنده ببرید قوچان دولت خیلی بشما پاداش میدهد. بر میگرددانند از عقب سر پشت سر، سرش را میبرند دیگر. محال است در ایران مثل محمد تقی خان ولادی وجود داشته باشد. محال است محال محال محال محال . حیف ، حیف . (؟)

(؟) او از خاندان محترم بود . پدرش . پدرش هم مردم محترمی بوده است . یکی محمد تقی خان یکی مدرس مثل این دو نفر دیگر محال است که در ایران پیدا شود . والا امثال وثوق الدوله ، قوام السلطنه ، مصدق السلطنه بالا و پائین اینها باز در ایران ممکن است پیدا شود .

س - اسم شوکت الملک را بر دید سرکار ایشان هم خان چیز بودند؟

ج - شوکت الملک هم منطقه بیرجند دیگر بیرجند قاشات اینها در قلمروشان بود . اینها جزو آن بود .

بیشتر اشاملاک شخصی شان بود . املاک شخصی همه آنها در قلمروشان بود بیرجند و قاشات در خط نگاه بکنید در نقشه ایران . بیرجند تا میرسد به سیستان . اینها همه در قلمرو شوکت الملک بودند .

س - ایشان چه جور مردی بود؟

ج - شوکت الملک مرد بدی نبود . نیکوکار بود ، آدم فهمیده ای بود بله .

س - همین یک پسر را داشت یعنی امیر اسداله خان

ج - همین یک پسر را داشت بله . همین یک پسر را داشت بله . منتها بعد بواسطه شخصیتی که داشت در سیستان هم نفوذ فوق العاده داشت . یعنی شوکت الملک در بیرجند تصمیمی می گرفت تمام سیستان زیر تصمیم او بودند و با تصمیم او چیز می کردند توجه میفرمائید ؟ این است .

س - در قسمت های شما هم اثری داشت تصمیمات ایشان ؟

ج - نه اثری نداشت هیچکدام (؟) ولی با هم دوستی داشتیم . شوکت الملک خیلی دوستی داشتیم . اما علاوه بر دوستی وصلت هم داشتیم با شوکت الملک . زیرا که عمه

همین شوکت‌الملک بزرگ همین امیر اسداله خان پسرش . باصطلاح نامادری همدین امیر اسداله خان آن عیال پدر بزرگ بنده بود هاست . عیال جده بنده بوده است . عمه شان فهمیدید؟ که قباله اش را الا ان داشتم چون اگر اینها نمانده باشند بسله . خیلی قباله انتره سانی هم هست . که واقعا " این قباله دیدنی دارد . این قباله دوهزار تومان مبلغ قباله چیز کرده است ولی ذیل میگوید . میگوید دوهزار تومان چی ؟ میگوید مثلا " مینویسد آقا جزو چیز . دوهزار تومان را شرح میدهد که چیزیکه داده است مثلا " گو سفند را میش یک زه و دو زه . میش یعنی گو سفند . میش — سکه زه دوزه مثلا " دانهای دو قران ، پانصد راءس ، یعنی پانصد گو سفند میشود صد تومان . التقات میفرمائید؟ مادیان زائیده ده راءس یک راءسی ده تومان میشود صد تومان . التقات میکنید ؟ لوح یعنی شتر بزرگ ، التقات میفرمائید ؟ ۴۰ راءس ، بیست در راءسی هشت تومان مثلا " چقدر میشود التقات میفرمائید؟

س- اینها رابه کی میدادند آقا ؟ قباله بود

ج - اینها قباله زن بوده است . التقات میفرمائید ؟ مثلا " ملک کجا التقات بفرمائید ، صد و پنجاه تومان . که اگر کلا لبا شده مان ملک میدهد پنج میلیون تومان قیمت آن است التقات میفرمائید . آب باغ مثلا " کجا . که اگر الا نمیبودش همان آب باغ پنج میلیون تومان قیمتش است . همه اینها را شرح داده است که اگر خواننده میشود اوضاع امروز ایران مثلا " با صد و پنجاه سال ایران در آنجا نمایش میدهد که چقدر زندگی فرق کرده است واقعا " . خیلی انتره سان است خیلی انتره سان است آن نوشته . خیلی فوق العاده انتره سان است ها . از اینکه نشان میدهد اوضاع ایران را بسله .

س - نسبت قیمتها و ...

ج - بسله همین بسله .

س- از مرحوم داوود چه خاطر دارید؟

ج - با داوود ارتباط داشتم . ارتباط داشتم ولی خصوصی با او نداشتم .

س- پسر های تیمورتاش چی ؟ منوچهر هوشنگ و

ج - با تیمورتاش که دوستی داشتم تیمورتاش خیلی بمن چیز داشت . تیمورتاش خراسانی بوده است

منهم .

س - فرزندانش هم میشناختید؟

ج - همه شان . سه تا فرزندانم مثل برادران خودم عزیزداشتیم . ولی خود تیمورتاش نسبت بمن خیلی محبت و منم هرچه میخواستم با و دیکته میکردم که وقتی هم گوش نمیکرد به او اصرار میکردم میگفت من که از دست تو جان بسلا مت درنمیبرم هرغلطی دلت میخواهد بکن چشم اطاعت میکنم . این هرچه میگفتم اطاعت میکرد خدای بیآمرزد . تیمورتاش از لایق ترین افرادا رانی است که من در عمرم دیدم . آن ژست ، آن پز ، آن هیکل و آن قشنگی ، آن زیبایی ، آن طرز حرف زدن ، آن طرز بیان را . الا ن حرف زدن تیمورتاش را که دیدم ، آن اتوریته اش را بقدری این با اتوریته بود که شما تصور نکنید در ایران اصلاً به این اتوریته پیدا میشود بعله . خیلی فوق العاده .

س - فرزندانش هم شباهتی بخودش ؟

ج - پسرهای همشون خوب هستند ولی هزار مرتبه خودش فرق داشته است تیمورتاش کجا اینها اینها کجا .

س - علی منصور چی ؟ آنرا میشناختید؟

ج - کاملاً" بله . علی منصور آدم خیلی لایقی بود و آدم خوش فکری هم بود . آدم فهمیده ای هم بودش التفات میفرمائید ؟ و بنده خب آن رشد و آن ترقی را نداشتم یک مطلبی را بتوانم به او (؟) نخست وزیر هم شد ولی آدم خیلی باهوشی بود . خیلی زرنگی کارخا شای از علی منصور سرنمیزد تما مش عاقلانه بود .

س - بعضی ها نوشته اند که از نظر مالی او اینها یک مقداری نقطه ضعف داشته است ولی معلوم نیست درست باشد .

ج - هیچ دورغ است . همش مزخرف است هیچی نیست . هیچی . همه چیز خوب بوده است علی منصور . خدایش بیآمرزد بیچاره را . خیلی حیف شد .

س - از هر حوم پاکروان چی ؟

ج - پاکروان که سالهای سال وانی خراسان بود با من خیلی رفیق بود دوست بود . پاکروان خیلی آدم پاکی بود ، یک چیز فوق العاده که از پاکروان دیدم این است که

روسها وقتی آمدند ایران را اشغال کردند عده شان هم آمد به ایران دیگر . به مشهد رسیدش . عده ای که آمدند به مشهد رسیدند آن افسر کل شان پاکروان را احضار کرد به اداره نظامی روس . جواب داد شما حق ندارید من را احضار کنید من استاندارم اگر مطلبی دارید باید حضور من شرفیاب بشوید . من استاندارا ایر'ن هستم شما نمیتوانید من را احضار کنید . نرفتش . خیلی میخواهد آقا این . اهمیت دارد

ج - اهمیت دارد دیگر این شوخی نیستش آقا .

س - بله بله .

ج - این آدم عادی بود با سر هم میرفت سروپایش را میبوسید نرفتش گفت بهیچوجه من الوجوه نرفتش . بعداً درند تهران و بیچاره را محاکمه اش کردند و حبس کردند و اله دستی توی این حبس دراز شد و او را از حبس درآوردند .

س - این چه زمانی بود؟

ج - دیگر بعد از همان قضایای شاه پهلوی و اوضاع چیز... بله من خیلی به او کمک کردم تا این بود . بعد بدبخت رفت به رم آتجانا خوش شد و در رم هم مردش او یک وقتی هم که من رم رفته بودم شنیدم آدمم خدا گواه است روزی سه مرتبه در آن هتلی که من بودم همینطور میرفت اینطوری اینطوری می آمد . میگفتم آقا چرا شما میاشاید آخر این بمن توهین است من راضی نیستم خودم میایم خدمتتان . میگفت تو برای وظیفه معلوم نکن . این وظیفه من است روزی سه مرتبه و اله میآهد هتل . بجان شما که من را ببینند همینطور خدایش بیا مرزد . خیلی آدم خوبی بود . و از او خوب تر این پسرش بود که این گشتند . افسری رشید ، افسری شایسته ، افسری عالم ، افسری درست ، افسری پاک ، افسری وطن پرست ، افسری که این خمینی زن قحبه را و از مرگ نجات داده بود . این زن قحبه خمینی را و از مرگ نجات داده بود . برای اینکه آن رئیس ساواک بود . نرعه او خمینی محکوم به اعدام شده بود این رفته بود پیش شاه ، قربان من استدعا میکنم از اعدام این مرفتنظر بفرمائید بجای اعدام اجازه بدهید ما این را تبعیدش بکنیم به خارج . بعد با این قرمسا ق رفته بود گفته بود شما موافقت بکنید چند روزی من شما را میفرستم به ترکیه بعد خودم ضمانت میکنم با احترام شما را از ترکیه

برمیگردانم ، بعد این پدرگ بجای محبت ، بجای یک همچین محبت اعدامش کرد .
این عکس وارسته و آقای دکتر مصدق است .

س- آقای محمد علی وارسته هستند ؟

ج - بله دیگر همان که وزیر بود وزیر بود دیگر . وزیرداری بود .

س- وزیرداری ؟

ج - بله . ممکن است خدمتتان تقدیم کنم از آن گراور کردید بعد املش را برای من بفرستید .

س- خیلی ممنون میشوم اگر اجازه بفرمائید .

ج - باکمال میل .

پ- خیلی ممنون تان هستم . بنده از این یک کپی میگیرم و املش را حضورتان تقدیم میکنم .

ج - این یکی دیگر عکسی است که خود آقای دکتر مصدق بمن التفتات کرده است و خیلی انتره سانست من پهلویش ایستاده ام ، ملاحظه میکنید .

س- بقیه آقایان کی هستند؟ آقای عکی مثل اینکه اولی ؟

ج - آن یکی مکی است بله .

س- سرکار

ج - این بنده هستم این مکی این امیرعلائی ، این یکی مدیر روزنامه داد بود که اعدامش کردند .

س- عمیدی نوری .

ج - بله اینهم تمام رجال آنوقت هستند که بنده هم پهلوی دکتر مصدق ایستاده ام . رجال آن زمان همان ...

س - آقای تقی زاده ، آقای سردار فاخر حکمت ، آقای متین دفتری ، عکس جالبی است این آقا کی هستند؟

ج - این که آقای تقی زاده است این سام السلطان بیات است ، این سردار فاخر است ،

س - قبل از اینکه ما از خدمتتان رفتیم راجع به پسر مرحوم پاکروان که تیمسار پاکروان باشد توضیح میفرمائید و اینکه ایشان مؤثر بوده است در نجات خمینی .

ج - بله خمینی ، بقدری این پسر شریف و پاک و از افسران " جدا " درجه یک شریف ایران بود خدای من گواه است . و این پدرش یک همچنین پاداشی به یک همچنین مرد شریفی کسب او را از کشتن نجات داده بود بیجان شما میخواست بکشدش شاه . این نجاتش داد گفت قربان نکنید این را من اجازه بدهید بعهده من .
س - اینکه میگفتند ایشان را لقب آیت الهی بخش دادند که نجات پیدا کند این چی بوده است ؟

ج - خیر هیچ تمام اینها را این بدبخت کرد و این را فرستاد ترکیه و بعد خودش هم ضمانت کرد این را پس بیاورند اینها بجای همه این نیکی ها بدبخت را اعدام کرد .

س - کی را ؟

ج - همین

س - خمینی اعدام کرد ؟

ج - بله ، اصلاً " درد نیانیکی نیامده است بجان شما . بجان پسر پاک ترین افسران ایران بوده . بعد از محمد تقی خان افسر باین پاک ، باین شریفی ، اولاً " تحصیل کرده . التفات میفرمائید ؟ تحصیل کرده فرانسه . بتمام معنایک افسر حسابی . که شاید شما ده میلیون تومان خرج کنید کتیک همچین افسری گیر نمایید . پدر سوخته گرفتار کشتن .

س - پسرش هم مثل اینکه آمد کالیفرنیا ؟

ج - بله پسرش هم همین جوری یک مرتبه آمد اینجا پیش من . پسرش هم بدنیت بیچاره بدبخت .

س - با مرحوم اسدی هم دوست بودید سرکار ؟

ج - خیلی زیاد . خیلی زیاد بدبخت را بکلی بیگناه کشتند . بیگناه بیگناه

س - محاکمه ای چیزی هم شد ؟

ج - دروغی . عرض کنم خدمتان .

ج - پس اجازه بدهید این تفصیل را بگویم ؟

س - بله استدعا میکنم .

ج - این قضیه رفع حجاب که آمدشاه هم امر کرد . که حجاب را از ترکیه که برگشت

گفت بایست حجاب برداشته بشود . اول خودش و با خانمش چیز کردند بعد گفت به ولایات

منهم مشهد بود آمدشهربانی گفت شما باید دعوت کنید اهالی مشهد را که بیایند و

رفع حجاب را شما بکنید . من جوان بودم قدنصراله . گفتم آقا عیال من اینجا نیست .

خانم من تهران است و این تناسب ندارد . سن من اجازه نمیده یک آدمی از من معمرتر

اینکار را بکند . گفت غیر ممکن است اینکار تهران امر کرده است شما باید اینکارها را بکنید .

ای خدایا . خب بلا آخره بنده امر تهران را هم که نمیتوانم با آن کیفیت که مورد

علاقه شاه بود تمرذ کنم . مادعوت کردیم از چهارصد پانصد نفر از اهالی شهر مشهد

با خانمهایشان و شب آمدند آنجا و رفع حجاب هایشان بسی حجاب ما یک نطق مختصری کردیم و

که امروز مقتضیات روزگار همین چیزی میکند و آقا باید شکرگزار باشید این گذشت .

س - تا چه حد استقبال کردند؟ تا چقدری با اکراه بود؟

ج - آن روزها آمدند همشان اکراهی نداشتند . بله بعد صبح بمن چسبیدند که

شب تودعوت کن کسه آخوندها هم باید با حجاب بیایند خانه تو

س - بی حجاب .

ج - بله گفتم آخر من نه آخوندم نه من تناسبی به آخوندها دارم . من نمیتوانم .

گفتند این تهران امر کرده است شما باید اینکار را بکنید . این امر تهران حکم است .

بلا آخره حسب الامر تهران از طرف من یک عده ای از آخوندها دعوت کردم آمدند شب

قریب پنجاه شصت نفر از این آخوندها آمدند ولی آخوند درجه دوم بودند . اول یکی

دو نفر بودند که آنها نیامده بودند

س - کی ها بودند آن موقع درجه اول ؟

ج - مثلا " آن آقا زاده بودش فهمیدید؟ مثلا " آن آقا زاده مشرف . مثلا " آقا زاده

نیامده بود ولی بقیه همه آمده بودند. خلاصه آن شب موز یکی و بساطی و اینها توی خانه ما خیلی . چون بنده هم خانه پدری ام بودش که حالا رایش کردن خیابان کردند. دوسه تا سالن بزرگ داشتش ۱۲ زرع در ۱۲ زرع که توی سالن ها هفتصد هشتصد نفر آدم جا میگیرفت اینها همه توی سالن ها میل و تشنگ و شیک ، خلاصه س - مشروب هم بود؟

ج - نه . پذیرائی کردیم . پس از اینکه اینها شد یک بهلول نامی بود که این همه روز آمده بود و میرودم مسجد گوهرشاد دوروی منبر بر علیه حجاب صحبت میکرد که مردم زیر بارش روید این خلا ف شرع ، این خلا ف پیغمبر ، این خلا ف گفته ، این چیز . س - ایشان پدر این مهندس حق پرست نیست؟

ج - نه . خیلی یک مرد که پدر سوخته ای بود. وضمن " یک عده ای هم بربری هستند. این بربری ها هم قریب در خارج شهر ده دوازده فرسخی شهر. شاید یک هزار و هفتصد هشتصد نفر بربری هم آمده بودند پای منبر این روزها توی مسجد گوهرشاد را گوش میدادند و گزارش هم شده بود که بعضی از اینها مسلح هستند . ضمنا " این را عرض کنم خدمتان که این بربری ها "اَلا" در افغانستان ، در اداره جات افغانستان . امیر

عبد الرحمن پادشاه افغانستان پدر این امیر حبیب اله خان که جد امیر امان اله خان . این امان اله خان که اخیرا " بود که بیچاره مرد. که الان پسر امان اله خان منشی ابوالقاسم خان امینی است را درم. اینها امیر عبد الرحمن خان این بربری ها را کوبید. عده زیادی از اینها را کشتار کرد و اینها همه از افغانستان عده شان فرار کردند آمدند به ایران قریب هفتاد و هشتاد هزار نفر در همان دهات ایران متوقف شدند. امیر عبد الرحمن خان بعد یک کتابی مینویسد در سرنوشت خودش و میگوید دوفعه مردم من را لعنت میکنند ، یک مرتبه وقتی که میشنوند من یک همچین

کشتاری کردم از این قوم ، میگویند عجب این مرد ظالم و خونخواری بوده است که خداش لعنتش کند ، یک وقتی دیگر من را لعنت میکنند که با این مردم مشور بشوند آنوقت من را لعنت میکنند که چرا من یک نفر از اینها را باقی گذاشتم . این را داشته باشید . ضمنا " جنگ بین المللی اول هم که پیش آمد عده ای که در خرابان بودند شاید بیش از

دو هزار نفر از اینها رفتند جزء قشون انگلیس . معلوم میشد اینها هنوز حقوق بگیر انگلیسند ، تویشان افسردرآمد التفات : بغرما شید ، وغیرا فسر ، حقوق بگیروغیلی چیز . جنگ هم تمام شد باز برگشتند بخانه هایشان حقوقشان هم هر ماه به آنها میدادند . اینهم شاه مطلع بود فهمیده بود که اینها میآیند پای این منبراین یقین پیدا کرده بود که این کار بتحریر انگلیسی ها است . این بود که دستور داده فرمانده لشکر آن ایرج خانی که بدبخت را پیرا رسال کشتنش .

س - ایرج مطبوعی .

ج - مطبوعی . که اگر ۲۴ ساعت این غائله را نخواهی خودت را اعدام میکنم . این ایرج خان هم ۲۴ ساعت این غائله را آنا " خواباند . هیچکس هم کشته نشد اینک میگویند چند هزار نفر نخیر همشصت و سه نفر آدم در این غائله کشته شد . پس از این غائله شاه یک عده ای را فرستاد مشهد تحقیق کنند ببینند که آخر علت چیست که اینکار پیش آمد . متجمله بیگ افسری بود مال شهربانی ، که سابقا " در شهربانی مشهد بوده است این بااسدی دندان داشت . بااسدی میانه خوبی نداشت . این ضمن گزارشاتی که داده بود داده بود که این همه تحریک اسدی است خواسته اینکارها . اینکارها را اسدی کرده است و مقصود اسدی هم این بوده است که مدرس بیاید رئیس جمهور بشود . مدرس که شش سال ، هفت سال که الان حبس است بدبخت دیگر مدرس باقی نمانده . مدرس دیگر مرده . این شاه یک هیئت فرستاد شبی آمدند بغاصله دوساعت اسدی را محاکمه کردند ، آنا "

تبر بارانش کردند . اگر شما تقصیر داشته باشید در آن واقعه مسجد بحق خدا اسدی هم تقصیر داشت . بی تقصیر . بر سر همین قضیه شاه دستور داده کلک مدرس را هم بکنند . عده ای ماء مور شهربانی خاف داشته باشند که اینکار را بساز . اوزیر این بار نرفت گفت اینجا سرحد مردم به این اعتقاد پیدا کردند و بعلاوه اهل افغانستان هم باین خیلی ارادت پیدا کردند در سرحد عضو چیز ندارد . خلاصه این نکرد از تهران یک مرتبه ای را فرستادند این بدبخت را ماهرمضان بردنش به کاشمر ، نزدیک غروب میرسد به کاشمر این پیچی که ماء مور بوده است سینی چائی میاورد خدمت مدرس . مدرس میگوید متشکرم هنوز موقع افطار نیست میگوید افطار که شاد افطار میکنم متشکرم از محبت شما . گفته بود

نه این شما باید افطار کنید همین حالا باید بخورید . خلاصه این را بزور ریخته بود
 بدهان مدرس که این زهر بوده است التفات میفرمائید . بعد که این شده بود مدرس گفته
 بود پس اجازه بدهید من لا اقل دور کت نما زیخوانم . گفته بود خوب نما زیخوان .
 ایستاده بود مدرس به نما خواندن این نما زمدرس چهار پنج ساعت طول کشیده بود . این
 زهر را دیده بود هیچ به او هنوز اثر نکرده است همش مشغول مناجات بدرگاه الهی
 است . پدر سگ خلقش تنگ شده بود این آژان هم آمده بود حبیبش انگشتی ، عمامه
 بود مدرس را بر میدارد میگذارد گردنش یک سرش را خودش میگیرد یک سرش آن
 میکشند مدرس را دارند میکنند اینقدر لگد به او میزنند تا بلا آخره دفنش
 میکنند در همانجا کاشمرفنش میکنند که تا حالا سه مرتبه هم من به زیارت
 قبرش هم رفتم .

س - این توی خون ایرانیان است که بتواند ضمن خدمت آدم کشتی هم بکند؟ یا چی
 شده آخر؟

ج - (؟) یک همچین مردی تقصیری بود . اسدی
 هم بی تقصیر بود .

س - پدر همین علینقی اسدی . مرحوم اسدی پدر امیر علی اسدی است ؟
 ج - بله این اسدی چهار تا پسر داشته است یک پسرش سروان بود که مرد ، یک
 پسر دیگرش هم بود اسم او را فراموش کردم . پسر قد بلندی اما پسر خیلی
 احمقی بود او هم مرد . یک پسرش علینقی ، یک پسر دیگرش را که فراموش کردم
 او پسر دیگرش هم گویا خیلی گرفتار تریاک و اینطور چیزهاست ولی هنوز علینقی
 پسر ارشدش است . پسر بیدی هم نیستش .

س - شما ز ساعد مراغه ای چه خاطراتی دارید ؟

ج - ساعد خاطرات زیادی ندارم . اما او آمد چندی نخست وزیر شد هم آن موقع آخر
 مجلس پنجم که این لایحه کس گلشائیان آمد مجلس پایندهم . ساعد نخست وزیر بود
 و که نشد هم آن موقع بین این به ساعد گفتم آقا جان خدا گواه است همین جور گفتم ببین

تو چند روز دیگر به مرگات نمانده تا از خدا بترس راضی نشو که حق ملت ایران بواسطه عمل شما بیروتی جیب خارجی ها از خدا بترس نکن اینکار . همینجور بیچاره بمن نگاه کردش . صورتاً " هم آدم خوبی بودش بیچاره بینوا . ولی من هیچ سابقه زیادی با او ندارم .

س - مطیع بود ولی

ج - (؟) خیلی . ولی من او را آدم خوبی میدانستم الهی حالا خدا بیامرزش . از او چیز بدی بهیچوجه ندیدم .

س - او خیلی وطن پرست بوده است در مقابل خارجیان .

ج - بسیار عرض کردم آدم خوبی بود من از او هیچ چیز بدی ندیدم . هرچه باشد در خاطر من همش خوبی و نیکی از او بنویسید .

س - اینکه میگفت که گاهی وقتها خودش را به این میزده است که مثلاً " گوش سنگین است ؟ یا اینکه متوجه نیست روی سیاست اینکارها میگرد ؟

ج - مسلم است که دیگر بله .

س - آقای نیکپور چی ؟ مرحوم نیکپور که رئیس اطاق تجارت بود ؟

ج - فوق العاده رل مهمی نداشت آن موقع خب حفظ خودش را بکند کار تجارتش و اطاق تجارتش . تا مرحوم تیمورتاش بود محبتی داشت و از اینجور چیزها بله . آدم زرنگی هم بودش بله . باز هم پسرهایش را شنیدم بدنیت کاروبارشان ، حالا یکیش رئیس بانک سپه شده بود نمیدانم

س - اینکه بله .

ج - گرفتنش ؟

س - نخیر ، منظور آنستکه آن دیگر ...

ج - بله من ندیده بودم ولی شنیده بودم آن پسرش بد نبود . آقا خودش مرد نسبتاً " با هوش ، مثلاً " با منم خیلی واقعا " دوست بود و چیز بودش خدایش بیامرزد .

س - این خیلی مقتدر بوده است در بین تجار ؟

ج - رو تجارت بله . توی تجارت وقت در بازار صاحب نفوذ بود یعنی بواسطه نزدیکی مرحوم

تیمورتاش ، وکالت مجلس ، کارهایی که پیش میآمدتجارالبته محرمانه نه صورت
ظاهرازاوحرف شنوئی داشتندهیچ تردیدندارم خیلی چیز بود ، چیز بودبله .
اول مرحوم حاج معین تجار بوشهری اودرآن زمان درتهران پدرا میرهایون ، اوامیر
هایونی بودکه هدیه کرد این هم اسمش را فراموش کردم . بسیار پسر خوبی بوداین
امیرهایون . بامن به راستی آقا بودها نه اینکه این فرض بفرمائیدتاجر باشدها
یک آقا بودها ، آقا و آقا زاده خیلی خدایش بیآمرزد . خدایش الهی بیآمرزدخیلی
خوب پسر بود . خیلی هم من دوستش میداشتم . اوهم چندتا برادر بودند ، یک برادرش
بوشهری بودکه پسرش را اشرف پهلوی گرفتتش ، یک برادرش هم صادق بودکه نمیفهمم
اوجی شدواینها ، خودامیرهایون هم مثل اینکه فوت شد ولی پدرش حاجی معین وقتی
بود ، حاجی معین درجامعه تجارودرجامعه اقتصادی ایران ازهمه جلوتر وازهمه محترمتر
بود . مثلاً " با اینکه حاجی امین ضرب آنموقع خوب نسبتاً " مردی بود ، نسبتاً " دارای
احترامی بود دوقدم عقب حاجی معین میافتاد اینطوری بعله . ودیگرهم مثلاً " اغلب
نیکپور واینها مثلاً " سلام میکردندتابه آنها اجازه نمیداد نمی نشستند . این اندازه .
س - حاجی معین بوشهری ؟

ج - حاجی معین بوشهری بله . بعله خیلی محترم بوددرجامعه خودش .

س - آقای نیکپور مثل اینکه با آن مرحوم قوام هم نزدیک بود؟

ج - قوام الملک ؟

س - قوام السلطنه .

ج - با قوام السلطنه خیلی ، خیلی با قوام السلطنه نزدیک بود بله . قوام السلطنه
به او محبت داشت . نیکپورهم عاقبت گاهی برایش یک گل و هل هائی میفرستاد ، مثلاً "
فرض بفرمائید یک مرتبه متوجه شدم یک سرویس بیست و چهار نفری چینی بسیار اعلا
از آلمان وارد کرده بود برای قوام السلطنه فرستاده بود . اینها را از خارج شنیدم .
گاهی از اینجور گل و بسل ها هم برای قوام السلطنه میفرستاد بله بله . بنده از نیکپور
مطلع بودم .

س - علی و کیلی هم در مجلس بود ؟

ج - علی وکیلی هم مجلس بود بله. فرشید بود مال تجریش ، مال آذربایجان مرد بعد علی وکیلی بود ، علی وکیلی هم پسر بدی نبود. مرد نسبتا " وطن پرستی و فهمیده‌ای بود . ولی خب دارای یک احترام و اهمیت فوق العاده ، ولی مرد بالاخره خوبی بود و بیچاره هم همینطور از بین رفت . خدایا الهی بیآمرزش .

س- سردار فاخر که با شما دوست بود ؟

ج - خیلی بله . فوق العاده .

س- او یک وقتی آدم مقتدری بود ؟

ج - بسیار مرد پاکی بود ، بسیار آدم پاکی این مرد سردار فاخر ، من ناپاکی و خیانتی ندیدیم ، التفات میفرمائید؟ عشق زیادی به قمار داشت ، به بازی ، هفته‌ای یکی دو جلسه قمار با سردارفاخر ما محض خاطر او داشتیم بوکر فهمیدید؟

س- کی ها بودید ؟

ج - هفت هشت نفر بودیم ، هفته‌ای ، گاهی مثلا" چهار پنج هزار تومان ما میباختیم گاهی یک چهار صد و پانصد تومانی هم میبردیم بعله ، هفت هشت نفر بودیم و الا

س- سرکار بودید و سردارفاخر ؟

ج - بله سردارفاخر حالا بعد اسمشان را یادم میاید . و خیلی عشق و علاقه بسازی داشتش حتما " باید بازی میکرد .

س- بوکر بود بازی ؟ یا چی بود ؟

ج - بازی بوکر بله بله . در هفته‌ای یک مرتبه حتما " این بازی بوکر باید در خانه یک کدام باشد .

س- دور میشد ؟

ج - به دور میشد و میچرخید و همین اینکه هستم بازی هم قوی بودنش تقریبا " پنج و شش هزار تومان برد و باختش میشد ، گاهی میشد ما مثلا" دو چیز باختیم بودیم ، گاهی هم هنوز چیز بله .

س- آنوقت شب خاصی بود در هفته ؟

ج - نه همان این هفته که بود به هفته دیگرش هم معلوم میکردیم چه شیئی بود بلسه .

س - آنوقت صحبت از سیاست و اینها میشد آنجا ؟

ج - خیلی کم . همش صحبت دیگر بازی و اینجور چیزها بود .

س - آنوقت مثل زمان بعد ، بعضی از این آقایان به بازی های دربار هم میرفتند؟ در

دربار بازی کنند و اینها ؟

ج - دربار بازی نبودش . بازی درباری هم بود در پیش شاه بود با عده خیلییی

محدودی نه همه کس . التقات میفرمائید . همه کس خیر . خیلی عده محدودی پیشش او

مثلاً آن (؟) اتفاقاً " دیروز هم پسر عموش را دیدم با من خدا حافظی کرد بواسطه

خانمش ، ای داد و ببیداد . خانمی بود بسیار بسیار زیبا ، که براستی قبول بفرمائید

من در تمام عمرم به نمک و زیبائی این زن زنی ندیدم مخصوصاً " نمک . من یک چیزی

میگویم شما یک چیزی میشنوید املاً" این توی چیزش خیلی فوق العاده ای بود . هان این

زن ذوالقدر بود . ذوالقدر برعکس مال شیراز بود آدم بسیار خوبی بود ، آدم فاضل و

بسیار خوش صورت خوش محضر و اینها . بتمام معنا بدشکل و بدترکیب بود . ذوالقدر

بعد از مدتی فوت شد متوجه عرض هستید . بعد آنوقت این شد زن شازده ، ببینم

همان عباس میرزا برادر چیز ، ای داد و ببیداد همین گفتم ها ،

س - اسکندری ؟

ج - هان اسکندری ، خانم اسکندری شد ، این عباس میرزا هم نمیدانم چی شده بود که

وضع مالیش بسیار خوب شده بود خیلی فوق العاده وضعیت مالی خوبی پیدا کرده بود .

مدتی خبا اسکندری هم با این خانم خوش بود . اسکندری هم فوت شد . بعد خانم را

نصرتیان گرفت ، نصرتیان که اهل گیلان است . چندی با نصرتیان بود . متأسفانه

نصرتیان هم فوت شد . بعد این خانم راه و پایش در اندرون شاه پیدا شد . یعنی

پیش ملکه مادر ، آقا بعنوان ملکه مادر شاه به او خیلی خدمت میکرد . شاه ، محمد

رضاشاه ، و این بود . محمد رضاشاه که مرد نمیدانم که حالا این خانم هشت یا نسیست

آن را دیگر خبر ندارم . ولی من زن به نمک او از او زیباتر دیدم ولی به نمک

او من زن ندیدم . من دو زن زیبا در عمرم دیدم ، یکی دختر ولیعهد سوئد بود که در زمان شاه پهلوی آمد به ایران ، دختر به این زیبایی در دنیا نمیشود. آدم چشم نمیتواند از روی این بردارد از بس این زیبا بود خداوند تمیدانم چه زیبایی به این داده بود . و یکی هم نمک همین خانمی که عرض کردم بله . .
س- خانم ذوالقدر .

ج - او با ولیعهد سوئد آمد به ایران زمان رضاشاه پهلوی . آنجا میهمان ایران بود . یک روزی هم آمدند مجلس ، که مجلس را تماشا کنند جلسه تشکیل بود ، مرحوم فروغی هم وزیر خارجه بود . رفتم پیش فروغی ، خدا بیامرزش ، گفتم آقای فروغی شما میدانید چه لطمه بزرگی دارید به ایران میزنید؟ گفت آقا من چه کردم ؟ گفتم شما لطمه ای که به ایران زدید تا حالا هیچکس نزده است حتما " این لطمه شما خب خیلی او سه ریبو بودش . گفت خواهش میکنم بگوئید به من . گفتم لطمه تان خیلی بزرگ است آخر شما چرا اینطور اینکار کردید . من اصلا " خودم تعجب میکنم . خیلی لطمه بزرگ . گفت ابدا " . گفتم عزیز من این دختره را چرا میگذارید برود ایسن را نگهش دارید هر چه میخواهید من به شما میدهم . اینقدر خندید بیچاره و اینها . گفتم هر چه او بخواد و هر چه شما بخواید من به شما میدهم نگهش دارید بله . بعد رفت و زن پادشاه نروژ شد . گویا هنوز هم زن پادشاه نروژ باشد . واقعا " در صباحت و زیبایی خداوند این خلقت نمائی کرده بود در زیبایی این زن خدای من گواه است بله بله .

س- قوام هم زنتش زنده بود تا آخر ؟ چند تا زن داشت قوام ؟

ج - یک زن داشت قوام بله .

س- یکی ؟

ج - بله . قوام الملک شیرازی را میگوئید ؟

س- نخیر قوام السلطنه .

ج - قوام السلطنه یک زن داشتش .

س- فرزندی هم داشت او ؟

ج- نه قوام السلطنه یک زن داشت خانم اشرف الملوک ، زن حسابی . او البته همه کار بود خانم اشرف الملوک زنده بود . بعد قوام السلطنه یک سال رفته بسوددر گیلان و آنجاها در لاهیجان آنجا یک ملک زراعتی داشتش . باغ چائی التفسات میفرمائید ؟ یکی از آن دخترهای چایکار را که یک روز آمدند توی زمین دارنند چائی میکارند دیده بود و خوش آمده بود . به آن متصدیش گفته بود این دختره را یک کارش کن ، او هم شب دختره را برده بود برای قوام ، قوام دیده

روایت کننده : آقای محمد ابراهیم امیر تیمور

تاریخ : ۳ فوریه ۱۹۸۲

محل : شهر لاهویا - کالیفرنیا

مباحثه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره ۱۵

س - آنوقت زنش لایب؟

ج - نه هیچ ، بعد زن این پسر خیلی بهش مراقبت میکرد .

س - اما باید یک صیغه ای ، عقدی چیزی کرده بودند؟

ج - آنکه بله . ولی آن پسر را خود خانم اشرف الملوک بردن گهداری میکرد پیش خودش

مثل فرزند خودش خیلی به او مراقبت میکرد . اشرف الملوک خیلی زن فهمیده ای هم

بود . خانم اشرف الملوک جواهرات زیادی هم داشت . جواهرات زیاد خانم اشرف الملوک

را شنیدم خانم همین علی امینی نزدیکی مرگ آن خانم ناخوش بوده است نمیدانم بچه

حقه ای رفته بود از دست او خارج کرده بود که آن جواهرات همه پیش ابن خانم علی

امینی است . شاید مثلا" ده میلیون قیمت آن جواهرات در آن موقع بیشتر بوده است که

حالا قدر خواهند شد . جواهرات نمره یک است . هیچکس در دنیا لات تراز من پیدا نمیکند

بین اینها . آنها رفتند ، آنها اقلا" او یک دکان داشت ، او یک مفاز داشت ، او یک

چیزی ، من بدبخت خودم و همین دوتا (؟) هیچ ندارم .

س - بلا آخره سردار فاخرکی از دور خارج شد؟

ج - سردار فاخر هم دیگر بعد همینطور که کار مجلس و اینها که دیگر به اینصورت شل و ول

افتاده بود او هم دیگر از کار چی شد بله .

س - او آخر عمرش میدیدنش؟ مثلا" راجع به اوضاع مملکت صحبت میکردید؟

ج - ابدا صحبت . چرا اغلب میدیدیم هم را برای بازی بوکر بله .

س - افسوس نمیخورد؟

ج - بهیچوجه ، نخیر .

س - با سیدجلال تهرانی هم آشنا بودید؟

ج - خیلی زیاد بله . سیدجلال مرد حسابی نیستش ، خیلی آدم شارلاتانی است . بله ، خیلی آدم کمبلی فو نیستش ، جنبه شارلاتانیش مافوق جنبه هایش . ولی با او خیلی آشنائی داشتم بنده ، سابقه داشتم این حقیقتش .

س - یک وقتی بودشایع بود که میگفتند خیلی ایشان روی شاه نفوذ دارد؟

ج - شاه البته خیلی او خودش را الوس میکرد و به شاه میخواست نزدیک میکرد به این جهت نایب التولیه آستانه شده و اینها ولی دیگر بیش از این پیشرفت نشدش التفات میفرمائید ؟ ولی مرد خیلی کمبلی فو نیستش که بشود به او تکیه کرد .

س - این اخیراً هم رئیس آن شورای سلطنتی شد ؟

ج - این نشد آنرا قبول نکرد اگر مثلاً " یک مرد خودخواهی نبود و به شاه حسن احترامی میداشت حتماً " قبول میکرد . همان کار را هم نکردش این بی احترامی به شاه بود دیگر .

س - این مثل اینکه قبول کرده بود و رفت پاریس ؟

ج - نه نکردش ، نخیر نکرده بود .

س - آقا امیر هوشنگ دولو چی ؟

ج - امیر هوشنگ دولو با بنده خیلی مربوط است ، دعوت کرده بود بنده را برای فردا ناهار اتفاقاً " نیمساعت پیش تلفن کرد که فردا ناها رچون برای من محظوری پیش آمد خواهش میکنم شام روز شنبه ناها ر بیائید . گفتم چشم شنبه ناها ر میائیم . مقصود با امیر هوشنگ دولو مربوط هستم .

س - ایشان در دربار مثل اینکه رفت و آمد داشتند؟

ج - نه امیر هوشنگ دولو بسیار پسر زرنگ و باهوشی و جنبه مسخرگی که شاه را بخنداند و از این چه چیزها ، گاهی به شاه دیگر پیوندی شده بود و ضمناً " چند سال هم بود که این خاویار ایران راهم او اجاره کرده بود . سال مبالغ هنگفتی از خاویار میبرد و بواسطه همان مسخرگی و اینها شاه هم به او چیزی نمیگفت و اینها . این چند سال اخیر هم به شاه نزدیک شد استفاده خیلی کاملی او از شاه بردش . چندین میلیون تومان . فقط او و

عشق و تریاک هیچ چیز دیگری نیست خیلی به تریاک علاقه دارد همه عشقش تریاک است . بله .

س - بله میگفتند که بظا هر طوری وانمود میکرده است که انگار مثلاً " متوجه نیست ولی خیلی زیرک و باهوش است .

س - فوق العاده . همین نیم ساعت پیش بمن تلفن کرد اینجا عرض کردم بنا بود فردا ناهار بروم آنجا گفت خواهش میکنم برای روز شنبه تشریف بیاورید . گفتم چشم .

س - فکر میکنید صحبت با ایشان مفید باشد ؟
ج - از چه بابت ؟

س - همین ضبط خاطرات ایشان .

ج - نه ضبط خاطراتی ندارد اولاً " نخیر ، ونمنا " آن امیر هوشنگ دولو پسر عموی خانم سابق من است این رابعرضتان برسانم که از اینجهت هم با خانم سابق من یک نسبتی داشتند از اینجهت . مادرش دختر باصطلاح امیر کبیر پسر ناصرالدینشاه است . که خانم مادرش هم هنوز در قید حیات گویا باشد و گویا خانم مادرش حالا شاید قریب ۹۰ سال عمرش است .

س - این آشنائی اش با شاه و ورودش بدربار بجه صورتی بوده است ؟

ج - امیر هوشنگ عرض کردم خیلی ز رنگ و باهوشی ، پسر باهوشی ، همین بوسیله مسخرگی و فلان و اینها برود شاه را بخنداند فلان و اینها اینها یواشکی این بلا آخره یک حبه تریاکی درست کند بدهد آن شاه بگذارد از اینجور بازی ها خودش را پیش شاه عزیز کرده بود . بله .

س - این ورودش بجه قرار بود ؟

ج - آن را دیگری بنده نمیدانم . بعد دوستان کسیکه بخواهد یک کاری بکنند راهش پیدا میکند . خودش پیدا کرده بود

س - ضمن صحبت ها یثان یک ذکر خیری هم از دکتر طراهی کردید؟ دکتر طراهی یزدی؟

ج - دکتر طراهی خدایش بیامرز آدم زرنگی و خیلی باهوشی بود . و تقریباً " یکی

از کارگردانهای مجلس بود . بله . ولی آن خصوصیتی که من با مرحوم آسیدکازم داشتم سیدکازم از نیکان روزگار بود یعنی سیدکازم را الان بشما به دو کلمه هرغم و غمه ای که شما در دنیا داشتید، هر جور غم و غمه ای که بر شما عارض بشود وقتی پیش آسیدکازم میرفتید این طوری با شما نصیحت و دلالت میکرد که غم و غمه را از دل شما دور میکرد که وقتی میآمدید از پیش سیدکازم بیرون می دیدید این غم و غمه اول را ز ندارید . این اندازه این آدم اینطور خداش بیامرزد، خیلی مردپاکی ، مهربانی، واقعا "خبرخواهی ، وطن پرستی . در امور سیاسی وارد ولی اظهار نمیکرد ولی ماکه چیز میکردیم راهنمایی میکرد . راهنمایی سیدکازم خیلی پرارزش بود .

س - چه نوع راهنمایی هائی میکرد مثلا ؟

ج - مثلا " از نظر روسا میگفت اینکارا اگر بیا آنها بشه خوب است . اینکار بشه نشه . یا مثلا" در کار داخلی اینکار بشه خوب است اینکار بشه . خیلی مرد بسیار فهمیده ای بود خداش بیامرزد . خیلی هم بمن محبت داشت . یعنی من او را مثل پدر خودم دوست میداشتم . و آن بدبخت (؟) دوپسر دارد که آ محمدحسن ، یک پسر دیگر هم محمد علی و اینها هر دو شان توی فرهنگ وزارت خارجه بودند . دیگر لااقل نمیدانم کجا هستند پسرانش .

س - فامیل اینها چه بود ؟

ج - فامیل آسیدکازم ، یزدی . بله خداش بیامرزد . خیلی سیدکازم آدم . من بخوبی آسیدکازم در تمام ادوار مجلس در مجلس آدم به نیک نفسی اون دیدم آقا این اندازه نیک نفس بود مقصودم از این .

س - آنوقت نسبتش با دکتر طاهری چی بود ؟ با او فامیل بود ؟

ج - فقط نه دوستی بود . هزار مرتبه با دکتر طاهری مقام چیز و مرتبه اش چیز تر بود . دکتر طاهری در سایه آسیدکازم وکیل میشد والا که خودش محلی از اعراب نداشت . التفات میفرمائید ؟ در سایه محبت و دوستی ، تاء پیدا آسیدکازم وکیل میشد . آن دکتر طاهری هم خیلی زرنگ بود و دیگر اخیرا " شده بود جزو یکی از کارگردان های مجلس دکتر طاهری . خیلی زرنگ بودش بله .

س - باکیها همراه بود و با صلا ح ؟

ج - خب دسته بندی میکردند مثلا " با فلان کابینه جزو خودشان و جزو هواخواهان آن کابینه

مثلاً" درمیا وردندیا اینکه چیز می کردند اینجوری .

س - مثل اینکه یکی از کسانیکه اصرار به عدم قبول اعتبارنامه پیشه وری داشت دکتر طاهری بود؟

ج - هم دکتر طاهری ، یک عده زیادی بودند که چیز کردند همان روزی که اعتبارنامه آن پیشه وری در تحت ریاست بنده رد شد خوب البته اینها را می دادند . قبلاً هم اینها با من مذاکره کرده بودند که شما اعلان را می مخفی بکنید منم اعلام را می مخفی کردم اکثریت هم به ردش کردند . را می علنی نگرفتند .

س - چرا ؟

ج - دو جور را می داردم جلس

س - بله چرا را می علنی نگرفتند؟

ج - گفتم بعضی ها ممکن است تورو دریا بیستی گیر بکنند .

به اکثریت آ را می رد شد . بینید تمام توده ای ها را آن روز من رد کردم در تحت ریاست بنده اینکار شده است ها این یکی از افتخارات بنده همین هاشی که بشما عرض میکنم .

س - یعنی غیر از پیشه وری کس دیگری که ؟

ج - تمام همان وکلای که آن دوره مال توده ای ها بودند اساساً ایشان را خاطر من نیست دیگر مال آذربایجان و اینها بود . و متأسفانه یک بیچاره و بدبختی را هم که هیچ تقصیری نداشت از آذربایجان فیهمیدید؟ گفتند برای اینکه همش توده ای ها نگوئید چیز بشوند آن بیچاره را هم بیجهت ردش کردند اسم او را هم فراموش کردم بله .

س - از آقای علی دشتی قبلاً میفرمودید؟

ج - بله دشتی بسیار مرد زرنگی با هوشی ، با منم خیلی دوستی .

س - آخوندی چیزی بودایشان ؟

ج - بله (؟) عمامه گی داشتش و دشتی هم خیلی آدم واردی هست در همه جریانات هم دشتی بوده خیلی . دوسه مرتبه در رضا شاه حبس شد باز آزاد شد .

س - چرا ؟ چکار کرده بود؟

ج - چه میدانم در آن اوایل دیگر روزنامه شفق مینوشت و بعد از آن و اینها شاه ازش چه شده و حبس کرده ولی بعد آزاد شد. خیلی دشتی زرتنگ و باهوش است. ولی دیگر حالا اون بدبخت هم از من چهار پنج سال بزرگتر است نمود سال عمرش را آورده ایسمن جریان این لوتی بازی هم دو مرتبه بدبخت را حبس کردند. و چیز بود که ممکن است اصلاً اعدایش کنند خدا نخواست زنده مانده هنوز زنده است. الهی زنده بماند. من دشتی را بسیار دوست میدارم. دشتی خیلی مرد فهمیده‌ای است الان اگر شما درهر امری با دشتی صحبت کنید و مشورت کنید بطوری شما را راهنمایی میکند، یعنی بطوری اظهار عقیده میکند که نمیتوانید با الی عقیده دشتی شما یک عقیده بهتری اظهار نکنید. التفات میفرمائید؟ این اندازه دشتی وارد کارهاست خیلی فوق العاده وارد است.

س - توی امور سیاسی چه نظراتی داشت؟

ج - توی امور سیاسی همینطور نظریاتی داشتش، ولی خب جائی که پیشرفت داشتش میگفت بدبخت بیچاره ۰۰۰۰ ساکت میشد.

س - اصولاً میانهاش با رضاشاه و؟

ج - با رضاشاه. تا رضاشاه بود که بصورت ظاهر خیلی خوب بود. بعد که رضاشاه رفت دو سه تا نطق سختی علیه رضاشاه کردش بعد دیگر یواش یواش با این شاه بست. با آن شاه بست و گفت پدر شما با من بد کرده و او مرا حبس کرده و فلان و اینها. با این شاه بست و با آن شاه هم تا روز اول خوب بودش چرا برای خرابی این شاه چیزی نکرد. حتی در یک دوره دو دوره قبلیش هم بود شاه با شد دشتی یک نطقسی در تأیید شاه کرد، گفت هیچوقت سیاست خارجی ایران به روشنی امروز نبوده و امروز سیاست خارجی ما از هر دوران روشنتر است. خیلی درتجلیل شاه، آن نطق دشتیسی مؤثر بود، خیلی فوق العاده. رویهمرفته دشتی هم اولاً مرد ناطقی است. خیلی ناطق زبردستی است میتواند برای شما پنج ساعت صحبت کند و میتواند حسابی حرف بزند. نسبتاً " با سواد هم هستش، آدم خوبی هم هستش اینها. زن هم نگرفته او هم

تنها عشقی که داشت خانم بازی بودش .

س- آنوقت مطالعاتی در امور مذهبی هم داشته ایشان ؟

ج - بله اولش یک عمامه‌گی بود چیزهای مذهبی بوده .

س- چون یک کتابی هست که میگویند ایشان نوشته به اسم ۲۳ ؟

ج - این اخیراً " منتشر شد . حالا نمیدانم این کتاب را او نوشته یا اینکه این

کتاب در خارج نوشته شده ولی به اسم او چیز شده این اخیراً " منتشر شد . بله . دشتی

اصولاً " اعتقاد زیادی راجع به کارهای مذهبی ندارد خلاصه مطلب .

س- حکیم الملک چه جور آدمی بود ؟

ج - حکیم الملک خیلی آدم ملایمی بود ، آدم خیلی خوبی بود ، ولی خیلی آدم ساکت

سالمی . تئوریت نداشت این فکر کنید . ولی مردپاکی بود از رجال قدیمی و پاک

ایران بودش .

س- چند بار نخست وزیر شد ؟

ج - یک مرتبه ، در حقیقت یک مرتبه نخست وزیر بله بسیار آدم پاکی بود خیلی .

و مرد با برشی ، با اتوریته‌ای چیزی باشد نبود اتوریته هیچ نداشتش آقا .

س- در واقع مثل اینکه بعنوان نخست وزیر محلل میآوردنش ؟

ج - تقریباً " همینطوری که میفرمائید . خدایش بیآمرزد . خدای همه را بیآمرزد

الهی خدا ما را بیآمرزد .

س- داستانهای جالبی راجع به جمال امامی شنیدم خیلی آدم رکی بوده است .

ج - جمال امامی بله خیلی چیز بود او بادشتی خیلی دوست بود . دشتی خیلی جای

امامی را او آورد بالا . و بعد جمال امامی هم اخیراً " خوب صحبت میکرد و بعد

سناور شد . در مجلس سنا همیشه جزء واقعا " ناطقین درجه اول جمال امامی بود پا

شد در جمیع مسائل اظهار نظر میکرد و رد میکرد ، تنقید میکرد . مرد بسیار چیزی

بود جمال امامی بله . او هم هیچ زن نگرفته در مدت عمرش بله .

س- تقی زاده چی ؟

ج - تقی زاده، من نمیتوانم بگویم او ایمل مشروطیت که از تقی زاده خیلی چیزها گفتند. روبهرفته آدم وطن پرستی بود تقی زاده، ولی آدم خشکی بود، و عاطفه هم نداشتش، التفات بیفرمائید که مرد بسا عاطفه‌ای باشد، مثلاً" شما نسبت به او یک عمر خدمتگزاری بکنید، جانفشانی بیفرمائید بعد بایستد برای شما اظهار عاطفه بکنید، من عواطفی از او ندیدم. ولی تقی زاده را من آدم وطن پرستی، مرد خیرخواهی، در او ایمل مشروطیت ایران هم او خیلی حدیث کرده بود، التفات بیفرمائید؟ بیش از این دیگر من.

س - قبلاً" این یک نطقی کرده بود که آن قرارداد نفت را من بازور امضاء کردم، قرارداد نفت ۱۹۳۳ را.

ج - بعد دیگر بزور که کسی را نمیتوانند که چیزی را امضاء بخواهند. با انگلیسی ها هم محرمانه مربوط بود تقی زاده از روز اول محرمانه تا دم آخر با این انگلیسی ها مربوط بود، التفات بیفرمائید؟ منتها سیاستش را طوری بازی میکرد که نمی گذاشت این حقیقت مشخصی بشود، التفات بیفرمائید؟ طوری بازی را میچرخاند که یعنی صلاح ما همین است این کار را بکنیم. و در این کار هم احتمالاً" صد و نود مثلاً" به نفع انگلیسی ها بود. توجه بیفرمائید؟ اینطور. خیلی مرد در این کار زبردست بود ولی خیلی باهوش، زرنگ، طوری نبود که کسی بتواند به او اعتراض بکند یا به او ایرادی بگیرد. اولاد هم نداشت آن بدبخت. فقط یک زن آلمانی داشتش، به زنش خیلی علاقه داشت و بدبخت مردش و رفتش و اینها.

یک وقت به من میگفت فلانی اجازه بده من ترا میخوامم وکیل وصی خودم بکنم که بعد از من از این خانمم نگهداری بکنی . دیگر همینطور به تعارف گذشت و تفهیمدم دیگر آن چه شد ، بله .

س- رئیس مجلس سنا هم شد او ؟

ج - یادم نیست . نخیر نشد نخیر . عکس در آنجا هستش .

س- با صدرا الاشراف هم که مربوط بودید شما .

ج - خیلی زیاد با صدرا الاشراف ...

س- وقتی نخست وزیر شد خیلی مصدق و اینها بر ضدش فعالیت کردند؟

ج - نه نکردند . نخیر .

س- مجلس چهاردهم ؟

ج - نخیر .

س- جلسات مجلس را از اکثریت می انداختند و نمی گذاشتند تشکیل بشود ؟

ج - نخیر همین چیزی نیست .

آقای لاجوردی من در عمرم براستی باور کنید تا این دقیقه به احدی اهانت نکردم و نمیدانم خداوند تعالی چرا رضایت داد که به خانم بنده اهانت بشود . بحق خدا و بس ذات پاک او از روزی که به خانم من اهانت شده هر شب خوراک من اشک چشم خون ، اشک چشم خون قلبم میخورم . ایمن

اینکه پادشاه هم نشد . بایدیک پادشاهی برای ایران بتراشند . این عقیده شخصی خودم است بشما عرض میکنم . اینکه ایران یک سلطنتی پیدا بکند . این که بطور کلی راجع به ایران عرض کردم .

ج - اما راجع به چه بود صحبت میکردید؟

س - چه جور میشود ایران را نجات داد؟

ج - ما با حرف همیشه اینها باید با هم جمع بشوند بعد به یکی اختیار بدهند فکری میکنند که قوا باید ایجاد بشود . ما تصدقت تا یکی یا دو لشکر از خودمان کمیلی فو مجهز نکنیم و با آن لشکر حمله نکنیم محال محال که از ایران دست بکشند اگر یک لشکر بوجود بیاید آقای لاجوردی به روح پدرم بذات الهی که من راخلق کرده با این بیری با این ضعف نفس ، با این نبودن قوه من آمادم که خودم در جلوی آن لشکر بیافتم و بیافتم و ایران را از این بدبختی نجات بدهم . حالا این قوا را چه جور باید بوجود آورد؟ ما اگر از آن طرف بوجود بیاریم انگلیسی ها میگویند شما با روسها ساختید . از این طرف بوجود بیاریم روسها میگویند شما با انگلیسی ها ساختید . باید یک عده ای پیدا بشوند اشخاص . قولی ، توشان اشخاص کمیلی فسو باصطلاح آبرومندی ، بروند با اعزاز . ره کنند مثلاً "با پادشاه عربستان سعودی بگویند آقا این شتری که در ب خانه ما خوابیده اگر الان شما فکرتش را نکنید فردا در ب خانه شما می خوابد . همه این بلائی را که این خمینی سرما آورده فردا یکی سر شما می خوابد ، شما بیائید ما حاضریم خودمان را بدهیم به آب و آتش بزنیم این را برداریم اما شما با کمک بکنید . چه کمکی بکنید؟ شما با اقلا" در یکی از این پایگاه های خلیج فارس ، یک پایگاه بدهید یک قدری هم کمک مالی بدهید . کمک مالی شمارا هم تعهد میکنیم بعد از موفقیت همه را به برداریم . از اینها آقا یک سی چهل میلیون دلار اقلا" پول میخواهد . باید این پول گرفته بشود . بعد اقلا" من نمیگویم دولشکر ، اقلا" یک لشکر به تمام معنا باید تشکیل بشود یک لشکر مجهز . ببینید تصدقت بروم . یک لشکر از هر جهت ککلیویون داشته باشد ، اتومبیل داشته باشد ، طیاره داشته باشد .

نفرداشته باشد ، افسرداشته باشد . دیگر مجهزش باشد . اگر یک لشکر باشد و دستور هم بدهند . قول شرف بدهم دوروزه تمام ایران را تسلیم دستشان بکنم . وقول شرف بشما میدهم کت خمینی را ببندم و تسلیم شما بکنم تصدق شما . بدون اینها ببینید حرف نمیشود که من و شما اینجا بشنیم بگویم آقا ما مخالف خمینی هستیم . باش مخالف او ولی جانت در رود . چه ساخته اینجا . مخالف خمینی (؟)

وسيله ميخواهد . وسيله آن همین کار است که باید قوه بوجود بیاید . اینها هنوز به این فکر احق ها نیا فتادند . کسی هم نیست که باین فکر باشد . این را من اولاً کسی لایق نمی بینم که من باش مذاکره بکنم که آقا اینکار را بید بشود زیرا کسی نیست . آن مرتضی که از من دور است . آقای بختیار ، امینی که اولاً بعقیده من لیاقتش ندارد و به اندازه ای از من دور است که با من چیزی نیستش . ولی هستنند اشخاص دیگری که اگر دست من برسد و آنوقت چیز بشود میتوانم من با آنها کمی نوزون بگیرم که آنها اگر کمک بکنند ما باید اولاً " محرمانه بوسیله خود این آمریکائی . که اینها به اعراب بگویند ما میل داریم شما به ایران بیا . کمک بکنید . فرض بفرمائید ملک سعود ، بیست میلیون پانده ببنده به قرض بدهد . بجاش برنمیخورد ، نه مال آمریکا ست نه مال روس . من این را میارم لشکر را تشکیل میدهم با آن لشکر حمله میکنم ایران را میگیرم . جز قوه کاری دیگری محال است پیشرفت بکند . بجان خودت غیر از این باشا ایران تا چندین سال دیگر در دست این پدرگ خواهد ماندش .. تصدقت (؟) اینها را که من میگویم آقای لاجوردی شما یادداشت بکنید اگر غیر از این بود بر من لعنت بفرستید که بر این آدم لعنت که برخلاف حقیقت حرف زد . من حقایق را بشما حرف میزنم .

(؟) بدون قوه ، بدون حرف که تصدقت نمیشه . تا من

که بلا آخره این شیشه را اینجا نگذارم که نمیتوانم این گیلان را بشما تعارف کنم میتوانم ؟

ها ؟ باید این شیشه اینجا باشد بگویم بیا خواهش میکنم این گیلان را شما بخورید من سلامتی شما میخورم شما هم سلامتی من میخورید . خوب باید اول فکر این شیشه بکنیم که هیچکس به این فکر نیست . همشون بهم هر تعارف میکنند ، خود نمائی میکنند ، تظا هر میکنند . میخواهند خودشان هم معروف میکنند . دوتا رسول هم نتیجه ندارد .

خمینی پدر همه شان را میبرد (؟) همه شان را غارت میکند ، همه شان را از بین میبرد . این حقیقت مطلب من است . معیذا اگر خانم من در ایران اگر گرو الان نمی بود می بود اینجا با من اینطور ساکت نمی نشستم . هر طور بود خودم را به آب و آتش میزدم . من اولاً " گرین کارت ندارم . بهر قیمتی میشود پول خرج می کردم یک گرین کارت می گرفتم میرفتم عربستان سعودی . این ملک سعود را میدیدم با او حرف میزدم ، به او میگفتم آقا این شتر درب خانه تو هم میخوابد ، مرتیکه بیا با ما کمک کن . هر طور شده او را حاضر می کردم اون میشد ، دیگری ، دیگری ، دیگری . من بلا آخره وسیله فراهم می کردم . ولی بلا آخره دستهای من همینطور بسته است . هیچ وسیله ندارم بجان عزیزت اینهم بدبختی قربان قدت بروم ، تصدقت بروم . هیچ از خدا نمیخواهم جز اینکه زنده بمانم و فقط و فقط تلاقی این بی حرمتی که بمن شده بشه انشاء اله و تعالی . زیرا که من به کسی بی حرمتی نکردم چرا اینها بمن این بی حرمتی میکنند . منکه به کسی بی حرمتی نکردم .

مصاحبه با آقای خسرو اقبال

وکیل و حقوقدان، مشاور حقوقی شرکت ملی نفت

صاحب امتیاز روزنامه نبرد و رهبر حزب پیکار

برادر نخست وزیر منوچهر اقبال

روایت‌کننده : آقای خسرو اقبال

تاریخ مصاحبه : ۲۵ ژوئن ۱۹۸۵

محل مصاحبه : شهر واشنگتن دی سی

مصاحبه کننده : ضیاء صدقی

نوار شماره : ۱

مصاحبه با آقای خسرو اقبال در روز سه شنبه چهارم تیر ماه ۱۳۶۴ برابر با ۲۵ ژوئن ۱۹۸۵ در شهر واشنگتن دی سی . مصاحبه کننده ضیاء صدقی .

س- آقای اقبال میخواهم از حضورتان تقاضا کنم که بخش اول مصاحبه را شروع کنیم با شرح حال خانوادگی شما . لطفاً " برای ما بفرمائید که شما کجا بدنیا آمدید و در چه شرایط خانوادگی بزرگ شدید و تحصیلاتتان را در کجا آغاز کردید ؟

ج - من در دهر مشهد متولد شدم در اول بهمن ماه ۱۲۹۱ که ۲۱ ژانویه ۱۹۱۳ میشود . در یک خانواده متوسط و مرفهی بدنیا آمدم . پدرم از ملاکین خراسان بود البتّه ثروت خیلی زیادی نداشت و اهل کاشمر بود ، هم پدرم و هم مادرم هر دو اهل کاشمر هستند . پدرم مرد بسیار فعالی بود و به رشته فلاحی خیلی علاقه داشت و از همین نظر بود که شغلش ملاکی و ملک داری بود . علاوه بر این ها او مرد خیلی با اراده و با عزم و با پشتکار و در شهر مشهد خیلی مرد محترمی بود . بطوریکه خانه ما همیشه مرکز مراجعه مردم برای حل و عقد کارهایشان بود و کلیه مأمورین دولتی که از تهران میآمدند به ایران همهشان خواه و ناخواه از نظر نفوذ معنوی که پدر من در مردم مشهد داشت به منزل ما مراجعه میکردند . اغلب فرماندهان لشکر ، اسنادارها همیشه با پدر من در خراسان محشور بودند . پدر من دارای نه فرزند بود که شش پسر و سه دختر . و خودش علاوه بر ملک داری اهل سیاست هم بود و سیاستمدار بود در خراسان . از برادرهای من که فعلاً " یک نفر زنده است و بغير از من و دو خواهر بقیه همه فوت کردند . اغلب این ها شغل های سیاسی داشتند . برادر بزرگم چندین دوره نماینده مجلس بود . پدرم خودش در دوره چهارم مجلس نماینده مجلس شد از مشهد . برادر

دیگر نماینده مجلس بود و استاندار بود . یک برادر دیگرم وکیل مجلس بود وکیل از س- اینها را ممکن است لطف بفرمائید با اسم کوچکشان ذکر کنید ؟
ج - بله . برادر بزرگم علی اقبال که از وکلای دوره رضاشاه بود .
س- بله .

ج - وکیل مقتدری بود و تا دوره محمد رضاشاه هم چندین دوره وکیل مجلس بود . بعد برادر دوم من آقای عبدالوهاب اقبال که او هم وکیل مجلس بود استاندار کرمان بود و بعداً" در ده سال اخیر تولیت قم را بعهده داشت تا زمان انقلاب . برادر دیگر من مرحوم محمد علی اقبال آن هم وکیل مجلس بود و وکیل عدلیه که در ۱۳۳۶ فوت کرد . برادر دیگر من دکتر منوچهر اقبال است که او نخست وزیر بوده است و شغل های خیلی زیادی در ایران داشته است که درباره او بعداً" با هم صحبت خواهیم کرد .
س- بله .

ج - یک برادر دیگر هم داشتم که او هم بعد از پدرم در ۱۳۱۱ فوت کرد مرحوم عبدالعلی اقبال که او البته به کارهای پدر میرسید بیشتر در خراسان بود . از خواهرهای من خواهر بزرگم او هم در مشهد زندگی میکرد که او هم فوت کرده است . دو خواهر دیگر دارم خانم ایراندخت اقبال که او هم وکیل مجلس بود و فعلاً" در مشهد است از من بزرگتر است دو سال او هفتاد و چهار سالش است . و یک خواهر کوچکتر از خودم دارم خانم توراندخت اقبال که آن هم در لندن زندگی میکنند . برادر دیگر من آقای احمد اقبال هستند که او سفیر ایران در کشورهای مختلف بوده است و معاون وزارت خارجه بوده و آخرین شغلش هم قبل از انقلاب سفیر دولت ایران در هلند بوده است . و او هم فعلاً" با خانم فرانسویس در پاریس زندگی میکند . این بطور خلاصه شرح زندگی خانوادگی من بود . اما من خودم ، تحصیلات ، پدرم خیلی مرد روشفکری بود . در همان ایام هم در خراسان به تأسیس چند مدرسه ابتدائی دست زد که در آن وقت آنجا خیلی بی سابقه بود و چون به آستان ، نسبتاً" مرد مذهبی نه متعصب معتقدات مذهبی داشت ، این بود که به آستان قدس رضوی خدمات مفصلی انجام داد . از جمله

در چندین ساختمان در صحن مشهد انجام داد و من یادم هست که در آن وقت که آستان رضوی وضع خیلی بد بود وضع مالی بدی داشت، پدرم صبح های زود که از خواب ببلنسد میشد ما را همه را بیدار میکرد و با او میرفتیم به حرم حضرت رضا و چون آنجا کسی نبود که حرم را تمیز کند ما باکمک او همیشه حرم را جارو میکردیم و تمیز میکردیم . من تحصیلات ابتدائی خودم را مقدماتاً در مشهد کردم ولی بعداً به اتفاق برادرم مرحوم دکتر اقبال و عبدالوهاب اقبال پدرم ما را به تهران فرستاد برای تحصیلات . و این موضوع بعد از کودتای ۱۲۹۹ است و ما ۱۳۰۱ آمدیم به تهران . در منزل خیلی کوچکی زندگی میکردیم هر سه برادر و مدرسه میرفتیم . بنا براین من مدرسه ابتدائی را در تهران تمام کردم در مدرسه ثروت و مدرسه متوسطه را هم در مدرسه علمیه تهران بیابان رساندم . از خاطرات کوچکی خودم که قبل از اینکه بیایم به تهران داستان کودتای ۱۲۹۹ بود که من یک بچه هشتساله ای بودم . پدرم با مرحوم قوام السلطنه که آنوقت استاندار خراسان بود خیلی مربوط بودند خیلی باهم رفیق بودند و روز سیزده یک نوروزی بود که پدرم با قوام السلطنه و عده زیادی رفته بودند به خارج شهر برای سیزده بدر و وقتی که برگشتند آقای مرحوم کلنل محمد تقی خان که فرمانده ژاندارمری خراسان بود به دستور سید ضیاءالدین قوام السلطنه و عده زیبایی از همراهان او را توقیف کردند. من بچه خیلی کوچکی بودم رفته بودم به تماشا و وقتی که قوام السلطنه با پدرم و اینها با کالسکه از بیرون شهر میآمدند که بیایند شهر مرحوم کلنل محمد تقی خان ، هیچوقت این منظره را فراموش نمیکنم، آمد جلوی کالسکه قوام السلطنه سلام نظامی داد و یک فرمان توقیفش را به قوام السلطنه نشان داد . در آنجا یک کاروانسرای بود در همان خیابان ارگ مشهد، بنا براین تمام این کالسکه ها رفتند به آنجا و هر کسی هم همراه قوام السلطنه بود با پدرم من همه را توقیف کردند. این اولین خاطره سیاسی کوچکی من بود در مشهد، و دومین خاطره سیاسی مرگ کلنل محمد تقی خان بود در مشهد که او در جنگ با اکراد وقتی قوام السلطنه نخست وزیر شد در تهران بنا به خصومتی که داشت با مرحوم کلنل محمد تقی خان در

غائله قوچان جنگی راه افتاد آنجا بین اکراد کرد و قوای دولتی و مرحوم کلنل محمد تقی خان در آن جنگ، با شہامت زیاد جنگید خودش و همراهانش تماشانش کشته شدند و سر او را کردها بریدند و مردم خراسان تشییع جنازه بسیار بسیار مجللی از این مرد کردند که من هیچوقت این کار را فراموش نمیکنم و یک طفلی که بودم این را یک نقشی است در ذهن من همیشه مانده است . چون مرحوم کلنل محمد تقی خان ——— بسیار وطن پرست و یکی از افسران تحصیل کرده و شجاع ایران بود و فقدان او برای ایران بنظر من یک ضایعه بسیار بزرگی بود . مرحوم کلنل اگر زنده بود تقی خسان زنده بود حتما" وقایع تغییر سلطنت به آن کیفیتی که در ایران شده بود پیــــش نمی آمد و او یکی از رهبران لایق ایران میشد که ایران را ممکن بود سیر تاریخ ایران را بکلی عوض بکند . و این هم یکی دیگر از خاطرات ایام کودکی است که در این ضمن میگویم . من تحصیلات خودم را در مدرسه حقوق تهران در ۱۳۱۴ به پایــــان رساندم بعد از آن خدمت نظام وظیفه کردم به مدت یک سال شش ماه در دانشکده افسری و شش ماه در با درجه ستوان سومی در ارتش ایران خدمت کردم . در صف سوار خدمت را انجام دادم و یکی از حوادثی که باز خیلی خوب است که اینجا گفته بشود که بعد فراموش نکنم اینستکه ما روز نوروز ۱۳۱۴ بود که ما درجه گرفته بودیم از دانشکده افسری و هشتاد نفر افسر وظیفه بودیم و رفتیم برای اینکه به رضاشاه معرفی بشویم . در آن روز رضاشاه بعد از اینکه سلام تمام سد آمد به بازدید افسرهای وظیفه . اولین دوره ای بود که ما هشتاد نفر افسر وظیفه بودیم ، دوره های قبل از آن خیلی کمتر عد اکثر بیست تا سی تا بیشتر نبودند . من شاگرد اول سوار بودم در صف سوار ایستاده بودیم اول پیاده ها بعد سوار بعد توپخانه بعد مهندسین . زیر دست من نفر سوم یک دوستی داشتیم بنام رضا لطفی که این پدرش مرحوم لطفی ای بود که در عدلیه مقامات مفصلی داشت و این رئیس عدلیه خراسان بود در ۱۳۱۴ که آن غائله خراسان راه افتاد که بهلول در آنجا قیام کرد و بمناسبت رفع حجاب و رضاشاه دستور حمله به حرم را داد و این آقای سرلشکر مطبوعی که فرمانده لشکر خراسان بود به رفع

غائله به حرم حمله کردند و آنجا خون ها ریخته شد و درنتیجه لطفی هم متهم شد که در آن غائله دست داشته به حبس افتاد. پسرش آن روز شهادت عجیبی بخارج داد، آن ابهت رضاشاه و آن اقتدارش و این حرفها بوقتی که به لطفی رسید با همه دست میداد رضاشاه، لطفی دست رضاشاه را نگهداشت و گفت که " اعلیحضرت من پدرم را از شما عیدی میخوام. " رضاشاه پرسید که " پدرت کیست ؟ " گفت، " لطفی و بیگناه در حبس است. " رضاشاه رویش را کرد به مرحوم شکوه الملک که آن رئیس دفترش بود آن گوشه ایستاده بود، گفت " شکوه بگو لطفی را آزادش کنند. " و این یکی از وقایع بسیار بسیار جالب بسیار مهمی بود و آن روز فرمانده دانشکده افسری و تمام آنهاش که شاهد این قضیه بودند مثل بید به خودتان میلرزیدند که الان چه اتفاقی خواهد افتاد که یک افسر وظیفه‌ای این شهادت را این جرأت را کرده که به رضاشاه این حرف را بزند. البته اتفاقی نیافتاد و پدر او هم آزاد شد. من بعد از خاتمه خدمت وظیفه‌ام از نظر عشق و علاقه‌ای که داشتم تصمیم گرفتم بروم به وزارت خارجه. مرحوم سمیعی وزیر خارجه بود و خیلی مرد خوبی بود، وزیر خارجه بسیار خوبی هم بود. مرحوم علی سهیلی معاون وزارت خارجه بود. آن وقت اشتغال در وزارت خارجه بسیار مشکل بود خیلی کار سختی بود. س- معذرت میخوام شما در رشته قضائی فارغ التحصیل شده بودید ؟

ج - من در رشته قضائی فارغ التحصیل شدم .

س- بله .

ج - رفتم به وزارت خارجه و بالاخره با فشار و این حرف ها ما را قبول کردند که برویم به وزارت خارجه مشغول کار بشویم . ولی در آن چند روزی که من وزارت خارجه مانند این محیط را بقدری کوچک و بد دیدم که آن عشق و آن چیز از سرم رفت بیرون بکلی . مردمان سنگ نظر، بی اطلاع ، بیسواد ، حرف های خیلی کوچک . من در اداره قنصلی آنجا که پرکارترین اداره وزارت خارجه بود مشغول کار شدم . و یک روزی بعد از ۱۵ روز دیدم که این محیط محیط من نیست و رفتم بهلوی مرحوم سمیعی ، مرحوم سمیعی گفت " با من کاری داشتید ؟ " گفتم که " آدمم از شما اجازه مرخصی

بگیرم . " گفت ، " مرخصی میخواهید بروید شما ؟ " گفتم ، " نه ، میخواهم از خدمت وزارت خارجه بروم . " یکه خورد و گفت ، " چطور آقا ؟ شما نیم ساعت به من فشار آوردید اینجا مستخدم بشوید حالا چطور شده بعد از ۱۵ روز میخواهید بروید ؟ " گفتم که ، " این محیط محیط من نیست . محیط خیلی کوچکی است برای من . آدم های خیلی تنگ نظر و حرف های کوچک و اینجا جای من نیست که محیط برای من . " به من گفت که " شما میخواستید مثلاً " روز دوم شما را سفیرتان بکنند ؟ " گفتم ، " نه اتفاقاً یک همچین آرزویی نداشتم . میخواستم یک جایی بروم کار یاد بگیرم اینجا جایی نیست که من کار یاد بگیرم . اینجا آنچه هم که بلدم از دستم میبرود . " به من گفت که " من از شما خواهش میکنم که شما بروید یک چهل و هشت ساعت فکر کنید بعد دوباره بیایید بپلوی من . " گفتم ، " نه ، فکری ندارد تصمیم را گرفتم و خیلی هم متشکرم آدمم از شما خداحافظی بکنم . " خدمت وزارت خارجه را ترک کردم . بعد از آن از آن روح آزادمنشی و آزادی که توی خودم داشتم میخواستم بروم عقب یک کار دولتی ای که مستقل و آزاد باشم این بود که رفتم در وزارت عدلیه . مرحوم دکتر متین دفتری وزیر عدلیه بود . در یک شیی که یک جا مهمان بودیم من هم بودم او به من گفت که " شما چرانمیآئید وزارت عدلیه ؟ " گفتم که ، گفت ، " فردا بیایید مرا ببینید من ترتیب کار را میدهم شما بیایید آنجا کار بکنید . " من رفتم به وزارت عدلیه و اولین شغل من در آنجا با رتبه سه قضائی رفتم آنجا پنجاه و دو تومان حقوق میگرفتم در ۱۳۱۵ . شغل اول من در آنجا باز پرس بود بعد شدم عضو علی البطل دادگاه شهرستان تهران . بعد شدم امین صلح تهران و بعد هم شدم رئیس دادگاه تجارت تهران . و این مراحل را من در مدت چهار سال طی کردم یعنی خیلی سریع در عدلیه هیچ کسی به سرعت من در عدلیه این مراحل را طی نکرد که من طی کردم . آدمی بودم پرکار محکمه هم کارش خیلی زیاد بود و همه کارها را انجام میدادم تا وقایع شهریور . وقایع شهریور که اتفاق افتاد ناچاراً روی همان عشق سابق به سیاست و این حرف ها از خدمت وزارت عدلیه دست کشیدم . دست کشیدم و به شغل روزنامه نویسی و تأسیس یک حزب سیاسی بنام حزب

سیاسی "پیکار" و روزنامه، روزنامه "نبرد" با کمک یک عده از رفقا و دوستان خودم به این کار پرداختم. این خلاصه شرح حال زندگی بنده است تا آن وقتی که این کار را کردم.

س- در چه تاریخی بود آقا تأسیس این حزب؟

ج - ۱۳۲۱

س- ۱۳۲۱

ج - ۲۱ بله.

س- یعنی در زمان اشغال ایران.

ج - جنگ، بله، بله. زمان اشغال ایران، بله.

س- ممکن است یک مقداری توضیح بفرمائید راجع به همین حزب "پیکار" که اصولاً چه افرادی در تأسیس شرکت داشتند؟ عضو هیئت مؤسسانش چه کسانی بودند؟

ج - بله، عرض کنم که من این حزب را

س- و عرض کنم خدمت شما، مبلغ چه ایده شلوژی ای بود این حزب؟

ج - بله، عرض کنم من "حزب پیکار" را با کمک یک عده از دوستانم که از آن جمله آقای جهانگیر تفضلی، آقای اسمعیل پوروالی و آقای جلال شادمان، آقای آقاسید حسین دها و عده دیگر از جوان ها آنجا تشکیل دادیم. "حزب پیکار" مرام خیلی مترقی داشت،

س- بله.

ج - که در آن وقت اصلاً برای همه حیرت انگیز بود. در مرامنامه "حزب پیکار" ما اینطور نوشته بودیم "کسانی باید بر ایران حکومت کنند که برگزیدگان اکثریت مردم ایران باشند و اکثریت مردم از آنان پشتیبانی کنند. هریرانی باید کاری فراخور استعدادش داشته باشد و باداشی فراخور کارش. حکومت باید ناتوانان و کودکیان بی سرپرست را نگهداری کند. وسائل پرورش و آموزش و بهداشت را حکومت برای همه ایرانیان باید فراهم کند." این اصلی مهمتر از همه است که بی سابقه بوده در ایران.

" هر ایرانی از هر کیش باید بتواند هر ایرانی از هر کیش را که بخواهد به نمایندگی خود ببرد. زنان و مردان در همه حقوق اجتماعی باید با یکدیگر برابر باشند. کشاوران، پدید مالک زمین باشند و مالکیت زمین های کشاورزی باید محدود گردد. بالا بردن سطح زندگانی توده مردم و نظارت در بخش عادلانه ثروت باید نخستین هدف اقتصادی حکومت باشد. " ما در اطراف این هدف موفق شدیم که طبقه جوان مملکت را به سمت خودمان جلب کنیم. و روزنامه " نبرد " یکی از پرشورترین روزنامه های ایران بود که اسمش در تاریخ روزنامه نگاری ایران برای همیشه باقی خواهد ماند. سبک روزنامه نگاری را مادر ایران بکلی عوض کردیم. این سبک روزنامه نگاری جدید ایران را ما پایه گذاری کردیم، گروه ما پایه گذاری کرد بکلی. ما موفق شدیم که سرعت در تمام ایران تمام جوان ها را بدور خودمان جمع بکنیم و شعبات حزب را در تمام ایران تأسیس بکنیم بطوریکه این امر باعث نگرانی حزب توده و انگلیس ها هر دو شد. البته ما تجربه کافی نداشتیم و متشکل ترین حزب در ایران حزب توده بود که تشکیلات مرتب و منظم داشتند و پشتیبانی ثوروی ها را هم داشتند. ولی ما نه تجربه داشتیم و نه وسایلی مادی در اختیار داشتیم. همه روی پای خودمان ایستاده بودیم با کمک خودمان ایستگاه را میچرخانندیم. حتی روزنامه را ما یک دینار از هیچ کسی کمک نگرفتیم همه با کمک اعضای حزب با کمک شخص خود من. یک مقدار ارثیه مختمری که از پدرم باقی مانده بود آن را فروختم در راه روزنامه خرج کردیم بقیه هم کمک کردند و این روزنامه به راه افتاد. روزنامه در مدت انتشارش که مدتش خیلی کوتاه بود دچار توقیف های شدیدی شد بعلت مقالات میهنی که مینوشتیم در روزنامه، انتقادی که از دولت ها میکردیم و فلان میکردیم، همیشه در محاق توقیف بودیم. ولی خوب، همیشه ما چندین روزنامه بدکی داشتیم که این توقیف میشد روزنامه دیگر میدادیم بیرون. حزب توده چندین بار مرحوم ایرج اسکندری به ما مراجعه کرد که بپاشید با ما ائتلاف بکنید فلان کنیم ما همه این ها را رد کردیم. گفتیم ما یک حالت ناسیونالیستی داریم و شما این حالت را ندارید بنابراین ائتلاف ما ممکن نیست با همدیگر به هیچ عنوانی.

انگلیس ها از این حزب خیلی به وحشت افتادند بعلمت اینکه ما احساسات ملی زیــــاد داشتیم و احساسات ضد انگلیسی مان هم شدید بود بدلیل اینکه مملکت ما از انگلیس ها همیشه مدمه زیادی خورده بود . احساسات ضد روسی مان ، احساسات ضد انگلیس مان خیلی شدید بود . این بود که آنها خیلی به وحشت افتادند و انواع و اقسام به تــــوسط حکومت های ایران ما را تحت فشار قرار گذاشتند . از جمله چیزهایی که اتفاقاتی که افتاد این بود که مرحوم حن ارسنجانی که او از نویسنده های روزنامه ما بود آن وقت جوان بیست ساله ای بود و از نویسنده های روزنامه بود و ما او را آورده بودیم آنجا جزء حزب ما او را پرورش داده بودیم ، یک سلسله مقالاتی نوشت در اشتباهات سیاسی انگلستان در ایران . در نتیجه آن سفیر انگلیس Sir Reader Bullard از من شکایتی کرد به دادگستری ایران و مرا تحت تعقیب قرار داد و من با این مســــرد در دادگستری ایران به مدت چهار سال محاکمه کردیم و آخر سر هم من تبرئه شــــدم . و عجیب تر از همه اینست که یک روزی مرحوم سهیلی که نخست وزیر بود به من تلفن کرد گفت که " آقای اقبال شما مرا مستأمل کردید . این سفیر انگلیس هر روز یک دفعه به من تلفن میکند هفته ای دو دفعه می آید اینجا و میگوید این کار این محاکمه چه شد؟ شما بگذارید یک محکومیت دو ماهه ای برای شما درست بکنند و از این کار خلاص بشویم ما . " گفتم که " آقای سهیلی شما خجالت نمیکشید این حرف را به من میزنید؟ شما یک ایرانی هستید من هم یک ایرانی هستم . شما عوض اینکه مفتخر باشید که من یک نفر ایرانی با سفیر انگلیس توی محاکم ایران دعوا میکند، شما به من میگوئید که من محکوم بشوم ؟ من هیچوقت این کار را نمیکنم و می جنگم تا آخر سر و این محاکمه را هم خواهم برد . " که البته این محاکمه را هم بردیم . بعــــد از اینجا که این ها زورشان به ما نرسید اگر نظران باشد خاطران باشد این ها یک عده زیادی را به دولت ایران فشار آوردند که به جرم همکاری با آلمان ها توقیف بکنند که تمام رجال مملکت از نظامی ها تمام نظامی های درجه اول ، رجال مملکت ، وزراء اینها همه جزءش بودند ، ما مورین راه آهن که از آن جمله شریف امامی که آن وقت عضــــو

راه آهن بود او هم بود و عده زیادی ، یک عده چهارصد نفری . و ما را هم بر زدند جز اینها ما را توقیف کردند . در صورتیکه ما نه با آلمان ها ارتباطی داشتیم نه سندی اینها داشتند که ما با آلمان ها ارتباطی داشته باشیم . از این فرصت استفاده کردند و آقای تفضلی را که به اصطلاح گرداننده های عمده این کار بودیم هر دو را گرفتند و لیست دادند و ما را توقیف کردند. البته بردند ما را به عراق در زندان عراق بودیم همه با هم آنجا و چون بر علیه من یک شخص بخصوص ، هیچ نوع دلیل و مدرکی نداشتند نه از من سؤالی کردند نه چیزی بود قضا تا ایرانی هم می آمدند آنجا نظارت در کار این بازداشتی ها میکردند در کار سؤال و جواب و اینها! زمن در تمام این مدت یک بار هم سؤال نکرده بودند چون من نه با آلمان ها کاری داشتم و من میدانستم که جرم چیست . جرم همین نبود با انگلیس ها بود که توقیف کردند. مرا بدون سؤال و جواب بعد از شش ماه آزادم کردند البته .

س- شش ماه شما عراق بودید ؟

ج - بله .

س- و این در سال ۱۳۲۱ است آقا ؟

ج - بیست و دو .

س- بیست و دو است .

ج - بیست و دو است ، بله .

س- بیست و دو .

ج - بله . در عراق بودیم بند هم از راه بندر مرا آزاد کردند من آمدم به تهران . البته در غیبت ما تمام این تشکیلاتی که ما درست کرده بودیم تمام این ها بهم خورد ، تمام تشکیلات حزبی بهم خورد ، روزنامه در حال تعطیل بود بهم خورد و اینها . بکلی بساط تشکیلات ما اصولش که ریخته بودیم اینها همه اش داغان شد یعنی از آن راه نتوانستند از این راه تشکیلات ما را بهم زدند و اصلاً دیگر .

س- بله . بعد از این شما به چه فعالیت هائی ادامه دادید آقای اقبال ؟

ج - بعد از این ما یک روزنامه دیگر درست کردیم بنام روزنامه " ایران ما " .
س- بله .

ج - که مدیرش آقای تفضلی بود. یک مدتی آن روزنامه را اداره اش میکردیم و دنباله
" حزب پیکار " را میگرفتیم ولی تشکیلات چیز زیادی نداشتیم هنوز بعنوان یک
روزنامه بود در واقع . ولی آن روزنامه را هم من وسط کار دیگر ولش کردم بعطالت اینکه
یک حالت چپ روی پیدا کرده بود از حالت
س- بله ، بله .

ج - یک حالت چپ روی پیدا کرده بود مثلاً از نهضت پیشه‌وری در تبریز پشتیبانی
میکردند فلان میکردند این بود که من آن روزنامه را هم دیگر بعد از یک مدتی ول
کردم . ول کردم و در وقتی که مرحوم قوام السلطنه نخست وزیر بود برای رفع غائله
آذربایجان رفت به مسکو
س- بله .

ج - که البته آن وقت از طرف همان روزنامه " ایران ما " آن آقای تفضلی رفت به
مسکو جزء هیئت قوام السلطنه . سال بعد من رفتم به مسکو باوالاحضرت اشرف . از
مسکو که من مراجعت کردم بعد تصمیم گرفتم که یک مدتی کار سیاسی را ترک بکنم چون
خیلی هم‌خسته شده بودم ، به این نتیجه رسیده بودم که با این اوضاع و احوالی که
در ایران هست آن فکر بلندی که ما داریم که دلمان می‌خواهد که چه کار بکنیم مملکت
آزادی درست کنیم محیط آزادی درست کنیم ، این کار به این آسانی‌ها اینجا عملی
نیست به هیچ عنوانی عملی نیست . این بود که گفتم که این کار را ول بکنم فعلاً "
و بروم یک مدتی بیرون از ایران . مرحوم قوام السلطنه به من پیشنهاد کرد که یک
بستی در لندن خالی است اگر میخواهید شما بروید آنجا . و آن بست این بود که ما
در آن وقت یک هیئت نمایندگی داشتیم در شرکت نفت ایران و انگلیسی بعنوان ناظر
به اصطلاح . و بست معاونت این نمایندگی خالی بود چون اخیراً آقای دکتر شادمان
آنجا بود که از آنجا آمده بود به ایران و این بست خالی بود . مرحوم قوام السلطنه

به من گفت که شما اگر میخواهید که من به شما ابلاغ بدهم بروید آنجا . من هم چون خسته شده بودم و چیز بودم این بود که رفتم به لندن . ولی آنجا هم آرام نبودم بعلت اینکه به عقیده خودم بزرگترین کار خدمت به مملکت را در همان پست انجام دادم . شما اگر نظرتان باشد در جریان نفت مرحوم دکتر ممدق السلطنه و عدهای دیگر طرحی داشتند که حقوق تزییع شده ایران را از شرکت نفت بگیرند . من در لندن در ۱۳۴۸ ، در تابستان ۴۸ یک روز روزنامه تایمز را میخواندم ،

س- ۱۳۴۸ ؟

ج - ۱۹۴۸ ببخشید .

س- ۱۹۴۸ .

ج - ببخشید ۱۹۴۸ روزنامه تایمز را میخواندم به یک موضوعی برخوردم که خیلی جالب بنظر آمد . در مجلس انگلستان سئوالی از مرحوم بویسن وزیر خارجه انگلستان کردند . خیال میکنم کابینه سر استوارت کریبیسن بود ، کردند که دولت بیرمانی نفت خودش را ملی کرده و چـــــرا دولت انگلستان به این امر اعتراض نمیکند ؟ مرحوم بویسن جواب داد که ملی شدن و ملی کردن حق هر ملتی است مشروط بر اینکه خسارات طرف را بدهند .

س- کی پاسخ داد آقا این را ؟

ج - وزیر خارجه انگلستان به دولت .

س- بله .

ج - "ملی شدن حق هر ملتی است حق هر دولتی است مشروط بر اینکه خسارات طرف را بدهند .

ما با دولت بیرمانی مشغول مذاکره هستیم و این موضوع را تعقیب میکنیم ." بنده از

این نطق استفاده کردم و این نطق را چیدم و فرستادم تهران برای دوستم مرحوم عباس

اسکندری که وکیل مجلس بود . به او گفتم که این بهترین سندی است که ما میتوانیم

نفت مان را ملی کنیم . و شما بلندشوید البته بموجب این سند تقاضای ملی شدن نفت

را بکنید . عباس اسکندری در شهریور ۳۷ در ضمن استیضاحی که از دولت هژبیر

کرد این موضوع را مطرح کرد و گفت که " امروز نامه‌ای بدست من از طرف یک ایرانی وطن پرست که اجازه ندارم اسمش را فاش بکنم از لندن رسیده و سندی برای من ارسال داشته است که بموجب این سند من امروز در این مجلس پیشنهاد میکنم که اصلاً ما باید نفت‌مان را ملی بکنیم . " و آن سند را در مجلس خواند و گفت، " من از این ایرانی پاک نهاد تشکر میکنم . " بعد هم یک نامه‌ای به من نوشت که آن نامه را هم الان اگر بخواهید بعد به شما یک نسخه‌اش را میدهم به شما که در آرشیو تان داشته باشید که " بله کاغذتان به من رسید و من حقش را ادا کردم در مجلس چهار ساعت نطق کردم و از تو هم تشکر کردم و چون از تو اجازه‌ای نداشتم اسم ترا هم نگفتم . " بعد Elwell - Sutton که یک نویسنده انگلیسی است که سابقاً هم در تهران در سفارت انگلیس کار میکرد و بعد هم استاد دانشگاه آکسفورد شد در یک کتابی که راجع به نفت نوشته است اینطور مینویسد که " در نطقی که عباس اسکندری در مجلس شورای ملی کرد او پایه ملی شدن صنعت نفت را در ایران گذاشت. در نطقی که کرد در مجلس نطق او باعث شد که پایه ملی شدن نفت . " بنا بر این من خیلی خوشحال هستم که باز در همان مأموریتی هم که در آنجا داشتم به مدت چهار سال تا ۵۱ که نفت ملی شد برگشتم به ایران ، توانستم یک کار خیلی مهمی یک صنعت مهمی را در صورتیکه این کار وظیفه سفارتخانه‌های ما بوده که هیچ کدام اینها اصلاً توجهی به این کارها ندارند آنها مأمور هستند که بنشینند مهملات بنویسند بفرستند به تهران. آنها را آید آنها میکردند که اصلاً " نه کسی متوجه بود نه فلان بود. من خودم خیلی خوشحال هستم که با فرستادن این سند نطفه ملی شدن صنعت نفت را در ایران در آن مدت کاشتم بعد نتیجه داد. بعداً " من در هزار و سیصد و چیز بعد از ملی شدن برگشتم به ایران . چون آن دستگاه هم کسسه برچیده شد نمایندگی نبود برگشتم به ایران .

س- بعد از هزار و سیصد و سی و دو

ج - سی و یک .

س- هزار و نهصد و

ج - سی و یک .

س- در سال ۳۱ شما آمدید

ج - ما ۳۱ که بعد نفت ملی شد ، ۳۱ ملی شد دیگر بله .

س- بله ، بله .

ج - ۳۱ ملی شد من برگشتم به ایران .

س- در زمان نخست وزیری دکتر مصدق .

ج - مصدق . برگشتم به ایران . البته در آن مدت باز برگشتم فکر این بودم که روزنامه

را منتشر کنم یک روزنامه

س- چطور شد آقا شما برگشتید به ایران ؟

ج - ملی شد نفت دیگر . ملی شد آن

س- بله ، شما دیگر آن شغلی که در لندن داشتید چه کار کردید ؟

ج - هیچی دیگر آن شغل دیگر از بین رفت بکلی .

س- بله .

ج - چون من جزء هیئت نمایندگی دولت بودم در شرکت نفت .

س- بله .

ج - و چون نفت ملی شد دیگر شرکت نفتی نبود دیگر که

س- بله .

ج - این بود که من برگشتم به ایران بعد از ملی شدن صنعت نفت و بعداً " یک مدتی

روزنامه " نبرد " را دوباره منتشر کردم مدت خیلی کوتاهی که مصادف شد بعد با وقایع

سی تیر معروف که و آن اوضاع که بعد از آن هم دیگر من روزنامه را منتشر نکردم

و افتادم به کار وکالت دادگستری بعد از آن ، این خلاصه مطلبش است تا آن تاریخ .

س- بعد از جریان سی تیر شما پرداختید به کار وکالت دادگستری .

ج - بله در کار دادگستری بودم و البته

س- خوب بعد از آن سی تیر وقایع مهمی در ایران اتفاق افتاد .

ج - خیلی .

س- شما بعنوان ناظر بر آن وقایع

ج - بله .

س- خاطراتان را ممکن است برای ما

ج - خاطرات خیلی مفصلی دارم .

س- توضیح بفرمائید؟

ج - ناظر بر آن وقایع خیلی خاطرات مفصلی دارم . اولاً که در همان کار کودتا

البته من در آن دستی نداشتم ولی با مرحوم زاهدی خیلی رفیق بودم .

س- بله .

ج - چون زاهدی هم یکی از آنهایی بود که در زندان افتاد در ، زندان متفقین افتاد

در مدت جنگ .

س- بله .

ج - او را از اصفهان گرفتندش و بردندش به فلسطین آنجا حبس کردند . بعد که از

آنجا آمد بیرون ما با هم خیلی رفیق بودیم دوست بودیم با همدیگر . او در جریان

نخست وزیریش در جریانی که افتاده بود بر ضد مصدق اختلالاتی بکند یک روزی از من

کمکی خواست . مرحوم ، نه نمرده ببخشید ، آقای ابوالقاسم امینی آن وقت کفیل

وزارت دربار بود که البته وابسته به مصدق هم بود ، برادر دکتر امینی ، او هم با

من خیلی مربوط بود خیلی زیاد رفیق نزدیک بودیم با همدیگر . به من مرحوم زاهدی

یک روز گفت که " اگر ممکن است ،" البته او خودش هم با زاهدی خیلی رفیق بود ، به

من گفت که " اگر ممکن است این آقای امینی را بیاور من یک پیغامی دارم به شاه

بدهم ." البته فراموش نکنید که شاه همیشه با زاهدی بد بود هیچ از زاهدی خوشش

نمی آمده خیلی با او بد بود . گفت " من یک پیغامی دارم به شاه بگو این پیغام را

به شاه بدهد . " من به امینی گفتم امینی گفت که " من نه منزل زاهدی نمی آیم چون

مصدق خیلی مواظب است و اگر پیغامی دارد به تو بگوید و تو به من بگو من به شاه میدهم پیغامش را. " من به زاهدی گفتم و زاهدی گفت که " پیغام من این است به شاه ، که شما فرمان نخست وزیری مرا بدهید ، " این در اسفند ۱۳۳۱ است دارم صحبت میکنم . به من گفت که ، " شما فرمان نخست وزیری را به من بدهید من اگر موفق شدم که به نفع شماست اگر موفق نشدم خوب من از بین میروم اهمیتی ندارد . " من به امینی گفتم امینی گفت " من پیغام را به شاه میدهم . " فردایش به من تلفن کرد و من رفتم منزل امینی ، گفت که " من به شاه گفتم شاه به من نگاهی کرد و گفت که من به دست این دزد فرمان بدهم ؟ دستم را ببرند فرمان نخست وزیری به این نمیدهم . بگو برود پی کارش . " به امینی گفتم که " من که این پیغام را این طور نمیدهم به او که . " گفت که " حالا چه میگوئی به او ؟ " گفتم " به او میگویم که شاه گفته است که حالا وقتش نیست هر وقت وقتش باشد من فرمان را به شما میدهم بهر صورت . " چون من شاه را میشناختمش ، شاه بسیار بسیار آدم ضعیف یعنی از این ضعیف تر آدم در دنیا شما کمتر میتوانستید پیدا کنید و من با این زندگی های خیلی بخصوصی داشتم در مدت شاهی اش چه قبل از مصدق و چه بعد از مصدق . این مرد بسیار بسیار ضعیفی بود و این هر وقت تحت فشار بود مثل پیراهن عوض کردن تغییر عقیده میداد همیشه . و من میدانستم که بالاخره این یک روزی تحت فشار قرار بگیرد فرمان نخست وزیری این را خواهد داد و کما اینکه هم داد بالاخره . این یکی از وقایع خیلی حالبی بود که در زمان ... البته من در خود کودتا دخالتی هیچ نداشتم با آقای زاهدی همکاری در خود کودتا نمی کردم ، این کمکی بود که از من خواسته بود که پیغام را به او بدهم دادم و آن هم جوابی بود که آن داد بهر صورت شد نخست وزیر هم . این هم یکی از این چیزهای جالب زندگی بنده بود که برای شما گفتم .

س - بله . خوب ، آقا ، بعد از کودتای ۱۳۳۲ وقایع مهمی در ایران اتفاق افتاد .

شما در آن دوره آیا هیچ سمت دولتی داشتید ؟

ج - هیچ . من بعد از آن هیچگونه سمت دولتی اصلاً قبول نکردم . حتی مرحوم دکتر

اقبال وقتی که نخست وزیر شد به من چند دفعه پیشنهاد کرد هیجوقت قبول نکردم .
س - بله .

ج - و علتش هم این بود که میگفتم که آقا من یک آدمی هستم آزادم آزادهام آزاده فکر میکنم . دلم میخواهد در یک جایی کار کنم که حرفم را بتوانم آزاد بزنم . و من جلوی زبانم را نمیتوانم بگیرم اصولاً ، عقیده‌ام را نمیتوانم نگویم . وکیل شدن من یا وزیر شدن من این به ضرر شخص‌ها تمام خواهد شد بعلمت اینکه من آنجا نه وکیل هستم که با دکمه بزینند فشار بدهند بلند شوم بنشینم و نه وزیری هستم که حرفی به من بزینند گوش بکنم . بنابراین من حرفم را خواهم زد و این خوب ، سر مدت کوتاهی طول خواهد کشید چه وزارت من چه وکالت من مدت کوتاهی طول خواهد کشید و بعد مجبور میشوم استعفا بدهم یا اسباب زحمت شما بشوم بنابراین بهتر این است که هیجوقت کاری نکنم . شاه هم این مطلب را میدانست . شاه با من هیجوقت به تمام چیز از ته قلب هیجوقت با من بد نبود . ولی با من نسبتاً احترام داشت چـــون میدانست که من طرز فکرم چه جور است . ولی همیشه میگفت که این آدم ناسازگاری است . این لقبی که به من داده بود هیجوقت ، میگفت " این ناسازگار است . سازگار نیست اصلاً " . حتی یک وقتی که دکتر اقبال میخواست انتخابات کند به او گفته بود که " خسرو را وکیلش بکنید . " گفته بود " نه خسرو بدرد وکالت نمیخورد . شما بیـــک برادر دیگری دارید او خوب است برای وکالت . " او برادر کوچکتر من بود محمد علی بود که او وکیل شد البته (؟) البته من از دکتر اقبال هم برای این کار خواهشی نکرده بودم به اینکه وکیل بشوم . حتی مرحوم زاهدی هم وقتی رو کار آمد به من پیشنهاد کرد که وکیل بشوم . گفتم " نه آقا بدرد من نمیخورد . این وکالت‌ها اینها بدرد من نمیخورد . من همیشه آزادی خودم را حفظ کردم حالا هم حفظ می‌خواهم بکنم . من خودم را نمی‌خواهم آلوده کنم با این دستگاه‌های ...

س - خوب شما بعداً " پرداختید به کار وکالت باز هم ؟

ج - بله . من دفتر وکالتی داشتم در تهران . دفتر وکالتی داشتم و پنج شش نفر از وکلا

با هم کار میکردیم یک law firm داشتیم . یعنی اولین بار بود در ایران یک

law firm درست کردیم در ایران .

س- اسم law firm شما چه بود آقا ؟

ج - همراه .

س- همراه ؟

ج - دفتر وکالت همراه . بله

س- آقایان دیگری که با شما کار میکردند کی ها بودند ؟

ج - آقای محمود هرمز بود که از وکلای درجه اول تهران بود .

س- بله .

ج - آقای دکتر باقری بود از وکلای درجه اول تهران بود . آقای ابوالقاسم تفضلی

بود . آقای شمس‌الدین بهبهانی بود . آقای چیز دیگر داشتیم که اهل کاشان بود ، جوانی

بود که یک پسر خیلی خوبی بود . پنج نفر بودیم که با هم کار میکردیم آنجا در تهران ،

بله .

س- بله .

ج - بله .

س- خوب ، آقا شما در تمام این دوران از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ تا انقلاب ۱۹۷۹ ناظر

بر خیلی رویدادهای سیاسی

ج - اولاً خیلی

س- بودید .

ج - بله .

س- من میخواهم از حضورتان تقاضا بکنم که شما دیگر خودتان ادا مہ بفرمائید و آن‌خاطرات

سیاسی ای را که دارید و ناظر بر رویدادهایی که بودید آنها را آنطور که می‌تواند

خودتان است برای ما توصیف بفرمائید .

ج - اولاً " بگذارید یک مقداری هم باز از قبل از کودتا به شما بگویم .

س- تمنا میکنم بفرمائید .

ج - قفل از کودتا ما در آن مدتی که حزب داشتیم اولین خاطره من بود اولین ملاقات من با شاه در شهریور ۲۱ بود در کاخ سعدآباد با او ملاقات کردم .
س- بله .

ج - آن وقت جوانی بود البته در حدود ۲۲ سال ، گمان میکنم بله ، بیست و دو سه سالش بود . تازه هم رو تخت نشسته بود . من رفتم پهلوی و مرامنامد " حزب پیکار " را که برای شما خواندم با تشکیلات اینها برایش بردم . شاه خواند و گفت " خیلی خوب است خیلی خوب است من اگر که شاه نبودم حتما" عضو حزب شما میشدم . " بعد ما با او ، خوب ، آن وقت ها ما خیال میکردیم که واقعا" خوب جوانی است دیگر جوانی است که آلسوده نشده بود و آن وقت آدم خوبی بود ، خیلی آدم خوبی بود . احساسات وطن پرستی داشت . مرد خوبی بود آن وقت . و فکر میکردیم که خوب دیگر تقویت او باشد به صلاح مملکت است این بود که ما در قدم اول مان او را تقویتش میکردیم زیرا که _____ داد و بنا براین بود که ما رابطه خوبی با شاه داشتیم آن وقت و اغلب میدیدمش . و حتی در زمان غائله توده‌ای ها و در اوج عظمت توده‌ای‌ها که آن تظاهرات را در تهران میکردند

س- تظاهرات برای پشتیبانی

ج - برای نفت و

س- از تقاضای نفت؟

ج - نفت و مردم یک خرده قدرت نشان میدادند فلان میکردند ، این را من اغلب میدیدم ، آن وقت هم خیلی تنها بود و در سعدآباد میدیدمش گاهی ، میدیدمش صحبت میکردم . دلداریش میدادیم که آقا چیز نکنید . حالا این آن وقت آنقدر ضعیف بود که همان وقت میخواست که از ایران برود . این را من به شما امروز میگویم . جرج آلنی بود سفیر آمریکا در تهران ، او با من مربوط بود که بعد آمد اینجای _____ سفیر خوبی هم بود . قبل از آن هم آن آقای Dreyfus بود در تهران آن هم سفیر خوبی

بود خیلی محبوب بود او را انگلیسی ها برداشتنده از تهران چون خیلی محبوب بودند ایران هم زنش هم خودش ، خیلی آدم های محبوبی بودند . ما اطلاع پیدا کردیم از داخله شاه که شاه صحبت رفتن میکند میگوید اینجا جای ما نیست ما دیگر نمیتوانیم اینجا بمانیم . از تظاهرات توده‌های ها خیلی ترسیده بود خیلی میترسید . من و یک دوست دیگرم ، حالا اسمش را نمیخواهم ببرم ، که او هم با جرج آلن خیلی رفیق بود ، گفتیم که برویم بهلوی جرج آلن و به او بگوئیم و برود به این قوت قلب بدهد این جا خالی نکند چون رفتن این از ایران در این موقع حتما " مملکت را میاندازد دامن کمونیست‌ها . ما به جرج آلن گفتیم جرج آلن گفت " من چه میتوانم بکنم ؟ چه جوری بروم به ایمن بگویم ؟ " گفتیم که " شما برو دیگر برو البته یکی دوسه روز با او تنیس بازی کن ، قوت قلب به او بده فلان بهش بده . گفت " آخر من با اتومبیل سفارت نمیتوانم بیایم . " رفیق من گفت " من شما را با اتومبیل میبرم میرسانم تا سعدآباد و شما را برمیگردانم . " و این رفیق من در مدت یک ماه این کار را کرد . جرج آلن را میبرد به سعدآباد با شاه تنیس بازی میکرد . و این را تقویتش کرد و آنجا ماند . و اگر جرج آلن نبود و ما هم این فکر را نکرده بودیم این شاه چون آدم خیلی ضعیفی بود همان وقت رفته بود . همان وقت از ایران رفته بود و مملکت را به این وضع چیز انداخته بود . خیلی وضع ناگوار بدی بود آن وقت . بعد ما از کارهایی که در آن وقت کردیم در قسمت روزنامه نویسی این بود که ما اولین press association ایران را درست کردیم ، اولین انجمن روزنامه نگاران ایران را درست کردیم که خود من هم رئیسش بودم و یک مدت زیادی رئیسش بودم . و برای اولین بار در ۱۹۴۶ ، یعنی درست بعد از جنگ ، من رفتم به نمایندگی انجمن روزنامه نگاران در اولین کنگره روزنامه نگاران بین المللی در پراگ که تشکیل شده بود شرکت کردم . در آنجا هم یک نطقی راجع به آزادی مطبوعات و اینها کردم . وقتی میرفتم به پراگ شاه به من گفت که من یک پیغامی دارم به بنشینش رئیس جمهور چکسلواکی شما بدهید به او . به او گفت که از قول من سلام برسانید ، چون بنشینش در مدت جنگ از طریق ایران آمد رفت

مسکو یک سفری ، بنا براین با شاه آشنا بود. به من گفت که " از قول من به او سلام برسانید و بگوئید که ما در وضع خیلی دشواری هستیم اینجا شاید شما بتوانید به ما یک کمکی بکنید . " من رفتم در قصر بنش ، با او یک عکس خیلی خوبی هم دارم ، پهلوی بنش و پیغام شاه را دادم . آن وقت اوضاع چکسلواکی خیلی بد بود. ما زاریک بود وزیر خارجه چکسلواکی بود که خیلی مرد وطن پرستی بود و کمونیست ها داشتند که اوضاع را میگرفتند در دست ، هنوز چون کمونیست نشده بود چکسلواکی ، ولی نزدیک بود که بگیرندش در . من رفتم بنش را دیدم پیغام شاه را به او دادم . بنش به من گفت که " به شاه از قول من سلام برسانید بگوئید که ایران و چکسلواکی در آسیا و اروپا هر دو در یک وضعیت هستند نسبت به شوروی ها . ما از بین رفته هستیم امیدوارم شما از بین نروید . " بنش این پیش بینی را همان وقت میکرد . شش ماه بعدش هم آنجا سقوط کردند و دولت به دست کمونیست ها افتاد . بعد در آنجا شش ماه بعد دولت چکسلواکی به دست کمونیست ها افتاد . البته در آن انجمن روزنامه نگاران از همه جا بودند از انگلستان بودند که ما با آنها آشنا شدیم و همه آن روزنامه نگاران آنجا بودند . بعد من از آن سفر که برگشتم سفر شوروی پیش آمد برای من . در سفارت شوروی در نهران دو دسته شده بودند یک دسته ای بودند که میگفتند که باید که در ایران نفوذ کرد از طریق حزب توده . یک دسته ای هم بودند که میگفتند که در ایران باید نفوذ کرد از بالا از دربار . سرده آن دسته ای که میگفتند که در ایران باید نفوذ را از دربار شروع کرد یک دکتری بود بنام دکتر بارویان ارمنی بود .

ر. - بارویان ؟

ج - بارویان ، این رئیس مریضخانه شوروی بود در تهران . این موفق شد یک مسافرتی درست بکند به مسکو و الاحضرت اثرن را دعوت کردند از طرف صلیب سرخ شوروی بمدت یک ماه . مرحوم امیرالملک مرزبان وزیر بهداری بود که او هم همراه بود . دو سه تا از خانم ها همراهش بودند . مرحوم سرلشکر شفائی که تحصیلاتش را در روسیه کرده بود زبان هم خوب میدانست ، او هم بعنوان آجدوان و الاحضرت همراهش بود . بنده هم که

هم باوالاحضرت آشنائی داشتم و همین که رئیس انجمن روزنامه نگاران بودم بعنوان روزنامه نگار با آنها رفتم به مسکو . این سفر ما یک ماه طول کشید ، در بادکوبه اولین جایمان بود که رفتیم . بعد رفتیم به مسکو ، لنینگراد و کیف و خارکف و استالینگراد و بعد برگشتیم به ایران . البته این بارویان خیلی آدم شوخی بود ، خیلی آدم خوشمزهای بود . به بادکوبه که رسیدیم اول که نهار میخواستیم بخوریم این زنگی آنجا بود میزد کسی بیاید کسی نیامد . اول گفت که دموکراسی بزرگ شروع شد باید هر کسی کار خودش را خودش بکند ، بلند شد و رفت پیشخدمت را صدا کرد که بیاید که یک کاری بکند . آن سفر برای من سفر خیلی آموزنده ای بود چون من خودم هم آدم خیلی *curieux* بودم کنجکاو هستم از اینها ، و روسها هم پذیرائی خیلی عجیبی کردند ، پذیرائی خیلی عالی کردند . با وجودی که بعد از جنگ بود و هیچ چیز در روسیه نبود واقعا " رقت آور بود ، غذا و ، هیچ هیچ ، خیلی وضع بدی بود . و اینها پذیرائی درجه اولی سنگ تمام گذاشتند و جاهای مختلف رفتیم دیدیم . ولی من خود من آدم خیلی کنجکاو بودم شب ها اغلب مهمانی ها نمیرفتم میرفتم توی شهر گردش میکردم با مردم صحبت میکردم اینور آنور صحبت میکردیم . بطوریکه در یک در خارکف یادم میآید که یک شبی که رفته بودم یک جایی صحبت میکردم یا معلوم شد این ها خیر شده بودند البته همه تحت نظر بودیم ما آنجا . صبحی سوار قطار به که شدم یک میز بود چهار نفری من و بارویان و اسمعیل خان شفائی و یک نفر دیگر با هم نشستیم میزی هم وسطمان بود . این بارویان در آمد به اسمعیل خان گفت که ، شفائی که ، " این اقبال آخرش مرا به کشتن میدهد . " گفت " چرا؟ " گفت " او شب ها می رود این ور و آن ور . " گفت ، " این شب ها می رود این ور و آن ور و با مردم صحبت میکند فلان میکند . این خیال میکند ما هم خبر نداریم از این ها . و من هم مسئول این مسافرت هستم خواهش میکنم این بقیه مسافرت را این کارها را نکنید چون من جانم در خطر است . "

ما هم به او قول دادیم گفتیم " چشم ، نمیکنیم دیگر از این کارها . " و ما وقتی

برگشتیم به تهران رفقای من آمده بودند به فرودگاه دیدن من . همه از من با یک ولع و حرص میپرسیدند که "خوب ، چه خبر بود روسیه ؟" فلان از این حرف ها . من به آنها گفتم که سران را بگذارید زمین و سجده‌ای بکنید. قدر این مملکت را بدانید زمین را سجده کنید . شما باید بروید آنجا را ببینید چه خبر است تا دیگر هوس ، نمیدانم که ، چپی بودن و نمیدانم کمونیست بودن و فلان اینها از سر هم‌تان بیاید بیرون .

آنها داستان دیگری است ، وضع دیگری است ، مملکت دیگری است اینها . اصلاً نه با روحیات مانه با اخلاق ما با هیچ چیز ما سازگار نیست . شاه به من گفت که " شما از این مسافرتان مقاله مینویسید ؟" گفتم ، نه . " گفت ، چرا ؟" گفتم ، " آن چیزی که من دلم می‌خواهد بنویسم که نمیتوانم بنویسم و صحیح هم نیست بعلمت اینک من همان یک مملکتی بودم برگردم از آنجا یک چیزهایی بر ضد آنها بنویسم ، مشاهدات حقیقی خودم را بنویسم صحیح نیست چیز خوبی نیست . " گفت ، " آخر چیزی هم کس نمی‌نویسد بد است . " گفتم ، " من میتوانم بنویسم فقط مینویسم که امروز وقایع روز را مینویسم که رفتیم امروز آنجا فلان جا را دیدیم ، فلان موزه را دیدیم ، فلان جارا دیدیم . فلان جا نهار خوردیم ، فلان جا شب بودیم . هیچ تفسیری غیر از این نمیتوانم بنویسم . چون آنچه که باید بنویسم آن برخلاف ادب است و نزاکت است و صلاح ما هم نیست . " گفت که ، " خیلی خوب ، پس یک چیزی بنویسید . " بنده دو تا مقاله نوشتم و یک روز تلفن کردند از دربار که بنده عصری رفتم پهلوی شاه ، گفت ، " آقا این‌ها را که بنویسید بهتر است که . " گفتم ، " خوب ، بنده . " گفتو به شما که من چه مینویسم بهر صورت . من وقایع را مینویسم چیز دیگری نمینویسم .

س- کجا منتشرش کردید آقا ؟ " ایران ما " ؟

ج - اطلاعات .

س- اطلاعات ؟

ج - بله . در هر حال من به اینها گفتم که نه من اینی کس ————— مینویسم همین است دیگر روز کجا بودیم ، شب کجا بودیم .

اینکه ملتی نیستیم که حس مسئولیت داشته باشیم برای خودمان همیشه دلمان میخواهد یک بیتی را بتراشیم بگذاریم آنجا و دور این بت جمع بشویم تمام کارها را بیندازیم روی دوش آن ، تمام بدی ها مال او باشد ما خودمان در اینجا مشغول زندگی مرفه و خوب و مشغول چپاول و دزدی خودمان باشیم . این هم وقتی برگشت از رم برگشت و دلیل اینکه این هیچی نداشت وقتی که وارد رم شد آن مرحوم اریه که وکیل مجلس بود دسته چکش را برد پهلوی این و یک چک سفید امضاء کرد و داد به اینجا و گفت " شمس علیحضرت هر چقدر پول میخواهید از حساب من میترا نید بردارید . " و این در رم هم یک شاهی پول نداشت بهیچوجه به هیچ عنوان پول نداشت . این که برگشت به ایسرا ن آقای علم و دارودسته اش دورش جمع شدند و گفتند که ملاحظه فرمودید ؟ تشریف بردید آنجا یک شاهی هم پول نداشتید و اینستکه علیحضرت باید فکر خودتان باشید . البته اینها فکر علیحضرت نبودند فکر خودشان بودند منتهی به این کیفیت گفتند به علیحضرت " علیحضرت هم باید به فکر خودتان باشید . "

روایت کننده : آقای خسرو اقبال

تاریخ مصاحبه : ۷ ژوئن ۱۹۸۵

محل مصاحبه : واشنگتن دی سی

مصاحبه کننده : ضیاء صدقی

نوار شماره : ۲

این ها مقدمه چیدند و شاه را انداختندش توی راه بد توی راه فساد . دورش را محاصره کردند ارتباط شاه را با مردم و با آن آدم‌هایی که خوب بود ممکن است با او چیز بکنند ، بکلی قطع کردند . دورش یک حلقه‌ای درست کردند از یک مشت آدم فاسد و خودشان مشغول چپاول شدند و او را هم آلوده‌اش کردند و از او هم دیکتاتور ساختند و این را انداختند توی این راهی که آخرش هم به این روز به این بدبختی افتاد که هیچ جا قبولش نکردند و در نکبت و فلاکت مردش به هر صورت . البته این آدم تا آن وقت مسلما " آدم خوبی بوده مسلما " آدمی بوده است که به مملکتش علاقه داشته دلش میخواست ایران خوبی باشد هیچ در آن تردیدی نیست اساسا " . ولی متأسفانه ما ایرانی ها اینظوری هستیم . پدرش را هم ما خرابش کردیم بعلمت اینکه مرحوم رضا شاه وقتی که به سلطنت رسید او هم چیزی نداشت در هزار و سیصد و هشت و نه دو سه سال بعد از سلطنتش یک روزی آن سرلشکر خدایار خان میرود پهلویش میگوید " قربان اهالی رود هن آمدند این اسناد مالکیت را میخواهند تقدیم کنند به اعلیحضرت " . شاه عصبانی میشود اسناد را برت میکند توی صورت این میگوید که من احتیاج به سند ندارم . احتیاج به ملک ندارم تمام ایران مال من است . برو پی کارت . " البته ما ایرانی ها که نقشه داریم از در بیرون میکنند از پنجره ، از پنجره بیرون میکنند از توی راه آب بالاخره ، این را دو سه دفعه دیگر این کار را (؟) که آخرش شد بزرگترین ملاک ایران . املاک مردم را گرفت و فلان را گرفت و افتاد تو این کار مقصودم این است که میخواهم بگویم ما ایرانی ها این خاصیت را داریم اصلا " یک ملت خیلی خیلی خصوصی هستیم که در دنیا بنظر من نظیر ما خیلی کم است و علتش هم این صفاتی که داریم علتش

اینستکه ما کمتر ملتی یا مملکتی در دنیا شہ می بینید که به اندازه ایران مهاجم داشته باشد و این مهاجمین برای ما یک اخلاق های بسیار بسیار بدی گذاشته اند . اولاً " که ما یک نژاد خالصی نیستیم برخلاف اینکه همه میگویند . نژاد خالصی هستیم ؟ عرب آمده چندین قرن در ایران مانده ، مغول آمده چندین قرن در ایران مانده . اسکندر آمده در ایران مانده ، این ها همه زاد و ولد کردند این ها همه چه کار کردند . ولی ما یک نژاد مخلوطی هستیم . آن وقت این هر مهاجمی که آمده ، روید هر مهاجم هم اینطوری است دیگر ، مردم را به هم میاندازد جاسوسی میکنند برای همدیگر ، عدم اعتماد بهم دارند و خیرچینی میکنند در مقابل قدرت تسلیم هستند و در مقابل ضعیف به ضعیف زور میگویند ، این خاصیتی است این صفاتی است که برای ما گذاشتند اینها همه . و این ها همه رفته توی خون ما ، بنابراین ما ایرانی ها اولاً بهمدیگر هیچ اعتماد نداریم عادت نداریم حرف راست حرف ما- و پوستکنده بزنیم به هیچ عنوان ——— سی . در مقابل قدرت تسلیم هستیم . هیچ ملتی به اندازه ما دیکتاتوری نداشته و تحمل دیکتاتوری نکرده . هیچ ملتی در دنیا به اندازه ایرانی به دیکتاتوری عادت ندارد و تحمل دیکتاتوری را نکرده . تمام تاریخ ایران را شما ورق بزنید پر از پادشاهانی بوده است که همه دیکتاتور بودند . ما یک روزی با مرحوم عباس اقبال و مرحوم تقی زاده در دفتر مجله " یادگار " در تهران نشسته بودیم صحبت میکردیم و گفتند " آقا ببینیم از این پادشاه های ایران کی خوب بوده ؟ " پانصد و شصت پادشاه این ها یادداشت کرده بودند و به سوابق این ها که میرسیدند یک نفر از اینها را نتوانستند اینها بگویند که یک نمونه ای ما یک پادشاهی خوب باشد . شاه عباس کبیر از آن ظالم های درجه اول بوده . کریم خان زند از آنها بود اوشیروان عادل از آن بدتر از همه . تمام این ها ظالم و سادشاه با آن کور کردن پسرش چشم درآوردنش . تمام این ها یکی از یکی بدتر ، هیچ کدام این ها پادشاه خوبی ما نداشتیم . فقط رسیدند به یک کسی آن قازان خانی بود که آن هم چنگیز بود گفتند " ایـــــــــــــــ passable است این را میشود از از گذشت . این نسبتاً " توی این هاغیلی... او

هم مغول بوده اصلا". بنا براین ما این اخلاق در تمام ما ایجاد شده که به دیکتاتور تعظیم میکنیم هیچوقت حرفمان را نمیزنیم هیچوقت عادت نداریم ما حرف بزنیم حرف روراست بزنیم. من یاد هست که همین شاه یک روزی هم به او گفتیم که همان اوائل قبل از معدق اینها، " شما چرا یک شورای مشورتی شما جوان هستید شما چرا یک شورای مشورتی درست نمیکنید که این مسائل مملکتی اینها را مشورت کنید صحبت کنید؟" به من گفت که " پدرم به من یک نصیحت کرده گفته که با ایرانی دستجمعی مشورت نکن. با ایرانی تنها تنها صحبت بکن چون اینها وقتی دستجمعی میشوند حرف نمیزنند. این ملاحظه این را میکند آن ملاحظه آن را. در دستجمعی در اجتماع ایرانی حرف نمیزند این ملاحظه این را میکند آن ملاحظه آن را باید بکند، هیچوقت در دستجمع مشورت نکن و همیشه تک تک اگر حرفی هم بزنند تک تک میزنند هیچوقت دستجمعی مشورت نکن". بنا براین ما هیچوقت ملتی هستیم که مراحت لجه نداریم، صمیمیت نداریم، اعتماد نداریم، ما به خارجی بیش از خودمان اعتماد داریم بیش از خود ایرانی ها، ایرانی ها به یک خارجی اعتماد میکنند ولی به یک ایرانی خیلی کمتر اعتماد میکنند. اینهاست که معایب اجتماع ماست و این ها توی خون ما رفته اینها هم جز با تربیت، جز با تعلیم و تربیت با چیز دیگری بیرون نمیآید از خون ما. و عجیب است که، این را من به شما بگویم که ما محل هم که میفرستادیم به اروپا آنهاست هم که میرفتند اروپا تحصیل میکردند و برمیگشتند به ایران این عادت را ترک نکرده بودند یعنی این بقدری قوی است در ما هنوز توی خون ما مانده است که هنوز با تحصیل خارج هم رفع نمیشد هنوز. این ها میآمدند به آنجا یا مقاومت نمیکردند میگذاشتند میآمدند با اگر میمانند آنجا هرنگ، اجتماع میشدند عین اجتماع میشدند هرنگ اجتماع میشدند این کارها را میکردند عین کار. این اینقدر در ما قوی است. من خودم از آنهاست هم که معتقدم که بلا و بدبختی ما ایرانی ها و این مملکتی که امروز داریم سر دو چیز است. یکی از وقتی است که اسلام آمده به ایران که اصلا مملکت ما را بکلی زیر و رو کرده با این خرافاتش و با این حرفها مخصوصا " شیعه ای که ما درست کردیم .

اما اسلام اول عیبی ندارد که ولی این شیعه‌ای که ما درست کردیم که الان نمونه‌اش را شما می بینید این بلا جان این مملکت شده که هیچوقت به این زودی ها هم خلاصی از آن نمی شویم اصلا" . یکی دیگر هم رژیم سلطنتی ایران است ، رژیم سلطنتی هیچوقت در ایران نمیگذارد که مردم به سوی دموکراسی بروند. نه اینکه او نمیگذارد آن عده‌ای هم که منفعتشان نیست که ایران به سوی دموکراسی برود آنها هم نمیگذارند اصلا" . رژیم سلطنتی را اینها تقویت میکنند . الان همین عده‌ای که افتادند دنبال پسر شاه ، آقا شما از همین ها بپرسید " آقا در این اوضاع آشفته ایران ، در این وضعی که ایران دارد این اوضاع بین المللی یک جوان ۳۴ ساله‌ای که مملکتش را نمی‌شناسد تجربه‌ای ندارد این چه امیدی میتواند برای مردم ایران باشد ؟ این را شما به من بگوئید. یک جواب بدهید آقا این جوان چه میتواند بکند برای این مملکت ؟ چه امیدی میتواند برای ایران باشد که شما دور این جمع شدید ؟ " ولی دور این جمع شدند برای چی ؟ برای این که این را هم مثل پدرش بکنند آنجا اگر موفق بشوند که موفق نخواهند شد بنظر من ، این را بگذارند آنجا دورش جمع بشوند یک حلقه‌ای درست بشوند و همه را بگیرند و عین بابایش بروند همان بلائی که سر بابایش درآوردند در بیاورند و برود بی کارش وسط راه . این سلسله پهلوی خوب از سلسله‌های کم نظیر دنیا است دو تا پادشاه داشته هر دو هم یک جور روی کار آمدند هر دو هم به یک سرنوشت مبتلا شدند هر دویشان ، هر دویشان به یک سرنوشت مبتلا شدند هم او پدرش به آن صورت مرد این هم به همان سرنوشت مبتلا شد . این دو چیز بنظر بنده باعث بدبختی ایران است و تا این دو کار هم حل نشود این ما روی آسایش و خوبی نخواهیم دید اصلا" . و این هم واقعا" آقای درخشش یک سئوالی کرده بود هفت‌هشت تا سئوالی کرده بود چندی وقت پیش ،

س- بله ، بله .

ج- که بنده یک جوابی به او دادم که البته حالا بعد چاپ خواهد کرد شاید آن را هم بعد ملاحظه بفرمائید ضمنا" ، این نوشته بود که دموکراسی چه جور میشود در ایران برقرار

کرد ؟ گفتم ، " آقا دموکراسی یک راه خیلی طول و درازی دارد . و این مملکتی که مردمش اینقدر اکثریتش بی سواد هستند و حتی وزرای این مملکت هم قانون اساسی شان را نمیدانند چیست ؟ یعنی شما از تمام این ها که الان سنگ قانون اساسی به سینه میزنند بپرسید - قانون اساسی ایران چیست ؟ چه میگوید قانون اساسی ؟ اگر کسی به شما توانست بگوید ، نود و نه درصدشان اگر توانستند به شما بگویند بنده به شما هر چه بخواهید به شما میدهم . همان طبقه حاکمهای هم که در ایران بودند هیچکدام قانون اساسی را نخوانده بودند نمیدانستند چون موجبی نبوده بخواهند . چون یک رژیمی بوده با یک سیستم دیگر برخلاف قانون اساسی اداره میشده

ب. - بله .

ج - اصلاً موجبی نبوده برای قانون اساسی یعنی رئیس الوزرا بش هم نمیدانسته قانون اساسی چیست ، وزیرش هم نمیدانسته ، وکیلش هم نمیدانسته قانون اساسی چیست ، الانش هم نمیدانند اصلاً " . گفتم بنابراین در یک همچین وضعیتی برقراری دموکراسی خیلی کار مشکلی است . گفتم بنظر من اولش اینستکه باید یک جمعیتی درست بشود که معتقد باشند که دموکراسی برای ایران خوب است و این ها جمعیت حمایت از برقراری اصول دموکراسی در ایران .

س. - آقای اقبال میخواهم از حضورتان تقاضا بکنم که فعلاً بحث ، اگر اشکالی ندارد ، بحث نظری و تحلیلی را بگذاریم کنار بپردازیم به توصیف آن رویدادهای مشخص تاریخی که شما ناظر بر آنها بودید .

ج - از بعد از چی داشتیم ؟ بعد از

س. - من سؤال را مطرح کرده بودم از بعد از کودتا تا دوران انقلاب ، خوب ، شما دوران انقلاب را هم قبلاً " به من گفتید که با آقای خمینی ملاقات داشتید

ج - بله ، بله ، بله .

س. - و شما فرمودید که شروع بکنیم از قبل از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ،

ج - بله

س- و بنا براین شروع کردید از ملاقات خودتان در سال ۱۳۲۱ با محمدرضا شاه .

ج - بله .

س- و بنا براین می‌خواهم از حضورتان تقاضا بکنم که از همان جا شروع بکنید و آن رویدادهای مشخصی را که شما ناظر بر آنها بودید آنها را برای توصیف بفرمائید که اهمیت تاریخی دارد .

ج - رویدادهای مشخصی که من برای شما بتوانم یکی یکی بگویم چون که رویدادهای مشخص ایران بعد از کودتا در آن زمان زاهدی و عرض کنم ،

س- بله ، که چطور شد مثلاً زاهدی برکنار شد ؟ آیا شما اطلاعاتی از برکنار شدن و چگونگی برکنار شدن آقای زاهدی دارید ؟

ج - بله ، زاهدی را ملاحظه بفرمائید ، وقتی زاهدی برکنار شد ، خوب ، من با سابقه قبلی زاهدی با شاه خوب نبود هیچوقت ، یعنی شاه هم با زاندی خوب نبود . بهیچوجه با هم میانه‌ای نداشتند . بنا براین مخصوصاً " چرن که نظامی بود اصلاً " چون که نظامی بود آمده بود سر کار و شاه خوش
س- بله .

ج - نمی‌آمد که نظامی سر کار بیاید . یک وقتی هم که رزم آرا آمده بود سر کار شاه گفته بود که این یک مورد استثنائی بوده است که سر کار آمده . دیگر این نظامی‌ها پشت گوشان را ببینند نخست وزیری را ببینند پس بنا براین

س- بله .

ج - اصلاً از نظامی خوش نمی‌آمد که بیاید سر کار قدرت دستش بگیرد . و این بود که همیشه با او کلنجر میرفت با زاهدی . همیشه با زاهدی کلنجر میرفت چوب لای چرخ می‌گذاشت اذیتش میکرد اصلاً " . با اینکه بالاخره آمریکائی‌ها را قانع کرد که این زاهدی را برش دارند . آمریکائی‌ها را قانع کرد و زاهدی هم بطور خیلی فرم بدی برداشت خیلی . پیام به او داد که " بروید شما استعفا بدهید . " علم را فرستاد پهلویش که " شما بروید استعفا بدهید . " بطور خیلی زنده‌ای برداشتش . خوب ، آن هم استعفا

داد و بعد رفت به سوئیس فرستادش به سوئیس که آنجا سفیر شد در سوئیس بهر صورت .
و بعد از آن خوب آقای علا آمد روی کار .
س- بله .

ج- آن وقت هم هنوز شاه باز چیزی نبود در زمان کابینه علا هم البته شروع شد به تمایل به سمت کار آمریکائی ها رفتند و کارهایی شد که تمایل به سمت آمریکا پیدا شد آن وقت . از بعد از علا کابینه مرحوم دکتر اقبال روی کار آمد . در اینجا من به شما خیلی چیز میتوانم بگویم در کار کابینه مرحوم دکتر اقبال .
س- تمنا میکنم .

ج- بنده با مرحوم دکتر اقبال توی برادرها از همه بیشتر نزدیک بودم یعنی با تنها کسی که نزدیک بود من بودم . مرحوم دکتر اقبال مرد بسیار بسیار شریف و خوبی بود فوق العاده . و این تنها آدم درست این دستگاه بود یعنی تنها آدمی که درست بود در دستگاه شاه این بود . حسابش هم با شاه با حساب سایرین فرق داشت . این حسابش با شاه رسمی بود این در زندگی خصوصی شاه شریک نبود . در صورتیکه علم و اینها همه در زندگی خصوصی شاه شریک بودند ، مهماسی های شبانه اش ، نمیدانم ، فلان . ولی این همیشه در ضمن اینکه به شاه نزدیک بود ولی داخل زندگی خصوصی شاه فعل و انفعالاتش ، کارهای (؟) بهیچوجه نبود اصلاً . شاه دکتر اقبال را خیلی دوست داشت چون این دکتر اقبال خیلی آدم صمیمی ای بود به شاه و روی عقیده به شاه خدمت میکرد یعنی معتقد بود که واقعا وجود این آدم برای این مملکت لازم است جز این هم alternative دیگری نیست . روی این بود که تمام تخم مرغ هایش را در سبد شاه گذاشته بود و واقعا از هیچ کاری هم برای این مضایقه نمیکرد . خالصا " مخلصا " با شاه چیز بود یکی بود . من به مرحوم دکتر اقبال وقتی که البته خوب آن در دوره مصدق مورد غضب قرار گرفت مورد غضب مصدق قرار گرفت و استانسدار آذربایجان بود و از آنجا مصدق برداشتش و آمد به تهران ، و به شما میخوام بگویم که شاه چقدر ضعیف بود ، این دکتر اقبالی که با شاه اینقدر رفیق بود از ۱۳۲۲ که

معاون وزارت بهداشتی شد و بعد همانطور با شاه بود ، این از ترس مصدق دکتر اقبال را نمیپذیرفت اصلاً ، استاندارش بود دیگر از آذربایجان آمده بود آن هم نزدیکیش با همین فلان از این حزب ها ، نمیپذیرفت از ترس مصدق این قدر آدم ضعیفی بوده . بعد هم خوب ، زاهدی که آمد این را رئیس دانشگاهش کردند البته در زمان زاهدی رئیس دانشگاه شد .

س- بله .

ج - البته آنجا خوب ، جوهر خودش را بیشتر نشان داد که البته نظامی ها را برداشت از آنجا و (؟) دانشگاه را یک تکانی داد و فلان کرد و این ها . دکتر اقبال ذاتاً" بنظر من مأمور خیلی خوبی بود یعنی یک عضو دولت خیلی خوبی بود . یک رئیس دانشگاه خیلی خوبی بود . اولاً" تحمیلات خیلی عالی داشت ، تحمیلات خیلی عالی در فرانسه داشت و ذاتاً" هم آدم پرکاری بود ، آدم درستی بود ، آدم خوش فکری بود . یک عضو دولت خیلی خیلی خوبی بود . ولی بنظر من یک سیاستمدار بسیار بسیار بدی بود . یعنی اصلاً" سیاستمدار نبود بهیچ عنوانی این مرد سیاستمدار نبود که نبود . بنده با این همیشه در سر نزدیکی اش با شاه صحبت میکردم و او با تعصب زیاد میگفت که من اشتباه میکنم . من میگفتم که نه شما بی خود این قدر به شاه چیز هستی (؟) و اینقدر اطاعت از او میکنید و حرفش را گوش میکنید و هرچه اینقدر کار برایش میکنید ، بی خود شما تخم مرغ ها را توی سبد شاه گذاشتید . شما باید که در مقابلش هم مقاومت بکنید . این کار را بکنید این کار را بکنید این کار را . او میگفت ، نه باید که در مقابلش تسلیم بود . ما همیشه با هم این بحث را همیشه داشتیم با همدیگر سر این این اختلاک سلیقه را باهم داشتیم . من وقتی که این وزیر دربار شد ، بعد از دانشگاه که وزیر دربار شد ، گفتم به او " خوب ، شما الان آنطوری که من می بینم در خط صراط نخست وزیری هستید . میروید به سمت نخست وزیری پس بنا براین شما بیایید من برایتان یک کاری بکنم . و بیایید الان که وقت دارید وقت مطالعه دارید یک دوتایی برایتان تشکیل بدهم و اعضایش را الان معلوم بکنیم . و

شما باین هیئت دولت جلسات داشته باشید . بنشینید فکرکنید اگر — روزی روی کار آمدید چه کار خواهید کرد ؟ با چه برنامه‌ای بیایید روی کار ؟ چه کار میکنید؟ این فکر بنده را پسندید و ما یک‌عده از رفقای شما که بعداً همه توی کابینه‌هاش آمدند جمع کردیم . جمع کردیم و هفته‌ای یک روز ما باهم جلسه داشتیم با اینها . اسم تهیه میکردیم که کی برای استانداری خوبست ، کی برای وزارت خوبست ، کی برای فلان خوبست ؛ از این حرف‌ها . برنامه تهیه میکردیم برای (؟) و در تمام این جلسات من یادم هست که دو سال طول کشید این جلسات البته هفته‌ای یک‌دفعه مادوسال جلسه داشتیم با آنها ، یک موضوع مطرح بود این راهم همیشه من مطرح میکردم ، میگفتم که " فراموش نکنید آقایان که در مقابل شاه شما تسلیم نباید بشوید . شما وزیر هستید مسئولیت دارید تسلیم شاه نشوید . به شاه احترام میگذارید شاه مقام طبق قانون اساسی است فقط ، تسلیم شاه نشوید نگذارید شاه سوار شما بشود . " همه یادم هست توی هر جلسه‌ای ختم میشد با این موضوع . شب نزدیکی های عید بود ، عید ۱۳۳۶ که دکتر — اقبال همان سال بعد نخست وزیر شد . من در اسفند بود می‌آمدم به آمریکا دکتر علی امینی اینجا سفیر بود در آمریکا . من با او خیلی مربوط بودم خیلی زیاد . آمدم اینجا و قبل از اینکه خواستم بیایم از ایران دکتر اقبال به من گفت که " من باشاه دارم میروم به مکه و شاه به من گفته است که خودتان آماده باشید بعد از عید شما می‌آید روی کار . " و من هم چون مسافرت می‌آمدم از من خواهش کرد که آن صورت‌ها و اسامی و لیست‌ها اینها همه را بگذارم پهلویش باشد که اگر کار ... گفتم خیلی خوب ، بنده آمدم به آمریکا و پهلوی همین سفارت پهلوی علی امینی بودم و منزلت آنجا بود اصلاً . " خب — از تهران آمد که کابینه دکتر اقبال تشکیل شده است و بعد امینی گفت که خوب ، کی‌ها هستند وزرایش ؟ گفتم ، " بردار بنویس . " گفت ، " تو از کجا میدانی ؟ " گفتم که ، " والد این کار را برایش کردم . " گفت ، " عجب کاری کردی ، برایش . " و بعد از همان جا به بنده یک تلگرافی کرد که شما هر شغلی میخواهید بگوئید که ما برایش ... من جواب به او دادم که من در جلسات هم به شما گفته بودم حالا هم به شما میگویم

که شغلی خودم نمیخواهم . بنده از اینجا که برگشتم از آمریکا که برگشتم به تهران چنت تا از وزرایش آمده بودند به فرودگاه که مرا ببینند، توی راه به من گفتند " آقا آن صحبت‌هایی که ما میکردیم در اینکه دکتر اقبال تسلیم شاه نشود، عوض شده و این حالت تسلیم پیدا کرده به شاه . " گفتم ، " پس مرا شما به منزل نرسانید من میروم نخست وزیری یکسره دکتر اقبال را میبینم . " رفتم به نخست‌وزیری و دکتر اقبال را دیدمش و گفتم که " کارتان چطور است و فلان ؟ " گفت ، " خوبست و مشغول هستیم و پیشرفت میکنیم . " گفتم که " رفقایان یک همچین صحبتی با من میکنند، این صحت دارد ؟ " گفت ، " نه ، " گفتم ، " من اگر تا سه ماه دیگر نتوانم آنطور که دلم میخواهد کار بکنم استعفا میدهم و میآیم بیرون . " البته خوب ، آن کار که نشد و کار هم برعکس شد و همینطور که خارجی‌ها هم نوشتند در کتاب‌هایشان . مثلاً Cottam در یک کتابش نوشته خیال میکنم اینستکه پایه دیکتاتوری شاه را متأسفانه دکتر اقبال گذاشت در ایران ، متأسفانه . و آن وقتی بود که رفت در مجلس ، شاه در آمریکا بود مسافرت کرده بود به آمریکا ، و از او استیضاح کردند دکتر اقبال را . این رفت به مجلس و جواب داد اینطوری که " آقایان من به رأی شما احتیاجی ندارم . من رأی یک نفر را میخواهم و آن یک نفر هم اینجا نیست باید صبر کنم تا آن یک نفر برگردند اعلیحضرت همایونی ، اگر اجازه دادند من جواب استیضاح شما را میدهم . اگر ندادند نمیدهم اصلاً " . و آن روز بود بنظر بنده که فاتحه همان دموکراسی ظاهری و همان اصولی که ظاهراً هم بود که خوب ، گاهی هم خودشاه رعایت میکردند . پدش بیشتر از همه رعایت میکرد ، پدر این هر کار که میخواست بکند همه‌اش از راه قانون میکرد . این مجلس‌ها را میبرد فلانش را میبرد کسی این حرف‌ها را هم نمیزد که میگفت مجلس مجلس است فلان و فلان . ولی این آن روز دکتر اقبال که این حرف‌ها را زد ایسن پایه دیکتاتوری شاه گذاشته شد و پایه‌اش دکتر اقبال بود خوب بعد دکتر اقبسال رفت به آن سمتی که حتی یک روزی یک‌کسی به شاه گفته بوده است که " شما چرا به دکتر اقبال اختیار نمیدهید کارهایش را بکند ؟ " گفته بود که " اختیار را نمیدهند اختیار

را میگیرند . دکتر اقبال وقتی میآید پهلوی من برای یک مرخمی رئیس بانکش از من اجازه میخواهد این اختیار نميخواهد از من . " آن وقت آن نتیجه آن کار این شد که شاه عادت کرد که از تمام جزئی ترین کارها مطلع باشد و همه کارها با اجازه او بشود . این این عادت را گذاشت دکتر اقبال که افتاد مملکت روی سراسیمی آنجوری که دیدیم که خود دکتر اقبال هم روی همین کار رفتش که آن داستان مفصلی است که بعد به موقعش به شما میگویم . که افتاد مملکت رو به سراسیمی و کارها از جریان خارج شد و هر که هر کار دلش خواست میکرد میرفت بی کارش . یکی از کارهای مهمی که دوره دکتـــر اقبال شد که بعد کار به فساد و بدی کشید این پایه گذاری صنایع ایران بود . در آن وقت در کابینه دکتر اقبال آمدند و گفتند مملکت باید صنعتی بشود . و برای این کار پول که نداشتند آن وقت و گفتند پول از کجا بیاریم ؟ گفتند بیایید پشتوانه اسکناس را که طلا بود اینها را تقویم بکنیم جواهرات سلطنتی ایران ، و این ها ارزش خیلی بیش از این هاست و ما آن وقت صد در صد پشتوانه داشتیم پشتوانه طلا و جواهرات داشتیم برای اسکناس مان . آمدند تقویم کردند سیمد میلیون تومان اضافه درآمد . گفتند " خوب ، این سیمد میلیون تومان را میگذاریم برای توسعه صنایع . آقای شریف امامی وزیر صنایع بود و آمدند و گفتند که هر کسی که بخواد کارخانه وارد کند نصف سرمایه را خودش بدهد نصفش را هم ما میدهیم و حمایت میکنیم صنایع ایران را درست میکنیم . یکی از بدترین کارهای ایران بود این صنایعی که در ایران اینها درست کردند به این کیفیتی که این ها درست کردند که تمام صنایع مونتاژ به ضرر مصرف کننده . این آقایان چه کار کردند ؟ آقایان آمدند رفتند فاکتورهای جعلی درست کردند کارخانه ای که یک میلیون تومان میارزید فاکتور گرفتند دو میلیون تومان آمدند گفتند که بنابراین شما یک میلیون تومان به ما قرض بدهید دیگر ، این فاکتور دو میلیون تومان می ارزد یک میلیونش را ما میدهیم یک میلیونش را شما بدهید . بنابراین پولی نداشتند تمام پول کارخانه را از دولت گرفتند . بعد دولت به ضرر مصرف کننده تمام مواد اولیه این ها را از گمرک صاف کرد بعد روی واردات شباه این ها تا کـــســـ

گذاشت از خارج و این ها با آزادی عمل افتادند به غارت مردم به ضرر مصرف‌کننده بدون اینکه مالیاتی بدهند. پنج سال ده سال معافیت مالیاتی به اینها داد. مسواد اولیه را اصلاً "چیزی گمرک نگرفت. هر قیمتی خواستند اینها اینها گذاشتند به ضرر مصرف‌کننده بدبخت بیچاره مردم ایران. یک صنایع قلابی پوشالی مونتاژ برای ایران درست کردند و شروع کردند این ها به غارت مملکت. تمام مملکت را اینها غارت کردند از همین راه. البته هم وزیر صنایعش هم معاونینش در تمام این کارخانجات همه سهم گرفتند اینها همه‌شان، تمام‌شان، همه اینها سهم داشتند، تمام‌شان. و با کمک این آقایان تمام آن کاری که توانستند اولیسن پایه سقوط این رژیم و خرابی مملکت روی این کار گذاشته شد بنظر من. این اولین پایه‌اش بود که بعد افتاد به اشل های خیلی بزرگ و مفصل. دکتر اقبال روی همان خلوص عقیده‌اش و صمیمیتش و صداقتش و از این حرف‌ها، خوب، افتاد کار عقب‌شاه رفتند و رفت و رفت تا آن انتخابات معروف انجام گرفت. در آن انتخابات که البته آن هم با نظر شاه بود،

س- دوره بیستم؟

ج- نخیر دوره چندم بود که؟ بیستم نبود. انتخاباتی که زمان دکتر اقبال شد دوره بیست نبود. بیست و چندم بود.

س- بیست و یکم بود آقا.

ج- بله، که مجلس را منحل کردند بعدش.

س- بله، بله، مجلس ۲۱ بود.

ج- آن دوره انتخابات شد که آن وقت حزب مردم بود و حزب

س- ملیون.

ج- ملیون بودند و دکتر اقبال ملیون بود و آقای علم هم مردم بودند و پست‌ها را با نظر خود شاه در جلسه‌ای که با شاه کردند تقسیم کردند که این قدر وکیل مال اینها باشد این قدر وکیل هم مال اینها باشد. اینها همه اینها شد با نظر خود شاه توزیع شد. بعد از انتخابات یک‌کمی سروصدا بلند شد و فلان شد. خوب، انتخابات هم شاه آمد

بهم زد . بهم زد و دکتر اقبال در نتیجه آن کار از کار استعفا داد رفت کنار بعد از آن . البته شاه آنجا همیشه یک فدائی میخواست برای هر کاری که میشد ولی این انتخابات مثل همه انتخابات بود هم‌اش قلبی بود با نظر خود شاه هم بود بانظر سازمان ها بود همه میدانستند خوب عده‌ای ناراضی شده بودند فلان شده بودند آمدند بهم زدند و دکتر اقبال هم رفت کنار و استعفا داد . استعفا داد و بعد هم که مجلس منحل شد و انتخابات دوباره کردند و آقای شریف امامی سر کار آمد که انتخابات مجددی کردند و دکتر اقبال هم آنجا تهران بود و سناتور شد آنجا . بعد از اینکه کابینه امینی سر کار آمد قبل از اینکه امینی روی کار بیاید پست سفارتی دادند به او در لندن که امینی آمد آن را بهم‌اش زد . بعد یک پست سفارتی در اسپانیا به او دادند که بعد آن هم بهم خورد و بعد شد سفیر ایران در یونسکو شد رفت به پاریس . یک دوسالی رفت به پاریس تا برگشت رئیس شرکت ملی نفت شد میخوام بگویم راجع به کار دکتر اقبال صحبت می‌کردم .

س- بله .

ج- بعد از آن آمدم کابینه آقای شریف امامی آمد روی کار دیگر .

س- بله ، بله .

ج- آنها هم که دنباله همان برنامه‌هایی که بود گرفته بودند و دیگر خط مشی معلوم شده بود دیگر اصلاً . . . آن وقت خط مشی مملکت معلوم شده بود که هر چه شاه میگوید همان حرف است و کسی هم جرأت حرف زدن ندارد و عرض کنم ، راه این است . عسده‌ای هم که مجهز شده بودند با پول زیاد و آنها هم مشغول دزدی و چپاول خودشان . تبعیض و نمیدانم ، اینها هم که به حد اعلی در مملکت شده بود . و این ها شروع کردند طبقه جوان را و تحصیل کرده را ناراضی درست کردن و نطفه این کار انقلاب ایران از ۱۳۴۰ گذاشته شده بود این کاری نبود که دو روزه بشود . در بین محصلین که همان محصلین در خارج محصلین در داخل ، استاد های دانشگاه ، در نتیجه اینها نطفه این کار در آن وقت گذاشته شد در نتیجه همین تبعیضات در نتیجه همین

ناروایی ها نطفه گذاشته شده بود . که بعد واقعه خمینی اتفاق افتاد ۴۲
 س- ۱۵ خرداد .

ج - ۱۵ خرداد اتفاق افتاد در زمان کابینه آقای علم و آن کشتاری شد در تهران که
 نطفه این کار خمینی هم در آن روز کاشته شد البته . البته عده خیلی زیادی
 عقیده دارند حالا نمیدانم اگر درست یا غلط است که این کار انقلاب نطفه اش همسان
 وقت زمان خمینی کاشته شد و بدست انگلیس ها کاشته شد چون میگویند که انگلیس ها
 آخوند همیشه نوکر انگلیس است و شکی هم بر این کار هست که آدم این را بتواند
 دلیل قبولی باشد اینستکه همین خمینی را شاه میخواست بکشدش و علم که وابسته به
 انگلیس هاست و وابسته نزدیک به انگلیس ها و همه کاره انگلیس ها بود درایران رفت
 پهلوی شاه ، او واسطه شد و نجاتش داد و الا شاه میخواست خمینی را
 بکشدش .

س- شما در ایران شریف داشتید در ۱۵ خرداد ؟

ج - بله ، بله .

س- آیا در آن موقع جریانی بود که شما خودتان مستقیماً در آن شرکت داشتید ؟

ج - نه .

س- یا ناظر بر آن بودید ؟

ج - نه .

س- که شما اطلاعی داشتید در

ج - نه ، نه . در کجا ؟

س- در ارتباط با وقایع ۱۵ خرداد ؟

ج - نه ، نه ، نه ، من هیچ ارتباطی نداشتم ولی فقط شاهد آن کشت و کشتار بودم که

آن روز توی خیابان بودم اتفاقاً تیراندازی هاشی که میشد

س- بله .

ج - و کشت و کشتار مفصلی هم کردند از این ها .

س- شما در آن موقع هنوز در سمت وکالت دادگستری

ج - بله، بله، بله

س- فعالیت میکردید .

ج - من تا آخر آنموقع ——— تا وقتی که انقلاب هم شد شغل وکالت دادگستری داشتم .
س- آیا شما بین خودتان دوستانی یا یک گروه سیاسی داشتید که از آن طریق بتوانید
که نقشی در رویدادهای سیاسی که در ایران بود بازی بکنید یا اینکه ناظــــــــــــر
باشید ؟

ج - من خودم منفردا" . نه، نه گروه آنطوری نداشتم ولی خودم من منفردا" به اصطلاح
گاهی اوقات یک کارهایی میکردم که توی کار مملکت مؤثر بود بدون اینکه کسی هم
بداند بدون اینکه صحبتی . این قضیه مثلا "

س- بله آن کارها را ممکن است برای ما توضیح بفرمائید ؟

ج - حالا مثلا " این قضیه مثلا " همین ملی شدن صنعت نفت را این تازه مثلا " رو شده
مثلا " یک سال است رو شده من تا آن وقت به هیچکس نگفته بودم .
س- بله .

ج - آن هم نتیجه اش این بود که این آقایان روزنامه " به " ای هست د لــــــــــــن
منتشر میشود

س- بله .

ج - آنها هم یک نشریه ای منتشر میکردند راجع به کودتا یک روز از من سئوالی کردند
که اینجا ما به یک مطلبی برخوردیم که Elwell - Sutton یک همچین کتابی
نوشته گفته که عباس اسکندری این کار را کرده ما هم نطق عباس اسکندری را گرفتیم
و اشاره به یک شخصی کرده است که آن فکر را داده . آن شخص را شما میشناسید یا
نمی شناسید ؟ اول بنده انکار داشتم بگویم و بعد بالاخره گفتم که بله آن شخص من
هستم به هرصورت . چون تا آنوقت هم ابرازی نگرده بودم چون بنظر بنده آدم اگر
کاری انجام میدهد که قصدی جز خدمت به مملکتش ندارد گفتنی هم ندارد تظاهری هم

ندارد گفتنی هم ندارد

س- بله .

ج - به هر صورت . بله تا آن روز شد . بله ، عقیده دارند عده زیادی که چون این نجات یافته دست علم است و علم خودش ارتباط با انگلیسها دارد این نطفه را از آن روز کاشتندش و این را بردندش بیرون بعد نشو و نما منتظر یک فرصتی بودند که این را بیاورندش برگردانندش بپایه اش بکنند در ایران . و در این کار هم میگویند خوب ، نظرهای مختلفی داشته . اولاً با آمریکائی یک حساب خرده‌ای داشتند در سر کار نفیست ایران تصفیه کنند با ایشان بعد هم بازارهای خاورمیانه از دستشان رفته بود در مقابل سایرین اینها میخواستند بازارها را دوباره بگیرند که البته در این دستگاه خمینی اینها خیلی استفاده کردند خیلی پول گرفتند خیلی تجارت کردند . با سایر ممالک خاورمیانه هم همینطور . دلائلی میگویند البته اینها همه حدسیات است کسی دلیل متیقنی ندارد ولی خوب دلائلی است حدسیاتی است که میشود کمی باور کرد یک کمی رویش صحبت کرد که ممکن هم است که این طور باشد ولی کسی دلیل قطعی ندارد برایش . این کار کار خمینی را میگویند ساخته و پرداخته کار آنهاست بهر صورت که الان هم آنها تقویتش میکنند که مانده سر کار .

س- بله .

ج - و تا آنها هم نخواهند این کار طی نمیشود دست خودشان است بطوریکه میگویند شایع است که این اینثوری میگویند بهر صورت . بله از آقای دکتر اقبال صحبت میکردیم و بعد هم که آقای منصور آمد که با آن وضع بد رفت که بدست همین چیزها رفت بدست همین مسلمانها کشتندش او را . توطئه‌ی همینها بود .

س- بله .

ج - که دنبال آن از بین رفت . او هم بیشتر سر قراردادی بود که با آمریکائیها بست . بر سر این بود که در واقع یک نوع کاپیتولاسیون را برای آمریکائیها در ایران درست کرد که اگر نفقات آمریکائی کسی را زیر بگیرند کسی را بکشند

س- بله ، بله .

ج - آن مردم را تحریک کرد بعد هم بالاخره از همان طریق فدائیان اسلام او را زدند و کشتندش .

س- آقای اقبال شما در این دوره هیچوقت با شاه ملاقات کردید ؟ یا با مسئولین مملکت در سطح بالا مثلاً " با نخست وزیر یا وزیر

ج - همیشه ، همیشه .

س- و یا سفارتخانه‌ها

ج - بله ، بله .

س- اینها تماسی داشتید ؟

ج - بله ، بله .

س- ممکن است که اینها را برای ما توصیف بفرمائید

ج - عرض کنم که ،

س- که در چه موقعیتی بوده و در ارتباط با چه رویدادی ؟

ج - بله الان عرض میکنم خدمتتان . البته بنده با سفارت آمریکا که در اول جنگ

ارتباط داشتم وقتی که آن دریفوس سفیرشان بوده آن موقع مربوط بودم بهر صورت .

دیدم گاهی او را همیشه هم صحبت‌های بنده همین صحبت‌های اصولی و صحبت‌های قدیم

همیشه

س- بله .

ج - اینها را برحذر میداشتم همیشه آمریکایی‌ها را از کمک زیادی به شاه و از

مخصوصاً کار نظامی . همیشه به آنها میگفتم این کارها را نکنید این کارها عاقبت

ندارد (؟) چندین بار با چندین آتاشسسه های نظامی شان

با سفرایشان اغلب . با سفرایشان اغلب . ارمین مابری بود درتهران ، یـــــــک

س- بله .

ج - مک‌آرتوری بود در تهران از همان زمان ها با این ها مربوط بودم با همه

اینها صحبت میکردم اغلب با اینها صحبت میکردم و هم‌ا‌ش هم تکیه‌کلام من این بود که آقا این کارهایی که شما اینجا میکنید هم‌ا‌ش کار نسنجیده است این کارها عاقبت خوبی ندارد . بی خود اینقدر نظامی را تقویت نکنید شاه را اینقدر تقویت اینطوری نکنید شاه را هدایتش نکنید در کارهایش . ولی متأسفانه یک طوری شد که شاه سوار آمریکائی ها شد در ایران نه آمریکائی ها سوار شاه . یعنی یک بساطی درست کرد شاه که شاه مخصوصاً " بغداد از نیکسون سوار آمریکائی ها شد نیکسون کارت‌بلانش به شاه ایران داد با کسینجر و شاه سوار این ها شد بکلی . و اینها از اوضاع ایران ، باور بکنید که اصلاً غافل بودند هیچ خبر اصلاً " نداشتند از اوضاع ایران چه میگذرد در ایران ، چون که نه با اپوزیسیون جرأت میکردند تماس بگیرند بهیچوجه ، با این ها شرط کرده بود که شما با هیچکس تماس نباید داشته باشید . این ها با هیچکس تماس نداشتند در جریان انقلاب اینها شروع کردند یک تماس پیدا کردن با اپوزیسیون ، اواخر انقلاب بود نه در اوائلش . و این همیشه بنده این ها را برحذر میداشتم از اینکه این کارها را نکنید این کارها کار خوبی نیست عاقبتی ندارد . بعد با آمریکائی ها که این کارها اینطوری شد بنده دیگر ولسان کردم دیگر برایشان این فایده ندارد دیگر اینها افتادند توی یک خطی اصلاً " گفتن و نگفتن ، اینها میروند اشسری ندارد . بنده با ایسن آقای دکتر رضا امینی این خودش شاهد بزرگ بنده است که همیشه به بنده میگوید ، همین گاهی میدیدمش گاهی با هم نهار میخوردیم اینها ، همیشه این مطالب را میگفتم فساد مملکت را میگفتم ، فلان را میگفتم ، میگفتم " رژیم قابل دوام نیست این رژیم سقوط میکند . به این رفقای آمریکائی تان بگوئید که ما بیخود این سیستمی که در ایران عمل میکنند سیستم غلطی است و من نگرانم . " از طرف دیگر اصولاً " اخلاقاً و عقیده سیاسی بنده در اینستکه ایران با موقعیت جغرافیائی که دارد که ما ایران توی کاسه‌سای است افتاده از هر سمت محصور است مثلاً " لبنان نیست که جایش آزاد باشد به دریائی باز باشد ، ایران یک کاسه‌ای است از جغرافیائی محصور است . یک سمتش افغانستان است ، شمالش روسیه است و آن سمت ترکیه و آن سمت عراق و جنوبش هم که خلیج فارس

است که آن هم بسته است و بیسک چیز محدودی است. ما ناچاریم خواهی نخواهی ما باید که با شوروی ها روابط حسنه داشته باشیم راهی نداریم ما. این مرتیکه ایست نشسته آن بالا هزار و پانصد مایل با ما سرحد دارد. آذربایجانی دارد آذربایجانی داریم. ترکمن دارد ترکمن داریم، عزم به حضورتان که افغانی دارد افغانی داریم. س-بله.

ج - ملاحظه کردید؟ نژاد دارد مثل مال ما. این ها همیشه، ما زمان تزار هم با اینها گرفتاری داشتیم زمان این ها هم با این ها گرفتاری داریم. بنابراین ما چاره‌ای نداریم جز با این ها روابط حسنه باید داشته باشیم نباید این ها را به هیچ عنوانی تحریکشان بکنیم. یکی از کارهای بدی که شاه کرد بنظر من این بود که شاه آمد اینها را تحریکشان کرد. تحریک شاه هم به اینها این بود که فرض بفرمائید که میرفت با چین کمونیست که با روسیه بد بود روابط نزدیک برقرار میکرد، خوب، این ها بالطبع تحریک میشدند. حالا فرض کنید فردا اگر ما اختلافمان با شوروی پیدا بشود چین کمونیست به ما چه کار میتواند بکند؟ چه کمکی میتواند بکند به ما؟ یا میرفت با رومانی که با شوروی اختلاف دارد و یک سیاست مستقل گرفته روابط نزدیک و فلان و فلان برقرار میکرد. حالا فرض کنید فردا اگر ما با روسیه کار ما (؟) رومانی چه کار میتواند با ما بکند؟ کاری نمیتواند بکند.

یا میرفت در اریتره که آنجا چیز بودند میخواست برعلیه اریتره که با شوروی نمیدانم فلان بود، آنجا در دریای قرمز برود یک کارهایی فراهم بکند. یا اینکه با خود آمریکا این نزدیکی زیادی با آمریکا، یعنی یکی شدن با آمریکا تقریباً، پنجاه هزار آمریکایی در ایران نگهداشتن بعنوان مشاور و این حرفها اینها بهر حال هیچکدام صلاح ایران نبود به این شدت. ملاحظه میفرمائید؟ اینها همه عواملی بود که اینها را همه را تحریکشان کرد. تحریکشان میکرد البته چیزی نمیگفتند سیاستمدار هستند و کارشان را بلدند آنها. آنها کارشان را بلدند چه کار میکنند چیزی

نمیگویند ولی اینها عوامل تحریک اینها بودند اینها عواملی است که اینها را تحریک .
 من عقیده‌ام این بود که همیشه عقیده‌ام این بود که ما باید با اینها بدون اینکس
 باید بدانیم که اینها میخواهند ما را بگیرند . این را باید بدانیم که اینها میخواهند
 مملکت ما را بخورند ، اینها همه را باید بدانیم . ولی در عین حال باید اینها را
 تحریکشان نکنیم که دست به این کارها بزنند . ما باید با اینها رابطه خوب داشته
 باشیم . رابطه خوب مان هم یعنی رابطه خوب فرهنگی داشته باشیم . آرتدیت‌هایشان
 بیایند بروند ایران . سابقاً" هم ایران این کارها را میکردند خواننده‌های روسی
 می‌آمدند میرفتند توی ولایات نمایش میدادند یک‌چهار تا ادبیات ایرانی میرفت
 آنجا در هر حال در این حدودی که به کار اساسی ما لطمه نزنند این‌ها را راهشان
 ندهیم که توی ایران نفوذ بکنند ، این‌ها را باید با اینها ما رابطه خوب داشته
 باشیم . این عقیده شخصی - سیاسی ام است الان هم عقیده سیاسی ام این است . هیچ‌ما
 راه دیگر نداریم . بنده حتی این عقیده سیاسی را در ۱۳۴۲ در یکی از روزنامه‌های
 تهران منتشر کردم در همان عین قدرت شاه . یک‌طرحی از طرف مرحوم سید ضیاءالدین
 بحث شد در ایران که آیا ایران باید بیطرف باشد یا نباشد ؟ بنده در آن طرح همین
 مقاله را نوشتم بعد هم یک مقاله نوشتم در آنجا این را صراحتاً " نوشتم " ما باید
 که بیطرف باشیم بیطرفی ما راه‌باید که آمریکا ، انگلیس ، شوروی هر سه تضمین بکنند .
 این سه نفر اگر هر سه تایشان تضمین کردند بیطرفی ما را ، آن بیطرفی برای ما معتبر
 است و ما میتوانیم زندگی کنیم . هرکدام اینها بدرد ما نمیخورد . آمریکای تنها
 بدرد ما نمیخورد ، شوروی تنها بدرد ما نمیخورد ، انگلیس تنها بدرد ما نمیخورد .
 الان هم عقیده‌ام اینست که اگر که ما کلید سیاسی ایران الان اینجاست که اگر ما موفق
 بشویم که این سه نفر بیایند یک‌چیزی با ایران ببندند که بیطرفی ایران را تضمین
 کنند هر سه‌شان با همدیگر و ایران بیطرف بماند آن روز خوشبختی ایران است . ما
 آزادی عمل خواهیم داشت کارمان را بکنیم . مادامی که ایران صحنه کشمکش دعوی بین
 آمریکا و شوروی یا انگلیس و شوروی و یا فلان است ، ایران همین بساط است که شما

خواهید دید . هیچ روز هم روز خوشی ما نخواهیم که نخواهیم داشت . و من آنوقت هم توی روزنامه نوشتم که ما باید که بیطرف بشویم . قرارداد دو جانبه ایران و آمریکا لافو بشود ، ایران از سنتو بیاید برود بیرون . اینها باید کمک بکنند هر سه شان کمک بکنند وضع اقتصادی ایران خوب بشود . این قشون ایران باید کم بشود . قشون بیشتر برای حفظ امنیت داخلی باشد . اگر ما بیطرف بمانیم کسی کاری با ما ندارد مسلماً . و ایــــــــــــــن پول ها باید صرف فرهنگ و رفاه مردم بشود . الان هم معتقد هستم . بنابراین من در این رشته خودم گاهی با ، و اتفاق عجیبی افتاد که حالا این را باید بگویم به شما ، چون شوری ها هم از توی جنگ ما وقتی روزنامه نویس بودیم حزب داشتیم مرا خوب میشناختند که ما چه جوری هستیم ، چه جور فکر میکنیم . ناسیونالیست هستم و اهل زدوبست با این ها و با آن ها و این حرف ها نیستیم . این بود که برای گروه ما هم همان وقت ها هم احترام قائل بودند خیلی احترام قائل بودند . هیچگاه از ما تقاضای ، نمیدانم ، فلان ، بهیچوجه اینها نمیکردند . روی این سابقه هم که بود بنده در همین اواخر یعنی ده سال اخیر یعنی این ده سال قبسل از انقلاب را عرض میکنم اینها خودشان ، در صورتیکه من یک دفتر و کالت داشتم . دفتر و کالت داشتم یک روزی ناگهانی یک کسی تلفن کردند آنجا که ما میخواهیم بیاییم شما را ببینیم آنجا . بنده هم خوب چون آنوقت چیز بود دستگاه اینها همه شان تحت مراقبت بودند در دستگاه انتظامی بود از این حرفها ، به مرحوم نصیری تلفن کردم که من یک همچین تلفنی گرفتم اینها را میخواهم ببینم . شما مسبوق باشید ، همین . نه اینکه بخواهم اجازه چیزی بگیرم بهیچوجه . گفتش خوب ، شما بیس بنا بر این اگر مطلبی بود شما به ما میگوئید . "گفتم" اگر مطلبی بود که قابل گفتن باشد و چیز باشد راجع به مملکت ما باشد به شما میگویم . " این ها آمدند با بنسده یک سر ارتباطی برقرار کردند برای موضوعات مزخرفی هم . ولی تمام صحبت هائی که با من میکردند صحبت سیاسی میکردند راجع به اوضاع ایران طبق معمول ، و من همیشه به اینها میگفتم که آقا این مملکت شما بایستی با ما رابطه مساوی خوب داشته باشید .

کارها چیست؟" من گفتم "ها این کارها چیست." گفتم، "این باید بیاید پشت رادیو و تلویزیون،" یادم نمی‌رود گفتم یک مقدار فلفل هم درست کنید نوب چشمش بریزیم گریسه کند. "یک نطقی برایش تهیه می‌کنیم این نطق را باید پای رادیو بگوید تلویزیون بگوید. و این نطق بازش اصولش اینستکه من درمقابل مردم ایران سر تعظیم فرود می‌آورم. من از موقع سلطنتم سعی کردم که حیثیت ایران را مقام ایران را مقام ایرانی را در دنیا در همه جا بالا ببرم. مملکت را رو به ترقی ببرم. ولی من سعی خودم را در دو رشته بکار بردم یکی سیاست خارجی ایران، یکی قشون ایران، و در این دو رشته هر دوی موفق بودم. هم وضع ایران در خارج خوب بود و هم قشون ایران خوب بود. ولی در امور داخلی من این کارها را به دولت‌ها واگذار کرده بودم. الان که اوضاع اینطور شده می‌فهمم که دولت‌ها به وظایف خودشان عمل نکردند، گزارش‌های دروغ به من دادند. ولی این مانع از این نیست که من در این کار مسئول نباشم من در این کار هم مسئول هستم. من از شما معذرت می‌خواهم امروز این تصمیمات را گرفتم. (۱)- به نفع بصرم از سلطنت استعفا میدهم. اموال خودم و خانواده سلطنتی را تمام رامیدهم به مردم ایران. خانواده سلطنتی همه از ایران می‌روند بیرون. دولت مستعفی می‌شود. شوراها از بزرگان مملکت بعنوان شورای سلطنت، چون پسرش کبیر نبود، تشکیل میدهم، دولت جدید را این شورا انتخاب میکند. انتخابات مجلس از سر میشود. و هر کس که تخلف کرده هر کس فلان شده طبق قانون بگیرند محاکمه اش بکنند من هم

گفتم این نطق اولاً این خشم و غضب مردم را پنجاه در صد می‌آورد پایین. گفتم شما ایرانی را نمی‌شناسید. گفتم شما در نه آسفند که مصدق می‌خواست شاه را بفرستد بیرون چه شد که شاه نرفت؟ چمدانش را هم بسته بود صبح هم می‌خواست حرکت کند دیگر. مردم ایران ریخته بودند دم قصر سلطنتی و گریه کردند و فلان کردند و فلان کردند، می فلان و فلان، شما نروید، و شما فلان و بالاخره نقشه بهم خورد دیگر. الان هم این خشم و غضب مردم که اصلاً "وقتی ببینند که آن کسی که باعث خشم و غضب است می‌آید اعتراض میکند به گناهایش اعتراض میکند به گناهایش، اعتراض میکند گریه میکند فلان

میکنند، این خشم میآید پائین پنجاه درصد آن وقت مجالی پیدا نمیکنند که آن یک کس دیگر از آنجا پاشود برود، آخوند پاشود بیاید به ایران. همین جبهه ملی ها همین‌ها‌ئی که هستند همان شورای سلطنتی‌ها این‌ها کار را دستشان بگیرند این دنباله این کار با یک متد دموکراسی بتدریج ادامه پیدا خواهد کرد. قشون هم بهم نمیخورد فلان نمیکنند. به من گفت که خوب، این زنگوله را کی گردن کریمه ببندد؟ گفتم، " شما. " گفت، " چرا ما ؟ " گفتم که ایشان به زور ملت ایران آنجا نشستند به زور شما و انگلیس‌ها آنجا نشستند. بنابراین حرف این ور را گوش نمیکنند. حرف شما را گوش میکنند. شما بنابراین اگر بگوئید حرف شما را گوش میکند چون با زور شما آنجا نشسته با زور من آنجا نشسته حرف مرا گوش نمیکنند اساساً. بعـــــــــــــــــلاوه الان این در این مورد ممکن بود حرف دو نفر را گوش بکنند و آن دو نفر هر دو مردند. یکی مرحوم دکتر اقبال است یکی مرحوم علم است اینها هر دو مردند بنابراین حرف این دو نفر را نیستند حرف کس دیگر هم گوش نمیکنند به کسی هم اعتماد ندارد. بنابراین این کار کار شماست. گفت، " خیلی خوب. "

س- این را به آقای

ج - لامبارکیــــــــــــــــس گفتم .

س- لامبارکیــــــــــــــــس گفتید .

ج - گفتم ، " این کار کار شماست کار من نیست. کار هیچکس نیست. کار هیچ ایرانی نیست. حرف هیچکس را گوش نمیکنند. " گفت، " خیلی خوب. " ما نهارمان تمام شد. من از امینی پرسیدم " این چه کار میکند ؟ " گفت، " این حالا میرود به سفیر گزارش میدهد همین جلسه را گزارش میدهد و ببینیم چه کار میکنند؟ " بعد از یک هفته به من تلفن کرده و گفت، " من میایم منزل شما. " آمد منزل من و گفت که " رفتیم گفتیم گفته من نمیکنم این کارها را. " گفتم، " نگفتید به او. " گفت، " چطور نگفتیم ؟ " گفتم " بعنوان نظر به او گفتید. از او نخواستید که این کارها را بکند. " گفتم، " خیلی فرق است. یک وقت می روی میگوئی نظر ما بر این است

س- بله .

ج - هیچکس نمیخواهد قدرتش را ول بکنند کسی قدرتش را نمیخواست ول بکند .
چرا این کارها را بکنم ؟ اتفاقی نیفتاده هنوز که ؟ یک وقتی می روی میگوئی آقا باید این کار را بکنید . اگر نکنید ما پشتیبان شما نیستیم ، آنوقت آن کار را میکند . شما نرفتید اینطوری بگوئید . " البته خوب ، مدتی گذشت و باز چندین جلسه دیگر با اینها کردیم . همینطور دیگر ، اوضاع هم بقدری بسرعت جلو میرفت که هر نظری را اگر همان روز اقدام نمیگردید فردا دیگر کهنه میشد . بعد از یک ماه لامبارکیس به من گفت : " شاه آن نطق معروف را کرد که " من صدای انقلاب شما را شنیدم ... " گفت ، " این نطق را کرد . " گفت ، " این آن نطق نبود . این که اصلاً پدر خودش را درآورد اصلاً " . این اصلاً " رفت بی کارش دیگر اصلاً " . این نطق را که کرد گفت ، " ملت ایران من صدای انقلاب شما را شنیدم و من در کنار شما هستم ... " و اعتراض کرد به تمام گناهاش که آقا بعد از این قانون اساسی را من اجرا میکنم . بعد از این انتخابات فلان درست میکنم . دزدی را فلان ... " این رفت بی کارش اصلاً " این . بنابراین دیر شده بود همه کارها دیسـر شده بود که من هم آمدم تا وقتی از ایران مریش شدم ، من دو سفر هم به وزارت خارجه آمدم اینجا ، با اینجا هم صحبت کردم با دسکایسـران با همان آقای که حالا چیز شده دیگر Precht

س- بله .

ج - با Precht و معاونش در اینجا صحبت کردم اصلاً

فایده نداشت دیگر . بقدری کارها بسرعت پیش میرفت که

س- ممکن است جریان صحبت خودتان را با این آقایان برای ما توضیح بفرمائید که در چه شرایطی بود ،

ج - من به Precht هیچی .

س- و چه مذاکراتی صورت شد ؟

ج - همین ، من با Precht که آمدم اینجا دو سفر آمدم به آمریکا . خوب ، صحبت

کردم اینجا . عرض کنم به Precht همین صحبت‌هایی که من ، آنها البته تمام گزارش‌های صحبت های مرا به اینها داده بودند البته .
س- بله .

ج - معمولشان است دیگر البته گزارشات و اینها . آمدم با این ها صحبت کردم روی همین زمینه . روی همین زمینه که آقا راه این است چاره این است فلان این است اوضاع ایران بعد اینجا شما اطلاع دارید خودتان که در دستگاه وزارت خارجه اینجا یک بلبشوی عجیبی بود راجع به کار ایران . وزارت خارجه یک دسته شده بودند برژنسکی و کارتر اینها یک دسته دیگر بودند بعد آن دارودسته جرج بال و آنها یک دارودسته‌ای بودند . اصلا " بلبشوی عجیبی بود اصلا " مرکز تصمیم گیری اینجا نبود . سفیر تهران یک چیز دیگر میگفت ، این یک چیز دیگر میگفت . این کتابهایی که همه نوشته شده تمام این چیزها را به جزئیات نشان دادند که آخرین کتابی هم که نوشته شده ، نمیدانم شما خودت دید یا نخواندید ؟ این مال گاری سیک است .
س- بله .

ج - که کتاب خیلی خوبی است بنظر بنده بهترین کتابی است که راجع به ایران از نظر آمریکایی ها نوشته شده راجع به ایران تمام جزئیات این کارش را تشریح کرده . این کتابی است که گاری سیک نوشته " All Fall Down " بهترین کتابی است بنظر من راجع به کار ایران از نظر آمریکایی ها نوشته شده . خوب ، که این همه را تشریح کرده اینجا بلبشو بوده اصلا " . هیچکس اصلا " نگ ما حبشش را نمی شناخته در وزارت خارجه اینجا . هر کسی یک چیزی میگفت برای خودش و تعامشان هم روی بی اطلاعی که از اوضاع ایران اطلاعی نداشتند نمیدانستند ایران چه میگذرد و نمیدانستند این ایرانی ها کی هستند این ها چه میگویند ایرانی چه خاصیتی دارد اصلا " هیچ هیچ هیچ ، بدون هیچ اطلاعی هرکسی همانطور هم که سیک هم توی کتابش نوشته . نوشته هرکسی برای خودش یک نقشه‌ای داشت بدون اینکه از اوضاع خبر داشته باشد که اوضاع ایران چه خبر است چه میگویند هر کسی یک چیزی میگفت مثلا " .

این بود که این ها هم فایده نکرد. این ها هیچکدام فایده نکرد بالاخره من دیگه —
 مأیوس شدم از همه جا ، گفتم ، خوب ، بروم با خود این مردیکه بشنیم صحبت بکنم .
 س- با آقای خمینی ؟

ج- خمینی ، خمینی را بروم ببینمش . این بود که از تهران یک باجناتی داشت که با
 بنده مربوط بودش آن را خواستم دفترم و او با این ها تماس گرفت و یک قرار ملاقاتی
 گذاشت و بنده آمدم به اینجا که خمینی را ببینمش . بعد هم با
 س- این زمانی است که آقای خمینی پاریس بود ؟
 ج- بله پاریس بود بله . این مال دهم ژانویه است
 س- بله .

ج- که خمینی اول فوریه آمد به تهران . شاه هم هنوز نرفته بود شاه هم شانزدهم
 میرفت البته من هم خبر داشتم شاه شانزدهم میرود وقتی آمدم آنجا خبر داشتم شاه
 شانزدهم میرود . آمدم پاریس و بعد خمینی را با مبشری که رفیق من بود و بعد هم
 وزیر دادگستری کابینه بازرگان شد ، او هم به من گفت ، " من میآیم با تو خمینی را
 ببینم . " ————— هم رفتیم آنجا خمینی را دیدیم بنده با خمینی در حدود بیست و پنج
 دقیقه نیم ساعت صحبت کردم . شما اگر خیال بکنید از دیوار صدا در آمد از این مرد
 صدا در آمد

س- پس شما فقط صحبت کردید ،

ج- بله .

س- ایشان پاسخی ندادند .

ج- نه . از دیوار هیچ . تم صحبت من هم بر این بود که ایران همیشه در تاریخ اخیرش
 این قیام هاشی که برعلیه سلاطین شده یا اینکه برعلیه ظلم شده همیشه پرشوا —————
 مذهبی چیز بودند

س- نقشی داشتند .

ج- نقشی ————— داشتند . در این کار هم شما حالا نقشی بعهده گرفتید . چون برای

بنده مسلم شد که میآید به ایران دیگر هیچ بروبرگرد نداشت. این نقش بعهده شما واگذار شده شما بعهده گرفتید. و چون معمولاً "روحانیون به کار سیاست وارد نیستند در هر قیامی اگر که این ها دستشان را با سیاستمدارها تو دست هم می گذاشتند اینها این قیام موفق میشد هر وقت که نگذاشتند این قیام شکست خورده. دلیلش هم اینست که قیام مشروطیت وقتی روحانیون و چیزها همه با هم بودند آن قیام به نتیجه رسید. قیامی که به نتیجه نرسید قیام مدق بود. وقتی که دارودسته کاشانی و ماشانی با مدق بودند دوتائی شان با همدیگر بودند این کار با سرعت و با قدرت بود وقتی اینها از هم جدا شدند دو تا صاف مختلف شدند آنها هر دو شکست خوردند هم کاشانی شکست خورد هم مصدق، هر دو از بین رفتند. بنا براین من از شما خواهم اینست که اوضاع ایران خیلی بد است وضع اجتماعی ایران الآن بد است اعتبارات همین کرده اقتصاد ایران خراب است. و شما فراموش نکنید که شمال مملکت شوروی نشسته و اینها به خاک ایران نظر دارند اینها اگر آنجا بلبشویی بشود شلوغی بشود اوضاع بدتر از این بشود تنها استفاده کننده حقیقی اینها خواهند بود.

روایت‌کننده : آقای خسرو اقبال

تاریخ مصاحبه : ۷۵ ژوئن ۱۹۸۵

محل مصاحبه : واشنگتن دی سی

مصاحبه کننده : ضیاء صدقی

نوار شماره : ۳

بعد استفاده کننده حقیقی گفتم فقط شوروی‌ها خواهند بود هیچکس دیگر نخواهد بود و بالمال (؟) اینها استفاده خواهند کرد . و بنابراین شما که تهرانی می‌روید با این سیاستمدارها که باقی ماندند فلان دست‌به‌یکی بکنید و یک وضعی پیش نیارید که وضع این مملکت آشفته‌تر و بدتر از این بشود . من خودم شخما " یک حالتی دارم که عقیده‌ام اینستکه چشم هرکسی معرف خیلی از صفاتش است . بنده خودم از راه چشم خیلی میتوانم قضاوت کنم که این آدم‌ها چه جوری هستند ، مادی هستند ، مادی نیستند ، آدم‌های نرمی هستند ، آدم‌های تندی هستند چون چشم آئینه خیلی چیزهای آدم است خیلی . بنده در این صحبتی که با این میکردم که این البته هیچ جواب نمیداد گوش میکرد همینطور ، سعی میکردم که چشم این را ببینم و این شگرد خیلی بخصوصی داشت من وقتی که نگاهش میکردم این سرش همینطور بائین بود نگاه نمیکرد . وقتی که من او را نگاهش نمیکردم او مرا برانداز میکرد . بنده در این تمام این مدت در دو لحظه چشم به چشم این افتاد بفاصله چند ثانیه ، بنده این چشم‌ها را دیدم یک چشم‌های انتقامجو ، یک چشم‌های بیرحم بی عاطفه ، هیچ عاطفه‌ای بنده در این چشم‌ها " ندیدم . یک چشم‌های انتقامجو و شقی . بعد تمام شد صحبت ما . گفت که " مطلب تمام شد ؟ " گفتم که " به اختصار بله تمام شد . " گفت که " متشکرم فکر میکنم . " این تنها جوابی بود که به بنده داد . در آن جلسه

علاوه بر مبشری آقای یزدی دکتر یزدی و آقای اشراقی هم بود

بلند شدیم و به او توضیح کردیم . مبشری دستش را بوسید در خداحافظی . بنده که بیرون آمدم گفتم " مبشری تو تحصیل کرده هستی با سواد هستی . یک عمری درس و بدبختی

دست‌این را چرا بوسیدی؟ دست‌آخوند را چرا بوسیدی اصلا؟ تو؟ چه کار بود کردی؟ عقیده‌ام از تو برگشت اصلا." "بعد به او گفتم . گفت:" حالا کردم دیگر . " گفتم به او که " میثری من آمده بودم اینجا خمینی را ببینم برگردم بروم ایران . ولی الان تصمیم را گرفتم الان تصمیم گرفتم به ایران برگردم . با وجودی که نه در دستگاہ دولت هستم نه شغل دولتی داشتم ندر دستگاہ و اینها . نه این‌ها بر علیه من پرونده‌ای دارند نه فلان اینها ، ولی تصمیم گرفتم به ایران برگردم چون با آمدن این به ایران کار ایران تمام است اصلا" محیط محیط قابل زندگی در ایران نیست بهر صورت . و به تو هم یک چیزی بگویم " ، گفتم "به شما چیزی نمیرسد . به جبهه ملی چیزی نمیرسد . شما موقتی هستید بعد شما را هم بیرون‌تان خواهد کرد . " به من درآمد میثری گفت ، حالا خودش زنده است ، که " آقا تو اصلا" گاهی افکار بدبینی داری ، بدبین هستی . نه آقا مگر نطق‌هایش را ندیدی چه نطقی کرده اینجا ؟ آزادی چه گفته راجع به چه گفته ، چه گفته و همه را . " گفتم " این‌ها همه‌اش شما را اغوا کرده گول خوردید شما منتهی آدم‌های بزرگی هستید گول خوردید . من که این را بیست دقیقه‌است دیدم بیست و پنج دقیقه ، عقیده‌ام این است . " گفت " اشتباه میکنی . " گفتم " خدا کند من اشتباه کنم . " گفتم که " خدا کند که از مواردی است که من دلم میخواهد که خدا کند من اشتباه بکنم اصلا" . ولی به شما چیزی نمیرسد شما را هم بیرون‌تان میکند اصلا" . " بنده از آنجا آمدم شب دو تلفن کردم به تهران . یکی به مرحوم سنا تور موسوی یکی هم به آقای دکتر رضا امینی که معاون اداره اطلاعات سفارت آمریکا بود . تلفن را به امینی از این نظر کردم که آمریکائی‌ها اطلاع داشتند که من می‌آیم خمینی را می‌بینم و منتظر بودند ببینند نتیجه ملاقات من با خمینی چیست . من به امینی گفتم که " رضا به لامبارکیسس بیگو من آمدم این آدم را دیدمش . این آدم اصلا قابل صحبتست و قابل معامله و قابل هیچ چیز نیست . رسیدن پای این به ایران ، ایران فاتحه‌اش خوانده شده . آمریکائی‌ها هم که اصلا" بکلی فاتحه‌شان خوانده شده . هیچ راهی ندارد . این یک هیولائی متکبری است و بعلاوه ما از گرفتار دیکتاتور نظامی گرفتار دیکتاتور

تعلین خواهیم شد . من هم تصمیم گرفتم به ایران برگردم . " امینی گفت " من پیغام را میروانم . " البته پیغام را رسانده بود دلش هم اینستکه توی اسناد سفارت آمریکا عین همین جملات بنسده آنجا نوشته شده و اینها هم ترجمه کردند به فارسی خوانده شده بهر صورت . اما یک پیغامی که بنده به سناتور موسوی گفتم که به بختیار بدهد ، دلش این بود که من قبل از اینکه بیایم خمینی را ببینم این مرحوم سناتور موسوی از رفقای خیلی خوب من بود ، آدم خیلی خوبی هم بود ، سناتور خوزستان بود ، با هم خیلی مربوط بودیم ، جلسات سیاسی زیاد با هم داشتیم . و این در این سه دولت اخیری که در ایران تشکیل شد ، دولت‌های بعد از چیز ، نقش موافق مشروط را داشت . آقای جلالی نائینی مخالف صحبت میکرد ، سناتوری بود مخالف صحبت میکرد این در سناتور موافق مشروط صحبت میکرد در هر سه کابینه ، از کابینه شریف امامی ، کابینه ازهار ، کابینه آقای بختیار . و این چون با بختیار هم آشنا بود رئیس کار خوزستان بود یک وقتی ، این ها هم خوزستانی بودند ، بختیار را که دیده بود گفته بود فلانکس میخواهد برود به پاریس خمینی را ببیند . گفت " من از شما خواهش میکنم که اگر منکن باشد چند دقیقه‌ای من فلانکس را ببینم . " به من گفت ، گفتم " واله من بختیار را نمی‌شناسم . من تمام عمرم بختیار را دو دفعه توی کلوب یک دفعه توی کلوب فرانسه دیدمش . با او آشنائی ندارم . بعلاوه من این کاری که میخواهم بروم بکنم از نظر خود من از نظر مملکت است میخواهم بروم با این مردیکه صحبتی بکنم . نه به بختیار کاری دارد نه به دولت بختیار کار دارد . " گفت " حالا این از من خواهش کرده . شما محض خاطر من بیایید برویم با همدیگر . " ما یک شبی رفتیم آنجا ، روز چهارم نخست‌وزیریش بود ، روز شنبه‌ای بود یادم نمیرود ، رفتیم دفتر بختیار با آقای موسوی اطلاق رفتیم توی اطاقشان خیلی گرفتاری داشتند راجع به کارهای کردستان آنجا . کردها خلق سلاح کرده بودند یک پادگانی را ، رؤسای انتظامی آنجا بودند و همین آقای قره‌باغی آنجا بود و همه‌شان آنجا بودند جمع بودند . من اولاً " قره‌باغی را که آنجا دیدمش ، گفتم که " تیمسار چه خبر است ؟ " این وسط اطلاق نخست‌وزیری دستش را به هوا کرد ،

گفت، "خدا مگر خودش کمک بکند." این فرمانده ارتش، گفت، "خدا مگر خودش کمک بکند." بعد بختیار را دیدیم و بختیار به من گفتش که "شنیدم شما میخواهید که بروید به پاریس و خمینی را ببینید من یک پیغامی دارم شما این پیغام مرا به خمینی میدید یا نمیدید؟" گفتم، "پیغامتان چه باشد؟" گفت، "به خمینی بگوئید که به من دو ماه تا شب عید مهلت بدهد. اگر من آن کارهایی که میخواستم نکردم می‌آیم دستن را میبوسم مرخص میشوم." البته من خندیدیم به بختیار و بختیار گفت، "چرا میخندید؟" گفتم، "آقا من این پیغام را هیچوقت ندیدم. این پیغام یک مرد سیاسی نیستش. آخر آن مرتیکه که این بامبول ها را درست کرده این بایستی بیاید خودش این کارها را بکند به شما چه کردیدی میخواهد بدهد؟ شما چه کارهایی میخواهید بکنید؟ آن کارها را خودش میخواهد به سبک خودش بیاید بکند. آن کارهای شما بدرد او نمیکورد اصلاً." من که این پیغام را به او ندیدم. بعد به سناتور موسوی گفتم که "به بختیار از قول من بگو که، من که پیغام شما را به او ندادم. ولی من یک پیغام برای شما دارم و آن پیغام اینست که بهر قیمتی که شده شما باید از آملن این مرد به ایران جلوگیری کنید. خمینی را شما نباید بگذارید پایش به ایران برسد ولو اینکه صدهزار ایرانی کشته بشود این کار ارزش دارد. حالا موسوی مرده بختیار را هم من ندیدش بعد ببرم که این پیغام مرا به او دادند یا ندادند بهر صورت.

ب- بعداً دیگر شما

ج - من دیگر برنگشتم به ایران و بعد از آن هم باز روی آن فاصله‌ای

ب- فرمودید برنگشتید به ایران؟

ج - برنگشتم به ایران نه دیگر

ب- بله.

ج - پاریس ماندم و برنگشتم به ایران و دو سفر باز آمدم به آمریکا اینجا با اینها صحبت کردم و بعد هم از سوم نوامبر ۷۹ روز قبل از اینکه گروگان گیری بکنند اینها،

- بنده آمدم به آمریکا . روز سوم آمدم روز چهارم هم دیگر گروگان گیری شد نتوانستم برگردم دیگر بهر صورت به اروپا .
- س- بله .
- ج - اینجا ماندم و تا اینکه حالا مقیم اینجا شدیم متأسفانه بهر صورت دیگر بله .
- س- من آقا امروز دیگر مباحبه را در همین جا خاتمه میدهم
- ج - خیلی متشکرم .
- س- و بقیه را میگذاریم برای جلسه آینده .
- ج - بسیار خوب هر وقت دلستان خواست
- س- خیلی ممنون از لطف شما .
- ج - بله ، مرسی ، متشکرم .

روایت‌کننده : آقای خسرو اقبال

تاریخ مصاحبه : ۲ جولای ۱۹۸۵

محل مصاحبه : واشنگتن دی. سی. - واشنگتن

مصاحبه کننده : ضیاء صدقی

نوار شماره : ۴

ادامه مصاحبه با آقای خسرو اقبال در روز سه شنبه یازده تیر ۱۳۶۴ برابر با ۲ جولای ۱۹۸۵ در شهر واشنگتن دی. سی. مصاحبه کننده ضیاء صدقی .

س - آقای خسرو اقبال میخواهم که از حضورتان تقاضا کنم در ابتدای این مرحله دوم مصاحبه برای ما صحبت بفرمائید که چه چیزهایی بنا بر طرمیآورید راجع به ملاقات اشرف پهلوی با استالین ؟

ج - طوری که خدمتتان عرض کردم این دعوت دعوت دولت شوروی نبود دعوت ملیت سرخ شوروی بود از والاحضرت اشرف . بنا بر این در آنجا ظاهراً " ملاقاتهای سیاسی انجام نگرفت مگر یک ملاقات خصوصی بین والاحضرت اشرف و استالین که در آن کسی شرکت نداشت ولی آن قدری که آنوقت شنیدیم و والاحضرت هم به خود من گفتند بیشتر این ملاقات در اطراف قضیه آذربایجان دور میزد که تخلیه بشود قوای شوروی از آذربایجان - در آن وبه سود روابط ایران با شوروی و آن قدری که من شنیدم در آن جلسه استالین از والاحضرت اشرف خیلی تعریف و تمجید کرد و شخصیتش را و اینکه مملکت را اصلاح ..

این تنها اطلاعی است که من دارم از این امر ، اطلاع دیگری ندارم .

س - آقای اقبال در چه دوران تاریخی مطبوعات ایران از حداکثر آزادی برخوردار بودند و چا معه تا چه اندازه از این آزادی نفع بردویازیان دید ؟

ج - من آنقدر که یادم میآید در دو مرحله مطبوعات ایران از آزادی کامل برخوردار بودند یکی در مورد کودتا و بعد از کودتای سیدضیاء الدین ۱۲۹۹ تا تقریباً " ۱۳۰۵ که اینها از آزادی برخوردار بودند. آزادی ای که برخوردار بودند اینها البته خیلی مردم استفاده نکردند از این آزادی ولی این آزادی یک مقداری هم به زبان مطبوعات تمام شد و عنتش هم این بود افراط تفریط هائی بود که در مطبوعات پیش میآمد. مقالات زندانی بود گفته میشود.

س - هیچ مثالی بخاطر آن میآید که برای ما ذکر بفرمائید؟

ج - بله. الان عرض میکنم که مثلاً در آن تاریخی که من یادم هست که واقعا " بچه‌ای بودم روزنامه‌ای بود بنام روزنامه "قرن بیستم" که مرحوم عشقی منتشر میکرد. و یک روزنامه‌ای بسود " طوفان" که مرحوم فرخی که هردوی آنها از آزادیخواهان معروف ایران بودند. در این هردو روزنامه مقالات بسیار تند و شدیدی نوشته میشد و حملات بسیار شدیدی بر علیه این طبقه حاکمه ایران انجام میشدند که البته اینها در روشن کردن افکار عمومی و سوق مردم بسمت آزادی بسیار بسیار خوب بود. ولی در همین روزنامه‌ها آنوقت بطور بسیار زننده‌ای نه انتقاد آميز تنها نسبت به اشخاص حمله میشد که این نوع نگرانی در تمام مردم ایجاد میکرد که آقا فردا ممکن است که همین انتقادات، همین فحاشی‌ها همین چیزها بر علیه ما بشود. این باید که اینکار مقدمه میشد که مردم یواش یواش یواش خودشان را آماده میکردند برای اینکه جلوی این افراط تفریط‌ها گرفته بشود و به حکومت وقت این فرصت را میداد که یواش یواش جلوی اینها را بگیرد که کما اینکه هر دو موفق شدند که اینکار را کردند.

س - آقای خسرو اقبال، در چه دوران تاریخی

ج - حالا ..

س - معذرت میخواهم بفرمائید.

ج - بعد یک دوره دیگری که مطبوعات ایران بسیار استفاده کردند دوره بعد از شهریور

بود، بعد از شهریور ۱۳۲۰. در آن دوره که من خودم یکی از بنیانگذاران مطبوعات جدید ایران بودم و روزنامه "نبرد" داشتم مطبوعات آزادی بسیار بسیار کم ملی داشتند در نوشتجاتشان واقعا "در آن دوره بسیار بسیار کوتاه البته، دوره کوتاهی بود رشد مطبوعات ایران خیلی خیلی سریع بود. نویسنده‌های بسیار خوبی پیدا شدند با افکار خوب و مقالات خوب و یک محیط و یک حالت دموکراسی در ایران و مطبوعات ایران ایجاد شد. ولی در همین دوره هم باز ما گرفتار همان افراط‌تفریط‌های مطبوعاتی شدیم یعنی هیچ کسی ممنوعیت از دست مطبوعات نداشت بطور کلی، مردم شب‌خواب راحت از دست مطبوعات نداشتند. هتاکی میکردند فحاشی میکردند و این روشی بود که همیشه بضرر مطبوعات تمام میشد. من خودم خیلی سعی کردم با تشکیل انجمن روزنامه نگاران ایران که برای اولین بار در ایران تشکیل شد و خود من هم رئیس بودم این مطبوعات را بی‌اندازیم به یک راه دموکراسی صحیح. یعنی فحاشی و بیدگوشی را جدا میکنیم از انتقاد ولی متأسفانه توفیقی پیدا نکردیم و در آن مورد هم ما یک محدودیتهایی داشتیم در مورد جنگ که پیدا شد و آن وجود متفقین در ایران بود و وجود متفقین در ایران آن آزادی که مطبوعات داشتند از آنها گرفته میشد بدلیل اینکه آنها نمیتوانستند انتقاد بکنند، نمیتوانستند از کارهای آنها در ایران انتقاد بکنند و آنها هم یک ترمزدیگری بودند جلوی آزادی مطبوعات را گرفتند و در نتیجه دولتها تقریباً "از هزاری روسی .. این کار ادا مه داشت نسبتاً" یواش-یواش کم شد در دوا. ان صدق که وقتی وکیل مجلس بود مطبوعات نسبتاً "آزادی داشتند و این تضییقاتی که برای دولت فراهم میکردند بیشترش با توقیف مطبوعات بود زیرا که محاکمه‌ای کسی را نکردند هیچوقت محاکمه‌ای مطبوعاتی درست من یادم نیست. من خودم فقط یادم هست که محاکمه مطبوعاتی با سفیر انگلیس داشتم ولی دولت کسی را محاکمه نکرد، کسی را پای میز محاکمه نبرد ولی تنها کاری که میکردند توقیف بود توقیف مطبوعات بود بیکرات که بسر روزنامه خود ما آمد ده دفعه ما توقیف شدیم روزنامه‌های دیگر هم همینطور، همه در همین راه بودند. مثلاً در همین دوره اخیر روزنامه

" مرد امروز " با محمد مسعود یک روزنامه فوق العاده خوبی بود، قلم خوب بود فلان بود ولی روزنامه‌های بودند نسبتاً " فحاش بود و این فحاشی‌ها سبب شد که جلوی این مطبوعات را دولت بگیرد و مردم هم ناراضی از این کار نبودند. یک روزنامه نویسنده دیگری بسود کریم پور شیرازی

س - روزنامه "شورش"

ج - "شورش" که او واقعا " وقاحت میکرد . انتقا دنمیکرد . وقاحت و فحش ناموس و فلان و اینها که برخلاف شئون مطبوعات است . اینها سبب شد که این اختناق مطبوعات دوباره در ایران برقرار شد و جلوی راه هم دولت‌ها موفق شدند بگیرند .

س - یعنی تا آنجائی که شما بنیاد میآوردید میشود گفت دوران بعد از شهریور ۲۰ دورانی بود که مطبوعات ایران از حد اکثر آزادی برخوردار نبودند؟

ج - از حد اکثر آزادی ، در یک مدت کوتاهی البته . در یک مدت کوتاهی برای ۴ سال ۵ سال از حد اکثر آزادی برخوردار بودند و خیلی هم دوره خیلی خوبی بود .

س - تا آنجائی که شما بطر میآوردید آیا جا معاً ز این برخوردارى از آزادی مطبوعات سود برد یا زیان دید؟

ج - در اوائلش بنظر بنده سود برد ، اوائل کار سود برد ولی وقتی مطبوعات افتادند بیه آن راه و اینها مجبور شدند جلوی شان را بگیرند البته زیان برد دیگری . بعد دیگر گرفته شد جلوی مطبوعات آن درجه اطمینان بسته شد در ایران آنوقت دولت‌ها توانستند آرادانه هر کار دلشان میخواست بکنند بهر صورت البته زیان بردند آخر سر . چون یک آزادی منطقی نبود که و دلایلش هم این بود که مردم بعد از آن فشار دوره اواخر پهلوی که همه چیز سا نسور بود یک دفعه آزاد شدند و در این آزادی دیگر هر کس هر چیز دلش میخواست میگفت رعایت هیچ چیز را نمیکردند در صورتیکه خوب آزادی مطبوعات، همانطوریکه شما خودتان میدانید در همه جای دنیا! صولی دارد و آزادی مطبوعات آدم باید آن اصول را رعایت بکند اگر میخواهد مطبوعات آزادی باشد باید آدم اصول و پرنسیپ‌های آزادی مطبوعات را رعایت

بکنند بهر صورت . (؟) آن پیدا بود که دوام نخواهد داشت آن آزادی که بقول
بنده لجام گسیختگی شده بود و دوام بیستادان نمی‌کرد و همین طوره شد .
س- آقای اقبال ، در چه دورانی قوه قضائیه ایران دارای حداکثر استقلال بود و تا
چندان اندازه ای از قوه مجریه مستقل بود و چگونه شد که این استقلال از قوه مجریه را بتدریج
از دست داد ؟

ج- عرض کنم که من خودم همانطوریکه گفتم یک مدت کوتاهی قاضی بودم و در عدلیه کار
میکردم . آنقدری که من یادم هست عدلیه ایران را مرحوم داوری بنیاد نگزاری کرد
وقتی از فرنگ برگشت آن عدلیه قدیمی که یک عدلیه متروک بدی بود و قضات قدیمی
داشت این را منحل کرد بموجب یک قانونی که از مجلس گذرانند و یک عدلیه جدیدی طبق
سیستم اروپائی و اینها مرحوم داوری را بر ایران درست کرد . در این عدلیه ای که مرحوم
داوری درست کرد یک مقدار زیادی تعداد زیادی از قضات تحصیل کرده اروپا رفته به سرکار
آورد مرحوم داوری و یک مقدار هم از قضات قدیمی که فقیه بودند و خوب هم بودند همه اینها
همه اینها آدمهای مستقلی بودند آدمهای باسواد ای بودند اینها را هم سرکار آورد .
بنا بر این عدلیه ایران از زمان مرحوم داوری که عدلیه ایران را تشکیل داد مسلماً " از
استقلال کامل قضائی برخوردار بود صرف نظر از اینکه بگذرد اگر هم دستگای دارنند
اگر یک قضائی شخصاً رشوه گیر پیدا می‌شد او بکار استقلال مملکتش ارتباطی نداشت
استقلال قضائی ارتباطی نداشت ولی اصولاً قضات در کار خودشان آزاد بودند . این
کار! دامه پیدا کردند و وقتی که مرحوم رضا شاه بنظر من آلوده شد بکار خریدن و ملکداری
در آن دوران شروع شد به اینکه استقلال قضائی مملکت به آن لطمه وارد کرد و دلیلش
هم این بود که دعاوی مطرح میشد در عدلیه ایران گاهی که این دعاوی نتیجتاً " اگر
قضات میخواستند رأی درست بدهند برخوردار می‌کرد با منافع رضا شاه از سر ملک هائمی
که خریده بود . مثلاً " یک ماده ای بود در قانون ثبت اسناد گذاشته بودند که وقتی که یک
ملکی در دفتر مالک ثبت شد هیچ دعوائی بر علیه این پذیرفته نمیشود در عدلیه

در صورتیکه آنجا یک کلمه‌ای «درد» اگر یک ملکی قانونا " در دفتر ملاک صحیحا " به ثبت رسید. بنا بر این اگر تشریفات ثبت یک، ملکی غلط باشد پس از اینکه ثبت شد باید هر کسی حق داشته باشد که برود و اعتراض نکند بگوید آقا این ثبت برخلاف قانون است وقتی در محکمه رای داد که برخلاف قانون است آن ثبت باید عوض بشود. ولی این کار چون بر میخورد یکا مرحوم رضا شاه، او ملاک مردم را بزور گرفته بود و فلان کرده بود اگر یک جا تخطئه‌ای پیدا میشد این بود اولین قدمی که برداشته شد در کار محدودیت قضا و دخالت قوه قضا شیه این کار بود که من خودم یاد هست که در یک محکمه بدایت که وقتی من بودم دعوائی در آنجا مطرح شده همین استناد کسی اقامه دعا کرده بود که این ملکی که بنا م طرف من ثبت شده است در ثبت این رعایت قانون نشده بنا بر این محکمه بیایسد رسیدگی بکنند این و شبست را باطل بکند. محکمه که به اینکار رسیدگی میکرد به ریاست مرحوم دکتر سید حسن امامی امام جمعه تهران بود آنوقت. آقای دکتر امامی در آنوقت یک قرار داد کرد که به اینکار رسیدگی بشود. در سردور این قرار جنجالی برپا شد، چون اینکار مدعی میزد یکا مرحوم رضا شاه، و نتیجتا " اقداماتی شد که آن قرار فسخ شد و به آن کار رسیدگی نشد و محکمه هم رأی داد برای آنکه نه چون ملک ثبت شده است هیچ دعوائی بر علیه اش پذیرفته نمیشود به هیچ عنوان. بنا بر این در دوران رضا شاه علت عمده اش هم این کار بود. این بود یک دلیل دیگر هم این بود که آنجا یک دسته‌ای کمونیستی پیدا شدند در ایران که به ریاست مرحوم ارانی بود و اینها را میخواستند دولت مجازاتشان بکنند فلان بکنند بر سر آن کار هم دولت با کامل قدرت در قضا عدلیه اعمال نفوذ کرد که آن رایشی را که دلش میخواست آنها بدهند و آنها هم دادند البته. بنا بر این از او اخراج حکومت رضا شاه یعنی از ۱۳۱۶، ۱۳۱۷ دخالت دولت در قوه قضائیه شروع شد آنهم بعلت اقتدار رضا شاه بود، اقتدار منافع شخصی رضا شاه بود و بعد هم بعلمت کارهای سیاسی اش بود که میخواستند بکنند در کشور. اینجا شد که عدلیه ایران ضعیف شد. ولی بعد از شهریور هم یک مدتی دموکراسی و اینکارها بود کمی در خود عدلیه

ایران دخالتی نمی‌کرد ولی بعداً " باز بعداً زاینکه خود محمد رضا شاه قدرت گرفت بعد از رفتن مدق با زهمان کارهای پدرش را شروع کرد و اعمال نفوذ در عدلیه و سازمان امنیت و اینها تمام دخالت در عدلیه ایران می‌کردند بطوریکه اصلاً " قضا را اینها بیشتر انتخاب می‌کردند. البته هنوز هم قضا تی بودند در دیوان کشور آنها شی که زیر بار هیچ صحبتی نمی‌رفتند حرفی نمی‌زدند کاری نمی‌کردند حرف دولت را گوش نمی‌کردند فلان نمی‌کردند در همین اوضاع خیلی قضا بودند که آدمهای شریف بودند و بهیچوجه زیر بار دخالت دولت نمی‌رفتند ولی خوب دولت آنها را شی که لازم بود میخواست منافعی اش ایجاب می‌کرد با کمال قدرت عمل می‌کرد حتی قاضی ها را عوض می‌کردند بر احتیاج قاضی های که زیر بار نمی‌رفتند اینها را بکل عوض می‌کردند و اغلب دادستانها و اغلب چیزها را آنها شی میدادند که مورد قبول ساواک بودند. ساواک آنها را میگذاشت سرکار و هر چه دلشان میخواست بدست اینها انجام میداد. می‌خواهم بگویم که حاشیه‌ای بروم به کسه در دوره رضا شاه قضا نسبتاً " آزادی عمل بیشتری از دوره محمد رضا شاه داشتند در دوره او آخر رضا شاه. من خودم یاد م می‌آید که رئیس محکمه مدایت بودم در آنوقت مرحوم مختاری هم خیلی رئیس شهر بانی خیلی قوی برد و یک گشتاپوئی بود که همه از او می‌ترسیدند بسیار هم. یکروزی پهلوی من یک محاکمه‌ای مطرح بود که این محاکمه خیلی جالب بود. یک باغبان از دست یک کسی شکایت کرده بود که این مجرای آب من از ملک این رد می‌شود و این مرا اذیت میکند و مجرای آب ملک مرا می‌بندد و می‌خواهد باغ مرا بزور از من بخرد و محکمه دستور داد که این رفع تصرف عدوانی از او بشود. البته این آقا طرف توجه مختاری بود خیلی طرفش یعنی طرف مورد توجه مختاری بود و این کار را رفت بودند در محکمه اولیه که ملحیه بود رای گرفته بودند بفتح همین زارع و بر علیه او چیز .. بعد استیناف اینها آمده بود پهلوی من. من یکروز در محکمه بودم این شریف‌العلمای خراسانی که بعد هم مشاور دینی آقای امینی شدند در کابینه‌شان یکروز آمد به محکمه پهلوی من، من محاکمه داشتم وسط محاکمه من آمد

جلوی میزمن رسید گفت ، " یک عرض محرمانه ای دارم . " گفتم بنشینید آنجا کنار محکمه تمام بشود و درضمن کار محرمانه نباید بکنیم ، صحبت هایتان را باید بلند بکنید . محاکمه من که تمام شد بعد به من ؟؟ آمد جلوی میز با زهم با صدای ملایمتر گفت ، " تیمسار رئیس شهربانی ما . رسانده اند خدمتتان گفتند در این دعوا حق با آن یکی دیگر است . همانطور که طحیه رای داده ، این را شما اینجا رعایت بکنید . " من البته با صدای بلند گفتم به تیمسار سلام برسانید بگوئید اینجا ما آرا را بنام شاه میدهیم و هر کس حقش باشد همانطور ای خواهیم داد . البته من آن رای را - شکستم و رای دادم بنفع آن زارع و البته آن رای هم رفت و در تمیز هم ایبرام شد . میخواستم بگویم که در آنوقت هم اگر که اشخاصی بودند که میخواستند استقلالشان را حفظ کنند اشکالی نداشت کسی هم کارشان نداشت و به بنده هم هیچ کسی نه اعتراضی کرد و نه چیزی اعتراض شد . همانوقت هم قضات خیلی خوب بودند البته این کارها را میگردند به صورت ازهیج کس هم اعتراض نند .

س - شما در بخش اول مباحثه راجع به مشارکت تدریجی شاه در فساد صحبت کردید . ایشان به چه وسائلی سود مالی تحصیل میکرد ؟

ج - عرض کنم که بنظر بنده شاه تا وقتی که از زرم برنگشت آدم سالمی بود و بهیچ عنوان تدریجی در آن نمیشود کرد . این مرد مرد سالمی بود ، هیچ آلوده به فساد نبود . از زرم که برگشت ، همانطور که آن دفعه هم خدمتتان گفتم ، این آقای علم وعدهی دیگری دور این جمع شدند و به او گفتند که ملاحظه کردید شما که رفتید رم پول نداشتید این برای شما باید درسی باشد . درس این اینطور شد که دورش را اولاً " محاصره کردند دورش را هر چه آدم خوب بود از دورش جدا کردند و نگذاشتند آدمهای خوب دورش جمع بشوند و خود اینها دور شاه را گرفتند و چون خود اینها همه شان مردمان فاسدی بودند میخواستند دزدی بکنند و بنا بر این چاره ای نداشتند جز اینکه شاه را هم آلوده کنند بنا بر این این آقایان شروع کردند به آلوده کردن شاه به اینکارها .

اولاً" که برایش بنیادپهلوی را درست کردند که آنجا بنظر بنده یکی از مراکز فساد مملکت شده بود و این دردرون بنیادپهلوی که سرمایه اش مال شاه بود از محل اسلاک شاه بود، املاک را برگردانده بودند دوباره به شاه، اموالی را که سابقاً " برگردانده بود بخشیده بود بمردم برگردانده بودند به شاه اینها را سرمایه آنجا کردند. بنیاد پهلوی واردکارهای کارخانه داری، خرید زمین، ساختمان، ساختمانهای هتل تمام این کارها شد و این کارها را هم همش باز دو بست با پولهای ملی میگرفتند با بهره های خیلی کم و عواید این کار هم تمام میرفت به جیب خود شاه. بنا براین شاه در آخر بنیادپهلوی یکی از بزرگترین سرمایه دارهای ایران شده بود که اینها هم از نذیر شاه، قدرت شاه با کمک شاه استفاده کردند و این کارها را کردند. علاوه بر اینها شاه یک عده ایادی داشت در این کارها که توسط آنها، آنها که رمیا آوردند پهلوی شاه و آنها کارها را که می آوردند پهلوی شاه یک سهمی را به شاه میدادند و یک سهمی هم خودشان میبردند و شاه از همه این کارها اطلاع داشت. آن ایادی شاه عبارت بودند از خود همین علم، مرحوم دکتر ایادی، آقای شریف امامی از نظر بنیادپهلوی کسه همش کار میبردند آنجا، بهیچانی که چیز آن کار بود وارد شیراز هدی وعده ای و چند نفر از همه مهمتر مرحوم امیر هوشنگ دولو بوده که منزلش یکی از بزرگترین مراکز فساد این مملکت بود بهر صورت. اینها کارها را میبردند پهلوی شاه چه مقاطعه کاری پیش چه خریده های ایران. از همه مهمتر بعد شاه در کارهای خرید اسلحه وارد شد که در آن خریده های اسلحه شاه بنظر من و طبق پرونده هایی که در کنگره آمریکا هست و اینجا سرودایش را در دنیا آوردند بهیچوجه. زمان نیکسون خوابانند سرودایش را. او واسطه هایش ..

س- مسئول آن کار آقای طوفان نیا ن بود.

ج- بله، بله. آقای طوفان نیا ن واسطه ها شان اینها در آن کارها پولهای هنگفتی گرفته شده است و این سوابخش هم در کنگره خود آمریکا هست که خوابانند و سرودایش

را درنیاوردند بهر صورت بطوریکه شاه در این اواخر یکی از مضمول ترین آدمهای دنیا بود. و بعد هم یک بانکی درست کرده بود شاه بنام بانک عمران بانک خصوصی خودش بود و آنرا هم بعهدہ شخصی گذاشته بود بنام آقای رام و آن رام هم ..

س - هوشنگ رام .

ج - آن هوشنگ رام هم در آنجا در آن بانک و در سرمایه گذاری شاه در خارج و از این حرفها غوغا کرد و انواع و اقسام آن کارها را مخصوصاً " در آمریکا و بانک خود شاه هم در آمریکا همین دارودسته چیز بودند، مال بانک آقای ... دارودسته کیسینجروا این رئیس بانک چیس مانها تن و دارودسته همین ها بودند که اینها هم کارهای آمریکایی را در اینجا اداره میکردند دیوید راکفلر اینها دسته ای اینجا داشتند و دارودسته ای هم ایران داشتند و اینکار را میکردند. بعلاوه اینها خود خانواده سلطنتی همه شان از دم شان از اول حضرت اشرف گرفته تا محمود رضا گرفته ، عبدالرضا گرفته ، و الا حضرت شمس گرفته اینها تمام اینها تمام چیزهای مملکت را تقسیم کرده بودند بین خودشان و تمام معاملات ، هیچ کار معامله ای در مملکت بدون دخالت اینها بهیچوجه انجام نمیشد و در راه اینها خود و الا حضرت اشرف بود و شهرام پهلوی بود که اینها هرکدامشان ثروت های هنگفتی و استفاده های هنگفتی کردند. عتیقه های ایران را شهرام از مرحوم ربالنوع بیهودی که یک عتیقه شناسی بود تمام را بدست همین شهرام و اینها از ایران خارج میکردند و تمام معاملات حتی شهرام پهلوی ..

س - امینش شهرام پهلوی است یا شهرام شفیق ؟

ج - پهلوی نیا . نه ، نه شفیق آن پسر دیگرش است که خوب بود ، آن شهریا رشفیق بود که او پسر خوبی بود ، خیلی پسر تمیزی بود . یعنی تنها پسر تمیز این خانواده همان شهریا رشفیق بود و بقیه شان همه شان فاسد بودند . فقط آدم درست شان او بود فقط .

س - پس فامیل آقای شهرام پهلوی نیاست ؟

ج - پهلوی نیاست بله ، شهرام پهلوی نیا . و اینها ثروت های هنگفتی بدست می آوردند

مخصوصاً " والا حضرت شمس درکار تقسیم زمین‌ها بیش در کرج اینها زمینها را بمقدار زیلادی اینجا تقسیم کردند و بمقدار زیادتی فروختند به مردم و حتی نمیگذاشتند که زمینهای کسی دیگری آنجا بفروشد. برود ما دامی که زمینهای خودشان را نفروشتند. اینها از تمام چیزهای نامشروع اینها ثروت‌های گزافسی بدست آوردند. ایران هر قسمش تقسیم شده بود و در تیول یکنفر بود، شاپور محمود رضا در جنوب ایران بود، شاپور غلامرضا در کرگان بود، شاپور عبدالرضا در مهاباد بود و شمس در کرج بود، پهلوی نیسا در همه کارها دخالت میکرد. حتی بنده اطلاعی دارم که در کار معاملات با شوروی هم دخالت میکردند و از آنها هم رشوه میگرفتند حتی، حتی در کار آنها هم از آنها کمک میگرفت

س - شما پخش تلویزیونی مذاکرات با زرسی شاهنشاهی و نقشی را که سیهید حسین فردوست و آقای معینیان در این جریان داشتند چگونه ارزیابی میکردید؟

ج - بنظر من شاه هر وقتی گرفتار میشد یک کسی، آیا بد فدا میکرد بهر صورت و یک دستگاه جدیدی را درست میکرد. چون سازمان شاهنشاهی که درست شده بود شاه هیچوقت همان سازمان شاهنشاهی که درست شد برای با زرسی شاهنشاهی با صلاح که درست شد که بسه شکایتهای مردم رسیدگی نکنند آنجا راهم هیچوقت آزاد نمیداشت. مرحوم یزدان پناه رئیس آن چیز بود که بنظر من مرد درستی بود، اورشیس سازمان با زرسی شاهنشاهی بود. شکایاتی که آنجا میآمد آنجا راهم همه را سبک و سنگین میکرد، آنکه دلشسان میخواست به آن ترتیب اثر میدادند آنکه دلشان نمیخواست به آن ترتیب اثر میدادند. از آن جمله مثلاً " آن چیز که من بخاطر دارم که یزدان پناه برای خود من یکروز تعریف کرد یکروز شکایتی شده بود از همین آقای عصا که رئیس سازمان اوقاف بود آنجا و عماریکی از رفقا دوستان بسیار صمیمی و نزدیک مرحوم هویسدا بود. از او شکایتی شده بود. مرحوم یزدان پناه گفت، " پرونده‌ها را ما رسیدگی کردیم حدود ۶ ماه و ۶ پرونده تخلف و سوءاستفاده از این ماست کردیم و یکروزی من

بردم پهلوی شاه وگفتم این پرونده‌های عصا راست‌ا‌جازه بدهید بفرستیم اینها را برای رسیدگی به عدلیه . شاه بمن گفت "بأشد من بانخت وزیر صحبت بکنم . " نخست وزیر که رفته بود پهلوی شاه به او گفته بود ، " این پرونده‌ها را یزدان پناه آورده که شمارسیدگی بکنید وبفرستید عدلیه . " چون عصار رفیق هویدا بود هویدا اینطور جواب میدهد به شاه . میگوید ، "قربان ، ما اوقاف را از دست آخوندها گرفتیم اگر ما الان اینکار را بکنیم آخوندها ما را هو خواهند کرد که اوقاف گرفته شد دست فکلسی ها وببینید چه کثافتکاری ها شی توی آن انجام شده . اجازه بفرمائید این پرونده‌ها ساکت بماند ومن عصا را از این کار بر میدارم . " البته پرونده‌ها را ساکت نگه داشتند هیچوقت هم به عدلیه نرفت عصارا هم از آن شغل برداشتند ویک شغل بسیار بسیار بهتری به او دادند و او دبیرکل سنتیو بود و او را فرستادند به خارج و یک شغل بسیار بسیار خوبی بود . البته ببینید در همان سازمان شاهنشاهی هم کارها را سبک سنگین میکردند آنجا که دلشان میخواست یک سرومداشی راه بیاندازند و یک کسی را تأدیب بکنند میکر... آنجاشی هم که دلشان نمیخواست نمیکردند و این موردش است . بعد ، آنجا که دیدند نتیجه‌ای نگرفتند و سرومداشی مردم بلندشد دوباره شاه آمد این دستگاه تازه را درست کرد که آقای معینیان میآید آنجا و شکایت را می شنید و دولی در واقع بنظر من دستگاهی بود که محکومیت رژیم شاه را نشان داد در این دستگاه . یا آنجا میآدم و میگفت گزارشی راجع به اداره برق رسیده ما آنجا شکایت کردیم این ، این این . این وزیر اینکار را کرده ، این وزیر اینکار را کرده . آنجا بود که بنظر بنده ماهیت دستگاه شاه رو آمد کاملاً از نظر مردم قضا یا البته آنجا هم اقدامی نشد باصطلاح یک کاری که کسی را بردارند از کار ، تنبیه‌ای بکنند قضا بکنند اینها هیچکدام انجام نشد ولی آنجا شاه و یک scapegoat ای بود برایش پیدا کرد که آقا ببینید من دارم که به کار اینها رسیدگی میکنم ، من دارم به معایب کار رسیدگی میکنم الان ، والا آن دستگاه هم دستگاه بسیار بی اثری بود هیچ کار حسابی

در آن دستگاه انجام شد جز اینکه آبروی خود دستگاه حکومت شاه برده میشد در آن دستگاه، همه یا علنی میشد مردم از تلویزیون میدیدند و میدیدند دستگاه چقدر خراب است و بنظر من آن دستگاه هم بسیار بسیار کمک نمیکرده عدم رضایت مردم و مردم از خیل سی کارها شکی که تا آنوقت اطلاعی نداشتند فساد که در این دستگاه بود، سهل انگاریها شکی که در این دستگاه بود توسط این چیز آگاه شدند و آنهم بنظر بنده بسیار کمک موثری کرد به این کار انقلاب و تکان دادن مردم بنظر من خیلی موثر بود.

س- آقای دکتر منوچهر اقبال در چه شرایطی فوت کردند؟ گفته شده است که ایشان در آخرین شرفیابی مورد بد رفتاری شاه قرار گرفته بود.

ج- عرض کردم که این را من میخواستم آن دفعه با شما صحبت کنم این دفعه هم میخواستم صحبت کنم شما خودتان مطرح کردید. همان نظریه که آن دفعه به شما گفتم دکتر اقبال صمیمانه، مخلصانه از ۱۳۲۱ به شاه خدمت کرد و به مملکتش خدمت کرد و خیلی در این کارش معتقد بود یعنی عقیده داشت به شاه که وجود این برای این مملکت لازم است و او را شخص سالمی میدانست و مرد خوبی میدانست. شاه هم با او مدت زیادی خیلی خوب عمل کرد یعنی این را واقعاً " دوستش داشت او را ترقیش داد تا مقام نخست وزیری رساندش.

(؟) در سالهای دوما. قبل از فوت دکتر اقبال شاه نظرش را به دکتر اقبال عوض کرد از این نظر که هر چه و هر داخلی در یک نقطه متفق بودند راجع به دکتر اقبال و میگفتند که این آدم در اطرافیان شاه یک آدم درست است و آن دکتر اقبال است و شاه تحمل این حرف را اصلاً نداشت، این حرف برای شاه خیلی سنگین بود و این برای این بود از وقتی که این شایعه فوت گرفت همه میگفتند چه خارجی ها و چه داخلی ها همه مینوشتند و میگفتند که از اطرافیان شاه فقط یک آدم درست است و آن دکتر اقبال شاه تحمل این کار را اصلاً نداشت. این بود که از آنروز با دکتر اقبال میانه خوبی نداشت و به انواع و اقسام این راناراحتش میکرد، اذیتش میکرد که این بگذارد و برود. مثلاً در کارهای نفتی دکتر اقبال راهمیشه دور میزد از آن تاریخ ببعد، از طریق

دکتر فلاح از طریق سایرین کارها پیش را انجام میداد و دکتر اقبال آنجا بعداً " مطلع میشد. این بود کاری که با او از نظر شرکت نفت کرد که این راناراحتش بکند. دوم این بود که او رئیس نظام پزشکی هم بود دکتر اقبال از نظر احترامی که اطبا به او دادند — فلان داشتند او در ضمن رئیس نظام پزشکی بود. آنوقت این دکتر شیخ الاسلام زاده که وزیر بهداشت بود او یک طرحی را برده بود که نظام پزشکی را از استقلال بیارود بیرون ببرد و وزارت بهداشتی که البته تمام اطبا و دکتر اقبال با این کار مخالفت میکردند و این شاه یک جنگی راه انداخت بین دکتر شیخ الاسلام زاده و دکتر اقبال. البته دکتر شیخ الاسلام زاده اولاً " شاگرد دکتر اقبال بوده وقتی در مدرسه طب و بعد هم ایسین از کمونیستهای درجه اول بود خودش ورزش و هر دو اینها یک مدتی حبس بودند در حال پخش اعلامیه اینها را گرفتند و حبس شدند. بعد هم این در همان قضایائی که اینها در جلوی دانشگاه تظاهرات میکردند همین شیخ الاسلام زاده آنجا نطقی کرد بر علیه شاه و گفت، " شاه را باید بیاوریم اینجا بار زده هایش و روده هایش را ببندیم به این تیرهای دانشگاه و خفه اش بکنیم اینجا، این یک همچین آدمی بود ولی خوب چون مورد توجه هویدا بود و برای هویدا رقص شکم میکرد و از اینکارها را میکرد این بود که شاه هم از این مرعیت استفاده کرد و این را انداخت به جان دکتر اقبال و دکتر اقبال را از این طریق اذیت میکرد. البته شیخ الاسلام زاده موفق نشد که این قانون را به اجرا بگذارد. ولی همیشه یک نقطه کدورتی درست کرده بود، عقده ای را درست کرده بود برای دکتر اقبال چه در کارکامینه هویدا چه در کارکامینه آقای آموزگار. اینجا راهم این را ناراحتش کرده بود از این نظر که این دکتر اقبال بگذارد و برود. دکتر اقبال البته از این کار خیلی پکر بود. به من یکر و زگفت، " من در یک سفری که بجنوب میرفتم و ملکه توطیاره بود به ملکه گفتم که " شما چرا از این آدم حمایت میکنید این آدم آدم فاسدی است اینقدر زدی تو وزارت بهداشتی شده، اینقدر فلان.. عوض اینکه اینها را رسیدگی بکنید به کارشان این را شما تقویتش میکنید در مقابل من. برای من فرق

نمیکنند که نظام پزشکی مستقل باشد یا مستقل نباشد ، شما نمیخواهید اینجا مستقل با شماست ... یک قانون ببرید بگیردش به صورت من اصرار به این کار ندارم . یاد کارهای شرکت نفت شما نمیخواهید که من آنجا باشم اعلیحضرت بمن میگوید من میروم به صورت این کارها چه میکنند که مرادور میزنند اشخاص را در مقابل من قرار میدهند و فلان میدهند . بعد هم ملکه به من گفته نه اینطور نیست شما خیال میکنم اشتباه میکنید اعلیحضرت نظرشان نسبت به شما اینطوری است و هیچکس را به شما ترجیح نمیدهند و از این صحبت ها . ولی عملاً این بوده که در دو سال آخر سال عمرش دکتر اقبال را شاه خیلی آزار داد ، خیلی اذیتش کرده بود . همانطور که من آنقدر خدمتتان گفتم من همیشه با دکتر اقبال از اول شهریور ۲۲ که سرکار آمد و او شد معاون وزارت بهداری ، جریان هم این بود که مادر وقایع ۱۷ آذر که اتفاق افتاد در ایران با مرحوم قوام السلطنه اختلاف پیدا کردیم و بر علیه او اقدامات زیادی کردیم . قوام السلطنه من وعده زیاد دیگری را حبس کرد بیست نفر مان را حبس کرد و چون روزنامه ها را تمام تعطیل کردند آنها (؟) که روزنامه نداشت ما را حبس کرد و ما را حبس کرده بود و چون با برادر من مرحوم علی اقبال که وکیل مجلس بود روابط خوبی داشت به جبران این کار آمد که ترمیمی بکند دکتر اقبال را آورد و معاون وزارت بهداری کرد برای اولین بار . من با آن برادرم که بسیار مرد خوبی بود مرد شریفی بود ، مرد وطن پرستی بود نظیر نداشت در رجال اخیر ایران با او خیلی نزدیک بودم و همیشه هم به او نزدیک بودم به او . همیشه هم با او در این کار که شما ببیند اینقدر تخم مرغها را توستد شاه نگذارید ، وابستگی به شاه دلیل تسلیم شدن به شاه نمیشود گفت شما حرفهایتان را بزنید محبت هایتان را با هم بکنید ... ما با هم خیلی صحبت میکردیم که او همیشه عقیده‌ی خودش را داشت که ، " نه ، این وجودش برای مملکت لازم است این هر چه میگوید برای مملکت خوب است . " و این حرف را میماند میزد چون نه در آلودگیهای شاه دخالتی داشت ، نه در زندگی خصوصی شاه دخالتی داشت ، روابطش هم

باشاه روابط نزدیک رسمی بود یعنی هیچوقت رابطه خصوصی باشاه نداشت از نظر زندگی خصوصی شاه، در زندگی شبانه شاه بهیچوجه دخالتی نداشت. تا اینکه در این دو سال اخیریکروزی بمن گفت، "من به این نتیجه رسیدم که حق باشاست ولی من نه راه پس دارم و نه راه پیش هیچ کار نمیتوانم بکنم. من باید اینجامانم من که استعفا بده نیستم چون اگر استعفا بدهم میدانم این خوشنمیآید شاه خوشنمیآید من اینجاستم تا وقتی مرا یا جوابم بکنند یا بگویند استعفا بده که من استعفا خواهم داد.

بنابراین چون نه راه پس دارم و نه راه پیش چاره ای ندارم جز اینکه دندان رو جگر بگذارم و این جریان را ادا میدهیم. "جریان فوت دکتر اقبال را برای اولین بار از زبان من میشنوید شما که چه بود و چطور شد دکتر اقبال فوت کرد. البته وقتی که فوت کرد هما نظوریکه شما گفتید شایعه های خیلی زیادی بود که دکتر اقبال را کشتندش، دکتر اقبال را قهوه به او دادند سم به او زدند کشتندش ولی هیچکدام اینها نبود. دکتر اقبال بنظر من خودکشی کرد خودکشی طبی و جریانش هم اینست که به شما عرض میکنم. پارسون آخرین سفیر انگلیس در تهران در کتابی که نوشته است یک نیم صفحه راجع به دکتر اقبال نوشته در آن کتاب. در آن کتاب اشاره میکند تعریفی که از دکتر اقبال میکند که این آدم آدم (؟) است آدم سالمی است آدم فلان است نوشته اوضاع ایران بقدری بد است که دکتر اقبالی که به شاه اینقدر صمیمی است در مذاکراتی که با ما میکند همیشه یک حرفهای انتقاد آمیز میزند و از ما میخواهد که برویم این مطالب را به شاه بگوئیم. میگوید، "من آخرین ملاقاتی که با دکتر اقبال کردم ۱۵ روز یا ۲۰ روز قبل از فوتش بود و آنهم در منزلش بود و آنشب دکتر اقبال خیلی حرفهای زیادی به من زد ولی من آنشب او را مصمم دیدم که خودش هم میخواهد این حرفها را به شاه بزند، از بدی اوضاع مملکت این حرفها را بزند. "و این حرف پارسون و آنچه که من به شما میگویم درست تطبیق میکند. من در اواخر اکتبر ۷۷ از مسافرت اروپا برگشتم به ایران. روز چهارشنبه ای بود تاریخهایش درست یا دهم هست همیشه، دکتر اقبال یک دختری دارد در سوئیس

که زن بک، دکتر سرژیسی است. اود ریاریس به من تلفن کرد که، " شما که میروید به تهران به پدرم بگوئید که من پنجشنبه شب میآیم به تهران برای من ماشین بفرستید بفرودگاه." من به او گفتم که پدرت که تازه از مسافرت آلمان که برگشته بود شما را آنجا دیده شما برای چه میآید تهران؟ " گفت، " من دلم تنگ شده. دلم تنگ شده میخوام بیایم به تهران پدرم را ببینم." گفتم خیلی خوب. من پنجشنبه صبحی به دکتر اقبال تلفن کردم که مونیگ دختر شما میآید و شما برای او ماشین بفرستید. گفت، " به من چیزی نگفته؟" گفتم خوب به من گفته است که شما برایش بفرستید. بعد به من گفت، " پس شما روز جمعه نهار را بیاید منزل ما که با هم نهار باشیم." من جمعه رفتم نهار پهلوی دکتر اقبال، این جمعه ای است که دو هفته بعد دکتر اقبال فوت میکند. دیدم خیلی گرفته است و خیلی پکراست روی ایوان منزلش نشسته بودیم با هم دیگر دیدم خیلی پکروتا اندازه ای گرفته است. گفتم به او که چرا شما اینقدر پکرهاستید؟ چقدر گرفته اید؟ اول چیزی نگفت. گفت، " نه، پکرنیستم." من اصراری کردم و به پیشخدمت گفتم، " اینجا کسی نیاید." بعد یک آهی کشید و گفت، " من روز سه شنبه که پهلوی شاه بودم اتفاقی افتاد که هم من ناراحت شدم و هم شاه ناراحت شد و اتفاق این بود که من هر سه شنبه ها پهلوی شاه میرفتم برای کارهای شرکت نفت. وقتی کارها تمام شد به شاه گفتم عرایضی دارم اجازه میفرمائید بگویم یا خیر؟ شاه بطور خیلی باخوشنت گفت بگو. گفتم من قبل از اینکه صحبت را بکنم هر شب که به رختخواب میروم از خدا بپرسم و آن اینست که مرا زنده نگه ندارد که برای وقایعی که میبینم بزودی در این مملکت اتفاق خواهد افتاد من شاهد آن وقایع باشم. علیحضرت اطلاع دارید که من ۱۴ سال است در پست ریاست شرکت نفت هستم و من هر روز صبح ساعت ۶ سرکارم هستم از ۶ تا ۸ که کار ادا میمیشود من در حدود سی نفر چهل نفر آدم میپذیرم و اینها کسانی هستند که گرفتارند از آخوند گرفته تا کاسب و همه اینها. اینها پهلوی من میآیند. آنقدری که کارشان را من بتوانم

انجام بدهم انجام میدهم و آنهایی را که من نتوانم به رئیس‌الوزراء تلفن بکنم به این تلفن بکنم به آنها کمک بکند. ولی این شش ماه اخیر اشخاصی که پهلوی من می‌آیند حالت طغیان و عصیان دارند و این بنظر من علامت اینست که اوضاع مملکت خوب نیست و این گزارشهایی که به اعلیحضرت میدهند همه آن دروغ است، فسادورث و اینها در مملکت خیلی زیاد است من می‌خواستم به اعلیحضرت عرض بکنم که اعلیحضرت فکری برای اینکار بکنند این مملکت با این وضع قابل دوام نخواهد بود. شاه گفت مطالبت تمام شد؟ گفتم بله قربان. رو کرده من گفت که دکتر اقبال ایست مملکت مملکتی نیست که شما ۱۵ سال و ۱۴ سال پیش اینجا نخست وزیر بودید برای سه سال ونیم این مملکت بکلی عوض شده شما هم اطلاعی ندارید بروید سرکار خودتان." گفتم به او که خوب شما برمیگردید به آن حرف‌اولی که من همیشه به شما می‌زدم. حالا هم همانظریکه خودتان می‌گوئید شما راهی ندارید شما چرا خودتان رانرا راحت میکنید؟ باید بسازید با همین که هست دیگر. شما باید بسازید تا روزی که جوابتان بکنند سیستم اینست الان بنظر من. بیخود اینقدر عصبانی نباشید، ناراحت نباشید بهر صورت تحمل بکنید راهی ندارید.

س - این را چه کسی گفت؟

ج - من گفتم به ایشان.

س - شما گفتید به آقای دکتر اقبال.

ج - بله، گفتم شما رسیدید به آن حرفی که من همیشه به شما می‌زدم بنا بر این شما راهی هم که ندارید، استعفا بده که نیستید بنا بر این اینقدر باید بمانید یا شاه برتان دارد یا به شما بگوید شما استعفا بدهید بهر صورت شما کار خودتان را بکنید چاره‌ای هم ندارید. این مرد به یک جایی رسیده است که هیچ فایده‌ای ندارد نه حرفی راهی دارد نه فلان .. هیچ فایده ندارد. این جریان آن روز بود. بعد هفته بعد آقای دکتر اقبال به من تلفن کرد که، روز چهارشنبه‌ای بود، گفت،

من می‌خواهم بروم به بندرعباس،" دخترش زن مرحوم شهریار شفیق بود که معساون فرمانده نیروی دریایی بود در بندرعباس آنجا زندگی میکردند، گفت، "من می‌خواهم بروم آنجا بچه‌ها را ببینم بعد از کار داریم پنجشنبه جمعه هم که تعطیل است بروم بچه‌ها را ببینم آنجا و شام جمعه صبح که من طیاره می‌فرستم، طیاره شرکت نفت را می‌فرستم شما و آقای دکتر عزیزی که یکی از رفقایش بود نزدیک بودند با هم دیگر و استاد دانشکده طب بود و خانمش هم شما هم بیاید به بندرعباس و عصر هم با هم برمیگردیم." گفتم بسیار خوب. بنده همیشه به دکتر عزیزی که با او خیلی رفیق بود میگفتم که این دکتر اقبال دوماه است قیافه خوبی ندارد. کارش عیبی دارد از نظر مزاجی؟! و میگفت، "نه" گفت، "مرتب معاینه‌اش میکنیم و قلبش خوب است. تجزیه‌هایش خوب است عیبی ندارد بهر صورت بنظر من." گفتم پس چرا خودش را اینقدر لاتر کرده. گفت، "خودش خواسته خودش را لاغر بکند. گفتم قیافه‌اش قیافه سالمی نیست این قیافه قیافه آدم لاغر می‌خواهد بکند این سالم نیست بنظر من مریض است. گفت، "نه". ما رفتیم بندرعباس دکتر اقبال آمده بود به فرودگاه. مرحوم شفیق بندرعباس نبود رفته بود به دریاسازمان برای مانور نظامی. ما از طیاره‌ای که پیاده شدیم با دکتر عزیزی دکتر اقبال که آمده بود آنجا من به دکتر عزیزی گفتم دکتر عزیزی این دکتر اقبال را نگاه کن چه قیافه‌ای دارد این مثل آدمهای مرده میماند آخرین چه قیافه‌ای است تو میگوئی سالم است سالم است. او هم نگاهش کرد و گفت، "آره راست میگوئی مثل اینکه قیافه‌اش قیافه خوبی نیست. ما رسیدیم به او و به او گفتم که چندان است؟ گفت، "اینجا کولردارد منزل اینها بندرعباس و من از کولر خوش نمی‌آید سرما خوردم، سرما خوردگی دارم." سوار ماشین شدیم که با هم برویم منزل شفیق ولی این توی ماشین هم بسک حالت بیحالی داشت، یک حالت بی‌علاقگی داشت خیلی آدمی بود که خودش را اول کرده بود و اینطور بود و بقول خراسانی‌ها ما خراسانی‌ها! و لخ لخ میکرد خودش را میکشید در راه رفتن در فلان، آدمی که به هیچی علاقه نداشته باشد، به هیچی فلان نباشد

هیچ حتی یادم هست تو ماشین دخترش گفت، "با با جون، چه ساعت قشنگی دست تان است." گفت، "خیلی خوب،" این ساعت را هم باز کرد و گفت، "اینهم مال تو." ما رفتیم آنجا روز را با هم رفتیم به کشتی میلانژ آنجا تماشا کردیم و نهار آنجا خوردیم و عصرم برگشتیم که بیاییم به تهران. در توی طیاره این همیشه به تخته خیلی علاقه داشت و با منم تخته بازی میکرد، توی طیاره اش همیشه یک تخته ای بود. من گفتم به ایشان کد تخته بازی میکنید؟ گفت، "نه، من بازی نمیکنم حوصله ندارم شما با عزیز بازی کنید." من با عزیز بازی کردم او هم مثل آدمهای کز کرده گوشه طیاره نشسته بود و روزنامه ای میخواند و رسیدیم به تهران. تهران رسیدیم و من رفتم منزل و آنها هم رفتند منزل و فردا صبح به اوتلن کردم و احوالشان را پرسیدم گفت، "سراخوردم و اداره نرفتم امروز." و این برای دکتر اقبال خیلی بعید است چون با حال سراخوردگی در حال اداره میرفت مگر اینکه قادر به حرکت نباشد، مرضی داشته باشد که مثلا "استخوان دردی داشت یا پایش خوب نباشد رما تیمم داشته باشد که حرکت... والا محال بود به اداره نرود بهر حال اداره میرفت. و گفت، "امروز وفردا را استراحت میکنم منزل. بعد دوشنبه صبحی باید بروم اداره." به من گفت، "باید بروم اداره یک گزارشی باید که برای شاه تهیه کنم و شاه هم در جنوب است باید بفرستم برای شاه. بنابراین دوشنبه را بروم به اداره." دوشنبه را میرود به اداره، گزارش را تهیه میکند و میفرستند به جنوب. در روز دوشنبه دوسه کار دیگر میکند. از پیشخدمت میپرسد که شما وضعیتان خوب است؟ ناراحتی ندارید؟ میگوید، "نه قربان ما وضع خیلی خوب است و ناراحتی هم نداریم." به شوهرش میگوید، "من به توپا نژده تومان پریروزها پول دادم که چندتا کار بکنید به توبه کلر میا بدهکار نیستم؟" گفت، "نه قربان، بدهکاری ندارید. نمیدانم پنج تومان هم پهلوی من دارید." میگوید، "خیلی خوب." نینیدی رئیس دفترش منشی اش را میخواند و میگوید به او، "شما از دانشگاه.. چون در دانشگاه رئیس دفترش هم بوده گفت، "از دانشگاه که شما

منتقل شدید به شرکت نفت سوابق دانشگاهی تان هم منتقل کردید یا نکرده‌ید؟ چون میخواست است که این مثلا وقتی متقا عدمی شود عضو شرکت نفت باشد حقوق زیادتری بگیرد. گفته، "نه، قربان منتقل نکردم بعلمت اینکه باید یک پول تقاعد زیادی بدهم و این پول را من ندارم." گفته، "بروید شما این پول را قرض بکنید و اینکار را بکنید. این پول تقاعد را بدهید و خودتان را منتقل کنید به شرکت نفت." تمام میز این آدم تروت میز بود بخصوص. یک پوشه کاغذ در کوشایش در هیچ جا دیده نمیشده بهیچوجه تمام کارهایش.. عرض کنم که سه شنبه صبحی که عیـد قربان بود این میرود پهلوی دکترش. یک دکتری داشته است بنام دکترها بسزاده که ظاهرا "دکتر قلبش بوده. میرود پهلوی دکتر قلبش را که معاینه میکند دکتر به او میگوید، "آقای دکتر شما طبیب درجه اول ایران هستید. شما خودتان میدانید که این قلب چیست. این قلب قابل دوام نیست شما باید که بروید منزل و بیست روز روی تخت بخوابید و استراحت بکنید و این دواها را هم بخورید." میگوید، "خیلی خوب." دکتر اقبال از آنجا میآید بیرون البته دوائی نمیخرد و میرود منزلش و استراحت هم نمیکند. فردا چهارشنبه بوده و مثل معمول میرفته دفترش. اینجا را من از قول کسی دیگر نقل میکنم برای شما. آقای عباس نراقی داریم ما این مدیر جزء آن ۵۳ نفری بود که در زمان رضاشاه محکوم شدند. بعد هم آخرین شغلش این بود هم وکیل عدلیه بود هم مدیر بانک تهران بود. او برای من تعریف کرد، "من جمعه میخواستم بروم به اروپا، مدتی بود دکتر اقبال را ندیده بودم و گفتم بروم سر راه دفترش ببینم و خدا حافظی کنم." گفت، "صبح زود وقت هم نگرفته بودم ساعت ۷ صبح رفتم تود دفترش پنج شش نفر هم مستظرش بودند دکتر اقبال وقتی تود دفترش آمد منشی اش خبر داد من آنجا هستم. من با وجودی که وقت نگرفته بودم مرا پذیرفته مرا پذیرفت و مدت یک ساعت و نیم این مرد مرا نگه داشت و مطالبی که آنروز این با من صحبت کرد این وحشتناک بود راجع به اوضاع ایران، راجع به حکومت، راجع به

فلان ، راجع به دزدی ها . هرچه من میخوام بلندشوم نمیگذاشت .
 نمیگذاشت میگفت بنشین . آخر سر گفتم آقای دکتر اقبال من هیئت مدیره دارم به
 من اجازه بدهید من مرخص بشوم . گفت همانموقع هم که بلندشدیم تقریباً " ده دقیقه
 هم باز سرپا نگه داشت و در این مدت هم رئیس دفترش آ————— و گفت
 آقایان منتظرند وقت دادم . گفت بگو باشند همه . آخرین دفعه هم که آمد گفت ، بگو
 امروز من کسی را نمیپذیرم بروند شبه بیا بند چون من کسی را نمیپذیرم . " گفت ،
 " این حرفها را زدی به من . من از آنجا آمدم به بانک ملی ..
 س- هیچکدام از این حرفها را بطور مشخص یا دتا ن هست یکی دوتایش را بعنوان مثال
 بفرمائید؟

ج- نه ، همین راجع به بدی اوضاع . راجع به بدی اوضاع فساد ، رشوه خواری ، اعمال
 نفوذ ، کارهای بدی که شده از مدتها پیش تا حالا . بعد گفت به من گفت ، " رفتم به بانک
 تهران به هیئت مدیره گفتم که آقا امروز من چیز عجیبی دیدم من الان از بهلوی
 دکتر اقبال میآیم و این مرد یک ساعت و نیم مرا نگه داشت و یک حرفهای زد که من
 وحشت کردم و این حرفها را از دکتر اقبال شنیدن خیلی عجیب و غریب است من وحشت
 کردم . " بعد گفت ، " جلوی منم تلفن کرد به منشی اش گفت وها بزاده را بگویی"
 گفت ، " من نمیدانم وها بزاده کی بود . " معلوم شد که همان دکتر قلیش بوده که گفتم
 " و بگو که من امروز بعد از ظهر ساعت ۵ میآیم آنجا . روز قبیلش هم به من تلفن
 کرده بود که من روز جمعه و پنجشنبه را یک برنامه درست کردم ، پنجشنبه میرویم
 به مشهد که غبارروبی حرم است که آقای ولیان ما را دعوت کرده ، جمعه صبح هم
 گفتم میرویم بد پیست آبعلی را که تازه درست کردیم که شاه قرار است زمستان
 افتتاح بکند آنجا را بازدید میکنیم و نهار را هم گفتم که با آتابای درجا رود درست
 بکند برویم نهار بخوریم . عصر میگردیم آن دخترم که میروید سوئیس ، از سوئیس
 آمده بر میگردد به سوئیس و آن دخترم که بندر عباس است میروید بندر عباس . گفته

بسیار خوب. " آقای دکتر اقبال می‌رود پهلوی دکترش وها بزاده . وها بزاده باکمال ترس و وحشت می‌گوید ، " آقا ، شماره می‌روید هنوز؟ من آنروز که به‌شما گفتم که باید بیست روز بخوابید اینکه شوخی نبوده باید بیست روز می‌خوابیدید . حالا شما اگر یک آدم عادی بودید من به زنتان تلفن می‌کردم و می‌گفتم که این شوهرت را بگذار تو رختخواب دست و پایش را ببند بگذار بخوابد . حالا باید به شاه تلفن بکنیم به شما امریکند تورختخواب بخوابید؟ " جواب دکتر اقبال به دکتر وها بزاده اینست که ، " آقای دکتر ، عمر آدم دست‌خداست حالا فرض کنید که چند صیاحی هم آدم زنده ماند و دوسه تا نهار و دوسه تا شام خورد فایده‌اش چیست مثلا؟ " از آنجا بر می‌گردد می‌آید خانه . می‌آید خانه شب به من تلفن کرد . آنجا مطمئن می‌شود که این قلبش این روزها یک کاری دستش خواهد داد حتما " دیگرو جلیوش را هم نمی‌خواست بگیرد به هیچ عنوانی ، به من تلفن کرد که ، " من این برنامه‌ها را بهم زدم . " نمی‌خواست توطیایه یا هیچ جای دیگر اتفاق بیافتد می‌خواست تو خانه‌اش اتفاق بیافتد . " این برنامه‌ها را بهم زدم . . البته ما اینها را بعد از دکترش شنیدیم و آنشب بخصوص خبر بخصوصی نداشت راجع به اینکار . گفت ، " این برنامه‌ها را من بهم زدم من به مشهد نمی‌آیم شما با خانمها بروید به مشهد . " من گفتم منم به مشهد نمی‌آیم خانمها خودشان تنها بروند مشهد . " و برنامه روز جمعه را هم آبلعی و اینها هم را بهم زدم و روز جمعه شما نهار را شاید اینجا با هم نه‌سار می‌خوریم بعد هم می‌رویم کار خودم . گفتم خیلی خوب . عرض کنم که خانمها سوار طیاره میشوند و می‌روند به مشهد روز پنجشنبه است البته هوای مشهد بد بوده طیاره ننشسته بوده . بر می‌گردند به تهران و می‌روند منزل دکتر اقبال . یکی دو تا خانم دیگر هم همراهان بودند و آنجا نهار می‌خورند . بنده ساعت دو نیم منزلم بودم یکی از آن خانمها به من تلفن کرد . گفتم آه مگر شما مشهد نرفتید؟ گفت ، " رفتیم نشدو رفتیم منزل دکتر اقبال نهار خوردیم . من از شما یک خواهشی دارم . " گفتم خواهش شما چیست ؟ گفت ، " شما بروید دکتر اقبال را الان ببینیدش بنظر من حاش خیلی

بداست . " گفتم یعنی چه بداست ؟ گفت ، " حالش بداست بنظر من خیلی ویک حرفهای بودارمیزند . " گفتم چه میگوید ؟ گفت ، " به ما گفت که شما به مشهد نرفتید غصه نخورید سه هفته دیگر با من به یک مشهدی بروید که بعمرتان فراموش نکنید . " یعنی شهدی که جنازه اش را بردیم البته ، " و شما یک مشهدی ببینید که بعمرتان فراموش نکنید . " بعد با یکی از آن خانها تخته زده و تخته را از او برده گفته ، " یادداشت بکن که تخته را من از تو بردم تقویم را یادداشت کنید . " بعد همینطور که نشسته بود یک دفعه آن سمت چپ صورتش را اینطوری میگرد که گویا قلبش درد میگیرد . بعد از اومی - پرسند ، " آقا چه تان است ؟ دردی چیزی دارید . " گفته ، " نه ، دندانم درد میکند . " بعد دخترش گفت ، " من وقتی بردمش بالا برسانم استراحت بکند گفتم پدراگردندان تان درد میکنند دکتر . . گفت نه تمام سمت چپم درد میکند ، این سمت چپ بدنم درد میکند خوب میشود چیز مهمی نیست ، خوب میشود . " من به آن خانم گفتم آقا این دکتر است اگر حالت بدی داشته ماکه خبر که نداشتیم میخواهد چه کار بکند خودش . این خودش دکستر دارد میرودمیبیندش . گفت ، " نه آقا ، پاشو برو ببینش ، این دکتر و این حرفها ندارد پاشو برو ببینش . " گفتم من نه نمیروم فردا مانده ام آنجا هستیم بهر صورت میبینمش . گفتم که اوزود میخواهد شب و چرانا راحتش بکنم . این گذشت و بنده صبحی کارهایم را کرده بودم باید میرفتم یک جایی که برای ساعت یازده بروم دکتر اقبال نهاری بخوریم . ساعت نه تلفنم زنگ زد . زنگ زد و نوک منزل دکتر اقبال گفت ، " خانم میگویند که شما زود بیایید اینجا چون آقا حالش آنجا بهم خورده . " منزل من نزدیک منزل دکتر اقبال بود بفاصله پنج دقیقه رفتم آنجا بعد از پنج دقیقه وارد شدم البته سوخانه خوب زنش چون اروپائی بود سروصدائی نبود بهیچوجه هیچکس هم اطلاعی نداشت که چه اتفاقی افتاده بود . آنجا رفتم وارد اتاق آقای دکتر اقبال شدم و دیدم دکتر اقبال روی تخت دراز کشیده لغت لغت دراز کشیده است و دخترش هم بالای سرش است و سرش روی زانوی دخترش است . البته خوب خیلی

منقلب شدم بنده وفلان . بعدگفتم به زنش چه شده است ؟ گفت ، " هیچی امروز صبح .." گفت ، " دیشب اتفاقا " خوب خوابید امروز صبحی طبق معمول ساعت هفت ونیم آمدند پائین صبحانه اش را خورد بعد ساعت هشت خبرها را گوش کرد . معمولاً " هفته ای یکدفعه سرش را با نا میومیشست ساعت هشت ونیم هم رفت بالا حمام بگیرد و سرش را بشورد . " گفته " بین هشت ونیم ونه من چنددفعه تواتاق خواب که رفتم آنجا مشغول شست و شو و صدایش میآمدی بهر حال . ساعت نه که وارد شدم دیدم که این لخت خودش را از حمام کشیده و این گوشه تخت خواب همینطور دراز کشیده . من یکدفعه دخترم را صدا زدم و آمد و سرش را گرفت تو بنگلش گفت بابا ، بابا و آخرین نفس را هم سوی بگل دخترش زد . " و این یک قیافه ای داشت آقای مدتی اصلاً " غیر قابل تصور بود . این قیافه بیست سال جوان شده بود . تمام این چروکهای صورت رفع شده بود ، چهره اش یک گلی انداخته بود و یک لبخند کوچک و لوثی به لبانش بود . البته خوب ما آنجا اطلاع دادیم به نخست وزیر ..

س- آنسوق دیگر فوت کرد بود آقای وقتش شما رسیدید آنجا ؟

ج- بله ، بله آنسوق فوت کرده بود .

س- پس خیلی سریع اتفاق افساد .

ج- خیلی سریع اتفاق افتاد . توی حمام اتفاق افتاده بود ، خودش را کشانده است فلان و همانجا خودش هم میدانسته که این کار میشود ، دیگر بروی برگرد ندارد خواسته راحت بشود . در تاشید این صحبت یک آقای انتخابی بود که این عضو هیئت مدیره شرکت نفت بود و او در سفر پاریس بود و وقتی شنیده بود آمد به تهران که تشییع جنازه کارهایش را بکند . فردا صبح که من منزل دکتر اقبال بودم و انتخاباتی آمد به من گفت ، " آقای اقبال ، به شما یک چیز عجیبی تعریف بکنم . " گفتم چه ؟ گفت ، " دیروز صبحی ، " همان ساعتی که دکتر اقبال فوت کرد میشود ساعت شش ونیم پاریس ————— ۱۴۲۱ اختلاف ساعت است . گفت ، " من خواب بودم پاریس . " گفت ، " خواب عجیبی دیدم . " گفت ، " خواب دیدم دکتر اقبال لباس سیاهی پوشیده میان یک جمعیت سی

ایستاده و بشدت گریه میکند. من رسیدم به دکتر اقبال گفتم آقای دکتر شما چه تان است؟ گفت انتخابی تا اینجا رسیده بود. یعنی جانم به لیم رسیده بود ولی فوری خنده‌ای کرد دهنش را برده سمت راست ولی گفت تما مش کردم. گفت تما مش کردم. و این خواب واقعا " یکی از خوابهای عجیب و غریب بود و این داستان تعبیر میکند که این مرد بسیار خودش را خواست از بین ببرد و این داستان اولین دفعه‌ای است که من برای شما تعریف میکنم.

س- آقای اقبال شما در محابه قبلی صحبت کردید که شاه سوار آمریکا می‌باشد. ممکن است که لطف بفرمائید و یک مقداری توضیح بدهید که این کار چگونه انجام شد؟

ج- بطوریکه اطلاع دارید آمریکا می‌خواستند که این کار چگونه انجام شود؟ مقاومت میکردند مخصوصا " کندی اینها و به درخواستهای از نظر اسلحه و اینها پاسخ درستی نمیدادند. بیشتر اتکا داشتند بر اینکه اینها باید که اصلاحات اجتماعی بکنند در ایران و ایران احتیاج به اینقدر اسلحه و با اسلحه این حرفها ندارد. وقتی که انگلیسها از شرق کانال سوئز رفتند و تخلیه کردند با مطلق خلیج فارس را و این حرفها و اینها شاه از این موقعیت استفاده کرد. استفاده شاه برای این بود که آنها انگلیسها را از اینجا رفتند و یک کسی باید منافع شما را در خلیج فارس اینجا حفظ بکند.

روایت کننده : آقای خسرو اقبال

تاریخ مصاحبه : ۲ جولای ۱۹۸۵

محل مصاحبه : واشنگتن دی سی

مصاحبه کننده : ضیاء صدقی

نوار شماره : ۵

او به آمریکائی ها گفت که "یک کس باید منافع شما را اینجا حفظ بکند و در اینجا دو مملکت هست یکی اسرائیل است یکی ما که با شما متحد هستیم و با شما صمیمی هستیم، و بنابراین شما باید مرا تقویت بکنید که من این کار را بتوانم بکنم." البته کنگره آمریکا اگر یادتان باشد در آن وقت هم از آن وقت ها هم هنوز هم با این کار مخالف بود. ولی نیکسون و کیسنجر هر دویشان با این کار موافق بودند. و کیسنجر از سفری که به تهران کرد از طرف نیکسون کارت بلانش داد به شاه ایران هر اسلحه ای که شاه میخواهد باید به او داده بشود. بنابراین از آن وقت آمریکا بی ها از دو جهت یکی از نظر کنترل شوروی ها در ایران. یکی از نظر حفظ نفوذ خودشان در خاور میانه تمام وزنه شان را بر روی شاه گذاشتند. و شاه هم با این ها شرط کرده بود که، " شما در کار ایران در کار من مطلقاً دخالتی نکنید. اینجا با اپوزیسیون با مخالفین از این حرف ها سفارت شما حق تماس گرفتن ندارد." اینها را با شاه چیز طی کرده بود همه را. و آنها هم از این نظر تسلیم این شده بودند. یعنی از وقتی که نیکسون آمده بود روی کار آمریکائی ها تقریباً در ایران هیچگونه تماسی با مخالفین دستگاه و اپوزیسیون نداشتند و هیچگونه در صد کسب اطلاع هم نبودند. اطلاعات اینها فقط از مجرای سازمان امنیتی بود که شاه داشت. اطلاعات را اینها به آنها میدادند. بنابراین شاه از آن وقت کنترل خودش را روی آمریکائی ها زیاد کرد و هر سفری که میخواست به میل شاه میآمد. یعنی سفرای آمریکا در ایران، سفارت آمریکا آزادی عملی نداشت زیاد. اگر هم یک سفری میفرستاد که شاه نمیخواست او را بر میداشت. اگر که یادتان باشد فارلانسی بود که از پاکستان فرستاده

شد به تهران سفیر شد ، این را شاه خوش از شنید چون این رفته بود در یک حاشی، جایی که بود دو تا کودتا کرده بود فلانکس . او وقتی فارلانـــــــد آمد به تهران به او پیغام داده بود که " اینجا ، نمیدانم ، پاکستان و اینجا آن جای دیگر نیست که تو آن کارها را کردی . اینجا ایران است مواظب کار خودت باش . " و بعد از شش ماه او را برداشت . فارلانـــــــد را بعد از شش ماه از ایران جوازش کرد بردش اصلاً . و آخرین سفیری که این به میل خودش آورد ، و بنظر بنده بزرگترین خبط آمریکا بود ، این هلمز بود . هلمز در مدرسه " روزه " در سوئیس وقتی شاه درس میخواند با شاه همکلاس بود و این را وقتی که میخواستند چیز کنند از نیکسون خواستش که این را شـــــــا بفروستیدش به ایران . و این بنظر بنده بزرگترین اشتباه دولت آمریکا بود که هلمز را فرستادند ایران بملت اینکهرئیس سازمان ... از آن وقت مردم ایران همه معتقد شدند که آها ایران در بست زیر نفوذ و زیر نظر آمریکاشی هاست بهر صورت .

س- شاه گزارش هائی را که برای او تهیه میشد با چه دقتی میخواند ؟

ج - گزارش هائی که برای شاه تهیه میشد نمیتوانست با دقت زیادی بخواند . اول ، وسط ، آخرش را میخواند . وقت این کار رانداشت چون که شما میدانید ، سیستم شاه این بود که تمام گزارش های مملکت باید برود پهلوی او . شما بیست و چهار ساعت چیزدارید بیست و چهار ساعت بیشتر وقت ندارید یک مقدارش را باید بخوابید یک مقدارش را باید کار بکنید استراحت کنید بنا براین شما یک مقدار پذیرائی دارید این را میپذیرید آن را . بنا براین شاه بطور کلی وقتی نداشت که این گزارشات را بدقت بخواند ، یک کلمه اولش را میخواند ، یک کلمه وسطش را میخواند ، یک کلمه آخرش را میخواند پهلوش هم یـــــــک دستوری مبداد بنا براین بنظر بنده یکی از گرفتاری های شاه برای این بود که از بس کار برای خودش درست کرده بود از بس باید تمام ، مرکزیت داده بود کارها را پهلوی خودش به هیچ کاری نمیرسید که دقیقاً رسیدگی بکند . چون شما چند تا گزارش را میتوانید در روز درست بخوانید و دستور صحیح بدهید . بنا براین بنظر بنده شاه هیچ دقت ، گزارش ها را شاه بهیچوجه وقت نمیکرد اصلاً " بخواند ، سوری یکی اول آخرش

را میخواند و بعد میرفت پی کارش ببله .

س- گفته شده است که شاه معمولاً با آخرین شخصی که با او صحبت میکرد با حرفهای او موافقت میکرد . آیا این موضوع حقیقت دارد ؟

ج - بنظر بنده درست است . آخرین حزب همان کسی بود که پهلوی شاه میرفت . چون شاه خیلی آدم دهن بینی بود ، فوق العاده دهن بین بود و این هم معمولاً هم این از همه بهتر را علم این بازی را میکرد . همه میرفتند صحبتهایشان را میکردند آخر سر همیشه علم پهلوی شاه بود و حزب علم پهلوی شاه دررو داشت حرفی که علم میگفت شاه اینطوری بود، ببله ، این صفت را داشت .

س- مسئولین دولتی به چه ترتیب میتوانستند که در شاه نفوذ بکنند و موضعی را که شاه نسبت به مسئله ای میگرفت آن را تغییر بدهند . آیا اصلاً این کار عملی بود ؟

ج - نه ، بنظر بنده در مأمورین دولتی ایران همه مراقب بودند که ببینند که یک حسی شاههای داشتند اینها همه شان ، که شاه چه کاری را میخواهد و آن حرفی را میزدند که شاه خوش بیاید و آن کاری را میکردند که شاه میخواست انجام بدهد برایش انجام میدادند اینها . هیچکدام این ها برخلاف میل شاه کاری نمیکردند و تمام کارهایی هم که میکردند بنظر بنده برخلاف عقیده شان بود . ولی چون مقام شان را میخواستند دوست داشتند روی صندلی بنشینند و آن جاه و جلال را میخواستند و آنها را میخواستند ، هیچکدام این ها علیه شاه صحبتی نمیکردند . همه این کارها هم اغلبشان اعتقادی نداشتند اینها را انجام میدادند برخلاف عقیده شان برای خوش آیند شاه همه این ها را انجام میدادند . هیچکدامشان ...

س- راجع به انقلاب اخیر گفته شده است که قطع کمک مالی به روحانیون باعث دام ن زدن به آتش انقلاب شد . شما چه اظهار نظری در این باره دارید ؟

ج - من به این شدت با این کار مخالفم که طرف ، تخم انقلاب ایران خیلی قبل از کابینه آموزگار که متهم به این کار است که این کارها را کرده است ، گذاشته شده بود . تخم انقلاب ایران خیلی

س- بله اینها هم نمیگویند که این تخم انقلاب ایران بود

ج - بله

س- سبب انقلاب ایران بود

ج - بله سبب

س- میگویند به آتش انقلاب دامن زد.

ج - حتی در زمان کابینه خود آقای آموزگار سرو صدا بلند شده بود قبل از این جو و وقایع . ولی البته این کار چیز کردش دامن زد در آنجا ، نه به شدت زیادی ولی به مقصدار زیادی کمک کرد به این کار . و در تأکید این صحبت شما من یک داستانی را که از آقای ولیان شنیدم بگذارید برای شما نقل بکنم ، آن بود ولیان گفت که " من وقتی که در خراسان بودم یک روزی در زمان کابینه آموزگار او متصدی کاری که ما کمک میکردیم به آخواندها و آخواندها ما یک کمک به اوقات داشتیم میکردیم ، یک کمکی از آستانه میکردیم و بعضی ها هم بودند آنجا پول نمیگرفتند به هیچ عنوانی از ما آخواندهای آنجا . گفت " یک روزی آن متصدی آمد گفت که سه ماه است که آقای نخست وزیر کمک آخواندها را نفرستادند. " گفتم " چطوری میشود همچین چیزی نفرستند. " گفت ، " من فردا پنجشنبه ای بود میرفتم تهران ، رفتم پهلوی شاه ، اولین صحبتی که با شاه کردم گفتم " قربان این کمک ... " گفت " شاه خیلی عصبانی شد ، گفت چطور؟ چطور نرسیده ؟ کی گفته این کمک را قطع بکنند ؟ گفتم " نرسیده. " گفت " تلفن را برداشت و به آموزگار گفت که ولیان اینجاست الان میآید آنجا شما این کمک را اولاً به اجازه کی قطع کردید ؟ کی گفته شما این کمک را قطع بکنید ؟ این ترتیب کار مشهد را شما به او بدهید و بعد هم که حالتان خوب شد بیایید به من توضیح بدهید چرا این کمک را قطع کردید . " گفت " من رفتم پهلوی آموزگار منزلش خوابیده بود ناخوش بود روی تخت خوابیده بود و وزنه به پایش بسته بودند درد میکرد از این حرف ها ، به من در آمد گفتش که آقا شما از ما به شاه چغلی کردید ؟ " گفتم " چغلی چیچی است آقا ؟ " گفت " آقا شما استاندارهستید شما زیر نظر دولت هستید " گفتم

" من استاندار هستم ولی یک مأموریت دیگر هم دارم نایب تولیه هستم این به شما ارتباطی ندارد آن با شاه ارتباط دارد و شما این پول را قطع کردید چرا؟ چرا قطع کردید؟ ما آنجا گرفتاریم با اینها. ما به اینها پول میدهیم. هر ماه یک میلیون تومان به آنها پول میدادند به آن آخوندهای مشهد. گفت که "ا، الان که پنجشنبه است من کاری نمیتوانم." گفتیم " نخیر بگوئید رئیس بانکتان در را باز بکنند چون من فردا باید بروم مشهد این پول را هم باید ببرم مشهد. بگوئید پول را بیاورند به من بدهند." گفت " بالاخره آوردند پول سه میلیون، و به یک مقام چهارمیلیون تومان را به من دادند و من بردم به مشهد و البته طبق معمول تقسیم کردم وسط اینها." ولی میخواستم بگویم که آنها گفتن که شاه از آموزگار بازخواست کرد که کی به شما گفته است که این کمک را قطع بکنید؟ این را میخواستم، چون گفت " کی گفته

(؟) بنده را خوب، البته، تا یک حدی، چون که آنها خود مرحوم دکتر اقبال هم به آخوندها خیلی کمک میکرد از شرکت نفت آنها به آنجا دستگاه شرکت نفت به آخوندها کمک میشد بهر صورت. خیلی از آخوندها از آنجا پول میگرفتند، کمک میکردند چه آخوندهای قم چه آخوندهای تهران شنیدم به آنها کمک میکردند. البته مسلم است که این قطع کمک بی اثر در این کار نبوده ولی باعث این کار نبوده که چون این که قطع شده این انقلاب شده نه همچین چیزی نبود. ولی بی اثر نبوده بهر جهت.

س- شما در چه زمانی احساس کردید که رژیم سلطنتی ایران در حال سقوط است؟

ج - من از چهار سال.

س- من میخواهم ازتان لطفاً " تقاضا بکنم که وقتی که این جریانات شروع شد و ادامه پیدا کرد آن، عرض کنم، رویدادهایی را که نقش تعیین کننده داشتند که شما را متقاعد بکنند که دیگر کار رژیم سلطنتی ایران تمام شده، آنها را لطف بفرمائید. به ما بگوئید که کدام ها بودند؟ و در ضمن برای توصیف بفرمائید که عکس العمل شما نسبت به این رویدادها چه بود؟ و در آن زمان شما راجع به این رویدادها و به این مسائلی که سررشت سلطنت را در ایران تعیین میکرد چه بحث ها و مذاکراتی

با دوستان و با همکاران نزدیکتان داشتید ؟

ج - بله ، عرض کنم ، بنظر بنده پایه سقوط سلطنت شاه از ۱۹۳۳ که پول نفت آمد به ایران گذاشته شد .

س - بله ، ولی شما آن را به این حساب نگرفتید آن موقع که الان که پول آمده

ج - چرا ، نه ، نه ، نه .

س - دیگر رژیم در حال سقوط است ؟

ج - نه ، نه ، من از هزار درست هزار و نهمد و هفتاد و چهار

س - بله

ج - معتقد بودم که این رژیم سقوط میکند .

س - چرا آقا ؟

ج - حالا عرض میکنم چرا . چندین دلیل داشت این کار . اولاً " از نظر اجتماعی شاه

به یک غرور و یک تفرعنیت رسیده بود که مردم ایران را به حساب بپیچوجہ نمیآورد ، مردم

ایران را داخل آدم نمیدانست .

س - بله .

ج - و تمام فشارش و کارش را گذاشته بود روی خارجی ها ، پروپاگاندا خارج و سیاست

خارج و حمایت خارجی ها روی خودش . این یک پایه عمده بود اصلاً " که مردم را ناراضی

کرده بود هیچکس در ایران داخل آدم نبودند از نظر شاه . شاه میگفت کسه

من هرکسی را دلم میخواهد میآورم وزیر میکنم بنابراین اصول اداری ایران را همه

را بهم زده بود . بنابراین بنده میدیدم که دستگاههای اداری ایران همه ناراضی

هستند . هیچ کسی به کارش علاقه ندارد . همه فکر میکردند که صبح بلند شوند بروند

یک پارتنی درست کنند که با یک نزدیک شاه نزدیک باشد و بروند برای خودشان یک کاری

به اینها کار بدهند . بعد مردم ایران را مادی کرد شاه ایران . یعنی وقتی پول

نفت پیدا شد مردم ایران مادی شدند ، یعنی همه چیزی را گذاشتند کنار در راه مادیات .

فرض کنید حتی دکترهای ایران ، اطباء ایران ، بنده میدیدم اینها را ، اینها در

مطبب شان صبح تا غروب گوشی تلفن دستشان بود با دلال ها " آقا این زمین چهارنیش را بخر . آن زمین دو نیش را بخر . آن زمین فلان را بخر . " این ها هم افتادند به تجارت . تمام این ها . آن وقت تبعیض‌هایی که در ایران شد این بیش از همه صدمه زد به کسار و بعد این طبقه خاصه خرجی، یک طبقه ممتازهای در ایران درست شد .

ج - بله ، بله .

ج - که تمام این چیزها محصولات مال این ها بود از هر جهتی . و بعد طبقه نظامی‌هایی که در ایران درست شده بود با تمام مزایایی که اینها داشتند .

س - بله .

ج - بدون اینکه اینها کاری بکنند . آدم وقتی که وارد یک اجتماعی باشد اینها همه را وقتی مخصوصاً خودش هم آلوده نباشد در این اجتماع ، اینها همه را از خارج خیلی خیلی خیلی خوب میبیند تمام اینها را . بعد بنده وارد بودم که این خارجی‌هایی که میآمدند ایران چه جور معامله میکردند با چه فسادی معامله میکردند ، با چه رشوه‌هایی معامله میکردند . این پول‌ها چه جوری میرفت ، کجاها میرفت از دست اینها . و اینها تمام کمک میکرد به اینکه

س - ممکن است یکی دو تایش را برای ما بعنوان مثال ذکر بفرمائید ؟

ج - من حالا

س - چون این صحبت‌ها را دیگران هم خیلی میکنند ولی برای یک مورخ جالب تر خواهد بود که لااقل یکی دو تا نمونه را بعنوان واقعیت داشته باشد .

ج - بله ، عرض کنم که ، من خودم

س - که نگویید این ها همه شایعات است .

ج - نه ، نه ، این چیزها نیست شایعات . حالا من نمیخواهم بگویم که من واسطه این کار بودم ،

س - بله .

ج - یعنی واسطه رشوه دادن و رشوه گرفتن . بنده هرکسی که میآمد بهلوی بنده

از مشتری های خارجی هم برای همین کارها میآمدند کار داشتند شرکت میخواستند درست کنند ایرانی ها معامله داشتند فلان داشتند ، قرارداد برایشان بنویسم و این حرف ها
س- بله .

ج - بنده یک چیزی را به آنها چون فساد ایران را که دیده بودید میشناسم دیگر همه
جای را
س- بله .

ج - گرفته بود همه جا را . بنده یک مطلبی به آنها میگفتم ، میگفتم که " شما در یک کاری مرا دخالت ندهید همه کارها پتان را من میکنم کمکتان میکنم ، عرض کنم ، معرفی تان میکنم فلان میکنم ، در یک کاری فقط من دخالت نمیکنم که آن کارش هم بدون آن کار کار شما انجام نمیشود ، توجه فرمودید ؟ بدون آن کار کار شما انجام نمیشود آن کار رشوه دادنتان است . آن را خودتان بروید هر کاری میکنید خودتان بروید بکنید بهر صورت هر کاری . من در یکی دو موردی که باز هم حالا به آن اگراه دارم اسم بخصوصی را ببرم برای شما ، یکی از مشتری های من یک کاری داشت در شرکت نفت این کار را داشت البته با یکی از متصدیان شرکت نفت که بنظر بنده همشان همهشان فاسد بودند تمامشان ، بنده کار آنها را که خیلی خوب خبر دارم بنده ، همهشان فاسد بودند و این حرف ها ، آدم سالمی توی آنجا اصلاً نبود . چون خود مرحوم دکتر اقبال ، این گفت که من رفتم پهلوی این که این کارمان قراردادمان را امضاء کنند ، گفت که البته به من گفت توی اطاق که چی باید به من بگوید اصلاً " اینها و گفت ایــــــ چون میرسید که ، مثلاً " حتی ضبط صوتی باشد ماشینی باشد ضبط شود از این حرف ها ، چیزهای را مینوشت روی کاغذ مطالبی از این حرف ها را و این چیزها . بــــــ ماشین حساب را در میآورد ضرب و تقسیم میکرد و فلان و فلان و فلان میکرد بعد به ما نمره حساب میداد و فلان میکرد که بروید این پول را بگذارید به حساب ما در آنجا . یک نمونه ای که فساد خیلی شدیدی که من میخواهم به شما بگویم که فساد به کجا کشیده بود بطور بود ، یعنی اسم میبرم این را دیگر . شرکت نفت دو شرکت جداگانه ای داشت

بنام شرکت گاز و شرکت پتروشیمی .

س- بله .

ج - در رأس اینها دو آدم بودند یکی مهندس ومدقی و یکی مهندس مستوفی . مستوفی ——— پتروشیمی بود و مدقی سر گاز . این ها هر دویشان از آدم های بسیار ناسالم ایران بودند . دکتر اقبال چندین بار از این ها گزارش داد به شاه که اینها را عوض بکنند ولی خوب ، نتوانست زورش نمیرسید چون اینها با علم اینها ساخته بودند و به تمام مقاطعه کارهایی که علم معرفی میکرد اینها تار میدانند سهم علم را میدادند یکی هم سهم خودشان را بر میداشتند و combinaison شان چون خیلی رایج بود. اینها از دست دکتر اقبال حائل شدند و البته شاه هم به حرت دکتر اقبال تاثیر نداد که اینها را برشان دارد ، برشان نداشت آخر نتراست . و گفتند ما برویم یک کاری کنیم که از زیر نفوذ شرکت نفت بیاییم بیرون و مستقل بشویم . یک مرحوم امیر هوشنگ دولوشی بود در ایران ————— منزل این در تجریش منزل خیلی مجللی داشت و با شاه خیلی خیلی مربوط بود رفیق انیسس شاه بود و عنواتش را هم داده بودند بعنوان پیشخدمت شاه ، از خانواده قاجار بودند. این شخص در شاه نفوذ فوق العاده ای هم داشت . به شاه هم تریاک هم میداد، تریاک هم شاه میکشید و شاه هم منزل او میرفت تریاک میکشید و هم این میرفت به چیز تریاک میکشید . و حتی اینقدر نفوذ داشت که این قانون منع کشت تریاک را این لغو کرد . قانونی بردند که در بعضی جاها دولت اجازه داده بشود که تریاک . این درست کرد برای کار خودشان . و در آن معاملات قاچاق تریاک و این حرت ها هم کارها کرد. که از آن جمله معامله معروفش بود که در سوئیس گیر افتاد، اگر شما نظرتان باشد ،

س- بله

ح - و شاه هم این را برداشت توی طیاره اش گذاشت و بعنوان پیشخدمت خودش برداشت برد البته ، تا این حد .

س- بله .

ج - موافقت شاه را گرفته ، شاه به وزیر دربار دستور میدهد که این کاغذ را بنویسد به هویدا .

س- زمان نخست وزیری آقای هویدا است .

ج - بله ، بله . بنده این کاغذ را خودم دیدم . هویدا هم که آدم زرنگی بود البته بدون هیچ تفسیری یک کاغذی میگذارد که رونوشت نامه‌ای که از دربار رسیده است برای اطلاع شرکت نفت و شرکت گاز و شرکت پتروشیمی فرستاده میشود . خودش هم دستوری نمیدهد که این کار بشود چون که برخلاف قانون بوده . چون این ها

س- آقای دکتر اقبال هم این زمان هنوز رئیس هیئت مدیره بودند ؟

ج - بله ، بله ، بله . چون این برخلاف قانون بود چون که این ها جزء شرکت نفت بودند . اساسنامه مال شرکت نفت بوده جزء شرکت نفت ، هر کاری باید بکنند بایسد اجازه بگیرند . بنابراین از آن تاریخ تا زمانی که قانونشان را بردند به مجلس یک سال و نیم طول کشید . این ها تمام این مدت غیر قانونی عمل کردند یعنی تصرف در اموال دولت کردند چون قانون نداشتند هیچی نداشتند دیگر . طبق یک دستوری که از آنجا آمد ، بسود عمل کردند

البته بعد هم از قرار معلوم آن دو میلیارد تومان بعد نداده بودند و بعد امیر هوشنگ توسط یکی از سفرای سابق به ایشان پیغام داده که " آن کسی این خر را برده بالا میآورد پائین . بیاشید پول ها را بدهید . " البته آنها هم بردند پرله‌ها را دادند بهر صورت . حالا میگویم این فساد که حالا از اینهاش من اطلاعات خیلی زیادی دارم در این باره که نمیخواهم با جزئیات باشما صحبت بکنم . اینها همه شان هم کسه شایعه نیست ، همه اش سند دارد دلیل دارد مدرک دارد این صحبت‌ها . حالا یکیش را به شما گفتم . بنظر بنده فساد ، تبعیض ، امتیاز طبقاتی ، عدم اعتنای به مردم ، و تمام توجه‌شان را گذاشتند روی کارهای سیاست خارجی ، این مجموعه این کارهایی بود که . و ندانن آزادی به مردم ، ندانن آزادی به مطبوعات ، این ها تمام مجموعه کارهایی بود که این مملکت را به این روز انداخت . شاه اگر همیشه میگفت کسه

س- بله .

ج - شاه اگر همیشه میگفتش که " بله تمام آزادی ها در این مملکت هست جز آزادی خیانت به مملکت . " در صورتیکه در مملکت همه میدانند هیچ آزادی نبود . اگر شاه میآمد میگفتش که آقا من این رژیمی که درست کردم این سیستمی که من دارم بهترین رژیم است برای این مملکت ، کسی حرفی نداشت . ولی من میآدم میگفتم که شاه میگفت " آقا تمام آزادی ها توی این مملکت هست . " در صورتیکه میدانستیم آزادی مطبوعات نبود ، آزادی صحبت نبود ، آزادی حزب نبود ، هیچ نوع آزادی نبود . هیچ نوع آزادی نبود .

س- بله .

ج - این بود که این مردم را عصبانی کرده بود . والا اگر شاه میآمد میگفت که " آقا نه من تشخیص دادم این رژیم برای این مملکت خوب است . " و کسی متوقع نبود هم . مردمی که از (؟) میگفت ، آقا آزادی انتخابات است و انتخابات را خودشان میکردند .

س- بله .

ج - آزادی صحبت هست ، آزادی مطبوعات چیچی ؟ مطبوعات تمام سانور میشد . این مردم را عصبانی و ناراحت کرده بود همه جور . ولی میآمدند میگفتند ، آقا مصر مجلس نداشت سالها ، عراق نداشت سالها میگفتند ، آقا ناصریا آن یکی ، میگفت آقا این رژیم برای این مملکت خوب است . این کارها بود که بنظر بنده پایه انقلاب را در ایران گذاشت مردم را اذیت کردند فلان کردند .

س- بله . شما آقای اقبال علل انقلاب را یعنی چیزهایی که موجب انقلاب شد توصیف کردید ولی من میخواهم از حضورتان تقاضا کنم که الان برای من بفرمائید کدام رویدادها بود که سبب شد که به شما ثابت بکند که شما بگوئید که کار رژیم دیگر تمام است . مثلاً فرض بفرمائید اگر شما این سؤال را از من بکنید من به شما میگویم که من وقتی که دولت آقای ازهارای آمد و نتوانست که آن کاری را که یک

دولت نظامی را معمولاً آدم‌آزش توقع دارد درموقع بحرانی انجام بدهد یعنی نظم و ترتیب را در خیابان‌ها برقرار بکند خیلی سریع و نکرد، من احساس کردم که کسار رژیم تمام است .

ج - نه

س- شما! این جوری اگر قضیه را درنظر بگیریم کدامیک از رویدادهای، عرض بکنم خدمتتان، از ۱۹۷۸ تا ۷۹ که رژیم سقوط کرد شما را متقاعد کرد که دیگر رژیم قابل نجات دادن نیست و سقوط میکند ؟

ج - عرض کنم حضورتان که من اولاً " به شما گفتم که من از ۷۴ معتقد بودم به همین دلائلی که به شما گفتم که این رژیم سقوط میکند . آن وقت نه صحبت خمینی بود هنوز نه صحبت هیجی .

س- بله .

ج - من احساس بر این بود برای این کار شواهد زیاد دارم نه اینکه حزب میزنم صحبت میکنم .

س - بله .

ج - ده تا خارجی برای شما میآورد که اینها مشتری های من بودند میگفتم که اینجا سرمایه‌گذاری نکنید اینجا سقوط میکند . صد نفر ایرانی برای شما شاهد میآورد که اینها همه بودند گفتم به آنها که این کارها را نکنید اینجا سقوط میکند . چون بنظر من عوامل سقوط یک رژیمی از هرجهت فراهم بود، این منتظر یک فرصتی بود

س- بله .

ج - که این عواملی که جمع شده این ضربه را بزند . اینها یواش یواش جمع شده بود جمع میشد و جمع ، جمع میشد تا این ضربه را بزند .

س- حالا کدام یکی بنظر شما ضربه قاطع بود از این رویدادها ؟

ج - حالا اینها هم‌اش چیز . از این رویدادها ضربه قاطع کسالت شاه بود .

س- بله .

ج - شاه را بنده میدانستم ناخوش است به دکتر اقبال ، منتهی نمیدانستم سرطان دارد .

س- بله .

ج - بنده یک روزی به دکتر اقبال گفتم که شاه مریض است . گفت " چرا؟ " گفتم " از فرانسه یک دکتر برایش آوردند . دکتر اقبال هم خیز نداشت . چهارنفر از کسالت شاه اطلاع داشتند کسی دیگر اطلاع نداشت هیچکس اطلاع نداشت که شاه

س- یکی از این چهار نفر شما بودید ؟

ج - نه ، نه . من خبر نداشتم . من خبر داشتم که کسالت دارد نمیدانستم چه دارد ؟

س- بله .

ج - از نوع کسالت ، ملاحظه میفرمائید ؟ نوع کسالت

س- از نوع بیماری اش اطلاع نداشتید .

ج - شاه که سرطان است کسالت . ملاحظه فرمودید ؟ چهار نفر اطلاع داشتند .

س- کسالتش را شما از کجا حدس زدید

ج - ها ، دکتر آوردند از فرانسه یکی از نزدیک هایش به من گفت از خانه داخله خودشاه . ملاحظه فرمودید ؟

س- بله .

ج - گفته بود که شاه نمیدانم چه کسالتی دارد دکتر از فرانسه برایش آوردند .

س- بله .

ج - من به دکتر اقبال گفتم که این شاه ناخوش است مریض است از نظر من . گفت ،

" از کجا خبر داری ؟ " گفت " من شنیدم . " گفتم " من شنیدم که برایش دکتر

فرانسوی آوردند . شما که وسیله دارید بهتر میتوانی تحقیق کنی . " این اولین دفعه

بود من آنجا بودم . بعد هم شاه یک خونریزی خیلی بدی کرد . خونریزی بدش وقتی بود

در شیراز بود وقتی که کودتای افغانستان انجام شد .

س- بله .

ج - ملاحظه فرمودید ؟ وقتی کودتای افغانستان اجرا شد که داودخان را انداختند .
س - بله ، بله .

ج - آن وقت شاه در شیراز بود ، آنوقت بود که شاه آنجا خونریزی کرد فوری خبـر
را شنیدند ظهر ، خونریزی کرد بردندش از آنجا به
س - خونریزی چی آقا ؟ خونریزی معده ؟

ج - خونریزی معده ، خونریزی معده خیلی بدی کرد . این کسالت شاه بنظر بنده که ما
تا آنوقت هم نمیدانستیم که بعد فهمیدیم که این کسالت سرطان دارد ، این بزرگترین
علل ، باعث بود که این رژیم دیگر دوام پیدا نکند . چون شاه سخما" ضعیف بود ، آدم
خیلی خیلی ضعیفی بود ، همانطوری که به شما گفتم ، این کسالت هم بر ضعفش و اینها
افافه کرد . دیگر تصمیم بگیر نبود این دیگـر با این کسالتی که داشت . به
نظر من بزرگترین ضربه‌ای که این رژیم را ساقطش کرد علاوه بر آن هائی که بنده گفتم
به شما ، در این دوران اخیر ، این این یکی بود . بعد هم در این دوران این سـه
کابینه‌ای که آمدند . کابینه شریف امامی بعدش آقای ازهاری است و بعدش هم بختیار ،
بنظر من ضربه قاطع را هم آن نطق شاه به او زد . آن نطقی که آمد گفت که " انقلاب
شما به گوش من رسیده است . من بعد از این این کارها را نخواهم کرد ." و تصدیق
کرد تمام کارهای گذشته را که خلاف بوده ، قانون اساسی را رعایت میکنم ، انتخابات
را فلان میکنم . دولت را فلان میکنم و اینها . خود آن اقراری که کرد دیگر آن ضربه
قاطع بود بنظر بنده . آنجا دیگر کار شاه تمام شده بود بکلی .
س - بله .

ج - بهیچوجه

س - شما در آخرین سال سلطنت شاه با شاه ملاقاتی داشتید ؟

ج - هیچوقت ، هیچوقت .

س - هرگز دیده بودیدش ؟

ج - هیچوقت ، هیچوقت . من شاه را تقریباً " خیلی

س- آخرین باری که شما ایشان را دیدید کی بود ؟

ج - الان من میگویم . آخرین

س- آخرین بار

ج - آخرین باری که شاه را دیدم ۱۳۲۲ .

س- آه ، بله .

ج - ۱۳۲۲ و بعد هم سر عروسی چیز دیدمش ، سر عروسی دختر دکتر اقبال دیدم یکروز در

سعد آباد که رفتم مراسم عقد کنانش .

س- بله .

ج - دیگر ندیدمش نه دیگر با او هیچ خصوصی و محبت خصوصی بهیچوجه نداشتم بهیچوجه . به

هیچ وجه نداشتم نه .

س- در آخرین ماه سلطنت پهلوی شهبانو فرح چه نقشی بازی کرد ؟

ج - شهبانو فرح او عقب نیابت سلطنت بود خیلی .

س- بله .

ج - و شاه هم از این کار خیلی عصبانی بود ، خیلی عصبانی بود که این هی میگوید ، ما

نایب السلطنه ، نایب السلطنه بشوم . خیلی عصبانی بود از این کار . او دلش

میخواست که یک کاری بشود که اگر هم شاه میرود او نایب السلطنه بشود آنجا یک طوری .

نقشش توی این کار بود تمامش . یک شورائی هم درست کرده بود که همین شاهین فاطمی

و قطبی و دو سه نفر دیگر هم ، آقای نصر و آقای گنجی و اینها تمام عضو آن ششورا

بودند . مشاورین ملکه بودند اینها . اینها میرفتند هر روز با ملکه آنجا صحبتهایشان

را میکردند کارها ... او خودش برای خودش یک دربار علیحده ای درست کرده بود .

رئیس دهمتر داشت فلان داشت ، پیغام میداد ، دستور میداد فلان میکرد از اینها .

ملکه در خط این بود که این حتما " نایب السلطنه بشود . توی این خط عمل میکرد . و

من از قول آقای جم به شما میگویم ، آقای جم به من گفت که " من وقتی که از پهلوی

شاه آدمم بیرون ، گفتند که علیاحضرت ملکه هم میخواهند شما را ببینندتان . رفتم

پهلوی ملکه، ملکه به من گفتش که؛ خوب، چطور است که حالا اعلیحضرت بروند من اینجا نایب السلطنه بشوم. " فقط گفت، من گفتم؛ قربان، مردم شاه را قبول ندارند شما نایب السلطنه چه میخواهید بشوید؟ شما را کی قبول دارد که نایب السلطنه بشوید؟ " مثلاً" او توی این خط کار میکرد، او توی خط نایب السلطنه کار میکرد، بله، ایسن مسلم است.

س- دستگیری هویدا و سایر مقامات عالیرتبه مملکت تا آنجائی که شما میدانید که این تصمیم چگونه و بوسیله چه شخصی گرفته شده بود، چه عکس العملی در شما داشت؟
 ج- عکس العمل به من هیچی. چونکه من میدانستم که این کار را باز شاه میخواسته یک scapegoat یک مفری فراهم کند. هنوز امید داشت شاه که با گرفتگی اینها مردم ساکت خواهند شد و او میماند سرکارش. به این قصد این کار را کرد. شاه بنظر من با این نیت این کار را کرد که اینها را که میگیرد مردم ساکت میشوند، بعد هم میتوانند یک کارهای دیگر بکنند و از زیر این فشار بیاید بیرون. و او غافل بود که تمام این کارها اصلاً" دیر بود کسی این کارها را اصلاً" باور نمیکرد. هیچ، همه میدانستند چون من خودم یادم هستش که وقتی که در جلسه اول به لامبارکیس گفتم که باید این کارها را بکنند و فلان کنند، دزدها را محاکمه فلان کنند. بعد که به شاه گفته بودند، شاه گفته بود که محاکمه هویدا محاکمه رژیم من است. من این کار را نمیتکنم بهر صورت. ملاحظه فرمودید؟ بله آنوقت قصد این کارها را نداشت بعد که هی روز به روز ضعیف تر میشد دست به یک اقداماتی میزد که شاید که مثل یک غریقی میماند که دست به هر گياهی، حشیشی بزند به اصطلاح خودش را نگهدارد، این با این اقدامات میخواست ببیند که میتواند خشم مردم را پاشین بیاورد؟ میتواند غضب مردم را پاشین بیاورد؟ میتواند این طغیان را فروبشاند؟ او به این قصد این کار را میکرد والا نیت، مسلماً" نیت نداشت که اینها را محاکمه شان کند بهیچ عنوان، بهیچ عنوانی نداشت. او نمیخواست که مثلاً" نصیری را محاکمه کند. او نمیخواست که هویدا را محاکمه کند، بهیچوجه. به این قصد کرد گفت که شاید که با گرفتگی

اینها باز خشم مردم کمتر بشود و بعد هم یادشان برود بهر عورت . به هیچ عنوان قصد این کار را نداشت ، نیت این کار را نداشت . حملات احتیاطی میکرد .

س- آقای اقبال من حالا اسم یک عده از شخصیت‌های سیاسی و تاریخی ایران را میبرم و میخواهم از حضورتان تقاضا بکنم که یکی دو رخدادی را که شما در آنها ناظر رفتار این آقایان بودید که توصیف رفتار این آقایان در آن رویدادها میتواند که مبین شخصیت سیاسی واجتماعی ایشان باشد برای ما یک مطالبی را ذکر بفرمائید . و اولش شروع میکنم با سید ضیاءالدین طباطبائی .

ج- من اسم سید ضیاءالدین طباطبائی را در کودتای ۱۲۹۹ برای اولین بار بچه بودم شنیدم . بعد تا اینکه آقای سید ضیاءالدین در بعد از شهریور ۱۳۲۰ آمدند به ایران با تشریفات مغلطی که حزب درست کردند و روزنامه درست کردند و اینها . بعد هم در آن مدتی که ایشان حزب و روزنامه داشتند ، چون بنظر ما جناح ارتجاعی بود و ما هم آن جناح لیبرال بودیم و آزادخواه بودیم با او در روزنامه مدت زیادی مبارزه میکردیم ، مبارزات زیادی با او داشتیم . بعد از آن به یک جهاتی بعد از اینکه بنده تقریباً از فعالیت روزنامه‌نویسی و اینها همه دست برداشته بودم و از لندن هم مراجعت کرده بودم ، توسط یکی از دوستانم با ایشان آشنا شدم . آشنا شدم و ایشان در سعادت‌آباد منزلی درست کرده بود به کارهای فلاحتی اینها میپرداخت و ضمناً هم با شاه خیلی مربوط شده بود هفته‌ای یک دفعه هم میرفت و شاه را میدید . من باآشنائی که با آقای سید ضیاء پیدا کردم تقریباً هر پانزده روز یک دفعه یک ماهی یک دفعه منزل ایشان با آن رفقای بنده با هم نهار میخوردیم .

س- بله .

ج- نهار میخوردیم و صحبت‌های مختلف میکردیم . بنده سید ضیاء را البته آن قدری که آنجا شناختمش ،

س- بله .

ج- بعقیده خود بنده ، مرد خوش‌فکری یافتمش ، آدم زحمتکشی یافتمش بعلت اینک

بیزدی است و تمام بیزدی ها اصلاً " آدم های زحمتکشی هستند. و آدم دوستی درستی پیدایش کردم یعنی در رفاقت و دوستی و اینها ثابت قدم بود. و در نزدیکی هم با شاه یک صحبت‌هایی تا یک حدودی میکرد. ولی آخر سرا و هم از شاه زده شده بود. بعلمت اینکه یک روز من گفتم که " شما که میروید آنجا چرا حرفهای راجع به اوضاع و احوال و این حرف‌ها نمی‌زنید؟ " به من گفت، " آقای اقبال این تری سرازیری افتاده است این باید برود برود برود تا سرش به سنگ بخورد. راه دیگری ندارد. حرف به این دیگر اثری ندارد بهر صورت دیگر. " این مجموع استنباطات من بود از آقای سیّد ضیاء‌الدین و مباحثاتی که میکرد.

س- بله

ج- این مجموع برداشت من از او بود. برداشت بیشتری دیگر ندارم. کار بخصوصی هم نبود که با هم کرده باشیم یا صحبتی کرده باشیم یا اقدامی کرده باشیم مثلاً بشود صحبت بکنم.

س- آقای دکتر احمد متین دفتری .

ج- آقای دکتر احمد متین دفتری را البته من از زمانی که در عدلیه مشغول کار بودم شناختمش. اخلاقاً یک آدم بسیار خسیس و نظرتنگی بود از نظر مالی. بعد هم در این ساختمان‌هایی که برای وزارت عدلیه در زمان او شد، ساختمان مجلی است در تهران کاخ دادگستری،

س- بله.

ج- او با چکلوواکی‌ها آنوقت می‌ساختند، شرکت اشکودا آنجا را می‌ساخت برای این، این یک ساختمانی هم برای خودش در نیش‌لاله‌زارنو و شاه‌رضا از شکم این انجام داد، که آنجا عمارات چندین طبقه‌ای ساختند که بعد هم آنجا را کرایه داده بود، بهر صورت. این یکی از آدم‌هایی بود که بسیار ضعیف کش و درمقابل قوی سرتعظیم فرود می‌آورد. و یکی از فرمانبرداران چیز رضا شاه بود. رضا شاه در عدلیه اگر سوار میشد توسط این سوار میشد بوسیله مختاری. خیلی آدم جاه طلب، خیلی آدم ممسک و خیلی آدمی

بود که فرمانبردار بود . این صفات متین دفتری بود . این یکی از کارهای بدی که در عدلیه ایران کرد این بود که یکروزی به این خبر دادند که فرض کنید که در قزوین ، در قزوین هم بود ، بازپرسی آنجا رشوه گرفته یک کاری کرده است .
س - بله .

ج - این ، خیلی خوب ، بازپرس رشوه گرفته باید پرونده اش را بیاورند آنجا محاکمه اش کنند ، این توهین به عدلیه را از آنجا شروع کرد که فرستاد بازپرس آنجا را بدون اینکه از او تحقیقی بکند ، بدون اینکه بداند قضیه درست است یا درست نیست ، دستبند زندنش از توی شهر قزوین ، بازپرسی را دستبند زدند و با دستبند آوردندش به تهران . و این بسیار اثر خیلی بدی در محیط قضائی ایران کرد . و این اولین توهینی بود که این توی عدلیه ایران این شروع کرد . و در یک مورد دیگری هم و یک بازپرس دیگری که یادم می آید در شهر یزد یک کاری کرده بود ، او را هم داد و با همان فضاحت آوردندش به تهران و در زندان هم البته زجر و اینهاش دادند اصلاً . بعد این تا آمد و نخست وزیر شد در زمان رضاشاه دیگر . آخرین نخست وزیر رضاشاه بود که به شاه گفت که " خاطر مبارک آسوده باشد خبری نیست . " کلمه این بود که بعد از او منصور را آوردند که متفقین آمدند به ایران . " خاطر مبارک آسوده باشد . " و بعد این را هم در وقایع وقتی متفقین به ایران آمدند این را به اتفاق عده زیادی سیمد چهارصد نفر دیگر حبس کردند که بنده هم جزء آنها بودم و من شش ماه در زندان این را خوب شناختمش از نظر اخلاقش و از نظر کردارش و رفتارش و اینها .
س - ممکن است یکی دو تایش را توصیف بفرمائید ؟

ج - بله ، این همانطور که خدمتتان عرض کردم ، این خیلی خیلی مرد جاه طلبی بود . فوق العاده جاه طلب بود و خیلی هم کنس بود . هیچ خرجی اصلاً " یک قران دو قران هم خرج نمی کرد . بنده هم چون این را خوب میشناختمش اینها نقشه ها میریختیم این را در زندان اذیتش میکردیم به انواع و اقسام ، این یک مدتی تابستان بود زیر چادرها ما را نگهداشته بودند و این یک باجناقی داشت عزت‌الله خان بیات که از

متمولین عراق بود این برای این از شهر عراق انگور میفرستاد میوه میفرستاد فلان میکرد. این در زیر چادری که بود با دو سه نفر دیگر از رفقای ما بود این ها همه را قایم میکرد که شب خودش تنهائی اینها را بخورد. بعد اینجا توطئه برایش میچیدیم میرفتیم اینها را همه خالی میکردیم و سروصدایش بلند میشد ، اذیتش میکردیم خیلی اذیتش میکردیم . یک روزی هم ، این هر کسی را هم که از تهران میآوردند، شبهای جمعه یک عده توقیفی میآوردند، این میرفت دیدنش که آقا تهران چه خبر است و فلان و از این حرف ها . ما یک روز برایش توطئه خیلی عجیبی درست کردیم گفتیم که تازه واردی که آمده بود گفتیم که این آقا که آمدند پهلوی شما بگوئید آقا تهران دیروز شلوغ شده بود مردم ریختند جلوی سفارت انگلیس و گفتند کسه متین دفتری تا آزاد نشود ما دست از شلوغی برنمیداریم و قرار است که شما را همین روزها آزاد بکنند. این هم رفته بود آنجا و خیلی خوشحال شده بود که مردم طرفدار این هستند و ما هم رفتیم پهلویش و گفتیم " آقا باید شما یک سوری بدهید اینجا. " گفت، " چکار کنیم ؟ " گفتیم ، " آقا همسایه زندانیان را چلو کیاب بدهید . " آن رئیس کانتین آنجا را هم خواستیم و به او گفتیم که خرجش را بر بالا . خلاصه در آن روز همه را چلوکیاب داد و آشپزخانه آنجا سیمد تومان از او پول گرفتند خرج کردند آن روز و این برایش ضربه مهلکی بود بعد هم گفتیم خیر دادیم که خبرها همه دروغ بود که خیلی کوک بشود. آدمی بود این طوری بود و در زندان هم خیلی تملق این خارجی ها را میگفت خارجی ها این افسرهای انگلیسی خیلی آدم پائینی بود در سطح بسیار بسیار پائینی بود ایشان اصلاً . بعد در این مأموریت ها هم که این این ور و آن ور میرفت ، همه اش باید مأموریت های مجانی باشد بلیط یکی دیگر بدهد . در بیرون که آمد منزل کس دیگر باشد ، هزار . خاوبارهایی که میریخت میآوردش بیرون در بیرون میفروخت . آدم خیلی خیلی در سطح بسیار بسیار پائینی بود اصلاً " ولی خوب ، ضمناً " آدم بیسواد نبود آدم سوادداری بود . تحصیلات خوبی کرده بود سوادش هم سواد بدی

نیبود بهر صورت . ولی آدم خیلی خیلی در سطح پایشینی بود از نظر اخلاق از نظر چییز مملکت ، بله .

س- بله . آقای احمد قوام .

ج- آقای احمد قوام را بنده وقتی بچه بودم در خراسان این استاندار بود آنجا که با پدر من مربوط بود . من بچه هفتساله هشت ساله ای بودم آنوقت ، از آنجا اسمش را شنیده بودم منزل ما میآمد یک دفعه دیده بودمش در منزل ما فقط . دیگر تا آن آمدند و بتهران رئیس الوزراء شد که بنده خبر نداشتم تا بعد از شهریور که آزادی شده بود او هم شروع به فعالیت کرد بنده از آنجا با او آشنا شدم و رفت و آمد پیدا کردم . احمد قوام بنظر بنده یکی از بهترین استخوان دارترین سیاستمداران دوره اخیر ایران بود . آدم بسیار بسیار با تدبیر و بسیار بسیار محکم و قرضی بود و میانهاش هم با شاه یعنی میانهاش با او خوب نبود بعلمت اینکه شاه چون خودش ضعیف بود از هر آدم مقتدری میترسید همیشه این . این خاصیت آدم های ضعیف است بهر صورت . آدم ضعیف همیشه آدم ضعیف را دوست دارد آدم قوی را دوست ندارد . و در این کارهایی که این مدتی که این کرد و تماس هایی که ما با این داشتیم این همیشه واقعا " یک مرد وطن پرستی بود و مسلما " قضیه آذربایجان را اگر قوام السلطنه نبود و این تدبیری که این به خرج داد ، این کار به این آسانی ها و اینطوری که شاه ادعا میکند حل نمیشد . شاید آن داستان تماس ، بعد ما با این خیلی رفیق شدیم ، اول باهم زدو خورد کردیم زیاد و این مرا حبس کرد مدت چهل روز حبس کرد در شهربانی تهران . از همان مبارزاتی که با او کردیم در روزنامه و اینها . ولی بعد باهم رفیق شدیم و آشنا شدیم . و وقتی هم که از کار افتاد یک سفری که از کار افتاد آمد به لندن بنده مراقبش بودم مریضخانه بردمش با آن کاغذ معروفی که به شاه در جواب لقب جناب اشرفی که از او گرفته بود نوشته بود ، آن را با کمک من در لندن این را خودش نوشت من به او کمک کردم که چاپ کردیم فرستادیم به تهران و آن کاغذ هم اصلش پهلوی من است که در تهران است جزء کاغذهای من در تهران است . و او در هر حال مرد خیلی هم وطن پرست بود و هم شجاع بود خیلی

خیلی شجاع و خیلی خونسرد، خیلی خونسرد بود. آدم عجیب و غریبی بود خونسرد بود. البته ولی به او هم در زمان قدیم نسبت رشوه‌گیری میدادند در آن وقتی که، در آن دوره بائین
س- بله.

ج - یعنی در اوائل چیزهایش. ولی در این آخر سر من از این چیزی ندیدم که رشوه‌ای گرفته باشه؛ از کسی چیزی گرفته باشد من چیزی نشنیدم از اینها. ولی در آن زمان قدیم 'سر هم یادتان باشد در ایران همیشه رشوه و اینها خیلی متداول بوده دیگر
س- بله.

ج - استاندار رشوه میداده فرمان از شاه، میگرفته بعد آن میرفته به آنجا مردم پیشکش میآوردند فلان میآوردند. این چیز مرسوم در ایران بوده همیشه میگرفتند. ولی من نادرستی در این دوره‌ای که خود من شاهد بودم از این مرد ندیدم. و آخرین واقعه‌ای که من با قوام السلطنه داشتم واقعه سی تیر بود. البته من در آن چند روزی که در منزلش بودم منزل قوام السلطنه بودم که البته هم مریض بود و آن واقعه خیلی واقعه بسیار جالبی بود وقتی که شاه به این فرمان نخست وزیری را داد، فرمان را آوردند برای چیز، آنوقت سفیر انگلیس از تهران رفت بیرون رفت به لار برای ماهی گیری. سفیر آمریکا که پشتیبان قوام السلطنه بودند هندرسن بود آنجا او تهران ماند. بنده همان وقت به همه میگفتم که آقا این سفیر انگلیس که رفته این کار را قوام السلطنه نمی‌ماید بنظر من چون در این موقع حساس که سفیر نمیگذارد باشود برود به لار مسلماً. البته هندرسن هم آمد آنجا با قوام السلطنه باز علاقات کردند اظهار پشتیبانی از او کردند و گفتند و از این حرف‌ها. ولی پیدا بود که این کار قوام السلطنه سی تیر نمی‌ماید. و این با ما خیلی مربوط بود خیلی رفیق بود. با برادر بزرگ من علی اقبال خیلی مربوط بود. این آن روزی که قوام السلطنه رفت پهلوی شاه و استعفايش را به شاه داد و مردم ریختند به خیابان‌ها و آن تظاهرات عجیب را بر علیه قوام السلطنه کردند، برادر من قوام السلطنه را گذاشت توی اتومبیل و برد

س- کدام برادرشان آقا ؟

ج - علی اقبال .

س- بله .

ج - این را با من و با مرحوم دکتر اقبال و مرحوم سلمان اسدی و یکی دو نفر دیگر رفتیم ز ر منزل برادر من که در زرگنده بود . چهار رفتیم آنجا الان مردم توخیابان دویست قدمی منزل برادر من ، شعار میدهند و فلان میکنند و " مرگ بر قوام " و " قوام را باید کشت . " و اینها . و این آدم آنجا خونسرد نشسته بود خیلی راحت اصلاً چهارش را خورد و

س- این روز سی تیر را میفرمائید ؟

ج - بله . بعد چهارش را خیلی راحت خورد آنجا و بعد گفت " یک ورقی بیاورید . ورق بازی کنیم . " ورق آوردیم بازی کردند . برادر من هم خیلی آدم رشیدی بود خیلی هم متمعب بود ، او هم دو تا تفنگ داشت تفنگ هایش را پر کرده بود گذاشته آنجا گفته بود " هر کسی اینجا بیاید بخواهد به قوام السلطنه حمله کند من میزنمش با تفنگ . هیچ برو برگرد ندارند اصلاً " میزنمشان . " و این مرد آن روز خیلی خونسرد آنجا نشسته بود تا غروب شب . غروب شب که سروصداها یک کمی خوابیده بود و این حرفها ، آن برادر دیگر من این را گذاشت توی اتومبیل و بردنش به منزل برادر قوام السلطنه — مرحوم معتمد السلطنه که در اما مزاده قاسم باغی داشت آنجا که بردند آنجا . بعد هم بنده این را یک مدتی هم در مخفیگاهش دیدمش . یک روز در منزل علی امینی که قایم شده بود مخفی بود . را آنجا دیدمش و بساط و اینها . که آن وقت که اموالش میخواستند ضبط کنند و نمیدانم بگیرند و فلان کنند از این حرفها

س- بله .

ج - که بعد گذشت ، او را آنجا دیدمش دیگر که بعد هم که فوت کرد دیگر وقتی که برایش چیز ... ولی بنظر من یکی از رجال خوب ایران بود آدم خیلی هم خوبی بود بنظر بنده .

- س- بله . شما آن روزها آقای احمد مهید را هم دیدید دور و بر قوام ؟
- ج - بله .
- س- ایشان چه نقشی داشتند
- ج - در منزل
- س- داشتند در
- ج - نمیدانم . او آمد آنجا
- س- جریان سی تیر ؟
- ج - آمد احمد مهید در منزل قوام السلطنه، آنجا من خودم هم بودم ، آمد و پیغامی از طرب سفیر آمریکا آورده بود .
- س- بله
- ج - برای قوام السلطنه ، توجه فرمودید ؟ که بعد هم هندرسن خودش آمد آنجا که من آنجا بودم
- س- آقای هندرسن هم با آقای مهید آمده بود آنجا .
- ج - نه ، نه ، نه ، اول مهید آمد .
- س- بله .
- ج - اول مهید آمده بود بعد گویا پیغامی آورده بود از قوام السلطنه
- س- بله .
- ج - بــــــــــــــرای قوام السلطنه از هندرسن . و بعد هم خود هندرسن خودش آمد آنجا و رفت توی اطاق با قوام السلطنه صحبت میکردند .
- س- تنها ؟
- ج - تنها .
- س- و آقای مهید نبودند آن روز با ایشان ؟
- ج - نه ، نه ، آن روز مهید در آن مذاکرات نبود ، نخیر
- س- بله . آقای حسن آرسنجانی .

ج - آقای حسن ارسنجانی ، آن دفعه هم خدمتتان عرض کردم ، این زندگی سیاسی اش را با من شروع کرد یعنی وقتی که ما روزنامه نویس بودیم
س - بله .

ج - روزنامه منتشر کردیم این هم هم عضو " حزب پیکار " بود و هم جزء نویسندگان روزنامه " پیکار " بود .
س - بله .

ج - حسن ارسنجانی آدم بسیار بچه بسیار باهوشی بود ، خیلی باهوش بود . ولی بچسب تنها بروئی بود همیشه . هیچوقت این توی اجتماع و با تیم کار نمیکرد همیشه تنها میرفت ، تنها برو بود اصولاً
س - بله .

ج - و خیلی احساسات ملی نسبت به طبقه پائین زیاد داشت نسبت به کارگر و کشاورز و اینها احساساتش خیلی رقیق بود خیلی طرفدار این ها بود . و این کارکشاورزیش هم بیشتر روی آن اساس آن به اصطلاح علاقه ای که به این دهقان ها داشت ، احساسات رقیقی که نسبت به این ها داشت او با قوام السلطنه ارتباط پیدا کرد و قوام السلطنه با او خیلی مربوط شد و خیالی به او اعتقاد داشت . بعضی چیزهای قوام السلطنه را او می نوشت . ولی آن روزی که ما آنجا بودیم او هم همیشه آنجا بود ارسنجانی هم همیشه آنجا بود و آن قرار بود که برود و رئیس تبلیغات بشود ارسنجانی . البته آن کار را قبول نکرد ارسنجانی همان وقت همان دو سه روزه کرد قوام السلطنه که نرسید کابینه اش را تشکیل بدهد ، ولی آن کار را هم قبول نکرد ارسنجانی . ولی تبلیغات را بطور مستقیم غیر مستقیم اداره میکرد ، یک چیزهایی میگفت آنجا میگفتند بهر صورت ، آن نطق معروفی که قوام السلطنه کرد که سر آن نطق هم از بین رفت ، آن نطق را مرحوم مورخالدوله سپهر برای قوام السلطنه نوشت .

س - کشتیبان را سیاستی دگر آمد ؟

ج - بله ، بله . آن را مرحوم مورخالدوله سپهر نوشت که وقتی هم نوشته شد و خوانده

شد از رادیو همه تعجب کردند همین ارستجانی و همه این ها و گفتند که مرحوم سپهر این نطق را نوشت به قوام السلطنه تلافی آن کاری کرد که قوام السلطنه این را توقیفش کرد تبعیدش کرد به کاشان آن وقت که وزیر صنایع بود ،
س- بله .

ج - این رفته بود با شاه ساخته بود بر ضد قوام السلطنه و قوام السلطنه این را گرفتش و توقیفش کرد و فرستاد به کاشان . و گفتند این را به تلافی آن کار آن نطق را برای قوام السلطنه نوشته بود که البته آن نطق هم خیلی کمک کرد به سقوط قوام السلطنه و بس — آن شلوغی ها و از این حزب ها .
س- بله .

ج - بله .

س- خانم اشرف پهلوی .

ج - خانم اشرف پهلوی را من از هزاروسیمد و بیست و دو بیست و سه بیست و چهار میشناسم تقریباً" که با هم ، از نظر روزنامه نویسی و شغل روزنامه نویسی آشنا شده بودیم ایشان را میشناختمشان ، او زن خیلی مقتدر و جاه طلبی است ، خیلی خیلی مقتدر و خیلی جاه طلب . و خیلی زن نقشه کشی است در کارهایش و برخلاف برادرش که خیلی آدم ضعیفی بود ، او زن خیلی مقتدر و نقشه کش و دوستی درست یعنی بارفقایش و دوستانش از این حزب ها خیلی همین الان هم که هستش او تنها عضو خانواده سلطنتی است که یک عده ای دورش جمعند و منزلت هستند چون ازشان جمع آوری میکنند نگاهداری میکند کمک میکند به آنها ، این تنها عضو خانواده سلطنتی است که با هر کسی رفیق باشد و فلان باشد دوستیش اینها درست است . بعد هم من در آن سفری که به مسکو دعوتش کرده بودند منم از نظر اینکه رئیس انجمن روزنامه نگاران بودم مسافرت به مسکو با او رفتم به مسکو بهر صورت . از مسکو هم که برگشتیم بنده چند دفعه او را دیدمش ، بعد از آن بنده رفتم به مأموریت لندن . برگشتن هم سه چهار دفعه پنج شش دفعه دیدمش . در آخرین دفعه ای که ایشان را دیدمشان قبل از

سقوط رژیم وقتی بود که هویدا عوض شده بود و آموزگار آمده بود سرکار. من رفتم پهلویشان چون خوب با برادر من که نسبت داشت چون پسرش داماد برادر من بود دیگر، برادرم دکتر اقبال پسرش شهریار شفیق. رفتم برای این موضوع که حتماً این موضوع را به او بگویم. رفتم گفتم که به او که: " شما اگر که به اعلیحضرت نمیتوانید خودتان بگوئید این را از قول من بگوئید شما به اعلیحضرت. " گفتم، " اعلیحضرت نطقی کردند و گفتند که این دولت خوب کار نکرده بنا بر این دولت را عوض میکنیم. خیلی خوب. همه منتظر بودند که این دولتی که خوب کار نکرده عوض میشود بالاخره آخسر حسابی و کتابی هم بگوئید آقا کی محاکمه میشود؟ کی فلان میشود؟ کی چه کار کرد؟ هیچی. نتیجه این کار این شده است که آقای هویدا رفته وزیر دربار شده. آقای آموزگار که خودش جزء این هیئت بوده مسئولیت مشترک داشته چندین سال جزء این هیئت هستند، ایشان آمدند نخست وزیر شدند. هیجده تا وزیر این هیئت رفتند دوباره نوبت کابینه آموزگار. بقیه هم رفتند کار دیگر گرفتند. آخر این مردم ایران سؤال میکنند که آخر این چه مسخره بازی است، این چه تآثری است شما درآوردید؟ آخسر ایمن که عوض شده قیافه‌ها که همانها هستند همه سرکار هستند پس تقصیر باکی بوده آخر؟ چه جوری ششده؟ شما اگر که نمیتوانید این حرف را بزنید از قول خودتان بزنید از قول من به ایشان بگوئید. " به من گفتش که، " آقای اقبال ولش کنید اصلاً این صحبت‌ها را نکنید در هر صورت. " گفتم، " خوب، من آمدم نظرم را به شما بگویم که مردم این سؤال را میکنند این جواب را بدهید به مردم چه میگوئید شما به مردم؟ این دولتی که کار خف کرده فلان کرده بطور شد که باز آن رفست نخست وزیر شد و این یکی هم رفت فلان شد و همه موضوع‌ها بهم خورد رفت بی کارش، تمام شد تماشان؟ نتیجه بد کار کردن چه بود؟ " این آخرین دفعه‌ای بود که من و الاحضرت اشرف را دیدم. از وقتی هم که آمده اینجا یک دفعه در نیویورک چهار رسال پیش دیدمش، همان اوائل کار، وقتی که به اصطلاح پسرش را کشتند،

س- بله.

ج - از نظر اینکه برادرزاده من زنش بوده از این حرف ها ،
س - بله .

ج - حالا من رفتم به او تسلیتی گفتم در نیویورک دیدمش . دیگر با او تماس چیز دیگری
ندارم راستش .

س - آقای عبدالحسین هزیر .

ج - عبدالحسین هزیر را مناسبات من با او خیلی نزدیک بود در یک مدت خیلی کوتاهی
در ایران . او وزیر دارائی بود ما گاهی همدیگر را میدیدیم . او یک دوستی داشت
بنام آقای جلال شادمان که این از رفقای نزدیکش بود که بعد سناتور شد ، از طریق او
من با او آشنا شده بودم و گاهی میدیدمش . او هم بنظر من آدم بسیار بسیار باهوشی
بود ، خیلی باهوش بود . البته آنگلو فیل بود صحبتی درش نبود ، هیچ درش صحبتی
نیبود ، نه اینکه آنگلو فیل ، معتقد بود که همکاری ایران با انگلستان لازم است .
جزء دارودسته گروه تقی زاده و این ها بود . و او خیلی هم آدم بسیار جاه طلبی بود
و با والاحضرت اشرف خیلی نزدیک بود و یکی از اشخاصی که کمک کرد که او ———
نخست وزیری رسید مسلما " والاحضرت اشرف بود اطلاعات دیگری از جزئیات
کار او من بیهیچوجه ندارم دیگر . چون بعد من رفتم به لندن و بعد در لندن که بودم
او را آنجا کشتندش و خبردار شدم و الا چیز دیگری اطلاع زیادی ندارم راجع به ———
هزیر .

س - آقای عباس اسکندری .

ج - آقای عباس اسکندری را هم من البته با او نزدیک بودم از وقتی که این ما یک
دوره ای داشتیم با او و مرحوم ملک الشعرا ی بهار و آقای ابوالقاسم امینی و مرحوم
آقاسیدمحمدصادق طباطبائی ، که آنجا همدیگر را ما میدیدیم .
س - بله .

ج - او البته بعدا " یک روزنامه ای بنام روزنامه " سیاست " درست کرده بود و یک
مدتی هم فرماندار تهران شد . یک مدتی هم در زمان چیز فرماندار تهران شد در زمان

را توقیف کردند فلان کرد، فقط یک دفعه از جاده خودش خارج شد که افتاد روی مخالفت با یک دولت و از این حرب ما . که البته بعد از آن هم این کار را دیگر نکسرد مسعودی . مسعودی بنظر من آدم خیلی خیلی خوبی بود و او هم سر رفتار بدی که با او کرد شاه در دفترش یک روز سخته کرد .

س- رفتار بد چه بود آقا ؟

ج - آنقدری که من یادم میآید شنیدم یک مقاله‌ای بوده است که داده بودند بسه‌ا و بنویسد یا کاری بکنند این مطلبی را نوشته بود در روزنامه که مورد عتاب و خطاب شاه قرار گرفت همین شاه فعلی قرار گرفت ، خیلی سخته او توپیده بودند که او اصلاً " انتظار این کار را نداشت . موضوع مقاله درست یادم نیست . بعد هم میآید به دفترش بعد از نهار و بعد همان جا در نتیجه فشار روحی که به او آوردند آنجا سخته میکند بهر صورت و میمیرد . مسعودی بنظر من آدم وطن پرستی بود . آدم فعالی بود . درکارهای خلیج و اینها با ارتباض شاه با عرب ها و اینها این نقش مؤثری بازی میکرد و میرفت همیشه آنجا با این ها ارتباط برقرار میکرد و بعد هم آخر سر هم پسرش را آورده بود که این روزنامه را بچرخاند که پسرش آدم لایقی از کار در نیامد بهر صورت . ولی بنظر بنده آدم بدی نبود آدم خوبی بود .

س- آقای نواب صفوی .

ج - نواب صفوی را من اصلاً یک دفعه در عمرم دیدمش فقط .

س- کجا ؟

ج - آنوقتی که ما روزنامه مینوشتیم

س- بله .

ج - روزنامه " نبرد " را مینوشتیم ، این یکروز با دارو دست‌اش اینها
هنوز البته نخج ...

روایت کننده : آقای خسرو اقبال

تاریخ مصاحبه : ۲ جولای ۱۹۸۵

محل مصاحبه : واشنگتن دی سی

مصاحبه کننده : ضیاء صدقی

نوار شماره : ۶

بله آمده بود آنجا . بله او آمد دفتر روزنامه ما و البته آنوقت بساطش هم هنوز
نضحی چیزی نگرفته بود خیلی آدم عادی ای بود بهر صورت .

س- بله .

ج- آمد آنجا و همدیگر را دیدیم .

س- چه میخواست آقا ؟

ج- هیچی او میخواست که ارتباط برقرار کند دیگر . او هم میخواست که

س- بله .

ج- دارو دستهای دستهای او را دیدم . ارتباط برقرار کند آنجا و یک کمی حرفهای دری وری
میزد و بعد هم رفت . بنده هم او را ندیدمش دیگر هیچوقت ، هیچوقت ندیدمش .

س- بله . آقای حسین فاطمی .

ج- حسین فاطمی را ما از دوره روزنامه نویسی با هم آشنا بودیم یعنی آنوقت که ما
شروع کردیم او هم مرحوم دهقان روزنامه او را علم کرد روزنامه

س- احمد دهقان ؟

ج- احمد دهقان . مرحوم احمد دهقان ما یک عده روزنامه نویس بودیم با هم مربوط
بودیم . محمد مسعود بود و بنده بودم و آقای مصباحزاده بود و عرض کنم که ، گنجهای

با شامل بود ، اینها عده ای بودیم که با هم بودیم آقای چیز را بنده از آنجا
شناختمش . البته مرحوم فاطمی سواد چیزی نداشت ، سواد نه درس خوانده ای ، نمیدانم

مدرسه رفته و از این حرفها نداشت . ولی خوب آدم بسیار بسیار مستعدی بود هم
خوب چیز مینوشت ، هم خوب صحبت میکرد بهر صورت . ما در کارهای روزنامه نویسی

آذربایجان این حرف ها ، با این مرحوم آریانا اینها مسافرت‌هایی به کردستان میکردند این ور ها میکردند آنجا خودش را خیلی خوب نشان داد که این آدم لایقی است و فلان شد . بعد تا افتاد به جلو و تا جریان به اصطلاح کودتا شد و بعد از آنجا ایسن را آوردندش فرماندار نظامی تهران کردند و رئیس سازمان امنیت کردند . و از آنجا افتاد در این کارهای آلودگی های مالی در سازمان امنیت و این حرف ها . و چون آدم خیلی عیاشی هم بود به کار زن و من و این حرف ها خیلی علاقه داشت این . زن های مختلفی داشت و زن های مردم را قریزد و

س- بله .

ج - و درکارهای مالی خیلی خیلی ، خیلی مرد متولی شد و دو تا خاطره بنده از او دارم که باید برایتان بگویم .

س- تمنا میکنم .

ج - یک روزی من ، البته بنده گاهی میدیدمش ،

س- بله .

ج - بعضی وقتها دیدیدمش . یک روزی منزلش بودم یک منزلی داشت توی الهیه ، باهم صحبت میکردیم این حرفها ، به من گفت که " میدانید چه خبر شده ؟ " گفتم ، " نه . " گفت ، " آقا این ، " سرودهای بلند شد اگر یادتان باشد که بحرین جزء ایران است .

س- بله .

ج - مرحوم عباس اسکندری میخواست نطق بکند و برود بحرین را بگیرد و از این حرف ها .

س- بله .

ج - گفت ، " این روزها که صحبتی از " بحرین جزء ایران است " ایرانی هاشی که آنجا هستند تلگرافاتی به ما میکنند ، میگویند که اگر شما به هوای ما میآئید اینجا به هوای ما اینجا نیاید . ما از دست ظلم و جور و ستم شما فرار کردیم آمدیم اینجا . اگر پای شما به اینجا برسد ما همه از اینجا خواهیم رفت . " این از ایسن چیزهای خوشمزه ای بود که تعریف میکرد . بعد هم آخرین دفعه ای که من این را دیدمش

یک قصر خیلی مجللی در جوار قصر شاه در سعدآباد برای خودش ساخته بود.

س- بله .

ج - خیلی مجلل بود ، خیلی مجلل بود (؟)

پهلویش بودم آنجا نمیدانم برای چه مطلبی پهلویش بودم ، صحبت این شد که " ملائطه

بکی آقا _____ من هم اگر که مثل خیلی ها دزدی نکرده بودم" ، حالا توی قصری

نشسته که آنوقت چندین میلیون میارزید اثاثش یک چیزی . گفت: " من الان اگر

مثل خیلی ها دزدی نکرده بودم ، امروز وضع خیلی بهتر از این بود که هست بساطم

(؟) ولی خوب چون

س- اگر دزدی کرده بودم ؟

ج - نکرده بودم

س- نکرده بودم .

ج - بله ، وضع خیلی بهتر از این بود و بساط و اینها . . . مثل

خیلی ها که دزدی کردند وضعشان خوب است وضع من هم امروز خوب بود . . . توی

آن قصر چندین میلیونی نشسته بودیم . بعد هم که البته اطلاع دارید که زمان امینی

با امینی درافتاد که آن هم درافتادش هم به تحریک شاه بود میخواست امینی را

مستزلس کند بیو بود بی کارش ،

س- بله .

ج - و شاه خوب البته آن را گفت خوب ، مدتی بیو به اروپا . رفت به اروپا و بعد

هم که خوب ، آن چیزها پیش آمد که با شاه درافتاد و بعد آمد به بیروت و کوه

آنطور گرفتار شد و بعدش هم گرفتند کشتندش .

س- بله در عراق کشته شد ، در مرز ایران و عراق

ج - عراق بدست هژبر یزدانی ، هژبر یزدانی کمک کرد این را کشتندش اصلا " در عراق

یعنی آوردندش سر مرز و بعنوان چوپان و

س- بله من از این موضوع اطلاعی نداشتم .

ج - بله، بله، نخیر، با هژبر یزدانی توطئه را چیدند و دو تا گروهیان سازمان امنیت را فرستادند آنجا بعنوان ناراضی که ما از آنجا در رفتیم و فلان کردیم و آمدیم با شما باشیم و آنها مراقبش بودند و هژبر یزدانی هم از این ور یک اوضای درست کرد بعنوان چوپان و موپان و از این حرفها، یک مقدار گوسفند، خوب، چون مرتیکه چوپان هم بوده چوپان سنگسری بوده هژبر یزدانی

س - بله .

ج - اینها رفتند به مرز یک روزی آنها بعنوان شکار آوردندش و این ها هم به چیزهایی که همراهش بودند همراه هژبر یزدانی بودند زدندش آنجا و کشتندش و از آن ور هم آوردندش اینجا . بعد هم پادشاه این کار این آن آزادی عملی بود که به هژبر یزدانی در ایران داده شده بود میلیاردها پول از ایران برد و هر کار دلش میخواست در ایـران میکرد بهر صورت .

س - بله . آقای جعفر شریف امامی .

ج - جعفر شریف امامی را بنده از ۱۳۲۱ میشناسم . او یک عضو معمولی راه آهن بود و ما آنوقت حزب پیکار را داشتیم . مرحوم ارفع آمده بود یک حزب دیگری درست کرده بود سرلشکر ارفع و یک عده ای را دور خودش جمع کرده بود که از آن جمله شریف امامی بود . شریف امامی بود ، دکتر جلالی بود و یک آقائی بود سلامت بود از این حرف ها . یک روزی ارفع به من پیغام داد که ما یک جلسه داریم شما بیایید منزل ما با هم صحبت بکنیم و اختلاف بکنیم و نمیدانم از این صحبت ها . بنده رفتم منزل ارفع خیابان ارفع ، آنجا من دفعه اول شریف امامی را دیدم . شریف امامی جـزء دارودسته آنها بود . البته آن شب ارفع نقشه نظامی گذاشته بود میگفت " دشمن ایران فقط روس ها هستند و ما باید که برضد اینها بجنگیم و انگلیس ها دوست ما هستند . " از این صحبت های چرت و پرت میگفت . بعد هم یکی از آن آقایانی که آنجا بود آن هم خیلی آلمانوفیل بود به اصطلاح ، او هم درآمد در جواب ارفع گفت که " این جنگی کسه شروع شده است جنگ حق است و باطل و حق با آلمان ها است . اگر در این جنگ آلمان

شکست بخورد من از خدا عقیده‌ام سلب میشود بهر صورت. این جنگ جنگی است که آلمان باید ببرد چون حق با آن است و آن‌های دیگر همه باطل هستند." این یک جنبه‌شناسایی من بود با آقای شریف امامی. بعد هم دو سه دفعه ایشان را دیدم همینطوری با مرحوم آرامش دیدم که شوهرخواهر شریف امامی بود. البته آرامش آنوقت هم مهمتر از شریف امامی بود و هم با نفوذتر از شریف امامی، شریف امامی کسی نبود آنوقت. و آرامش شریف امامی را به اصطلاح جلوی‌ش انداخت و این ور و آن ور بردش و جایش انداخت به اصطلاح به کارش و از این حرف‌ها. و بعد ما با شریف امامی جزء دارودسته‌ای که گرفته بودند حبس شدیم البته جزو متفقین یک عده راه آهن ایران بودند عده زیادی راه‌آهنی‌ها بودند مهندسين راه آهن بودند شاید در حدود بیست‌سی نفر که با شریف امامی همه حبس شدیم آنجا. آن‌ها راه‌آهنی‌ها مسلماً "جـ" دارودسته‌هایی بودند که با آلمان‌ها ارتباط داشتند بدون شک چون همه‌شان تحصیل کرده آلمان بودند و راه آهن ایران را بیشتر آلمان‌ها ساخته بودند مهندسين آلمانی آنجا بودند. اینها مسلماً کم و بیش یک ارتباطاتی با آلمان‌ها داشتند بیخود نگرفته بودندشان بهر صورت. و آنجا در زندان هم با هم بودیم. آنجا در زندان رفتارش خیلی معقول و سنگین و مرتب و منظم بود چیز بدی بنده از او ندیدم. آدم خیلی سنگین و رنگینی بود. بعد هم که از آنجا آمدیم بیرون که خوب، افتاد نوی خط‌های سیاست و بعد رئیس‌سازمان برنامه شد در چیز و بعد هم زمان کابینه دکترا اقبال برای اولین بار دکترا اقبال وزیر صنایع اش کرد در آن کابینه و البته خوب، خیلی‌ها او را آدم سالمش نمیدانند از نظر مالی از این صحبت‌ها و دلائل زیادی هم دارند که، شواهد زیادی هم هست که شاید درست بگویند. ولی من خودم شخصاً البته اطلاعی از این کار بخصوص اش ندارم

س- بله.

ج- و چون خیلی آدم محتاطی است و خیلی آدم باهوش و زرنگی است اگر هم کاری کرده باشد، کاری هم کرده باشد خیال نمیکنم که اثری چیزی گذاشته باشد. بعد هم که خوب

رئیس بنیاد پهلوی بود آنجا . میگفتند در کار ساختمان هتل‌های هیلتون و این حرفها آنجا زده بندهائی با اسرائیلی ها کرده فلان کرده که (؟) به اسرائیلی ها که البته من اطلاعات دقیقی از این کارهایش نداشتم اصلاً " .
س- بله . آقای احمد آرامش .

ج- احمد آرامش آقا خیلی آدم جالبی بود ، خیلی آدم جالبی بود. او یزدی بود ومثل تمام یزدها آدم خیلی پرکار و باهوش و زحمتکش بود . ولی تحصیل کرده نبود انگار . او یک آدم خیلی عضو خیلی کوچکی در وزارت پیشه و هنر بود در کارخانجات فنیسی و این حرفها آدم خیلی (؟) ولی چون خیلی باهوش بود و خیلی فلان بود وقتی اوضاع شهریور این ها پیش آمد آن خودش را نزدیک کرد به قوام السلطنه از همان اول و رفت و یک روزنامه‌های راه انداخت بدست قوام السلطنه و پشت سر قوام السلطنه راه افتاد و خودش را به قوام السلطنه نزدیک کرد تا اینکه بالاخره وزیر شد در دستگاه قوام السلطنه وزیر پیشه و هنر شد . آدم خیلی رک بنظر بنده و آدم جاه طلبی بود ولی خیلی رک بود . حرفهایش را میزد آدم نترس ، فوق العاده نترس بود این آدم . از هیچ چیز نمیترسید خیلی شجاع بود خیلی نترس بود و همینطور که دیدید مبارزات زیادی را با دستگاه و با سازمان امنیت و فلان و این حرفها کرد و با وجودی که خوب ، شریف امامی به شاه نزدیک بود و چند دفعه هم شاه از شریف امامی خواسته بود این را آرامش بکند و فلان . ولی این زیر بار این حرفها نمیرفت و همه اش فعالیتهای سیاسی داشت هم‌ااش بر ضد دستگاه چیز میکرد مقاله مینوشت . مقالات خیلی مفصلی بر علیه آمریکائی ها نوشت . خیلی با آمریکائی ها بد بود و تمام بدبختی ایران را زیر سر آمریکائی ها میدانست و بالاخره در این راه هم بالاخره کشته شد دیگر
س- بله .

ج- یعنی سازمان امنیت کشتن یک روز گرفتنش توی همان پارک فرح ،

س- بله .

ج- کشتندش و گفتند که این خودش در میرفت و میدانم کشته شد و از این حرفها شد و

س- دکتر علی امینی .

ج - دکتر علی امینی را بنده از زمان کابینه قوام السلطنه که این معاون نخست‌وزیر، رئیس‌دفتر قوام السلطنه بود از آنجا شناختمش اولین بار آشنائی بنده . دکتر علی امینی بنظر بنده تا آنجا که من اطلاع دارم البته آدم سوء استفاده چی و اهل دزدی و این محبت‌ها نیست مسلماً . ولی خوب ، زنش که این خوب ، خیلی تحت‌تغذیه زنش هست ، به او خیلی نسبت‌هایی میدهند از نظر اینکه سالم نیستش و در معاملات دخالت میکرده و فلان میکرده و شواهد و اثراتی هم در این کار هست . او نسبت به زنش خیلی نقطه ضعف داشت خیلی خیلی نقطه ضعف داشت و یک پسر هم داشت که این پسرش هم خیلی نقطه ضعف داشت . آدم بسیار بسیار جاه طلب و آدمی بود بسیار بسیار به اصطلاح برای رسیدن به شغل و به مقام هر کاری را میکرد . این را اگر شما ملاحظه کرده باشید در تمام دولت‌ها در تمام فلان‌هایی که همه با همدیگر بد بودند این عضویت داشته فرض بفرمائید ، فرض کنید که با قوام السلطنه خوب ، قوم و خویش بودند قوام السلطنه آوردش معاون نخست‌وزیرش کرد این کارش کردند . او رفت باز در دولت بعد که با او بد بود این را آوردندش . بعد با مصدق السلطنه یک مدت‌سی همکاری کرد بعد رفت مصدق زاهدی آمد ، در دوره زاهدی آوردندش . این همه این کارها را میکرد تا بالاخره هم عقب نخست‌وزیری بود تا اینکه به مقام نخست‌وزیری هم رسید به اصطلاح به آرزویش رسید و منتهی در آن مقام هم مصادف شد با وقتی که شاه یواش یواش قدرتش زیادتر شده بود و آنجا هم نتوانست دوام بیاورد بالاخره دیگر شاه . و خیلی آدمی است

س- بله .

ج - که بنظر بنده ترسو است خیلی به جانش علاقه دارد و خیلی آدمی است که حس آخوندی و مذهبی در او بیشتر زیاد است . با آخوندها خیلی مربوط است بنده اسمش را گذاشتم آخوند باز ، با آخوندها خیلی مربوط است و این در بچه‌های مرحوم فخرالدوله ، مرحوم فخرالدوله این را از روز اول میخواست بفرستدش به نجف این درس آخوندی

بخواند یعنی اینقدر در این کار قوی بود . و یک مدتی هم این کار را کرد و بعدالبته رفت به اروپا و درس حقوق خواند و از این حرفها .
س- بله . آقای اسداله علم

ج - اسداله علم را عرض کنم که بنده او را نسبتاً خوب میشناسم از نظرسراسرانی گری بودن و بعد هم ما ارتباط خانوادگی زیاد با هم داشتیم . بله ، او یک آدم بسیار جالب بخصوصی بود . ظاهر خیلی آرام ، نرم و این به اصطلاح ایرانی ها مثل انگلیس ها با پنجه سر آدم را میبرید . هیچوقت دشمنی اش را به آدم نشان نمیداد همیشه با خنده ، خوش رو . شما پهلویش بودید نمیدانستید با شما بد است ؟ با شما خوب است ؟ از این حرفها . ولی شاه هم بسیار بسیار تحت نفوذش بود ، بسیار . یعنی نفوذی که این روی شاه داشت بنده خیال نمیکنم هیچکس در ایران این نفوذ را داشت واقعا . و با آن تاکتیک خودش با آن سیستم خودش شاه را کاملاً توی دستش داشت . یعنی حرف آخر با این بود همیشه و به شاه همیشه حرف آخر را این میزد و شاه هم حرف این را خیلی گوش میکرد . و چون شاه هم معتقد بود ، همینطور هم بود البته ، که این با انگلستان خیلی مربوط است بطوری که این را توی کتابها یشان هم که نوشتند همیشه این موضوع را نوشتند که ما با علم خیلی مربوط بودیم . پدرشان با انگلیس ها خیلی مربوط بود برای کار هندوستان و اینها که در بیرجند بودند به اصطلاح مرزدار آنجا بودند ، اینها یکی از آنهایی بودند که خیلی با انگلیس ها مربوط بودند . انگلیسی ها هم به اینها خیلی اعتماد داشتند . و خودش هم آدمی بود سوادى نداشت مدرسه متوسطه کشاورزی را خوانده بود در کرج خوانده بود تحصیلاتش از آنجا بود . ولی آدم خیلی خوش مشرب ، به کار زن و این ها هم خیلی علاقه خیلی خیلی علاقه داشت و آخر سر هم کاری که کرد یک عده چپی ها را دور خودش همه را جمع کرد و اینها هم دور شاه جمع شدند که از قبیل آقای خانلری

س- رسول پرویزی .

ج - رسول پرویزی ، آقای خانلری ، آقای باهری ،

س- باهری .

ج - اینها همه شان اینها همه چپها بودند اینها را همه دور خودش جمع کرده بود و زندگی خیلی خیلی خوبی داشت . صبح ها خیلی دیر از خواب بلند میشد ساعت ده میرفت به دربار . زندگی خیلی آرام و مجلل و خوبی داشت و زد و بست های خیلی بخصوصی داشت با محوی ، علینقی اسدی و تمام کارهای مالیش با این دو نفر بود که اینها هم هر کاری دلشان میخواستند میکردند ، استفاده های خیلی خیلی زیادی بردند که علم هم واقعا" یکی از سه تمندان درجه اول ایران بود ، خیلی خیلی ، خیلی ، خیلی ، خیلی شروتمند بود و خیلی هم استفاده کردبهر صورت . و بنظر بنده یکی از پایه های خرابی و فساد و انحراث شاه در ایران مرحوم علم بوده است . مسلما" بدون هیچ تردیدی .

س- آقای ارتشبد غلامعلی اویسی .

ج - ارتشبد غلامعلی اویسی را بنده زیاد شخصا" به اصطلاح زیاد نمی شناسم . ولی چندین جلسه با او محشور بودم دیدمش . آدمی بود که نمازش را میخواند مقدس بود نماز میخواند . زنی داشت که این زن فوت کرده . آن زن روی این خیلی نفوذ داشت آن از خانواده بنی آدم بود . همه گاره او بود تا وقتی که او زنده بود ، آن خانم این را اداره اش میکرد . خودش چون مایه ، سواد و این حرفها نداشت . ولی آن خانم خیلی خانم با شخصیتی بود و همه کاره اویسی او بود آن خانم اداره اش میکرد . البته آن خانم مرد اویسی زن دیگری گرفت البته خواهر آن سرمد را گرفت سرهنگ سرمد را گرفت و اینها . ظاهرا" آدم درستی هم بنظر می آمد . بنده نشنیدم در آن وقت که در ایران بودم که این سوء استفاده های کرده باشد یا خلط کرده باشد در کارش و اینها ، من ندیدم بهر صورت نشنیدم چیزی خودم شخصا" که نسبتی به او بدهند در این باره . و آدم نسبتا" شجایی هم بود . دروقایع خرداد ۴۲ که آن قتل ها شد در تهران آدمکشی شد این حرف ها ، این فرمانده قوای زمینی بود یا ژاندارمری ؟ یادم نیست درست . یا زمینی یا ژاندارمری . که این باکمال بیرحمی و شقاوت آن تیراندازها

را کرد . من دو سه روز بعد منزل یکی از رفقایم این را دیدم تخته بازی میکرد با من ، خیلی علاقه به تخته بازی کردن داشت . به او گفتم که تیمسار این چه کاری بود کردید آخر ؟ اینقدر آدم چرا کشتید ... ؟ " به من گفتش که ، عکس شاه آنجا بود بالای سرش منسزل صاحبخانه ، گفت ، " آقای اقبال من محض خاطر این شخصی میلیون ایرانی را هم اگر قرار باشد بکشیم میکشم . " بعد گفت که ، هفت تیرش را اینجا بپوش بستم بود ، گفت ، " این هم اینجا بستم من دست کسی نمیافتم . اگر کسی هست قرار باشد با این هفت تیر خودکشی میکنم . " این حرفی بود که ابرو زد . گفت ، " من محض خاطر این شخصی میلیون ایرانی را هم اگر قرار باشد بکشم ، این به من بگوید من میکشم بهر صورت دیگر . از این چیز ندارم . و بعد هم بدست کسی هم نخواهم افتاد . چون این هفت تیری که میبینید اینجا با این خودکشی خواهم کرد . " این را در ایمن حدوده‌اشی است که بنده میشناختمش در همین حدوده‌هاست .

س - بله ، بله .

ج - که به شما گفتم .

س - آقای حسنعلی منصور .

ج - حسنعلی منصور این آدم خیلی خیلی جاه طلبی بود . این از سالهای پیش اصلا " کمی خیال نمیکرد این فکر نخست وزیری بود . اصلا " کسی خیال نمیکرد که این مثلا " حتی وزیر بشود . اصلا " هیچی بهیچ عنوان اصلا " . بهیچ عنوان خیال نمیکرد این فکسر نخست وزیری بود ، حتی عجیب و غریب بود . یک سفری که مادر ۳۲ - ۱۳۳۱ ، ۳۲ خیال میکنم بوده در بابلسر بودیم این هم بود و یک عده از رفقایش هم بودند ، یکی از خانم ها آنجا تعریف کرد که منصور را دیدم کنار پلاژ قدم میزد ، آنوقت که چیستی نبود اصلا " منصور . نه اسمی داشت ، کارهای نبود عضو عادی وزارت خارجه بود . گفت که ، گفتم ، " منصور چه کار ؟ چه فکری میکنی ؟ " گفت ، " من فکر نخست وزیری هستم دارم نقشه نخست وزیری را میریزم . " آنوقت هزار و سی و یک یا دو ، گفت ، " من خنده ام گرفت ، گفتم برو بچه دست از این کارها بردار . اصلا " تو و نخست وزیر چه ؟

خواب می بینی؟" همان وقت ملاحظه فرمودید؟ آدم خیلی جاه طلبی بود. آدم خیلی نقشه کشی بود خوب، چون پدرش منصورالملک خیلی آدم سیاستمداری بود این در مکتب او درس خوانده بود و البته خیلی آدم نادرستی هم بود مثل پدرش. منصورالملک خیلی خیلی آدم نادرستی بود منصور. همان وقتها هم اعمال نادرست زیاد میکرد بعد هم که سخت وزیر شده بود در آن کارها میکرد. البته مجال زیادی پیدا نکرد که آنطور که دلش میخواست کاری بکند. ولی آدم نادرستی بود.

س- بله.

ج- خیلی آدم جاه طلبی بود و راهش را هم پیدا کرده بود و خیلی آدم سچی هم بود. فوق العاده آدم سچی بود فوق العاده سچ بود. شریف امامی یک روز تعریف کرد که بعد از کابینه چیز که او آمده بود رو کار، در آن کابینه قبلی این رفتن این شورای اقتصاد را درست کرد که یک عده جوان ها را جمع کرده، چون خودش سواد نداشت، که از سواد آنها استفاده بکند که بعد هم همه آنها کابینه اش شدند و هم آنها هم شدند مشاورین شاه شدند و از این حرفها شدند،

س- بله.

ج- بعد وقتی شریف امامی نخست وزیر شده بود، گفت شریف امامی گفت، "یک روز صبحی این آمد، این هم خانه اش در چیز بود با منزل شریف امامی مینشستند در کجاست؟ خانه اش نزدیک منزل شریف امامی بود، گفت، "یک روز صبح که من از منزل آمدم بیرون دیدم منصور آمده دم در ایستاده. دم در ایستاده و میگوید، قربان بنده را آخرین وزیر بکنید یک کاری. گفتم آقا برو بی کارت من وزیر نمیخواهم."

میخواستم بگویم اینقدر پررو بود خیلی خیلی، و درروس بنشست آن وقت. پررو بود و خیلی سچ هم بود از در بیرونش میکردند از دیوار میآمد. از دیوار بیرون میکردید از راه آب میآمد بیرون. بالاخره هم به مقصودش رسید و خیلی هم پررو آمریکائی بود خیلی خیلی با آمریکائی ها میانه اش خوب بود. در زمانش هم خوب، کارهایش برای آمریکائی ها زیاد کرد بهر صورت. دیگه آن قانون چیز را

گذراند و آن قسرا داد را گذراند و خیلی

س- قانون

ج - بعدش آن قانون مصونیت نظامی های آمریکائی را

س- نظامیان آمریکائی .

ج - سر همان کار هم رفت بالاخره که زندنش .

س- آقای اردشیر زاهدی .

ج - اردشیر زاهدی را بنده با پدرش آشنا بودم او را هم آنجا میدیدمش البته آنوقت

یک بجهای بود که توی دستگاه وارن کار میکرد.

س- اطل چهار ؟

ج - اطل چهار بله . آنجا کار میکرد یک بجهای بود و ورزشکار بود و بعد پدرش فرستادش

به آمریکا و بعد آن آمد و بنده در جریان کارهای پدرش که کار میکرد با او آشنا

بودم همینطوری . او هم بنظر بنده یک آدم مایه سواد چیزی ندارد ، سواد علمی و فلان

و این حرفها نداشت . او بعد از اینکه آن کودتا شد و داماد شاه شد آن برای خودش

یک وضعی درست کرد . آدم بسیار دهن لاق و دهن خیلی سبک و خیلی خیلی سبک است بنظر

بنده . در دوران وزارت خارجه اش در دوران سفارت اش ، در دوران همه چی اینها ، از او

کسی جز جلفی چیز دیگری ندیده . ولی ذاتاً هم آدم بدی نیست ، آدم خیلی خراج و دست

و دل باز و حالا این پولها را از کجا آورده و فلان و البته اینها را کسی نمیداند بهر

صورت . و میگویند که البته خوب ، در فعلی و انفعالات زیادی شرکت داشته از این حرفها

را کسی نمیگوید بنده خبر زیادی ندارم . ولی خیلی آدم چیزی بود

دیگر مجلس آرا و مهمانی بده و این را درست بکنند آن را درست کنند . اینجا

و همه جا معروف به این کار است .

س- آقای امیر عباس هویدا .

ج - امیر عباس هویدا را من اولین دفعه ای که دیدم در ۱۳۲۱ این تازه از اروپا آمده

بود خدمت نظام وظیفه اش را هم کرده بود . دکتر نخعی وزیر کشاورزی بود این با نخعی

هم خیلی رفیق بود. اینها یک مجلسی در پارک هتل درست کرده بود برای دکتر نخعی و این آمد آنجا و یک نطقی میکرد نطق خیلی با حرارتی و از این حرف ها. و این بسا برادر من احمد و مرحوم منصور اینها خیلی رفیق بودند با همدیگر هر سه شان، به اصطلاح سه یار دبستانی بودند با هم. امیرعباس هویدا بنظر من شخصا آدم بسیار خوبی بود، خیلی آدم خوش قلبی بود بسیار بسیار. ولی خیلی آدم بی بندوباری بود، خیلی آدم بی بند و باری بود. رفیق دوست بود به حد اعلی. به حد اعلی رفیق دوست بود. و در این رفیق دوستی بهیچوجه هم مصالح مملکت را نمی کرد حالا مصالح مملکت هم فدا میشد فدا بشود، بهیچوجه نمیکرد. بنظر من امیرعباس هویدا یکی از سیاستمداران ایران بود یعنی سیاستمدار بود، دیپلمات بود امیرعباس. کارش را خیلی در برخورد با مردم خیلی خوب بود خیلی بلد بود چه کار کند. درکارهای سیاسی اش خیلی خوب بود. در کار شاه یک روز به من میگفتش که: "آقا من که خودت میدانی، من نخست وزیر که نیستم من معاون نخست وزیر هستم."

این شاه نخست وزیر است من معاون. کارهای همه را روراست میکرد و همه را سمبل میکرد هیچ کاری را بصورت کار اساسی نمیکرد. بنظر من طول مدت نخست وزیری امیرعباس هویدا هم یکی از عوامل سقوط رژیم پهلوی بود. بنده میگفتم همان وقت آن وقت ها، عقیده ام این بود که، به همه میگفتم که آقا این امیرعباس هویدا آمده که رژیم پهلوی را ساقط بکند، چون این کارهایی که ایشان میکند این گلسه گشادبازی هاشی که میکند، این رفیق بازی هاشی که این میکند. این بی بندوباریهای که این دارد هیچ کسی توی این مملکت نمیکند، اینها آخرش منجر خواهد شد به سقوط سلسله پهلوی. یک روز من توی اطاقش که بودم، البته آدم خیلی خوبی بود، به همه کمک میکرد. بنده یادم نمیرود که مثلا "تقاضای نکرده باشم از این که ایسن هم به یک مریضی کمک کند یک کسی باید به این رد کرده باشد، فوری کمک بکند تلفن بکند، پول بدهد، نمیدانم، فلان. همه این کارها را میکرد. یک روزی به من توی اطاقش که بودم گفتش که "این قفسه را میبینی؟" گفتم "بله." گفت "اینجا

پس از پرونده‌هایی است اینجا درست کردند بر علیه این مردم بر علیه اینها کسسه من بفرستم به دیوان کیفر . به من چه مربوط است بفرستم به دیوان کیفر ، اینهاست الان همان جا باشد برای خودش میماند . " این طوری بود در کار مملکت ، توجه فرمودید؟ هیچ بند و باری نداشت پرونده‌ها را میگرفت آنجا بیپسند ، نمیدانم ، فلان بشود ، اقدامی راجع به کارهای اساسی بنده هیچوقت ندیدم هیچ . و آن حکومت و طول حکومت او و کارهایی که او میکرد ، بی بند و باری های او ، یکی از بزرگترین عوامل سقوط این مملکت بود ، این مملکت به این روز افتاد . و او برای رفقای خودش دزد نبود مسلماً آدم سالمی بود . ولی به رفقای و دوست‌هایش آنقدر کمک کسسه ، آنقدر پول نامشروع رساند که این هر وقت دهانش را باز میکرد احتیاج داشته باشد هر پولی میخواست روی میز برایش میگذاشتند رفقای . این اینطوری بود بهر صورت دیگر . این آخر سر در سال هشتصد میلیون تومان بودجه محرمانه داشت . یعنی بودجه محرمانه را این بهر طریقی که دلش میخواست میتوانست خرج بکند بدون اینکه رسید بدهد بدون اینکه حساب پس بدهد به دیوان محاسبات و به هیچ چیز . و با این هشتصد میلیون تومان این همه کار میکرد . دکتر اقبال در زمان نخست وزیری‌اش دو میلیون بودجه محرمانه‌اش بود آخر سال یک میلیون و نیم‌اش را پس میداد ، حساب آن پانصد هزار تومان‌ش هم اگر خرج کرده بود همه را میداد که این را دادیم به این ، دادیم به آن . ولی این آخر سال هشتصد میلیون تومان بودجه‌اش بود و این آخر سال همه را خرج میکرد فلان میکرد . رویهمرفته آدم خوبی بود شما" ولی از نظر مملکت بنظر بنده آدم بسیار بدی بود بسیار مضر بود برای مملکت . و این کاری که این کرد توی آن مملکت پایه این اوضاع را این گذاشت توی آن مملکت رو بی بند و باری‌اش رو کارهایش از این حرفها .

س- آقای دکتر جمشید آموزگار .

ج - جمشید آموزگار را من زیاد نمیشناسم ولی مرد بسیار باهوشی است فوق العاده باهوش است حافظه‌اش خیلی خیلی خوب است بطوریکه این همیشه وارد به شاه میشد

از حفظ تمام آمارها را میگفت تمام را هیچ کاغذ اینها دستش نبود اصلاً". آدم پشت کارداری است ولی خوب، اخلاقش، رفتارش خیلی زنده بود. خوش برخورد با هیچکس نبود اصلاً". کسی از او خوش نمیآمد. البته از نظر جنسی هم نقطه ضعف زیساد داشت یعنی زن رویش خیلی مؤثر بود در کارش و در از این حرفها... درکار آدم مدیری هم بود رویهمرفته. رویهمرفته آدمی بود که مدیر بود، کتاب میخواند فلان. ولی خوب، او هم جزء همین دستگاہهای بود که تعلق مملوق میگفتند. بنده یادم هست که وقتی که شاه این کتاب آخری که نوشته بود "مأ موریت برای وطنم" س- بله.

ج - که نوشته بود، این نخست وزیر بود یک روز روی میزش بوده یک مخبر خارجی رفته پهلویش مباحثه کرده راجع به این کتاب، گفته بود که، "این کتاب تمام مسائل دنیا را حل کرده. برای هر فعلش میشود پنجاه جلد کتاب نوشت." حالشما اگر آن کتاب را خوانده باشید میبینید چه مزخرفاتی تویش هست، س- بله.

ج - چه مهملاتی تویش هست، واز این حرفها. اینها هم اینطوری بودند دیگر اینها هم همه افتادند روی سری متملقین بودند، فلان بودند. این چیزی است که من درمورد آموزگار در حدود کمی اسست که دارم از ایشان. س- دکتر کریم سنجابی.

ج - دکتر کریم سنجابی را من از دانشکده حقوق میشناختم که این وقتی که من تسم را میخواستم بگذرانم این جزء ژوری تز من بود. عرض کنم که، مرد بسیار درست بسیار شجاع ولی بنظر من مرد بی استعدادی بود در کار سیاست. خیلی درست، خیلی شجاع، خیلی وطن پرست به حد اعلی. ما آنوقتی که حزب پیسکار را داشتیم اینها با یک عده از استادان دانشگاه که از آن جمله آقای دکتر آل بویه بود آنجا و س- بله.

ج - یکی دو نفر دیگر بودند، اینها هم دأرودسته ای درست کردند و آمدند پهلوی ما

که با ما اشتکاف بکنند و ما اینها را قبولشان کردیم ، اینها و ما و "میهن پرستان" با هم یک اشتکافی کردیم با عبدالقدیر آزاد، که باهمدیگر باشیم که بعد البتہ آن اشتکاف هم سر نگرفت مثل تمام کارهای ایرانی ها هیچوقت سر نگرفت . سنجایی را من از آنجا میشناسم . چندین بار هم این آدم را دیدم آدم مبارزی است ولی آدمی بنظر من در کارش کج سلیقه است ، کج سلیقه است و یک کمی هم خودخواهی هائی دارد از خودش و یک آدمی است بنظر بنده زیاد عمیق هم در کارش نیست . ولی بی نهایت وطن پرست است ، بی نهایت درست است و بی نهایت هم شجاع است . این چیزی که من راجع بسہ آ بای سنجایی میدانم این است .

س- آقای حسن امامی امام جمعه تهران .

ح آقای حسن امامی امام جمعه تهران را بنده از ۱۳۱۵ که در عدلیہ بودم میشناختم همکار عدلیہ بنده بودند . او آن وقت تازه از اروپا آمده بود و دکترا بود دکترا حقوق بود هنوز آنوقت معمم هم نبود . در عدلیہ بود و باهم بودیم آنجا باهم . مورد بسیار بسیار شریف در شرافتش اصلاً تردیدی نکنید . وطن پرست و خیلی آدم درست و پاک ، فوق العاده پاک . خیلی آدم کمک بکن ، خیلی آدم خیر . در خانہ اش همیشه باز بود بدرد مردم برسد کمک به مردم بکنند در این کارها . بعد او معمم شد بعلمت اینکه امام جمعه تهران فوت کرد و کسی دیگری نبود و او عمامه سرش گذاشت و معمم شد و شد امام جمعه تهران . درکار امام جمعه البتہ خواهی خواهی با شاه نزدیک شد دیگر چون که امام جمعه شد . خوب البتہ طرفدار سلطنت بود طرفدار شاه بود ولی در ضمن حال بنده با او خیلی محشور بودم شاید که هفته ای یک دفعه ماهی دو دفعه همدیگر را حتماً میدیدیم ، همدیگر را میدیدیم و باهم خیلی صحبت میکردیم .

خیلی یک حرفهائی که میخواستیم به شاه بزنیم نمیتوانستیم بزنیم به او میگفتیم او مهربان یک طوری این حرفها را به شاه میزد البتہ معایب اوضاع این حرفها را همیشه به شاه میگفت . تا اینکه آن مصادف شد با جریان کار مصدق السلطنه و او رئیس مجلس شد و ،

س- بله .

ج - ضربه چاقو زدند و بعد شاه مجبور شد که ... او از ریاست مجلس استعفا داد و اینجا را باز راجع به ضعف شاه باید یک چیزی به شما بگویم که این آنوقت آقای امامی پول نداشت برود به اروپا و پیغامی به شاه داد که من مریض هستم من باید بروم به اروپا

س- زمان مصدق ؟

ج - بله . و شما به من کمک بکنید که من بروم آنجا . او از ترس اینکه مبادا مصدق السلطنه بداند که این این کمک را کرده ، خوب ، دکتر امامی با مصدق السلطنه هم نسبت داشت قدم و خویش بودند با همدیگر ، او برای اینکه نداند این کار را میکند گفت ، " نه من پول ندارم به شما بدهم . شما بروید توی بازار پول قرض بکنید ." مثلاً " میخواهم بگویم یک آدم این طوری بود حتی نسبت به رفقایش هم که صمیمی بودند وفاشی چیزی نداشت آدم ترسوئی بود شاه ، به او حتی پول هم نداد . بهر صورت این مبارزاتی کرد بیچاره و رفت به اروپا و بعد هم بود دیگر بعداً " میدیدمش دیگر مرتب همدیگر را گاهی میدیدیم و صحبت میکردیم با هم . او از اوضاع رضایت زیادی بهیچوجه نداشت و همیشه به من میگفت که احساس خطر میکرد ، میگفت که داریم بسد جایی میرویم . ولی این هم یک جاشی نشسته است که نمیشود دیگر حرف های زیادی به او زد . حرف های من هم یک حدودی دارد حدی دارد دیگر حرف زیادی الآن دیگر به او نمیشود زد بهیچوجه نمیشود زد . " یک روز به من گفت که ، " یک روز که پهلوی شاه بودم گفتم قربان این حرفهایی که من به اعلیحضرت میزنم اینها از هفتادوپنج در صدش برای خود من است بیست و پنج در صد برای اعلیحضرت است . چون من سرنوشتم بسته به سرنوشت اعلیحضرت است . اگر اعلیحضرت بلائی سرش دربیآوردند سر من هم در میآوردند . بنابراین هفتاد و پنج در صد تویش خودم هستم بیست و پنج در صد برای خاطر اعلیحضرت میزنم . اینستکه شما خیال نکنید من این حرفها را محض خاطر خود شما میزنم . " ولی خوب ، این آخر سر هم همینطور گفتم به شما

آن گفتش که دیگر حرف کسی را گوش نمی‌کرد. این جریان را هم شاید به شما گفتم در آن مصاحبه قبلی که این‌ها در روزهای آخری که شاه شورای سلطنت درست کرده بود، اینها جمع شدند و رفتند پهلوی سید جلال تهرانی و گفتند که به شاه بگو که "شاه شما از ایران نروید اگر از ایران بروید این کار خطرناک است." البته این پیام را سید جلال به شاه داد و شاه گفت، "اینها منتظر هستند که اینجا مردم بریزند مرا بکشند وضع خوب میشود خوب میشود. نه من می‌روم بهر صورت دیگر." این هم آخرین... بعد هم که آمد و بیچاره سرطان گرفت و در سوئیس فوت کرد بهر صورت دیگر بنده از وقتی از ایران بیرون آمد دیگر ندیدمش بنده.

س- بله. آقای سید جلال تهرانی.

ج- سید جلال تهرانی را بنده از هزارو سیمد و یازده دوازده می‌شناسم. این آنوقت یک خانهای داشت در سه راه امین حضور و رضاشاه با او بد بود. آن خانهاش هم تحت نظر بود. ما شاگرد مدرسه حقوق بودیم گاهی میرفتیم پهلویش می‌نشستیم صحبت میکردیم آنجا چون اهل نجوم هم بود و تلسکوپ داشت و فلان داشت از این صحبت هاشی میکرد. همیشه هم گاهی یک رئیس کلانتری بود آنجا آن‌ها یونفر او می‌آمد آنجا مراقب این بود. یک روز هم به او گفت که "آقا بیخود نیاید اینجا ما جلوی تو که صحبت نمیکنیم که وقتی تو نیستی اگر بخواهیم صحبتی هم بکنیم در غیبت تو میکنیم. تو اینجا نشستی چه کار میکنی وقت را تلف میکنی؟ باشو برو باشو برویسی کارت." آقا سید جلال را بنده بعد در این جریان‌های چیز سیاسی با او مربوط بودم خیلی زیاد. مردی بود با قوام السلطنه هم خیلی مربوط بود در خود کابینه قوام السلطنه وزیر مشاور شد. بعد با شاه هم البته مربوط بود، با شاه هم خیلی مربوط بود آقا سید جلال. خیلی آدم خوبی است بنظر بنده و یکی از آن آنگلو فیل‌های ایران است از آنهایی است که معتقد است به سیاست انگلستان و نفوذ انگلستان و با همکاری با انگلستان ولی آدم خیلی خوبی است. آدم کمک‌بکنی است. آدم واردی است. هیچ کسسی

به اندازه سید جلال علم انساب را نمیدانند یعنی مردم ایران و خانواده‌های ایران را هیچ کس مثل او نمی‌شناسد هیچ کس . الان هم با وجودی که الان هشتاد و هفت سالش است سید . بنده هر وقت می‌روم پهلویش می‌بینمش با هم نهار می‌خوریم . الان هم حالش خوبست و از این حرف‌ها . در جریان کابینه قوام السلطنه که به تحریک‌شاه تمام وزراء پیش‌استعفا دادند آقای آقا سید جلال‌الدین تنها آدمی بود که استعفا نداد از وزارت با وجودی که شاه گفته بود او استعفا نداد ولی همه استعفا دادند حتی دکتر اقبال که قوام السلطنه با او به گردش‌حق داشت و با او هم مربوط بود استعفا داد . ولی این آدم پروپاقرصی بود و استعفا نداد به کابینه . و گفت به من که ، "من همان سالی که قوام السلطنه استعفا داد بالاخره آمد به پاریس ، یک‌روزی از دکتر اقبال پهلوی من گله کرد که من از دکتر اقبال توقع نداشتم که او استعفا بدهد او پسر من بود و از این حرفها . " من این‌سبب را به دکتر اقبال نوشتم که قوام السلطنه همچین گله‌ای از شما دارد شما به او توضیح بدهید چرا این کار را کردید؟ او کاغذی نوشته بود به قوام السلطنه و در سفر بعد که من قوام السلطنه را پاریس دیدم به من گفت که " آقا من این مطلبی که به شما گفتم نمی‌خواستم شما به دکتر اقبال بنویسید . دکتر اقبال پسر من است و از او یک ترک‌اولائی سر زده بود شما به او کاغذ نوشتید او به من یک توضیحی داده من از او دلگیری ای نداشتم که گله‌ای نداشتم بهر صورت . " آقای آقا سید جلال در همین وقتی آمدند به پاریس بنده آنوقت که آمد آنجا استعفا داد برای چیز

س- آقای خمینی .

ج - آقای خمینی استعفا داد فلان کرد ، داستان را بعد که برای من نقل کرد گفت که " ما که تهران بودیم خوب ، شورای سلطنت یک جلسه بیشتر نداشت که ، یک‌جلسه بود شاه هم بود و ما هم بودیم و همه اینها ، " گفت ، " در همان جلسه آقای قره‌باغی که پهلوی من نشسته بود ، من گفت من مطلبی به اعلیحضرت نمیتوانم بگویم شما بگوئید ————— اعلیحضرت که روح این ارتش حساب نکنند اعلیحضرت . " گفت ، " برای من مسلم بود که این شورای سلطنت به هیچ جا نمیرسید . بودن نبودنش هم تأثیری در تغییر اوضاع

ندارد . اوضاع بقدری پیشرفته بود که اصلاً ... " گفت ، " من هم که آدمم بسه پاریس ، " من این سید را میشناختم دیگر آدم لجوجی است فلان از این حرفها ، استغفای من و عدم استغفای من تأثیری نداشت آن کارها تمام شد بقدری با سرعت رفته بود جلو که اصلاً هیچ تأثیری در هیچ کار نداشت .

س- تیمسار قره‌باغی این حرف را در جلسه

ج - شورا گفت .

س- شورای سلطنت گفته بوده به آقای سید جلال تهرانی ؟

ج - بله ، بله ، به سیدجلال . گفتش که " مخصوصاً " وقتی قره‌باغی این صحبت را کرد دیگر برای من مسلم بود که اصلاً " راهی ندارد این کار . " گفت ، " من استعفایم را بیشتر از این نظر دادم که من چون خودم آخوند هستم سید هستم و آخوندهستم فلان اصلاً " ، شاید بعد از استعفا من یک‌آدمی باشم که بتوانم از افراط‌گری‌های این‌ها جلوگیری بکنم . که بعد هم نشد البته

س- بله .

ج - خوب این بقدری لجوج بود از این حرفها بود که خوب ، بعد خوب ، البته به من احترام گذاشت از من آن پول سناتورها را نگرفت حتی از من که من سناتور بودم از من پول آن سناتورها را نگرفت . ولسی خوب ، بعدهم هر چه به او پیغام دادیم فلان از این حرفها نشد . شاید هم بنظر بنده استنباط من این است البته که سید جلال بیشتر این کار را کرد بنظر بنده به امید اینکه شاید یک‌رئیس‌جمهور بشود در ایران شاید بنظر من این یک‌آدمی است که هم قدیمی است هم جدیدی است ، شاید به این امید به ا - نقشه بود خودش هیچوقت نه اظهاری کرد نه همچین حرفی . این حدس من است شخصاً "

س- بله ، بله .

ج - که این شاید میخواست رئیس‌جمهور بشود به این هوا این آمده این استعفا را داده بهر صورت . و او گفت که ما فکر میکردیم که ما استعفا را میدهیم بعد

یک آدمی می‌شویم اینجا این ممکن است که حرف ما را گوش بکند و من از این افراط‌های این جلوگیری بکنم بهر صورت، که بعد هم البته نشد اینطور بهر صورت .
 س- بله .

ج - بعد هم خوب ، خانه‌اش را گرفتند و آن اثاثیه‌اش همه را وقت امام رضا کرده بود، کتابخانه‌اش و همه چیزش را وقت امام رضا کرده بود خانه‌اش را . الان خانه‌اش را هم در تهران گرفتند دفتر آستان قدس رضوی است در تهران و تمام کتابهای این ها همه‌اش را بردند به کتابخانه امام رضا و به او هم رسید دادند و فلان کردند بهر صورت .

س- بله . من آقا دیگر در اینجا مصاحبه را خاتمه میدهم و از شما تشکر میکنم که
 ج - قربان شما خیلی متشکرم

س- این وقت را به ما دادید و به سؤال‌های ما پاسخ دادید .
 ج - امیدوارم چیزی گفته باشم که بدرد بخورد بهر صورت .
 س- خیلی متشکرم .